பிறகு பெரிதான ஸ்வர்க்கபலம் உண்டாகிறது யாகஞ்செய்
தவர்களுக்கு இவ்வுலகமும் இல்லை, பரலோகமும் இல்லையென்பது
சயம் வேதத்திலுண்டான அர்த்தவாதத்தை அறிந்தவனுக்கே
பொழுது (யாகஞ்செய்தவனுக்கு ஸ்வர்க்கபலம் யாகஞ்செய்யாத
வுக்கு ஸ்வர்க்கபலம் இல்லை என்ற) இவ்விரண்டும் பிரமாணமாகும்
றுசொன்னார்

இருநூற்றெழுபத்தைந்தாவது அத்யாயம்

மோக்ஷ தர்மம். (தொடர்ச்சி.)

(கபிலருக்கும் ஸ்யூமரச்மிக்கும் நடந்தஸம்பாஷணைத்தொடர்ச்சி)

கபிலர், 'இவ்வளவையும் ஆராய்ந்து பார்க்கிற துறவிகள் ஞான
க்கத்தை அடைந்து (மோக்ஷத்தை) அடைகிறார்கள். அவர்க
ளுக்கு எல்லா உலகங்களிலும் ஒருதடையுமில்லை வித்வான்கள்
(சுகதுக்கமுதலிய) த்வந்த்வமில்லாதவர்களும் (ஒருவரையும் ஒரு
மான காரியத்திற்காகவும்) வணங்காதவர்களும் ஸங்கற்பங்களு
ய ஸம்பந்தமில்லாதவர்களும் உள்ளும் புறமும் சுத்தர்களும் எல்
பாவங்களிலிருந்தும் விடுபட்டவர்களுமாகி ஸஞ்சரிக்கிறார்கள்
க்ஷத்தையும் ஸந்யாஸத்தையும் புத்தியில் நிச்சயம்பண்ணுகிற
ளும் பிரம்மத்தையே தியானஞ்செய்கின்றவர்களும் பிரம்மத்
யே இருப்பிடமாகவுடையவர்களும் பிரம்மமானவர்களும் (அத
தமோகுணத்தின் காரியமான) சோகமில்லாதவர்களும் ரஜோ
மில்லாதவர்களுமாயிருக்கிறவர்களுக்கு நித்யஸித்தமான உல
ள் ஏற்படுகின்றன உத்தமமான கதியை அடைந்த அவர்களுக
கிருகஸ்தாமத்தில் என்னபயனிருக்கிறது?' என்றுசொன்னார்
மரச்மி, இவர்களுக்குப் பரமநிஷ்டை இருக்குமானால் இவர்களுக
பரமகதி உண்டாகுமானால் (ஒருவிதப்பிரவிருத்தியும் மற்ற ஆச்ர
மில்லாதபடியால்) கிருகஸ்தர்களை அடுக்காமல் ஓர் ஆச்ரமமும்
கிறதில்லை[*] எல்லாப்பிராணிகளும் தாயையடுத்து ஜீவிக்கின்
போல மற்ற ஆச்ரமங்கள் கிருகஸ்தாச்ரமத்தை அடுத்துக்கொண்
க்கின்றன. கிருகஸ்தன் தான் யாகஞ்செய்கிறான் கிருகஸ
் தவஞ்செய்கிறான் எவ்வளவு தர்மங்கள் இருக்கின்றனவோ
வளவு தர்மங்களுக்கும் கிருகஸ்தாச்ரமமே மூலம் [1]முனிவரே!

---

[1] 'மூடே' என்று பாடம் கொள்ளப்பட்டது

ால்லாப்பிராணிகளும் உற்பத்திமுறையில் உண்டாயிருக்கின்ற
வதானது மற்ற ஆஸ்ரமத்தில் சிறிதும் இல்லையன்றோ? ஓஷதிகளுக்
வெளிப்பட்டு ஒருபிராணியும் இல்லாத காரணத்தினால் [1]புல்லுவ
ஷதிகள், வெளியிலும் மலையிலுமுண்டான மற்றச் செடி, கெ
முதலான எல்லாவற்றிற்கும் [2]கிருகஸ்தாஸ்ரமமே மூலம் கிருக
ஸ்ரமத்தினால் மோக்ஷமானது கிடையாதென்கிற எவனுடை
வார்த்தைதான் ஸத்யமாகும்? ஸ்ரத்தையற்றவர்களும் அறிவி
ளும் ஸூக்ஷ்மமான ஆலோசனையில்லாதவர்களும் சோம்பேறிகளு
அதனால்) ஒன்றிலும் ஆசையில்லாதவர்களும் ஸ்ரமத்தையடை
வர்களும் தங்கள் பாவச்செய்கையால் (கூன்குருடர்களாகிக்) கஷ்ட
த்தை அடைந்தவர்களுமான அவித்வான்களால் சாந்திக்குக்கார
மான ஒழிவானது ஸந்யாஸத்திலென்று நினைக்கப்பட்டிருக்கிற
மூன்று உலகங்களுக்குமே [3]காரணமும் அனாதியும் ஸ்திரமும் எ
யும் பகவானுமான பிராம்மணன் பிறந்தது முதல் பூஜிக்கப்படுகிறா
முதலிலேயே த்விஜர்களிடம் காப்பாதானமந்திரங்கள் பிரவருத்
கின்றனவல்லவா? வேதமந்திரங்கள் வேதமின்றி நிச்சயிக்கமுடிய
வைகளான ஸ்வர்க்கமுதலானவைகளிலும் (மழைமுதலான) ப்
பக்ஷமானவிஷயங்களிலும் பற்றிக்கொண்டிருக்கின்றன, பிதரு
ளுடன்சேர்ப்பதற்காக ஏற்பட்டசரீரதகனத்திலும் சோந்தபி
உண்டான தாபப்ணஸ்ரார்த்தங்களிலும் கோதானம், விருஷபத்தி
ஸர்ஜனம், ஜலத்தில் பிண்டங்களைக்கரைத்தல்இவைகளிலும் பிரவ
திக்கின்றன ஆர்ச்சிஷ்மான்கள், பார்ஹிஷத்துக்கள், கிரவ்யாதா
முதலானபிதருக்களும் மந்திரங்களும் மரணத்தைஅடைந்தவனுை
(தகனமுதலானவற்றை) ஸம்மதிக்கிறார்கள் அவைகளுக்கு ம
ரங்கள் காரணம் இவ்விதம் வேதங்கள் முறையிடுகையில் ஒ
னுக்கு மோக்ஷமானது எதனால்உண்டாகிறது? மனுஷ்யர்கள், பித
கள், தேவர்கள், அதிதிகள் இவர்கள்விஷயத்தில் கடன்காரர
யிருப்பதால் தன்மற்றவர்களும் சோம்பேறிகளுமானபண்டிதர்கள
வேதத்திலுண்டான ஆத்தவாதத்தினுடைய உண்மைஅறிவில்ல
ஸத்யம்போல [4]ஏற்படுத்தப்பட்ட மோக்ஷமானது பொய்யாகும் (
சாஸ்திரங்களைக்கொண்டு யாகம்செய்கிறபிராம்மணன் பாவங்க

1 வேறுபாடம்

2 கிருகஸ்தாஸ்ரமத்தால் மழைபெய்து புல்பூண்டுகள் உண்டாகின
என்பது கருத்து

3 வேறுபாடம். 4 வேறுபாடம்

றபபடுகிறதிலலை, (நரகததிறகு) இழுககபபடுகிறதுமிலலை யாக
யகிறவன பசுககளுடன உயாநதகதியை அடைகிறுன பிற
படி காமஙகளை நினைககிறதிலலை. புருஷன வேதஙகளை அவம
விஞலும வஞசனையிஞலும மாயையிஞலும பெரியகதியை அடை
திலலை [1]பிராமமணன பிரமமததை அடைகிறுன' எனறுசொ
கபிலா, 'புததிமானகளுககு, தாசயாகம பூாணமாஸயாக
னிஹோதரம சாதுாமாஸயமஇவைகளெலலாம ஏறபட்டிருககின
அவைகளில ஸநாதனமான [2]தாமமானது இருககிறது. ஒருவி
னமுயறசியுமிலலாதவாகளும நலலதைரியமுடையவாகளும உ
புறமும சுததாகளும பிரமமஜஞானமுடையவாகளுமான அநத
மமணாகளே தேவதைகளை அமிருதஙகள திருபதிசெயவதுபோ
திருபதிசெயகிறுாகள எலலாபபிராணிகளுககுமஆதமாவானவ
எலலாபபிராணிகளையும (ஒனறுபோலப)பாாககிறவனும சல
லாதவனும பிரமமததைவிருமபுகிறவனுமான விதவானுடையமா
கதில தேவாகளுஙகூட மோகததை அடைகிறுாகள கைகளமுத
நானகுதுவாரஙகளையுடையவனும சரீரம, இநதிரியம, மனம,
தி எனகிற [3]நானகுமுகஙகளையுடையவனுமானபுருஷனை [4]வேத
யததால விராட், ஹிரணயகாபபன, அநதாயாமி, சுததமெனகிற
குவிதமாக ஜீவன அடைகிறுன கைகளும வாககும உதரமும குறி
அநததேவாகளுககு வாயிலகள அநதவாயிலகளைக காககவிரும
வணடும புததிமானவன சொககட்டானகாயகளால விளையாடக
து, பிறனுடையபொருளைக கவாககூடாது, உறவினனலலாதவ
டயஹவிஸைக கிரஹிககககூடாது, (அதாவது, அவனுககு யாகம
விககககூடாது,) கோபததையடைநது ஒருவரையும அடிககவே
து அபபடியிருநதால இவனுடைய அநதககாலகைகள நனகு
ககபபடடனவாகும கடுஞசொல சொலலககூடாது வீணவாா
சொலலககூடாது கோள சொலலககூடாது ஜனஙகளைக
தது அபவாதம சொலலககூடாது ஸதயததையே விரதமாகக
ளளவேணடும அஜாககிரதையிலலாமல மிதமாகப பேசவேணடும
படியாஞல அவனுடையவாககு நனகு காககபபடடதாகும
மசெயயாமல இருககககூடாது அதிகஆகாரமசெய்யவும
து. ஜிஹவாசாபலயமிலலாமலிருககவேணடும. பெரியோாக

[1] வைதிககாமாவைச செயபவன
[2] வேறுபாடம
[3] யோகஸாதனஙகளை
[4] வேறுபாடம்.

ால ஆகாரததிறகாகஅடையபபடடவனுக இருககவேணடும ச
ாதரைககுவேணடியஆகாரததை அடையவேணடும அபபடியாலு
யவனுடையஉதரவாயில நனகுகாககபபடடதாகும பிறனமனைவிை
ிருமபககூடாது ருதுவிலலாதகாலததில தனஸதிரீயையும அடை
ககூடாது [1]தான பதநீவிரதமுளளவனுக இருககவேணடும அ
ிதமானுல இவனுடையகுறி ரக்ஷிககபபடடதாகும எநதபபுத
ரவியினுடையகுறி உதரம கைகள நானகாவதானவாககு இ
ானகுவாயிலகளும முழுதும நனகுரக்ஷிககபபடுகினறனவோ அ
ாதான இருபிறபபுடையவன துவாரஙகளைககாபபாறறுதவனுக
ாலலாம பயனறறவை ஆகிவிடும அவனுககுத தவததினுல எ
ாபயன? யாகததினுல எனன பயன? சரீரததினுலதான என
பயன? உததரீயமிலலாமல ஒருவஸதிரமுடையவனும விரிபபில
மல சயனம செயகிறவனும கைகளைததலையணையாகவுடையவனு
ாமனததை அடைகிறவனுமானவனைத தேவாகள பிராமமண
ினைககிறாாகள எலலாரும சீதோஷணமுதலான தவநதுவஙக
ளிததுககொணடிருககுமபொழுது பிறருடைய (ஸஙகததுககஙக
ினையாமல தனியாயிருநது (ஆதமாவில) ஸஙகிததுககொணடி
தும முனிவனைத தேவாகள பிராமமணனுக நினைககிறாாகள. கா
மும காரியமுமான எலலாபபொருளகளையும எலலாபபிராணிக
டைய கதியையும அறிநதவனைத தேவாகள பிராமமணனுக நினை
றாாகள எவனுககு எலலாபபிராணிகளிடமிருநதும பயமிலலையோ
எவனிடமிருநது எலலாபபிராணிகளுககும பயமிலலையோ, எ
எலலாபபிராணிகளுககும ஆதமாவாயிருககிறானே அவனைத தே
கள பிராமமணனுக நினைககிறாாகள மனிதன வேதஙகளில செ
லபபடட காமஙகளுடைய (சிததசுததிரூபமான) பயனைபபறறி
கிறதிலலை அதை முழுதும அறியாமல வேறுபயனை விருமபுகிற
தமகாமாககளுடன பறறிககொணடிருபபவாகளுடைய தவம வே
மாகினறது மனிதாகள ஆசசரியகரமும அறுதியும அவ
அனுஷடிககததககதும நிசசயமாயப பயனைககொடுககிறதுமான அ
ஸதர்சாரததை அனுஷடிகக இயலாதவாகளாயிருககிறாாகள. ஆ
யால, தாமஙகளில சிறிது குறிபபிககபபடடிருககிறது. அ
தாமமிலலாமலும அஜாககதையிலலாமலும விருபபு வெறு
களாலசூழபபடாமலுமிருககினறது ஆசாரம, காமஙகளைப பய

1 விவாஹமசெயதுகொளளாதஸதிரீகளை விலககவேணடுமெனபது

வைகளும் ஐஸ்வர்யமுள்ளவைகளும் நிலையுள்ளவைகளும் குஂ
லாதவைகளும அநேகஙகளுமாக யார பாரககமாட்டார? அவ
னுடையகுணஙகள ஒருவராலும சிறிதும அறியககூடாதவை
ாயிருககினறன, அறியபபட்டாலும இபபொழுது அநுஷடி
முடியாதவைகளாயிருககினறன, அநுஷடிககபபட்டாலும அ
ளளபயனை அளிககினறனவெனறு நீர அறிகிறீர' எனறு சொ
ா ஸ்யூமரஶ்மி, 'காமம ஸனயாஸம எனற இரணடு மாரககஙகளு
வளிபபடையாயிருககினறன வேதமபிரமாணமாவதும ஸாயாஸ
னுளளதாவதும எவவிதம? பகவானே! அதை எனககுச சொ
ம' எனறார கபிலர, 'ஸனமாரககததிலிருககினற நீஙகள பிரதயக
தைக கவனியுஙகள நீஙகள எதை அநுஷடிககினறீரகளோ அதி
து பிரதயக்ஷமாயிருககினறது?' எனறனர ஸ்யூமரஶ்மி, 'ஓ! பிர
ணரே! ஸ்யூமரஶ்மியெனகிறநான தெரிநதுகொளவதறகாக இவ
வநதேன, க்ஷேமததைவிருமபி மனவுணமையினால எதிரததுப
்டேன, வாதிககவேணடுமெனகிற எணணததினால கேட்கவிலலை
த அரியஸமசயததை எலலாமறிநதீர எனககுச சொலலவேண
ஸனமாரககததிலிருககிறநீஙகள இநதவிஷயததில பிரதயக்ஷ
ப பாரககினறீரகள நீஙகள அநுஷடிககிறதில மிகவுமபிரதயக்ஷ
யுளளதுளது? தாககசாஸதிரஙகளுககுவேறான ஆகமததினா
தை ஆகமததிலுளளபடி அறிகிறேன வேதவாதஙகளும [1]ஆ
, தாககசாஸதிரஙகளும ஆகமம ஆசரமததிறகுததககபடி உப
ககவேணடும அதில ஆகமம ஸிததிபெறுகிறது ஆகமததில
சயததினால காரியஸிததியானது பிரதயக்ஷமபோலக காணபபடு
து ஓ! வேதியரே! ஓடததிலகட்டபபட்டதும வெளளததா
ததககட்டுடன அடிததுககொணடுபோகபபட்டதுமான மறறொ
மபோல (குபுததியாகிறவெளளததால ஆகமநிசசயமாகிறமூல
ன) இழுககபபடுகிறகாரியஸிததியானது (அநதக) கெட்டபுதத
ளவாகளை எபபடி கரையேறறபபோகிறது? எலலாமறிநதீ
தைச சொலலவேணடும உமமை அடைநதவனாக இருககிறேன
ககு உபதேசமசெயயும ஒருவனும தியாகியாகவுமிலலை' ஸ
ாஷமுடையவனாகவுமிலலை, சோகமிலலாதவனாகவுமிலலை, வியா
லாதவனாகவுமிலலை, அறியவிருபபமிலலாதவனாகவுமிலலை, சோக
யறறவனாகவுமிலலை, ஒழிவுளளவனாகவுமிலலை நாஙகள எபபடியே

[1] சாஸதிரம

படியே நீஙகளும ஸநதோஷிககவுமசெயகினறீாகள் ; துககி
மசெயகினறீாகள உஙகளுடையஇநதிரியவிஷயஙகளும எல
நதுககளிடமும ஸமமாயிருககினறன இபபடிபபடடநானகு
ஙகளுடைய மாாககஙகளிலும நானகுஆஸ்ரமஙகளுடையமா
ஙகளிலும சிறநதஒனறைஅடைகிறவாகளுககு முடிவில எது கு
றறதாகும? எலலாமறிநதீா இதை எனககுச சொலலவேணடு
ஙகளை அடுததவனாயிருககிறேன ஓ! எனககு உபதேசமசெ
வணடும' எனறாா கபிலா, 'இநதவாணாஸ்ரமாசாாஙகளில எ
தை ஆசரிககினருனே அநதஎலலாபபிரவிருததிகளிலும சாஸதி
யனுளளதாகிறது எநதஆஸ்ரமததில எவனுககு அனுஷடான
றபடுகிறதோ அதுவே அவனுககுத தோஷமிலலாததாயிருககிற
வன ஞானவழியைப பறறுகிறானோ அவனுககு ஞானமான
லலாவறறையும அடைவிககிறது ஞானததைவிடடுவிலகியி
னறவிருததியானது பிரஜைகளை நாசஞசெயகிறது நீஙகள
பொழுதும ஞானமுளளவாகளாயிருககிறீாகள, எலலாவறறி
தோஷமிலலாதவாகளாயுமிருககிறீாகள (அனேகாகளில) ஒ
லலவோ ஏகாதமாவாயிருககுமதனமையை ஒருபோது அடை
றான? சில ஜனஙகள வாததினசாஸதிரபலததினால சாஸதிர
ளளபடி அறியாமல விருபபுவெறுபபுகளாலகவாபபடடு அகஙகா
றகு வசமானாகள, சாஸதிரஙகளினஉணமையைஅறியாமல சா
ததிருடாகளும பரமததிருடாகளும நனமுயறசியிலலாதவாக
ககுவமிலலாதமனமுடையவாகளும அமஙகளமுளளவாகளுமா
நணமிலலையெனறே நினைககினறாாகள, குணஙகளை மறறவாகளு
ணடுபணணுவதிலலை அஜஞானததையேசரீரமாகவுடையஅவ
ருககு அஜஞானமே கதி எநத ஜநதுவானது எவவிதஸவப
முளளதாயிருககிறதோ அது அநதஸவபாவததினுடையவசத
அடையும அதனுககுப பகை, விருபபு, சினம, டமபம, பொ
தமஎனனுமகுணஙகள அநதஸவபாவததினாலஉணடாகி எபபொ
தும அனுஸரிககினறன ஸமாதியிலபறறுதலுளளவாகளும உத
திியைவிருமபினவாகளுமானயதிகள அநதபரமததைஅறிநது தி
னஞசெயது சுபாசுபஙகளை விலககிககொளளுகிறாாகள' எனறு செ
றா ஸ்யூமரஸ்மி, 'ஓ! பிராமமணரே! உமமால சாஸதிரபபடி இ
ளெலலாம சொலலபபடடன சாஸதிரததினஆதததததைஅறியா
பிரவருததிகள நடபபதிலலை நியாயமானஆசாரமெலலாம சாஸ்

ா று வேதம கூறுகிறது. எது அநயாயமோ அது அசாஸ்திர
ா றும வேதம கூறுகிறது சாஸதிரமினறி ஒரு செய்கையும
லயெனபது நிசசயம வேதவாதஙகளுககுவிலககானது அசாஸ
மெனறு பரூதிசொலலுகிறது மிகவும அகஙகாரிகளான அனே
ா சாஸதிரததிலிருநதுவிலகினதையே பாாககினறாாகள சிலா
நதிலும பாததிலும ஏறபடடசாஸதிரததிலுளளதோஷஙகளைப
கிறதிலலை இநதிரியவிஷயஙகளும உஙகளுககும ஸகலஜந
களுககும ஸமமாயிருககினறன இவவிதம நானகுவாணஙகள
குஆஸரமஙகள ஆகிய இவைகளுடைய பிரவருததிகளில ஒனறை
டகினறவாகளுககு முடிவில எலலாவிததததிலுமபயனுளளதென
சசொலலுகிறவரும ஸமாததருமானஉமமால விஜஞானமிலலாத
ளும கெடடஅறிவையுடையவாகளும குறைவான அறிவுடைய
ளும தமோகுணததால வியாபிககபபடடவாகளுமாயிருககினற
கள சிததததால வசிகாணஞசெயயபபடடோம தனிததிருபப
ம யோகததோடகூடினவனும எலலாவிஷயததிலும ஸமாதத
சிறிதும [1]பேசாதவனும சகதியுளளவனும மனததைஜயிதத
மாயிருககிறவன சரீரமாததிரததை அவலமபிததுககொணடு
ாததிககிலுமசஞசரிககவேணடி வேதததின ஆததவாததை
மோககூமானது இருககிறதெனறு சொலலததகும நியா
ாஸதிரமிவைகளைவிடடவனும ஸகலஜனஙகளையுமதூஷிககினற
மாயிருககிறவனால குடுமபததை ஆஸாயிததஇநதககாமா செயய
யாதது தானம, அததியயனம, யஜஞம, பிாஜைகளுடைய
ததி, நோாயிருததலஇவைமுதலானவைகளைச செயதுஙகூட
வனுககும மோககூமானது இலலையெனறிருககுமானால (அவை
சசெயகினற) காததாவையும காமாவையும நிநதிககவேணடும
ஸாமமும பயனிலலாததாகும வேறுவிதமாக நாஸதிககியம
டும வேதஙகளும விலககபபடடனவாகும ஓ! ஸாவஜஞரே!
நக காமாவினநிதயமானபயனையளிககுமதனமையை விரைவில
கவிருமபுகிறேன பிராமமணரே! எனககு உணமையைசசொல
உமமை நான அடைநதவனாயிருககிறேன. எனககு உபதே
வேணடும ஓ! பிராமமணரே! உமமைஅடுததஎனககு உண
மய உபதேசிககவேணடும நீா மோககூததைஅறிநதவணணம
ககும கறபிககவேணடும' எனறுசொனனா

[1] 'வதமாநோ' எனறு பாடமகொளளபபடடது

இருநூற்றெழுபத்தாறுவது அத்யாயம

மோக்ஷ தர்மம. (தொடர்ச்சி.)

(கபிலனுக்கும் ஸ்யூமரஸ்மிக்கும்நடந்த ஸம்பாஷணைத்தொடர்ச்சி)

கபிலர், 'வேதங்கள் உலகங்களுக்குப் பிரமாணம் வேதங் விலக்கப்படுகிறதில்லை சப்தப்ரம்மம், பரப்ரம்மமென்னும் இரு பிரம்மங்களும் அறியத்தக்கவைகள் சப்தப்ரம்மத்திலஸமர்த் யுள்ளவன் பரப்ரம்மத்தை அடைகின்றான் [1]வேதத்திலசரீரத்தை யோகப்படுத்துவதென்பதே இந்தச்சரீரத்தின் உபயோகம் சுத்தியுள்ளபிராம்மணனே பாத்ரனாகிறான் கர்மாக்கள் நித்யப் பயனளிப்பதைஆலோசித்து வேதமாத்திரத்தினால் அறியமுடி தும் புத்தியால் நிச்சயிக்கமுடியாததும் இந்திரியத்திற்குப் படாததும் எல்லாஜனங்களுடையஅனுபவத்தையும் ஸாக்ஷிய கொண்டதுமான அப்பயனை உமக்குச் சொல்லுகிறேன் எவ பயனில்விருப்பமில்லாமல் கர்மமென்றே யஜ்ஞங்களைச் செய் களோ அவர்கள் கிடைத்ததை உடனேசெலவுசெய்கிறவர்க லோபமில்லாதவர்களும் விருப்புவெறுப்பற்றவர்களுமாவார்கள் பாத்திரங்களிலதானம்செய்வதுதான் தனமுள்ளவர்களுக்கு ப கம் ஒருபோதும்பாபகாமத்தை அடையாதவர்களும் கர்மயோ தையுடையவர்களும் மனத்தின்ஸங்கல்பத்தில ஸித்தியடைந் களும் சுத்தமான அறிவின் உறுதியையுடையவர்களும் கோ அஸூயை அகங்காரம் மாத்ஸரியம்இவைகளற்றவர்களும் ஜ ஸாதனத்திலநிஷ்டைபெற்றவர்களும் (உற்பத்தி, கர்மா, வி என்னும்) மூன்றும்சுத்தமாகவுள்ளவர்களும் எல்லாப்பிராணிக க்ஷேமத்திலும்பற்றுதலுள்ளவர்களும் தமதாமங்களிலாதாவுடை களும் விதிப்படிநடக்கின்றவர்களுமாயிருக்கின்ற (யாஜ்ஞவல் முதலிய) பிராம்மணர்களும் (ஜனகர்முதலிய) அரசர்களுமான அ கா கிருகஸ்தர்களாயிருந்தார்கள் ஸமமாயிருப்பவர்களும் ஒ கானதன்மையுடையவர்களும் (எப்பொழுதும்) சந்தோஷத்தை ந்தவர்களும் ஞானத்தில உறுதியுள்ளவர்களும் பிரத்யக்ஷமாக (சித்திரூபமான) தர்மபலத்தையனுபவிக்கிறவர்களும் சுத்தா

---

[1] 'வேதத்திலசொல்லியபடி ஸமஸ்காரத்துடன சரீரத்தைஉண் னுவதுதான சரீரத்தினசுத்தியாகும்' என்பது பழையவுரை

ராமமததில ஸாரததையுடையவாகளும முனஜனமததிலேயே சுதத
ஸனையுளளமனததையுடையவாகளும உளளபடிவிரததைதை அனுஷ்
தவாகளுமாயிருககினற அவாகள கஷடததைசயிலும அஸௌகரிய
னவிடததிலும இருநதாலும தாமததை அனுஷடிககினறாாகள
விதமசோநது தாமததை அனுஷடிதத அவாகளுககு முனகாலத
அது ஸுகமாகததானே இருநதது? அவாகளுககு ஒருவிதமாக
பிராயசசிததமானது செயயவேணடியதாயிருககவிலலை ஸதய
ா தாமததைஅடைநது (ஒருவாாலும) கொளுசமுமநெருஙகமுடி
வாகளாக ஒபபுககொளளபபடட அவாகள தமபுததிசெனறவழி
லலுகிறதிலலை, முடிவாகத தாமததில கபடததைசசெயகிற
லை தாமததில எது முதறகறபமோ அதையே அநுஷடிபபவா
ரியவா இநத நிலையிலிருபபவாகளுககுப பிராயசசிததமஇலலை
பலமானமனமுளளவாகளுககுப பிராயசசிததம ஏறபடும இவ
ஆசாரததையுடையவாகளும யாகததைநடததுகிறவாகளும முன
ாகளுமான இவாகள பினவருமாறு சொலலுகிறாாகள வேதததில
தவாகளும சுததாகளும சீலமுடையவாகளும கீாததிபெறறவா
மான விதவானகள பயனைவிருமபாமல ஒவவொருாாளும யாகங
ச செயகிறாாகள அவாகளுடையயாகஙகளும வேதஙகளும
ககாமஙகளும பொருளவரவுககுததககபடி ஏறபடுகினறன வரவு
கலபததையனுஸரிததும ஸஙகலபமும விரததையனுஸரிததும
டுகினறன காமககோதமறறு மறறவாகளால அநுஷடிககஅரிய
ாததையும காமததையுமுடையவாகளும தஙகளகாமஙகளால
ததிபெறறவாகளும ஸவபாவமாகவேமேலானசிததமுடையவா
ம ஒழுஙகானவாகளும எபபொழுதும அடககமுளளவாகளும
ளகாமஙகளிலிருககினறவாகளுமானவாகளுககு எலலாம அழி
பயனுடையவையெனறு நமககுப பலநாளாககேளவி உதா
தமுடையவாகளும மறறவாகளால அநுஷடிககமுடியாத ஆசா
மஙகளையுடையவாகளும தஙகள காமஙகளால பிரஸிததிபெற
களுமாயிருககிறவாகளுடையதவமானது கோரமாயிருககுநதன
மை அடைநதது ஆசசரியகரமானதும ஆதியிலேயே உணா
ாதும நிலைபெறறதும உறுதியுளளதுமான அநதஸதாசாரததை
ஷடிகக முடியாதவாகளாலே தாமஙகளில சிறிது அறிவிககப
டது ஓ! பிரபுவே! முனகாலததில ஸகலஜாதிகளிலும ஆபத
மையிலலாத ஆசாரமும ஜாககிரதையும காமககுரோதஙகளால

அவமானமிலலாமையுமிருநத காரணததால அவாகளில ஒரு விததியாஸமுமம இலலாமலிருநதது பிறகு மனிதாகள ஒரே மததை நாலுபாதமாக அடைநதாாகள ஸததுககள அநதத மததை விதிபபடிசெயது உததமகதியை அடைகிறாாகள சிலா கமகளிலிருநதுவெளிககிளமபி வனததைஅடைநது உததமகதி அடைநதிருககிறாாகள சில பிரமமசாரிகள கிருகஸதாஸரமததை ரயிதது உததமகதியை அடைகினறாாகள பிராமமணாகள் நால பகுககபபடட ஆஸரமததை ஒனறுகவே அறிகிறாாகள இவவிதம ரீதியையுடைய இநத முனனோாகளான பிரமமசாரிகள, எலலா ஆ மஙகளிலுமுளள எலலோாகளும உததமகதியை அடைகிறாாகளெ றுசொலலுகினறாாகள அபபடிபபடட இநதப பிராமமணாகள தோஷததினல எலலையறற பிரமமபாவததையடைநது ஜோதிவ மாகி ராசி சககாஙகளில அஸவினீமுதலான நகஷததிரஙகளே அனேகமான நகஷததிரக கூடடஙகளாகி ஆகாயததில காண கிறாாகளெனபது வேதவசனம அபபடிபபடடவாகள் பூாவகாப னல மறுபடியும யோனிகளில ஜனிதது ஸமஸாரததை அடைந ஒருபோதும பாபகாமததினல வியாபிககபபடுகிறதிலலை வேத விசாரததில விருபபமுளளவனும உறுதியான நிசசயததையுை வனுமான பிரமமசாரியானவன இபபடியே ஆகிறன இவவ ஸதாசாரமுடையவன பிராமமணனவான மறறவன பிராமம போவியாவான நலலவனே, கெடடவனே எனபதை மனி டைய செயகையே சொலலுகிறது இவவிதம பகுவ சிததமுள களுககு வேதாநதஸரவணததினலும அதனலுணடான அ மான பிரமமபாவததினலும எலலாவிததிலும அழிவறற தை உணடாயிறறெனறு நமககு அழிவறறவேதம கூறுகிறது ஆை கினவாகளும சுததாகளும மோகஷததில விருபபமுளள மனமு வாகளுமான அவாகளுககு நானகாவதும உபநிஷததில சொலல டதும எலலாவாணததாகளுககும பொதுவானதுமான (சமம முதலான) தாமமானது ஸமிருதிகளில சொலலபபடடிருககிறது திபெறறவாகளும மனததை வசஞ்செயதவாகளுமான பிராம்ப களால நிததியமான பிரமமஜஞானமானது ஸாதிககபபடுகி யதியின தாமமானது ஸநதோஷததைக காரணமாகவுடை தியாகரூபமும ஞானததிறகுக காரணமும மோகஷததில புதத உணடுபணணுகிறதும அழிவிலலாததும அனுதியுமாகச சொ

கிறது அந்த யதிதாமமானது தன வைராகய பலததிறகுத
கபடி இதா ஆஶ்ரமதாமததுடன சோததாவது தனியாகவாவத
நுஷடிககபபடுகிறது புததிவனமையுடையவாகள க்ஷேமததை
டைகிறாாகள புததிபலமிலலாதவன இநத ஸமஸாரததில துன
படுகிறான பிரமமபததனதை விருமபுகினற சுததஞனபிராமமணன
ஸாரததிலிருநது விடுபடுகிறான' எனறு சொனனா ஸ்யூமரஶ்மி,
வாகள தாமமாக [1]ஸமபாதிககபபடடபொருளகளினால போகததை
டைகினறவாகளும தானஞசெயகினறவாகளும யாகஞசெயகினற
களும அதயயனஞசெயகினறவாகளுமாயிருககிறாாகளோ, எவா
ஸனயாஸததை அடைநதாாகளோ, இவாகளுள எவா மாணததின
கு ஸவாககததைச் ஜனகுஜயிததவாகள? ஓ! பிராமமணரே! கேட
ற எனககு இதை உளளபடி சொலலவேணடும' எனறு கேடக,
லா, ஸகலமான [2]பரிகாரகததையுமுடைய தாமாஶ்ரமஙகளும குணத
ல சுபகரஙகளாயும மறுமைபபயனைத தருபவைகளாயுமிருககின
ஆனாலும அவாகள ஸனயாஸததினாலுணடானஸுகததை அடை
வாகளாகஇலலை இதை நீரும அறிகிறீா' எனறுசொனனா ஸ்யூ
மி, 'நீஙகள ஞானநிஷ்டாகளும கிருகஸதாகளும தாமநிசசய
டையவாகளுமாயிருககினறீாகள எலலா ஆஶ்ரமஙகளுககும முடி
ஒரேபயன சொலலபபடுகிறது (ஆகையால ஆஶ்ரமம) ஒனறு
பபதிலும பலவாகபபிரிபபதிலும வேறுவிசேஷம ஒனறும சொல
படவிலலை ஆகையால, எலலாமறிநதவா நியாயமாக உளளபடி
ககுச சொலலவேணடும' எனறாா கபிலா, 'காமஙகள (ஸதூல
ஸூக்ஷம) சரீரசுததியைச செயகினறன ஞானமோ மோக்ஷஸாத
சிததததின [3]மலமானது பககுவமான காலததில விஜஞான
டாகிறது உணமையான ஞானமிருககுமபொழுது பூததயை,
பொறுமை, [5]சாநதி, கொலலாமை, ஸதயம, நோமை, துரோகமில
மை, அபிமானமிலலாமை, லஜஜை, (சீதோஷணமுதலியவற
) பொறுததல, ஒழிவு இவவிதமான பரமமாககஙகள ஏறபடு
றன இவைகளால பரபரமமததை அடைகினறான ஆகையினால
வானவன காமபலததினநிசசயததை மனததினால உறறுப

---

1 'ஸபதாபி:' என்று பாடம கொளளபபடடது 2 சோகதை
3 'கஷாயே' என்று பாடஙகொளளபபடடது
4 ஒருவா கோபமவருமபடி செயதாலும கோபமவாாமலிருததல
5 மனவடககம

பாாககவேணடுமெ எலலாவறறிலும அடககமுடையவாகளும வி
காகளும பிரமமஜஞானததிலஉறுதிபெறறவாகளுமாயிருககிறவே
பாகள ஸநதோஷததைஅடைநது எநதககதியை அடைகினறாகளோ
அதை உயாநதகதியாகச சொலலுகினறாகள இவவிதம வே
களையும வேதததிஞல அறியககூடிய காயபரமமஸவரூபததை
அவைகளின அனுஷடானததினஸதிதியையும அறிநதவன வேத
தாகிறுன இதறகுவேறுயுளளவன காறறுநிறைநத தோலதுரு
பாகிறுனெனறு சொலலுகினறாகள வேதததைஅறிநதவா
எலலாவறறையுமஅறிகினறாகள வேதததில எலலாம ஸதாபிக
படடிருககினறன வேதததிலலலவோ இபபொழுது எதுஎது இ
கினறனவோ, எதுஎது [1]இலலையோ அநதஎலலாவறறிறகும இருப
இருககிறதெனபதும இலலைஎனபதுமே எலலாவஸதுககளுக
இயறகை பிரமமததையறிநதவனுககு இது [2]முடிவும [3]நடுவும
தும அஸததுமாயிருககினறது (வேதமானது) ஸனயாஸமெ
தானே முடிநதிருககினறது [2] சமமெனறுதானே நிசசயிககப
டிருககினறது [2] ஸநதோஷமெனறு எஙகும வியாபிததிருககின
மோக்ஷததில ஸதாபிககபபடடிருககினறது ஒருகாலமுமபாதி
படாததும வயகதாவயகதமும அறியபபடடதும அறியவேண
தும எலலாவறறிறகுமாதமாவும ஸதாவரஜஙகமரூபமும முழு
ஸுகமும சிவமும ஶ்ரேஷடமும (ராகிகளுககு) பிரகாசியாத
ஜகததினஉறபததிலயகாரணமுமானபரமமமானது தேஜஸ, க்ஷ
சாநதி, கெடுதலறறசுபம, அபபடிபபடடவியோம, ஸநாதநம, [4]த
மெனகிறஇநதசசொறகளாலே ஞானககணணுடையபிராமம
ளால அறியபபடுகினறது ஆகையால, பிரமமரூபமான அநதபபி
மணனுககு நமஸகாரம' எனறுசொனனா" எனறா

---

[1] முனசெனறதும இனிவருவதும

[2] மோக்ஷரூபமாயும [3] மததியிலதோனறுகினறஜகததாயும

[4] நிலையுளளது,

இருநூற்றெழுபத்தேழாவது அத்யாயம்

மோக்ஷதாமம. (தொடர்ச்சி.)

(அறம்பொருளின்பங்களுள் அறமேசிறந்ததென்பதைப்பற்றிய குண்டதாரன்கதை)

யுதிஷ்டிரா, "ஓ' பாரதரே! வேதங்கள தாமத்தையும அாதத
யும காமத்தையும சொலலுகின்றன இவைகளுள எதை அடை
பலாகயம? ஓ' பிதாமஹரே! அதை எனககுச சொலலவேண
" என்றுகேடக, பீஷமா சொலலலானா "இநதவிஷயததில முனப
ணடதாரன பரீதியுடன பகதனுககு உபகாரமசெயததாகிய பழமை
ன கதையை உனககுசசொலலபபோகிறேன தரிததிரானஒரு
மமணா ஆசையினால [1]தனததையே நோககினா அதனால அவா
ததிறகாகத தனததைவிருமபி உககிரமானதவததைச செயதா
கு அவா உறுதிசெயதுகொணடு தேவதைகளைப பூஜிததா, பகதி
ன தேவதைகளைபபூஜிததும தனததை அடையவேயிலலை பிறகு
ா,'மனிதாகளால பூமபபடுததபபடாததும எனககுசசீககிரததில
நளசெயயககூடியதுமானதெயவமஎது?' என்று சிநதையையடை
. அவா பிறகு தெளிவானமனததினால தேவனுககுபபினசெலலு
தும தமதருகிலிருககிறதுமான குணடதாரனென்கிறமேகததைப
ததா மஹாபாஹுவான அநதமேகதேவதையைப பாரதத
னே, 'இவன எனககு மேனமையைசசெயவான இநதமேனி அடை
பபடடதாயிருககிறது தேவனுககுநெருஙகினவனுயுமிருககிறான
று மனிதாகளால வரிககபபடவுமிலலை இநததேவன விரைவி
யே எனககு அதிகமானதனததைக கொடுபபான' என்று அவருக
பகதி உணடாயிறறு பிறகு அவா அநததேவனைத தூபஙகளா
கநதஙகளாலும ஏறறமதாழவுளளமாலைகளாலும நானாவிதமான
ஜைகளாலும பூஜிததா அபபொழுது அநதபபூஜையினால அறப
ததினாலேயே அநதமேகமானது சநதோஷததையடைநது, 'பிரம
ததிசெயதவனுககும ஸுராபானமசெயதவனுககும திருடனுக
விரதபஙகமுடையவனுககும அறிஞாகளால பரிகாரம விதிககப
ருககிறது, செயதநனறிமறநதவனவிஷயததில பரிகாரம விதிக
டவிலலை அதாமம ஆசையினபுததிரனுகவும குரோதம அஸூ

[1] 'தாமததை' எனபது வேறுபாடம

மையின புததிரனுகவும லோபம வஞ்சனையினபுததிரனுகவும எ
னபபடுகினறன நனறிமறநதவன பிராஜைககு யோககியனில
ானறு அவருடைய உபகாரததில உறுதியான இநதவாாததைகை
சொலலிறறும பிறகு அநதபபிராமமணா தாபபஙகளில சயன
செயதுகொணடு அபபொழுது குணடதாரனுடைய தேஜஸி
வவபனததில எலலாபபிராணிகளையும பாாததா சமததிஞ
வததினுலும பகதியினுலும போகததை விடடவரும சுததப
முளளவருமான அநதப பிராமமணா ராததிரியில பகதியின உ
மயக கணடாா யுதிஷடிர! அவா அநதககூடடததிலிருககிறவ
தவதைகளுககுளளே மிககஒளியுளளவனும மஹாதமாவும ப
ளை அளிககிறவனுமான [1]மாணிபதரனெனபவனைப பாாததாா
துளளதேவாகள சுபகாமஙகளால முயறசிசெயது ராஜயஙகளை
னஙகளையும கொடுககினறாாகள, அசுபகாமஙகளைச செயதால
ாிககினறாாகள பரதசிரேஷட! அபபொழுது யகஷாகளும தே
களும பாாததுககொணடிருககையில மிககதேஜஸுளள குண
தாரன ஓடிவநது தேவாகளினமுன பூமியில விழுநதான பி
பூமியிலவிழுநத குணடதாரனை நோககி, நலலமனமுளள மாணிபத
தேவாகளின வசனததினுல, 'குணடதாா! நீ எதைவிருமபுகிறு
ானறு கேடடான குணடதாரன, 'இநதபபிராமமணா எனனுடை
பகதா தேவாகள எனவிஷயததில அருள வைபபாாகளா
இவருககுச சிறிது ஸுகததைததாததகக அநுககிரகதை
செயய விருமபுகிறேன' எனறு சொனனுன உடனே மாணிபத
தேவாகளுடைய வசனததினுலேயே மறுபடியும மிககாநதிபொ
திய இநதககுணடதாரனை நோககி, 'எழுநதிரு எழுநதிரு உன
மஙகளமுணடாகடடும காாியஸிததிபெறறு ஸுகமுளளவனுவ
இநதப பிராமமணா தனததைவிருமபினுல இவருககுத தனமகொ
கலாம உனககு நணபராயிருககிற இநதப பிராமமணா எவவ
தனததை விருமபுகிறுரோ அளவறற அவவளவு தனத
யும நான தேவாகளுடைய கடடளையினுல கொடுககிறே
எனறுசொனனுன குணடதாரன மனிதாகளின செலவமாக
சலிபபதும நிலையிலலாததுமெனறு நினைதது யசஸுளள பிராம
ருடைய தவததில புததியைச செலுததினுன (அவவிதம
யிதது மாணிபதரனை நோககி,) 'தனததை அளிககினறவே

---

1 இது, 'மணிபதரன' எனறும காணபபடுகிறது

ரம்மணருக்காக நான் தனத்தை யாசிக்கவில்லை என்பக்தருக்கா
ருன அனுக்கிரகத்தைச் செய்யவேண்டுமென்று யாசிக்கிறேன
னுடைய பக்தருக்காக ரத்தினங்களால் நிறைந்த பூமியையே
ரிய பொருட்குவியலையோ நான் யாசிக்கவில்லை பின்னை என
னுல, இவர் தாமிஷ்டராகவேண்டும், இவருடையபுத்தி தாம
மகிழவேண்டும் இவர் தாமத்தையே அடுத்து ஜீவிக்கவேண்டும்
மத்தை முதன்மையாகவுடையவராகவேண்டும் இந்த அனுக்கி
எனக்கு ஸம்மதம்' என்றுசொன்னுன மாணிபத்ரன, 'இவ
ஸரமமில்லாமல் எப்பொழுதும் தாமத்தின் பயனுன ராஜ்யத்தை
னானுவித ஸுகங்களான பயன்களையுமே அனுபவிக்கட்டும்' என்று
லல, பிறகு பெரும்புகழுள்ள குண்டதாரன அனேகமுறை (முன
ிக்கப்பட்ட) தாமவிஷயத்தில் அப்யாஸத்தையே கேட்டான
வர்கள் அதனுல ஸந்தோஷித்தார்கள் மாணிபத்ரன, 'ஸகலதே
தகளும் உன்விஷயத்திலும் இந்தப்பிராமமணர்விஷயத்திலும
ியடைந்தார்கள் இவர் தாமாத்மாவாகப்போகிருர் தாமத்
புத்தியைச் செலுத்தவும் போகிருர்' என்றுன ஓ! யுதிஷ்டிர
ுல அந்தமேகம் மற்றவர்களால் அடையமுடியாத மனத்துக்கு
பமான வரத்தை அடைந்து காரியஸித்திபெற்று ஸந்தோஷத்தை
டந்தது பிறகு அந்தப் பிராமமணஸ்ரேஷ்டர் தம்முடைய பக
ில ஸமீபத்தில வைக்கப்பட்ட ஸுக்ஷ்மமான மரவுரிகளைப
த்தார் உடனே ஒழிவை அடைந்து, 'இந்தக்குண்டதாரன
மையை அறியவில்லை, நான் செய்த ஸுகிருதத்தை வேறுயார்
யப்போகிருர்? இனிமேல நான தாமத்தால ஜீவிப்பதற்கு வனத்
ைய அடைகிறேன' என்றுர் அப்பொழுது அந்தப்பிராமமண
ஷ்டர் ஒழிவினுலும தேவர்களுடைய அருளினுலும வனத்தை
டந்து பெரியதவத்தைச் செய்யத்தொடங்கினர் ஓ! மஹா
ஜனே! அந்தப் பிராமமணர் தேவதைகளும அதிதிகளுமருந்திய
பான கனிகிழங்குகளைப பக்ஷித்துக்கொண்டிருந்தார் தாமத்தில
ருக்கு உறுதியான புத்தியும உண்டாயிற்று. பிறகு பிராமமணர்
கிழங்குகளையெல்லாம தள்ளிவிட்டுச் சருகுகளைப பக்ஷித்துக்
ண்டிருந்தார் மறுபடியும அவர் சருகுகளையும தள்ளிவிட்டு
த்தைப பானஞ்செய்துகொண்டிருந்தார், அதன்பிறகு பல வரு
ள வாயுவைப பக்ஷித்துக்கொண்டிருந்தார் இவருடைய பிரா
குறைவை அடையவில்லை அது ஓர் ஆச்சரியமாயிற்று' தா

்தததில நமபிககையுடையவரும உககிரமான தவததிலிருககிற
ான அவருககு நெடுஙகாலததுககுப பிறகு திவய திருஷடியுண
ிறறு அவருககு, 'இவவுலகததில நான யாருககாவது ஸந
ஷததோடு தனததைக கொடுததால எனது வாககானது வீணாகா
ானனும புததி உணடாயிறறு பிறகு அவா மலாநதமுகததுட
றுபடியும தவததைச செயய ஆரமபிததாா மறுபடியும தவஸி
ிபறறு அவா, 'நான ஸநதோஷததுடன யாராவது ஒருவனு
ாஜயததை அளிததால அவன சீககிரததில அரசனுவான என
டையவாககு வீணாகாது' எனறு தாம மேலானதெனறு நினைக
தைபபறறி ஆலோசிததாா பாரத! அபபொழுது குணடதாரன
தபிராமமணருடைய தவததினயோகததாலும ஸநேகததா
ஏவபபடடு அவருககுப பிரததியக்ஷமானுன அநதப பிராமம
அநதககுணடதாரனருகிறசெனறு அவனை விதிபபடி பூஜிதத
ஓ! அரசனே! அதனுல ஆசசாியததை அடைநதவருமா
பிறகு குணடதாரன அவரைநோககி, 'உமககு உததமப
ஞானககண உணடாயிருககிறது ஓ! பிராமமணரே! அநத
திரததினுல அரசாகளுடைய கதியையும உலகஙகளையும பா
எனறு சொனனுன பிறகு அநதபபிராமமணா உடனே நாகத
அழுநதின அனேக அரசாகளைத தூரததில திவயதிருஷடியினுல
ததாா குணடதாரன, 'பகதியுடன எனனைபபூஜிதது நீா துககத
அடைவீராலுல எனனுல உமககு எனன செயயபபடடதாகும? ந
எனன அனுககரகம செயததாகும? மறுபடியும நீா நினைததுபபா
ஆராயநதுபாரும மனிதன காமஙகளை எபபடி இசசிககல
ஸவாககததுவாரமானது மனிதாகள விஷயததில விசேஷமாக அ
கபபடடிருககிறது' எனறுசொனனுன பிறகு அநதப பிராமம
மனிதாகளைச சுறறிககொணடிருககிற காமம, குரோதம, லோ
பயம, மதம, நிததிரை, மயககம, சோமபல இவைகளைப பாாத
குணடதாரன, 'உலகஙகள இநதக காமமுதலியவைகளால சூழப
டிருககினறன தேவாகளுககு மனிதனிடமிருநது பயம அ
காமமுதலியவைகள அபபடியே தேவாகளுடைய வாாததையி
எலலாவிஷயஙகளிலும இடையூறறைச செயகினறன தேவாக
அனுமதி கொடுககபபடாத ஒருவனும தாாமிகனுகிறதிலலை
தவததினுல ராஜயததையும தனஙகளையும கொடுககச சகதி
வனுயிருககிறேன' எனறுசொனனுன அபபொழுது தாமா

ன பிராமமணா மேகததைத தலையால வணஙகி அதனை நோககி
னககுப பெரிய அனுகாகமானது செயயபபடடது காமலே
களின தொடாசசியினால ஸனேகததை அறியாமல நான உனன்
தில பொறுமைபபடடதை நீ பொறுககககடவாய' எனறு
ாளை அபபொழுது குணடதாரன 'எனனால க்ஷமிககவேபட
ு' எனறு சொலலி இநதபபிராமமணஸரேஷடரைக கைகளா
மிஙகனமசெயதுகொணடு அவவிடததிலேயே மறைநதான
னே அநதபபிராமமணா குணடதாரன அனுககிரகததினாலும்
ததினாலும ஸிததிபடைநது ஸகலலோகஙகளிலும ஸஞசரிததா
ிருககுத தாமததாலும யோகததாலுமுணடான சகதியினா
ாயததில கமனமும நினைததபொருளகளை அடைதலும மேலான
யும உணடாயின தேவதைகளும ஸாதுககளான பிராமமணா
ம யக்ஷாகளும மனிதாகளும சாரணாகளும இவவுலகில தாமி
ளைப பூஜிககினறாகள, செலவவானகளைப பூஜிககிறதிலலை, காமி
யும பூஜிபபதிலலை யுதிஷடிர! உனது புததி தாமததில பறறி
ததலால உனனிடததில தேவாகள மிகவும அருளுடையவா
ாயிருககிறாகள! தனததில ஸுகததின ஓா அமசம இருககிறது
ததிலோ பரமமான ஸுகம இருககிறது" எனறுசொனனா

இருநூறறெழுபததெட்டாவது அதயாயம

மோக்ஷதாமம் (தொடர்ச்சி)

(கோலைக்துக்காரணமாதலால் யாகம் இழிந்ததென்பதைப்பற்றி நாரதர் சொல்லிய உஞ்சவ்ருத்தி ப்ராம்மணர்கதை)

யுதிஷடிரா, "ஓ! பிதாமஹரே! ஒரேபயனையுடையனவும பல
கபபடடனவுமான யஜஞும தவமிவைகளுள ஸுகததிறகாகவும,
ததிறகாகவுமிலலாமல தாமததிறகாகவே ஏறபடுததபபடடது
திமானது" எனறு கேடக, பீஷமா சொலலததொடஙகினா
"இநத விஷயததில நாரதரால சொலலபபடட உஞசவிருததிப
மமணருடைய யஜஞநிமிததமான பூாவசரிததிரததை உனககுச
லலுகிறேன. நாரதா, 'விதாபபதேசததில சிறநததான தாமோத
மனகிற ராஜயததில உஞசவிருததிசெயயும ஒரு பிராமமணரிஷி
நதாா, அவா யாகததைச செயவதறகு யததனிததாா அவ

விடத்தில் [1]ஆகாரம் செய்யக்கூடிய சாமைதானியமும் ஸூர்யபா
ஸுவர்ச்சலை என்னும் சாகங்களும் யாகத்திரவ்யமாக இருந்த
துவர்ப்புள்ளதும் ரஸமில்லாததுமான கீரையும் தவத்தினால் சுவ
புள்ளதாயிற்று பகைவர்களைக்காய்பவரே! வனத்தில் ஓரிட
த்தை அடைந்து ஒருபிராணிக்கும் துன்பஞ்செய்யாமல்
மருகளினாலும் கனிகளினாலும் செய்யப்பட்டாலும் யாகமான
ஸ்வர்க்கத்தையளிக்கும் விரதத்தினால் இளைத்தவளும் சுசியுடை
வளும் யஜ்ஞத்தில் பத்னியாக அழைத்துவரப்பட்டவளும்
அவருடைய பத்னியான புஷ்கரமாலினியென்பவள் அந்த ஸத
ரிடத்தில் அநுஸரிப்பதில்லை அவள் சாபத்தினின்றுமஞ்சு
அவருடையஸ்வபாவத்தை அநுஸரித்தாள் அவளுக்கு ம
களினஉதிர்ந்தஇறகுகளால் வஸ்திரம்செய்யப்பட்டது அவளு
விருப்பமில்லாமலிருந்தும் தீக்ஷிதரானபாதத்தாவின் அநுஸா
தினால் அவ்விடத்தில் யாகஞ்செய்யப்பட்டது தாமமறிந்த
சருக்களைப்புஜிப்பதுமான ஒரு மிருகமானது [2]சுகாபலமு
கட்டளையிட்டதனால் அந்தவனத்தில் அவர்சமீபத்தில் வஸித்
கொண்டிருந்தது (அப்பொழுது) அந்தமிருகமானது ஸத்தி
நோக்கி, 'உம்மால் இந்தத்தீயசெய்கை செய்யப்பட்டது (பசுவில்ல
தால்) அதற்குரியமந்திரரூபமான அங்கக்குறையுள்ள இந்தயா
னது விபரீதமாகிறது ஐயா! ஆகையால் நீர் என்னை அக்கினி
ஆகுதிசெய்து தடையில்லாமல் ஸ்வர்க்கத்தை அடையக்கட
என்றவார்த்தைகளைச் சொல்லிற்று பிறகு ஸாவித்ரியானவள்
விஷயத்தில் அவரைக்கண்டு நேரில்வந்து அவரைத் தூண்டி
அவர், 'நான் என்னுடன்வஸிக்குமமிருகத்தைக் கொல்லமாட்டே
என்று மறுமொழிசொல்லினர் யாகாக்கினியிலிருந்துகிளம்
அந்தஸாவித்திரியானவள், 'யஜ்ஞத்தில் என்னகெட்டகாரியம்
யப்பட்டது?' என்று சொல்லிவிட்டுப் பாதாளத்தைப்பார்க்கவிரு
திரும்பிவிட்டாள் மறுபடியும் கலைமான் கைகுவித்துநின்றவ
யஸ்யாசிக்க, அவர் அதை ஆலிங்கனஞ்செய்துகொண்டு, 'போக
என்றுசொல்லினர் பிறகு அந்தமான் எட்டுஅடிநடந்து திரு

---

1 'அந்தவனத்தில் சாமைதான்யஆகாரமும் மிகவும் பளபளப
ஸூர்யபாணியென்கிற இலையும் துவர்ப்பும் ரஸமில்லாததுமானகீரையும்
தினால் அவருக்குச் சுவையுள்ளனவாயிருந்தன' என்றும் கொள்ளலாம்,

2 வேறுபாடம்,

து, 'ஓ! ஸத்தியரே! என்னைத் தடையின்றிக் கொல்லும் உம்மா
ல்லப்பட்டு நான் நல்லகதியை அடைவேன்' என்னால் கொடுக்க
டஞானக்கண்ணால் ஸ்வர்க்கத்திலுள்ள அப்ஸரஸ்களைப்பாரு
றாதமாக்களான் கந்தர்வர்களுடைய விசித்திரமான விமானங்களை
பாரும்' என்றுசொல்லிற்று பிறகு அந்தமுனிவர் விருப்ப
ன கண்ணால் (அவர்களை) நீண்டகாலம்பார்த்துவிட்டு மிருக
யும்பார்த்து, 'ஹிம்ஸையினால் ஸ்வர்க்கவாஸம்' என்றுதீர்மானி
மிருகவடிவமாகிப் பலவருஷங்கள் வனத்தில்வஸித்துக்கொண்
ந்த அந்தத்தர்மமானது அந்தப் [1]பாவத்திற்குப் பரிஹாரத்தைச்
பதுகொண்டது இது யாகத்திற்கு ஏற்பட்டநல்லவிதியில்லை
பொழுது மிருகஹிம்ஸைசெய்யநினைத்த அவருடைய அவவித
பிப்பிராயத்தால் பெரியதவம் நசித்துவிட்டது ஆகையால், ஹிம
யானது யாகத்திற்கு உரியதன்று பிறகு அந்தஸத்தியருக்கு
பகவான் தானே யாகம்செய்வித்தான் அவர் தவத்தினால் பிறகு
ரவியின்பெரியஸ்தானத்தையும் அடைந்தார்' என்றார் கொல்
மையானது மேலானதர்மம் ஹிம்ஸாரூபமானதர்மம் ஸ்வர்க்க
தனமானது உனக்கு உண்மையைச் சொல்லுகிறேன் பிரம்ம
திகளுக்கு இது தர்மமன்று" என்றார்

இருநூற்றெழுபத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

மோக்ஷதர்மம் (தொடர்ச்சி)

(தர்மமே மேன்மைக்குக் காரணமென்பது.)

யுதிஷ்டிரர், "ஒருவன் எப்படி பாவத்தைச்செய்தவனாகிறான்?
படி தர்மத்தைச் செய்கிறான்? எதனால் ஒழிவை அடைகிறான்?
னால் மோக்ஷத்தை அடைகிறான்?" என்று கேட்க, பீஷ்மர் சொல்
தொடங்கினார்

"உனக்கு ஸகலதர்மங்களும்தெரியும் (ஆனாலும்) மரியாதைக்கா
கேட்கிறாய் மோக்ஷத்தையும் ஒழிவையும் பாவத்தையும் தர்மத்
யும் மூலத்துடன் கேள் ஓ! பரதஸ்ரேஷ்ட! புருஷனானவன் (சப்த
ஸ்பர்ச ரூப ரஸ கந்தங்களென்கிற) ஐந்துவிஷயங்களுடைய அனு
த்திற்காக இச்சையைமுன்னிட்டுப் பிரவ்ருத்திக்கிறானல்லவா?

[1] மிருகமாயிருந்ததற்குக்காரணமானபாவம்

அவைகளில் ஒன்றைப்பற்றிக் காமமோ த்வேஷமோ உண்டாகிற
பிறகு அவைகளுக்காக முயற்சிக்கிறான் பெரிதான காமாவை
ரூரம்பிக்கிறான் தன்னால் விரும்பப்படுகிற ரூபகந்தாதிகளை அடிக
அனுபவிக்கவும் விரும்புகிறான் அதனால் ராகமானது பலமாகிற
அதுபற்றி த்வேஷமுமுண்டாகிறது அதனால் லோபம் பல
கிறது அதன்பிறகு மோகமும் உண்டாகிறது லோபமோகங்கள
பற்றப்பட்டவனும் விருப்புவெறுப்புக்களுள்ளவனுமானவனுக
காமத்தில் புத்தியுண்டாகிறதில்லை கபடத்தினால் தாமத்தை
செய்கிறான் கபடமாகத் தாமத்தைப் பழக்கப்படுத்துகிறான்
டத்தினால் பொருளை அடையவிரும்புகிறான் குருவம்சத்தினுதி
வனே! கபடத்தினால் [2]தனங்களவிந்திக்கும்பொழுது அதிலே
புத்தியைச்செலுத்துகிறான் பாரத! பிறகு நண்பர்களாலும் பல
தாகளாலும் தடுக்கப்பட்டாலும் பாவத்தைச்செய்ய முயற்சிக்கிறு
விதியாலெவப்பட்டதாகவும் (ஆகாவியவகாரங்களில் லஜ்ஜை
விட்டவன் ஸுகியாவான் என்கிற) நியாயத்துடன்கூடினதாக
மறுமொழிசொல்லுகிறான் (அப்பொழுது) அவனுக்கு ராகமோ
களாலுண்டான [3]மூன்றுவிதபாவங்கள் வளருகின்றன பாபகா
தை நினைக்கிறான், சொல்லுகிறான், செய்யவும்செய்கிறான். அதா
திலபாவருத்தித்த அவனுடையதோஷங்களை ஸாதுக்கள் கவனி
றாகள் பாவச்செய்கையுள்ள அவனுக்கு அவனைப்போன்றநடக
யுள்ளவாகளும் நண்பர்களாகின்றனா அவன் இம்மையிலே
ஸுகத்தை அடைகிறதில்லை மறுமையில் எதனால்தான் அடைவ
இவ்விதம் மனிதன் பாவச்செய்கையுள்ளவனாகிறான் இனி தா
மாவைக்குறித்துச் சொல்லுகிறேன், கேள் நல்லதாமத்தையுன
வன க்ஷேமத்தை அடைகிறான், குற்றமற்றதாமத்தினாலேயே இ
மானகதியை அடைகிறான் அவன் முன்னதாகவே தன்புத்தியி
இந்தத்தோஷங்களைக் கவனித்துப் பாக்கிறான் புத்திமானான
ஸுகத்திறகாக ஸாதுக்களை அடுத்துப் பணிவிடையும்செய்கி
அவனுக்கு நல்ல ஆசாரத்தினாலும் அப்பியாஸத்தினாலுமே (
காமம்) விருத்தியடைகிறது அந்தப்பிராஜ்ஞன் தாமத்தில்
ப்பமடைகிறான், தாமத்தையே அடுத்துஜீவிக்கிறான் கு
தன! பிறகு அவன் தாமத்தால் தனங்களையடையும்பொழுது

---

1 வேறுபாடம் 2 வேறுபாடம்

3 மனமொழிமெய்களால் உண்டாவன.

யுண்டானதைப்பார்த்து அதன்காரணத்தையே [1]விருத்திசெய்கி
r, இவ்விதம் தாமாதமர்வாகிறுன, நல்லமித்திரனையும் அடைகி
r அவன, நன்னடப்பு தனமிவைகளுடையவராபததால இம்மையி
) மறுமையிலும் ஸநதோஷிக்கிறுன. பாரத! ஸபரிசத்திலும் சப
திலும் ரஸத்திலும் ரூபத்திலும் கந்தத்திலும் பராணியானது
ரபுததனமையை அடைகிறது பெரியோர்கள இதைத தாமபல
நினைக்கிறார்கள யுதிஷ்டிர! அவனே[2]தாமபலத்தை அடைந்து
)பதிஅடைகிறதில்லை குந்தியின்புத்திர! தாமத்திலிருக்கிறவர
டைய ஸகலபோககிரியைகளிலும் திருப்தியடையாமல ஞானக
ஞல ஒழிவையே அடைகிறுன சப்தத்திலும் ஸபாசத்திலும்
த்திலும் மனத்தைச்செலுத்தாமல ஞானக்கண்ணிஞல காமத்தில
ஷத்தைப்பார்ப்பவன காமத்தினின்றும் விடுபடுகிறுன, தாமத
விடுகிறதுமில்லை, நசிக்கின்றஉலகத்தைப்பார்த்து எல்லாவற்றை
விடுவதிலும் முயற்சிக்கிறுன, பிறகு உபாயத்திஞல மோக்ஷத்தின
ருட்டு முயற்சிக்கிறுன, உபாயமில்லாமல முயற்சியான, பிறகு
டைவில ஒழிவை அடைகிறுன, பாபகாமத்தையும் தள்ளுகி
, தாமாதமாவுமாகிறுன, பரமானமோக்ஷத்தையும் அடைகி
அப்பா! பாரத! நீஎன்னிடம்கேட்ட பாவம் தாமம் மோக்ஷம்
வு என்கிற இவைகளைப்பற்றி உனக்குச் சொன்னேன யுதிஷ்டிர!
கயால எல்லாநிலைமைகளிலும் தாமத்தில பாவருத்திசெய்யக்கட
r குந்திபுத்திர! தாமத்திலிருப்பவர்களுக்கு அழிவில்லாதவிதி
டாகின்றது” என்றுசொன்ஞர

இருநூற்றெண்பதாவது அத்யாயம்

மோக்ஷ தாமம (தொடர்ச்சி)

(மோக்ஷத்திற்குரியஉபாயங்கள்.)

யுதிஷ்டிரர, “பாரதரே! பிதாமஹரானநீங்கள, ‘உபாயத்தால
க்ஷம், உபாயமில்லாமலில்லை’ என்று சொன்னீர்கள அந்தஉபா
ந்தமுறைப்படி கேட்கவிரும்புகிறேன” என்றுகேட்க, பீஷ்மா
லலத்தொடங்கிஞர—

[1] ‘விஞசதே’ என்பது மூலம
[2] ‘இவற்றைஅனுபவிக்கத்தக்கது’ என்றுகருத்து

“பிராஜஞாகளிறசிறநதவனே! குறறமறறவனே! எபபொழுதும உபாயததினலேயே எலலாவிஷயஙகளையும ஆராயகிறயெனனும இநதததெளிவானஞானம உனககே தககது குடததைசசெயகையில எநதபபுததியானது உணடானதோ அது குடமுணடான பிறகு வேணடபபடுவதிலலை இபபடியே யஜஞாதிதாமததினல சாநதிமுதலானதாமஙகள ஏறபடடபொழுது (மோக்ஷததிறகு) வேறுகாரணம வேணடுவதிலலை கிழஸமுததிரததிறகுஇருககிற மாாககம மேறகுஸமுததிரததிறகுச செலலுகிறதிலலை மோக்ஷததிறகு ஒரேமாாககமனறே? அதை எனனிடமிருநது விரிவாககேள தீரனனவன பொறுமையால கோபததைத தொலைககவேணடும, ஸஙகலபததின தியாகததால காமததை நாசஞசெயயவேணடும, ஸதவகுணததைபபறறிககொணடு நிததிரையை விலககவேணடும, ஜாகராதையினல பயததிலகாககவேணடும, ஆதமதயானததினல பிராணனை ரக்ஷிககவேணடும தைாயததினல இசசையையும துவேஷததையும காமததையும மிசசமினறி நீககவேணடும, ஐயமதிரிபுஅறியாமைகளை அபயாஸததினல நீககவேணடும ததவததைஅறிநதவன ஞானபயாஸததினல நிததிரையையும புததியினதோறறமையையும நிவருததிசெயயவேணடும உபததிரவஙகளையும ரோகஙகளையும ஹிதமாயும ஜரிககககூடியதாயும மிதமாயுமிருககிறஆகாரததினல நிவருததிசெயயவேணடும ஸநதோஷததினல லோபமோகஙகளையும ததவதரிசனததினல விஷயஙகளையும தயையினல அதாமததையும ஜயிககவேணடும பரிபாலனததினல தாமததையும வரவினல ஆசையையும ஆசையைவிலககுவதனல அாததததையும அநிததியததனமையினல ஸனேகததையும யோகததினல பசியையும கருணையினல தனனுடையமானததையும ஸநதோஷததினல [1]திருஷணையையும [2]ஸஞசாரததினல சோமபலையும பணடிதன ஜயிககவேணடும நிசசயததினல விபரீதஞானததை ஜயிககவேணடும மௌனததினல அதிகவாாததையையும செளரியததினல பயததையும ஜயிககவேணடும. புததியினல வாககையும மனததையும அடககவேணடும அநதபபுததியை [3]ஞானககணணல அடககவேணடும ஞானததை மஹானன ஆதமா அடககவேணடும மகததானஆதமாவை ஆதமா

1 ஆழநதபறறு
2 ‘உததாநேந’ எனபது மூலம, ‘முயறசியினல’ எனபது பழையவுரை
3 விருததிஜஞானம

னுடையஞானமானது அடக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்ட இரு
தமா சாந்தனும் சுத்தகர்மமுடையவனுமானவனால் அறியத்தகு
ர பண்டிதர்கள் யோகத்திற்குஇடையூறுகளென்று அபிப்பிராய
மகாமம, குரோதம, லோபம, பயம, நித்திரைஎன்னும்ஐந்தையு
லக்கவேண்டும் அவற்றைவிலக்கிவிட்டுத் தியானம், அத்திய
ம, தானம், ஸத்யம், லஜ்ஜை, கபடமின்மை, பொறுமை, சுத்தி
னவாலஉண்டாகுமசுத்தி, பொறிகளின்அடக்கம என்னும்யோ
தனங்களை அப்யஸிக்கவேண்டும இவைகளால் தேஜஸ் விருத்
டைகிறது, பாவமும் தொலைகிறது, இவனுடையஸங்கற்பங்களு
த்திக்கின்றன, விஜ்ஞானமும் ஏற்படுகிறது பாவமகன்றவனு
ஜஸ்வியும லகுவான ஆகாரமுள்ளவனும இந்திரியஜயமுடை
னுமாகிக காமக்ரோதங்களைவசப்படுத்திக்கொண்டு பரமபதத்தினப
த அடையவிரும்பவேண்டும மூடனாகாமலிருத்தல பற்றுதல
ந்தல, காமக்குரோதங்களைவிலக்குதல, தீனனாகாமலிருத்தல, க
லலாமலிருத்தல், பயமிலலாமை, [1]உறுதியாயிருத்தல, (மற்றப்ப
ல) விருப்பமின்றி மனோவாக்குக்காயங்களின அடக்கமஆகியஇவை
மோக்ஷத்திற்குத் தெளிவும களங்கமற்றதும சுத்தமுமான வழி

இருநூற்றெண்பத்தோராவது அத்யாயம

மோக்ஷதாமம. (தொடர்ச்சி.)

(பிராணிகளின் பிறப்பிறப்புக்களைப்பற்றி நாரதருக்கும் தேவலருக்கும்நடந்த ஸம்பாஷணை.)

இந்தவிஷயத்திலும நாரதருக்கும அஸிதனென்னும தேவலரு
ம நடந்த ஸம்வாதரூபமான பழைய சரித்திரத்தைச் சொல்லு
ர்கள உட்கார்ந்திருக்கிறவரும பிராயமுதிர்ந்தவருமான தே
ர நாரதர் புத்திமான்களுள் சிறந்தவராக அறிந்து பிராணிகளு
ய உற்பத்தி நாசங்களைப்பற்றி, 'ஓ! பிராம்மணரே! ஸ்தாவ
கமஸ்வரூபமான இந்தப் பிரபஞ்சமானது எதினின்றும ஸ்ருஷ
கப்பட்டது? முடிவில் எதை அடைகிறது? அதை நீங்கள் எ
நனக்கு சொல்லவேண்டும்' என்று வினவ, அஸிதர் சொல்ல
ரடங்கினர்

---

1 'அவ்யவஸ்திதி:' என்றுபிரித்து, 'வீடிலலாமை' என்பது பழை
ர

'காலமானது பிராணிகளின வாஸனையினால ஏவபபட்டு எல
ளால பிராணிகளைப படைககிறதோ அவைகளைப பஞசமஹாபூத
மென்று பூதவாதிகள சொலலுகினறாரகள காலமானது பரம
ாவால ஏவபபட்டு அநதபபூதஙகளால பிராணிகளைப படைககிற
வன இவைகளைககாட்டிலும வேறொனறைச சொலலுவா
வன பொயசொனனவனுவான ஸநதேககமிலலை நாரதரே! இ
நதையும, எபபொழுதுமிருபபவையும சலியாதவையும ஆதிய
றறவையும பெரியதேஜஸான மஹததத்வததினுடைய குவிய
ளும இயறகையாகவே காலததை ஆறாவதாவுடையவையும அப
ஆகாயம, பிருதிவி, வாயு, அகநிகளுமாக அறியககடவீர இந
பூதஙகளுககு மேறபட்டு ஸமசயமிலலாமல (பதாரததம) விதிகக
லலை அபபடிச சொலலுகிறவன திருஷடாநததத்துடனும சொ
ாட்டான, யுகதியுடனும சொலலமாட்டான ஸமசயமிலலை அ
ததயே சொலலுவான இநத ஆறையும எலலாமானவைகள
அறியககடவீர இவை எதனுடைய காரயஙகளோ அபபடிபபட
அஜஞானததையும அறியககடவீர பூதஙகள ஐநது, காலம ஒன,
விஷயசூனயஙகளான வாஸனை அஜஞானமிரணடு ஆகிய நிலைபெ
இநத எட்டுப பூதஙகளும (ஸதாவரஜஙகமஙகளான பிராணிகளுக
றபததிநாசகாரணஙகள [1]அவைகளிலேயே நாசததை யடைகி
ன அவைகளினினறும உணடாகினறன ஜநதுவானது அவைக
அனுஸரிதது நசிததாலும மறுபடி ஐநதுவிதமாகிறது அநத ஜநத
னுடையதேகம பூமியினவிகாரம ஶ்ரோதரம ஆகாயததினின
உணடானது ஸூரியனிடமிருநது நேததிரமும வாயுவினின
பிராணனும ஜலததினினறும ரகதமுமுணடாயின கணகள, மூக
காதுகள, துவககு, ஐநதாவதான நா இநத இநதிரியஙகளை
பாரததல, கேட்டல, முகாதல, பரிசிததல, சுவையறிதல எ
ற இநதிரியவிஷயஙகளுடைய ஞானஙகளையும கவிகள அ
ாரகள ஒததிருபபதினாலே ஐநதுஇநதிரியஙகளின விஷயததி
ஐநது குணஙகளையும அறிவாய ரூபம கநதம ரஸம ஸபரிசம
தம இவைகளே அவைகளின குணஙகள, ஐநது இநதிரியஙகளா
ஐநதுகுணஙகள ஐநதுவிதமாக அறியபபடுகினறன ரூப ரஸ க
ஸபரிச சபதஙகளான அவறறின குணஙகளை இநதிரியஙகளறி
திலலை ஜீவனே அவைகளால அவைகளை அறிகிறான சிததமான

---

1 வேறுபாடம

திரியஸமூகத்திற்கு மேலானது அதைப்பார்க்கிலும் மனம் மேல
து மனத்தைக்காட்டிலும் புத்தி மேலானது ஜீவன் புத்தியைட்
டிலும் மேலானவன் எந்தப்பிராணியானது இந்திரியங்களோடு
ந்தப்பட்ட விஷயங்களை நினைத்துத் தீர்மானஞ்செய்கின்றதோ
தப்பிராணியானது முதலில் இந்திரியங்களால் விஷயங்களை
ரித்தனியாக அறிகிறது பிறகு மனத்தால் விசாரித்து அப்பா
யால் நிச்சயிக்கின்றது ஆத்மவிசாரம் செய்கிறவர்கள் சித்த
திரியக்கூட்டம் மனம் எட்டாவது புத்தி இந்த எட்டையு
னேந்திரியங்களாகச் சொல்லுகின்றார்கள் பாணி, பாதம், பாயு
ஹநம், ஐந்தாவதுமுகம் என்றுசொல்லப்பட்ட கர்மேந்திரியங்களே
கேள் பேசுவதற்கும் ஆகாரம் செய்வதற்கும் உரிய இந்திரி
முகமென்று சொல்லப்படுகிறது நடப்பதற்குரிய இந்திரிய
தங்களாகவும் காமவைச் செய்வதற்குரிய இந்திரியம் காங்க
கவும் புரீஷத்தை விடுவதிலும் காமத்தால் வீரியத்தை விடுவதி
ம ஸமமான தொழிலையுடைய இந்திரியங்கள் பாயுவாகவும்
ஹநமாகவும் சொல்லப்படுகின்றன என்னால் சாஸ்திரத்தை ஒத்த
த்தை ஆறுவதாகவுடையனவையும் வாக்குமுதலானவைகளுடன
டனவையுமான ஞானேந்திரியங்களும் ஞானம் சேஷ்டையென
எல்லா இந்திரியங்களின் குணங்களும் நன்கு சொல்லப்பட்டன
திரியங்களுக்கு எப்பொழுது ஶ்ரமத்தால் தம்செய்கைகளிலிருந்து
ிவு ஏற்படுகிறதோ அப்பொழுது மனிதன் இந்திரியங்களைத்தியா
செய்துவிட்டுத் தூங்குகிறான் இந்திரியங்கள் ஒழிவடைந்து
ம ஒழிவடையாமலிருக்குமானால் விஷயங்களையே பற்றி நிற்கி
ர அதை ஸ்வப்நானுபவமாக அறியவேண்டும் (ஸ்வப்நத்தில்)
த்விகமும் ராஜஸமும் தாமஸமுமான வாஸனாரூபமாகிய ஸூக்ஷ்ம
ஷயங்கள் (புண்ணியபாப) கர்மங்களுடன் கூடிக்கொண்டு இருக்
(அவைகளில்) ஸாத்விகங்களைச் சிலாகிக்கின்றார்கள் அப்
மற்றவைகளைச் சிலாகிப்பதில்லை ஸாத்விகனுடைய கருத்தா
ஆனந்தம், கர்மங்களின் ஸித்தி, ஞானம், உயர்ந்தகதிக்குக்
ணமான தாமம், என்னும் குணக்குக்காரணங்களாகிய இந்த
ந்தவாஸனாமயமான விஷயங்களைப்பற்றி நிற்கிறது இவ்விதம
த்விக ராஜஸ தாமஸர்களில் எவன் எப்படிப்பட்ட வாஸனையை
டந்திருக்கிறானோ அவனுடைய நினைவு அந்த வாஸனையைப
றுகிறது. ஜாக்ரத்ஸ்வப்நங்களிலுண்டான இரண்டு வாஸனைகளு

டைய பிரதயக்ஷமான நாசமானது நிததியம விருமபபபடடத
இருககிறது (மனம புததி சிததம பிராணன ஞானேநதிரிய
ரமேநதிரியஙகள ஆக) இநதிரியஙகள (பதினனகு) (ஸாதவிக ராஜ
தாமஸ) வாஸனைகள (மூனறு) (ஆகப) பதினேழும குணஙகள
ரணணபபடடிருககினறன இவைகளுககுப பதினெடடாம
தேஹி எவன சரீரததிலிருககிருனே அவன அழிவறறவன
லது சரீரததுடன அநதபபதினேழும சோநது ஆகபபதினெட
சரீரிகளானஜீவாகளுககுக குணஙகள அவைகள சரீரியைபப
றபவை சரீரிபிரிநதபொழுது சரீரததுடன சோநதஅவை
இருபபதிலலை அலலது பிரிவுபிரிவாகப பஞசபூதவிகாரமான
மானும காமேநதிரியம, அவைகளின சேஷடை ஆகபபத
ஞானேநதிரியம, சிததம, மனம, புததி ஆகஎடடும சோநது சரீ
ளுடைய குணஙகள, அலலது, ஜாடராககினியுடன சோநதுஇ
தும பஞசபூதவிகாரமான ஒருகூடடம இநதஸஙகமான சரீரத
மஹாஞன ஆதமாவானவன பிராணவாயுவுடனகூட நனகுதரிககிரு
(அநதபபிராணன) உணமையான திறமையுளள ஆதமாவினுடையதே
ததை நசிககசசெயவதறகுக காரணம ஒருபொருள எபபடிஉண
கிறதோ அபபடியே அழிவைஅடைகிறது இநதஜீவன புணயபா
நசிததவுடன வேறுபுணயபாவததாலஏவபபடடுக காமாவினலஏற
சரீரததைக காலததால அடைகிருன எபபொழுதும ஓர ஆத
தைபபறறியவனன இநதததேஹி காலததினலஏவபபடடு, ஜீரண
னவீடடைவிடடு மறுவீடடையடைவதுபோல, திருமபவுமதிரு
வும ஒருசரீரமவிடடுமறுசரீரததை அடைகிருன நிசசயஞானத
யுடையபணடிதாகள அதைககுறிததுப பசசாததாபபபடுகிறதி
(சரீரம) தமதெனனும அபிமானமுளள எளியஅறிவுளளஜனங
பசசாததாபபபடுகிருாகள இவன ஒருவனையுஞசோநதவனல
இவனைசசோநதவனும ஒருவனுமிலலை இவன சரீரததில புண
பாபஙகளைசசெயதுகொணடு எபபொழுதும தனியாகவே இரு
ருன பிராணியினுடையஆதமாவானவன ஒருபோதும ஜனிக
தேயிலலை, ஒருபோதும நசிககிறதுமிலலை ஒருபோது இ
தேகததைவிடடு மேலானகதியை அடைகிருன அநதஜீவன
யபாபமயமானதேகததைககாமநாசததினல க்ஷயிககசசெயது
போதுஅடைநதிருககிறதேஹததினமுடிவில பரமபாவததை அ
கிருன புணயபாவஙகளுடையநாசததிறகாக ஸாஙகியமெனனும
மஞானம விதிககபபடுகிறது புணயபாவஙகளநசிததபின பரப
தனமையுணடாகிச சிறநதகதியானமோக்ஷததை மனததில அ
விககிருாகள’ எனறுசொனனா” எனருா

இருநூற்றேணபத்திரணடாவது அதயாயம.

மோக்ஷதாமம். (தொடர்ச்சி)

(ஜனகர் ஆசையைவிடுவதே ஸுககாரணமென்பதை மாணடவ்யருக்குச் சொல்லியது.)

யுதிஷடிரா, "பாவபுததியுடையவாகளும குரூராகளுமானஎ ால தனததிறகாக பிராதாககளும தநதைகளும போாகளு திகளும மிதராககளும புதராககளும கொலலபபடடாாகள ஓ ாமஹரே! பொருளவிஷயததிலுணடான அவாவை எபபடி நா ிருததிசெயவேன? அவாவினால நாஙகள பாவஙகளைசசெயயு துணடபபடடோம" எனறுசொலல, பீஷமா சொலலலானா "இநதவிஷயததிலும விதேஹராஜன தனனிடமகேடடமாண யருககுசசொலலிய புராதனமான இநதசசரிததிரததைச சொ கிறாாகள விதேஹராஜன, 'மிகவுமஸுகமாக ஜீவிககினறேன ாககு ஒனறிலும பறறுதலிலலை ஆகையினால மிதிலைஎரிநதாலு ானுடையதுஒனறும எரிககபபடவிலலை ஞானிகளுககு நிறைந ாருளகளும அதிகமானதுககமலலவா? குறைவானபொருளகளு அறிவீனாகளை எபபொழுதும மயககுகினறன இவவுலகி ததிலுணடாகும ஸுகமும தேவலோகததிலுளளமஹததான கமும அவாவினநாசததினாலுணடானஸுகததினுடைய பதின ஒருபாகததைககூட அடையயோககயமாகிறதிலலை பசுவானது ததில விருததியடையுமபொழுது அதனகொமபானது விருதத டவதுபோல தனமவிருததியடையுமபொழுது அவாவும விருதத டகிறது 'எனனுடையது' எனறுஅபிமானிககபபடடசிறிய ாருளும நசிககுமபொழுது பெரியவருததததை உணடுபணணு து விஷயஙகளில பறறுவைககககூடாது விஷயஙகளிலுணடான றுதலானது துககமனறோ? ஆாததததைஅடைநதால காமததை ஙுஷடிககவேணடும, காமஙகளை விலககவேணடும விதவானானவன லாபபிராணிகளிடததிலும [1]தனனிடததிலிருபபதுபோல இருகக ணடும பரிசுததமானமனமுளளவனும கிருதாாததனுமானவித ன எலலாவறறையும தானாகவே விடுகிறான ஆகையினால [2]மெய யகளையும ஸுகதுககஙகளையும அனபுஅனபினமைகளையும பய

[1] வேறுபாடம். [2] 'விழிபபுஸவபனஙகள' எனபது பழையவுரை,

பயமின்மைகளையும் தள்ளிவிட்டு மனோவியாதியற்றுச் சாந்தரா
ட்வீர் அறிவில்லாதவர்களால்விலக்கமுடியாததும் உடையவன்
ணத்தசையை அடைந்தாலும் தான்ஜீரணத்தசையடையாததும் மா
ரியந்தமுள்ள ரோகமுமான ஆசையைவிட்டவனுக்கே ஸுகம்
திரன்போலச்சுத்தனும் குற்றமற்றவனுமான தாமாதமாவான
தன்னுடைய ஆசாரத்தைப்பார்த்துக்கொண்டு இம்மையிலும் மறு
பிலும் கீர்த்தியையும் ஸுகத்தையும் அடைகிறான்' என்றான். மா
டவயரென்கிறபிராமமணர் இவ்விதம் அரசனுடைய அந்தவார்த்
யைக்கேட்டு பரீதியுடையவரானர், அந்தவசனத்தைக்கொண்ட
மோக்ஷத்தையுமடைந்தார்" என்றுசொன்னார்

---

[1] இருநூற்றெண்பத்துமூன்றுவது அத்யாயம்

மோக்ஷதாமம் (தொடர்ச்சி)

(காலம்விரைந்துசெல்லுதலால் நற்கதிக்குரியதை உடனேசெய்ய வேண்டுமென்பதைப்பற்றி ஒருதந்தைக்கும் தநயனுக்கும்நடந்த ஸம்பாஷணை)

யுதிஷ்டிரர், "பிதாமஹரே! காலமானது ஸகலபிராணிக
கும் பயத்தைக்கொடுத்துக்கொண்டு செல்லும்பொழுது எ
ரேயஸ் அடையப்படும்? அதை எனக்குச் சொல்லும்" எ
கேட்க, பீஷ்மர் சொல்லத்தொடங்கினார்

"யுதிஷ்டிர! இந்த விஷயத்திலும் ஒருபிதாவுக்கும் புத்திர
கும் நடந்த ஸம்வாதமான பழையஇதிஹாஸத்தை உதா
கிறார்கள். அதை அறியக்கடவாய் குந்தீபுத்திர! வேதாத்தியய
தில் மிக்கப்பற்றுதலுள்ள ஒரு பிராமமணனுக்கு மேதாவியெ
பெயருடைய மேதாவியான புத்திரனொருவனிருந்தான் மோக
திற்குரிய தாமங்களில்ஸாமர்த்தனான அந்தப்புத்திரன் மோக்ஷதா
களில் ஸாமர்த்தியமில்லாதவரும் தமவேதத்தைஓதுவதில்பற
லுடையவருமான பிதாவைநோக்கி, 'தந்தையே! மானிடர்களுடை
ஆயுள் விரைவாகச்சென்றுவிடுவதால் தீரனானவன் எதை நன்கு
ந்து அனுஷ்டிக்கவேண்டும்? ஓ! தந்தையே! நான்செய்யவேண
பதும் உள்ளபடிபயனைஅளிப்பதுமானதாமத்தை எனக்கு முறை

---

[1] இவ்வத்தியாயக்கதை முன் 174 - வது அத்யாயத்தில் சிறிதுமாறு
வந்திருக்கிறது

சொல்லும்' என்றுகேட்க, பிதா, 'குமாரனே! பிரமசரியவிரத
ரிலிருந்து வேதங்களை அத்தியயனஞ்செய்து பிறகு பிதருக்களை
சுத்தஞ்செய்யவேண்டிப் புத்திரர்களை உண்டுபண்ணவேண்டு
கனிகளை ஆதானஞ்செய்து விதிப்படியஜ்ஞங்களை அனுஷ்டித்து
கு வனத்தையடைந்து முனியாவதற்கு விரும்பவேண்டும்' என்
னனு புத்திரன், 'இவ்விதம் உலகமானது அடிக்கப்பட்டு
குமசூழப்பட்டும் பழுதுபடாமல்சென்றுகொண்டிருக்க நீ
ன தீரர்போலப் பேசுகிறீரே?' என்றுசொன்னான் பிதா, 'உலக
படி அடிக்கப்பட்டிருக்கிறது? எதனுல சூழப்பட்டிருக்கிறது
வுலகில் பழுதற்றவைகளாக எவைகள் விழுகின்றன? என்
ணைப் பயப்படுத்துகிருய?' என்றுவினவ, புத்திரன், 'உலகம் மிருத்
னுல அடிக்கப்பட்டிருக்கிறது, ஜரையினுல சூழப்பட்டிருக்கிறது
ரப்பகல்கள் சென்றுகொண்டிருக்கின்றன இவற்றை ஏன் அறி
ரிலலை? மிருத்யுவானவன் நிற்கமாட்டானென்று அறிகையி
ன [1]ஞானத்தால் காப்பாற்றிக்கொள்ளாமல் எங்ஙனம் காத்திருப்
ன? ஒவ்வோர் இரவும்சென்று ஆயுள்மிகவுமகுறைந்துகொண்டு
வதால் ஆழமில்லாத்ஜலத்திலிருக்கும்மத்ஸ்யம்போல எவன் ஸு
த அடைவான்?! எந்தமுதலஇரவிலே காப்பம் மாதாவை அடை
தோ அந்தஒருராத்ரிதூங்கிவிட்டுப் பிறகு மரணத்திற்கு வழிப்
கிறது வேறுவிஷயத்திலமனத்தைச்செலுத்திக்கொண்டு புஷ்பங்
தேடுகிறவன்போலிருக்கிறமனிதனை விருப்பங்களநிறைவே
னமே மிருத்யு அடைகிறன நாளைச்செய்யவேண்டியதை
றே செய்யவேண்டும் மாலையிலசெய்யவேண்டியதைக் காலையிலே
யவேண்டும் இவனுடையகாரியம் செய்யப்பட்டதையாவது
பயப்படாததையாவது மிருத்யு எதிர்பார்க்கமாட்டான் ஆகை
, ஶ்ரேயஸைக்கொடுக்கக்கூடியதை இப்பொழுதே செய்யக்கட
உம்மை மகத்தானகாலமானது கடந்துபோகவேண்டாம் யாரு
இன்னஸமயம் மரணகாலம்வரப்போகிறதென்று யார் அறிவார்?
யங்களசெய்யப்படாமலிருக்கையிலேயே மருத்யு இழுக்கிறன.
ளவனமுள்ளபொழுதே தாமசீலனுகவேண்டும் உயிர்வாழ்தல்
த்தமில்லாததாயிருக்கிறது தாமமானதுசெய்யப்பட்டால் இக
ும் பரத்திலும் அழிவில்லாத இன்பமே உண்டாகும் மோகத்
மிகவியாபிக்கப்பட்டவனன்றே மனைவிமக்களவிஷயத்திலமுயற்

[1] 'அஜ்ஞானத்திலமறைந்து' என்றுமகொள்ளலாம்

ரீ்ததுச செயயககூடியதையோசெயயககூடாததையோசெய்து அ
ளுககுப பிரீதியைக கொடுபபான? புததிரர்களேயுமபசுககளே
முடையவனும அதிகமாகவிஷயததிலஅமுழநதினவனுமான அநதப
்னே மிருதயுவானவன தூஙகுகினறபுலியைப பெரியவெள்ளமபோ
ஈடுததுககொணடுபோகிறுன காமஙகளிலசிறிதுமதிருபதியடை
மல (அவறறைச) சேகரிககினறபோதே இவனே மிருதயுவானவன
ணசெநநாய செமமறியாட்டைபபிடிபபதுபோலப பிடிததுககொ
போகிறுன 'இநதககாரியம செயயபபடடுவிட்டது இது செய
பபடவேணடியதாயிருககிறது மறறென றுசெயயபபட்டதும செய
பபடாததுமாயிருககிறது' எனகிறஆசையுளளவனே மருதயுவான
ஈடுததுககொணடுபோயவிடுகிறுன செயயவேணடியவைகளநட
கொணடிருககையில செயயபபட்டகாரியஙகளினபயனேஅடை
வனும நிலம், கடை, வீடுஇவைகளிலபறறுளளவனுமாயிருபப
மிருதயு எடுததுககொணடுபோயவிடுகிறுன பலமறறவனேயும பல
னேயும புததிசாலியையும சூரனேயும மூடனேயும கவியையும எல
காமஙகளேயும ஆததஙகளேயும அடையாமலிருககையிலேயே மிரு
ஈடுததுககொணடுபோயவிடுகிறுன மரணமும கிழததனமும வி
கியும அநேகவிதகாரணஙகளுளளதுககமும மனிதாகளால நன்
மிலககமுடியாமலிருகக ஏனகவலேயறறவாபோலிருககிறீா? பிற
உடனேயே தேகியை மிருதயுவும ஜரையும நாசமபணணுவதற
அடைகினறன ஸதாவாஜஙகமஙகளானஇநதபபிராணிகள இரண
னும தொடாபபடுகினறன மிருதயுவினஸேனவருமபொழு
ஒருவனுலும ஒருகாலும ஸததியமொனறினலலலது பலததில
தடுககவியலாது ஸதயததிலனறோ [1]அமிருதமானது நிலைபெறறி
கிறது? 'கிராமததிலிருககிறவனுடையவிஷயபபறறுதலெனபது ம
தயுவினவீடு வனமெனபது தேவாகளகூடுமிடம்' எனறு வே
சொலலுகிறது கிராமததிலவஸிபபவனுடையவிஷயபபறறுனது
கிறபாசமாகும புணயசாலிகள இநதபபாசததைஅறுததுவிட
போகிறாகள பாவிகள இதை அறுபபதிலலை மனமமொழிசெய
பாகியகாரணஙகளால பிராணிகளேஹிமஸியாதவன உயிரையுமபெ
ளயுமகவருமபிராணிகளால கட்டபபடுவதிலலை ஆகையால், ஸத
மானவிரதமுமஆசாரமுமுளளவனும ஸததியமானவாததைதயே (
யமாககொணடவனும ஸதயததிலவிருபபமுளளவனுமளல

---

1 மோக்ஷம, மரணமிலலாமை, அலலதுபாமமம

ணிகளிடததிலும ஸமமானவனும மனவடக்கமுளளவனுமாகி
யததிஞலேயே மிருதயுவை ஜயிககவேணடும அமிருதம மிருதய
ணடும தேஹததிலேயே ஸதாபிககபபடடிருககினறன. மோகத
லை மிருதயு அடையபபடுகிறது ஸதயததிஞல அமிருதம அடை
படுகிறது அபபடிபபடடநான கொலலாமையைவிருமபுகிறவனுப
கருரோதஙகளை விலககியவனுமாகி ஸததியததைககைபபறறி
கமாக க்ஷேமததுடன மிருதயுவிலலாதவனபோல மிருதயுவை
ககபபோகிறேன சாநதியாகிறயஜஞததிலபறறுதலுடையவனுப
திரியஙகளை வசமசெயதவனும பிரமமததியானமுடையவனுப
ணியுமஜபம, தியானம, ஸஞானமுதலியவறறையஜஞமாகவுடைய
மாகி உததராயணமாராககததிறகுரியவஞேவேன எனனைபபோன
ிஞன பிசாசமபோல ஹிமஸைககுககாரணமும முடிவுளளவையுப
ததிரியஜாதிககுரியயாகஙகளுமான பசுயாகஙகளை எபபடி செய
தககவஞவான? பிதாவே! ஆதமாவிலமனததைசசெலுததி ஆத
விலநிலைபெறறுப பிரஜைகளை அடையாமல ஆதமயஜஞமுடைய
கபபோகிறேன பிரஜையானது எனனைக கரையேறறமாடடாது
ஞுடையவாககும மனமும தவமும தியாகமும யோகமும எப
ழுதும நனகு உறுதிபபடுததபபடடவைகளாகுமோ அவன
வகளால எலலாவறறையும அடைவான விததைககுஸமமான
ததிரமிலலை விததைககு ஸமமானபயனுமிலலை ஆசைககு ஸம
துககமுமிலலை ஸனயாஸததிறகுசசமமானஸுகமுமிலலை பிரா
ணனுககுத தனிமை, ஸமபுததி, ஸதயம, நலலசீலம, வாககு
மகாயமஇவைகளை அடககல, கபடமினமை, ஸகலகாரியஙகளிலிரு
மஒழிவுஇவைகளுககு ஸமமானதனம இலலை ஓ! பிராமமணரே!
கபபோகினறஉமககுத தனஙகளால எனனபயன? உறவினாக
தான எனனபயன? மனைவியிஞலதான எனனபயன? ஹருதய
கயிலபுகுநதிருககினறஆதமாவைததேடும உமமுடையபாடடன
எஙகேபோஞாகள? உமமுடையபிதாவும எஙகேபோஞா?'
ஞன அரசனே! புததிரனுடையஇவவிதமானவாாததையைக
டுத தநதையானவா அபபடியேசெயதாா ஓ! அரசாகளிலுதத
ன! நீயும அபபடியே ஸதயமானதாமததில பறறுதலுளளவஞகக
வாய" எனறுசொனஞா

இருநூற்றெண்பத்துநான்காவது அத்யாயம்

மோக்ஷதாமம். (தொடர்ச்சி.)

(ப்ரம்மத்தைஅடைவதற்குரிய ஆசாரமுதலியன.)

யுதிஷ்டிரர், "எவ்வித ஸ்வபாவமும் எவ்விதநல்லஆசார
எவ்விதமானவித்தையும் எவ்விதமான ஆரம்பமுமுள்ளவன் மூலப
க்ருதிக்குஅப்புறமுள்ளதும் சலனமற்றதுமான பரமமத்தினஸ்த
த்தை அடைகின்றான்?" என்றுகேட்க, பீஷ்மர் சொல்லத்தொ
கின்றார்

"மோக்ஷதாமங்களில் பற்றுதலுள்ளவனும் மிதமானஆ
முடையவனும் இந்திரியங்களை ஜயித்தவனுமானவன் பிரக்ருதி
மேலபட்டதும் சலனமற்றதுமான பரமமானஸ்தானத்தை அடை
றான் யுதிஷ்டிரா! இந்தவிஷயத்திலும் முன்காலத்தில் ஹாரீத
சொல்லப்பட்ட பழமையானஒருசரித்திரத்தைச் சொல்லுகிறார்
அதை அறியக்கடவாய் இம்மைக்குரியபொருள்களைவேண்டுமட
அடைந்திருக்கும்போதே ஆசையில்லாமல் தன்னுடையவீட்டில்
றும்கிளம்பிக் கிடைத்தாலும் கிடைக்காவிட்டாலும் மனவே
ன்றி மௌனத்துடன் ஸன்யாஸத்தை அடையவேண்டும் நே
த்தினாலும் மனத்தினாலும் வாக்கினாலும் பிறனைத் தூஷி
கூடாது நேரிலோ அல்லதுபுறத்திலோ ஓரிடத்திலும் தூஷண
சசொல்லக்கூடாது ஒருபிராணிக்கும் துன்பம்செய்யக்கூடாது
ரியனுடையகதிபோன்றகதியுடன் ஓரிரவுஓரிடமாய் ஸஞ்சரிக்கவே
டும் இந்தஜீவனத்தைஅடைந்து ஒருவனோடும் வைரத்தைச் செ
தக்கூடாது எல்லைகடந்தசொற்களைப் பொறுக்கவேண்டும் ஒ
னைப்பற்றியும் அகங்காரத்தை அடையக்கூடாது கோபிக்கப்பட
லும் பிரியவார்த்தைசொல்லவேண்டும் வையப்பட்டாலும் நல்ல
த்தைசொல்லவேண்டும் [1]கிராமத்தினமத்தியில் இடமும் வலமுமா
போகக்கூடாது பிக்ஷாடனத்தைச்செய்யாமல் [2]முந்தியே அ
கப்பட்டுப் போகக்கூடாது [3]புழுதிகளால்இறைக்கப்பட்டாலும்
றுகமனத்தை அடக்கிக்கொண்டு வாக்கினால்கூட அப்பிரியத

[1] 'கிராமப்பொதுக்காரியங்களில் அனுகூலமாகவும் பிரதிகூலமாமா
டக்கக்கூடாது' என்பது பழையவுரை

[2] வேறுபாடம் [3] அவமதிக்கப்பட்டால்.

லலாமலிருக்கவேண்டும் தயையுள்ளவனும் பரதிசெய்யாதவ
பயமற்றவனும் தோஷமில்லாதவனுமாயிருக்கவேண்டும். புகை
ஙகி உலகத்தைச்சாந்தித் தணலவிந்து ஜனங்கள் புஜித்துப் பரிமாற
வர்களுடையஸஞ்சாரமநின்றபொழுது முனியானவன் பிக்ஷை
வுடையவிரும்பவேண்டும் ஆகாரங்களின்லாபங்களில் ஆதரவு
ாமல் பிராணயாத்திரைக்குமட்டும் ஆகாரமுடையவனாயிருக்க
ண்டும் கிடையாதபொழுது வருத்தமடையக்கூடாது லாப
இவனைமகிழ்விக்கக்கூடாது எல்லாருக்கும்பொதுவான சந
ஆரமுதலானலாபத்தை விரும்பக்கூடாது பூஜிக்கப்பெற்றுப
க்கக்கூடாது அப்படிப்பட்டவன் பூஜித்துக்கொடுப்பதை வெறு
வண்டும் அன்னதோஷங்களை இகழக்கூடாது குணங்களையும்
க்கூடாது ஏகாந்தமானபடுக்கையையும் இருத்தலையும் எப்பொ
ம விரும்பவேண்டும் சூன்யகிருகத்தையோ மரத்தினடி
யோ அல்லது வனத்தையோ குகையையோ ஒன்றை ஒருவருக
தெரியாமல் அடைந்து மற்றொரிடத்தில்போய் வஸிக்கவேண்டும்
மற்றவனும் நிலைபெற்றவனுமாகி (பிறர்) அனுஸரித்தாலும்
த்தாலும் ஸமமாயிருக்கவேண்டும் தனகாமாவில் [1]நல்ல கா
தையோ கெட்டகாரியத்தையோ இரண்டையும் நினைக்கக்கூடாது
பொழுதுமதிருப்தியுடையவனும் மிகவும் ஸந்தோஷமுடையவ
தெளிவானமுகமும்இந்திரியங்களுமுடையவனும் பயமற்றவனும்
கவேண்டிய(பிரணவத்)தைமுக்கியமாகக்கொண்டவனும் (மற்ற
தைகளில்) மௌனமுள்ளவனும் வைராக்யத்தைஉறுதியாக
ந்தவனும் பூதவிகாரமானதேஹமஇந்திரியமுதலானவற்றையும்
ணிகளின் [2]போக்குவரவுகளையும் கவனித்து ஆச்சரியமடைந்த
எல்லாவற்றையும்பார்க்கிறவனும் பக்வபதார்த்தத்தினாலும்
வபதார்த்தத்தினாலும்ஜீவிப்பவனும் ஆத்மாவிலாயிக்கிறவனும்
மசாந்தமானசித்தமுடையவனும் லேசானஉணவுடையவனும்
ரியங்களை ஜயித்தவனுமாயிருக்கவேண்டும், தவமுடையவனுகி
னவேகத்தையும் மனத்தினுண்டானகோபத்தினவேகத்தை
பிறருக்குத்துன்பஞ்செய்தலிலுண்டானவேகத்தையும் உதரம
இவைகளின்வேகத்தையும் விலக்கவேண்டும் பிறர்செய்த
யும் இவனுடையமனத்தைக் கெடுக்கக்கூடாது புகழ்ச்சி
சிகளைஒப்பாக்கொண்டு மத்யஸ்தனாகவேஇருக்கவேண்டும்

[1] புண்யபாபமிரண்டையும் [2] ஜனனமரணங்களையும்,

ஸனயாஸியானவன பரிசுததமாயும மேலானதாயுமிருககிறஇநதவ னததை அவலமபிககவேணடும மகததானசிததமுடையவனும வ விஷயஙகளிலும அடஙகினவனும ஒரிடததிலுமஸஙகமிலலாதவ முனபழகியவிடததிலசேராதவனும ஸமாதியுடையவனும மெல தனமையுளளவனும தனககாகவிருபபிடமிலலாதவனுமாயிரு கொணடு ஒருபொழுதும வானபபிரஸதனகிருகஸதன இவாகளு சேராமலிருககவேணடும இனனவிடமிருநது லாபமகிடைககும பதைககருதாமலே உணவு ஆடைமுதலியவைகளை அடையவிரு வேணடும (லாபததில) இவனைக சநதோஷம அடையககூடாது வானகளுககு இநதஸனயாஸாஸரமம மோக்ஷஸாதனமாகும அ வானகளுககு இதுஸரமமாகும இவைஎலலாவறறையும விதவ களுககு மோக்ஷவழியெனறு ஹாரீதா சொனனா எவன எல பிராணிகளுககுமஅபயததைககொடுததுவிடடு வீடடிலிருநது படடுசசெலலுவானோ அவனுககுத தேஜோமயமானஉலகங் ஸிததிககும அவன மோக்ஷததையடையததகுநதவனுவான" எ சொனனா

இருநூறறெணபததைநதாவது அதயாயம்

மோக்ஷதாமம (தொடர்ச்சி.)

(அறிவே ஸுகதுக்கங்களுக்குக் காரணமென்பதைப்பற்றிச் சுக்ரநுக் விருத்ரனுக்கும்நடந்த ஸம்பாஷணை.)

யுதிஷ்டிரா, "எலலாஜனஙகளுமஎஙகளை, 'தனயாகள , த கள' எனறுசொலலுகிறாகள ஆனால, இவவுலகில எஙகளுக பாக ஒருவனும மிகவுமதுககததைஅடைநதவனிலலை ஓ' குரு திறசிறநதவரே! பிதாமஹரே! உலகததாராலமதிககபபெறற களாலே மானிடாகளிடததிலஉறபததியையடைநதும நாஙகள கததையடைநதோம எபபொழுது துககததிறகு ஔஷத ஸனயாஸததை நாஙகள அடையபபோகிறோம? ஓ' குரு டரே! சரீரஙகளைத தரிபபதெனபது துககககாமானது ஓ' மஹரே! கடுமையான விரதமுடைய முனிவாகள (பிராணனகளஐ இநதிரியஙகள பதது, மனம புததி இரணடு ஆகப) பதினேழா ஸமஸாரகதியையுணடுபணணுகிற (காமம குரோதம லோபம

வபனமெனகிற யோகதோஷஙகள) ஐநதாலும (சபதஸபரிசரூ
ாகநதஙகளெனகிற) இநதிரியவிஷயஙகளாலும (ஸதவரஜஸதமோ
ணஙகளாலும (ஸதூலபூதஙகளஐநது, அவிதயை, அஹஙகாரம, க
ஆகிய) எடடாலும விடபபடடு மறுஜனமததை அடையாமலிரு
ாகள சததுருக்களைத தபிககசசெயபவரே ! நாஙகள ராஜயததை
டுவிடடு எபபொழுது செலவோம ?" என்று கேடக, பீஷம
ாலலததொடஙகினா

" ஓ ! மஹாராஜனே ! முடிவிலலாதது ஒன்றுமிலலை எலலாப
ாவில அடஙகியதே மறுஜனமமும அளவிடபபடடிருககிறது
வுலகில ஒன்றும ஸதிரமானதிலலை ஓ ! அரசனே ! அதிகட
றுதலினுலே இநத ராஜயதோஷம அடையபபடுகிறதிலலையெனட
லலை ஆனாலும தாமததை அறிநத நீஙகள முயறசியினாலேயே
ிதுகாலததில மோக்ஷததை அடையபபோகிறீாகள ஓ ! அ
ன ! தேஹியானவன எபபொழுதும புணணிய பாவஙகளுககுக
கவனுகிறதிலலை, அவைகளாலேயே விளமபின மோகததினா
ாபிககவுமபடுகிறன (ரூபமறற) வாயுவானது முகவில அஞசனம
கு மனசசிலையினபொடி இவைகளின ஸமபநதததால அவவவற
ா வாணமுளளதாகித திசைகளை அநத அநத வாணமுளளனவாகச
பவதாகக காணபபடுவதுபோல ராகதவேஷாதிகளறறஆததமாவா
ன மோகததால சூழபபடடுக காமபலஙகளில ஆசையை அடை
விருபபுவெறுபபுமுதலியவைகளை ஆஸரயிததுத தேகஙகளில சுற
ிறன பிராணியானது எபபொழுது அஜஞானததினாலுணடான
மாகுணததை ஞானததினால விலககிககொளளுகிறதோ அபபொ
ு ஸநாதனமான பரமமம பிரகாசிககினறது முனிவாகளும முக
ளும அநதபபிரமமததைக காமாவினால ஸாதிககததகாததாகச
லலுகிறாாகள உனனாலும தேவாகளாலும மறற உலகததா
ாலும உபாஸிகக்ததகக முகதாகளான மஹரிஷிககூடடஙகளும
தப பிரமமோபாஸதியிலிருநதும ஒழிவை அடைவதிலலை அர
ன ! பாரத ! இநதவிஷயததில தேவாகளால ஜயிககபபடடவனும
ாயமறறவனும ராஜயததை இழநதவனும ஸாமாததியமிழநத
ும சததுருககளுடைய மததியில கேவலம புததியையேகொணடு
கமறறவனுமாயிருககிற விருதராஸுரன செயததைபபறறி முன
லலபபடட சரிததிரததை ஒரே மனததுடன கேடககடவாய
ாகாலததில ஐசுவரியமிழநத விருதராஸுரனை நோககி, சுகரா,
னவ ! பகைவாகளால வெலலபபடட உனககு இபபொழுது

வருத்தமில்லையா?' என்று கேட்க, விருத்ராஸுரன், 'நான்
பத்தினாலும் தவத்தினாலும் உலகத்தின் அழிவை அறி
பிராணிகளுடைய வரவையும் போக்கையுங்குறித்துத் துக்கிக்
துமில்லை, ஸந்தோஷிக்கிறதுமில்லை. ஜீவர்கள் காலத்தினால் ஏ
பட்டுத் தம்வசமில்லாதவர்களாகி நரகத்தில் முழுகுகிறார்கள். பு
மான்கள் ஸந்தோஷமுள்ள எல்லாவற்றையும் திவ்யங்களாகச் செ
லுகிறார்கள். பிராணிகள் காலத்தினாலேவப்பட்டுக் கணக்கிடப்ப
அந்தக்காலத்தைக்கழித்துவிட்டு மிகுந்தகாலத்தில் உலகங்க
மாறிமாறிச் சுற்றுகின்றன. ஜீவர்கள் காலமாகிறகட்டில்கட்டப்பட்
தம்வசமற்று ஆயிரந்திரியக்ஜன்மங்களையும் நரகத்தையுமடை
மறுபடியும் வெளியில்வருகின்றனர். நான் இவ்விதம் ஸம்ஸாரத்
உழலுகின்றபிராணிகளைப் பார்த்தவன். வினைக்குத்தக்கபயனுண்
மென்று சாஸ்திரத்தில் காணப்படுகிறது. சிலர் திரியக்ஜன்மத்தை
சிலர் நரகத்தையும் சிலர் மனுஷ்யஜன்மத்தையும் சிலர் தேவத்தன்
மையும் அடைகின்றனர். எல்லாப்பிராணிகளும் முன்னமே நண்
களிடத்திலும் பகைவர்களிடத்திலும் ஸுகதுக்கங்களைச்செய்து
னுடையசிக்ஷையயடைந்து செல்லுகின்றன. ஸகலப்பிராணிக
எப்பொழுதும் சென்றவழியிலேயே செல்லுகின்றன' என்
காலத்தின் அளவினால் அளவிடப்பட்டதாகவும் ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிவி
மாகவுஞ்சொல்லுகின்ற அவனைநோக்கிச் சுக்ரபகவான், 'அப்பா
இந்தவார்த்தைகளை ஏன் பிதற்றுகிறாய்?' என்று மறுத்துக்கூறி
விருத்ரன், 'முன்காலத்தில் நான் ஜயத்தில்விருப்பங்கொண்டு பெ
தவம்புரிந்ததும், பூதங்களுடையபலவிதமானகந்தங்களையும்ரஸங்
யும்அனுபவித்து என்துவலிமையினாலே மூவுலகங்களையும்
மித்து விருத்திபடைந்ததும், ஜ்வாலைகளின்ஸமூகங்களால்வியாபி
பட்டவனும் ஆகாயத்தில்ஸஞ்சரிப்பவனும் எல்லாப்பிராணிகளு
வெல்லமுடியாதவனும் எப்பொழுதும்பயமில்லாதவனுமாயிருந்த
உங்களுக்கும் மற்றப்புத்திமான்களுக்கும் வெளிப்படையாகத்
யும் தவத்தினால் ஐச்வரியம் அடையப்பட்டது. அது என்
களால் நழுவிவிட்டது. ஓ! பகவானே! ஆகையால் நான் தை
தைஅடைந்து துக்கிக்காமலிருக்கிறேன். முன்காலத்தில் மஹா
வான இந்திரனோடு யுத்தஞ்செய்யவிருப்பமுள்ளநான் அவ்விட
எல்லாப்பாவங்களையும் அபகரிக்கிறவரும் ஸமர்த்தரும் ஓரிடத்தி
தடையில்லாதவரும் பரிபூர்ணரும் முடிவற்றவரும் சுத்தரும்
பகரும் அனாதியும் பழுத்த தாப்பைபோலப் பொன்னிறமானே

ையுடையவரும மஞ்சளநிறமானமீசையையுடையவரும எலலா
ாணிகளுககும பிதாமஹரும பகவானுமான நாராயணரைத த
ேதேன அநதத தவததின புணயம எனனிடததில நிசசயமா
ீசமிருபபதால இப்பொழுது காமாவின பயனைபபறறி உமமிட
டக எனககு விருப்பமுணடாயிறறு ஓ ! பிராமமணரே ! பெரி
வரியமானது எநத ஜாதியில நிலைபெறறிருககிறது ? உததமமான
வரியமானது மறுபடியும எபபடி நிவருததிககவுஞசெயகிறது
ினினறும பிராணிகள உணடாகினறன ? எபபடி பிரவருததி
றன ? ஜீவன எநத மேலான பயனை அடைநது நிலைததிரு
ன ? ஓ ! பிரமமரிஷியே ! அநதப பயனானது எநதக காமததினு
டையககூடியது ? அலலது எநதஞானததினுல அடையககூடியது
தை எனககு விவரிககவேணடும ' என்றுன ராஜஸரேஷடனே
ஷஸரேஷடனே ! இவவிதம இதைபபறறிக கேடக அநத முனிவ
பொழுது சொனனமறுமொழியை நான சொலலுகிறேன அதை
ததசதை வெளியிலவிடாமல தமபிகளோடு கேடககடவாய '
று சொனனா

இருநூறறெணபததாருவது அதயாயம

மோக்ஷதாமம் (தொடர்ச்சி)

——⁂——

(ஸநத்குமாரர் விஷ்ணுவின் மகிமையையும் பிறப்பின கணக்கையும் ஜீவர்களின்வர்ணமுதலியவற்றையும் சுக்ரநுக்கும் வ்ருத்ரனுக்கும் சொல்லியது)

சுகாசாரியா, ' ஸாவாதமகரும பகவானுமான அநதத தேவ
கு நமஸகாரம ஓ ! ஐயனே ! அஸுரஸரேஷடனே ! எவ
டய பாஹுஸதானமானது ஆகாயததோடுகூடிய பருதிவியோ,
ருடைய சிரஸதானமானது முடிவறற மோக்ஷமோ அபபடிப
ட விஷணுவினுடைய உததமமான மாஹாதமியததை நான சொல
போகிறேன ' என்று சொனனா இவவிதம அவவிருவரும
லலிககொணடிருககுமபொழுது ஸநதேகததை நிவிருததிசெய
றகாகத தாமாதமாவான ஸநதகுமாரமகாமுனிவா வநதா
அரசனே ! முனிசிகாமணியான அவா அஸுரஸரேஷடனு
சுகரெனனும முனிவரானும பூஜிககபபடடு மிகசசிறநத
னததில உடகாரநதா உடகாரநதிருபபவரும மகாபராஜனுரு

ான அவனைநோக்கிச் சுகாசாரியா, 'இந்த அஸுரஶ்ரேஷ்
டுக்கு விஷ்ணுவினுடைய உத்தமமான மாஹாத்மியத்தைச்சொ
ும்' என்று சொன்னா ஸநத்குமாரா அந்த வாா்த்தையைக்கே
ப புத்திமானான அஸுராஜனுக்கு விஷ்ணுவினுடையமாஹாத்மி
தோடுகூடினதும் பயனுள்ளதுமான வாா்த்தையைச் சொல்லத்தொ
ஙகினா 'திதியின் புத்ரனே! உத்தமமான இந்த விஷ்ணுவி
ாஹாத்மியத்தை முழுதும் கேட்கக்கடவாய் பகைவாகளைத் தப
சசெய்பவனே! எல்லாஜகத்தும் விஷ்ணுவினிடத்திலிருக்கிற
தன்று அறி ஜகத்திலுள்ளனவெல்லாம் இவரிடத்திலேயே லயமடை
னறன, இவரிடமிருந்து உண்டாகின்றன இந்தமஹாபாஹு
ானவா ஸ்தாவரஜங்கமரூபமான பிராணிவாக்கத்தை ரக்ஷிக்கின்று
ிவரே ஸமயத்தில ஸம்ஹரிக்கவும் செய்கின்றா, ஸமயத்தில ஸரு
க்கவும் செய்கின்றா தானவ! இவா உன்னுடைய தவத்தினு
ாகத்தினாலும் அடையக்கூடியவரல்லா, ஆனால, இந்திரியங்க
டக்குவதனாலேயே அடையக்கூடியவா வெளியிலும் உள்ளி
ள்ள யாகயோகாதிகாமத்தினால நிச்சயத்துடன மனத்திலிரு
னனை நிாமலமாகச் செய்துகொள்ளுகிறவன அப்வாக்கத்தில அ
இல்லாமையை அடைகிறான தட்டான அனேகந்தடவை மிக்க மு
யோடு பெரிதான தன்னுடைய செய்கையினால வெள்ளியை அக
ில சுத்தம்செய்வதுபோல ஜீவனானவன சிறிது சிறிதான காமத்
ால அநேகம் ஜனமங்களால சுத்தியடைகிறான, ஒருஜனமத்தி
பெரிதான யத்தனத்தினாலும் முழுதும் சுத்தனாகிறான விளையாட
ால படிந்த அறபமான புழுதியைத் தன அவயவத்திலிருந்தும் துடை
துபோலப் பெரிதான அனேக யத்தனத்தினால பாபநிவருத்தியை
செய்யவேணடும் அறபமான புஷ்பமாலையினால வாஸனைகட்ட
ட்ட [1]கடுகெணணெயானது தன்னுடைய கந்தத்தை விடுகிறதில
அதுபோல ஸூக்ஷ்மவஸ்துவின தரிசனம் எளிதில உணடா
திலலை அந்தத் தைலமே அனேகம் புஷ்பமாலைகளால அடிக்க
வாஸனைகட்டப்பட்டுத் தனவாஸனையைவிட்டுப் புஷ்பவாஸனை
அடைகிறது [3]இப்படியே முக்குணங்களால ஸதிரீமுதலானவா

[1] 'திலஸாஷபம்' என்பது மூலம், 'எள்ளும் கடுகும்' என்றும் கொ
ளலாம் [2] அப்படியே கொஞ்சமாகச்செய்தகாரியத்தை(நிஷ்பலமாக) க
கொள்ளுவான' என்றும் கொள்ளலாம் [3] 'இப்படியே குணங்களுடனசெ
ங்கின ஸம்பந்தத்தையுடையவாகளிடத்தில அனேகஜனமங்களினால ஏ
ட்டதோஷமானது அப்யாஸத்தினாலுணடான ப்ரயத்தனத்தினால த
டைய புத்தியினாலேயே விலக்கப்படும்' என்றும் கொள்ளலாம்

த்தமாக ஏற்பட்ட தோஷமானது புத்தியினால் அனேகஜன களில் அப்யஸிக்கப்பட்ட யத்தனத்தினால் நிவருத்திக்கின்றது ரவ! பிராணிகள் தம்முடையகாமத்தினாலே பற்றுள்ளவைகளும், றறவைகளுமாகின்றன பிராணிவாக்கங்கள் காமவிசேஷங்களை டகின்றவித்ததைக் கேள் [1]எப்படி உண்டாகின்றனவோ, எதில் பொழுதுமிருக்கின்றனவோ அதை உனக்கு முறையாக விவரிக் போகிறேன் அதை இப்பொழுது ஒருமனமாய்க் கேள் ஆதியந்த ரவரும் ஸ்ரீமானும் ஜனங்களுடைய ஹ்ருதயகுகையிலிருக்கிற ம ப்ரபுவும் ஸ்வயம்ப்ரகாசருமான ஸ்ரீஹரியானவர் சராசரங் ன பிராணிகளை ஸ்ருஷ்டிக்கின்றார் [2]அவர் ஸகலப்ராணிகளிடத் யும க்ஷரமான தேகமும் அக்ஷரமானஜீவனும் பதினொருவிகாரங் ன இந்திரியங்களுடைய ரூபமுமாயிருந்துகொண்டு இந்திரிய ரபாரங்களால் ஜகத்தை அனுபவிக்கின்றார் பூமியை அவரு ய பாதங்களாகவும் ஸ்வர்க்கத்தைச் சிரஸாகவும் அறியக்கடவாய் தியனே! அவருக்குத் திக்குக்கள் கைகள், ஆகாயமே ஶ்ரோத , சூரியன் நேத்திரம், சந்திரன் மனம், மஹத்தத்வம் எப்போதும் த்திஜ்ஞானம், ஜலம் ரஸனேந்திரியம் ஓ! அஸுரஶ்ரேஷ்டனே! ங்கள் அவருடைய புருவங்களுக்கருகிலிருக்கின்றன அஸுர ! நேத்திரத்தை நக்ஷத்திரமண்டலமாகவும் முகத்தை அக்கினி வும் அவரை விஶ்வமானவராகவும் விஶ்வத்திற்கு ஆதியாகவும் பர ர ஈஶ்வரராகவும் அறியக்கடவாய் ரஜஸையும் தமஸையும் ஸத்வத் யும் நாராயணஸ்வரூபமாக அறியக்கடவாய் ஐயனே! அவர் ஆஶ்ர ளுக்குக் காரணம் அவரைக் காமவினபயனாக நினைக்கின்றார்

ஸந்யாஸத்தின் சிறந்தபயனானமோக்ஷமும் அழிவற்றவரான ரே மந்திரங்கள் எவருடையரோமங்களோ, பிரணவமானது எவ டய வார்த்தையோ அவர் அனேகம் இருப்பிடங்களுடையவர், நேகம் முகங்களுடையவர் அவரே தாமம் அவர் பிராணிகளின் ந்தயத்திலிருக்கின்றார் அவரே பரமம் அவரே ஞானம் தவ அவர் ஸத்தும் அவர் அஸத்தும் அவர் மந்திரம், பிராமமணம்,

---

1 'எவ்விதம் காமாவில பரவிருத்திக்கின்றனவோ, எதனால் எப்பொழு ஒழிவை அடைகின்றனவோ' என்பது பழையவுரை

2 'ஸமஷ்டிஜீவஸ்வரூபரும் முக்தஸ்வரூபருமான அந்தப்புகவான் மாப பிராணிகளிலும் பதினொரு விகாரங்களுக்கு ஆத்மாவாயிருந்து தம ங்களான ஜீவர்களவழியாய ஜகத்தை அனுபவிக்கின்றார்' என்றும் ள்ளலாம

ாத்திரங்கள் இவைகளுடன்கூடியதும் [1]பதினாறுரித்விக்குக்க
ாதுமானயாகமும் அவரே பிரம்மாவும் அவர் ருத்திரனும் அ
அம்வினீதேவர்களும் அவர் இந்திரனும் அவர் ஸூரியனும் அ
வருணனும் அவர் யமனும் அவர் குபேரனும் அவர் அந்தபரம
முதலான ரித்விக்குகள் இவ்விதம் தனியாகப்பார்க்கின்றவர்களாயி
னாலும் அப்படியே நாராயணருடைய ஒரே ரூபமாயிருப்பதை
அறிகின்றார்கள் இந்த ஸகல ஜகத்தும் அந்த ஒரே தேவருடை
வசத்தில் இருக்கிறதென்று அறி ஓ! அஸுரஸ்ரேஷ்ட! பல
மான அவரே ஒருவராயிருக்கிறாரென்றும் சொல்லுகின்றார்க
பிராணியானது விஜ்ஞானத்தினால் (அவரை எல்லாமாக) பார்க்கிற
பிறகு ஒரே ஸத்தாரூபமான பரம்மம் பிரகாசிக்கிறது சில பிரா
கள் ஆயிரங்கோடி கல்பங்கள் ஸ்தாவரங்களாயிருக்கின்றன
ஜீவர்கள் ஜங்கமங்களாயிருக்கின்றார்கள் அஸுரனே! பிரஜை
யின் ஸம்ஸாரத்தின் அளவைச் சொல்லுகிறேன் ஒவ்வொன்
ஒரு யோஜனை தூரம் அகலமும் ஐந்நூறு யோஜனை நீளமுமுள்ள
வும் ஒரு க்ரோசம் ஆழமாயிருப்பதால் இறங்கமுடியாதன
விருத்தியடைவனவுமான பலவாயிரம்வாபிகளிலுள்ள ஜலம் மு
மையும் ஒரு மயிர் நுனியால் ஒருநாளுக்கு ஒரேதரமாக இறை
தால் வற்ற எவ்வளவு காலமாகுமோ அவ்வளவு காலம் பிரஜைக
டையமுக்கியமான ஒருஸ்ருஷ்டியும் ஸம்ஹாரமுமென்று தெரி
கொள் கறுப்பு, தூம்ரம், நடுத்தரமான நீலம், மிகவும் ஸஹிக்க
கூடிய சிவப்பு, ஸுகமாயுள்ள மஞ்சள்வர்ணம், மிகவும் ஸுக
முள்ள வெண்மையென்று ஜீவர்களின் ஆறுவர்ணங்கள் உயர்ந்த
மாணமாயிருக்கின்றன திதியின்குமாரனே! ஜீவனானவன் ஆயி
கணக்காகப் பிறப்புக்களில் உற்பத்திகளை அடைந்து பிறகு ஸித்தி
அடைகிறான், தேவனான இந்திரன் சுபமானசாஸ்திரத்தையே அ
யஸித்துத் தன் அனுபவரூபமாகச்சொன்னகதியையும் அடைகிற
கதியோவென்றால் பிரஜைகளுக்கு வர்ணத்தினால் செய்யப்படுகிற
அஸுரஸ்ரேஷ்ட! வர்ணமானது (கிருதயுகமுதலான) காலத்தி
செய்யப்படுகிறது அஸுர! இகத்தில் ஜீவஸமூகத்திற்குக் (கர்
திரிய ஜ்ஞானேந்திரிய மனோ புத்தி சித்தாஹங்காரங்களென

---

[1] எல்லாவேதமுமுள்ளபரம்மா, பராம்மணாச்சம்ஸீ, ஆக்னீத்ரா, போ
ஆகிய நால்வரும், ருக்வேதிகளான ஹோதா, மைத்ராவருணா, அச்சாவ
க்ராவஸ்தோதா ஆகிய நால்வரும், யஜுர்வேதிகளான அத்வர்யு, ப்ரதிப்ர
தா, நேஷ்டா, உந்நேதாஆகிய நால்வரும், ஸாமவேதிகளான உத்காதா, ப்
தோதா, ப்ரதிஹர்த்தா, ஸுப்ரம்மண்யா ஆகிய நால்வரும் ஆகப்பதினா

திஞனகினுடையவிருத்திகளினபேதத்திஞல) பதிஞனகுலக்ஷம
ரகதிகள ஏறபடுகினறன அந்தஜீவாகளுககு மேலேஏறுதலும ந
லகிறறலும கீழேஇறஙகுதலும அவைகளாலே செயயபபடடனவா
ப அறியககடவாய ஆஞல எவன இந்தமானிடததனமையிலிரு
ம காலயோகத்திஞல நழுவுகிருஞே அவன எலலாவறறிலும கீழ
கிருஷ்ணவாணத்திலிருககிருன தைத்யனே ! அதில மிகவும ப
னவஞகி நாகததையடைந்து ஆயகாஙகு சுறறிககொணடுமிருக
ன கிருஷ்ணவாணததினுடைய கதி இழிவானது அதிலிரு
றறவன நாகததில பாகஞசெயயபபடடு முழுகுகிருன அவ
ாடிய துனபஙகளுடன அநேகம கலபஙகள நாகததிலிருபபத
சொலலுகிருாகள அஙகு லக்ஷம கலபஙகள ஸஞசரிதது
ருகு புகைநிறமான திரியகஜனமாவைககொடுககுமதூமரவான
ந்த அடைகிருன அவன தமோகுணம சூழந்த மனமுளள
ம மேலேவாசசகதியிலலாதவனுமாயிருந்து அந்த வாணத
லேய ஒருயுகததின முடிவுவரை வஸிககிருன அவன எபபெ
து ஸததவகுணததுடன தனனுடைய புததியினுல தமோகுணத்தை
லககிவிடடு (மேல பதவிககு) யததனிககிருஞே அபபொழுது
தவசரீரததைக கொடுககக்கூடிய) சிவபபுவாணததை அடை
ன, நீலவாணததையடைந்து மானிடவுலகததிலும சுறறு
ன அவன அந்த மானிடவுலகததில ஒரு கலபகாலம தனக
கேளாலுணடான விதிநிஷேதஙகளாகிற நிபபநதஙகளால (தவ
லுணடான கிலேசததை) அடைந்து பிறகு (தேவததனமைை
னிககினற) மஞசளவாணததை அடைகிருன நூறுகலபமா
டன தேவததனமைபைவிடடு மனிதஞகிருன தைத்யனே ! ம
ாநிறமுடையவஞே ஆயிரககணககான கலபஙகள ஸஞசரிதத
ம விஷயததிலிருந்து விடுபடாமல பிறகு நாகததில பாளயத
ல செயயபபடட (அவனுககுளள பததொனபது தததவஙகளா
பவொனறுககும ஆயிரக கணககான) பததொனபதிஞயிரம ஜன
ாகளையும அனுபவிககிருன பிறகு இவனே நாகததிலிருந்து
பருன எலலா ஜனமஙகளிலிருந்தும விடுபடடவஞக அறி அவ
தவலோகததில அடிககடி ஸுகததை அனுபவிககிருன அ
னறும நழுவி மனிததததனமையை அடைகிருன மானிடஜனம
லே (ஞானேநதிரியம ஐந்து மனம புததி சிததம மூனறு ஆகி
பவொடடால ஒவவொனறுககும நூறுநூருக) எணணூறு ஜ
கள இருந்துவிடடுத தேவததனமையை அடைகிருன பிற

அவன் காலவசத்தினால் இந்த தேவத்தன்மையிலிருந்தும் தவ றுன், எல்லாவற்றிலும் கீழான கறுப்புவர்ணமான ஸ்தான விருக்கிறுன் ஓ! அஸுரசிகாமணியே! எப்படி இந்த ஜீவாசி னது மோக்ஷத்தை அடையுமோ அதை உனக்குச் சொல்லுகிறே 'மோக்ஷத்தில் விருப்பமுள்ள ஜீவன் (முறையே சமமுதலான கு களை அபிமானிக்கின்ற தேவத்தன்மையுள்ள) சிவப்புநிறமுள் னும் மஞ்சள்வர்ணமுள்ளவனும் சுக்கிலவர்ணமுள்ளவனுமாகிய தியின் பிரிவுகளான ஞானேந்திரிய மனோபுத்திகளின் செயல ளான ௭ழுநூறு தேவவியூகங்களை ஆஸ்ரயித்து முடிவில் இந்தச கிலவர்ணத்தையே அடைந்து 'புர்யஷ்டகத்திற்கு மேற்பட்ட யும் மிகவும் பூஜிக்கத்தக்கவையுமான (பிரமமலோக முதலான) கங்களை அடைகின்றுன் [2] ஆறுயிரத்தெண்ணூறு விருத்திக சிறந்த பிரமஜ்ஞானிகளுடைய மனத்திற்கு விரோதமாயுள்ள கள் மஹானுபாவா! ஜாக்ரத் ஸ்வப்ந ஸுஷுப்தி மூன்றும் தடு பட்டாலதான் சுக்லவர்ணத்தின் சிறந்தகதி ஏற்படும் (இவ்வி தன்மையுடையவன்) அந்த ஒரு பிறவியில் அனிஷ்டத்தை அடை றுன் அந்தக் கதியில் அசக்தனுயிருக்கிற யோகியானவன் மற நான்கு ஜனனங்களையும் அடைகிறுன் யோகத்தில் அசக்த வன் ஆறுவது வர்ணத்தினுடைய சிறந்தகதியான ஸித்தி நிலைபெறுதவனும் ராகமுதலானக்லேசங்களாநீங்கினவனுமாயிரு வனுடைய கதியும் ஞானேந்திரியமனோபுத்திகளாகிய ஏழா சிறந்தவையுமான நூறு ஜனனமரணங்கள் காமசேஷத்து வஸிக்கிறுன் [3]மஹானுன அவன் பிறகு அதிலிருந்து திரு மானிடவுலகத்தில் மனிதத்தன்மையை அடைகிறுன் அ பிறகு அந்த மனிதத்தன்மையிலிருந்து வெளிவந்து வரிசை மேலே மேலே பிராணிகளின் ஜன்மத்தையடைய யத்தனிக்கிற அவன் ஸமாதியினுலும் அதிலிருந்து வெளிவருதலாலும் செ

---

1 669-வது பக்கம் குறிப்பிறகாண்க

2 பூதங்கள் ஐந்து, விஷயங்கள் ஐந்து, ஞானேந்திரியங்கள் ஐந்த மேந்திரியங்கள் ஐந்து, பிராணவாயுக்கள் ஐந்து, மனம் புத்தி சித்தம் அ காரம் தேஜஸ் ஐந்து, அவித்தை காமம் காமம் மூன்று ஆக முப்பத்து றும் ஜாக்ரத் ஸ்வபனமிரண்டுக்குமுள்ளமையால் அறுபத்தாறு, ஸுஷு யில் அவித்தையால் சூழப்பட்ட ஸ்வரூபானந்தானுபவம், அதற்கு ஸ மான அவித்யாவிருத்தி ஆக அறுபத்தெட்டும் அவைகள் தினங்களின் வே தினுல் அனேகங்களாதலால் ஒருவிதமான கணக்கினுல் ஆறுயிரத்தெண ருக்கச் சொல்லப்பட்டன இங்கு பலர் பலவாறுக்கக் கூறுவர்

3 கூறியது கூறலால் அரை ஶ்லோகம் விடப்பட்டது

ட [1]ஸாமாததியததை அடைநது ஒருலகததிறகு ஒருகாமா
ழுதாம பாமமலோகமவரையிலுள்ள ஏழுலகஙகளிலும ஸஞசரிக
ன பிறகு ஏழுவிதமான உபததிரவஙகளையுமே தளளிவிடடு அ
ாத துககமாக நிசசயிதது ஜீவலோகததில நிலைததிருககிறான
கு விகாரமிலலாததும அளவறறதும பிரகாசஙசகதியுடைய ஈஸ
கரும வயாபனசகதியுள்ள விஷணுவுககும விருததியடையு
தியுள்ள பாமமாவுககும ஆதிசேஷனுககும மனிதனுககும ஈ
விஷணுவுமான மாயாசகதியுள்ள பரமேஸவாருககுமே ஸதான
மான பரமமததை அடைகிறான பிராஜைகளும இநதிரியரூபமான
வஸமூகஙகளும பாமமலோகததிலுள்ள அமாாகளும எபபோ
ஸமஹாரகாலததில ஈஸவாரால சரீரம [2]தகிககபபடடவா
கி பாமமததை அடைகிறாகளலலவோ ? அநத ஜீவாகள ஸருஷடி
லததிலோ அனுபவிதது மிசசமான காமததோடு தஙகள தஙகள
ானஙகளையே அடைகிறாகள (மாறிமாறி) ஸமமான நிலையுளள
களாயிருககும தேவாகள மனிதாகள ஆகிய யாவரும மறுபடியு
சமினறிக காமசேஷததினமுடிவில அநத பாமமரூபமான ஸதா
நதையே அடைகிறாகள எவாகள ஸிததலோகததிலிருநது
மாக நழுவினாகளோ அவாகள மறுபடியும அநதககிரமமாக
ாகளுடைய கதியை அடைகிறாகள மறற ஜீவாகள அதறகு
றுதலாகப பலம வேஷம ரூபமிவைகளை அடைநது தஙகள தஙகள
ானவை அடைகிறாகள அநத ஸிததனானவன எதுவரை சேஷ
னபோகததுடனிருககிறானோ அதுவரை பிராஜைகளும சுததமான
பரவிததைகளும அவனுடைய அஙகஙகளிலேயே இருககினறன
கு அவன சுததமானபாவனை அடைநது பஞசேநதிரியரூபமான
த மனததை ஸமாதியால வசஞசெயது எபபோதும சுததமான
ததினால பாமமததைததியானிததுச சுததமும மிகவும உயாந
மான பாமமஸாக்ஷாதகாரரூபமான பரவிததையை அடைகிறான
நத புததியுளளவனே ! பிறகு அவன விகாரமறறதும மறறவனால
டையமுடியாததும அழிவறறதுமான பாமமஸவரூபமானபதததை
டைகிறான இவவிதம இபபொழுது எனனால உனககு நாராயண
டைய இநத மஹிமையானது சொலலபபடடது' எனறு சொனனா
தான, 'சிறநதபுததியுளளவரே ! இவவாறுஇருககையில எனககு
விதமானவருததமுமிலலை இநதவாாததையை நானும அபபடியே

1 வேறுபாடம 2 'தகத' எனறு பாடம கொளளபபடடது

னகு அறிகிறேன இபபொழுதோ உமமுடையசொலலைககேட்
லமஷமறறவனுமபாபமநீஙகினவனுமாயிருககிறேன ஓ! பகவானே
ஹரிஷியே! மிககககாநதியுளளவரும எபபொழுதும எஙகும எ
ாமாயிருபபவருமான விஷணுவினுடைய அளவறற வீரியமுள
நதஆஜஞாசககரமானது நடநதுவருகினறது எநத ஸதானத
லலாஸருஷடிகளும ஏறபடடிருககின்றனவோ அவருடைய அ
தானமானது அழிவறறதாயிருககினறது அவர் மஹாதமா
ருஷாகளுள உததமருமாயிருபபவா அவரிடததில இநத எல
ககததும நிலைபெறறிருககிறது' எனறுன குநதியினபுதலவனே
யுநத வருததாஸுரனனவன இவவிதஞ்சொலலிவிடடு அபபடி
ணமனததைப பரமாதமாவான நாராயணரிடததில சேரசசெய
ரொணனை விடடான, பரமபததததையும அடைநதான" எனறு

யுதிஷடிரா, "ஓ! பிதாமஹரே! முனகாலததில ஸனதகுப
ானவா விருததாஸுரனுககு எநதப பாபபிரமமததைச சொன
ரா பகவானும தேவருமான அநத ஜனாததனா இதோ இருககிறு
னறு சொலல, பீஷமா, "காரணஸதானததிலிருககிறவரும பெ
னமுளளவருமான அநதப பகவான அளவறற தமமுடைய தே
லொடு அதிலிருநது தமமுடைய ஸவரூபமான அநத ஜீவாக
படைககினறுா நிலைதவறுதஇநதககிருஷணபகவானை அவருடை
ானகிலொருபாகமாக அறியககடவாய பிரமமாவையும மஹாத
வான அவருடையநானகிலொருபாகமாக அறி புததிமானனபகவ
ாலிலொருபாகததினலே மூனறு உலகஙகளையும உணடுபண
கிறுா கீழேஇருககினற ஸதிரமான பகவானுடையஅமசமான
கலபததினமுடிவில அவரை அடைநதுவிடுகினறது மூலததிலி
கினற மிகுநதபலமுடையபிரபுவான அநதபபகவான அபபொழு
ஜலஙகளில பளளிகொளளுகிறுா பிரஸனனமானமனததையுடை
வரும எலலாவறறையுமஸருஷடிககினறவருமான அநதபபகவ
சாபவதமானஅநதலோகஙகளில ஸஞசரிககினறுா அளவறறவ
அழிவறறவருமான பகவான எலலாவறறையும சூனயமிலலாமல
கிறுா தடையறறவரும மஹாதமாவுமானஅவா திருமபவும ஸ
டிககிறுா பறபலவிதமான இநதஉலகமமுழுவதும அவரிடமி
கினறது" எனறுா யுதிஷடிரா, "உணமையுணாநதவரே! ஓ! பி
மஹரே! விருததாஸுரனுல தனனுடையகதியானது ஸுலபமா
பாாககபபடடதெனறு நினைககிறேன ஆகையாலதான, துககபட
மல ஸுகமாயிருநதான ஓ! குறறமறறவரே! பிதாமஹரே! நறகு

லபிறந்தவனும (ரஜஸ்-மதமஸ்-மில்லாமல ஸதவகுணமான
கிலவாணமுடையவனும 'விலஙகுகதியிலிருநதும நாகததிலிரு
ம விடுபட்டு ஸாததியனெனகிறதேவபாவததைஅடைநதவனுமா
வன திருமபுகிறதிலலை ஓ! அரசரே! மஞசளவாணததிலாவது
பபுவாணததிலாவதுஇருபபவன தாமஸமான தன காமஙகளா
ழபபடடுத திரியகஜனமததையே அநுபவிககினறுன மிகவு
பததை அடைநதவாகளும ரகதவாணமானதால ஸுகததிலப
ளவாகளும துககததிலஅழுநதினவாகளுமான நாஙகளோ (ரஜ
மிடடுத் தமஸ்-மஸதவமுமகுறைநத) நீலவாணததையோ அலல
மஸமேலிடடு ரஜஸ்-மஸதவமுமகுறைநத) இழிவானகிருஷ
ணததையோ எநதககதிபைஅடையபபோகினறோமோ" என
ானனா பீஷமா, "ஓ! பாணடவாகளே! சுததமானவமசததி
நதவாகளும கடுமையானவாதமுடையவாகளுமானநீஙகள தே
ாகததில வஸிததுவிடடு மறுபடியும மனுஷயஜனமததை அடை
போகினறீாகள ஒருகலபகாலம உலகததில ஸுகமாக இத
கஙகளிறசெனறு ஸுககஙகளைஅநுபவிததுவிடடு ஸுகமாக ஸி
களின ஸஙகத்தை அடையபபோகிறீாகள உஙகளுககுப பய
ணடாம உஙகளுககுப பாவம உணடாகாமலிருககடடும" என
ானனா

இருநூறறெணபததேழாவது அதயாயம

மோக்ஷதாமம் (தொடர்ச்சி)

(இந்திரனுக்கும் வ்ருத்ரனுக்கும் யுத்தம்.)

யுதிஷடிா, "நிகரிலலாதஞானமும விஷணுபகதியுமுள்ள
அளவறறபராககிரமசாலியான விருதராஸுரனுடைய தாமிஷடனுயிரு
தனமையானது ஆசசரியம ஓ! அரசாிறசிறநதவரே! இநத
விருதராஸுரன அளவறறதேஜஸுளள அநதவிஷணுவினுடைய
றியமுடியாதபதததை எபபடிததான அறிநதான? நிலைதவறு
ரே! உமமாலசொலலபபடடஇதை நான நமபவுமசெயகிறேன
னாலும மறுபடியும எனககுத தெளிவாகததோனறுதஒருபுததிய
து உணடாகிவிடடது ஓ! பாதஸிரேஷடரே! தாமசீலனும விஷணு
தனும விஷணுபகதாகளினபரமபரையிலததவததைஉணாநதவனு

{ தேவமனுஷயலோகஙகள

ான விருத்தாஸுரன் எப்படி இந்திரனால் கொல்லப்பட்டான
ாதரேறே! கேட்கின்றஎனக்கு இந்தஸந்தேகத்தைச் சொல்லு
! ராஜஶ்ரேஷ்டரே! அந்தவிருத்திரன் இந்திரனால் எப்படி வெல்ல
ட்டான்? ஓ! பிதாமஹரே! யுத்தமும் எவ்விதம் நடந்த
ஜபலமுடையவரே! எனக்குப் பெரியஉற்சாகமிருத்தலால் அ
ம விரிவாகச்சொல்லும்" என்றுகேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானா

"ஓ! பகைவர்களையடக்குபவனே! முன்காலத்தில் இந்திர
ன தேவகணங்களுடன் தேரிலேறிப் புறப்பட்டான் அப்பொழு
ரேறுயோஜனை அளவுஉயர்ந்தவனும் எண்ணூறுயோஜனை அக
னும் மலைபோல் அசையாமல்நிற்பவனுமான விருத்தாஸுர
திரில் கண்டான் மூன்றுஉலகத்தினாலும்ஜயிக்கமுடியாத அப்ப
ட அந்தவிருத்திரனுடைய உருவத்தைப்பார்த்துத் தேவர்
டுங்கித் தேறுதலடையவில்லை அரசனே! அப்பொழுது இந்திர
ேவென்றால் விருத்திரனுடைய உத்தமமான அந்தரூபத்தைப்ப
த்து உடனே பயத்தினால் துடைகள் அசைவற்றவைகளாயின பி
போர்தொடங்கியபொழுது ஸகலமான தேவாஸுரர்களுடையகே
மும் வாத்யங்களுடையமுழக்கமும் உண்டாயின குருகுலத்திறபிற
வனே! அப்பொழுது எதிரில் நிற்கின்ற இந்திரனைப்பார்த்து விரு
னுக்குப் பரபரப்பாவது பயமாவது ஒருவிதமானஎண்ணமா
உண்டாகவில்லை அதன்பிறகு தேவர்கோனான இந்திரனுக்கும் பெ
சரீரமுடைய விருத்திரனுக்கும் கத்திகள், பட்டஸங்கள், சூலங்
வேல்கள், தோமரங்கள், இருப்புலக்கைகள், நானாவிதமான க
றைகள், பெரிய ஒலியுள்ளவில்லுகள், பலவகையானசிறந்த அஸ்தி
கள், எரிகொள்ளிகள் இவைகளால் மூவுலகத்திற்கும்பயங்கர
யுத்தம் ஏற்பட்டது பிறகு தேவாஸுரசேனைகளால் எல்ல
கலக்கமுற்றவையாயின அப்பொழுது பிதாமஹரைத்தலைவர
கொண்டஎல்லாதேவகணங்களும் மஹாபாக்யவான்களானரி
ளும் அந்தயுத்தத்தைப்பார்க்க வந்தார்கள் மஹாராஜனே! பா
சிறந்தவனே! ஸித்தர்களும் தேவதாஸிகளும் கந்தர்வர்களும் சி
விமானத்திலேறிக்கொண்டு வந்தார்கள் தாமதத்தைவிக்கின்ற
ளில ஶ்ரேஷ்டனான விருத்திராஸுரன் ஆகாயத்தை அளாவிநின்று
மழையால் இந்திரன்மேல் எங்கும் இறைத்தான் பிறகு தேவகூட
தார்கள் கோபத்தை அடைந்து எங்கும் அம்புமழைகளால் யுத்த
விருத்திரனால் விடப்பட்டகல்மழையை விலக்கினார்கள் குருஶ்ரே
னே! மஹாமாயாவியும் மிக்கபலசாலியுமானவிருத்திரனே பல

யாயுததததிஞல இநதிரனே மயஙகசசெயதான. பிறகு விருதாஞ
டககபபடட அநத இநதிரனுககு மயககம உணடாயிறறு அ
ததில வஸிஷடா அவனுககு ரதநதரமெனகிறஸாமததிஞல தே
லசசெயதார வஸிஷடா, 'தேவேநதிர ! நீ தேவாகளுககெலலா
ரேஷடனுயிருககிருய தைதயாகளேயும அஸுராகளேயுமகொல
றவனே ! இநதிர ! மூவுலகஙகளாகிறஸைனயததோடுகூடிய
ர தககிககிருய ? இதோ பிரமமாவும, விஷணுவும, ஜகததிறகெ
ம அதிபதியும உமாஸமேதரும ஸாவஜஞரும தேவருமான ப
மேவாரும, எலலாபபரமரிஷிகளும மோகததைத அடைநதஉனனே
ாதது உனனுடைய ஜயததினபொருடடு, 'ஸவஸதி' எனறுசொ
ாகள இநதிரனே ! மறறொருவனபோல மனககலககததை அடை
தே ஸுராதிபனே ! யுததததிறசிறநதபுததியைசசெயது சத
ககளே நாசமசெய இதோ லோககுருவும எலலாஉலகஙகளாலு
ஸகரிககபபடடவருமான முககணணரான பகவான உனனே
ாககினறுா ஓ ! ஸுராதிபனே ! மோஹததைவிடடு இநதிரனே
தோ பிருஹஸபதிமுதலானபரமமரிஷிகளும ஜயததிறகாக உ
ச சிறநத ஸதோததிரததிஞல துதிககினறுாகள " எனறுசொ
ா இவவிதம மஹாதமாவான வஸிஷடாலபோதிககபபடடவனு
நதமமான பலமுடையவனுமான வாஸவனுககு மிககவலிமையுன
யிறறு பிறகு பரவாஞனஇநதிரன புததியை அடைநது பெரி
ாககததுடனகூடி அநதமாயையை விலககிஞன பிறகு ஸ்ரீமாஞன
ஹஸபதியும அநதமஹரிஷிகளும விருததிரனுடைய பராககிரம
தபபாாகதுப பரமேசுவரரைஅடைநது லோகஙகளுடைய நனமை
விருமபி விருததிரனுடையநாசததைககுறிததுத தெரிவிததாகள
கு ஜகததிறகெலலாமபதியான பகவானுடையதேஜஸானது ஜவ
கஆகி உடனே உககிரமாகவிருபபவனும லோகஙகளுககுப பதி
ன விருதாளே அடைநதது அபபொழுது தேவரும ஸகலலோக
ாலும பூஜிககபபடடவரும பகவானுமான விஷணுவானவா லே
க்ஷணததில விருபபமுளளவராகி இநதிரனுடைய வஜராயுதததி
வேசிததார பிறகு புததிமானுனபருஹஸபதியும மஹாதேஜ
பானவஸிஷடரும மறறுமுளளஎலலாச சிறநதரிஷிகளும, உலக
ால பூஜிககபபடடவனும வானகளேயளிபபவனும நூறு யாக
ளசசெயதவனுமான இநதிரனிடம வநது ஒரே மனமாக, 'பிர
வ ! விருததிரனேககொல' எனறு சொனஞாகள பரமேசுவர
இநதிரனே ! இநத விருததிரன பெரியவன, பெரிதான சேனே

ால சூழப்பட்டவன், அனேக ரூபமுடையவன், எங்
செல்லுகின்றவன், அனேக மாயையுடையவன், பிரஸித்திபெ
ன ஸுரசிரேஷ்டா! ஆகையால் மூவுலகங்களாலும் வெல்ல மு
ாதவனான இந்த அஸுரஸ்ரேஷ்டனை நீ யோகத்தை அவலம்
ாக கொல்லக்கடவாய் அலக்ஷ்யமாயிராதே அமரர்வேந்தனே
இவன் பலத்திற்காக அறுபதினாயிரம் வருஷம் தவஞ்செய்தா
தேவேந்திரனே! பிரமமாவும் இவனுக்கு யோகிகளுள் சிறந்தவ
ிருப்பதையும் பெரியமாயையுள்ளவனாயிருப்பதையும் பெரியபல
ாவனாயிருப்பதையும் உயர்ந்த தேஜஸ்ஸையும் வரமாக அளித்த
ாஸவனே! இதோ என்னுடைய தேஜஸ்ஸானது உன்னை அடைகிற
இவ்விதம் கொல்லமுடியாத அந்த விருத்ராஸுரனை வஜ்ராயுதத்த
கொல்லக்கடவாய்' என்று சொன்னார் இந்திரன், 'பகவானே
தேவஸ்ரேஷ்டரே! உம்முடைய அருளால் நெருங்கமுடியாதவனு
விருத்ராஸுரனை நீர் பார்த்திருக்கும்பொழுதே வஜ்ராயுதத்தி
கொல்லுவேன்' என்று சொன்னான் திதியின் புத்திரனான பெ
அஸுரன் ஜ்வரத்தினால்பிரவேசிக்கப்பட்ட ஸமயத்தில் தேவர்கள் ரி
கள் இவர்களுடைய ஸந்தோஷத்தினால் பெரியசப்தமானது உண்
கிறது பிறகு பேரொலியுள்ள துந்துபிவாத்யங்களும் சங்கங்க
த்தளங்களும் டிண்டிமவாத்தியங்களும் ஆயிரக்கணக்காக மு
கப்பட்டன எல்லா அஸுரர்களுக்கும் மிகவும் பரஜ்ஞாபங்கம்
பட்டது நிமிஷத்திற்குள்ளே பெரிதானமாயையும் ஒழிந்தது பி
ரிஷிகளும் தேவதைகளும் அந்த அஸுரனிடம் ஜ்வரம் பிரவேசி
தென்று அறிந்து ஸமர்த்தனான இந்திரனைத்துதித்து (அஸுரனை
கொல்ல) ஏவினார்கள் யுத்தகாலத்தில் ரதத்திலிருப்பவனும் மஹா
ாவும் ரிஷிகளால் துதிக்கப்பட்டவனுமான இந்திரனுடைய ரூ
பார்க்கமுடியாததாயிற்று

இருநூற்றெண்பத்தெட்டாவது அத்யாயம்

மோக்ஷதர்மம் (தொடர்ச்சி)

(இந்திரன் வ்ருத்ரனைக் கொன்றதும், இந்திரனைத்தொடர்ந்த ப்ரம்மஹத்தியை ப்ரம்மதேவர் அக்கினிமுதலிய நால்வருக்குப் பங்கிட்டதும்)

மஹாராஜனே! எல்லாவிதத்தாலும் ஜ்வரத்தினால் வியாபிக
பட்ட விருத்திராஸுரனுடைய சரீரத்தில் உண்டான அடையா

ாச சொலலுகிறேன , கேள அவன ஜவலிககினறமுகததுடன
ஙகாஞைன நிறம மிகவும குனறிவிடடது அரசனே ! உடலில
வுமபெரிய நடுககமும பெரியமேலமூசசுமுணடாயின தீவரமான
ாககூசசுலும பெரிதான கீழமூசசும உணடாயின அவனுடைய
ததுககெதிரில மிகவும பயஙகாமும மிகவும கோரமும அமங
முமான நரியானது குதிததது பாரத ! அவனுடைய நினைவு
ததது அவனுடைய பககததில ஜவலிககினறவையும எரிகினற
யுமான கொளளிகளும விழுநதன பருநதுகளும கழுகுகளும
ாககுகளும மிகவும பயஙகரமாகக கததிககொணடு அவனுடைய
கருமேலே களிபபுடன சககரமபோலச சுறறின பிறகு யுததததில
வாகளாலஉறசாகததை அடையுமபடிசெயயபபடட இநதிரன வஜ
ததைககையிலதாஙகி அநதரததிலஏறிககொணடு அநதவிருத
ுரனை எதிததான பிறகு அநதபபெரிய அஸுரன அமானுஷ
கச சபிததான ராஜஶ்ரேஷடனே ! கொடியஜவரததுடன கொட
விவிடடான அவனகொடடாவிவிடுமபொழுது இநதிரன வஜரா
ததை எறிநதான மிகவுமபெரியபலமுடையதும காலமிருதயுவிற
பபானதுமான அநதவஜரம உடனே பெரியசரீரமுடைய விருதரா
ரனைக கீழேவிழததியது ஓ ! பாரதஶ்ரேஷடனே ! பிறகு கொ
படடவிருதரனைபபாாதது மறுபடியுமே எஙகும தேவாகளுடைய
தமானது உணடாயிறறு அஸுரசததுருவும மிகபபுகழபெற
மான இநதிரனனவன விஷ்ணுவுடனகூடினவஜரததினால விருத
க கொனறுவிடடு ஸவாககமே சென்றான குருவமசததிலுதித
னே ! பாரத ! பாரதஶ்ரேஷடனே ! தாமததையறிநதவனே ! பிறகு
நதிரனுடையசரீரததிவிருநதும மஹாகோரமுளளதும ரௌதரா
மானதும உலகஙகளுககுபபயததைசசெயகினறதும தெறறிப
களுடையதும (அதனாலும) பயஙகரமானதும விகாரமானதும
ததுமசிவநதுமிருபபதும பாடடைததலையையும கோரமானகண
யுமுடையதும [1]கிருததையைபோனறதும கபாலமாலைபூணடதும
ததினால நனைநததும மாவுரியுடுததுமான பிரமமஹததியானது
ளிபபடடது ஓ ! அரசரிறசிறநதவனே ! பாரதஶ்ரேஷடனே !
போது அவவிதஉருவமெடுததுப பயஙகரமாயிருககினற அநதப
மஹததியானது வெளிவநது இநதிரனைத தேடிறறு குரு
னே ! பிறகு ஒருஸமயததில இநதிரன உலகஙகளுடையநனமையை
மபினதனால ஸவாககததைநோககிச சென்றான அபபொழுது

[1] 762 - வது பககம குறிபபிறகாணக

லுநதபபிரமமஹததி வெளியிலவநத அதிகதேஜஸுளள இநதிரனை
ராதது அவனைக கழுததிலபிடிதது உறுதியாகபபறறிககொண்ட
இநதிரன பிரமமஹததியினால அவவிதபயமஏறபடடபொழுது த
ாததணடினநடுவிலிருநது மிகபபலவருஷஙகள வாஸஞ்செயதா
நருகுலததிறபிறநதவனே! அபபொழுது இநதிரன அநதபபிர
ஹததியினால முயறசியுடன பினதொடாநது பிடிககபபடடு ஒ
ழிநதவனானான அவன அநதஹததியைபபோககுவதறகுப பெ
முயறசியைச செயதான அவன அநதஹததியைநிவருததிககச சி
றகவிலலை பரதஸரேஷடனே! அதனால பறறபபடடபடியே தேவே
திரன பிதாமஹரை அடைநது தலையால வணஙகினான பரதாக
பிறநதவனே! அபபொழுது அநதப பிரமமதேவா பிராமம
ஸரேஷடனுடைய ஹததியினாலபிடிககபபடட இநதிரனைபபாா
ஆலோசிததாா புஜபலமுளளவனே! பாரத! பிறகு பிதாமஹ
அநதப பிரமமஹததியைநோககி மெலலியகுரலோடு நன
சொலலுகிறவாபோல, 'பெணணே! தேவாகளுககெலலாம த
னஇவனை விடடுவிடு நானவிருமபியதை நீ செயயககடவ
இபபொழுது உனககு நான எனனசெயயவேணடும? நீ என
விருமபுகிறாய? சொல' எனறுசொனனாா பிரமமஹததி, 'மூ
லகஙகளையுமபடைததவரும மூவுலகஙகளிலுமபூஜிககபபடடவ
தேவருமானநீஙகள பிரீதியடைநதாலபோதுமெனறே நினைககிறே
ஆனால எனககு ஓாஇருபபிடததை ஏறபடுததும உலகரக்ஷணத
விருமபினஉமமால இநதமரியாதை செயயபபடடது தேவரே!
ரால இநதபபெரியமரியாதையானது நடககுமபடியும செயயப
டது எலலாஉலகஙகளுககும ஈஸவரரே! தாமததையுணாநதவ
பிரபுவே! நீா பிரீதியை அடைநதால இநதிரனைவிடடு வில
போகிறேன எனககு ஓாஇருபபிடம ஏறபடுததும' எனறுசெ
விறறு அபபொழுது அநதபபிதாமஹா உபாயததினால இந
னுடைய பிரமமஹததியைப போககுவதறகாக அதனை நோ
'அபபடியேஆகடடும' எனறுசொனனாா பிறகு மஹாதமாவ
பரமமதேவா அநத இடததில அககினியை நினைகக, உடனே அ
வநது அவரைநோககி, 'பகவானே! குறறமறறவரே! தேவ
உமமுடைய ஸமீபம வநதுவிடடேன தேவரே! நான செயயத
கது எதுவோ அதை நீா சொலலவேணடும' எனறு சொனன
பிரமமா, 'இபபொழுது நான இநதிரனைவிடுவிபபதறகாக இந
பிரமமஹததியை அநேகமாகப பிரிககபபோகிறேன நானகிலெ

*டு

கதகை நீ வாஙகிககொளளவேணடும’ எனறு சொனனா அககினி
! பிரபுவே ! பிரமமாவே ! நான விடுதலே அடைதறகு எலலே
து ? அதை யோசியும உலகஙகளால ஆராதிககபபடடவரே
ளபடி இதை அறிய விருமபுகிறேன’ எனறுசொனனுன பிரமப
வா, ‘ அகனியே ! தமோகுணததினுல சூழபபடட எநதமனிதன
லிககினற உனனே அவனுககே அடைநது ஒரிடததிலும தானியப
நிதுககள லோமரஸம இவைகளால யாகஞசெயயவிலலேயோ
வனே உடனே இநத பரமமஹததி அடையும, அவனிடததி
யே வஸிககவும போகிறது ஹவிஸைவஹிபபவனே ! உனனு
டய மனககவலே போகடடும’ எனறூா இவவிதம சொலலியதைக்
டடு ஹவயகவயஙகளே அருநதுகிற அககினிபகவான பிரமமாவி
டைய அநதவாாததைதயை அஙகீகரிததான. பிரபுவே! அதுவும அப்
யே ஆயிறறு மஹாராஜனே ! பிறகு பிதாமஹா மாஞசெடிபுற
அழைதது இநதவிஷயததைபபறறிச சொலலததொடஙகினூா
ஹாபயததைஉணடுபணணுகிற இநதபபிரமமஹததியானது [1]விருத
ராஸுரனிடமிருநதுஉணடாகி இநதிரனே அடைநதது இதில நானகி
ருபாகததை நீஙகள வாஙகிககொளளுஙகள ’ எனறூா ராஜனே
கு முனபோலவே உளளபடிசொலலபபடட மாமகொடிபுறபூண
ள வருததமுறறு அகனிபோலப பிரமமாவைநோககிப பினவரு
று சொலலின ‘ உலகஙகளுககெலலாமபிதாமஹரே ! எஙகளுக்
பிரமமஹததியினமுடிவு எது ? ஸவபாவததினுலேயேகெடுககப
டிருககிறஎஙகளே மறுபடியும நீஙகள கெடுபபது தகாது ஓ
வரே ! நாஙகள எபபொழுதும அகனியையும குளிரையும மழை
யும காறறினுலஅலேககபபடுதலேயும வெடடுதலேயும பிளததலேயுப
றுககினறோம மூவுலகஙகளுககும ஈஸவரரே ! இபபொழுத
கள உமமுடைய கடடளேயினுல இநதபரமமஹததியை அஙகீகரிக
றோம நீஙகள எஙகளுககு விடுதலே ஆலோசிககவேணடும
றுசொலலின பிரமமா, ‘ பாவகாலமஏறபடடபொழுது எநத
ிதன மோஹததினுல உஙகளே வெடடுவதையும பிளபபதையுப்
யகிறுனே அவனே இநதஹததி அடையும’ எனறுசொனனூா
கு மஹாதமாவால இவவிதம சொலலபபடட மாமகொடிபுற
டுகள பிரமமாவைபபூஜிததுவிடடு உடனே வநதபடியே சென்
ஓ ! பாரத ! பிறகு லோகபிதாமஹரான தேவா அபஸாஸுகளே
ழைதது நனமொழிசொலலுகிறவாபோல இனபமான வசனததி

[1] ‘வருதராத’ எனறு பாடம கொளளபபடடது.

னல, 'ஓ! பெண்ணரசிகளே! இந்தப்பிரமமஹத்தியானது இந்தி
மூலமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது நீங்கள் என்வார்த்தைக்காக இத
டைய நான்கிலொருபாகமான அமசத்தை வாங்கிக்கொள்ளுங்க
என்று சொன்னார் தேவதாஸிகள், 'ஓ! தேவேசரே! பிதாமஹ
டமமுடைய ஆஜ்ஞையினால் கிரகிப்பதில் நிச்சயங்கொண்ட எங்க
க்கு நிவிருத்தியின் ஸமயத்தை ஆலோசிக்கக்கடவீர்' என்றுசொ
னார்கள் பிரமமா, 'எவன் ரஜஸ்வலைகளான ஸ்திரீகளிடத்தில் சே
னென்றனோ அவனை உடனே இது அடையும் உங்களுக்கு மனக்கவ
போகட்டும்' என்று சொன்னார் ஓ 'பாரதஸ்ரேஷ்டனே! அபஸர
ளுடைய கூட்டங்கள் மனக்களிப்புடன், 'அப்படியே ஆகட்டு
என்று சொல்லிவிட்டுத் தங்களிருப்பிடமடைந்து களிப்புடனி
ன பிறகு மூன்றுஉலகங்களையும் படைத்தவரும் பெருந்தவமுடை
வருமான பிரமமதேவர் மறுபடியும் ஜலங்களை நினைத்தார் உட
நினைக்கப்பட்ட ஜலங்களும் வந்துசேர்ந்தன அரசனே! அந்தஎல
ஜலங்களும் வந்து அளவற்ற ஒளியுடைய பிதாமஹரான பிர
தேவரைவணங்கி, 'பகைவரையடக்குபவரே! தேவரே! இதோ ந
ள் உமமுடைய கட்டளையினால் உமமுடைய ஸமீபம் வந்துவிட்டோ
உலகங்களுக்கு ஈசரே! பிரபுவே! எங்களை ஆஜ்ஞைசெய்யும்' எ
னும் வசனத்தைச் சொல்லின பிரமமா, 'மிகவும் பயங்காமா
இந்த பரமமஹத்தியானது விருத்திராஸுரனிடமிருந்து இந்திர
அடைந்திருக்கின்றது இதனுடைய நான்காவது பாகத்தை நீங்க
வாங்கிக்கொள்ளுங்கள்' என்று சொன்னார் ஜலங்கள், 'ஓ! பிரபுவே
உலகங்களுக்குத் தலைவரே! எங்களுக்குச் சொல்லுகிறபடியே ஆ
டும் நாங்கள் விடுதல் அடையும் ஸமயத்தை ஆலோசிக்கத்தக
ராகிறீர் தேவர்தலைவரே! நீர் எல்லா உலகத்திற்கும் பரமம
த்தியல்லவா? உமமைத்தவிர வேறு யார் எங்களைக் கஷ்டத்தி
ருந்து கரையேற்றுவதற்கு வேண்டிக்கொள்ளத்தக்கவர்?' என
சொல்லின பிரமமா, 'கொஞ்சமாயிருக்கின்றனவென்றெண்
த்திமயங்கி உங்களிடத்தில் கோழையையும் மலமூத்திரத்தைய
விடுகிறவனை இது உடனே அடையும், அவனிடத்திலேயே வஸி
யும் செய்யும். அவவிதம் உங்களுக்கு விடுதல் ஏற்படப்போகிற
இவவிதம் உங்களுக்கு உண்மையைச் சொல்லுகிறேன்' என
சொன்னார் ஜனதிப! யுதிஷ்டிரனே! பிரமமஹத்தியானது பிற
தேவேந்திரனைவிட்டு நீங்கிப் பிரமமாவினுடைய கட்டளைப்படி
ருந்த வாஸத்தை அடைந்தது அரசனே! இந்திரன் பிரமமவ

ையை அடைநதது இவவிதம இநதிரன பிதாமஹரிடம அனும
பறறுககொணடு அஸவமேதததைச செயதான ஓ! மஹாராஜனே
மமஹததியை அடைநத இநதிரன பிறகு அஸவமேதததினு
நதியை அடைநதானெனறு கேளவி ஓ! பூபதியே! தேவனு
ஸவன ஆயிரககணககாகப பகைவாகளைககொனறு ராஜயலக்ஷமியை
டைநது ஒபபறற சநதோஷததை அடைநதான குநதீநநதன! வி
ாஸுரனுடைய ரதததினமேலேயே குமிழிகளுணடாயின ஆ
ல ஜலககுமிழிகள இருபிறபபோாகளாலும (விசேஷமாக) தீக்ஷித
ாலும தவததையே செலவமாகவுடைய முனிவாகளாலும அரு
ததககனவைகளலல நீயும எலலாநிலைமைகளிலும இபபடிபபட
ாமமணாகளுககுப பிரியததைச செயயககடவாய குருநநதனு
வாகள பூமியிலுளள தேவாகளெனறு பிரஸிதது பெறறவாகள
ருகுலததில பிறநதவனே! இவவிதம அளவறற வலிமையுடை
நதிரன புததியின கூாமையினால உபாயததை முனனிடடுப பெரி
ஸுரனென விருததிரனைக கொனறான குநதீபுததிரா! பகை
ககொலபவனும தேவனுமான இநதிரனபோல நீயும பூமியி
கைவால ஜயிககபபடாதவனாக இருககபபோகிறாய எவாகள ப
களதோறும திவயமான இநத இநதிர சரிததிரததை வேதிய
ின மததியில சொலலுவாாகளோ அவாகள பாவததை அடை
டடாாகள ஐயனே! இவவிதம ஆசசரியமும பெரிதும விரு
னைபபறறியதுமான இநதிரனுடைய செயகையானது உனககு
ாலலபபடடது மறுபடியும எதைக கேடக விருமபுகிறாய?" என
னவினா

இருநூறறெணபததொனபதாவது அதயாயம
மோக்ஷதாமம (தொடர்ச்சி)

(பரமசிவன் தம்மை அழையாமையால் கோபங்கொண்டு
க்ஷயாகத்தை அழித்ததும் தமது கோபாக்நியைப் பல பொருள்களில்
ஜ்வரமென்னும் வ்யாதியாக அமைத்ததும்.)

யுதிஷ்டிரா, "பேரறிவினரே! ஸகல சாஸதிரஙகளிலும வல
ரே! பிதாமஹரே! ஐயா! இநதவிருததாவததததில எனககு ஒரு வார
தசொலலவேணடுமெனகிற விருபபமுணடாகிறது ஓ! நாமரே
ரே! குறறமறறவரே! ஜவாததினால விருதான மயககததை அடை
படி செயயபபடடானெனறும இவவுலகில இநதிரனால வஜ

தததினுல கொலலபபடடானெனறும நீஙகள எனககுச சொன்ன
ள பெரிய அறிவுடையவரே! இநத ஜவரம எபபடி உணட
றது? ஓ! பிரபுவே! ஜவாததின உறபததியை நனருகக கேட்
ருமபுகிறேன" எனறு வினவ, பீஷமா சொலலததொடஙகின
"ஓ! அரசனே! உலகததில பிரஸிததமாயிருககிற இநத ஜவ
ன உறபததியைக கேள பாரத! இது உணடானவகையையும செ
றுகிறேன மஹாராஜனே! பாரதனே! முனகாலததில மூவுல
ளிலும பிரஸிததிபெறறதும ஸூாயனைச சோநததும எலலாரதன
ளிலும அலஙகரிககபபெறறதும அளவிடமுடியாததும எல
லகஙகளிலும (ஒருவராலும) அசைககமுடியாததும ஸவா
நாதுககளாலஅலஙகரிககபபடடதுமான ஜயோதிஷகமெனகிற ம
மேருவினுடைய கொடுமுடியின பிரதேசததில பரமேஸவரா மஞ
தில விளஙகிககொணடு உடகாரநதிருநதார இவருடைய பக
தில எபபொழுதும பாவதாாஜகுமாரியானவள இருநதுகொண
டிளஙகினள அபபடியே மஹாதமாககளான தேவாகளும, அ
மறற பராககமமுடைய வஸுககளும, மஹாதமாககளும வை
ஸ்ரேஷடாகளுமான அஸவினீதேவாகளும, யக்ஷாகளுககுதத
னும ஸ்ரீமானும கைலாஸவாஸியும பிரபுவும சஙகம பத
னகிற நிதிகளோடு அளவறற செலவமுடையவனும குஹயக
ரால சூழபபடடவனும விஸரவஸின புததிரனும அரசனும
தபோனும, மஹாகவியான சுகராசசாாயரும மஹாதமாவான
மேஸவரரை உபாஸிததுககொணடிருநதாாகள ஸனதகுமாரா
லான மஹரிஷிகளும அஙகிரஸமுதலான மறறத தேவரிஷிக
விஸவாவஸு எனகிறகநதாவனும நாரதபாவதாகளும கூடடமகூட
மாகப பலஅபஸரஸுகளும வநதாாகள நானுவித வாஸனை
வஹிககிறதும பரிசுததமுமான காறறுனது ஸுகமாயும மந
மாயும வீசிறறு புஷபமுளள மரஙகள எலலாருதுககளி
புஷபஙகளுடையனவாயிருநதன பாரதனே! விதயாதாாகளும
தாகளும தபோதனாகளும பசுபதியானமஹாதேவனாச சூழ
கொணடு உபாஸிததாாகள ஓ! மஹாராஜனே! நானுவிதம
ரூபஙகளுளள பூதஙகளும மிகவும குரூராகளான ராக்ஷஸாக
மிககவலிமையுளளபிசாசஙகளும பலஉருவஙகளைததரிததவாக
ஸநதோஷததுடன அனேக ஆயுதஙகளைககையிலேநதியவாக
அகனிபோனறவாகளுமானமஹாதேவருடையஸேவகாகளும அ
டததில நினறுகொணடிருநதாாகள நநதிபகவானும தமமுடை

ந்தியினால் பளபளப்பாயும்ஜ்வலிக்கிறதாயுமிருக்கிற சூலத்தைவகி
க்கொண்டு மஹாதேவருடைய அனுமதிபெற்று அவ்விடத்தில் நி
கொண்டிருந்தார் குருநந்தன! நதிகளுக்கெல்லாம்மேலானகங்
ம ஸகலகட்டங்களிலுமுள்ள தீர்த்தங்களும்பிரகாசிக்க உரு
டுத்து அந்தமஹாதேவனை உபாஸித்தாள் மிகப்பெரியதே
ுள்ளவரும் பகவானுமான அந்தமஹாதேவர் அவ்விடத்தி
னிஶ்ரேஷ்டர்களாலும் தேவர்களாலும் இவ்விதம் பூஜிக்கப்ப
ர் பிறகு ஒரு ஸமயத்தில் தக்ஷனென்கிற ஸ்ருஷ்டிகர்த்த
ன சொல்லப்பட்ட விதிப்படி யாகம் செய்யக்கருதி (தேவர்க
டைந்தான் பிறகு இந்திரன்முதலான எல்லாத்தேவர்களும் அ
டைய யாகத்திற்குப் போவதற்காக ஒன்றுசேர்ந்து அப்பெ
து நிச்சயித்தார்கள் மஹாத்மாக்களான அந்தத் தேவர்க
ரவருடைய அனுமதியின்மேல் அக்னிக்கும் ஸூர்யனுக்குமொ
ன காந்தியுள்ள விமானங்களில் ஏறிக்கொண்டு கங்காத்துவா
ரென்கிற க்ஷேத்திரத்தை அடைந்தார்களென்று கேள்வி அ
பாது பதிவ்ரதையான பர்வதராஜ புத்திரியானவள் (யாகத்திற்கா
தேவர்கள் புறப்பட்டதைப்பார்த்துத் தேவரும் பசுபதியுமான தன்
தியை நோக்கி, 'பகவானே! இந்திரன்முதலான இந்தத் தேவ
ர் எங்கே போகிறார்கள்? உண்மையை அறிந்தவரே! உள்ளப
ராலும் எனக்கு இது ஒரு பெரிய ஸந்தேகம் உண்டாகின்றது
ன்றாள் பரமேஶ்வரர், 'ஓ! மஹாபாக்யவதி! உத்தமனான தக்
னென்கிற ஸ்ருஷ்டிகர்த்தன் அஶ்வமேதயாகஞ்செய்கிறான் அத
க்கத் தேவர்கள் போகின்றார்கள்' என்றார் உமை, 'ஓ! மக
தவரே! இந்த யஜ்ஞத்திற்கு நீர் ஏன் போகவில்லை? எவ்விதமா
டையினால் நீங்கள் (யாகத்திற்குப்) போகவில்லை?' என்றுள
மேஶ்வரர், 'மஹாபாக்கியவதி! தேவர்களாலேயே இது மு
னுஷ்டிக்கப்பட்டது எல்லா யாகங்களிலும் எனக்கு ஏற்பட்
கமானது இப்போது கல்பிக்கப்படவில்லை சிறந்த மேனியுள்
ளே! முந்தின கொள்கையின் முறைப்படி தேவர்கள் தாம்மா
ப்பட்ட யஜ்ஞத்தினுடைய பாகத்தை எனக்குக் கொடுக்கவில்லை
ன்றார் உமை 'பகவானே! நீர் எல்லாப் பிராணிகளிலும் மிக
ருமை வாய்ந்தவர் குணங்களாலும் பராக்கிரமத்தினாலும் யச
லும் ஸ்ரீயினாலும் பிறரால் வெல்லமுடியாதவர் குற்றமற்றவரே
மக்குப் பாகத்திலுண்டான இந்த ஆக்ஷேபத்தினால் எனக்கு மிகவு
க்கமுண்டாயிற்று, நடுக்கமும் உண்டாயிற்று' என்று சொன்னாள்

! அரசனே ! அந்தத் தேவி தேவரும் பசுபதியுமான தன் பதிஐ
நாகக் இவ்விதம் சொல்லிவிட்டு மனக்கோதிப்புடன் மௌனம
ருந்தாள் பிறகு சங்கரர் எது செய்யவேண்டுமென்று தேவியி
னத்திலிருக்கிறதோ அந்த அபிப்பிராயத்தை அறிந்து நந்தி
நாக்கி 'நீ (இங்கே) நில்' என்று கட்டளையிட்டார் பிறகு யோ
ல வல்லமையுள்ளவர்களுக்கெல்லாம் தலைவரும் மிக்க கார
ள்ளவரும் தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவரும் பினாகமெனகிறவில
ந்தியவருமான அந்த மகாதேவர் யோகபலத்தைச் செய
காண்டு அப்பொழுதே பயங்கரமான கணங்களால் விரைவில் அ
கத்தை நாசஞ்செய்வித்தார் (அந்தக்கணங்களில்) சிலர் கூச்சலி
ர்கள் சிலர் சிரித்தார்கள் ஓ ! அரசனே ! மற்றவர்கள் அ
கத்தில் ரத்தத்தைவாரி அக்கினியில் இறைத்தார்கள் சிலர் மு
ளைவிகாரப்படுத்திக்கொண்டு யூபங்களைப்பிடுங்கித் தூரத்தில் எ
ர்கள் மற்றவர்கள் பரிசாரகர்களை வாய்களால் விழுங்கினார்க
! அரசனே ! பிறகு நான்குபக்கத்திலுங்கெடுக்கப்பட்ட அந்தயஜ
னது மானரூபத்தைத்தரித்துக்கொண்டு உடனே ஆகாயத்
நோக்கியே சென்றது அப்பொழுது பிரபுவான அந்தமஹேஶ்வ
ந்தயாகம்அந்தவடிவத்துடன்போகின்றதை அறிந்து பாணத்துட
லைஎடுத்துக்கொண்டு பின்தொடர்ந்தார் பிறகு தேவர்களுக்கெ
ரமாசரும் அளவற்றபராக்கிரமமுடையவருமான அவருடையநெ
னின்றும் கோரமான ஒருவேர்வைத்திவலை கோபத்தால் வெ
ட்டது அந்தவேர்வைத்திவலைபூமியில்விழுந்தவுடனே காலாக்க
நதசமமான மிகப்பெரியஅக்னியானது உண்டாயிற்று ஓ !
ஶ்ரேஷ்ட ! அப்பொழுது அந்த அக்னியில் மிகவுங்குள்ளமு
வந்தகண்களையுடையவரும் மஞ்சள்வர்ணமானமீசையுடையவ
யங்கரரும் உயர்க்கிளம்பின தலைமயிர்களுடையவரும் ரோமங்களட
அவயவங்களுள்ளவரும் பருந்தையுங்கோட்டானையும்போன்றவ
யங்கரமானகரியநிறமுடையவரும் சிவந்த ஆடைஉடுத்தவரும
ருபுருஷர் உண்டானார் மிகவும்பலசாலியானஅவர் அந்தயாகத்
யானது உலர்ந்தகாட்டை எரிப்பதுபோல எரித்துவிட்டார் அ
ங்கும் சுற்றினார், தேவர்களையும் ரிஷிகளையும் துரத்தினார்
தேவர்களும் அவரிடம்பயந்து பத்துத்திக்குகளிலும் ஓடி
ள் ஓ ! பிரஜைகளைப்பரிபாலிக்கின்றஅரசனே ! பரதஶ்ரேஷ்டனே
அவ்விடத்திலசஞ்சரிக்கிற அந்தப்புருஷரால் பூமியானது மிக
டுக்கமடைந்தது அப்பொழுது, 'கூ, கூ' என்றுகதறுகிற எ

தைதயுமபாாதது பாபுவானபாமமதேவா, மஹாதேவனாநோக
ரிலநின றுகொணடு சொலலலானா 'ஓ! பிரபுவே! தேவாகளெ
ரும உமககுப பாகததைதக கொடுபபாாகள ஸகலதேவாகளு
ம ஈஸவரரே! நீஙகள கோபததியை அடககவேணடும பகை
வாடடுகிறவரே! மஹாதேவரே! இநத ஸகலமான தேவாகளு
னிவாகளும உமமுடைய கோபததினுல மனததில கலககமடை
ாகள தேவ சிகாமணியே! காமததை அறிநதவரே! உமமுடை
ாவையிலிருநதுணடான ஜவாம எனகிற பெயருளள இநதப பு
ன உலகஙகளில ஸஞசரிபபான பிரபுவே! ஆனுல ஒனருயிரு
இநதத தேஜஸைததரிபபதில இநதப பூமி முழுமையும சகத
றது ஆகையால இது அநேகவிதமாகச செயயபபடடும' என
பிரமமாவினுல இவவிதம சொலலபபடட தேவா, பாகமும ஏறபடு
படடவுடன அளவறற பராககிரமமுடைய பகவானுன பாமமாவை
ாககி, 'அபபடியே ஆகடடும' என று சொனனா பிறகுயானவ
ிததுககொணடு மிகுநத பிரீதியை அடைநதாா அபபொழுத
கரா பிரமமா சொலலியபடி பாகததையும அடைநதாா அபபெ
து ஸகல தாமததையும உணாநத தேவரானவா ஸகலமான பிராண
நககும நனமையுணடாவதறகாக ஜவாததையும அநேகம பிரிவ
செயதாா குழநதாய! அதையும கேள தாமமறிநதவனே
றாதமாவான தேவரால ஜவாமானது யானைகளுககு மணடை
ாதிபபாகவும மலைகளுககுத தாதுவாகவும ஜலஙகளுககுப பா
கவும பாமபுகளுககுச சடடையாகவும விருக்ஷஙகளுககுக குளம
ாகமாகவும பூதலததில உவராகவும பசுககளுககு மாலைககணணு
குதிரைகளுககுக கணடததில சதையடைபபாகவும மயிலகளுகக
னடைவெடிபபாகவும குயிலகளுககுக கணணேயாகவும சொலல
டடது செமமறியாடுகளுககெலலாம பிததவிகாரமெனறு நமககு
ளவி எலலாககிளிகளுககும [1]விககல எனகிற ஜவாமானத
ாலலபபடுகினறது தாமமறிநதவனே! பினனும புலிகளிட
பாமமெனகிற ஜவாமானது இவவுலகில சொலலபபடுகினறது
மமறிநதவனே! மானிடாகளிடததில ஜவாமெனறே இது பிரஸி
ாயிருககிறது மஹேஸவாருடைய இநததேஜஸாகிற மிக
ாடிய ஜவாம மனிதனைப பிறபபிலும இறபபிலும அபபடியே
ியிலும அடைகினறது (ஆகையால) ஈஸவாானவா எலலாபபிராண
ாலும வணஙகவும பூஜிககவும தககவா இநத ஜவாம உடபுகு

[1] 'ஹிககிகா' எனபது மூலம

வுடன் தாமவானகளுளசிறநதவனுனவிருதாாஸுரன கொட்டா
ட்டான பிறகு அவனைககுறிதது இநதிரன வஜராயுததை
விஞன ஓ! பாரதனே! வஜரமும விருதானை அடைநது பிளந
ட்டது மஹாயோகியான அநதப பெரிய அஸுரன வஜரத
ல பிளககபபடடு அளவறற பாராககிரமமுடைய விஷ்ணுவினுடை
றநத ஸதானததை அடைநதான முன விஷ்ணுபகதியி
னறோ அவன இநத உலகததில வியாபிததான? ஆகையால யுதத
ல கொலலபபடடு விஷ்ணுவினுடைய ஸதானததை அடைநதா
வவிதம விருதாாஸுரனைபபறறியிருநத பெரிய ஜவரததினுடை
நத விரிவான விஷயமானது எனனுல சொலலபபடடது புத
னே! உனககு வேறு எனன சொலலவேணடும? ஜவரததினுடை
நத உறபததியை விசாலமான மனததையுடைய எநத மனித
கக அடககததுடன எபபொழுதும படிபபானே அவன ரோ
லகினவனும ஸுகசாலியும ஸநதோஷமுளளவனுமாகி விருமப
வைகளை அடைவான" எனறா" எனறுகூறினா

இருநூறறுததொணணூறுவது அததியாயம

மோக்ஷ தாமம் (தொடர்ச்சி)

(பரமசிவன் வீரபத்ரரைக்கொண்டு தக்ஷயாகத்தை அழித்ததும் தக்ஷன் ஸஹஸ்ரநாமத்தினுல் அவரைத்துதித்ததும் அவர் கோபந்தணிந்து வரமளித்ததும்)

ஜனமேஜயா, "பிராமமணரே! வைவஸவதமனவநதரத
பிரசேதஸினவமசததிலபிறநத ஸருஷடிகாததனுன தக்ஷனுடை
அஸவமேதமானது எபபடி நாசததை அடைநதது? ஓ! பிரா
மணரே! ஸருஷடிகாததனுடைய அநத அஸவமேதமானது எபப
றபபடடது? எலலாருபமாயுமிருககிற பிரபுவானவா தேவியினுடை
கோபததைக குறிததனறோ தாமும கோபததை அடைநதா
தக்ஷன அவருடைய பிரஸாதததைஅடைநது அநதயாகததை
படி பூாததிசெயதான? இதை அறியவிருமபுகிறேன எனககு உ
படி சொலலும" எனறு கேடக, வைசமபாயனா சொலலலானா
முறகாலததில இமயமலையின தாழவரையில ரிஷிகளாலும
ாகளாலும அடுககபபடடதும கநதாவாகளாலும அபஸரஸுக
லும சூழபபடடதும அனேகவிதமான விருக்ஷஙகளாலும கொ

ளும் சூழப்பட்டதுமான கங்காத்வாரத்தில் மங்களகரமான இடத்
தக்ஷன் யாகம் செய்தான் அப்பொழுது ஆகாயத்திலும்
னுலகிலும் ஸ்வர்க்கலோகத்திலும் வஸிக்கின்றஎல்லோரும்
ஞ்சலிசெய்துகொண்டு ரிஷிகளுடைய ஸமூகங்களால் சூழப்பட்ட
ளும் தாமத்தைத் தரிக்கின்றவர்களில் ச்ரேஷ்டனுமான தக்ஷ
னென்கிற ஸ்ருஷ்டிகர்த்தனை ஸ்தோத்திரம்செய்தார்கள் உடனே
வர்கள் அஸுரர்கள் கந்தர்வர்கள் பிசாசர்கள் உரகர்கள் ராக்ஷஸ
ஹாஹா, ஹூஹூவென்னும்கந்தர்வர்கள் தும்புரு நாரத
விச்வாவஸு விச்வஸேனன் கந்தர்வர்களைச்சேர்ந்த அப்ஸரஸ்
ஆதித்யர்கள் வஸுக்கள் ருத்ரர்கள் மருத்துக்களுடையகூட்டங்
ளோடுகூடஸாத்யர்கள் ஆகிய யாகத்திலபாகமுடையவர்களானஎ
ரும் இந்திரனுடன் வந்தார்கள் ஊஷ்மபாகரும் ஸோமபாகரும்
மபாகரும் ஆஜ்யபாகருமானரிஷிகளும் பிதருக்களும் பிரம்மாவு
வந்தார்கள் மற்றுமுள்ள அநேகமான [1] ஜராயுஜம் அண்டஜம்
வேதஜம் உத்பிஜ்ஜமென்கிற நான்குவிதப்ராணிகளின்ஸமூகங்
ம் சீக்கிரமாய் வந்தன ஆலோசனையுடனஅழைக்கப்பட்டஎ
தேவர்களும் பத்னிகளுடன் விமானத்திலிருந்துகொண்டு ஜ்வ
கின்றஅக்கினிகள்போல விளங்கினார்கள். (அப்பொழுது) ததீசி
ரிஷியானவர் அவர்களைப்பார்த்துக் கோபமூண்டு ஒருவார்த்தை
னர் 'ருத்ரபூஜையில்லாதஇது யாகமுமாகாது, தாமமு
து எல்லோரும் மரணஸம்பந்தத்தை அடைந்துவிட்டார்களே?
காலத்தினவிதியாஸமா? அல்லது நேரிட்டவிநாசத்தை
ர்கள் மோகத்தினால் அறியவில்லையா? பெரிதானயாகத்தில்
ட்ட கோரமான பயத்தை அறியவில்லையே?' என்றார் இவ்விதம்
லவிவிட்டு அந்த மஹாயோகியானவர் ஞானதிருஷ்டியி
பார்த்தார் அவர் மஹாதேவரான ஈச்வரரையும் வரத்தை
க்கின்றவளும் மங்களஸ்வரூபியுமான தேவியையும் அந்த
விக்குச் சமீபத்தில் மஹாத்மாவான நாரதரையும் பார்த்தார்
கத்தை அறிந்தவரான அந்தத்ததீசியானவர் இவ்விதமநிச்சயம
து மிக்க ஸந்தோஷத்தை அடைந்தார் அவர்களெல்லோரும
ஆலோசனையுள்ளவர்களாயிருந்தார்கள் ஈசனைஅழையாத கார
தினால் ததீசியானவர் அந்தஇடத்தைவிட்டு விலகிஇருந்து
ண்டு (அவர்களைநோக்கி,) 'மனிதன் பூஜிக்கத்தகாதவைகளைப
பதினாலும் பூஜிக்கத்தக்கவர்களைப் பூஜியாததினாலும் அதிக

[1] அநுசாஸன்பர்வம் 771 - வதுபக்கம் குறிப்பிலகாணக

கடி மனுஷ்யஹத்திக்குச் சமமான பாவத்தை அடைகின்று
நான் முந்தியும் பொய்யைச் சொன்னதில்லை, இனி ஒருபொழு
சொல்லப்போகிறதுமில்லை தேவர்களுக்கும் ரிஷிகளுக்கும் ம
யில் நான் உண்மையைச் சொல்லுகின்றேன் தாமே வந்தவ
பசுக்களை வகிக்கின்றவரும் ஜகத்தை ஸ்ருஷ்டிக்கிறவரும் ரக்ஷிக
வரும் யாகத்தில் எல்லாருக்கும் முதலில் புஜிக்கிறவருமான
வைப் பாருங்கள்' என்று சொன்னார். தக்ஷன், 'எங்களுக்குக்
தில் சூலாயுதமுடையவர்களும் ஜடாதாரிகளும் பதினொரு ஸ்தா
களை அடைந்தவர்களுமான அநேக ருத்ரர்களிருக்கின்றார்கள்.
மஹேஶ்வரரை அறியவில்லை எல்லோரும் ஆலோசித்துத்
இவரை அழைக்கவில்லை' என்று சொன்னான். ததீசி, 'நான் ச
ருக்குமேல் வேறு தெய்வத்தைப் பார்க்கவில்லையென்பது உண்
னால் தக்ஷனுடைய பெரிய இந்த யாகமானது (இப்போது)
வேறப்போகிறதில்லை' என்று சொன்னார் தக்ஷன், 'யாகத்
தலைவருக்காக ஸ்வர்ண பாத்திரத்தில் வைக்கப்பட்டதும் விதிப்
மந்திரத்தினால் பரிசுத்தமுள்ளதுமான இந்த ஹவிஸை,
விஷ்ணுவினுடைய பாகமாகச் சோபிக்கின்றேன் இவர் பிரப
வியாபகரும் ஆராதிக்கத் தக்கவருமானவர்' என்று சொன
தேவியானவள், 'இப்பொழுது பிரபுவும் வியாபகரும் ஆராதி
தக்க ஸர்வஜ்ஞரும் நினைக்கவும் அரியருமான இந்த என்னு
பதியானவர் எல்லாப் பாகத்தையுமாவது பாதிப்பாகத்தையா
அல்லது மூன்றிலொரு பாகத்தையாவது அடையும்படியான தா
த்தையோ விரதத்தையோ தவத்தையோ நான் செய்வேன்' எ
சொன்னாள் இவ்விதம் சொல்லிக் கலக்கமுற்ற தம்முடைய பத்
நோக்கி ஸர்வஜ்ஞரான ஈஶ்வரர் அதிக ஸந்தோஷத்தை யடை
'தேவியே! மெல்லிய அங்கமும் இடையுமுள்ளவளே! என்
அறியவில்லை யாகத்திற்கு ஈசனான என் விஷயத்தில் இந்த
மானது உசிதமா? நீண்ட கண்களையுடையவளே! நான் (எல்ல
றையும்) அறிகிறேன் அறிவில்லாத அஸத்துக்கள் ஒன்
அறிகிறதில்லை இப்பொழுது உன்னுடைய மாயையினாலே இ
னும் தேவர்களும் மூவுலகங்களிலுமுள்ளோரும் முழுதும் அ
னத்தை அடைந்திருக்கின்றனர் யாகத்தில் என்னை ஹோத
ளான ருக்வேதிகள் துதிக்கின்றார்கள் என்னைக் குறித்து ஸா
ளும் ரதந்தர ஸாமத்தைக் கானஞ்செய்கின்றார்கள் என்னைப் [1]

[1] அதர்வவேதிகள்

ததுககளான பிராமமணாகள பூஜிககினறாகள எனககு அதவ
கவெனகிற யஜுாவேதிகள ஹவிாபபாகததைக கொடுககினற
ா' எனறு சொனனா தேவியானவள, 'மிகவும இழிநதவாா
ம எல்லாப புருஷரும ஸதிரீஜனஙகளின மததியில தமமை
மூநதுகொளளுகினறனா, காவததையும அடைகினறனா ஸ
தகமிலலை' எனறாள சஙகரா, 'தேவாகளுககெலலாம ஈப
ரியே! சிறுதத இடையுளளவளே! நான எனனைத துதிககவிலலை
நத மேனியுடையவளே! உததமியே! இநத யாகவிமிததம நான
ருஷ்டிபபவனைப பாா' எனறா அநதப பகவான பிராணனை
டடிலும பிரியமானவளும பததியுமான உமையைப பாாதது இ
தம சொலலிவிடடுத தமமுடைய முகததிலிருநது மிகுநத உ
கமுடையதும கோரமுமான ஒரு பூததததை ஸருஷடிததாா அவ
வனை நோககி, 'தகூனுடைய யாகததை அழிததுவிடு' எனறு
ானனா பிறகு முகததிலிருநது விடபபடட அநத ஒபபறற விமம
ானற வீரபததாால தேவியின கோபநதணிவதறகாகத தகூனு
டய யாகமானது விளையாடடாக அழிககபபடடது [1] (தேவியு
டைய) கோபததினால மிகவும பயஙகரையும மஹாகாளியுமான
ஹேபவரியானவள உணடாகி ஆதமரூபரான ஈபவாருடைய க
திறகு ஸாகூியாக அவருடன பின தொடாநதாள செளரியத
ல ஆதமாவான ஈபவாருககுச சமமான பலம ரூபம இவை
டன கூடினவரும (ஈபவாருடைய) கோபமே வேறு உருவமெடு
போனறவரும அளவறற பலம வீாயஙகளுளளவரும அளவற
முளள ஆணமைததனமுடையவரும வீரபதரனறு பிரஸித
றவரும தேவியின கோபததைத துடைககினறவருமான அ
பகவான தேவருடைய அபிபராயததை அறிநது சிரஸால வணங
பிறகு தமமயிாககாலகளிலிருநதும ரௌமயாகனெனகிற சிறந
ஙகளை ஸருஷடிததாா பிறகு ருததிாருககுச சமமானவைக
ம ருததிாருககுச சமமான வீாயமும பராககரமமுமுடையவைகளும
ஙகரமானவைகளுமான அநதககணஙகள தகூனுடைய யாகததை
ழிபபதறகாக விரைவில வநதன பிறகு பயஙகரமான ரூபமுடை
கனுமம பெரிய சரீரமுடையவைகளும நூறறுககணககும ஆயிர
ககுமாயிருபபவைகளுமான அவைகள கிலகிலா சபதஙகளா

[1] 'மஹேபவரியும மஹாபயஙகரமான மஹாகாளியாகித் தனககாக
டான காரியததைத் நேரில பாாபபதறகாக அவருடன பின சென்றாள
ரும கொளளலாம

காயத்தை நிரம்பச்செய்தன. பெரிய அந்தச் சப்தத்தினால் அ
ள்ள தேவர்கள் நடுங்கினார்கள், மலைகளும் சிதறின, பூமிய
அசைந்தது, காற்றும் சுழன்றது, கடல் கலங்கிற்று, அக்னிகளு
ளி மழுங்கின, ஸூர்யனும் பிரகாசிக்கவில்லை, கிரகங்களும் ப
ாசிக்கவில்லை, நக்ஷத்திரங்களும் சந்திரனும் பிரகாசிக்கவில்லை, ரி
ளும் பிரகாசிக்கவில்லை, தேவர்களும் பிரகாசிக்கவில்லை, மனித
னும் பிரகாசிக்கவில்லை. இவ்விதம் இருளடைந்தபொழுது சில கண
ள் கர்வத்துடன் எரித்தன. கோரமுள்ள மற்றவைகள் அடித்தன
பங்களையும் பிடுங்கின. மற்றவைகள் இடித்தன. வேறு சி
சுக்கின. வாயுவேகமுள்ள சில எங்கும் ஓடின. மனோவேகமுள்
சில குதித்து ஓடின. யாகபாத்ரங்களும் திவ்யமான ஆபரண
னும் பொடியாக்கப்பட்டன. அவைகள் வாரி இறைக்கப்பட
ஆகாயவெளியில் நக்ஷத்திரங்கள்போலக் காணப்பட்டன. திவ்யமா
அன்னம் பானம் பக்ஷ்யம் இவைகளுடைய குவியல்கள் மலைகளுக
மானமாயிருந்தன. அப்பொழுது நெய்விட்ட பாயஸங்களா
சேறுகளோடு கூடின பாலாறுகள் காணப்பட்டன. தயிராடைக
ற ஜலத்தையுடையவையும் சிறந்த சர்க்கரைக்கட்டிகளாகிற மண
ளுடையவையும் அறுசுவையுள்ளவையும் மனத்திற்கினியவையுமா
வெல்ல வாய்க்கால்கள் ஓடின. பலவிதமான மாமிசங்களையும்
வகையான பக்ஷ்யங்களையும் திவ்யமான பானங்களையும் [1] லேகி
களையும் சோஷ்யங்களையும் கணங்கள் நானாவிதமான வாய்கள்
புஜித்தன, அழித்தன, வாரியுமெறிந்தன. ருத்ரருடைய கோப
னால் பெரிய சரீரத்தையுடையவைகளும் பிரளயகாலாக்னிக்கு
பானவைகளுமான கணங்கள் நான்கு பக்கத்திலும் தேவஸைன
களைப் பயப்படுத்திக் கலக்கின. அநேகவடிவங்களையெடுத்து வி
பாடின. தேவஸ்திரீகளை வாரி எறிந்தன. ருத்ரருடைய கோப
னின்றும் எல்லாத் தேவர்களாலும் பிரயாஸத்துடன் நன்கு காக்க
பட்ட அந்த யாகத்தைக் கொடிய செய்கையுள்ள வீரபத்ரர் எங்
விரைவில் எரித்தனர், எல்லாப் பிராணிகளுக்கும் அச்சத்தை வி
விக்கும்படி கோரமான சப்தத்தைச் செய்தனர், யாகத்தின் சிரசை
கொய்துவிட்டுக் கர்ஜித்தனர், ஸந்தோஷித்தனர். பிறகு நான்மு
முதலான எல்லாத் தேவர்களும் ஸ்ருஷ்டிகர்த்தனான தக்ஷ
அஞ்சலி செய்துகொண்டு, 'நீர் யார்? சொல்லும்' என்று கேட
வீரபத்ரர், 'நான் ருத்ரருமல்லேன், தேவியுமல்லேன். இங

[1] 645-ம் பக்கம் குறிப்பிற் காண்க.

ன ஹவிஸையருநதவும வரவிலலை நீஙகள தேவிககுக கோட
ருமபடி செயதனத நினைதது ஸாவாதமாவான பிரபுவான
காபததை அடைநதாா பிராமமணஶரேஷடாகளைபபாாககவும
லலை உதஸாஹததினுலும வரவேஇலலை உனயாகததைஅழிப
றகாக இஙகேவநதவனுக எனனைஅறிநதுகொள நானவீரபதத
னனறு பெயாபெறறவன, ஈஶவரருடையகோபததினினறும குதி
வன, இவள பதாகாளியெனறு பெயாபெறறவள, தேவியி
காபததினினறு வெளிபபடடனள நாஙகளிருவரும தேவாகளு
கலலாம தேவரான அவாலே அனுபபபபடடு யாகஸமீபதை
டைநதோம பிராமமணஶரேஷடனே! உமாபதியானதேவதே
ரச சாணமடை தேவருடையகோபமும மேலானது மறறவிட
லிருநது வாதானமும இழிநதது' எனறுசொனனா வீரபதர
டையவாாததையைககேடடு, தாமததைததரிககிறவாகளிலசிறநத
ன தக்ஷன பரமேஶவரரைபபணிநது ஸதோததிரததினுல ஸநதே
கககசசெயயலானுன 'தேவரும சிக்ஷகரும சாஶவதரும நிலைபுள
ரும அழிவிலலாதவரும மஹாதமாவும எலலாஉலகததிறகுமபதி
ான மஹா!தேவனா நான சாணமடைகிறேன' எனருன நனறுக
சகரிககபபடட அநதத திரவியஙகளோடுகூடின தக்ஷனுடையயாக
ல எலலாததேவாகளும தபோதனாகளானரிஷிகளும அழைகக
டடாாகள தேவ்ரும (ஸருஷடிமுதலான) எலலாததொழிலகளை
டையவருமான மஹேஶவரா அதறகு அழைககபபடவிலலை அ
பாழுது மஹாதேவியானவள கோபததை அடைநதாள அதன
ததம ஈஶவரா கணஙகளை அனுபபினுா அபபொழுது யாகசா
ரிககபபடடும பிராமமணாகள ஓடியும மஹாதமாவும பயஙகாரு
வலிககிறவருமான வீரபதரா நக்ஷததிரமணடலததை வியாபிதது
ரிசாரகாகள சூலததால மாாபுபிளககபபடடு அலறிககொணடு
பஙகள அசைததுப பிடுஙகி எஙகுமஎறியபபடடும கழுகுகள மா
ததிலஆசைகொணடு உயாககிளமபியும கீழேஸஞசரிததுககொ
ம யக்ஷாகளும கநதாவககூடடஙகளும பிசாசாகளும உரகாகளு
க்ஷஸாகளும அவறறினஇறகுகளினகாறறினுல தளளபபடடு
னகமநரிகளால ஊளையிடபபடடும இருககுமபொழுது அனே
நதாஙகளையுடையவரும சததுருககளை ஜயிககினறவரும தே
தவருமான ஈஶவரா முகஸதானததினுல முயறசியுடன பாணு
ஙகளை அடககிக கணகளால எஙகும பாாதது கொண
ககிரமாக அகனி குணடததிலிருநதும கிளமபினுா ஆயிர

ரியாகளுடைய ஒளியைவகிககிறவரும ஊழிததீபபோன
நமான அவா (தக்ஷனைநோககி) புனனகை செயது, 'உனக
ன எனனசெயயவேணடுமெ ? சொல எனனும வசனததை
ானனா பிறகு ஸருஷடிகாததனன தக்ஷன யாகததைபப
ன அதபாயததைதத தேவகுருவினிடமிருநது கேடடபொழு
ஞசலிசெயதுகொணடு பயமும சிநதையும நடுககமுமடைநது க
ரிலும முகததிலும கணணீாபெருக அநததேவனைநோக
ாவஜஞானனீா அருளுளளவரும எனககுவரமளிபபவரும, நா
மககுபபிரியனும அனுகாஹிககததககவனுமாயிருநதால செடுநா
பருமுயறசியால நனகுசோககபபடடதும எரிககவும கடிககவு
டிககவும தினனவும அழிககவும பொடிககவும எறியவும பட
ன இவவிதபாகஸாமகரிபானது வீணாகவேணடாம நான எனக
நதவாததை வரிககினறேன' எனறு சொனனான ஸாவஜஞரும ப
னனகிற ஸூரியனுடைய நேதரததைபபிடுஙகினவரும தாமஙகளு
ப பயனளிககினறவரும விரூபமான நேததிரஙகளையுடையவரு
ககணணரும தேவரும பிரஜைகளுககெலலாம பதியுமான ஹர
பபடியே ஆகடடும' எனறு சொனனா தக்ஷனனவன முழஙகா
ா பூமியிறபடியநமஸகரிதது ஈசவாரிடமிருநது வரததைஅடைந
ருஷபதவஜரான அவரை ஆயிரதசெடடுநாமஙகளினால துதிததான
னறாா, யுதிஷடிரா, 'ஐயா! குறறமறறவரே! பிரஜைகளுககுப
ன தக்ஷன எநதநாமஙகளினால ஈசவரனைத துதிததான ? அவ
ற நீா எனககுச சொலலவேணடும எனககுக கேடபதறகு ஸ
த உணடாயிருககிறது" எனறு கேடக, பீஷமா சொலலததொ
கினா "பாரத! ஆசசரியமான செயகையையுடையவரும ரகஸ
னவரததததையுடையவருமான தேவதேவருடைய ரகஸயமும ப
சமுமான நாமஙகளைக கேள

தக்ஷன, [1]"தேவரே! தேவாகளுககெலலாம ஈசவரரே! தே
களினபகைவாகளினவனமையை அழிபபவரே! உமககு நமஸ
ம தேவேநதிரனுடைய பலததைஸதமபநமசெயதவரே! தே
களாலும அஸுராகளாலும பூஜிககபபடடவரே! ஆயிரமகண
ளளவரே! (ஸூரியசநதிராகநிகளாகிய) விரூபஙகளானகணக
டையவரே! மூனறுகணகளுளளவரே! யக்ஷாதலைவனனகுபேர
ணபனுகவுடையவரே! எஙகுமகைகளும காலகளும ஸாநநிதய

---

[1] இவறறில, அநுசாஸனபாவததில சிவஸஹஸரநாமமவநதவிடதத
பாருளகூறபபடாதநாமஙகளுககுப பொருள கூறபபடுகிறது

ளளவரே! எஙகும கணகளும தலைகளும முகஙகளுமுடையவரே
ஙகுமகாதுகளுளளவரே! உலகததில எலலாவறறையும வியாபி
திருபபவரே! முளைபோனறகாதுகளுடையவரே! பெரிய காதுகளு
வரே! குடஙகளபோனறகாதுகளுளளவரே! ஸமுததரததை இரு
டமாகவுடையவரே! பெரிய யானையினகாதுகளுககுநிகரான கா
ளுளளவரே! பசுவினகாதுகளையொததகாதுகளுளளவரே! ஒ
ளுககுநிகரானகாதுகளுளளவரே! நூறு வயிறுகளுடையவரே
றுரோமசசுழிகளுளளவரே! நூறுநாககளுடையவரே! உமக
மஸகாரம காயததரீமநதிரஜபமுடையவாகள உமமைக கான
செயகிறாாகள ஸூாியனை உபாஸிபபவாகள ஸூரியனுககு அதி
ானதேவதையான உமமை அாசசனைசெயகிறாாகள உமமை
ரமமாவாகவும நூறு அஸவமேதமுளள இநதிரனுகவும [1]ஊா
ாாகவும ஆகாயததிறகுநிகராகவும நினைககிறாாகள பெரிய ச
ததையுடையவரே! கடலுககும ஆகாயததுககும நிகரானவரே
மமுடைய இநதசசரீரததில எலலாததேவதைகளும கொடடிலி
சுககள இருபபதுபோல இருககினறாாகள உமமுடைய சரீர
தில சநதிரன அக்நி வருணன ஆதிததியன விஷணு பிரமமா பி
றஸபதி இவாகளைப பாாககிறேன நீரே பகவான, காரணா, க
ா, கிரியை, காணா, ஸததுஅஸததுககளின உறபததி நாசமா
பபவா பவரும சாவரும [2]ருததாரும வாதருமான உமககு நம
ாாம. பிரமமாமுதலானபசுககளுககுப பதியும அநதகாஸுரனை
கானறவருமான உமககு எபபொழுதும நமஸகாரம மூன
ததமான ஜடைகளையுடையவரும மூனறுதலைகளுளளவரும மு
லைசசூலததால யுததமசெயயுமதனமையுளளவரும சாஸதிர
ரு, தியானம ஆகிய மூனறுவித நேததிரஙகளையுடையவரு
ஸூரியன சநதிரன அகநி ஆகிய மூனறுகணகளையுடையவரும மு
ரததையழிததவருமான உமககு நமஸகாரம் [3]சணடரும [4]குள
ரும [5]அணடரும அணடததைத தரிககினறவருமான உமககு நம
ாாம [6]தணடியும நேரும கோணலுமாயிருபபவரும தணடம முள
னம இவறறையுடைய ஸநயாஸியுமான உமககு நமஸகாரம உயா
ளமபின கோரபபறகளும கேசஙகளுமுளளவரும [7]சுகலரும [8]அ

---

1 எலலாவறறிறகுமமேலானவா
2 பாவததைவிலககுபவா
3 குரூரரூபி,
4 சடடிபோனறவா
5 பிரமமாணடமாயிருபபவா
6 சிக்ஷிககிறவா [வ
7 ஸததவகுணததால வெணமையா
8 எஙகுமவியாபிததவ.

தரும [1]விலோஹிதரும [2]தூமரரும (ஹாலாஹலத்தினால) கறுத
ணடமுடையவருமான உமககு நமஸகாரம நிகாறறவரும [3]விரூ
ம [4]சிவரும [5]ஸூாயரும ஸூாயமணடலத்தில சயனஞ செய
ரும ஸூாயனபோல விளஙகுகினற தவஜமும கொடிசசீலை
ளளவருமான உமககு நமஸகாரம பரமதகணஙகளுககு நாதரு
ருஷபததின தோளுககுநிகரான தோளுளளவரும தனவியும ச
ககளைச சிக்ஷிபபவரும [6]தணடரும பூாஜவிருக்ஷததின படடை
ம மரவுரிகளையும வஸதிரமாகவுடையவருமான உமககு நமஸகார
ாவாணததைக காபபததிலுடையவரும ஸூவாணமயமான க
டையவருமான உமககு நமஸகாரம ஸூவாணததினால செய
டட கிரீடமுளளவரும ஸூவாணஙகளுககுப பதியுமான உமக
மஸகாரம [7]ஸதுததரும [8]ஸதுதயரும [9]ஸதூயமாநருமான உமக
மஸகாரம ஸாவரும எலலாவறறையும பக்ஷிககிறவரும எலல
ராணிகளுககும அநதராதமாவுமான உமககு நமஸகாரம ஹோ
ம மநதரரும வெணமையான கொடி கொடிசசீலைகளுளளவருமா
மககு நமஸகாரம [10]நாபரும [11]நாபயருமான உமககு நமஸகார
ஆவாணஙகளுககும ஆவாணரும கருசமான நாஸியுளளவரும க
ான அஙகஙகளுளளவரும கருசருமான உமககு நமஸகாரம [12]வ
ஹருஷடரும [13]விஹருஷடரும [14]கிலகிலருமான உமககு நமஸகார
[15]சயமாநரும [16]சயிதரும [17]உததிதரும [18]ஸதிதரும [19]தாவமாநரு
ணடரும [20]ஜடிலருமான உமககு நமஸகாரம நடனததை வ
ாவமாகவுடையவரும முகவாததியம வாசிபபவரும நதியிலுணடா
ாமரை மலாகளாகிற பூஜாஸாதனததில ஆசையுளளவரும கா
ாதயஙகளால விளஙகுகிறவருமான உமககு நமஸகாரம [21]ஜயேஷ
ரும [22]ஶ்ரேஷடரும பலததுககு அபிமானிதேவதையான இநதிரனை
க்ஷிததவரும காலனுககும நியநதாவும [23]கலயரும [24]க்ஷயரு

---

1 ரஜோகுணததால சிவபபுநிறமுளளவா
2 தமோகுணததால புகைநிறமுளளவா
3 நானாவிதரூபமுளளவா
4 மஙகளமூாததி
5 ஸூாயமணடலரூபி
6 நிகாகரூபி
7 துதிககபபடடவா
8 துதிககததககவா
9 துதிககபபடுகிறவா
10 நாபியில எலலாஜகததையுமுடையவா
11 நாபிஸதானமாயிருககததககவா
12 மிககமகிழசசியுளளவா
13 விசேஷஸநதோஷமுளளவா
14 'கிலகில' எனனும ...
வடிவமாயிருபபவா
15 சயனிககிறவா
16 சயனஞசெயதவா
17 எழுநதிருநதவா
18 நிறபவா
19 ஓடுகிறவா
20 சடைகளுளளவா
21 பிராயததாலபெரிய...
22 குணஙகளாலசிறநத...
23 ஸமாததா
24 மஹாபரளயமாயிருப...
வா

பக்ஷயருமான உமககு நமஸகாரம அசசததைதத தருவதும து
டியொலிபோனறதுமான சிரிபபுளளவரும பயஙகரமான விரத
த தரிபபவரும உகாருமான உமககு எபபொழுதும நமஸகாரம
துககைககளுடைய உமககு நமஸகாரம மணடையோடடைக
யிலுடையவரும சிதையிலுள்ள பஸமததில பிரியமுளளவரு
பிஷணரும 3பீஷமருமான உமககு நமஸகாரம 4பீமரே
முதலான விரதஙகளைததரிககினற உமககு நமஸகாரம விகா
ன முகமுளளவரும கததிபோனற நாவுளளவரும 5தமஷடரியுட
ததில பககமாயும ஸமசானததில பசசையாயுமிருககிற மாமஸத
ஆசையுளளவரும சுரைககாய வீணையில பிரியமுளளவருமான
ககு நமஸகாரம 6வருஷரும 7வருஷயரும நநதிருபரும 8வருஷ
9கடஙகடரும தணடரும 10பசபசருமான உமககு நமஸகாரம
லாவறறிறகும மேலானவரும வரதருமான உமககு நமஸகாரம
நதவைகளான மாலை கநதம வஸதிரமஇவறறையுடையவரும வரத
கெலலாம மேலான வரததை அளிககினறவருமான உமககு நமஸ
ம ஆசையுளளவா ஆசையறறவரெனனும இரணடு உருவமா
நபபவரும 11பாவரும ருதராக்ஷமாலையுளளவரும 12ஸமபிநநரு
பிநநரும 14சாயரும 15ஆதபநருமான உமககு நமஸகாரம கோர
லாததும கோரமுமான ரூபமுளளவரும கோரமாயும அதிகோர
யுமிருபபவருமான உமககு நமஸகாரம சிவரும சாநதரும மிக
சாநதரும ஒருகாலுளளவரும அநேகம கணகளுடையவரு
சிரமுளளவரும 16ருதரரும (கபாலமுதலிய) அறபவஸதுகக
ஆசையுளளவரும வேறுகப பிரிநதிருபபதில பிரியமுளளவரு
ன உமககு நமஸகாரம 17பஞசாலரும வெளுதத அஙகஙகளு
யவரும 18சமசமருமான உமககு நமஸகாரம உகரமான கணடா
ளியுளளவரும 19கணடரும கணடையிலலாதவராயினும கணடா

1 இடையிலுள்ள பிரளயமாயிருபபவா
2 பயமறறவா
3 பயஙகரா
4 பயஙகரா
5 கோரபபறகளுளளவா
6 மழையைசசெயபவா
7 தாமததுககுஹிதமானவா
8 தாமமாயிருபபவா
9 எபபொழுதும செலலுகிறவா
10 எபபொழுதும பிராணிகளைப பாகஞ செயபவா
11 தியானஞசெயகிறவா
12 காரணருபமாக எஙகும கல நதவா
13 காரயருபமாக வெவவேறு யிருபபவா
14 நிழலாயிருபபவா
15 வெயிலாயிருபபவா
16 ரோகததைநிவருததிபபவா
17 விஸவகாமா [ளவா
18 எபபொழுதுமசமகுணமுள
19 மணியினஓசையாயிருபபவா

ாததுடன் கூடினவரும் ஆயிரம் போகளால் வாசிக்கப்பட்ட க
டைகளையுடையவரும் கண்டாமாலையில் பிரியமுடையவரும் பிரா
ணையே கண்டையாகவுடையவரும் கந்தரும் கலகலருமான உமக்
நமஸ்காரம் ஞரோத்ததின் முடிவான சமஸ்வரூபரும் பூராதிலோ
ளின் முடிவான பிரமமரூபரும் நாமரூபபிரபஞ்சத்திறகுக் கார
மான ஈஸ்வராதிஷ்டான பிரமமரூபரும் துரியபரமமுமான உமக்
நமஸ்காரம் பூராதிலோகம் நாமரூபபரபஞ்சம் அதனகாரணம
ஈஸ்வரா இவைகளில் பிரியமுடையவரும் மிகவும் சமததை அ
கினறவரும் எப்பொழுதும் மலைகளையும் விருக்ஷஙகளையும் இருப்
மாகவுடையவருமான உமககு நமஸ்காரம் வயையில் நரிபோல ஆ
புள்ளவரும் [1]தாரகரும் [2]தாரும் யஜ்ஞரும் [3]யஜியும் [4]ஹுத
பாஹுதருமான உமககு நமஸ்காரம் [6]யஜ்ஞவாஹரும் [7]தா
ரும் [8]தபயரும் [9]ஆதபநருமான உமககு நமஸ்காரம் [10]தட
[11]தடயரும் ஸமுத்திரமுமான உமககு நமஸ்காரம் [12]அநநதரும் அ
னததிறகுப் பதியும் அன்னததை அருநதுகினறவருமான உம
நமஸ்காரம் ஆயிரநதலைகளுடையவரும் ஆயிரம் பாதஙகளுடைய
மான உமககு நமஸ்காரம் உயாததுககப்பட்ட ஆயிரம் சூலா
முடையவரும் ஆயிரம் நேததிரஙகளுடையவரும் பாலஸூர்ய
போனற நிறமுள்ளவரும் பாலனுடைய ரூபததைத் தரிககி
வருமான உமககு நமஸ்காரம் [13]பாலாகளான சிநேகிதா
ரக்ஷிககினறவரும் பாலவிளையாட்டுடனகூடியவரும் வருதத
[14]லுபதரும் [15]க்ஷுபதரும் [16]க்ஷோபணருமான உமககு நம
ரம் அலைகளால் அடையாளம் செய்யப்பட்ட கேசததையு
வரும் தாபபைபோனற கேசததையுடையவருமான உம
நமஸ்காரம் யஜனமுதலான ஆறு காமஙகளிலும் ஸநதே

---

1 கரையேறறுபவா
2 கரையேறககாரணா
3 யாகஞ்செய்கிறவா
4 பிராமமணனமுகமாய தருபதி அடைகிறவா
5 அகனிமுகமாக தருபதியடைகிறவா
6 யஜ்ஞததை நிறைவேறறும ரித்விககுமுதலானவாகளாயிருபபவா
7 ஜிதேநதிரியா
8 ஸததவமயா.
9 ரஜோமயா
10 கரையாயிருபபவா
11 நதியாயிருபபவா
12 அனனமளிபபவா
13 ‘இசஞல பாலகிஷணரூபம லீலைசெய்தவா எனபது ஸ ககபபட்டிருககிறது’ என பழையவுரை
14 ஆசைகொண்டவா
15 கலஙகினவா
16 கலககுகிறவா

டயவரும் யஜனம் அதயயனம் தானம் என்கிற மூன்றுகாமங்
ல பற்றுதலுள்ளவருமான உமக்கு நமஸ்காரம். விதிப்படி வாணு
ங்களுடைய தனித்தனி காமங்களிலிருக்கின்ற உமக்கு நமஸ்
ம [1]குஷயரும் [2]கோஷ்ரும் கலகலருமான உமக்கு நமஸ்காரம
ரூபபாயும் பொன்னிறமாயுமுள்ள கணகளையுடையவரும் கறுப
ம சிவப்பாயுமுள்ள விழிகளையுடையவரும் பவாஸத்தை ஜயித்த
ம [3]தணடரும் [4]ஸ்போடநரும் கருசரும் தாமம் காமம் ஆர்த
மோக்ஷம் இவைகளில் சொல்லக்கூடிய கதைகளையுடைய
ம [5]ஸாங்கியரும் ஸாங்கியர்களில் முக்கியரும் வேதாந்தவிசா
தயும் தியானத்தையும் அனுஷ்டித்து நடத்துகின்றவரு
ர உமக்கு நமஸ்காரம் தோன்றவும் தேரில்லாதிருக்கவும் தக
நம நான்குமார்க்கங்களிலும் ரதமுடையவரும் மானதோஷ
ரீயமாகவுடையவரும் ஸாபபயஜ்ஞோபவீதமுடையவருமான
க்கு நமஸ்காரம் ஈசாநரே! வஜ்ரம்போன்ற சரீரசோக
யை உடையவரே! மஞ்சள் நிறமான கேசமுடையவரே! உமக்கு
ஸ்காரம் மூன்று கண்ணுடைய அம்பிகைக்கு நாதரான உமக்கு
ஸ்காரம் [6]வயக்தரே! [7]அவ்யக்தரே! உமக்கு நமஸ்காரம்
ரே! [8]காமதரே! [9]காமக்நரே! திருப்தியடைந்த பிரம்மத்தை
திருப்தியடையாத ஜகத்தையும் விசாரிக்கின்ற உமக்கு நமஸ
ம் ஸர்வரே! ஸர்வதரே! [10]ஸர்வக்நரே! ஸந்தியாகாலத்திலுண
நம சிவப்புவர்ணமாயிருப்பவரே! உமக்கு நமஸ்காரம் பெரிய
முடையவரே! பெரியகைகளுள்ளவரே! விரிவான புத்தியை
டயவரே! பெரிய காந்தியுள்ளவரே! பெரியமேகங்களின் கூட
திற்கு நிகரானவரே! மஹாகாலரூபியே! ஸ்தூலரே! ஜீரண
அங்கங்களுடையவரே! [11]ஜடையுள்ளவர்போல நடிப்பவரும்
ரியையும் புலித்தோலையும் தரிக்கிறவரும் பிரகாசிக்கின்ற
ரயனும் அக்னியும்போன்ற ஜடைகளுள்ளவரும் மரவுரிமான
லகளை ஆடையாகவுடையவருமான உமக்கு நமஸ்காரம் ஆயிரம்
தயர்களுக்குநிகரானவரே! தவத்தை நித்யமாகவுடையவரே!
மாதநரே! உமக்கு நமஸ்காரம் அநேகம் சுழிகளுள்ள கங்காஜல

1 கோஷிக்கத்தக்கவர்
2 கோஷரூபி
3 தண்டமென்னும் ஆயுதரூபி
4 பிளக்கிறவர்
5 கபிலராயிருப்பவர்
6 காயரூபி.
7 காரணரூபி
8 காமத்தையளிப்பவர்
9 மன்மதனைக்கொன்றவர்
10 எல்லாவற்றையும் ஸம்ஹரிப்பவர்
11 'ஜடிலே' என்பது மூலம்
12 மயக்குகிறவர்

கதினால நன்னாககேசமுடையவரே! சந்திரனை மாறி மாறி உணடா
செயகிறவரே! யுகஙகளைத திருபபுகிறவரே! மேகஙகளைத திருமபசெ
கிறவரே! உமககு நமஸகாரம். நீரே அநநம, [1]அததா, [2]போக
அநநதா, [3] அநநபுக, அநநததைதஸருஷடிககிறவா, [4]பகதா, [5]பகவ
பவநா, அநலா, ஜராயுஜஙகள, அணடஜஙகள, ஸவேதஜஙகள,
பிஜஜஙகளாயிருககிறீா தேவரே! தேவேசரே! நானகுவிதமான
ணிகளுடைய ஸமூகமாயிருககிறவரும நீரே ஸதாவரஜஙகமங
ஸருஷடிபபவரும ஸமஹரிபபவரும நீரே பிரமமவிததுககளுளசி
வரே! உமமைப பிரமமவிததுககள பிரமமமாகச சொலலுகினற
நீரே மனததிறகு முககியமானகாரணம ஆகாயமும வாயுவும ஒ
ளுககுநிதியுமாயிருககிறீா பிரமமவிததுககள உமமை ரிககா
ஸாமமாகவும ஓஙகாரமாகவும சொலலுகிறாகள தேவஸரேஷட
உமமை, 'ஹாயிஹாயி' எனறும, 'ஹுவா ஹாயி' எனறும, 'வ
ஹாயி' எனறும பிரமமவாதிகளான ஸாமகாகள அடிககடி கா
செயகினறாகள வேதததிலுளளஉபநிஷதஸமூகஙகளானதுதிக
நீா யஜுாவேதமயமாயும ருகவேதமயமாயும ஆகுதிமயமாயும
லபபடுகிறீா பிராமமணாகளும கூஷதரியாகளும வைஸயாகளும சூ
களும ஸஙகரஜாதியாகளும நீரே மேககூடடஙகளும [6]விதயு
[7] ஸதநிதமும [8]காஜிதமும நீரே ஸமவதஸரமும ருதுககளும
மும பகூஷமும யுகமும நிமேஷஙகளும காஷடைகளும நகூஷத
களும கிரகஙகளும கலைகளும நீரே நீா விருகூஷஙகளுள மு
விருகூஷஙகளும பாவதஙகளுடையகொடுமுடிகளும மிருகஙக
புலியும பகூஷிகளுளகருடனும ஸாபபஙகளுளசேஷனும ஸமுத
களுளபாறகடலும யநதிரஙகளுளவிலலும ஆயுதஙகளுளவஜ
வாதஙகளுளஸதயமுமாயிருககிறீா தவேஷமும இசசையும ரா
மோஹமும கூஷமையும அகூஷமையும வயவஸாயமும தரு
லோபமும குரோதமும ஜயமும அஜயமும நீரே நீா [9]கதி
[10]சரி, [11]சாபி, [12]கடவாஙகி, [13]ஜாஜஜரி நீா [14]சேததா, [15]

---

1 உணபவா
2 போகஙகளை அனுபவிபபவா
3 அநநததைககாபபவா
4 சமைபபவா
5 பகவமானவைகளை உணபவா
6 மினனல
7 மழையுடனகூடியமேகஒலி
8 மழையிலலாதமேகஒலி
9 கதாயுதமுளளவா
10 அமபுளளவா
11 விலலுளளவா
12 கடவாஙகமெனனும ஆயுத வா
13 ஜாஜஜரவாதயமுளளவா
14 வெடடுபவா
15 பிளபபவா

, [1] பரஹாததா, [2]நேதா, [3]மநதா, பிதாவாகநினைககபபட
வா (யமமஇநதுநியமமஇநதுஆக) பததுலக்ஷணஙகளுளளதா
ம ஆாததமும காமமும நீரே கஙகையும ஸமுததிரஙகளும ந
நும [4]பலவலஙகளும [5]ஸரஸுகளும நீரே [6]லதைகளும [7]வ
களும தருணஙகளும ஓஷதிகளும பசுககளும மிருகஙகளும பக்ஷ
நும திரவியகாமஙகளினஸமாரமபமும புஷபஙகளையுமபலஙகளையு
ாடுககும்காலமும நீா தேவாகளுடையஆதியும அநதமும காய
ம ஓஙகாரமும நீரே [8]ஹரிதமும ரோஹிதமும நீலமும கிரு
மும ரகதமும அருணமும கதருவும கபிலமும கபோதமும மேச
ம நீா நீா [9]அவாணரும [10]ஸுவாணரும வாணததைசசெ
னறவரும மேகததிறகுநிகரானவரும ஸுவாணரெனறுபெயருடை
வரும ஸுவாணததிலபிரியமுளளவருமாயிருககிறீா இநதிரனு
னும வருணனும [11]தநதனும அநலனும [12]உபபலவமும சித
னுவும [13]ஸவாபாநுவும பாநுவும நீரே [14]ஹோதாவும [15]ஹோத
ம [16]ஹோமயமும [17]ஹுதமும [18]பரபுவும தரிஸுபாணம
ததில துதிககபபடடவரும யஜுாவேதததிலுளள சதருத
மமான வேதரூபியும நீரே நீா பவிதாஙகளுககுப பவி
நம மஙகளஙகளுககெலலாம மஙகளமும [19]கிரிகரும [20]ஹிண
நம வருக்ஷரும ஜீவரும [21]புதகலமுமாயிருககிறீா பாாணரு
தவமும ரஜஸும தமஸும [22]அபரமதரும பிராணனும அபாநனு
மாநனும உதாநனும வியாநனும நீரே [23]உநமேஷமும [24]நிமேஷ
ம [25]க்ஷுதமும [26]ஜருமபிதமும நீரே நீா சிவபபாயும உளளட
னதாயுமிருககிற திருஷடியையுடையவரும பெரிய முகமுடைய
ம பெரியவயிறுடையவருமாயிருககிறீா நீா ஊசிபோனறரோமங

---

1 அடிபபவா
2 நடததுகிறவா
3 மனனஞசெயபவா
4 குடைகள
5 எரிகள
6 பெரியகொடிகள
7 சிறுகொடிகள
8 இதுமுதல பததுநாமஙகள வாணவிசேஷஙகள
9 வாணமிலலாதவா
10 நலலவாணமுளளவா
11 குபேரன
12 கிரகணம
13 ராகு
14 அகநி
15 ஹோமஞசெயகிறவா
16 ஹோமததுககுததககஹவிஸ
17 ஹோமம செயயபபடடஹவிஸ
18 ஹோமபலனையளிககும ஈஸவரா
19 மலைபோல ஜடமானசரீரததைசபதிககசசெயகிறவா
20 போதலவருதலைசசெயபவா
21 சரீரம
22 பதரியிலலாதவா
23 கணணைததிறபபது
24 கணணைமூடுவது
25 தும்மல
26 கொடடாவி

நளளவா, செமமடடைநிறமானமீசையுளளவா, உயாககிளமபி
கசததையுடையவா, மிகவும சலிககிறவா, கானவாததியஙகளி
ணமையை அறிநதவா, கானம வாதயமவாசிததல இவைகளிலபிரி
டையவா நீா [1] மதஸயரும [2] ஜலசாரும 3 ஜாலயரும 4 அகலரு
லககாகவே ஸமஸாரததை அடைகிறவரும 5 கலியும [6] அகாலரு
அதிகாலரும [8] துஷகாலரும காலருமாயிருககிறீா நீா மருதயு
க்ஷ ரமும [10]கருதபரும [11]பக்ஷரும சததுருககளை க்ஷயம செயகி
ரும மேககாலரும பெரியதெறறிபபறகளுடையவரும பிரளயகா
மமுமாக இருககிறீா நீா [12]கணடரும [13]அகணடரும [14]கடியு
ணடியும [15]சருசேலியும [16]மிலீமிலியும [17]பாமமமும அகநிகளுடை
ாதிசசரீரமான ஸவாஹாரூபியும [18]தணடியும [19]முணடரும மூன
ணடமுடையயதியுமாக இருககிறீா, நானகுயுகமும நானகு வே
ம அதவாயுமுதலானவாகளுடைய நானகு காமஙகளை நடததுகி
ரும நானகு ஆஸாமஙகளையும நடககுமபடி செயகிறவரும நான
ணஙகளையும செயகிறவருமாயிருககிறீா எபபொழுதும சொகக
ானில பிரியமுடையவரும [20]தூாததரும கணஙகளுககுபபிரபுவு
ணஙகளாக்ஷிககிறவரும சிவபபான மாலையையும வஸதிரததையு
ிககிறவரும [21]கிரிசரும காஷாயஙகளில பிரியமுடையவருமாயிரு
றீா நீா [22]சிலபிகா, சிலபவேலைககாாகளில மேலானவா
லவாச சிலபஙகளையும நடததுகிறவா, பகனெனகிறஸூாியனு
டய நேததிரததிறகு அஙகுசமாயிருககிறவா, சணடா, பூஷ
வனகிற ஸூாியனுடைய பறகளைஉதிாததவா நீா ஸவாஹா
வதா, வஷடகாாம, நமஸகாாம, சிஷடாகளால சொலலபபடு
மோநமஃ' எனனும நமஸகாாமாயிருபபவா, ாகஸயமான வி
ஙகளையுடையவா, ாகஸயமான தவததையுடையவா, [23]தாாகா

1 மதஸயமபோனற ஜீவரூபி
2 ஸமஸாா நதி ஜலததில ஸஞசரிபபவா
3 ஸமஸாரவாஸனையாகியவலையில கடடபபடடவா
4 அடககமுடியாதவா
5 கலிரூபா
6 காலமறறவா
7 காலததைததாணடினவா
8 கெடடகாலமாயிருபபவா
9 கூரியகததி
10 வெடடததககவா
11 மிதரா
12 பிரகாசிபபவா
13 மாயையால மறைககபபடடவா
14 ஜீவாககளை காமபலனகளுடன சோபபவா
15 சராசரஙகளால விளையாடுபவா
16 எபபொழுதுமகாயவாககஙகளி அனுபரவேசிததிருபபவா
17 பரணவம [லபபடுகிறு
18, 19 இவறறால பரமஹமஸா சொ
20 சூதாடுகிறவா
21 மலையிலசயனிபபவா
22 அலப சிலபி
23 பரணவா

ந்த்ரங்களால் வியாபிக்கப்பட்ட ஆகாசம், [1]தாதா, [2]விதாதா
ஸந்தாதா, [4]விதாதா, [5]தாரணா, [6]அதரா, [7]பரமமா, தபஸ், ஸ
, பரமமசாயம், ஆர்ஜவம், [8]பூதாத்மா, [9]பூதக்ருத், [10]பூதா
ன்றது நிகழ்கின்றது வருவது என்னும் மூன்றையும் உண
னும் மாயா சபலத்துக்கு உற்பத்தி ஸ்தானமானவா
பூ:, * புவ:, * ஸ்வ:, காணப்படும் பொருள்களைக்காட்டிலும்
ஸவதா, [11]தாந்தா, பிரமமாமுதலான ஈஸ்வராகளைக் காட்டிலும்
லான மஹேஸ்வரா, தீக்ஷிதா, [12]அதீக்ஷிதா, [13]க்ஷாந்தா, மற்ற
ல் அடக்கமுடியாதவா, அடங்காதவாகளை நாசஞ்செய்கிறவா, ச
ளைத் திருப்புகிற மாஸமானவா, யுகங்களைத் திருப்புகிற கல்பமான
, [14]ஸமவாத்தா, [15]ஸம்பரவாத்தகா, [16]காமா, [17]பிந்து, அணு, ஸ்து
, காணிகாரமாலையில் பிரியமுடையவா, நந்தியின் முகம்போன
முடையவா, பயங்கரமான முகமுடையவா, ஸுமுகா, துர்முகா
முகா, நான்கு முகமுடையவா, அனேக முகமுடையவா, யுத்த
ில் அக்நிமுகா, ஹிரணயகாபபா, [18]சகுநி, பெரிய ஸாப்பங்
க்குப்பதி, விராட், அதாமத்தை அழிக்கிறவா, பெரிதான பக
த்தையுடையவா, உக்கிரமான சிக்ஷையைத் தரிக்கிறவா, கண
ங்கு அதிபா, விருஷபம்போலச் சபதிக்கிறவா, பசுக்களை ஸங்
ங்களினின்றும் காக்கின்றவா, விருஷபஸ்ரேஷ்டத்தை வாகன
உடையவா, மூன்று உலகங்களையும் ரக்ஷிக்கின்றவரும் கோவி
ம் கோக்களின் மார்க்கத்தில் செல்லுகின்றவரும் [19]அமார்க்கருப்
ரேஷ்டரும் ஸ்திரரும் ஸ்தாணுவும் [20]நிஷ்கம்பரும் [21]கம்பரும
ங்கிறீா, தடுக்கமுடியாதவரும் கொடிய ஹாலாஹலவிஷத்தை
அபகரித்தவரும் (யுத்தத்தில்) ஒருவராலும் ஸஹிக்கமுடியாத
ம் அதிகாமிக்கமுடியாதவரும் பயமுறுத்தவுமுடியாதவரு

1 ஆதிகாத்தாவான விஷ்ணு
2 பௌதிகங்களை ஸருஷ்டிக்கும் பிரமமா [வா
ஒன்றுசோத்து நிலைநிறுத்துப
4 ஸமஹரிப்பவரான மஹேஸவரரும் புண்யபாப ரூபமான காமமும
5 எல்லாவற்றையுமதரிக்கும் மூலகாரணா
6 ஆதாரமற்ற சுத்தபரமமம
7 பரமமவித
8 பிராணிகளுக்கு ஆதமா
9 பிராணிகளைப் படைப்பவா
10 நிதயவஸித்தா
* வயாஹருதிகள
11 ஜிதேந்திரியா
12 தீக்ஷிதரல்லாதவா
13 பொறுமையுள்ளவா
14 பிரளயமாயிருப்பவா
15 ஸருஷ்டிகாரணா
16 பெண்ணாசையுள்ளவா
17 வீர்யமாயிருப்பவா
18 பக்ஷிபோல ஸங்கமற்றவா.
19 மார்க்கமற்றவா
20 அசையாதவா
21 அசைபவா

பு.சைக்கமுடியாதவரும் பிரவேசிக்கமுடியாதவரும் ஜயிக்கமு
ாதவரும் [1]ஜயருமாயிருக்கிறீர், [2]சசரும் முயலே அடையாளம்
புடைய சந்திரனும் [3]சமனும் குளிர்ச்சி, உஷ்ணம், பசி, ஜ
மனோவியாதி இவைகளைச் செய்கிறவரும் [4]ஆதிகளும் [5]வயா
ளும் வியாதிகளை நிவருத்திக்கின்றவரும் [6]அவ்யாதியுமாயிரு
ீர், என்னுடைய யாகமாகிற மானுக்கு வேடனாயிருக்கிறவ
வியாதிகளின் உற்பத்திக்கு இடமானவரும் வியாதிகளின் லய
ானமானவரும் [7]சிகண்டியும் தாமரைமலர்கள்போன்ற நேத்தி
ளுடையவரும் தாமரை ஓடையை இருப்பிடமாக உடையவரு
பிருக்கிறீர் சிக்ஷையைத் தரிக்கிறவரும் வேதங்களாகிய மூன
ணகளுடையவரும் உக்கிரமான சிக்ஷைசெய்கிறவரும் அண
ளை நாசஞ்செய்கின்றவரும் விஷரூபமான அக்னியை உண்டவ
தேவஸ்ரேஷ்டரும் ஸோமபானஞ்செய்பவரும் மருத்பதியும் நீ
ீர் அமிருதபானஞ்செய்தவர் ஜகத்திற்கெல்லாம் நாதரே! தே
ளுக்குத் தேவரே! கணங்களுக்கு ஈஸ்வரரும் விஷாக்னியினின
க்ஷித்தவரும் மிருத்யுவைப் பானஞ்செய்தவரும் க்ஷீரத்தைப்பான
செய்கிறவரும் ஸோமபானம் செய்கிறவரும் ஸ்வாக்காதி ஸ்
ிருந்து நழுவினவர்களை ரக்ஷிக்கின்றவரும் நீரே, தே
ளுக்கு முந்தினவரான பிரம்மாவைக் காக்கின்றவரும் நீரே [8]
ணயரேதஸும் புருஷரும் நீரே ஸ்திரீயும் நீரே புமானும் நீ
அலியும் நீரே பாலரும் யுவாவும் [9]ஸ்தவிரரும் தந்தம் உதிர
வரும் நீரே ஐராவதமும் இந்திரனும் எல்லாவற்றையும் படைப
ரும் எல்லாவற்றிற்கும் கர்த்தாவும் நீரே விஸ்வத்தை ஸம்ஹரிக்கி
வரும் விஸ்வத்தைச் செய்கிறவர்களான பிரம்மாதிகளுக்கும் பூ
ரும் விஸ்வத்தை வகிக்கின்றவரும் விஸ்வரூபியும் தேஜஸ்வியும்
கும் முகமுடையவரும் ஸூர்ய சந்திரர்களை நேத்திரங்களாக உடை
வரும் பிரம்மனையே ஹ்ருதயமாகவுடையவரும் நீரே நீர் பெரு
னும் [10]ஸரஸ்வதியும் வாக்கும் [11]பலமும் அநலனும் அநிலனும
ரிவுகளும் பிராணிகள் கண்களைமூடுவது திறப்பதென்னும் கா
களையுடையவருமாயிருக்கிறீர் சிவபெருமானே! உம்முடைய ம

---

1 வெற்றிவடிவமானவர்
2 முயல்போல வேகமாகச் செல்லுபவர்
3 யமன்
4 மனோவியாதிகளாயிருப்பவர்
5 சரீரவியாதிகளாயிருப்பவர்
6 வியாதியற்றவர்
7 மயில்தோகையுள்ளவர்
8 அக்னி
9 கிழவர்
10 ஸரஸ்வதியென்னும் நதி
11 வைராக்கியம்

யை உள்ளபடி அறிவதற்குப் பிரம்மாவும் சக்தரல்லர், விஷ்ணு சக்தரல்லர், முன்னோர்களான பிரஸித்திபெற்ற ரிஷிகளும் ஸமர்த்தரல்லர் மிகவும் ஸூக்ஷ்மமான உம்முடைய மூர்த்திகள் எனக்குத் தெரியா என்னை ரக்ஷியும் பிதாவானவன் ஔரஸபுத்திரனை ரக்ஷிப்பதுபோல என்னை எப்பொழுதும் ரக்ஷியும் மாசில்லாதவரே! என்னையும் நான் உம்மால் காக்கப்படத்தக்கவன் உமக்கு நமஸ்காரம். பானுள நீர் பக்தர்களிடம் தயையுள்ளவர் நான் உம்மிடத்தில் எப்பொழுதும் பக்தியுள்ளவனுயிருக்கிறேன் எவர் அனேகமாயிரம் ஷம் புருஷர்களை அஜ்ஞானத்தினுல் மறைத்துப் பார்க்க அரிய வர்களுமாகி [1]ஸம்ஸார ஸமுத்திரத்தின் அக்கரையில் இருக்கின்ற அவர் என்னை எப்பொழுதும் ரக்ஷிக்கவேண்டும் எந்த சித்தியை நித்திரையை விட்டவர்களும் ஸ்வாஸத்தை ஜயித்தவர்களும் ஸத்வகுணத்திலிருப்பவர்களும் இந்திரியங்களை அடக்கியவர்களுமான யோகிகள் பார்க்கின்றார்களோ யோகரூபமான அவருக்கு நமஸ்காரம் ஜடையுடையவர்போல நடிக்கிறவரும் தண்டமுள்ளவரும் நீண்ட தொங்கும் வயிறுடைய சரீரமுள்ளவரும் கமண்டலுவையே அம்ருதத்தூணியாய்க் கொண்டவரும் சதுர்முகரூபியுமான அவருக்கு எப்பொழுதும் நமஸ்காரம் எவருடைய கேசங்களில் மேகங்களும் எல்லா அவயவங்களுடைய ஸந்திகளிலும் நதிகளும் உதரத்தில் நான்கு ஸமுத்திரங்களுமிருக்கின்றனவோ ஜலரூபியான அவருக்கு நமஸ்காரம் யுகத்தின்முடிவில் எல்லாப் பிராணிகளையும் புஜித்துவிட்டு எவர் ஜலத்தின் நடுவில் சயனஞ்செய்கிறாரோ ஜலத்தில் சயனித்த அவரை நான் சரண்மடைகிறேன் எவர் ராகுவின் வாயில் புகுந்து ராத்ரியில் சந்திரனைப் பானஞ்செய்கிறாரோ, ராகுவாகி ஸூர்யனையும் விழுங்குகின்றாரோ அவர் என்னை ரக்ஷிக்கட்டும் பிறந்தவுடன் முலைப்பாலை அடுத்துவந்தவர்களும் சிசுக்கள்போன்றவர்களுமான தேவர்கள் தமக்குரிய பாகங்களை அடைகின்றார்களோ அவர்களுக்கு நமஸ்காரம் அவர்கள், ஸ்வதா, ஸ்வாஹா' என்னும் சப்தங்களால் கொடுக்கப்படும் ஹவ்யகவ்யங்களால் ஸந்தோஷத்தை அடைகின்றனர் கட்டைவிரல் அளவுள்ள எந்தப் புருஷர்கள் எல்லாத் தேகிகளுடைய தேகங்களிலுமிருக்கின்றார்களோ அவர்கள் என்னை எப்பொழுதும் ரக்ஷிக்கட்டும் எப்பொழுதும் என்னைத் திருப்திசெய்யட்டும் எவர்கள் தேகத்திலிருந்துகொண்டு தாம் அழாமல் தேகிகளை அழச்செய்துகொண்டும் அவர்களை மகிழ்வியாமல் தாம் மகிழ்ந்து

[1] 'காமங்கள் நசித்தபொழுது பிரகாசிக்கிறாரோ' என்பது பழையவுரை.

கொண்டிருக்கின்றார்களோ அவர்களுக்கு நித்தியம் நமஸ்காரம்
களிலும் ஸமுத்திரங்களிலும் மலைகளிலும் குகைகளிலும் மா
னடிகளிலும் தொட்டில்களிலும் காட்டிலும் பிரவேசிக்கமுடி
இடங்களிலும் நாற்சந்திகளிலும் ரதவீதிகளிலும் முற்றங்களி
சபைகளிலும் கஜசாலைகளிலும் குதிரைச்சாலைகளிலும் தேர்ச்சா
ளிலும் அழிந்த தோப்புகளிலும் இடிந்த ஆலயங்களிலும் எ
ளிருக்கின்றார்களோ, ஐந்துபூதங்களிலும் திக்குகளிலும் விதி
ளிலும் எவர்களிருக்கின்றார்களோ, சந்திரஸூரியர்களின் இடை
எவர்கள் அடைந்திருக்கின்றார்களோ, எவர்கள் சந்திரஸூரி
ளுடைய கிரணங்களிலிருக்கின்றார்களோ, எவர்கள் பாதாளத்
அடைந்திருக்கின்றார்களோ, எவர்கள் அதற்கும் அப்புறத்
அடைந்திருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு எப்பொழுதும் நமஸ்க
அவர்களுக்கு நமஸ்காரம். அவர்களுக்கு நமஸ்காரம் எவர்கள
எண்ணிக்கையும் அளவுமில்லையோ, ரூபமுமில்லையோ, எந்த கு
கள் எண்ணிக்கையற்ற குணங்களுள்ளவர்களோ அவர்களுக்கு
தியம் நமஸ்காரம் நீர் எல்லாப் பிராணிகளையும் படைக்கின்றவ
எல்லாப்பிராணிகளையும் காக்கின்றவரும் ஸம்ஹரிக்கின்றவரும
லாப் பிராணிகளுக்கும் அந்தராத்மாவுமாயிருத்தலால் அழைக்க
வில்லை நீரே நானாவித தக்ஷிணைகளையுடைய யாகங்களால்
கப்படுவதனாலும், எல்லாவற்றையும் செய்வதனாலும் நீர் அ
கப்படவில்லை தேவரே! அல்லது, ஸூக்ஷ்மமான உம்மு
மாயையினால் மயக்கப்பட்டேன் முன்சொன்ன காரணத்தினால்
இந்தக்காரணத்தினாலாவது நீர் அழைக்கப்படவில்லை எனக்கு
செய்யும் உமக்கு மங்களமுண்டு தியானத்தை அடைந்தவ
என்க்கு நீர் (முன்) வரவேண்டும் தேவரே! என்னுடைய ஹ
மானது உம்மிடமிருக்கவேண்டும், புத்தியும் உம்மிடமிருக்கவே
டும் மனமும் உம்மிடமிருக்கவேண்டும்' என்றான்

இவ்விதம் ஸ்துதி கூறிவிட்டு தக்ஷன் மஹாதேவரைத் து
விட்டு நின்றான் பகவானும் மிகவும் பிரீதியடைந்து மறுப
தக்ஷனை நோக்கிச் சொல்லலானார் 'நல்லவிரதத்தையுடையவ
தக்ஷ! உன்னுடைய இந்த ஸ்தோத்திரத்தினால் மிகவும் ஸந்
மடைந்தேன் இதுவிஷயத்தில் அநேகமாகச் சொல்லுவானேன
னுடைய பக்கத்திலிருக்கப்போகிற்ய பிரஜைகளுக்குப் பதியே
தருளால் ஆயிரம் அசுவமேதங்கள் நூறுவாஜபேயங்கள் ஆகிய
றின் பயனை அடைவாய்' என்றார் மேலும் உலகத்திற்கு அதிபதி

வார இநதத தக்ஷனைநோககி ஆறுதலைசசெயவதும சொலலககூடி
ம வாககியததை அறிநதவாகளுடைய வாககியததிறகு ஸமபூ
ன ஒரு வசனததைச சொலலலானா 'ஓ! தக்ஷ! தக்ஷ! இநத விக
ததைக குறிததுக கோபிககவேணடாம நான உனனுடைய
ததை அழிககிறவன இது முனகலபததிலும நடநததாகக
ணபபடடது நலலவரததுடையவனே! உனககு வேணடியவனா
வரததை அளிககிறேன அதை நீ பெறறுககொள இபபொழுது
னனமான முகததையுடையவனும ஒரே மனமுளளவனுமா
நதுகொணடு அதைக கேள அனுஷடிகக அரிதாயும விரிவாயு
ககிற தவமானது தேவாகளாலும அஸுராகளாலும ஆறு அங
களுளள வேததிலிருநதும ஸாஙகியததிலிருநதும யோகததிலி
தும யுகதியினால எடுதது நனறுகச செயயபபடடது தக்ஷனே!
தனமும செயயுமகாலம முடிககுமகாலமஆகிய எபபொழுதும
ளமும எலலாவாணாசரமஙகளுககும பொதுவும நாசமிலலாத
அனேகமவருஷம யமநியமஙகளபததாகிற யாகஙகளோடு
யதும ரகஸயமும மூடாகளால நிநதிககபபடடதும சிலவிஷயத
வாணாசரமதாமஙகளுககு மாறுபடடதும சிலவிஷயததில
ததும ஸிததாநததததை அறிநதவாகளால தீாமானிககபபடடது
ன அதயாசரமமாகிற இநதப பாசுபதமெனகிற சுபமான விரத
னது முனகாலததில எனனால உணடுபணணபபடடது அது
கு அனுஷடிககபபடடால அநதபபலன புஷகலமாக உணடாகி
ஓ! மிககபாககியமபெறறவனே! அநதபபயன உனககு
டாகடடும மனததினகொதிபபை விடடுவிடு' எனறா அள
பராககிரமமுளள மஹாதேவா இவவிதம சொலலிவிடடுப பதனி
டுமே பரிவாரஙகளோடுமே தக்ஷனுககுத தெரியாமல மறைநதா
னால சொலலபபடட இநத ஸதோததிரததைப படிபபவனும
பவனுமான மனிதன ஒருவிதமான அமஙகளததையும அடைய
டான, தீககாயுளையுமடைவான எலலாததேவாகளிலும ஸா
ரான சஙகரா மிககசிறநதவராயிருபபதுபோல வேதததிறகுச
மான இநத ஸதோததிரம எலலாஸதோததிரஙகளிலும மிககசிறந
புகழ், ராஜயம், ஸுகம், ஐஸவரியம், போகததுககுரியபொருள்,
ம இவைகளை விருமபியவாகளாலும விததையை விருமபுகிறவா
லும பகதியை அடைநது முயறசியுடன கேடகததககது.
யுறறவனோ துககததையடைநதவனோ ஏழையோ திருடாகளிட
படடவனோ பயததினால பீடிககபபடடவனோ ராஜகாரியததில

பிரவருத்தித்தவனே எவனானாலும் பெரிய பயத்திலிருந்தும் விடு
வான் இந்த தேகத்தோடேயே சிவகணங்களுடைய ஸாரூப
த்தை அடைவான், தேஜஸ்ஸையும் யசஸ்ஸையுமடைந்து நிர்மலனாவ
எந்தக்கிருகத்தில் இந்த ஸ்தோத்திரம் படிக்கப்படுகின்றதோ அந்
கிருகத்தில் ராக்ஷஸர்களும் பிசாசங்களும் பூதங்களும் விநாயகர்க
விக்னத்தைச் செய்யார் பதிவிரதையாயிருக்கிற ஸ்திரீ சிவபக்தியு
(இதைக்) கேட்டால் அவள் பிதாவின்வம்சத்திலும் மாதாவின்வ
திலும் ஈஸ்வரர்போலப் பூஜிக்கத்தக்கவளாவாள் எவன் ஸ்தோ
திரம் முழுமையையும் மனமடங்கிக் கேட்பானோ, அல்லது ப
பானோ அவனுடைய எல்லாக்காரியங்களும் எப்பொழுதும் ஸி
யை அடையும் இந்த தோத்திரத்தை அடிக்கடி படிப்பத
மனத்தால் நினைக்கப்பட்டதும் வாக்கினால் சொல்லப்பட்டது
எல்லாம் அவனுக்குக் கைகூடும் ஈஸ்வரருக்கும் ஸுப்ரமண்ய
கும் தேவிக்கும் நந்திகேஸ்வரருக்கும் நன்றாக விதிப்படி [1]பூஜை
செய்து பிறகு அடக்கத்தோடும் நியமத்தோடுமிருந்து சீக்
கிரமமாக நாமங்களை ஜபிக்கவேண்டும் அவ்விதம்ஜபித்தமனி
விரும்பிய பொருள்களையும் போகங்களையும் காமங்களையும் அ
கிறான், மரித்தபின் ஸ்வர்க்கத்தை அடைகிறான் திர்யக்ஜாதி
பிறக்கமாட்டான் இவ்விதம் பகவானும் பராசரபுத்ரரும் பிர
மான வேதவ்யாஸர் கூறினார்" என்றனர்

---

[2]இருநூற்றுத்தொண்ணூற்றோராவது அத்யாயம்

மோக்ஷதர்மம் (தொடர்ச்சி)

(ஆத்மா புத்தி பூதங்கள் இந்திரியங்கள் குணங்கள் முதலியவற்றின்விவரணம்.)

யுதிஷ்டிரர், " பிதாமஹரே ! இவ்வுலகில் புருஷனுடைய ஆ
விஷயமாயிருக்கிற அத்யாத்ம சாஸ்திரமென்பது எது ? எதிலிரு

---

1 இந்தஸ்தோத்திரத்திற்காகச் செய்யவேண்டிய பூஜையின்கிரம சுசியாய்த் திருநீறிட்டு ருத்ராக்ஷங்களணிந்து நித்யகடன் முடித்துப சுத்தி ஸ்தலசுத்தி ஆத்மசுத்திமுதலியன செய்து பஞ்சாக்ஷர விதியால ஸம், தியானங்கள் செய்து குஹாமுதலியதேவதைகளைப் பூஜித்துப வைத்து ஆத்தஜஞானத்துடன் ஸ்தோத்திரத்தை ஆவிருத்திசெய்து உ பூஜை செய்யவேண்டும்

2 இவ்வத்யாயம் பெரும்பாலும் நூற்றுத்தொண்ணூற்றிரண்டாவது யாயத்தை ஒத்திருக்கிறது

ணடாயிறறு ? அதை எனககுச சொலலவேணடுமெ ” என்று கேட
ஷ்மா சொலலலானா

“ குழநதாய ! எலலாவறறையும அறிவிபபதும சிறநததுமா
ததபபறறி நீ புததிசாலிததனததால எனனிடம கேடடாயே
தை உனககு விரிவாக உரைபபேன அதன விரிவைக கே
நதிவி வாயு ஆகாசம அபபு ஐநதாவதான தேயுவெனகிற மஹ
தஙகள எலலாப பிராணிகளுடைய உறபததிநாசஙகளுககு
ரணமாயிருககினறன ஓ ! பாதஸரேஷடனே ! அநதப பூதங
டைய அநதக காரியவாககமானது சரீரம அநதப (புததி மு
ன) குணஙகளெனறு (சொலலபபடட) காரியஙகள எபபொ
ம லயிககினறன, ஜனிககவுஞசெயகினறன அவைகளிலிருந
ணடான பிராணிகள அவைகளிலேயே லயிககினறன அடிகக
முததிரததில அலைகளஉணடாவதுபோல பராணிகளினபொருட
ஹாபூதஙகள உணடாகினறன ஆமையானது தனஉறுபபுகக
வெளியிலநீடடித திருமபச சுருககிககொளவதுபோலப பெரியபூத
ா சிறியபிராணிகளை வெளியிலபரவசசெயது உளளே அடகக
ாளளுகினறன சரீரததிலிருககிறசபதம ஆகாயததினகுணமா
ம கடினபாகம பிருதிவியினகுணமாகவும பிராணன வாயுவினகு
கவும உதிரமுதலானதிரவபதாரததம அபபினகுணமாகவும ரூ
னது தேயுவினகுணமாகவும சொலலபபடுகினறன இவவித
தாவரஜஙகமமான இவையெலலாம இநதப பூதமயமாகவேயிரு
ாறன இபபூதம பிரளயததில அநதஆதமாவில லயிககிறது ம
யும ஆதமாவிலிருநது உணடாகினறது பராணிகளைபபடைககு
தமாவானவா எலலாபபிராணிகளிடததும ஐநதுமகாபூதஙகளைய
ஷயஙகளாகப படைததா, எதில எதைப பாககிறீரா (அதை
ள)சபதம ஸரோதரம தவாரஙகளமூனறும ஆகாயமாகிறகாரண
ஙினறு உணடாயின ரஸம பசை ராஇவைகள அபபுககளின
ணஙகளாகக கருதபபடடன தேயுவானது ரூபம சக்ஷுஸ
மததலஇமமூனறுவிதமாகச சொலலபபடுகிறது கநதம மூகக
ரமஇவை பிருதிவியினகுணஙகளாகக கருதபபடடன பராண
ாசம சேஷடைஇவைகள வாயுவினகுணஙகளாகக கருதபபட
ா அரசனே ! இவவிதம பஞசபூதஙகளுடையஎலலாககுண
நம விரிவாயசசொலலபபடடன பாரத ! ஸதவம, ரஜஸ, தமஸ
லம, காமம, மனம, புததி இவைகளை ஈஸவரா இநதககுணஙகளுள
ககு அமைததாா உளளஙகாலகளுககு மேலும தலைககுக கீழு

ாதைப பாாககிருயோ இநத இடையிலே இநதப புததிமுழு
இருககிறது மனிதனிடததில இநதிரியஙகளௌநதெனறும மன
ஆறுவதெனறும சொலலபபடுகினறன புததியையே ஏழாவதா
சொலலுகிருாகள க்ஷேததராஜஞனென ஜீவனே எடடாமவன இ
யஙகளும காததாவும பிரிதது அறியததககவை தமஸ ரஜ
ஸதவஙகளும இநதப பதாாததஙகளும அநதக காததாவை அ
இருககினறன நேதாமுதலியவை தாசனமுதலியவறறின ெ
நடடே மனம ஸமசயததைச செயகிறது புததியானது நி
ததினபொருடடாகிறது க்ஷேததராஜஞனனவன ஸாக்ஷியாகச செ
படபடுகிருன பாாதனே! தமஸ, ஸதவம, ரஜஸ, காலம, காமபெ
னும குணஙகளால புததியானது மிகவும விஷயஙகளில கொ
போகபபடுகிறது இநதக குணஙகளும மனததை ஆறுவதாகவு
லலா இநதிரியஙகளும புததியே புததியிலலாதகாலததில கு
ள ஏது? புததியானது பாாபபதனுல சக்ஷுஸஸாகவும கேடபத
ரோததாமாகவும சொலலபபடுகிறது, முகாவதனுல கராணமாகிற
ஸஙகளை அறிவதனுல ரஸனையாகிறது, ஸபாசஙகளை உணாவத
வககாகிறது புததியானது அடிககடி விகாரததை அடைகிற
பபொழுது ஒனறைப பிராாததிககினறதோ அபபொழுது அ
னமாகிறது ஐநதுவிதமான இவைகள புததியினுடைய த
னியான ஸதானஙகளலலவா? அவைகளை இநதிரியஙகளா
சொலலுகினருாகள அவைகள தோஷததை அடைநதபொழு
ததியும தோஷததை அடைகிறது புததியானது ஸாக்ஷியின
இருநதுகொணடு (ஸாததவிகமுதலான) மூனறு தனமைகளை அ
கிறது, ஒருஸமயம ஸநதோஷததை அடைகிறது, ஒரு ஸமயம
ததையும அடைகிறது, ஒரு ஸமயம ஸுகமும துககமுமற
இருககிறது பாவரூபமான இநதபபுததியானது இநத மூ
கொளகைகளிலும சுறறிச சுறறி வருகிறது நதிகளுககெல
ாததாவும அலைகளுளளதுமான ஸமுததாமானது கரையில அ
இருபபதுபோல இவவிதம பாவததை அடைநத புததியானது
ரூபமானமனததிலிருககிறது பாவருததிககினற ரஜோவெ
புததியினதனமையை அனுஸரிததிருககிறது புருஷனிடததில அ
ஸநதோஷம, பரீதி, ஆனநதம, ஸுகம, மிகவும அடஙகின
முளளவனயிருததல எனனும ஸாததவிககுணஙகள பெருமுயறசி
உணடாகினறன பெரிதானதாபம, சோகம, மனககொதிபபு, த
ததியிலலாமை, பொறுமையிலலாமை ஆகிய இநத ரஜோகுணத

டையாளங்கள் காரணமபறறியும் காரணமில்லாமலும் காண
கின்றன அஜஞானம், ராகம, மோகம, அஜாகரதை, காவ
ம, ஸமருததியிலலாமை, தீனனுயிருததல, அதிக மோகம, ஸவ
, சோமபல என்னும பலவிதமான தமஸின குணஙகள எபபடிய
து உணடாகின்றன அவைகளில சரீரததிலோ மனததிலே
தியுடன உணடாகுஙகாரியததை ஸாததவிகபாவமெனறு ஊகிக
ணடும துககததுடனகூடி ஆதமாவுககு அபரியததைச செ
த ரஜோகுணமே பாவருததிததெனறு பாபாபபினறி நினைக
ணடும மோகததுடன கூடிச சரீரததிலோ மனததிலோ உ
கிற அதை ஊகிகக முடியாததும அறியமுடியாததுமான தமே
ணமாக நிசசயிககவேணடும இவவிதம புததியின கதிகள மு
யும இபபொழுது விரிததுரைககபபட்டன இதை அறிநதா
தவானவான இதைததவிர விதவானுககு வேறு லகூஷணம ஏது
க்ஷமமான புததிககும க்ஷேத்ராஜஞனுககுமுளள இநத விதய
ததை அறியககடவாய இவைகளில ஒனறு குணஙகளைப படை
து, ஒனறு குணஙகளைப படைபபதிலலை மதஸயமானது ஜல
க காட்டிலும வேறாகவும அதனுடன சேரநததாகவுமிருபப
ால (ஆதமாவும புததியும) இயறகையாகவே வேறானவையும எ
ாழுதும ஒனறோடொனறு சேரநதவையுமாயிருககினறன குண
ஆதமாவை அறிகிறதிலலை ஆதமாவானது குணஙகளெலல
றையும அறிகிறது ஆதமாவானது குணஙகளைப பாரபபதாகவு
னககிறபடி அவைகளில பறறுளளதாகவுமிருககிறது புததிகு
ாயமிலலை குணஙகளுடைய ஸருஷ்டியினாலே இதனுடையஸத
ம அறிவும ஏறபடுகின்றன ஒரு ஸமயம மறறவைகள குண
ப படைககின்றன இநதபபுததி அறிகின்றது புததியான
ணஙகளை ஸருஷ்டிககின்றது ஜீவன அபிமானிககிறான அநத
ததிககும ஜீவனுககும இநதச சோககையானது நிலையுளளது
சேதனஙகளும அறியாதவைகளுமான இநதிரியஙகளால விஷய
ன பிரகாசததிறகாகப புததியானது இடையில ஏறபடுததப
து. [1]இநதரியஙகள பெரியதீபம போன்றவை. அபபடிபபட
த விஷயததை இவவித இயறகையுளளதாக நினைதது ஸஞசரி
மனிதன துககமிலலாதவனும ஸநதோஷியாதவனும மதஸரமி
தவனுமாயிருபபான இது குணஙகளைபபடைபபது, சிலந
னது நூலைப படைபபதுபோல ஸவபாவஸிததமாகவேயுளளது

[1] புததி தீபபரகாசததுககு ஒபபானது

நுணங்கள் நூலகளைப்போல அறியத்தக்கவை குணங்கள் நாசத்
வுடைகின்றன [1]நிவருத்திப்பதில்லை ஏனெனில் அவைகளின்
பருத்தியானது அறியப்படுகிறதில்லை இவ்விதம் சிலர் நிச்ச
ன்றனர் மற்றவர்கள் குணங்களுக்கு நிவருத்தியென்று நிச்ச
ன்றனர் இவ்விதம் புத்தியின் சிந்தாரூபமாயும் உறுதியாயுமி
ற இந்த ஹ்ருதயத்தின் முடிச்சை அவிழ்த்துவிட்டுச் சோகமில்ல
னும் ஸம்சயமற்றவனுமாகி ஸுகமாயிருக்கவேண்டும் மனிதா
மோகமாகிற ஜலத்தினால் நிறைந்ததும் பெரிதுமான ஸம்ஸாரந்தி
ழுந்து ஞானயோகமயமான மேட்போதேசத்தை அறியாமல் வ
துபோல ஆத்மஜஞானமுள்ளவர்களும் தீரர்களுமான வித்வான
மோக) ஜலத்தின் அக்கரையைத் தோணியால் அடைவதால் வா
இல்லை மேலான ஞானமே தோணி. அவித்வான்களுக்கு ஏறப
பெரிய பயமானது வித்வான்களுக்கு உண்டாகிறதில்லை ஒருவ
நம் ஆதிகமான கதியானது கிடையாது வேதமானது இந்தமோக்ஷ
இல் ஒரேதரமாக ஸமமான தன்மையைத் தெரிவிக்கிறது இந்த
பானவன் அந்தஜன்மத்தில் செய்கிறதும் முன்ஜன்மத்தில் செ
துமான மிக்க தோஷமுள்ள காமாவை ஒரே ஞானத்தினால் அ
ன்றன பிறன்செய்த அநிஷ்டத்தைத் தூஷிப்பது, தான் அ
செய்வது ஆகிய இரண்டையும் செய்யான்" என்று சொன்னார்

இருநூற்றுத்தொண்ணூற்றிரண்டாவது அத்யாயம்

மோக்ஷதாமம் (தொடர்ச்சி)

(துக்கமுதலியன தொடாமலிருந்தற்குரிய காரணத்தை ஸமங்கர் நாரதருக்குச் சொல்லியது)

யுதிஷ்டிரர், "ஓ! பிதாமஹரே! பிராணிகள் எப்பொழு
மனவருத்தத்தினாலுண்டான துக்கத்திலும் மரணத்திலும் நடுங்
ன்றன அவ்விரண்டும் எங்களுக்கு உண்டாகாமலிருக்கும் வித
னக்குச்சொல்லும்" என்று கேட்க, பீஷ்மர் சொல்லத்தொடங்கி
"ஓ! பாரதனே! இந்த விஷயத்திலும் நாரதருக்கும் ஸம
நக்கும் நடந்த ஸம்வாதரூபமான பழைய சரித்திரத்தைச் சொ
ன்றார்கள் நாரதர், 'மார்பினால் வணங்குகிறவர்போலவும் புஜ

---

[1] திரும்பவும் காரணரூபமாயவிடுவது

ல (ஸம்ஸார நதியைத) தாண்டுகிறவாபோலவுமிருக்கிறீா எப்
ாழுதும மனததில மிகக சநதோஷமடைநது சோகமறறவ
ாலக காணபபடுகிறீா உமமிடததில ஒருவித பயததையும சிறி
ம நான காணவிலலை நிததியம திருபதியடைநதவாபோல ஸ்வ
ராயச சிறுவாபோல வயவஹரிககினறீரே' எனறு சொன
ஸமஙகா, 'ஓ! நாரதரே! நான ஸகலமான பிராணிகளிடததி
ம நடநததையும நடககினறதையும நடககபபோகினறதையு
வைகளின ததவஙகளையும அறிகினறேன அதனால நான மன
நததமிலலாதவனாயிருககிறேன நான உலகததில காாயஙகளின
மபஙகளையும மறுபடி பயனகளின உறபததிகளையும நானாவித
ன பயனகளையும அறிவேன அதனால நான மனவருததமிலலாத
யிருககிறேன ஓ! நாரதரே! நாதனிலலாதவாகளும இருபபிட
லாதவாகளும (கலவிசெலவமுதலிய) கதியுடையவாகளும குரு
களும மூடாகளும ஜீவிககினறனாகள ஜீவிககிறவாகளான நம
யும பாரும முனசெயத வினையினாலேயே ரோகமிலலாத அவ
ஙகளுடைய தேவாகளும பலவானகளும பலமிலலாதவாகளுமே
விககினறனாகள. அவவாறே நமமையும மேலாக நினையும ஆயிர
ாளவாகளும ஜீவிககினறனாகள நூறுளளவாகளும ஜீவிககின
கள சிலா கீரையினாலும ஜீவிககினறனாகள ஜீவிககினற நமமை
பாரும ஓ! நாரதரே! நாம துககததை அடையாமலிருககும
ாது நமககுத தாமததினாலோ உலகவியாபாரததினாலோ எனன
ன ஏறபடவேணடும? ஸுகஙகளும துககஙகளும அழியுந்தன
யுளளனவாயிருபபதால அவைகள (நமமைத) துனபபபடுததா
மலான அறிவுடைய மனிதாகள இநதிரியஙகள கலககமறறிருப
பாஜஞைககுக காரணமெனறு சொலலுகினறனா இநதிரியங
மோகததை அடைகினறன, துககததையும அடைகினறன
திரியஙகள மயஙகியவனுககு அநதப பிரஜஞையின லாபமானது
லை மூடனுககு அநத மோகமே மறுபடி காவமாகினறது மூட
கு இநத லோகமுமிலலை, பரலோகமுமிலலை எபபோதும துக
களே உணடாவதிலலை எபபொழுதும ஸுகததின லாபமு
லை மாறிமாறிககொணடிருககினற வாஸனாரூபமான பெரிய
ரததை எனனைபபோனறவன ஒருபோதும அடையமாடடான;
யமான போகஙகளையோ ஸுகததையோ அநுஸரிககமாடடான;

1 ஒரு சொல விடபபடடது, இஙகு பழையவுரை சிறிது வேறுபடு
து

நோந்த துக்கத்தையும் சிந்திக்கமாட்டான் மனத்தை ஸமாதானஞ் செய்துகொண்டு பிறருடைய ஸுகமுதலியவற்றில் ஆசைப்படாமல் விருப்பான, வரப்போகிற லாபத்தைக்குறித்தும் ஸந்தோஷிக்க மாட்டான், தனலாபமானது அதிகப்பட்டபொழுதும் ஸந்தோஷத்தை அடையமாட்டான், பொருள் அழிவதிலும் துக்கிக்கமாட்டான் பரலோகத்தில் உறவினர், செல்வம், நல்லகுலம், கல்வி, மந்திரங்கள், பலம் ஆகிய எல்லாம் துக்கத்திலிருந்து காக்கத் திறமையுள்ளவையல்ல ஆனல் மனிதர்கள் நல்ல சீலத்தினலேதான் சாந்தியை அடைகின்றார்கள் யோகமில்லாதவனுக்குப் புத்தியிராது யோகமில்லாதவன் ஸுகத்தை அடைவதில்லை [1]மனத்தை வெளியில்விடாமல் தரிப்பது துக்கத்தை விலக்குவது ஆகிய இரண்டும் ஸுகம் (விஷயத்தில்) பிரியமானது ஸந்தோஷத்தை உண்டுபண்ணுகிறது அந்த ஸந்தோஷம் காவத்தை விருத்திசெய்கிறது காவமானது நரகத்துக்கு காரணமாகிறது ஆகையால், நான் அவைகளை முழுதும் தள்ளி இருக்கிறேன் உலகத்தில் இந்த தேகத்தினுடைய சேஷ்டையினல ஸுகதுக்கங்களில் மோகத்தையுண்டு பண்ணுகிற சோகம், பயம், காவம் இவைகளை ஸாக்ஷிபோலப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன் தனத்தையும் காமத்தையும் தள்ளி விட்டுச் சோகமில்லாதவனும் கவலையில்லாதவனுமாகி ஆசை மோகங்களையும் தள்ளிவிட்டு இந்தப் பூமியில் ஸஞ்சரிக்கிறேன் அமிருதபானஞ்செய்தவனுக்குப்போல எனக்கு இகத்திலோ பரத்திலோ மாணத்திலிருந்தோ அதாமத்திலிருந்தோ லோபத்திலிருந்தோ ஒரிடத்திலிருந்தும் சிறிதும் பயமில்லை பராமமணரே! பெரியதும் அழிவற்றதுமான தவத்தைச் செய்ததால் இதை அறிகிறேன் ஓ! நாரதரே! அதனல் என்னைச் சோகம் வந்தடைந்து வருத்துவதில்லை' என்று சொன்னர்" என்றார்

இருநூற்றுத்தொண்ணூற்றுமூன்றுவது அத்யாயம்

மோக்ஷதர்மம் (தொடர்ச்சி)

(நாரதர் மேன்மையடைதற்குரிய காரணங்களைக் காலவருக்குச் சொல்லியது)

யுதிஷ்டிரர், "பிதாமஹரே! சாஸ்திரங்களின் தத்வத்தை அறியாதவனும் எப்பொழுதும் சந்தேகமுள்ளவனும் (ஆத்மஜ்ஞானத

---

[1] 'நருப' என்னும் பதம் விடப்பட்டது

காக) முயறசிசெயயாதவனுமாயிருபபவனுககு ஶ்ரேயஸ்ஸுககுக
ணததைச சொலலும" எனறு கேடக, பீஷமா சொலலத
ாடஙகினா

"எபபொழுதும (மாதாமுதலான) குருககளுடைய பூஜையும
ரியோாகளுடைய ஸேவையும குருமுகமாகச சாஸதிரஙகளைக
டபதுமே நிலையான ஶ்ரேயஸ்ஸுககுக காரணமாகச சொலலபபடு
றன இவவிஷயததிலும காலவருககும தேவரிஷியான நாரத
கும நடநத ஸமவாதரூபமான பழைபஇககதையைச சொலலு
றாகள. இநதிரியஙகளை ஜயிததவரும மோக்ஷததை விருமபு
வருமான காலவா மோஹமும ஶ்ரமமுமறறவரும எலலா வேதங
யுமுணாநதவரும ஞானததினுல திருபதி அடைநதவரும மன
ககமுடையவருமான நாரதரை நோககிச சொலலலானா 'உல
கில ஒரு புருஷன எவவிதக குணஙகளாலே மனிதாகளில ஒப
கொளளபபடுகிருனே அவவிதக குணஙகளையெலலாம உமமிடக
ஸதிரமாகக காணகிறோம இபபடிபபடட பணடிதரான நீா
குகாலமாக மூடாகளாயிருபபவாகளும உலகததின தததவததை
ியாதவாகளுமான எஙகளுடைய சநதேகததை நிவருததிசெயய
ணடும பொதுவாகக காரியஙகளைத தெரிநதுகொணடாலலலவா
விதம பிரவிருததி எறபடும? எது செயயவேணடியதோ அதை
கள உறுதியாய அறியவிலலை அதைச சொலலவேணடும ஓ!
வானே! எலலா ஆஶ்ரமஙகளும தனிததனி ஆசாரஙகளை வெளியிடு
றன எலலோரும, 'இது ஶ்ரேயஸகரம, இது ஶ்ரேயஸகரம'
று போதிககபபடடிருககிறாகள சாஸதிரஙகளைக கொண
டுகினறவாகளும சாஸதிரஙகளாலே வெவவேறு மாாககஙகளில
விருததிததவாகளுமான அவாகளைப பாாதது எஙகள சாஸ
ஙகளால ஸநதோஷததை அடைநத நாஙகள ஶ்ரேயஸஸை அறிய
லை சாஸதிரமொனறுயிருககுமானுல அபபொழுது ஶ்ரேயஸ
ஷடமாகும அனேகமான சாஸதிரஙகளாலே ஶ்ரேயஸஸானது
வும ரகஸயமாக வைககபபடடிருககிறது. இநதக காரணததி
ஶ்ரேயஸஸானது எனககு அறியமுடியாததாகத தோறறுகிறது
கயால பகவானுன நீா அதை எனககுச சொலலும நான
மை அடுததவன உபதேசியும' எனறு கேட்க, நாரதா, 'ஓ!
வரே! ஐயா! தனிததனியே எறபடுததபபடட ஆஶ்ரமஙகள
ாகு அபபடியே அநத எலலாவறறையும உடபுகுநது நீா கவ
ததுபபாரும அநத அநத ஆஶ்ரமஙகளுடைய அநத அநதவிடத

தில தனிததனியாய விலக்ஷணமாக பாவருததிதத பலவாறு
குணஙகளுடைய உததேசததைப பாரும அவாகள ஸநதேக
நனறாக இஷடததையடைகிறதிலலை மறறவாகள ஆசரமஙகளுடை
மேலான கதியைக கணடுகொணடாாகள எது நனறாய மோ
ஸாதனமோ அதுதான ஸநதேகமிலலாத ஸவரூபததையுடைய
யிருககிறது மிதாாகளை அனுககிரகிபபதையும சததுருககளை நி
கிபபதையும தாமாாததகாமஙகளைத தேடுவதையும புததிம
கள ஸ்ரேயஸாகச சொலலுகிறாாகள பாபகாமததினினறும வி
வது, எபபொழுதும புணயசீலனாயிருபபது, ஸதததுககளே
ஸஹவாஸம இவைகள ஸநதேகமிலலாமல ஸ்ரேயஸாகின
எலலாப பிராணிகளிடததிலும மிருதுவாயிருததல, உலக வி
ஹாரஙகளில நோாயிருததல மதுரமான வாககு ஆகிய இ
ஸமசயமினறி ஸ்ரேயஸாயிருககினறன தேவதைகளுககும
ருககளுககும அதிதிகளுககும (ஹவிஸ்ஸு முதலானவறறைக) செ
பபதும வேலைககாராகளைக கைவிடாமலிருபபதும ஸமசயமி
ஸ்ரேயஸாகினறன ஸதயததைச சொலவது ஸ்ரேயஸ
யததை அறிவதோவெனறால லேசாயிலலை பிராணிகளுககு மிக
ஹிதமாயிருககினற இதை நான ஸதயமாகச சொலலுகிறேன அ
காரததைத தளளுவதும அஜாகாரதையை விலககுவதும ஸநதே
மும ஒரேவிதமான நடககையும நிலைபெறற ஸ்ரேயஸாகச சொ
படுகினறன விதிபபடி வேதாதயயனமும வேதாஙகஙகளுடைய
யயனமும ஞானஸாதனஙகளை அறிய விருமபுவதும ஸநதேகமி
ஸ்ரேயஸாகினறன ஸ்ரேயஸை விருமபுகினறவன நிமிததமி
சபதம ஸபாசம ரூபம ரஸம கநதம இவைகளை எவவிதததிலு
அதிகமாகப பறறககூடாது ஸ்ரேயஸை விருமபுகிறவன ராததி
ஸஞசரிபபதையும பகலில நிததிரைசெயவதையும சோமபலையும கே
சொலலுவதையும மதததையும ஆகாரமுதலியவறறை அதிகமா
கொளளுகிறதையும ஆகாரம செயயாமலே இருபபதையும த
வேணடும பிறருடைய தூஷணையினால தனககு மேனமைை
தேடககூடாது தனனுடைய குணஙகளாலேயே மறறவாக
காட்டிலும விசேஷமான மேனமையைத தேடவேணடும அ
மாகக குணமிலலாமலேயிருககிறமனிதாகள தமமைததாமே செ
விததுககொணடு தஙகளுடைய குணஙகளின குறைவினால குண
களான இதாாகளைத தோஷஞசொலலி விலககுகினறாாகள மற
அவாகள (மறறவாகளால, 'நீஙகள சொலவது ஸரிதான' எ

னுஸரிததுச சொலலபபடடவாகளும தஙகளுடைய மானத,
ல காவமுடையவாகளுமாகிய மறற எலலாஜனஙகளையுஙகாடடிலு
மை மிகவும குணமுடையவாகளாக நினைககினறாகள குண
ா நிறைநத விதவானுனவன ஒருவனுடைய நிஙைதயையும சொ
'தவனும தன கௌரவததை பலாகியாதவனுமாகிப பெரிதா
றை அடையவே செயகிறுன சுததமும நலல வாஸனையுளள
ன புஷபஙகளின வாஸனையானது சொலலாமல தானே வீசுகிறது
பபடியே ஆகாயததில நிாமலமான ஸூாயன சொலலாமலிருந
ணடே பிரகாசிககிறுன இவைமுதலானவைகளும மறறுமுள
சேதனஙகளும பேசாமலே உலகததில புகழால விளஙகுகினறன
டனுனவன குணமறறவனுனதனனைப புகழவதனுல உலகததி
காசிககிறதிலலை விதவானுனவன குழியில வைதது மறைகக
டவனுயிருநதாலும பிரகாசிககிறுன கமபீரமாகச சொலலபப
ாலும அஸததான சபதமானது மறைநதுவிடுகிறது மெதுவாக
சொலலபபடடாலும நலலவசனமானது உலகஙகளில விளஙகே
செயகிறது மூடாகளும கொழுததவாகளுமானவாகளுடைய ஸா
லலாததும அதிகமுமாயிருககிற வாாததையானது ஸூாய
னனை அகநிரூபமாககககாணபிபபதுபோல அவாகளைக கொடு
ளவாகளாகக காணபிககிறது இநதக காரணததினுல பெ
பாாகள வேறுவேருயிருககிற ஞானததைத தேடுகினறாகள
ாணிகளுககுப பிரஜஞையினலாபமே உததமமாக எனககு
தானறுகினறது புததிமானுனவன தெரிநதவனுயிருநதாலும த
கேளாமலிருககுமபொழுது ஒருவனுககும சொலலககூடாது
ாயவிரோதமாயக கேடகிறவனுககும மறுமொழி சொலல
டாது, மூடனபோல உடகாாநதிருககவேணடும ஆகையா
மததை நிததியமாககொணடவாகளும ஸாதுககளும கொடு
வாகளும தஙகளுககுரிய தாமஙகளில பறறுளளவாகளுமா
ரிதாகளிடததில வாஸததைவிருமபவேணடும பாரயளை விரும
வன எநத இடததில நானகுவாணஙகளுடைய தாமஙகளுககு
பபு உணடாயிருககிறதோ அநத இடததில எவவிதததினுலு
ஸததைச செயயககூடாது இவன ஒருபாயததனமுமிலலா
லும கிடைததபடி ஜீவிககிறவனுமாயிருநதாலும புணயசாலிகளிட
தில சோககையால நிாமலமான புணயததையும பாவிகளிடததி
சாககையால பாவததையும அடைவான ஜலம அகனி ச
ான இவறறின ஸபாிசததை அனுபவிககிறதுபோல நலலோ

யோர்களுடைய ஸம்பந்தத்தை நாம் பார்க்கிறோம் யஜ்ஞசேஷ
த்தைப் புஜிக்கின்றவர்கள் இதரவிஷயத்தைப்பாராமல் புஜிக்கின்
ள் எவர்கள் இதரவிஷயங்களை (ஆராய்ந்து) புஜிக்கின்றார்களோ
வர்களைக் காமங்கள் தொடருமென்று அறியும் எந்தத்தேச
ல் சொன்னபடி நடவாதவர்களும் மரியாதையின்றிக் கேட்
ர்களுமாயிருக்கிறவர்களுக்குப் பிரம்மத்தவத்தைச் சொல்லுவா
ந்தத் தேசத்தை நல்ல சித்தமுள்ளவன் தள்ளவேண்டும் எந்
தசத்தில் குருசிஷ்யர்களுடைய செய்கையானது சாஸ்திரப்ப
றப்பட்டதும் நன்றாக ஸ்தாபிக்கப்பட்டதுமாயிருக்குமோ அந்
தசத்தை எவன் தள்ளுவான்? எந்த இடத்தில் வெளியிலுள்
ர்கள் வித்வான்களுக்கு நிச்சயமாகத் தோஷத்தைச் சொல்
ர்களோ அந்தத் தேசத்தில் தனக்குக் கௌரவத்தை விரும்
றவனான எந்தப்பண்டிதன் வஸிப்பான்? எந்தத் தேசத்தில் லே
ளாலே தாமத்தின் அணைகள் பெரும்பாலும் உடைக்கப்பட்டிரு
ன்றனவோ, முன்றானைப்பற்றி எரிகின்ற வஸ்திரத்தைப்போ
ந்தத் தேசத்தை யார்தான் விடமாட்டான்? எந்தத்தேசத்தி
ச்சமும் மத்ஸரமுமின்றி ஜனங்கள் தாமத்தை அனுஷ்டிக்கி
ர்களோ அங்கே ஜனிக்கவேண்டும் புண்யசீலர்களான ஸா
ளிடத்தில் வஸிக்கவேண்டும் எந்த இடத்தில் ஜனங்கள் தன
றகாகத் தாமத்தை அனுஷ்டிக்கின்றார்களோ அவர்களிருக்
டத்தை அடுத்து ஒருபோதும் வஸிக்கக்கூடாது அந்த ஜன
ள் பாவம் செய்கிறவர்களல்லவா? எந்த இடத்தில் ஜனங்கள் பா
தாழிலால் ஜீவிக்க விரும்புகிறார்களோ அந்த இடத்திலிருந்து
ாபபத்தோடுகூடிய கிருகத்திலிருந்து ஓடுவதுபோல வேகம
டவேண்டும்[1] கட்டிலிலேறி வஸிக்கின்றவன், தனக்கு க்ஷேமத்தை
ரும்புவானானால் பச்சாத்தாபம் அடையக்கூடிய காமாவை முத
லயே செய்யாமலிருக்கவேண்டும் எந்தத் தேசத்தில் அரசனு
ரசனுக்கடுத்த மந்திரிமுதலானபுருஷர்களும் குடும்பிகளுக
ந்தி ஆகாரம் செய்கின்றார்களோ மனஸ்வியானவன் அந்தரா
த்தை விடவேண்டும் எந்த ராஜ்யத்தில் வேதாத்தியயனம் செய்
ர்களும் தாமத்தை நித்யமாகவுடையவர்களும் பரம்பரையாயிரு
ர்களும் வேள்விசெய்வித்தலும் வேதாத்தியயனஞ்செய்வித்த
டையவர்களுமாயிருக்கிறவர்கள் முந்தி போஜனம் செய்கின்
ளோ அந்தராஜ்யத்தில் வஸிக்கவேண்டும் எந்த ராஜ்யத்தி

1 ஸாக்ஷியாயிருப்பவன்

வாஹாகாரமும ஸவதாகாரமும வஷடகாரமும நனருக அனுஷடி
படடு எபபொழுதும நடநது வருகினறனவோ அநத ராஜயததி
சாரியாமல வஸிககவேணடும எநத ராஜயததில ஜீவனததினு
மததையடைநதவாகளும அசுததாகளுமான பிராமமணாகளை
டபாளுே விஷம கலநத மாமஸததைபபோலப [1]பககததிலிரு
அநத ராஜயததை விடவேணடும எநத ராஜயததில மனித
யாசிககபபடாமலே அனபுடன கொடுககினறாகளோ அநத ரா
ததில நலல மனமுளளவன மனககவலையறறுக கிருதகிருததியன
பால வஸிககவேணடும எநத ராஜயததில வினயமிலலாதவா
டததில சிகைஷயும சிததவசமுளளவாகளிடததில பூஜையும நட
னறனவோ அநத ராஜயததில ஸஞசரிககவேணடும அஙகுள
ணயசீலாகளான ஸாதுககளிடததில வஸிககவுமவேணடும எந
ஜயததில அடககமுளளவாகளைக கோபிககிறவாகளும ஸாதுக
த துனபஞசெயகிறவாகளும லோபிகளுமான துஷடாகளுககு
ரிய சிகைஷ நடககினறதோ அநத ராஜயததில வஸிககவேணடு
நத ராஜயததில எலலா ஸமபததுககளுமுளள அரசன காமஙகளை
லககித தாமததை நிதயமாககொணடு தாமமாக ராஜயததை
ரிபாலனம செயவாளுே அநத ராஜயததில விசாரியாமல வஸிக
வணடும அரசாகள சீலததுககுததககபடியிருபபாகளலலவா
மககு நனமையேறபடடபொழுது தேசவாஸிகளான எலல
னஙகளையும சீககிரம ஸ்ரேயஸோடு சோபபிபபாகள ஐயா
கேடடமையால இநத ஸ்ரேயஸானது எனனால உனககுச சொ
பபடடது தனககுரிய முககியமான ஸ்ரேயஸானது அறியமுடிய
து இநதபபடி ஜீவனததை நடததிப பிராணிகளுடைய நனமையி
னததுடனிருபபவனுககுத தவததினுலேயே இவவுலகில மிகு
ன ஸ்ரேயஸானது வெளிபபடையாக உணடாகும' எனறு சொ
ா" எனறா

---

[1] பககததில வஸிபபதையும விடவேணடுமெனபது

இருநூற்றுத்தொண்ணூற்றுநானகாவது அத்யாயம்

மோக்ஷதாமம். (தொடர்ச்சி.)

(கருடன் ஸகரனுக்கு வைராக்யமுதலிய மோக்ஷோபாயங்களை உபதேசித்தது)

யுதிஷ்டிரா, "எங்களைப்போன்ற அரசன் எவ்விதமான விருத்தியுடன் உலகில் ஸஞ்சரிக்கவேண்டும்? எப்பொழுதும் எந்த குணங்களுடனிருந்தால் பற்றுதலாகிற பாசத்தினின்றும் விடுபடுவான்?" என்று கேட்க, பீஷ்மர் சொல்லத்தொடங்கினார்:

"இந்தவிஷயத்தில் வைனதேயரால் தம்மையனுஸரித்துக் கேட்ட ஸகரமஹாராஜனுக்குச் சொல்லப்பட்ட பழமையான சரித்திரத்தை நான் உனக்குச் சொல்வேன். ஸகரன், 'பிராமணரே! லோகத்தில் க்ஷேமத்தைத் தருவதும் உத்தமமுமான எந்தக்காரியத்தைச்செய்து ஸுகத்தையடைகின்றான்? எப்படி துக்கத்தையடையாமலும் கலங்காமலுமிருப்பான்? இதை அறிவதற்கு விரும்புகிறேன்' என்று கேட்டான். இவ்விதம் கேட்க, எல்லாச் சாஸ்திரங்களையுமறிந்தவர்களில் சிறந்தவரான வைனதேயர் அப்பொழுது அவன் உபதேசம்பெற மிகவும் தக்கவனென்பதையறிந்து இந்த ஸாரமான வாக்யத்தைச் சொல்லலானார்: 'உலகத்தில் மோக்ஷஸுகமே ஸுகம். புத்திரர்களிடத்திலும் பசுக்களிடத்திலும் மிகவும் பற்றுள்ளவனும் தனதான்யங்களில் கவலையுள்ளவனுமான மூடன் அதை அறிகிறதில்லை. பற்றுகளுள்ள புத்தியுடையவனும் நிலையில்லாத மனமுடையவனுமான அவன் சீர்திருத்த முடியாதவன். ஸ்னேகமாகிய கயிற்றால் கட்டுண்ட அந்த மூடனானவன் மோக்ஷத்திற்குரியவனல்லன். ஸ்னேகத்தாலுண்டான பாசங்களை உனக்குச் சொல்லுகிறேன்; அவைகளை என்னிடம் கேள். [1]காதுள்ள தலையால் (கேட்டு) அறிகின்றவனால் (அவைகள்) அறுக்கக்கூடியவைகளாகின்றன. புத்திரர்களையுண்டுபண்ணிக் காலக்கிரமமாக யௌவனப்பிராயமுள்ளவர்களான அவர்களை (கிருகத்தில்) இருக்கச்செய்து (தங்கள்) ஜீவனத்தில் திறமையுள்ளவர்களாக அறிந்து அவர்களிடமிருந்து விடுபட்டு ஸுகமாக ஸஞ்சரிக்கக்கடவாய். மனைவியைப் புத்திரவதியும் பிராயமுதிர்ந்தவளும் முன் உன்னால் லாலனை செய்யப்பட்டவளும் புத்திரர்களிடத்தில் அன்புள்ளவளுமாகத் தெரிந்து காலக்கிரமத்தால் மேலா

---

1 'ஶ்ரோத்ருக்கு வேதாந்த ஶ்ரவணம் பயன்' என்பது கருத்து

ாக்ஷவிஷயத்தைக் கவனித்துப்பார்த்து அவனை விட்டுவிடு புத்தி
ள்ளவனாயிருந்தாலும் இல்லாதவனாயிருந்தாலும் முக்தனாகி ஸுக
க நட. நீ இந்திரியங்களாலே இந்திரியவிஷயங்களை விதிப்படி
னுபவித்து அந்த விஷயங்களில் உற்சாகத்தை விட்டு முக்தனாகிச்
மாக நட. தற்செயலாகக் கிடைத்த விஷயங்களில் (விருப்ப
றுப்பின்றி) ஸமமாக இரு. மோக்ஷத்தைப் பயனாகவுடைய இ
, தியாகமானது உனக்கு முதலில் என்னால் சுருக்கமாகச் சொ
ப்பட்டது. இனி மறுபடியும் விஸ்தாரமாகச் சொல்லுகிறேன்
தைக் கேள். விஷயத்தினின்றும் விடுபட்டவர்களும் பயம் நீங்கி
வர்களுமான மனிதர்கள் உலகத்தில் ஸுகமாக ஸஞ்சரிக்கின்றா
, பற்றுள்ள மனமுடைய மனிதர்கள் நாசத்தையடைகின்றார்கள்
ந்தவிஷயத்தில் சந்தேகமில்லை. கிருமிகளும் எறும்புகளும் ஆ
தைத் தேடுவதுபோல மனிதர்கள் ஆகாரத்தைத் தேடுவ
வே பற்றுள்ளவர்களாயிருக்கிறார்கள். உலகத்தில் பற்றில்லா
களே ஸுகிகள், பற்றுள்ளவர்களே நசிக்கின்றார்கள். மோக்ஷத்தை
டுகின்ற உன்னாலே ஸ்வஜனத்தின் விஷயத்தில், 'நானில்லாம
ானால் இவர்கள் எப்படி இருப்பார்கள்?' என்று கவலைப்பட
கத்திலே பிராணியானது தானே உண்டாகிறது, தானே விருத்
டைகின்றது, தானாகவே ஸுகதுக்கங்களையும் மரணத்தையுமடை
றது. மனிதர்கள் உலகத்தில் போஜனத்தையும் வஸ்திரத்தை
மாதாவினாலும் பிதாவினாலும் சேகரிக்கப்பட்டதையும் தம் க
த்தினாலேயே அடைகின்றனர். முன் செய்யப்பட்டது ஒன்
லை. உலகத்தில் எல்லாப்பிராணிகளும், தெய்வத்தால் ஏற்படு
ப்பட்ட ஆகாரங்களையுடையவைகளும் தம் கர்மங்களாலே ரக்ஷிக்க
ட்டவைகளுமாகிப் பூமியில் ஸஞ்சரிக்கின்றன. மண்கட்டிபோல
னும் எப்பொழுதும் பரதந்திரனும் மனஉறுதியில்லாதவனுமான
வனுக்குத் தன்னுடைய ஜனத்தைப் பகைக்கவோ அல்லது கா
வோ என்ன காரணமிருக்கின்றது? தான் பார்த்திருக்கும்பொழுதே
ரிய முயற்சி செய்யப்பட்டிருந்தும் தன் உறவினனைப் பூமியி
ந்தயுவானவன் கொல்லவே செய்கிறானாகையால் தானே அறிந்
ாள்ளவேண்டும். இந்த உறவினர்கள் ஜீவித்துக்கொண்டிருக்கை
னும் அவர்களை வளர்த்தலும் காத்தலும் முடிவுபெறுமலிருக்கை
ம் அவர்களை விட்டுவிட்டுச் சாகவே போகிறாய். பிறகு அவர்க
த்தார்களென்றும் ஸுகத்தையடைந்தார்களென்றும் துக்கத்தை
டைந்தார்களென்றும் நீ அறியமாட்டாய். ஆகையால் தானாகவே

அறிந்துகொள்ளத்தக்கவனன்றோ? நீ இறந்தாலும் ஜீவித்திருந்தா
உன் சுற்றத்தார் தம் காமத்தையே அனுபவிப்பார்களாகையால்
விதமறிந்துகொண்டு உனக்கு ஹிதமாயுள்ளதைச் செய்யவே
மன்றோ? இவ்விதமறிந்த நீ இவ்வுலகத்தில் எவன் எவனைச் சே
தவனென்ற நிச்சயத்துடன் மனத்தை மோக்ஷத்தில் செலுத்
மேலும் மேலும் மனத்தில் உறுதிசெய்துகொள் இந்த உல
தில் எந்த தேகிக்குப் பசிதாகமுதலான நிலைமைகளும் குரோ
மும் லோபமும் மோகமும் ஜயிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ நல்ல
முள்ள அவன் முக்தனே சூதாட்டத்திலும் பானத்திலும் ஸ்திரீ
விஷயத்திலும் வேட்டையிலும் மோகத்தினால் தவறியும் பற்றுத
லாதவன் எப்பொழுதும் முக்தனே இரவும் பகலும் எப்பொ
தும் போஜனத்துக்காகவே ஸ்ரமத்தையடைகின்றவன் தோஷபு
புடையவனுக்கச் சொல்லப்படுகிறான் எப்பொழுதும் ஜாக்ரதையு
வனுகி அடிக்கடி ஸ்திரீகளிடத்தில் உண்டாகும் ஸங்கத்தைத்
பிறப்புக்குக் காரணமாக உள்ளபடி அறிகிறவன் முக்தனே இ
உலகத்தில் எவன் பிராணிகளுடைய பிறப்பையும் இறப்பையும்
கையையும் உண்மையாக அறிகிறானோ அவன் முக்தனே ஆ
கோடி வண்டி தானியங்களில், ஒருபடிதானியத்தையும், உப்பரி
யில் தன் மஞ்சத்திற்குரிய இடத்தையும் தன் வாழ்க்கைக்குப் பே
மானவையாகப் பார்க்கிறவன் மோக்ஷத்தை அடைகிறான் எ
உலகமானது மிருத்யுவினால் அடிக்கப்படுவதையும் வியாதியி
பீடிக்கப்படுவதையும் பிழைப்பில்லாமையினால் வருந்துவதையும்
க்கிறானோ அவன் முக்தியை அடைகிறான் இவ்வுலகத்தில் எ
இவ்விதம் பார்க்கிறானோ அவன் ஸந்தோஷமுடையவனுவான், ப
தவன் கெடுக்கப்படுகிறான் எவன் சிறிது கிடைப்பதாலும் ஸந்
ஷிக்கின்றானோ அவனும் முக்தனே எவன் இவை எல்லாம் பே
தாவான அக்னி அன்னமான ஸோமன் ஆகிய இவ்விரண்டெ
பார்க்கிறானோ அவன் ஆச்சரியமான பதார்த்தங்களாலே பற்றப
கிறதில்லை அவன் முக்தனே எவனுக்கு மஞ்சசயனமும் பூமி
ஸமானமோ எவனுக்கு நெல்லரிசி அன்னமும் இழிவான அ
மும் ஸமானமோ அவன் முக்தனே எவனுக்கு வெண்பட்டும்
பையாலுண்டான ஆடையும் பீதாம்பரமும் மரவுரிகளும் ஆட்டு
ரோமக்கம்பளமும் தோலும் ஸமானமோ அவன் முக்தனே எ
உலகத்தைப் பஞ்சபூதங்களாலுண்டானதாக நன்றாகப் பார்க்
றானோ பார்த்துவிட்டு ஸமமாகவே இருக்கிறானோ அவன் இவ்வுல

ந்தனே எவனுக்கு ஸுகதுக்கங்களும் லாபாலாபங்களும் ஜயா
யங்களும் விருப்புவெறுப்புகளும் பயமும் தைரியமும் ஸமான மா
நக்கின்றனவோ அவன் எல்லா விதத்தாலும் முக்தனே இரத்தம்
காமம், அமேத்யம் ஆகிய தோஷங்களுடைய ஸமூகங்களையும் தோ
ம் மிகுந்த சரீரத்தையும் பார்த்து (மனிதன்) தானே முக்தியடை
ன் எவன் கிழத்தனத்தாலுண்டான நரை திரைகளுடைய ஸம்பா
தையும் சரீரத்தின் இளைப்பையும் நிறம்குன்றிப்போவதையும் கூன
மே பார்க்கின்றானோ அவன் முக்தனாகிறான் எவன் நாளடைவி
மையின் கெடுதலையும் கண்தெரியாமல் போவதையும் செவிடா
போவதையும் பலத்தின் குறைவையும் பார்க்கின்றானோ அவன்
தனாகிறான் எவன் இவ்வுலகத்திலிருந்து பரலோகத்தையடைந்த
ரிஷிகளையும் தேவர்களையும் சென்றவர்களான அஸுரர்களையும்
ர்க்கின்றானோ அவன் முக்தனாகிறான் அந்தப் பலவகைச்சிறப்பு
யடைந்திருந்த ஆயிரக்கணக்கான ராஜஸ்ரேஷ்டர்கள் மண்ணுல
விட்டுப் போய்விட்டார்களென்றறிந்தவன் முக்தனாகிறான் எவன்
கத்தில் திரவியங்களை அடைவது அரிதென்றும் துன்பங்களே
கமென்றும் குடும்பத்தின் நிமித்தத்தில் துக்கமே உண்டாவ
ன்றும் அறிகின்றானோ அவன் விடுபடுகிறான். உலகத்தில் புத்தி
ளுடைய விரோதமான குணத்தையும் விரோதமானகுணமுடைய
த்தையும் அதிகமாகக் கவனித்து அறிகின்றவனான எவன்தான்
ாக்ஷத்தைப் பாராட்டமாட்டான்? எந்த மனிதன் சாஸ்திரத்தினு
உலகத்தினாலும் எல்லாவற்றையுமறிந்து மனுஷ்யஜன்மத்தை
ாரம்போலப் பார்க்கின்றானோ அவன் எல்லாவிதத்தினாலும்
தனே கிருஹஸ்தாச்ரமத்திலிருந்து மோக்ஷத்தில் உன்னுடைய
தியானது தளர்ச்சியில்லாமல் செய்யப்படுமானால் என்னுடைய
த வார்த்தையைக்கேட்டு முக்தன்போல நடக்கக்கடவாய்' என்று
ானனா அப்பொழுது அந்த ஸகரமகாராஜன் அந்தக்கருடபக
னுடைய வார்த்தையை நன்றாகக்கேட்டு [1]மோக்ஷத்தையிலுண்
ன குணங்களோடிருந்து பிரஜைகளையும் பரிபாலனஞ்செய்தான்"
று சொன்னார்

---

[1] 'ஞானத்தினாலுண்டான குணங்களோடு' என்பது பழையவுரை

இருநூற்றுத்தொண்ணூற்றைந்தாவது அத்யாயம்

மோக்ஷதாமம (தொடர்ச்சி)

(உசநஸ் சுக்ரரென்னும் பெயரை அடைந்தகதை.)

யுதிஷ்டிரா, "ஐயா! எனனுடைய மனததில எபபொழு
இநத உறசாகம இருககிறது கௌரவாகளுககுப பிதாமஹ
ஆகையால, நானும உமமிடமிருநது கேடகவிருமபுகிறேன தே
ரிஷியும கவியும மிகக புததிமானுமாகிய உசநஸ எனபவா ஏன
பொழுதும அஸுராகளுககுப பிரியததைச செயகிறவரும தே
களுடைய அனிஷடததில சநதோஷமுடையவருமானா? அளவ
பராகரமமுடைய அஸுராகளுககுப பலததை எதறகாக விரு
செயதாா? அஸுராகள ஏன அவரால எபபொழுதும தேவஸரேஷ
களோடு வைரமுளளவாகளாகச செயயபபடடாாகள? தேவாகள
காநதிபோனற காநதியுளள அநதஉசனஸ எபபடி சுகராயிருபப
அடைநதாா? அவா எபபடி செலவபபெருககையுமடைநதாா? இ
எலலாவறறையும எனககுச சொலலும மிகக ஒளியுளள அ
ரன ஆகாயததின நடுவோடே போகிறதிலலை? ஓ! பிதாமஹ
இதை முழுதும நான கேடகவிருமபுகிறேன" எனறு வினவ,
மா சொலலததொடஙகினா

"குறறமறறவனே! அரசனே! எனனால புததிககுத தகக
முனகேடகபபடட இவையெலலாவறறையும உளளபடி ஜாககிர
புடன கேள பருகுவமசததில பிறநதவரும பூஜயரும உறுதிய
விரததததை உடையவருமான இநதமுனிவா முன நடநத ஒரு கா
நிமிததமாகத தேவாகளுககு அபபிரியததைச செயதாா அ
றநத செலவமுடையவனும ராஜனெனறு பெயருடையவனும ய
களுககும ராக்ஷஸாகளுககும அதிபதியும எபபொழுதும பிர
தனமையுளளவனும பொககசததிறகும உலகததிறகும பிரபுவும
குபேரனெனறொருவனிருககிறான ஒரு ஸமயம யோகததில ஸி
பெறற அநத மகாமுனிவா குபேரனுடைய சரீரததினுளபுகு
தனபதியான அநதத தேவனை யோகததால ஒனறுமறியாமல ம
ஙித தனததை அபகரிததாா தனததைக கவாநதவுடனே குபே
முனபோல ஸுகததையடையவிலலை துககமுறற அவன கோ
கொணடு தேவாகளுள மிகசசிறநத ஈஸவரரை அடைநதான
பொழுது அளவறற பராகரமமுடையவரும தேவஸரேஷடரும

ரோகத்தை விலக்குகிறவரும் சாந்தரும் அனேகம் ரூபங்களு
டயவருமான சங்கரரிடம், 'யோகத்தையே உருவமாகக் கொண்ட
யினாலே என்னைத்தடுத்து என்னுடைய தனம் அபகரிக்கப்பட்
து. மிக்க தவமுடைய அவர் யோகத்தினால் என்னைமயக்கி வசப்
த்திக்கொண்டு வெளியிலும் போய்விட்டார்' என்று விஜ்ஞாபனப்
யதான. ஓ! அரசனே! மகாயோகியான பரமேஸ்வரர் இதைக்
ட்டு உடனே கோபத்தையடைந்து கண்கள் மிகவும் செந்நிற
டையச் சூலத்தையேந்தி நின்றார் சிறந்த ஆயுதத்தை எடுத்துக்
ாண்டு, 'அவன் எங்கே? அவன் எங்கே?' என்று சொல்லினார்
ந்த உசநஸ மகாயோகியும் மஹாத்மாவுமான அவருடைய அபி
பட்ட கோபத்தையும் செய்ய நினைத்திருக்கிற காரியத்தையும்
ந அவருக்குத் தூரத்திலிருந்தார் பிறகு, 'பிரபுவான சங்கர
னனுடைய) போக்கையும் வரவையும் இருப்பையும் அறிவார்
ன்று உக்கிரமான தவத்தோடுகூடிய மஹாத்மாவான மஹேஸ
ரை நினைத்து யோகசித்தியடைந்த மனத்தையுடைய கவியானவ
ரவருடைய சூலத்தின் முனையில் காணப்பட்டார் அப்பொழுது
பத்தில் ஸித்திபெற்ற அந்தச் சுக்ரர் உடனே ஆயுதபாணியான ஈ
ரால் அறியப்பட்ட ஸ்வரூபத்தையுடையவரானார் தேவர்களுக்
லலாம் தலைவரான பரமேஸ்வரர் அறிந்து சூலத்தையும் கையினு
ளத்தார் பிறகு அளவற்ற பலமுடைய பாணியினாலே சூலமானது
ளக்கப்பட்டவுடன் உக்கிரமான ஆயுதத்தையுடைய பிரபுவானவ
லத்தைப் பார்த்துப் [1]பிநாகமென்று சொன்னார் [2]தேவஸ்ரே
ரும் உமாபதியுமான ஈசர் பாணியின் மத்தியை அடைந்த அந்த
க்கிரரைப் பார்த்து வாயைத்திறந்து கையினால் (அவரை) வாயில்
மல்லப்போட்டுக்கொண்டார் பிரபுவான சுக்கிரர், உடனே பரமேஸ
ருடைய உதரத்தில் பிரவேசித்தார் மஹாத்மாவான இந்தப்பிரு
தனர் அந்த உதரத்தில் ஸஞ்சரித்தார்" என்று சொன்னார்

யுதிஷ்டிரர், "ஓ! அரசரே! மிக்ககாந்தியுள்ள சுக்ரர் தேவரே
ரும் புத்திமானுமான அந்த ஈசருடைய உதரத்தில் எதற்காக ஸஞ்
ரித்தார்? பிறகு என்ன செய்தார்?" என்று கேட்க, பீஷ்மர் சொ
தொடங்கினார் "அரசனே! முன்காலத்தில் பெரியவிரதமுடைய

---

[1] 'பாணி' என்கிறபெயரில் முதல் எழுத்தான பகாரத்தை இகார
ாத்தும், 'வளைத்தார்' என்கிற அர்த்தமுடைய, 'அநாமயத்' என்கிற பத
ன இரண்டாவது எழுத்தான, 'நா' என்பதையும், 'க' என்கிற அதி
ழுத்தையும் சேர்த்தும் பிநாகம் என்பது [2] வேறுபாடம்

ந்த ஈஶ்வரர் ஜலத்தின் மத்தியையடைந்து பத்துலக்ஷம் கோ
ருஷங்கள் கட்டைபோல் அசையாமலிருந்தார், செய்யவரிய த
ந்தச் செய்துவிட்டுப் பெரிதான மடுவிலிருந்தும் வெளியில்வந்த
ப்பொழுது தேவர்களுக்கெல்லாம் மேலான தேவரான பிரம
வரிடம் வந்தார் அழிவற்ற பரமமர தவத்தின் விருத்தியைய
க்ஷமத்தையும் வினவினர் விருஷபத்துவஜரான ஈஶ்வரரும், 'த
னது நன்றாக அனுஷ்டிக்கப்பட்டது' என்று சொன்னார் பிற
ந்தச் சங்கரர் அவருடைய சோகத்தையினால் மேன்மையென்று
னைத்தார் மகாராஜனே! சிறந்த அறிவுள்ளவரும் அறியமுடியா
வரூபத்தையுடையவரும் எப்பொழுதும் ஸத்யத்திலும் தாப
லும் பற்றுள்ளவரும் மகாயோகியும் வீரியமுள்ளவருமான அ
ஶ்வரர் அப்படிப்பட்ட தவத்தினாலும் தனத்தினாலும் நிறைந்
வுலகங்களிலும் விளங்கினர் பிறகு யோகத்தையே உருவமாக
காண்ட பிநாகியானவர் தியானயோகத்தை அடைந்தார் அப்பொ
து சுக்கிரர் மிகவும் வருத்தமுற்று உதரத்தில் மறைந்தார் ம
யாகியான அவர் அங்கிருந்துகொண்டே தேவரான ஈசனை ஸ்தோ
ரமும் செய்தார் அவர் வெளியில் வர விரும்பி அந்த ஈசரால் தடு
ப்பட்டார் பகைவர்களை நாசம் செய்பவனே! பிறகு மகாமுனி
ன சுக்கிரர் அப்படி உதரத்திலிருந்துகொண்டே, 'எனக்கு அனு
ம் செய்யவேண்டும்' என்று அடிக்கடி சொன்னார் தேவஶ்ரேஷ்ட
ய மஹாதேவர் எல்லாத் துவாரங்களையுமடைத்துக்கொண்டு அவ
நாக்கி, 'சிஶ்னத்தால் வெளியில்போ' என்று சொன்னார் எங்கு
றைக்கப்பட்ட அந்த முனிவர் அந்தத்துவாரத்தைக் காணும
தஜஸினால் எரிக்கப்பட்டு இங்கும் அங்கும் சுற்றினர் (முடிவி
வர் சிஶ்னத்தால் வெளிவந்து சுக்கிரத்தன்மையை அடைந்தா
ந்தக்காரியத்தால் ஆகாயத்தின் நடுவால் போகவில்லை அத
லயே மஹாமுனிவரான சுக்கிரர் தேவர்களிற்சேராமல் இந்திர
டயபலத்தின் குறைவிற்காக அஸுரர்களுக்குப் புரோகிதரா
வளியில் வந்தவரும் தேஜஸினால் ஜ்வலிக்கிறவருமான அவரை
ர்த்துவிட்டு ஈஶ்வரர் கோபம்மேலிட்டுச் சூலத்தைக்கையிலேந்தி
காண்டு நின்றார். (அப்பொழுது) தேவியானவள் கோபத்தையடை
வரும் தனக்குப் பதியுமான அந்தப்பசுபதியைத் தடுத்தாள் தே
னாலே சங்கரரானவர் தடுக்கப்பட்டபொழுது சுக்கிராசாரியர் தேவி
ப் புத்திரத்தன்மையை அடைந்தார் தேவியானவள், 'எனக்கு
த்திரத்தன்மையை அடைந்த இவன் உம்மால் கொல்லத்தக்கவே

லலன தேவரான உமமுடைய உதரததிலிருநது வெளிவநத ஒ
னும நாசததையடையத தககவனலலன' என்று சொனனு
ரசனே! பிறகு சஙகார தேவியினுல சநதோஷததையடைநது சி
துககொணடு, 'இவன இஷ்டபபடி போகடடும' என்று பலமுறை
ானனா பிறகு புததிமானும மகாமுனிவருமாகிய சுகராசாரிய
ததையளிககினறவரான தேவரையும தேவியான உமையையு
ஸகரிதது விருமபிய இடததை அடைநதார. ஐயா! பாதஸரே
னே! நீ எனனிடமகேடட மஹாதமாவான பாரககவருடை
நதச சரிததிரமானது உனககுச சொலலபபடடது" என
ானனா.

இருநூறறுததொணணூறறுருவது அதயாயம

மோக்ஷதாமம். (தொடர்ச்சி)

(பராசரகீதை, ஸ்ரேயஸ்ஸுக்துரியகாரணங்கள்)

யுதிஷடிர, "நீணட கைகளையுடையவரே! இனி, எது [1]ஸ்ரே
ஸா அதை எனககுச சொலலும ஓ! பிதாமஹரே! அமிருத
பபோல உமமுடைய வாரததையைக கேடபதில போதுமென
ணணம உணடாகவிலலை ஓ! புருஷாகளில மிகவும சிறநதவரே
நஷனவன எநதச சுபகாமததைச செயது இககதிலும பாத
ம சிறநத ஸ்ரேயஸையடைவானே அதைச சொலலும" என்
டக, பீஷமர சொலலததொடஙகினார

"இநத விஷயததில உனககு முன நடநதபடி சொலலுவேன
ருமபுகழுள்ள ஜனகராஜா மஹாதமாவான பராசரரை நோககி
கலோகததிலும பரலோகததிலும ஸகலபபிராணிகளுககும எது
மையைத தருவதோ, எது அறியவேணடியதாகுமோ அதை நீ
ரககுச சொலலும' என்று கேடடார அபபொழுது தவததை
டயவரும எலலாததாமானுஷடானததையுமறிநதவருமான அந
னிவர் அரசரிடம அனுகரகபுததியுடன பினவருமாறு சொல
ஞா '(தனனுல) செயயபபடட தாமமே இநதலோகததிலும
லோகததிலும நனமையைத தருவது விதவானகள சொலலி
அதைபபாரககிலும மேலானது இலலை 'மனிதன தா
தயனுஷடிதது ஸவாககலோகததில பூஜிககபபடுகிறுன' என

---

[1] நனமை

தேவர்கள் சொல்லுகின்றனர். ஓ! அரசர்களில் மிகச்சிறந்தவனே! சக்திகளுக்குத் தக்கபடி ரூபமான காமவிதியானது ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதனிமித்தம் இவ்வுலகத்தில் அவர்கள் ஆசிரமத்தோடுகூடியவர்களாகித் தங்கள் காமங்களைச் செய்கின்றார்கள். ஐயா! இந்த உலகத்தில் நான்குவிதமான ஜீவனோபாயம் விதிக்கப்பட்டிருக்கின்றது. மனிதர்கள் எந்த ஜீவனோபாயத்திலிருக்கின்றார்களோ அது காமத்தால் நடக்கின்றது. நானாவிதமான முறைகளால் புண்ணிய பாபகாமத்தைச் செய்து பாஞ்சபௌதிகமான சரீரங்களில் பிரிக்கப்பட்ட பிராணிகளுக்குப் பலவிதமான கதியானது ஏற்படுகிறது. பாத்திரமானது ஸ்வர்ணமயமாகவும் வெள்ளிமயமாகவும் பூசப்படுகிற போலப் பிராணியானது பூர்வகாமங்களின் வசத்தையடைந்து (அவைகளால்) பூசப்படுகிறது. விதையில்லாமல் ஒன்றும் உண்டாகிறதில்லை. (காமத்தைச்) செய்யாமல் ஸுகமானது உண்டாகிறதில்லை. மனிதன் தேகநாசத்தையடைந்தபிறகு ஸுகிருதங்களால் ஸுகத்தையடைகிறான். ஐயா! [1]தெய்வத்தை நான் பார்க்கவில்லை. தெய்வத்திற்குப் பிரமாணமில்லை. தேவர்களும் கந்தர்வர்களும் தானவர்களும் பூர்வகாமவாஸனையினாலன்றோ மிகவும் ஸித்தியை அடைந்திருக்கின்றார்கள்? ஜனங்கள் இறந்துவிடுகிறார்கள். செய்யப்படாத காமத்தை எப்பொழுதும் நினைக்கிறதில்லை. அவர்களோ அந்தக்காமவினையின் பயனையடையும்பொழுது நான்குவிதமான காமத்தையும் நினைக்கிறார்கள். உலகவ்யவஹாரத்தையடுத்தசப்தமே மனத்தின் ஸமாதானத்திற்காக வேதத்தையடுத்ததாகச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஐயா! இது பெரியோர்களுடைய சிக்ஷையில்லை. (மனிதன்) [2]நேத்திரத்தினாலும் மனத்தினாலும் வாக்கினாலும் கிரியையினாலும்செய்கிற நான்குவிதமான காமவினைப்பயனை (மறுபடி) அடைகிறான். ஓ! அரசனே! (மனிதன்) புண்யத்தையோ பாவத்தையோ இடைவிடாமலும் கலந்ததாகவும் அடைகிறான். இந்தக்காமத்திற்கு நாசம் இல்லை. அப்படி ஒரு ஸமயம் ஸம்ஸாரத்தில் முழுகின மனிதனுடைய புண்யமானது (அவன்) துக்கத்தையனுபவித்து விடும்வரையில் [3]அசைவற்றது போலிருக்கின்றது. பிறகு (அனுபவத்தால்) துக்கநாசத்தைச்செய்துவிட்டுப் புண்யகாமத்தின் பயனை அனுபவிக்கின்றான். புண்ணி

---

1 மீமாம்ஸகமதம்.

2 மற்ற இந்திரியங்களையும் உபலக்ஷணமாகக் கொள்ளவேண்டும்.

3 பயனை அளியாமல் உலக்கூடம்போலிருப்பது. கூடஸ்தம் அசைவற்றிருப்பதென்றால் பயனளியாமலிருக்கின்றது.

ன பலனை முடிந்தபிறகு பாவத்தை அனுபவிக்கின்றான் ஓ! அ
னே! அதை அறியக்கடவாய் அடக்கம், பொறுமை, தைர்ய
லம், ஸந்தோஷம், உண்மையுரைத்தல், லஜ்ஜை, கொல்லாமை, சோ
ல்லாமை, ஸாமர்த்தியம் என்னுமிவைகள் ஸுகத்தைக்கொடுக்கி
ன புண்யத்திலும் பாவத்திலும் பிராணியானது நிலைத்திரா
ருகையால்) வித்வானானவன் எப்பொழுதும் மனத்தை [1]ஸமாதான
ய்வதில் முயற்சிக்கவேண்டும் இவன் வேறொருவனுடைய பு
த்தையும் பாபத்தையும் அடைகிறதில்லை எவ்விதக் காமத்தை
ய்கிறானோ அவ்விதக்காமபலனை அடைகிறான் மனிதன் ஸு
க்கங்களுக்குக் காரணமான புண்ணிய பாவங்களைச் செய்துவிட
வறு வழியில் செல்லுகின்றான் பூமியில் இவனுடன் சோந்
னங்களெல்லாரும் வேறுவழியினாலேயே போகின்றனர். மனித
றருடைய எந்தக்காரியத்தை வெறுப்பானோ அதைத் தான் செ
க்கூடாது அப்படி வெறுப்பவன் அவ்விதக் காமத்தைச்செய்தா
ஹாஸத்தை அடைவான் ஓ! அரசனே! பயமுள்ளவனை
க்ஷத்ரியனும் எல்லாவற்றையும் பக்ஷிக்கின்ற பிராமமணனும் (தன
த்தில்) இச்சையில்லாத வைஸ்யனும் சோம்பேறியான சூத்ரனு
ழுக்கமில்லாத வித்வானும் ஆசாரக்குறைவுள்ள உயர்குலத்தவனு
க்தியத்திலிருந்து தவறினவனும் உத்ஸாகமுள்ள பிராமமணஸ்தி
ம ஆசையுள்ளயோகியும் தனக்காகச் சமையல் செய்கின்றவனு
ணபையில்) பேசுமமூடனும் அரசனில்லாத ராஜ்யமும் யோகமில்ல
ல் பிரஜைகளிடம் ஸ்னேகத்தைவிட்டவிரக்தனும் ஆகிய இவர்
ால்லோரும் துக்கிக்கப்படத்தக்க நிலைமையை அடைகின்றார்கள்

இருநூற்றுத்தொண்ணூற்றேழாவது அத்யாயம்

மோக்ஷதாமம் (தொடர்ச்சி)

(பராசரகீதை, ஶ்ரேயஸ்ஸுக்கதிய காரணமுதலியன)

[2]ஏாத மனிதன் இந்திரியவிஷயங்களாகிற குதிரைகளையுடைய
ரத்தின் சங்கற்பமாகிய தேரையடைந்து ஞானத்தானுண்டான

---

[1] ஓரிடத்திலேயே நிலைக்கச்செய்தல்

[2] 'விஷயங்கள்ராகிற குதிரைகள் சங்கற்பமாகிற தேரிலிருக்கிற மன
னைக் கண்டபடி இழுத்துக்கொண்டு போய்விடும் அறிவாகிறகடிவாள
க் கையிற்பிடித்துக்கொண்டு ஸாவதானமாய்ச் செல்லவேண்டும்' என்பது

டிவாளங்களால் செல்லுகின்றானோ அவன் புத்திமான். [1]ஜீவனமி
ாதவனும் (ஸேவையை) அடுத்த மனமுள்ளவனுமாயிருப்பவனு
ப பிராம்மணன் கையால் நிறைவேறின ஸேவையானது புகழப்பட
ன்றது ஸமானமாயிருக்கிற ஒருவருக்கொருவரிடத்திலிருந்
ண்டாவது பிலாகிக்கப்படுகிறதில்லை ஓ! அரசனே! மனிதனானவ
டையமுடியாத ஆயுளை அடைந்து (வீணாக்க) கழிக்கக்கூடா
ண்ணியகாமத்தினால் மேன்மையின் பொருட்டு முயற்சிக்கவே
ம வாணங்களினின்றும் நழுவினவன் மேன்மையையடை
லை மேன்மையையடைந்து ராஜஸமான காமத்தையனுஷ்டிக்
னிதன் புண்ணிய காமத்தாலுண்டாகின்ற வாணத்தின் மேன்
ய அடைகிறதில்லை தூலபமான வாணமேன்மையை அடையாப
ாவச் செய்கையால் தன்னைக் கெடுத்துக்கொள்வானல்லவா? அ
ாமையால் செய்யப்பட்ட பாவத்தைத் தவத்தினாலேயே போக
வண்டும் தன்னால் (அறிந்து) செய்யப்பட்ட பாவச்செய்கை
ாது பாவத்தையே கொடுக்கின்றது ஆகையால் துக்கமாகிறபய
ளிக்கின்ற தீவினையைப் பற்றக்கூடாது புத்திமானானவன் பெ
யனுள்ளதாயினும் பாவஸம்பந்தமுள்ள காரியத்தை, பரிசுத்த
ிருப்பவன் [2]ராஜஸனாயிருப்பவனை எப்படி ஆச்ரயிக்கக்கூடாதோ
ுப்படி ஆச்ரயிக்கக்கூடாது பாவச்செய்கைக்குப் பெரியக
தத்தைப் பயனாக நினைக்கிறேன் அந்தப் பாவத்திலிருந்து திரு
னவனுக்குச் சரீரமே விருப்பமாயிருப்பதில்லை ஒழிவுண்டாக
ுறப்புத்தியுள்ள மனிதனுக்கும் மரணகாலத்தில் மிகப்பெரிய
ாத்தாபமானது உண்டாகிறது. ஓ! அரசனே! சுத்தமானவஸ்
ானது (அசுத்தமானால்) முயற்சியால் சுத்தம் செய்யப்படுகிற
றுப்பு வஸ்திரமோ சுத்தம் பண்ணப்படுகிறதில்லை. [3]பாவமும் இ
ித்தமென்பதை என்னிடமிருந்து அறியக்கடவாய் புத்திபூர்வமாக
ாவத்தைச் செய்துவிட்டுப் பிராயச்சித்தத்தைச் செய்வதற்குச்
ாமத்தையே அனுஷ்டிக்கின்ற மனிதன் இரண்டையும் தனித்த

---

1 'தவிஜ' யோகத்தை அவலம்பிக்காத மனமுள்ளவனும் விரு
ுறவனுமானவனுக்கு ஞானியிடத்திலிருந்து ஏற்பட்டபக்திமாக்கமான
கழப்படுகிறது தனக்குச் சமமானவனிடத்திலிருந்து உண்டானால் புக
டுகிறதில்லை' என்பது பழையவுரை

2 'குசலீநம்' என்பது மூலம், 'ஒருவிதசண்டாளன்' என்பது பழை
டரை, 'விடனை' என்பர் சிலர்

3 'அஜ்ஞானத்தால் செய்து பச்சாத்தாபமுள்ளவனுக்குப் பரிகாரமுண
ன்பது

ாக அனுபவிப்பான சாஸ்திரத்தின வசனத்தினுலே பிராமமவி
ாக்களான பிராமமணாகள், 'அறியாமையால செய்யபபட்ட ஹி
ஸையை அஹிம்ஸையானது விலக்குகிறது' என்று சொலலுகிறு
ா அப்படிப்போல,'இவன விரும்பிச்செய்த ஹிமஸையை அஹி
ஸயானது விலக்குகிறதேயில்லை' என்று பிரமமசாஸ்திரத்தை அறி
வாகளும பிரமமவாதிகளுமான பிராமமணாகள சொல்லுகின்று
ா நானோ பாவமிலலாமல அறிந்து செய்யுங்காரியததைக குல
ளளதாகக கருதுகிறேன ஏனெனில், ஸூக்ஷ்மமாயிருந்தாலு
ந்துடன விசாரித்துப புததிபூரவமாயச செய்யபபட்டகாம
ா அததறகுததக்கபபடி பயனையளிக்கின்றன ஓ! தாமதலை
ணாநதவனே! காமமானது அறியாமல நித்தியமாக அனுஷ்டி
பட்டு விருததியடைநததாயிருந்தாலும அறபபயனுளளதாகி
து ஆகையால உககிரமானகாமம வேணடாம தேவதைகளாலு
னிவாகளாலும செய்யபபட்ட காமங்களைத தாமாதமாவானவ
சயயககூடாது, கேட்டு நிந்திக்கவும கூடாது. ஓ! அரசனே
வன தனனுடைய சகதியை மனததினுல ஆலோசிததுததெரிந்
காமததைச செய்கின்றுனே அவன மஙகளஙகளைப பாாககி
ன புதுககலயததில வைககபபட்டஜலமானது குறைநதுவிடுகி
து பழையகலயததில வைககபபட்டால முனபோலவே குறை
னறியிருக்கிறது ஜலததோடுகூடிய அதிலேயே விடபபட்ட வே
லம [2]விருததியை அடைகினறது ஓ! அரசனே! அதுபோ
வவுலகததில புததி பூரவமாகச செய்யபபட்ட காமஙகள (குறை
மல) ஸமமும அதிகப புணணியமுமாகினறன அரசன பண
களையும வணஙகாதவாகளையும ஜயிககவேணடும மனனுயிாகளை
ாறுகக காககவேணடும அநேக யஜ்ஞஙகளால அகனியை
ழிககவேணடும முடிவிலாவது நடுவிலாவது வனததையடைந
ஸிககவுமவேணடும மனிதன அடககமுளளவனும தாமசீலனு
யிருநது மறறபபிராணிகளையும தனனைபபோலப பாாககவேண
ம ஓ! அரசனே! பெரியோாகளைச சகதியததோடும ஒழுக்க
ாடும தனசக்திக்குத தககபடி ஸுகமாகப பூஜிககவேணடும.

---

[1] இனி ஹிமஸை செய்யககூடாதெனகிற நிசசயததுடனிருததல.
[2] மூனறு சொறகள விடபபட்டன

இருநூற்றுத்தொண்ணூற்றெட்டாவது அத்யாயம்.

மோக்ஷதர்மம் (தொடர்ச்சி)

(பராசரகீதை, இயன்றவரை தர்மஞ்செய்வதே மேன்மைக்குக் காரணமென்னும் விஷயத்தில் சிலவரை உதாஹரித்தது)

யார் யாருக்கு உபகரிக்கிறான் ? யார் யாருக்கு (எதை)க்கொடு றான் ? மனிதன் தனக்காகத் தானகவே எல்லாக் காமத்தையு சய்கிறான் கௌரவமிழந்தவனை ஒரே உதரத்தில் பிறந்த பிராத ாயிருந்தாலும் ஸ்நேகத்தைப் பாராட்டாமல் தள்ளிவிடுவா னைசசேராத மற்றவனைத் தள்ளக்கேட்பானேன் ? சிறந்தவனு ்த தானம்செய்வதும் சிறந்தவனிடத்திலிருந்து பெற்றுக்கொள றம சமானமாயிருக்கின்றன அவைகளில் பிராம்மணனுக்குக்கொடு வனுடைய அந்தத் தானமானது மிகவும் புண்ணியமாயுள்ள ானகுவர்ணங்களும் நியாயமாகக்கிடைத்த தனத்தை நியாயமாகவ ிருத்திசெய்து தர்மத்திற்காக முயற்சியுடன் நன்கு காக்கவேண மனப்பது உறுதி தர்மத்தைவிரும்புகிறவன் ஹிம்ஸையுள்ள கா ினால் தனத்தைத் தேடக்கூடாது தன்விருத்தியைக்கருதாம க்திக்குத்தக்கபடி எல்லாக்காரியங்களையும் செய்யவேண்டும். சு ான குளிர்ந்தஜலத்தையாவது அக்னியில்சுடவைத்த ஜலத்தை து பசியால்வருந்தின அதிதிக்குச் சக்திக்குத்தக்கபடிகொடு ன பயனையடைகின்றான் மகாத்மாவான ரந்திதேவன் உலகத்தி ிரும்பினஸித்தியை அடைந்தான் அவன் கனிகளாலும் இலைக ும் கிழங்குகளாலும் முனிவர்களைப் பூஜித்துவந்தான் அவ்விதமா ழங்களாலும் இலைகளாலுமே சைப்யனென்னும் அரசனும் [1] மா டனகூடினசூரியனைச் சந்தோஷிக்கச்செய்தான் அதனால் அவ மேலானஸ்தானத்தை அடைந்தான் மனிதன், தேவதைகள் அதி ள வேலைக்காரர்கள் பிதருக்கள் தான் ஆகிய இவர்களுக்குக் ுள்ளவனுகப் பிறக்கிறான் ஆகையால் தன்னுடையவேதத்தை ஓ தால் மகரிஷிகளினிடமிருந்தும் யாகத்தினால் தேவர்களிடமி ும் ஶ்ராத்ததானத்தினால் பிதருக்களிடமிருந்தும் பூஜையினால் அ களிடமிருந்தும் யாகத்திலமீதியான ஆகாரத்தினாலும் பாலன ும் தன்னிடமிருந்தும் கடனில்லாமலிருத்தலை அடையவேண்டு

[1] ஸூர்யனுடையபக்கத்திலுள்ளவன்

ருதயவாககததிறகு முதலிலிருநது முறையாக எலலாககாரியதை
ம செயயவேணடும தனமிலலாதவாகளும முயறசியால நன
ததியடைநதிருககினறனா முனிவாகள அகனியில நனகுஹோ
மசெயது ஸிததியடைநதாாகள ஓ ! மஹாபாஹுவே ! [1]ரிசீகரின்
தரிரனுன சுநஸஸேபன யஜஞததிலபாகமுடையவாகளானதேவ
ளா ரிககுககளாலதுதிதது விசுவாமிதாருககுப புததிரனுதல்
டைநதான வீரியமாயிருபபதையடைநதஉசநஸ தேவியைததுதி
த தேவதேவருககு அருளவாசசெயது ஒளிநிரமபபபெறறு ஆக
ததில சநதோஷிககிறுா அஸிதா, தேவலா, நாரதபாவதாகள்
க்ஷீவான, ஜமதகனியினபுததிரரான பாசுராமா, மனோவசமுள
ணடியா, வஸிஷடா, ஜமதகனி, விஸவாமிதாா, அதாி, பாதவாஜ
ரிஸமஸரு, குணடதாாா, ஸருதஸரவஸ இநத மஹரிஷிகள ஸமா
டைநது ரிககுககளாலே விஷணுவைததுதிததுத தவததினுலே
ததிமானுன அவருடைய அருளைபபெறறு ஸிததியை அடைநதா
ா தாழநதவாகளும சிறநத அவரையே துதிதது மேனமைமை
டைநதாாகள இவவுலகில கெடட செயகையைசசெயது மே
மையத தேடககூடாது தாமததால வநத அாததஙகள ஸதயமா
வ அதாமததால வநதவைகளை நிநதிககவேணடும உலகததி
ஸவதமான தாமததைத தனததில விருபபததால தளளககூடாது
! ராஜஸரேஷடனே ! பிரபுவே ! எலலாவேதஙகளும மூனறு அக
ரிவிருககினறன ஆதலால அகனியை ஆதானஞசெயத தாமாதப
வ புணணியஞசெயகினறவாகளிலுததமன அனுஷடானம குண
மலிருககிற அநதப பிராமமணனதான ஆஹிதாகனியாயுளளவ
னுஷடானமிலலாதவன அநாஹிதாகனியாயிருபபது சிறநத
னுஷடானமிலலாத அகனிஹோாதாம சிறநததனறு ஓ ! நாசிரே
னே ! அகனியும ஆதமாவும பெறற மாதாவும பிதாவும குருவு
வாவாகளுககுததககபடி உபசரிககததககவாகள எவன அ
னததைவிடடுப பெரியோாகளை ஸேவிதது விதவானும காமமற
னுமாகி பரீதியுடன (உலகததைப) பாாககிறுனோ, ஸாமாததி
லலாமல தாமததுடன கூடி (ஒரு பிராணிககும) துனபஞசெயயா
ருககிறுனோ அநத ஆரியன நலலோாகளால பூஜிககபபடுகிறுன

---

[1] 'மூலததில, 'அஜீகாததஸுதன' எனறு இருககவேணடும' எனப
ழையவுரை.

இருநூற்றுத்தொண்ணூற்றேழாவது அத்யாயம்

மோக்ஷ தாமம். (தொடர்ச்சி.)

(பராசரகீதை, வர்ணதர்மங்கள்)

சூதாஜாதிககு மூனறுவாணஙகளிலிருநதும பரீதியுடனகொ
கபபடட ஜீவனமானது சிறநததெனறு சொலலபபடடிருககிற
து அவாகளை) எபபொழுதும தாமததிறசிறநதவாகளாகச செ
னறது சூதாஞுககுத தனனுடைய தாதை மூதாதைதொட
லைதத ஜீவனமிலலையானால (மூனவாணததோாகளுடைய) ப
டையையே செயயவேணடும வேறுவழியாக ஜீவனததைத தே
கூடாது எபபொழுதும எலலாநிலைமைகளிலும தாமததைய
த ஸாதுககளோடு சோநதிருபபதே சோபிககினறது ' அ
துககளோடு சோககையானது விளஙகாதெனபது எனஎணண
தயபருவததிலுளள திரவியமானது (ஸூாய) ஸமபநததத
ளஙகுவதுபோலத தாழநத ஜாதியிறபிறநதவனும ஸததுககளி
சாககையால விளஙகுகிறான வெளுபபான வஸதிரமானது எ
ாணததினாலே சாயமேறறபபடுகினறதோ அநத ரூபததை அ
னறது அபபடியே இதையும எனனிடமிருநது அறியககடவா
ூகையால குணஙகளில நீ பறறுதல செயயவேணடும, ஒருபோத
தாஷஙகளில பறறககூடாது இவவுலகில மாிககும தனமையுள
னஙகளுடைய மிகவும சஞசலமாயிருககிற உயிரானது அநிதயம
ு ? ஸூகததிலேயோ துககததிலேயோ இருநதுகொணடு ஸம
ஞகிச சுபகாமஙகளையேதேடுகினறவன இவவிடததில மஙகளஙக
பாாகிறான பெரியபயனையுடையதாயினும தாமததினினறும வி
ய காமததைப புததிசாலியானவன செயயககூடாது அது இம
ல ஹிதமாகசசொலலபபடுகிறதிலலை சிறுபயனையளிபபதாயினு
ாமமுளள காமமானது சநதேகமிலலாமல செயயததககது அ
கவும ஸூகததைத தரும எநத அரசன ஆயிரம பசுககளையப
து ரகஷிககமாடடாமல தானம செயவானோ அநத அரசன (கோ
ாஞ செயதவனெனகிற) சபதமாததிரமான பயனையடைநது இ
கிறான பிரமமாவானவா முதலில உலகஙகளால பூஜிககபபடட
ாவைச சிருஷடிததாா தாதாவானவா உலகஙகளைத தாிபபதில ஸ
தாான (பாஜனயனெனகிற) ஒரு புதராைசசிருஷடிததாா வைஸ
ுவரைப பூஜிதது மிகவும செலவபபெருககைததரும கிருஷிமுத

றைச் செய்யவேண்டும், க்ஷத்ரியர்கள் காக்கவேண்டும், பிரா
ணர்கள் டம்பமும் கபடமும் கோபமுமில்லாமல் ஹவ்யகவ்யங்களை
ய்துகொண்டு அனுபவிக்கவேண்டும், சூத்ரர் (பூமியின்) சுத்
தலானவற்றைச் செய்யவேண்டும் இப்படியானால் தர்மம் நசிக்கி
லை. ஓ! அரசிற்சிறந்தவனே! தர்மம் நசியாமலிருந்தால் பிரஜை
ர் ஸுகமுடையவைகளாகின்றன. பிரஜைகளுடைய ஸுகத்தா
வர்க்கத்தில் தேவர்கள் ஸந்தோஷிக்கிறார்கள் ஆகையால் இ
தம் தர்மத்தால் ரக்ஷிக்கின்ற அரசனும், அத்தியயனஞ்செய்கின்
த்தியனும், பொருள்தேடுவதில் முயற்சியுள்ள வைசியனும், இ
ரியங்களை ஜயித்து எப்பொழுதும் பணிவிடைசெய்கின்ற சூத்ரனு
ஜிக்கப்படுகின்றார்கள். அரசனே! இதற்கு வேறுவிதமாக நட
ன் தன்னுடைய தர்மத்திலிருந்தும் குறைவையடைகின்றான்
னவருத்தத்தோடு கொடுக்கப்பட்ட சோகிகளும் பெரும்பலனு
டயவைகள் நியாயமாகச் சம்பாதிக்கப்பட்டவைகளும் ஆயிரக்கண
ாகக் கொடுக்கப்பட்டவைகளுமான மற்றத்திரவியங்களைப்பற்றி
ால்லவும் வேண்டுமோ? பிராமமணர்களைத் தினந்தோறும் பூஜித்து
வர்களுக்குத் தானஞ்செய்யும் அரசன் அதற்குத்தக்கபடி நிலைத்
லை அனுபவிப்பான் (ஏற்பவர்களின்) இருப்பிடம் சென்று
ாடுப்பதைத் தர்மமானதும் சிலாக்யமுமாகச் சொல்லுகின்றார்கள்
டடபின் கொடுப்பதை மத்திய பலனுக்ச் சொல்லுகின்றார்கள்
மதிப்போடும் அஸ்ரத்தையோடும் கொடுக்கும் தானத்தை ஸத்ய
திகளான முனிவர்கள் அதமமாகச் சொல்லுகின்றார்கள் (ஸ
ஸாகரத்தில்) முழுகுகின்ற மனிதன் எப்பொழுதும் பலவித
பாய)த்தால் தாண்டவேண்டும் (முக்தி கிடைக்குமோ கிடை
தோவென்கிற) ஸம்சயத்தினின்றும் விடுபடுமாறு முயற்சிசெய்ய
ண்டும். பிராமமணன் அடக்கத்தினால் விளங்குகிறான் க்ஷத்ரி
வெற்றியினால் விளங்குகிறான் வைசியன் தனத்தினால் விளங்கு
ன் சூத்திரன் நித்யம் வேலைத்திறமையினால் விளங்குகிறான்

முந்நூற்றுவது அத்யாயம்

மோக்ஷ தர்மம். (தொடர்ச்சி)

(பராசரகீதை, முப்புரமெரித்த கதை)

ப்ரதிக்ரஹத்தால் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட தனங்கள் பிராமமண
டத்திலும் யுத்தத்தில் ஜயத்தால் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட தனங்கள்

ஷத்ரியனிடத்திலும் ந்யாயத்தால் ஸம்பாதிக்கப்பட்ட தனங்க
வைஸ்யனிடத்திலும் பணிசெய்தலால் சம்பாதிக்கப்பட்ட தனங்க
ந்தானிடத்திலும் அற்பமாயிருந்தாலும் தாமத்தில் உபயோகித்த
பெரும்பயனுள்ளவைகளாக ஸலாகிக்கப்படுகின்றன. நித்யம் மூன
ாணத்தாக்களுக்கும் ஏவினதைச் செய்வோன் சூத்திரனுக்குச் செ
படுகிறான். பிழையில்லாத பிராம்மணன் க்ஷத்ரிய தாமத்
டைந்தும் வைஸ்ய தாமத்தையடைந்தும் இழிவையடையான்.
பொழுது பிராம்மணன் சூத்ர தாமத்தையுடையவனாவானோ
பொழுது இழிவையடைகின்றான். எப்பொழுது ஜீவனமாக
றபடவில்லையோ அப்பொழுது சூத்ரனுக்கும் வியாபாரம்
செய்தல் (கொல்லுதச்சுமுதலான) சிலப்வேலையால் ஜீவ
ஆகிய இம்மூன்றும் விதிக்கப்படுகின்றன. உலகில் நிந்திக்கப்பட
வையான நாடகத்தில் வேஷந்தரித்தலும் [1]பதுமையாட்டலும்
ாமிசங்களை விற்பதும் உலோஹம் தோல் இவற்றைவிற்ற
தன் முன்னோர்களால் செய்யப்படாமல்) புதிதாகத் தான் செய
டாது. முன்னோர்களால் செய்யப்பட்ட இந்தக் காமத்தையுடை
மசத்திலிருந்தும் இதைத் தள்ளுகிறவனுக்குப் பெரிதான தா
என்று கேள்வி. உலகத்தில் ஸித்தியடைந்த புருஷன் செருக்கு
னத்துடன் எந்தப் பாவகாமத்தைச் செய்கிறானோ அதுவும் (
ால்) கொள்ளத்தகாததாகச் சொல்லப்படுகின்றது. (அப்படியுமே
டுமோவென்றால்) அடங்கினவர்களும் தாமத்தைப் பிரதானம
உடையவர்களும் ந்யாயமான தாமத்தை அனுஸரித்தவர்களும
ரஜைகள் (குறையைத் தெரிவிக்கிற) திகதண்ட ரூபமான சி
உடையவர்களாகப் புராணங்களில் சொல்லப்படுகிறார்களல்லவா?
யுரசனே! மனிதர்களுக்கு எப்பொழுதும் இவ்வுலகில் தாமந்த
லாகிக்கப்படுகின்றது. உலகத்தில் காமத்தால் பெரியோர்கள
னிதர்கள் குணங்களையே அனுஷ்டிக்கின்றார்களல்லவா? ஓ! நரட
ய! அஸுரர்கள் அந்தத் தாமத்தைப் பொறுக்கவில்லை. அப
ழுது அவர்கள் வரவர விருத்தியடைந்து பிரஜைகளுள் புகுந்தார்க
யுந்தப் பிரஜைகளுக்குத் தாமத்தை நாசஞ்செய்கின்ற கொழுப
ாது உண்டாயிற்று. அதன்பிறகு கொழுத்தமனமுடைய அந்தப
ரஜைகளுக்குக் கோபம் உண்டாயிற்று. குரோதத்தாலாக்ரமிக்கப்பட
பிரஜைகளுடைய நடக்கை லஜ்ஜையைக் கொடுக்கக் கூடியதாயிற
யுரசனே! பிறகு லஜ்ஜையும் நசித்தது. மோகமுண்டாயிற்று. பி

[1] 'வேசிகளால் பிழைப்பது' என்றும் கொள்ளலாம்.

ாகத்தாலசூழபபட்ட அந்தபபிரஜைகள் ஒன்றையொனறுவருத
மாகததை) விருததிசெயதுகொணடு முனபோல ஸுகமாக (தத
ததைப) பாககவிலலை பிறகு அநதப பிரஜைகளையடைநது அ
திகதணடமானது (அடககுவதில) காரணமாகவிலலை பிறகு
ஜைகள பிராமமணாகளையும தேவாகளையும அவமதிதது விஷய
ா அனுபவிததன இநதச சமயததிலேயே தேவாகள தேவாகளு
லலாம ஶ்ரேஷடரும தீரரும அனேக ரூபமுடையவரும குண
ால மேலானவருமான பரமேஶவரரைச சரணமடைநதாாகள
டணததோடு ஆகாயததில செலலுகிறவாகளான அநத அஸுர
மூவராயிருநதும அநதப பரமேஶவரரால தேவாகளால விருத
யயபபட்ட தேஜஸையுடைய ஒரேபாணததினுலே (அறுததுப
யில தளளபபட்டாாகள பயஙகாஞும பயஙகரமான பராகர
டையவனுமான அநத அஸுராகளுடைய தலைவனமாததிரம இரு
ன தேவாகளுககுப பயததையுணடுபணணுகிற அவன சூ
ணியான பரமேஶவரரால கொலலபபட்டான அவன கொலலப
டபிறகு மனிதாகள தஙகள நிலைமையை அடைநதாாகள வேதங
நம சாஸதிரஙகளும பூரவமபோலப பிரவிருததிததன பிறகு
ாககததில தேவாகளுடைய ராஜயததில இநதிரனுககு அபி
கமசெயது ஸபதரிஷிகளும மனிதாகளுடைய சிகைஷயைந
வதில சோநதுகொணடாாகள பிறகு ஸபதரிஷிகளுககு மேலே
ருதுவெனகிற அரசனும சோநதுகொணடான பிறகு க்ஷதரி
களும ராஜயஙகளில தனிததனி அரசாகளானாாகள பெரிய
ஙகளில பிறநதவாகளுககும மிகவும முனனோகளான மூதி
ாகளுககும இருதயததிலிருநது அஸுரததனமையானது விலக
லை ஆகையால தொடாசசியாய வநத அநத அஸுரததனமை
லேயே பயஙகரமான பராகரமததையுடைய அரசாகள அஸுரா
ககுரிய காரியஙகளையே செயதாாகள அவைகள அவாகளிடத
லயே இருநதன அவாகள அவைகளையே நிலைபெறவும செயதா
இபபொழுதும மிகவும புததியிலலாத மனிதாகள அவைகளைச
பகினறாாகள ஓ! அரசனே! ஆகையால நான உனககுச சொலலு
றேன விதவானன புருஷன சாஸதிரததாலாராயநது அநாதி
ததமான பிரமமஜஞானததையடையவேணடும, ஹிமஸாரூபமான
ாவை விடவேணடும தாமததிறகாக முறைதவறிக கலபபாகத
யததைச சமபாதிககககூடாது அது க்ஷேமமாகச சொலலப
றதிலலை அடககமுடையவனும க்ஷதரியனும இஷடாகளான

றவினாகளையுடையவனுமான நீ அடககததுடன இவவாறிருந
ரஜைகளையும வேலைககாராகளையும புததிராகளையும உனனுடை
ரமததோடு கவனிதது ரக்ஷி இஷ்டாகளுடையவும பகைவாக
டயவும சோகமையில ஸநேகமும வைரமும உணடாகினற
ததனால அநேகமாயிரம பிறவிகளில சுழலுகினறான ஆகையா
ணஙகளில பறறுதல வைககககடவாய ஒரு விதததாலும தோஷ
ளில பறறுதல வைககாதே [1]குணமிலலாதவனாயிருநதாலும எவ
ாபபுததியுளளவனோ அவன [2]தனககு அதிகனாயிருககிறான
ஹாராஜனே ! தாமாதாமஙகள மனிதாகளவிஷயததில பிரவருதத
னறன மனிதாகளலலாத மறறப பிராணிகள விஷயததில அபபடி
ரவிருததிககிறதிலலை மனிதனானவன ஆசையுளளவனாயிருநதா
சையறறவனாயிருநதாலும தாமசீலனாயும விதவானாயும எபபொ
தும உலகததில [3]ஆதமபூதனாயுமிருநதுகொணடு பிராணிகளுக
ம்ஸையிலலாமல நடககவேணடும எபபொழுது அவனுடை
னமானது சஙகறபம நீஙகினதாகினறதோ அபபொழுது அஸ
ம ஏறபடாது. க்ஷேமததையுமடைவான

மூநூறறேராவது அதயாயம்

மோக்ஷ தாமம் (தொடர்ச்சி)

(பராசாகீதை, தவத்தின் பெருமை)

ஐயா ! கிருஹஸதனுடைய இநதத தாமவிதியானது சொல
பபடடது (இனி) தவததின விதியைச சொலலபபோகிறேன தெ
ாகச சொலலுகினற எனனுடைய அநத வாாததையைக கே
ரசனே ! பெருமபாலும கிருகஸதனுககு ராஜஸ தாமஸ விரு
ளாலும ஸஙகததாலும வரும மமதையெனபது உணடாகிற
இமமையில மனிதனுககு வீடுகளையடுததுக கோககளும க்ஷேத
களும தனஙகளும பதனிகளும புததிராகளும வேலைககாராக
உணடாகினறனா இவவிதம பிரவிருததிதது அவைகளை நிதய

---

[1] ‘அறிவீனன நறகுணமறறவனாயிருநதாலும தனனிடம மிகக அன
ாவனாயிருககிறான’ எனபது வேறுபாடம
[2] தன எணணததில (அதாவது) தனனை அதிகனாகத தானே நி
கிறான
[3] எலலா ஜநதுககளையும தனனைபபோலப பாாககிறவன

ப நினைககினறவனும அதிதயமாக நினையாதவனுமான அவனுக
கமும தவேஷமும விருததியடைகினறன அரசனே ! ராகததே
ஙகளாலாககிரமிககபபடடவனும தனததின வசததையடைந
னுமான மனிதனை மோகததாலுணடான பறறுதலெனபதும அமை
றது சிறறினபததை முககியமாயககொணட எலலாரும போக
ஏ அனுபவிககிறவனைக கிருதாாததனுக நினைததுக காதலினுலே
றின்பததைககாடடிலும வேறு லாபததைச சிநதிககிறதிலலை
கு அவாவினுல பறறபபடட மனததையடைநது ஸஙகததால
ன) குடுமபததை விருததிசெயகினறுன அநதக குடுமபததைப
துகாபபதறகாகத தனததைத தேடவிருமபுகிறுன அவன தெரி
த தனததிறகாக அகாரியததைப பறறுகிறுன இளமைமுத
ணடான ஸநேகம மனததில அதிகரிததால அநத ஜனததின
ததால அனுதாபமுமடைகிறுன பிறகு அகஙகாரம நிரமபித
கு அபஜயம வாரமல காகக விருமபி, 'எதனுல ஸுகியாவே
னறு கருதி அதைச செயகினறுன அதனுல நாசததையடை
றுன ஓ ! அரசனே ! அது அபபடியனறே ? புததியுளளவா
நம சாஸவதமான பிரமமததைச சொலலுகினறவாகளும சுபகா
தைத தேடுகினறவாகளும விஷயததை வெறுததவாகளுமான
தாகளுககே ஸுகம மனிதன அனபுககுரியவாகளுடைய
ததாலும தன நாசததாலும ஆதி வியாதிகளாலுணடான தாபத
லும ஒழிவை அடைகினறுன ஒழிவினுல ஆதமநிசசயமுணடா
து ஆதமநிசசயததால ஆதமபாதயக்ஷம உணடாகிறது அர
ன ! சாஸதிராாததமான ஆதமாவினுடைய பாதயக்ஷததினுல
ததையேகருதுகிறுன மனிதாிறசிறநதவனே ! பிரியமானவிஷய
கம நசிததகாலததில தவததைசசெயவதறகுமுயறசிககினற
ம ஸாராஸார விவேகமுடையவனுமானமனிதன தூலபனல
று ? எலலாருககும ஸாதாரணமானதும ஸவாககமாககததை
டவிககிறதுமான தவமானது ஜிதேநதிரியனும அடககமுடைய
மானுாதானுககுககூட விதிககபபடுகிறது முனகாலததில
வும விரதததில ஜாகருகருமான ஹிரணயகாபபா சிறசிலவிட
ல விரதஙகளையனுஷடிததுத தவததால பிரஜைகளைசசிருஷடித
ஐயனே ! ஆதிதயாகளும வஸுககளும ருதாாகளும அகனி
அஸவினிதேவாகளும மாருதாகளும விசுவேதேவாகளும ஸாத
ளும பிதருககளும மருததுககளுடையகணஙகளும யக்ஷாகளும
ஸாகளும கநதாவாகளும ஸிததாகளும மறறதேவாகளும மற

ழுள்ளஸ்வர்க்கவாஸிகளும் தவத்தால் ஸித்தியை அடைந்தார்க
ன்காலத்தில் பிரம்மாவினால் முதலில் தவத்தாற்படைக்கப்பட
ிராம்மணர்கள் தவத்தைச்செய்துகொண்டு பூமியிலும் தேவலோக
த்திலும் ஸஞ்சரிக்கின்றார்கள் பூலோகத்தில் அரசர்களாகவும் பெ
ருலங்களில் மற்றக்கிருகஸ்தர்களாகவும் பிறப்பதெல்லாம் தவத்தி
யனே பட்டாடைகளும் சோபனமான ஆபரணங்களும் வாகன
ளும் ஆஸனங்களும் பானங்களுமாகிய இவையெல்லாம் தவத்தி
யனே மனத்திற்கொத்தவர்களும் அழகுள்ளவர்களும் ஆபி
ணங்களுள்ளவர்களுமான ஸ்திரீகளும் உப்பரிகையின்மேல் வாஸ
மாகிய இவையெல்லாம் தவத்தின்பயன் உயர்ந்தவைகளான படுக
ளும் பலவகையான ஆகாரங்களும் விரும்பப்படும்மற்றவைகளும்
வினைசெய்தவர்களுக்குஉண்டாகின்றன பகைவர்களை வாட்டுகி
யனே! மூவுலகங்களிலும் தவத்தாலடையக்கூடாதது ஒன்றுமில்
நல்வினைசெய்யாதவர்களுக்கு ஸுகங்களில்லாமல்போவதே பய
ஓ! ராஜச்ரேஷ்டனே! ஸுகியாயிருந்தாலும் துக்கமுடையவனாயி
தாலும் மனிதன் மனத்தினால் சாஸ்திரத்தைஆராய்ந்துபார்த்து அ
ஸந்தோஷமானது அஸுகத்தின்பொருட்டென்னும்நிச்சயத்தால் ஆ
யைத்தள்ளவேண்டும் லோபத்தால் இந்திரியங்களுக்கு மயக்கமு
டாகும் அதனால் இவனுடையபாஜ்ஞையானது அப்யாஸமில்ல
வித்தைபோல் நசித்துவிடும் பாஜ்ஞை நசித்தவுடன் நியா
த்தைக் கருதமாட்டான் ஆகையால் ஸுகத்திற்கு நாசம் வந்த
ழுது மனிதன் கடுந்தவத்தைச் செய்யவேண்டும் இம்மையில்
இஷ்டமோ அதை ஸுகமாகச் சொல்லுகின்றார்கள் வெறுக்கப
வது துக்கமாகச் சொல்லப்படுகின்றது தவம் செய்வதற்கும் த
செய்யாமலிருப்பதற்கும் பலம் எவ்விதமாயிருக்கின்றதெனப்ப
பாரும் மனிதர்கள் குற்றமற்றதவத்தைச்செய்து நித்யம் மங்க
களையும் பார்க்கின்றார்கள், விஷயஸுகங்களையும் அனுபவிக்கி
கள், பிரஸித்தியையும் அடைகின்றார்கள் துக்கமானது அ
மாயும் அவமானமாயும் அனேகவிதமான ரூபமுடையதாயிருக்கி
பயனை விரும்புகிறவன் நல்ல வழியைவிட்டு விஷயரூபமான வழி
அடைகின்றான் அவனுக்குத் தாமத்திலும் தவத்திலும் தான
லும் ஸந்தேகமுண்டாகின்றது அவன் கொடியபாவங்களையேசெ
நரகத்தை அடைகிறான் ஓ! அரசனே! ஸுகத்திலிருந்தாலும்
கத்திலிருந்தாலும் நல்லொழுக்கத்திலிருந்து சலியாத மனிதன்
திரத்தை நேத்திரமாயுடையவன் ஓ! அரசனே! ஸ்திரீஸங்கத்தி

ணவிலும காட்சியிலும மோபபதிலும கேடபதிலும (விலவிரு
டுபடட) ஓர அமபு பூமியில விழுஙகாலமவரையில ஸுகமான
ருதபபடுகிறது பிறகு அதனுடைய நாசததினல இவனுககு மிகு
ான துககம உணடாகினறது ஆகையால விதவானகள மிக
மலான ஸுகருபமான மோக்ஷததைச சிலாகிககினறாகள
ல விவேகமுடைய எலலாருககும பெரிதான ஸுகததின பொரு
ச சமமுதலான குணஙகள உணடாகினறன தாமம விருததியல
தால எபபொழுதும பொருள இனபஙகளால குறைவை அ
ான முயறசியினறிககிடைததவை கிருகஸதாகளால எபபொ
ம அனுபவிககததககவை தன தாமமானது முயறசியால அ
தககதெனபது என எணணம மானிகளும நலலகுலததிறபிற
ாகளும எபபொழுதும சாஸதிரததினாததததில திருஷடியுள
ாகளுமாயிருககிறவாகளுடைய செயகையானது தாமததினின
டுபடடமூடசித்தாகளால [1]செயயமுடியாது உலகததில மன
யறசியால செயயபபடட காமமானது நாசததையடைகினறதெ
து அவாகளுககுத தவததைததவிர வேறுகாமமானது இலலை
ரசனே ! கிருகஸதனனவன ஸாமாததியததோடு ஹவயகவயததி
பாருடடு ஸவதாமததில நடநதுகொணடு மனோவாககாயஙகளா
மததின நிசசயததை அனுஸரிககவேணடும நதீ நதஙகளா
லலா ஆறுகளும ஸமுததிரததில நிலைபெறுவதுபோல எல
ரமிகளும கிருஹஸதனிடததில நிலைபெறுகினறாகள ' என
சானனா.

முநநூறறிரணடாவது அதயாயம
மோக்ஷதாமம் (தொடர்ச்சி)

(பராசரகீதை, வர்ணங்களின் பிரிவுகளும்
விசேஷதர்மங்களும் பொதுவான தர்மங்களும்)

ஜனகா, 'ஓ! மஹரிஷியே! [2]ஜாதி விசேஷஙகளிலிருந
வறு ஜாதியானது எபபடி உணடாகிறது? இதை அறியவிருமப

---

1 'அசகயா' என்று மாறறபபடடது

2 பிராமமண க்ஷத்ரிய வைஸ்ய சூதர ஜாதிகளைககாடடிலும வேறு
னுலோம பிரதிலோமஜாதிகள இஙகு விசேஷவாணஙகளெனறு சொல
டடன '286 வது அதயாயததில சொலலபபடட கிருஷணவாணஙக
னபது பழையவுரை

ன சொலலுகிறவருள சிறநதவரே! அதைச சொலலும 'பிறககு
ததக குழநதை [1]அவனே' எனறு வேதம சொலலுகிறது பிரா
னிடததிலிருநதும உணடானவன எபபடி வேறுஜாதியாக
ாளளபபடுகிறான ?' எனறு கேடக, பராசரா சொலலலானா
'ஓ! மகாராஜனே! இது இபபடியே எவன எவனாலுணட
ோ அவன அவனே தவததின குறைவினாலே ஜாதிே
தை அடைநதான நலல க்ஷேததிரததினாலும நலல பீஜ
னாலும பரிசுததமான பிறபபு உணடாகிறது இவைகள இர
லானறு தாழநததானால தாழநதவன உணடாகினறான உ
களைபபடைகினற ஹிரணயகாபபனுடைய முகததிலும புஜங
லும துடைகளிலும பாதஙகளிலுமிருநதே (வாணஙகள) உ
யினவெனறு தாமததையறிநதவாகள அறிகினறாகள ஐயா
ரசனே! முகததிலிருநது உணடானவாகள பிராமமணாகள
யும புஜததிலிருநது உணடானவாகள க்ஷததரியாகளாகவும துடை
லிருநது உணடானவாகள தனவானகளான வைசியாகளா
ம பாததைதிலிருநது உணடானவாகள பணிசெயயும சூததிராகளா
ம நினைககபபடுகினறாகள ஓ! புருஷசிரேஷ்டனே! நான
ணஙகளுககுததான ஹிரணயகாபபனிடமிருநது உறபததி இ
ளககாடடிலும வேறாக அதிகமான அவாகள ஸஙகரஜாதிகளா
னககபபடடனா க்ஷததரியாதிரதா, அமபஷடா, உககிரா, வைதேஹ
, சிவபாகா, புலகஸா, ஸதேநா, நிஷாதா ஸூதா, மாகத
யோகா, காரணா, விராததியா, சணடாளா ஆகிய இவாக
னகு வாணஙகளிலிருநதும ஒனறோடொனறு கலநது உணடா
ாகள' எனறு சொனனா ஜனகா, 'ஓ! முனிசிரேஷடரே! ஒ
மமாவினால உணடானவாகள கோததிரததினால எபபடி அநேக
ானாகள? இவவுலகில கோததிரஙகள அநேகஙகளலலவா? எங
வணடுமோ அஙகே உணடான முனிவாகள எபபடித தமஜாதின
டைநதாகள? சிலா சூததிர [2]ஜாதியிலுணடானவாகள மறற
ா அயோநிஜாகள' எனறுகேடக, பராசரா, 'ஓ! அரசனே! தவ
ால சுததமாகச செயயபபடட மனததையுடைய மகாதமாககளி
பபானது இழிவானபிறபபுடன சோககககூடியதாகாது அரசனே
னிவாகள எஙகேவேணடுமோ அஙகே புததிராகளையுணடுபண

[1] தநதையே
[2] மூலததில வேறு சொலலிருககிறது சூதா ஸதிரீயினிடம பிறநதவ
னபதுபொருள.

ந்தபபுத்திரர்களுக்கு மறுபடியும தஙகள தவததாலேயே ரிஷித்த
மையைச் செயகின்றார்கள அரசனே ! வைதேஹ ! முனகாலத்தி
ன னுடையபிதாமஹரான வஸிஷடா, ரிஸ்யஸருஙகா, காஸ்யப
வதா, தாணடியா, கிருபா, கக்ஷீவான, கமடா முதலியவாகள, யவ
தா, பேசுகிறவாகளுள ஸ்ரேஷடரான தரோணா, ஆயு, மதஙகா, த
ா, கருமதா, மாதஸயா ஆகியஇவாகள தவததினவனமையால ரிஷி
னமையை அடைநதாாகள வேததைதைஓதியுணாநதவாகளும தப
ாடுகூடியதவததினலேயே பிரதிஷடையை அடைநதாாகள அ
ஸ, கஸ்யபா, வஸிஷடா, பருகுஎனறு மூலகோதரஙகள நான
ணடாயின அரசனே ! காமததால இதரகோததிரஙகள உ
ாயின தவததாலுணடானஸததுககளுடைய அநதப பெயாகளு
கிககயோகயமானவைகள ' எனறுசொனனா ஜனகா, ' ஓ ! ப
னே ! எனககு வாணஙகளுடையதனிததனிதாமஙகளைச் சொ
ம பிறகு பொதுவானதாமஙகளையும சொலலும எலலாவற
ம ஸமாததராயிருககிறீா ' எனறு கேடக, பராசரா, ' அரசனே
னமவாஙகுதலும யாகமசெயவிததலும அததியயனமசெயவித
ம பிராமமணாகளுககு விசேஷமானதாமஙகள க்ஷததரியனுக
ாருகாக்ஷிபபது உரியதாமம வைஸ்யாகளுககு உழவும, மா
யததலும, வாணிபமும உரியதாமம அரசனே ! இருபிறபபோ
ானமூவருககுமபணிசெயதல சூததிரனுககு உரியதாமம அ
ே ! வாணஙகளுடைய விசேஷதாமஙகள சொலலபபடடன
னே ! பொதுவானதாமஙகளை எனனிடமிருநது விரிவாயககேள
சனே ! குரூரததனமையிலலாமை, கொலலாமை, தவறுதலிலல
, (உலகததிலசோநதும) விலகியிருததல, ஸ்ராததகாமம, அதிதி
பபூஜிததல, ஸததியம, குரோதமிலலாமை, தஙகளபததியுடன
மூநதிருததல சுசியாயிருததல, எபபொழுதுமஅஸூயையினமை
மஜஞானம, பொறுமை ஆகியஇவைகள பொதுவானதாமஙகள
மமணாகள, க்ஷததரியாகள, வைஸ்யாகள இமமூனறுஜாதிகளுட
ிஜாதிகள ஓ ! மனிதாகளிறசிறநதவனே ! இநததாமஙகளில
ாகளுக்கு அதிகாரம ஓ ! அரசனே ! இமமையில ஸவகாம
பபறறிப பெரியோாகள மேலேபோவதுபோலத தமககுததகா
ஙகளிலிருககினறமூனறுவாணததாாகளும கீழமையடைகினறா
சூததிரனனவன பதனததையடைகிறதிலலையெனபதும இப
யில ஸமஸகாரததையடைய யோககியனிலலையெனபதும நிசசயம
னனறல) வேததததாலசொலலபபடடதாமம அவனுககு இலலை

வனுக்குத் [1]தாமதஇன நிஷேதமுமில்லை மஹாராஜனே! வேதா
யனத்துடன்கூடின த்விஜர்கள் சூத்திரனை (தாமதத்திற்குப்பயோ
ல்லாததுபற்றி ஸ்தூலசரீரமிருந்தும் இல்லாததுபோலானபடியா
வதேஹர்களுக்குச் சொல்லுகின்றார்கள் ஸகலஜகத்திற்குமதேவரு
ரணருமான [2]விஷ்ணுவாக நான் நினைக்கிறேன் (ஆகையா
மை உயர்த்திக்கொள்ளவேண்டுமென்கிறசூத்திரர்கள் ஸத்துக
டைய, (சமமுதலிய) ஒழுக்கத்தையடைந்து மந்திரமில்லாமல் பு
யைச்செய்கின்ற கிரியைகளைச்செய்கிறவர்களாகித் தோஷங்க
டையார் இதரஜனங்கள் நல்லநடக்கையைப்பற்றிநடப்பதற்கு [1]ஏற
ஸுகத்தையடைந்து இகத்திலும்பரத்திலும் ஸந்தோஷிக்கின்று
ர்' என்று சொன்னார் ஜனகர், 'ஓ! மகாமுனிவரே! ஒருவனைத்தோ
ள்ளவனுக்குச்செய்வது காமமா? அல்லது ஜாதியா? எனக்குச் ச
கமுண்டாகிவிட்டது ஆகையால் எனக்கு விவரித்துச்சொல்
வண்டும்' என்றுகேட்க, பராசரர், 'ஓ! மகாராஜனே! காமாஜா
ரண்டும் ஸமசயமின்றித் தோஷத்தைச்செய்யும் ஆனால் விசேஷ
தக் கேள் ஜாதியினால்தோஷத்தையடைந்துபாவத்தைச்செய்யா
ருப்பவன் ஜாதியினாலும் காமாவினாலும் துஷ்டகர்மத்தைப் பிற
றதில்லை மேலானஜாதியில்பிறந்தவனானாலும் நிந்திக்கப்பட்டகாப
தச்செய்தால் அவனை அந்தக்காமமானது தோஷமுள்ளவனுக்குச்செ
றது ஆகையால் காமாவானது நல்லதன்று' என்றுசொன்ன
னகர், 'ஓ! பிராமமணஸ்ரேஷ்டரே! இந்த உலகத்தில் எந்த
மங்கள் தாமதத்திலிருந்துவிலகாதவைகளும் செய்தால் பிரா
ளுக்கு எப்போதும் துன்பமுண்டாகாதவைகளுமாயிருக்கும்
ன்று கேட்க, பராசரர் சொல்லத்தொடங்கினார் 'ஓ! மகாராஜனே
னை நோக்கி எதைப்பற்றி நீ கேட்டாயோ அதுவிஷயத்தி
ஹிம்ஸையில்லாமல் எப்பொழுதும் மனிதனைக் காக்கக்கூடி
ர்மங்களை என்னிடமிருந்து கேள் அக்னிகளைத் தள்ளிவிட
டதாஸீனர்களாயும் மனக்கவலை நீங்கினவர்களாயுமிருக்கின்றவர்க
ரமமாகக் காமமார்க்கத்திலேறி மோக்ஷமார்க்கத்தைப் பார்க்கி
ர்கள் ஸ்ரத்தையுள்ளவர்களும் வணக்கமுள்ளவர்களும் எப்போ
டங்கினவர்களும் கூரிய புத்தியுள்ளவர்களும் எல்லாக்காமங்க

[1] 'குரூரத்தன்மையில்லாமைமுதலிய பொதுவான தாமங்கள்' என்
பழையவுரை
[2] 'க்ஷத்திரியனுக்கு ஒப்பானவன்' என்பது பழையவுரையின் கருத்
3 வேறுபாடம்.

ந்தும் விலகினவர்களுமான (அவர்கள்) ஜரையற்றஸ்தானமான ்க்ஷத்தை அடைகின்றார்கள் ஓ! அரசனே! ஜீவலோகத்தில் லா ஜாதிகளும் தாம்காரியங்களை நன்றாகச்செய்து ஸத்யவார்த்தை யும் சொல்லிக் கொடிய அதர்மத்தையும்விட்டு ஸ்வர்க்கத்தை டகின்றன இந்த விஷயத்தில் ஆலோசிக்கவேண்டா

முந்நூற்றுமுன்றுவது அத்யாயம்

மோக்ஷதர்மம் (தொடர்ச்சி.)

ாசரகீதை, மனிதப்பிறப்பின்உயர்வும் அதற்குரியபலதர்மங்களும்)

ஓ! அரசனே! உலகத்தில் குணமில்லாதவர்களுக்குத் தந்தை ண்பர்களும் குருக்களும் மனைவிகளும் மிக்க அன்புள்ளவர்களும் சொற்கூறுகிறவர்களும் நன்மைசெய்கிறவர்களும் வசப்பட்டவர் ம் பயன்படுகிறதில்லை மனிதர்களுக்குப் பிதா மேலானதெய பிதாவை மாதாவினும் சிறந்தவனாகச் சொல்லுகின்றார்கள். னத்தினுடையலாபத்தைச் சிறந்ததாகச் சொல்லுகின்றார்கள் கிரியங்களையும் விஷயங்களையும் ஜயித்தவர்கள் பரமானபிரம ்தை அடைகின்றார்கள் ராஜகுமாரனானவன் எப்பொழுது பாணுக ்பாவின்யுத்தகளத்தில் வதத்தையடைந்து கொளுத்தப்படுகின் ு அப்பொழுது தேவர்களாலடையமுடியாதலோகங்களை அடை ன, ஸுகமாக ஸ்வர்க்கபலத்தையும் அனுபவிக்கின்றான். ஓ! சனே! களைப்பையடைந்தவனையும் பயந்தவனையும் ஆயுதமற்ற வனையும் அழுகின்றவனையும் புறங்காட்டி ஓடுகின்றவனையும் ாகவசமுதலிய) யுத்தஸாதனம் குறைந்தவனையும் யுத்தஸன்னு செய்யாதவனையும் ரோகியையும் யாசிக்கின்றவனையும் இளையவ ம் முதியவனையும் ஹிம்ஸிக்கக்கூடாது அரசன் யுத்தத்திற்குரிய ஸாதனங்களையுடையவனும் நன்றாகக்கூடினவனும் யுத்தமுயற்சி ளவனும் தனக்குச் சமநிலையை அடைந்தவனுமான ராஜகுமாரனை லவேண்டும் இவ்வுலகில் சமமாயுள்ளவனிடமிருந்தும் மேலா னிடமிருந்தும் வதமானது ஶ்ரேயஸ்கரமென்பது நிச்சயம், தனக குறைவானவனிடமிருந்தும் பயந்தவனிடமிருந்தும் தீனனிட ந்தும் வதமானது நிந்திக்கப்பட்டிருக்கின்றது ஓ! நரபதியே! ியினிடமிருந்தும் பாவ ஒழுக்கமுள்ள கீழோரிடமிருந்துமுண

டானஇந்தவதமானது பாவமாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது அ
ரகத்திற்குக்காரணமாகுமென்பது நிச்சயம் ஓ! அரசனே! ய
வசத்தையடைந்தவனை ஒருவனும் காப்பதேயில்லை ஆயுள
முள்ளவனையும் ஒருவனும் இழுக்கிறதேயில்லை இவ்வுலகில
னிடமஸநேகமுள்ளவர்களால் தனக்காகச்செய்யப்பட்ட ஹிம
யைக்கொடுக்கின்ற எல்லாக்காமங்களையும் விலக்கவேண்டும்
னுடையபிராணனால் தன்பிராணனைக் காக்கவிரும்பக்கூடாது அப
மரணத்தை எதிர்பார்க்கின்ற எல்லாக்கிருகஸ்தர்களுக்கும் தமக்கு
காமத்துடன் மணலிட்டோடுகூடினநதீதீரங்களிலமரிப்பது சே
னம் ஆயுளானதுநசித்தகாலத்தில் மரணமானது (தானே) வரு
றது அப்படியானால் காரணமில்லாமலேற்பட்டதாகின்றது தேகத
அடைந்து பலாத்காரமாகச் சரீரத்தைவிடுகிறவனுக்கு ஆத்மஹ
முதலியகாரணங்களால் யாதனாசரீரம் உண்டாகின்றது அ
மோக்ஷமார்க்கத்தைப்பற்றினவனானாலுமஇழிந்தவனே, அவன்
வீட்டைவிட்டு மற்றொருவீட்டையடைந்தவன்போலாகின்றான் அ
விஷயத்தில் இரண்டாவதான வேறொருகாரணமுமில்லை தே
னுடைய அந்தயாதனாதேகமானது மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பதற
ஏற்பட்டருத்திரருடையபிசாசங்களிடத்தில் சோகப்பட்டதாயி
கிறது ஆத்மவிஷயமான சிந்தனையுள்ளவிதவான்கள் 'தேகமா
பெருநரம்பு, சிறுநரம்பு, எலும்புஇவைகளுடையகூட்டம், நிந்தி
தக்க அமேத்யங்களால்வியாபிக்கப்பட்டது, பஞ்சபூதங்கள் இந்தி
கள்விஷயவாஸனைகள்இவற்றின்சேர்க்கை, தோலை மூடிவினுடை
என்றுசொல்லுகிறார்கள் மரிக்கும்தன்மையையடைந்த சரீரமா
ஸௌந்தரியமுதலானகுணங்கள்ழிந்து ஜீவனாலதள்ளப்பட்டுச்
லற்றதும் அறிவற்றதுமஆகிவிடுகின்றது பூதங்கள் தம்காரண
யடைந்து உடனே பூமியிலஅழிந்துவிடுகின்றன ஓ! விதேஹகுல
சனே! இந்தச்சரீரம் எந்தஎந்த நினைவிலிருந்துகொண்டு மரிக்கி
தோ அதில் அதில காமயோகத்தால வாஸனையுடையதாகச் செ
பட்டு ஜனிக்கின்றது அந்தச்சரீரம் விழுந்தகாலத்தில் காமாவி
அப்படிப்போல வேறுசிருஷ்டியானது காணப்பட்டிருக்கின்றது
நரபதியே! இவன மறுபடி சிலகாலம் ஜனிக்காமலுமிருக்கின
மகானானஜீவன் ஆகாயத்தில் மேகம் சுழலுவதுபோலச் சு
கின்றான் [1]ஓ! ராஜனே! அவன் மறுபடியும் இகலோகத
ஸ்தானத்தையடைந்து ஜனிக்கின்றான் ஓ! நரபதியே! ஆத்மா

---

[1] வேறு பாடம்

தைதககாட்டிலுமமேரேஷ்டன. மனமஇநதிரியஙகளைககாட்டிலும
ரஷ்டம ஓ! அரசனே! அனேகவிதமான பிராணிகளுள ஜங
கள மேறபட்டவைகள ஜஙகமஙகளுளளும இரணடுகாலுள்ள
கள மேலானவாகளாக ஒபபுககொளளபபட்டிருககினறாாகள
ணடுபாதமுடையவாகளுளளும பிராமமணாகள மேலானவாகளா
கருதபபட்டிருககினறாாகள ஓ! ராஜஸ்ரேஷ்டனே! வேதியாக
ளும பிரஜஞையுடையவாகள மேலாக ஒபபுககொளளபபட்டிருக
கள அறிஞாகளுளளே ஆதமஞானிகள மேலானவாகள ஆதம
னிகளுள அபிமானமவிட்டவாகள மேலோாகள மனிதாகளுடைய
யததில பிறநதவனே மரணம பினதொடருகிறதெனபது உறுதி.
ஜகளோவெனறால அழிவுளளவைகளான காமஙகளைக குணமா
செயகினறன ஓ! அரசனே! எவன இகலோகததில ஜனததைத
பபபடுககாமல தனனுடைய சகதிககுததககபடி காமததைச
து இயறகையாக உணடான மரணததினால பாவததை அலமபி
டு ஆதிதயன வடககுததிககையடைநதகாலததில புணயநக்ஷததி
லும புணயமுகூாததததிலும மரணததையடைவானே அவன
யம செயதவன விஷததாலும தூககினாலும தீயினாலும
டனகையினாலும கோரபபறகளுளள பிராணிகளாலும பசுக
லுமுணடான மரணஙகள இழிவானவையெனறு சொலலப
னறன புணணியகாமமுடையவாகள இவைகளோடும ஒருவித
ணததாலுணடான இவறறைபபோனறனவாகிய வேறு அநேக
மானபராகிருதவஸ்துககளோடும கூடுகிறதிலலை ஓ! நரபதியே! மே
புணயவானகளுடைய பிராணனகள சிரததைபபிளநதுகொணடு
கினறன நடுநிலையானபுணயசாலிகளுடைய பிராணனகள நடு
லும பாபிகளுடைய பிராணனகள கீழாலும பேதிததுககொணடு
கினறன ஓ! அரசனே! புருஷனுககு அஜஞானமொனறே
அஜஞானததிறகுநிகராக இரணடாவதுபகை இலலை அநத
ஞானததால சூழபபட்டவன மிகவுமபிரவிருததிததுக கோரமும
வும ஹிமஸையுளளதுமான காமஙகளைச செயகினறான ராஜ
ரேனே! புருஷனானவன ஞானததைத தனககு உணடுபணணு
காக (வேததிறசொனன குருசுசுரூஷைமுதலான) காமததோ
பெரியோாகளை உபாஸிதது எநத அஜஞானசததுருவினவிஷ
ல ஸமாததனுவானே அநத அஜஞானசததுரு பிரயாஸத
வெலலககூடியவன பிரஜஞையாகிறசாததினாலே அடிககபபட்டு
கினறான காமததை விருமபுகிறபுருஷன இவவுலகததில பிரம

மசாரியாகி நியமததுடன வேததலதஓதிச சகதியினுல ஐநது
பஜஞஙகளையுமசெயது தனனுடையவமசததை ஸதாபிதது ப
பனைவிருமபி வனததையடையவேணடும ஸதிரீமுதலான உப
நஙகளாலேவிடபபடடும சரீரததை மனிதனுனவன நாசஞசெய
கூடாது அபபா ! சணடாளஜாதியாயிருநதாலும மானிடததன
பானது எலலாவிதததாலும மேலானது ஓ ! பூபதியே ! எந
பிறபபையடைநது சுபமானகாமஙகளாலே ஆதமாவானது ரக்ஷ
மூடிகினறதோ அபபடிபபடட மானிடபபிறபபானது மேலான
ஓ ! பிரபுவே மனிதாகள, 'இநதபபிறவியிலிருநது எபபடி மிக
நஷடமாகாமலிருபபோம' என்று வேதபிரமாணமெனகிற உறு
னுல தாமததைச செயகினறாகள எநதமனிதன மிகவுமகிடைக
தான மனுஷயஜாதியையடைநது (தாமததை) தவேஷிககினறு
தாமததை அவமதிககினற அவன காமததையே உருவமாகவு
வனுவான அவன காமததால வஞசிககபபடடவனுகிறுனலல
ஐயனே ! தீபததுககு ஒபபான பிராணிகளை நேயததையு
கணணினுல பாாபபவனும அவைகளிலுளள (குணதோஷஙகளா
எலலாவிஷயஙகளையும பாாாதவனும ஸமாதானவாாததையினு
தானததினுலும பிரியமானவாாததையினுலும அனுசரிககினற
மான மனிதன ஸமமானஸௌகதுககஙகளையுடையவனுகிப பரலோ
தில பூஜிககபபடுகினறுன மநதிரபூாவகமான கொடையும ஸ
ரணமானகொடையும மனிதனுககு மஙகளகாமான [1]சரீரம ம
னுல ஸாஸவதி நைமிசம புஷகாமிவைகளிலும பூமியிலுளளே
புணயபாதேசஙகளிலும தவததுடன தீாததஙகளாலே சரீமா
அடிககடி நீராடடததககது கிருகஙகளில எவாகளுடைய பிரா
கள விழுகினறனவோ அவாகளை உடனே வெளிபபடுததலும
சானததிறகு வாகனததாலகொணடுபோதலும சுததமானவிட
விதிபபடி தகனமும சிறநத தாமம இஷடியும புஷடிகாம
யாகமும யாகமசெயவிததலும தானமும புணயகாமஙகளின
டானமும சகதிககுததககபடி பிதருகாமமும மேலானவை இவ
ளெலலாவறறையும இநத மனிதன தனககாகவே செயகிறுன.
நாபதியே ! தாமசாஸதிரஙகளும வேதஙகளும (சிக்ஷைமுதல
ஆறு வேதாஙகஙகளும காமாவைத துனபமெனறுநினையாத ம
னுககு ஶ்ரேயஸினபொருடடு விதிககபபடுகினறன' எனறுா

---

1 வேறு பாடம 2 ஒரு ஶ்லோகம விடபபடடது

ப! இந்த எல்லாவிஷயமும் மிகவும் மகாத்மாவான பராசரமுனி
லே முன்காலத்தில் விதேஹராஜனுக்கு ஶ்ரேயஸினிமித்தத்தி
ால்லப்பட்டது

முந்நூற்றுநான்காவது அத்யாயம்

மோக்ஷதர்மம். (தொடர்ச்சி)

(பராசரகீதை, பலவிதமோக்ஷோபாயங்கள்)

மிதிலாதிபனான ஜனகன் மறுபடியும் தர்மத்தில் பெரிய நிச்ச
ள்ள மஹாத்மாவான பராசரரைநோக்கி, 'ஓ! பரமமுனி
ரேயஸுக்குக்காரணம் எது? கதியாவது எது? என்னசெய்தா
யாமலிருக்கும்? எங்கே சென்றவன் திரும்பாமலிருக்கிறான்? விச
ான புத்தியுள்ளவரே! அவற்றை எனக்குச் சொல்லும்' என்
ட்க, பராசரர் சொல்லலானார்:

பற்றற்றிருப்பது ஶ்ரேயஸுக்குக் காரணம். ஞானரூபமா
்ன! ஞானமானது பரமானகதி. அனுஷ்டிக்கப்பட்டதவம்
து, [1] ஸத்பாத்திரத்தில் செய்யப்பட்ட தானம்போல் நசியாது
பொழுது அதர்மமயமான பாசத்தை அறுத்துத் தர்மத்தி
றுகின்றானோ அப்பொழுது அபயதானமென்னும் ஸனய
த்தைச் செய்து [2] ஸித்தியையடைகின்றான். எவன் ஆயிரம் கோ
ளயும் நூறு குதிரைகளையும் எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் அபய
யும் கொடுக்கின்றானோ அவனை எப்பொழுதும் எல்லாப்பிராணி
டமிருந்தும் அபயமானது சூழ்கிறது. புத்திசாலியானவன் விஷ
களின் மத்தியில் வஸித்தாலும் வஸிக்கின்றவனாகிறதில்லை. (பு
த்துள்ள) துர்புத்தியுள்ளவன் விஷயங்களில்லாதபோதும் விஷ
களிலேயே வஸிக்கிறான். ஜலமானது தாமரை இலையைப்பற்றாதது
ால் அதர்மமானது அறிவுள்ளவனைப் பற்றுகிறதில்லை. அரக்க
து கட்டையில்பற்றுவதுபோலப் பாவமானது புத்தியில்லாதவனை
கமாகப்பற்றுகிறது. பயனையளிக்கஸித்தமாயிருக்கிற அதர்மம
து செய்தவனை விடுகிறதில்லை. ஆகையால் கர்த்தாவானவன் கால
் அனுஸரித்து அந்த அதர்மத்தாலுண்டானபயனை அடைகின்றான்

---

[1] 'நல்லநிலத்தில் விதைக்கப்பட்ட விதைபோல்' என்றும் கொள்ளலாம்
[2] மோக்ஷம்

தமாவின நிசசயததையுணாநதமனேவசமுளளவாகள துனபத
டைகிறதிலலை மிகவும மதததையடைநது ஞானேநதிரியகா
ரியஙகளுடைய (சேஷடையை) அறியாதவன சுபாசுபஙகளில
ன மனததுடன மிகபபெரியபயததை அடைகினறுன எபபொ
ம முறறுமஆசைநீஙகினவனும கோபததைவெனறவனுமாயிரு
ன விஷயததிலிருநதாலும பாவததை அடைகிறதிலலை வரமபி
டடபபடட தாமமாகிற அணையானது உடைபடுகிறதிலலை அணை
லே பெருகினவெளளமபோலத தாமஸமூஹமானது தா
ருததியடைநததாகினறது ஓ ! ராஜஸரேஷடனே ! சுததமானசூ
நதமணியானது சூரியனிடததுளள தேஜஸை நியமமாககிரகிக
துபோல யோகியானவன தியானததினுல பிரமமதேஜஸை அ
னறுன எளளினகுணமானது இவவுலகில பரிசுததமானபதா
ஙகளுடையசோககையினுல தனிததனியாக அவையவைகளுடை
பபுமையை மிகுதியும்அடைகினறதுபோல யோகிகளானமனித
டையஸதவகுணமானது ஆஸரயததிறகுததககபடி பிரவிருத
னறது மனிதன மோக்ஷததிலவிருபபமுளளவனுகி மனைவி
ம பலவிதமானசெலவஙகளையும இருபபிடததையும வாகனததை
லவிதமானசுபகாமஙகளையுமதளளுகினறபொழுது இவனுடைய
யானது விஷயஙகளினினறும விலகுகினறது அரசனே ! விஷ
ளிறபறறினபுததியுடன ஒருவிதததினுலும தனனுடையநனமை
றியாமலிருபபவன எலலாவிஷயவாஸனையையுமடைநத சிததத
தூணடிலிலுளள) இறைசசியால மீன இழுககபபடுதலபோல இ
பபடுகிறுன ஒனறையொனறுஆஸரயிததததும வாழைததணடு
ப பலமிலலாததும சரீரேநதிரியஙகளுடைய கூடடததோடுகூடிய
ான மானிடஜனமமானது வெளளததில முழுகுகிறதோணிபோ
முழுகுகினறது மனிதனுககுத தாமததிறகுககாலமானது (இது
னனறு) நிசசயிககபபடவிலலை மிருதயுவும மனிதனை எதிாபாாக
லலை எபபொழுதும தாமததைசசெயவதே நனமையானது
பொழுதுதான மனிதன மிருதயுவினவாயிலிருநது திருமபுவா
ருடன தனவீடடில ஜாகாதையுடன அபயாஸததினுலேயே ந
னறதுபோல அறிஞனவன யோகததுடனகூடியமனததி
நதமோக்ஷகதியை அடைகினறுன பிறநதாலஇறபபதும இறந
றபபதும சொலலபபடடிருககினறன மோக்ஷதாமஙகளையறிய
ன பநததததை அடைநது சககரமபோலச சுழலுகினறுன ஞ
ழியிலசெனறவனுககு இமமையிலும மறுமையிலும ஸுக

ரிவாயுள்ளவைகள் துன்பத்தைத் தருகின்றன சுருங்கினவை
ளா ஸுகத்தையளிக்கின்றன ¹விரிவானவையெல்லாம் ஆத்ம
த்தவிர மற்றவைகளுக்காகவென்றும் சுருக்கமென்றதியாகத்தை
மாவுக்கு நன்மையானதென்றும் (அறிஞர்கள்) அறிகின்றார்கள்
வுலகில் தாமரைத்தண்டிலுள்ள நூல் சீக்கிரம்விட்டுப்போ
துபோலப் புருஷனுடைய ஆத்மாவானது மனத்தால் விடுப
து மனமானது ஆத்மாவை இழுக்கிறது ஆத்மா மனத்துடன்
ருகிறது அது யோகத்துடன் கூடுகிறபொழுது அந்தப் பரமாத்ம
ப் பாகிறது இந்திரியவிஷயங்களில் பற்றுள்ள எவன் ஆத்ம
கு வேறானவைகளின் காரியத்திலிருந்துகொண்டு அதைத் தன
யமாக நினைக்கிறானோ அவன் தன் காரியக்குறைவை அடைகின
பராஜனுடைய ஆத்மாவும் மற்றவனுடைய ஆத்மாவும் ப
செய்யப்பட்ட புண்யபாபங்களாலே ஸ்வர்க்கத்தில் மேலான
யையும் கீழான திரியக்கதியையும் அடைகின்றன சுட்டமண்பா
தில் உள்ள ஈரம் சுண்டிப்போவதுபோலத் தவத்தால் வாட்டப்பட்ட
ரம விஷயங்களில் அழுந்தாது எவன் விஷயங்களை அதிக
கிறானோ அவன் அவற்றை அனுபவியான ஸந்தேகமில்லை
மாவை அறியாதவன் பனிபோன்ற அஞ்ஞானத்தால் சூழப்
டு ஆகாரத்திலும் சிற்றின்பத்திலும் பற்றினவனுகிப் பிறவிக்
டன்போல வழியை அறிகிறதில்லை வணிகனானவன் ஸமுத்
திலிருந்தும் மூலதனத்திற்குத் தக்கபடி தனத்தையடைகின்றது
லவே ஜந்துவுக்கு மாத்தியலோகமாகிற ஸமுத்திரத்திலிருந்து
த்திற்கும் ஞானத்திற்கும் தக்கபடி கதி ஏற்படுகின்றது இர
லகளுடைய விகாரமான உலகத்தில் மிருத்யுவானவன் ஜரையின்
வமாகி ஸஞ்சரித்துக்கொண்டு ஸாப்பம் காற்றைப்புசிப்பது
லப் பிராணிகளைப் புசிக்கின்றான் பிறந்த பிராணியானது தன
செய்யப்பட்ட கர்மங்களை அடைகின்றது இவ்வுலகத்தில் ஒரு
வும் தன்னால் செய்யப்படாத பிரியம் அபரியமொன்றையும் அடை
தில்லை சுபாசுபங்களான கர்மங்கள் மனிதனைப் படுத்திருக்கை
லும் நடக்கையிலும் இருக்கையிலும் தொழிலைச்செய்கையிலும்
பொழுதும் வந்தடைகின்றன புருஷன் அக்கரையை அடைந்த
படியும் அடையத்தனிக்கிறதில்லை இந்த ஜந்துவுக்கு ஸம்ஸா
ஸமுத்திரத்தில் தாங்கமுடியாதகெடுதல் காணப்படுகிறதன்றோ
ரிய பிரவாஹத்தில் மரக்கலமானது கயிற்றினால் மீகாமனுடை

¹ 'யாகமுதலானவை' என்பது பழையவுரை

அபிபபிராயபபடி செலலுகினறதுபோலச சரீரமானது மனத்
அபிபபிராயபபடி காரியததைச செயகிறது ஸமுததிரததைச சு
லும அதறகு வேறான நதிகள வநதுவிழுவதுபோல மனத
வாஸனையால எபபொழுதும (ஜநதுவைத) தனனியறகைககு வேற
ஸவபாவமானது சுறறிவளைகினறது பலவிதமான ஸநேஹபா
களாலே பறறுதலுளளமனமுடைய மனிதாகள பாகிருதியிலிரு
கொணடு, ஜலததில மணலால கடடபபடட வீடுபோலச சி
கினறாாகள சரீரமாகிற கிருகததிலிருபபவனும செளசமாகிற தீ
ததையுடையவனும ஞானவழியில நடபபவனுமாயிருககிற தே
ககு இஹததிலும பாததிலும ஸுகம விரிவாயுளளனவெல
துனபததைத தருகினறன சுருககமானவைகளோ ஸுகதை
கொடுககினறன. விரிவானவைகளெலலாம தனனைததவிரமறற
களுககாகவெனறும தியாகததை ஆதமஹிதமாகவும விதவான
அறிகினறாாகள தோழாகளின கூடடமானது சஙகறபததால உ
டாகினறது ஞாதிகள காரணததை முனனிடடு ஏறபடடவா
பததினியும புததிரனும வேலைககாரனும தமமுடைய பிரயோஜ
ததை [1]அனுபவிககினறாாகள தாயும தநதையும எவனிடமிருந
எதையும அடைகிறதிலலை ஜநதுவானது தான செயத தானத
கடடமுதாககொணடு தன வினைபபயனை அடைகினறது மாதா
பிதாவும புததிரனும பிராதாவும மனைவியும மிதாாகளின கூட
சுவாணம வைததிருககும பெடடியில [2]அரககுமுததிரைபோ
காணபபடுகினறாாகள முனசெயத நலவினை தீவினைகளெல
செயதவனை அடைகினறன அநதாாதமாவான ஈசுவரா அபபொ
நேரிடட காமபலனையறிநது அதறகுததககபடி புததியை ஏவுகின
எவன முயறசிசெயது உதவிகளையடைகினறானோ அவனுடைய
காாயமும ஒருபோதும கெடடுபபோகிறதிலலை சலனமறறம
டையவனும காாயததில முயறசிததவனும சகதியுளளவனும ம
ததாயமுடையவனும பணடிதனுமாயிருபபவனை ஸமபததானது
நாளும கிரணஙகள சூரியனை விடாததுபோல விடுகிறதி
பரலோக நமபிககை முயறசி உபாயததுடனகூடிய புததி இவற
காரியததைஆரமபிககிற குறறமறறஸவபாவமுடையவன காரிய
விருநதும கெடுதலடையான எலலாபபிராணிகளும முனபு சுப

---

[1] வேறு பாடம

[2] "விருபபபபடிவெளிவரவிடாமல தடுததுககொணடிருககிறாாகள'
பது கருதது

ர்காமஙகளைசசெயதமையால காபபமுதல தாமாகவே தமமுடைய சுபகாமஙகளைத தவறாமல அடைகினறன பரிகரிககமுடியாத ம (காமாவுககுச) [1]சமமானகதியையுடையவனுமான மிருதயுவும ளினமுடிவைசசெயகினறகாலததுடனசோநது, வாயு வாளால படடமரபபொடியைபபோல, (பிராணிகளை) முடிவை அடையச வான எலலாமனிதனும தனககுஏறபடட ஜாதிஆசாரததையும லுசெயயபபடட புததிரனமுதலானவிஸதாரததையும்நலலகுடிப பையும தனககுவியஙசசோபபதையும தனனாலசெயயபபடட சுபகாமததால அதறகுததககபடி அடைகினறன’ எனறா. னே! தாமததையுணாநதவாகளில ஶ்ரேஷடனனஜன்கன, மனே முடையபராசா இவவிதமசொலலககேடடு உணமையை அறிநது தியானஸநதோஷததை அடைநதான” எனறு சொனனா.

மூநநூறறைநதாவது அதயாயம்

மோக்ஷ தாமம் (தொடர்ச்சி)

(உண்மைஅடக்கமுதலியவற்றைப்பற்றி ஸாத்யர்களுக்கும் ஹம்ஸத்திற்கும்நடந்த ஸம்பாஷணை)

யுதிஷடிரா, “ஓ! பிதாமஹரே! உலகததிலுளளவிதவானக மனிதாகள உணமையையும அடககததையும பொறுமையையும னததையும புகழுகினறாகள இதில உமமுடைய அபிபபிராயம ன?” எனறுகேடக, பீஷமா சொலலததொடஙகினா

“யுதிஷடிரா! இநதவிஷயததில ஸாதயாகளுககும ஹமஸத துமநடநத ஸமவாதரூபமான பழையசரிததிரததை இபபொழுது ககுச சொலலுகிறேன ஒருகாலததில ஆதியுமநதமுமறறபிரமம வா பொனமயமான ஹமஸவேஷஙகொணடு மூனறுஉலகஙகளிலும சரிததுவநதாா, அபபொழுது ஸாதயாகளிடம வநதுசோந . ஸாதயாகள, ‘பக்ஷியே! நாஙகள ஸாதயாகளெனறதேவா உனனை ஒனறு கேடகினறோம (அதிலும) மோக்ஷதாமத பறறி உனனிடம வினவுகினறோம நீயோ மோக்ஷததையறிந றும நீ பணடிதனெனறும தைரியமாகசசொலலுகினறவனெனா நாஙகள கேடடிருககிறோம பக்ஷியே! உனனுடைய இனிய

---

1 ‘ஸமகதி’ எனபதுமூலம், ‘தாரதமயமினறி யாரிடததும ஒருநிகரா பவன’ எனறும கொளளலாம

சப்தமானது எங்கும் கேட்கிறது. ஓ! பக்ஷியே! நீ எ
மிகவும் சிறந்ததாக நினைக்கின்றாய்? ஓ! மஹாத்மாவே! உன்ம
எதில் பற்றுகின்றது? எந்தக்காரியத்தை எல்லாக்காரியங்களுள்
சிறந்ததும் நிகரற்றதுமாக நினைக்கின்றாயோ, [1]இவ்வுலகில் மனி
எதைச்செய்து ஸகலபந்தங்களினின்றும் விரைவில் விடுபடுகின்று
அந்தக்காரியத்தை எங்களுக்கு உபதேசம்பண்ணு' என்று வின
ஹம்ஸமானது சொல்லத்தொடங்கிறது 'அமிருதத்தை அருந
தேவர்களே! அந்தக்காரியத்தைக் கேளுங்கள். [2]தவம், [3]த
ஸத்யம், மனத்தை அடக்குதல் இவைகள் செய்யத்தக்கவை. ம
தினுடைய ஆசைமுதலான எல்லாமுடிச்சுகளையும் விடுத்துப் பிர
அப்பிரியம் (இரண்டையும்) [4]தன்வசமாகச் செய்யவேண்டும். ரக
மான குற்றத்தை வெளிப்படுத்தி வருத்தத்தை உண்டாக்க
கடுஞ்சொல்சொல்லவும் கூடாது. கீழ்ப்பட்டவனிடமிருந்து [5]உய
விஷயத்தைக் கிரகிக்கக்கூடாது. பிறருக்கு அச்சத்தையுண்டா
வதும் அமங்களமும் நரகத்தைக்கொடுப்பதுமான வார்த்தை
சொல்லக்கூடாது. வாயினின்றும் சொற்களாகிற பாணங்கள் ,
கின்றன. அவைகளாலடிக்கப்பட்டவன் இரவும் பகலும் துக்கிக
றான். அவைகள் பிறனுடைய மர்மங்களுக்கு வேறான இடங்க
விழுகிறதில்லை. அவற்றைப் பண்டிதனானவன் பிறரிடத்தில் வ
கூடாது. பிறன் இவனை அதிகவார்த்தைகளான பாணங்களால
வும் அடிப்பானானால் அதைப்பொறுத்தலே செய்யத்தக்கது. எ
கோபமூட்டப்பட்டும் சந்தோஷத்தையே அடைகிறானோ அ
இதானுடைய புண்யத்தை அடைகிறான். வசையையுண்டுபண்
வதும் ஆக்கிரகத்தால் அப்பிரியத்தைச் செய்வதும் ஜ்வலிக்கி
மான கோபத்தை அடக்குகிறவனும் கெட்டஎண்ணமில்லாதவ
சந்தோஷமுடையவனும் அஸூயையற்றவனுமாயிருப்பவன் பி
டைய புண்யத்தை அடைகின்றான். நான் எப்பொழுதும் வையப்
டாலும் ஒன்றும் சொல்லுகிறதில்லை, அடிக்கப்பட்டாலும் பொ
துக்கொண்டிருக்கிறேன். பெரியோர்கள் பொறுமையைச் சி
தாகச் சொல்லுகின்றார்கள், அப்படியே ஸத்யத்தையும் கபடமின

[1] இங்கு ஒருசொல் விடப்பட்டது.
[2] தன் தர்மத்தையனுஷ்டிப்பது.
[3] ஐம்பொறியடக்கம்.
[4] அவற்றின்வழியில் தான் செல்லக்கூடாது.
[5] 'பரம' என்பது மூலம், 'சாஸ்திர ரஹஸ்யம்' என்பது பழையவு

யும் குரூரத்தனமில்லாமையையும் சிறந்தனவாகச் சொல்லுகின்
ளை வேதத்தினுடைய ரஹஸ்யம் ஸத்யம் ஸத்யத்தின் ரஹஸ
அடக்கம் அடக்கத்தின் ரகஸ்யம் மோக்ஷம் இதுவே எல்லா
டயஉபதேசமும் எவன் வாக்கின்வேகம் மனத்தின்கோபத்தி
டைய வேகம் அதிக ஆசையின்வேகம் உதரத்தின் வேகம் காமத்
வேகம் ஆகிய மிகுகின்றவைகளான இந்தவேகங்களை ஸகிப
ஞ அவனையே நான் பிராமமணனாகவும் முனியாகவும் நினைக்கின
ா கோபத்தையடையாதவன் கோபிக்கின்றவனுக்கு மேலான
பொறுமையுள்ளவன் பொறுமையில்லாதவனுக்கு மேலானவன்
தன் விலங்குகளுக்கு மேலானவன் அப்படியே ஞானவான்
ாமில்லாதவனைக்காட்டிலும் மேலானவன் தன்னை ஒருவன் வை
ும் தான் திரும்ப அவனை வையக்கூடாது இவ்விதம் பொறு
ுள்ளவனுடைய சினமானது வைதவனை எரிக்கின்றது இவனு
ப புண்யத்தையும் அவன் அடைகின்றான். எவன் அதிகமாக்நி
ப்பட்டாலும் கடினவார்த்தையையும் அதிகமாகத் துதிக்கப்பட
ும் பிரியமானவார்த்தையையும் சொல்லுகிறதில்லையோ, எவன்
கப்பட்டாலும் தனக்கு வன்மையிருந்தும் பதில் அடியாமலும்
த்தவனுன் அவனுக்குக் கெடுதலைப்பிரார்த்தியாமலுமிருக்கின
ற அவனை இவ்வுலகில் தேவர்கள் அடையவிரும்புகிறார்கள்
ானவனையும் மேலானவனையும் ஸமமானவனையும் அவர்கள் தன்னை
தித்தாலும் அடித்தாலும் தான் அவர்களைக் கோபியாமல்
றுக்கவேண்டும் இப்படியிருந்தால் மோக்ஷஸித்தியை அடை
ர நான் (எல்லாவற்றாலும்) பூரணனுயிருந்தாலும் எப்பொழுதும்
யோர்களை உபாஸிக்கின்றேன் எனக்கு ஆசையும் கோபமும்
லாங்குகிறதில்லை நான் எதையும் அடையவிரும்பித் தாமத்தை
ி விலகுகிறதில்லை ஒன்றையும் தீயவழியில் அடைகிறதில்லை
ன ஒருவன் சபித்தாலும் நான் திரும்ப அவனைச் சபிக்கிற
ல இவ்வுலகத்தில் அடக்கத்தை மோக்ஷத்திற்கு வாயிலாக
க்கின்றேன் அப்படிப்பட்ட இந்த அடக்கத்தை ரஹஸ்யமான
மமாகச் சொல்லுகிறேன் மானிடஜன்மத்தைக் காட்டி
மிகவும்மேலானது ஒன்றுமில்லையன்றோ? தீரனானவன் மேகங்
ிருந்தும் சந்திரன்விடுபடுவதுபோலப் பாவங்களினின்றும்விடு
ிக களங்கமற்றவனும் காலத்தை எதிர்பார்க்கிறவனுமாயிருந்து

ரீயஸ:' என்பது மூலம், 'மிக்க டாபமுள்ளவன்' என்பது பொருள்
ஹ்யம் பரமம்' என்பது மூலம், 'பெரியரஹஸ்யம்' என்பது பழையவுரை

தைரியத்தினால் ஸித்தியையடைகின்றான் எல்லாராலும் பூஜி
தக்கவனும் காவித்தற்குரியகாலத்திலும் தூண்போலிருப்பவ
தன்விஷயத்தில் ஜனங்களால் சிறிதும் அபவாதம் சொல்லப்பட
னும் அடங்கின மனமுடையவனுமாயிருப்பவன் தேவர்களை அ
கின்றான் உலகத்தில் விரோதிகளான ஜனங்கள் ஒருவனிடத்தி
கெட்டகுணத்தைச் சொல்ல விரும்புவதுபோல் நல்லகுணங்க
சொல்லவிரும்புவதில்லை எவனுடையவாக்கும் மனமும் எப்பெ
தும்காக்கப்பட்டு நன்றாகநிலைநிறுத்தப்படுகின்றனவோ அவன் வே
களும் தவமும் தியாகமுமாகிய [1]எல்லாவற்றையும் அடைவான்
வுள்ளவன் அறிவில்லாதவர்களை நிந்தையினாலும் அவமான
னாலும் அறிவிக்கக்கூடாது, அதனால் அவர்களை [2]விருத்தி
யவுங்கூடாது தனக்குத் துன்பம்விளைத்துக்கொள்ளவும் கூட
பண்டிதனானவன் அமிருதத்தினால்திருப்தி அடைவதுபோல் அ
னத்தால் திருப்தியடையவேண்டும் (அப்படிச்செய்தால்) அ
னிக்கப்பட்டவன் சுகமாகத் தூங்குவான், அவமானம்செய்த
நசிக்கின்றான் கோபமுடையவன்செய்கிற யாகத்தையும் தா
தையும் தவத்தையும் ஹோமத்தையும் முழுதும் யமன் கொ
போய்விடுகிறான் கோபமுடையவனதுசிரமமானது வீணா
கிறது ஓ! அமரர்களிலுத்தமர்களே! குறிகள், உதரம், கை
நான்காவதானவாக்கு ஆகியஇந்நான்கையும் நன்குகாப்பவனே
முணர்ந்தவன் உண்மை, அடக்கம், நேராயிருத்தல், கரு
லாமை, சந்தோஷம், பொறுமை இவைகளையுடையவனும் வேதா
யனத்தைநித்தியமாகவுடையவனும் பிறரை விரும்பாதவனும் த
நல்ல சீலமுடையவனுமாயிருப்பவன் உயர்வானகதியுடையவனா
கன்றானது தாயின் நான்குமுலைகளையும் பார்ப்பதுபோல் எல்ல
தங்களையும் விசாரித்ததில் ஒரு வேதத்திலும் சத்தியத்தைக்கா
லும் மிகவும் பரிசுத்தமானதொன்றையும் நான் அறியவில்லை
சஞ்சரித்துக்கொண்டு தேவர்களுக்கும் மனிதர்களுக்கும் ஸமுத்
திறகுத்தோணிபோல் ஸ்வர்க்கத்திற்கு ஸத்தியத்தைப் படி
சொல்லுகின்றேன் ஒருவன் எப்படிப்பட்டவர்களுடன் வியவஹ
செய்கின்றானோ, எப்படிப்பட்டவர்களை ஸேவிக்கின்றானோ, எப்ப
பட்டவனாவதற்கு விரும்புகின்றானோ அப்படிப்பட்டவனாகின்

1 'இவற்றின்பயனை' என்பது பழையவுரை

2 அதனால் அவர்களுக்கு அதிககோபமுண்டாகி இவனுக்குத் து
தான் ஏற்படுமென்பது கருத்து

லவனை அடுததாலும கெடடவனைஅடுததாலும தவமுடையவனை
டுததாலும திருடனை அடுததாலும ஆடையானது சாயததின வசத
அடைவதுபோல அவன அவாகளுடையவசததைஅடைகினறன
பொழுதும தேவாகள ஸாதுககளுடன ஒறறுமைபாயிருககின
கள மானுஷவிஷயததை விருமபவிலலை சநதிரன ஒரேவிதமாய
பதிலலை வாயுவும சமமாயிருபபதிலலை வளாவதும தேயவது
ன விஷயததை எவன அறிநதானே அவனே அறிநதவன இரு
ததினுளளிருககினற புருஷன தோஷமிலலாமலிருநதால ஸததுக
நடைய மாாககததிலிருககினற அவனுமேலதான தேவாகள பிரீதி
டகினறாாகள எபபொழுதும குறியிலும வயிறறிலும மிகவுப
றுளளவாகளும திருடாகளும எநநாளும கடுஞ்சொலலுடையவா
நமாயிருபபவாகளைக தாமமிழநதவாகளெனறறிநது தேவாகள
ததில விலககுகினறாாகள தேவாகள இழிவான புததியுடைய
வும (வாஜயாவாஜயமஇலலாமல) எலலாவறறையுமருநதுகிறவனு
பிருககிற பாபகாமமுடையவனால சநதோஷததையடைவதிலலை
தமனிதாகள ஸததியததையேவிரதமாககொணடவாகளும நனறி
வுடையவாகளும தாமததிலபறறுளளவாகளுமாயிருககினறாா
ா அவாகளோடுகூடத தேவாகள ஸுகததைப பஙகிடடடைகின
கள பேசுவதைககாடடிலும பேசாமலிருபபதைச சிறநததாக
ாலலுகினறாாகள (பேசினால) ஸததியமானவாாததையைச சொல
ணடும அதை இரணடாவதாகவும, தாமததினினறுமவிலகா
ாததையைச சொலலுவானேயானால அதைமூனறாவதாகவும
யமான வாாததையைச்சொலலுவானானால அதை நானகாவதாகவு
ாலலுகினறாாகள’ எனறது ஸாதயாகள, ‘இநதஉலகம எதனு
டபபடடிருககிறது? எதனால பிரகாசிககிறதிலலை? எதனால நடபினை
விடுகினறது? எதனால ஸவாககததையடைகிறதிலலை?’ எனறு கேட
ாகள ஹமஸம, ‘உலகமானது அஜஞானததால சூழபபடடிருககி
, மதஸாததால பிரகாசிககிறதிலலை, லோபததால நணபாகளைவிடு
 ஸஙகததால ஸவாககததையடைகிறதிலலை’ எனறது. ஸாதயாகள
ாமமணாகளில எவன ஸநதோஷததை அடைகிறான? எவன அநே
களுடனிருநதும மௌனமாயிருககினறான? எவன வலிமையற
றயிருநதாலும வலிமையுளளவனாயிருககிறான? எவன மனிதாகளு
டயசணடையில சோாமலிருககிறான?’ எனறுகேடடாாகள ஹம
, ‘பிராமமணாகளுள போறிவுளளவனொருவனே ஸநதோஷித
கொணடிருககிறான போறிவுளளஒருவன அநேகாகளுடனிரு

தும மௌனமாயிருககிறுன பேரறிவுளளவனஒருவன தூபப
பிருநதாலும பலவாளுயிருககிறுன பேரறிவுளளவன இவாகளுை
கலகததை அனுஸரிககாமலிருககினறுன ' எனறுசொலலிறறு எ
பாகள, 'பிராமமணாகளுககு எது தேவததனமையாகவும
ஸாதுததனமையாகவும சொலலபபடுகினறன ? எது அவாகளுை
அஸாதுததனமையாகக கருதபபட்டிருககிறது ? எது அவாகளு
மனிததனமையாகக கருதபபட்டிருககிறது ' எனறனா,
ஸம, ' இவாகளுககு வேதாதயயனமானது தேவததனமையாக
விரதமானது ஸாதுததனமையாகவும சொலலபபடுகினறன ப
தையானது அஸாதுததனமையாகவும மரணமானது மனி
தனமையாகவும சொலலபபடுகினறன ' எனறு சொலலிறறு
நும தேவரும பகவானும நிதயரும விகாரமிலலாதவருமாயிருக
(ஹமஸரூபியான) பரமமாவானவா இவவிதம சொலலிவிட்டு ஸா
களான தேவகணஙகளோடு ஸவாககததையடைநதாா புகழுக
காரணமும ஆயுளுககுககாரணமும ஸவாககததைத தாததகக நிலை
புணணியமுமாயிருககிற இது தேவதேவரும மேலானவரும
வறறவருமான பரமமதேவரால காணபிககபபட்டது இவவி
ஸாதயாகளுககும ஹமஸததிறகும நடநத சிறநத ஸமவாதமா
சொலலபபட்டது சரீரமானது காமஙகளுககுக காரணம (அ
ஸாதுததனமையானது ஸதயமாகச சொலலபபடுகினறது " எ
சொனனா

முநநூறறுருவது அதயாயம்

மோக்ஷதாமம். (தொடர்ச்சி.)

(யோகமுறையும் யோகிகளின் சிறப்பும்.)

யுதிஷடிரா, " ஐயா ! எனககு ஸாஙகியததிலும யோகத
மிருககிறவிசேஷததைச சொலலவேணடும தாமததையறிநதவ
குருககளுள சிறநதவரே ! நீா எலலாமறிநதவரனறே ? " எ
வினவ, பீஷமா சொலலததொடஙகிஞா

"ஸாஙகியாகளான பிராமமணாகள ஸாஙகியததைச சிலாகிக
றூாகள யோகிகளான பிராமமணாகள யோகததைச சிலாகிககின
கள தஙகள மதததினஉதகாஷததினபொருட்டு மேலானகார
ததைச சொலலுகினறூாகள சததுருககளை வதைககிறவனே ! பு

னகளான யோகிகள ஈஸவரனிலலாதவிஷயததில எபபடிமுகதியை
டைவானென்று இவவிதம (தஙகள) காரணததிறகு நனருக உதகா
நதைச சொலலுகினறுாகள ஸாஙகியாகளான பராமமணாகளும
ருக இநதககாரணததைச சொலலுகினறுாகள 'இவவுலகில (பிரா
கஞுடைய) எலலாககதிகளையுமறிநது விஷயஙகளில விரகதனுயிரு
வன சரீரமநீஙகியபிறகு மிகவும செவவையாக முகதியடைவான
றுவிதமானுல முகதியடையான' எனகிற இநத ஸாஙகியததை
ரபராஜஞாகளான அவாகள (மோக்ஷததிறகுரிய) ஞானமா
சொலலுகினறுாகள தனனுடைய பக்ஷததில உறுதி
ளதும நனமையைததரததககதுமான வசனமானது காரண
கக கொளளததககது சிஷடாகளாலஸமமதிககபபடட உனனைப
னறவாகளாலே சிஷடாகளுடையமதமானது கொளளததகக
ரே? யோகிகள பரதயக்ஷததைக காரணமாகவுடையவாகள,
ஙகியாகள சாஸதிரததிலுறுதியுடையவாகள அபபா! யுதிஷடிர!
தஇரணடுசாஸதிரஙகளும எனககு ஸமமதஙகளே அரசனே!
வகளாலுணடாகிற இரணடுஞானஙகளும சிஷடாகளுககுச சம
மாக ஒபபுககொளளபபடடவை அவைகள சாஸதிரபபடி அனுஷ
கபபடடால மேலானகதியை அடையுமபடி செயகினறன குறற
றவனே! இருவருககுமசுததியானது ஒரேவிதமதான பிராணி
விஷயததில தயையும ஒனறே விரதஙகளைததரிபபதும ஒனறே.
ாகளுககுச சாஸதிரமானது ஸமமாயிலலை அவாகளுககு மிகவும
ஸூக்ஷமவிசாரமிலலாதவிஷயததில ஒரேசாஸதிரமேறபடும" எனறு
னனா யுதிஷடிரா, "ஓ! பிதாமஹரே! இவாகளுககு விரதமும
ாசமும பிராணிதயையும அபபடியே பயனும ஸமமேயானுல
ஸதிரமாததிரம எனனகாரணததினுல ஸமமிலலை, அதை எனககுச
லலும" எனறுகேடடாா பீஷமா, "அநதயோகிகள ராகம,
ரகம, ஸநேகம, காமம, கரோதம இவவைநதுதோஷஙகளையும
ரகததால நனருக அறுததுவிடடு மோக்ஷபதததை அடைகினறுா
பருததமதஸயஙகள வலையையறுததுவிடடு மறுபடியும ஜலத
யடைவதுபோலத தோஷஙகளைத தொலைததுவிடடு யோகிகளான
ள அநதமோக்ஷபதததைஅடைகினறுாகள வேநதே! பலமுடை
ருகஙகள வலையையறுதது எலலாககடடுகளிலிருநதும விடுபட
தடையிலலாதமாாககததைஅடைவதுபோல யோகபலமுடைய
ள லோபததாலுணடானபநதஙகளை யோகததாலறுததுவிடடு நிா
ாயும மஙகளமாயுமிருககிற மேலானமாாககததை அடைகினறுா

கள அரசனே! பலமில்லாதமற்றமிருகங்கள் வலைகளில் (சிக்கிக்
கொண்டு) நசிப்பதுபோல யோகபலமில்லாதவர்கள் நசிப்பார்கள்
சந்தேகமில்லை குந்திபுத்திர! ராஜசிரேஷ்ட! பலமில்லாதமீன்கள் வலை
லகப்பட்டு நாசத்தை அடைவதுபோலச் சிறிதும்பலமில்லாத யோகி
களும்நாசத்தைஅடைவர்கள் பகைவர்களைஅடக்குகிறவனே!பக்ஷி
நுண்ணியவலையைஅடைந்து அதிலசிக்கிக்கொண்டு நாசத்தை அடை
வதுபோலவும் பலமுள்ளவைகள்விடுபடுவதுபோலவும் காமத்தாலுண்
டானபந்தங்களால்கட்டுண்ட பலமில்லாதயோகிகள் நசிக்கின்றார்கள்
பலமுடையவர்கள் விடுபடுகின்றார்கள் அரசனே! பிரபுவே! அல்ப
மும் பலமில்லாததுமான அக்னியானது பருத்தவிறகுகளாலதிரப்
பெற்றால் அவிந்துபோவதுபோலப் பலமில்லாதயோகியானவன்
த்துவிடுகிறான் அரசனே! அந்தஅக்கினியே திரும்பவும்பலம
ந்து வாயுவுடன் சேர்ந்துகொண்டு பூமிமுழுமையும் சீக்கிரத்
எரித்துவிடுவதுபோலப் பலத்தையடைந்தயோகியானவன் பிரகா
கின்றதேஜஸையும் பெரியபலத்தையுமடைந்து பிரளயகாலஆதித்
பன்போல உலகமனைத்தையும் எரியச்செய்வான் அரசனே! பல
லாதமனிதன் வெள்ளத்தாலிழுக்கப்படுவதுபோலப் பலமற்றவ
யோகியானவன் தன்வசமின்றி விஷயங்களாலே இழுக்கப்படுகிற
அதேபெரியவெள்ளத்தை யானையானது தடுத்துவிடுவதுபோல யே
பலத்தைஅடைந்து பலவிஷயங்களை யோகியானவன் விலக்கிவி
றான் குந்தியின்புத்திரனே! யோகபலத்தையுடையவர்கள் சக்தியு
பவர்களும் பிறருக்குவசமாகாதவர்களுமாகி யோகத்தினாலே பிர
களுக்குப்பதிகளான (மரீசிமுதலிய) வர்களிடத்திலும் ரிஷிகளி
திலும் தேவர்களிடத்திலும் மஹாபூதங்களிடத்திலும் பிரவே
கின்றார்கள் ஓ! அரசனே! அளவற்றபலமுடையயோகியை அட
யமனும் கோபத்தையடைந்த அந்தகனும் பயங்கரமான பரா
முடையமிருத்யுவுமாகிய எல்லோரும் வல்லவர்களல்லர் பரதஸ்ரே
டனே! யோகியானவன் யோகபலத்தையடைந்து அநேகமாயி
சரீரங்களை உண்டாக்கிக்கொள்வான், அந்தஎல்லாச்சரீரங்களா
பூமியில் ஸஞ்சரிப்பான் ஐயனே! அவைகளில் ஒன்று விஷயங்
அனுபவிக்கும் (ஒன்று) மறுபடியும் உக்கிரமானதவத்தைச் செ
யும், சூரியன் தன் கிரணக்கூட்டங்களைச் சுருக்கச்செய்வதுபோ
அவன் மறுபடியும் (அந்தச்சரீரங்களைக்) கிரகித்துவிடுவான்
சனே! பலமுள்ளவனும் பந்தத்தையறுக்கவல்லவனுமான யோ
கிக்கு மோக்ஷவிஷயத்தில் வல்லமையானது சந்தேகமின்றி உ

கும அரசனே! நன்கு தெரிவிக்கிறதற்காக யோகத்தா
டயப்பட்ட பலன்களை நான சொன்னேன மறுபடியும் உனக்கு
ரணத்திற்காக ஸூக்ஷமங்களைச் சொல்லுவேன தலைவனே!
ஶ்ரேஷ்டனே! மனத்தை ஒருவழிப்படுத்தும விஷயத்திலும
ர இடத்தில் நிறகச்செய்கின்ற விஷயத்திலும ஸூக்ஷமமான என
டைய திருஷ்டாந்தங்களைக் கேள வில்லாளியானவன அஜாக்ர
யின்றி மனத்தை ஒருவழிப்படுத்தி லக்ஷயத்தை அடிப்பதுபோல
ாகியானவன மனத்தை நன்கு ஒருவழிப்படுத்தி ஸம்சயமின்றி
ரக்ஷத்தை அடைகிறான அரசனே! ஒருவன (தலையிலிருக்கிற)
ரணெய்நிறைந்தகுடத்தில் மனத்தைச் சலியாமல்வைத்துக்கொ
ு ஊன்றியமனத்துடன ஜாக்கிரதையுள்ளவனுமாகிப படியில
வதுபோலவே இந்த யோகியும சலியாத்தானமனத்தை அடை
(தன்னுடைய) ஆத்மாவை நிர்மலமும ஸூர்யனுக்குச்சமமான
சனத்தையுடையதுமாகச் செய்கின்றான குந்திபுத்திரனே! அரச
! நரபதியே! ஓடக்காரனானவன மனத்தை ஒருமுகமாகவே
பதுகொண்டு பெரிய ஸமுத்திரத்தைஅடைந்தஓடத்தை விரை
பட்டணம கொண்டுவந்து சேர்ப்பதுபோலத் தத்வஜ்ஞானியான
யோகத்தினால் மனத்தை ஒருவழிப்படுத்திக்கொண்டு இந்தத
கத்தைத்தள்ளிவிட்டு அடைதற்கரிய ஸ்தானத்தை அடைகின
ர புருஷஶ்ரேஷ்டனே! ஸாரதியானவன நல்லகுதிரைகளைப
டி ஜாக்ரதையுடன வில்லாளியை அவனுக்கு இஷ்டமான இடத
சேர்ப்பிப்பதுபோல யோகியானவன லக்ஷயங்களில மனத்தை
க்கிரதையுடன ஊன்றச்செய்து விடப்பட்டபாணம லக்ஷயத்தை
டைவதுபோலப பரமானஸ்தானத்தை விரைவில அடைகின்றான
த யோகியானவன மனத்தை ஆத்மாவில பற்றச்செய்து சலிக
லிருக்கிறானோ அவன தனது பாவத்தை நாசம செய்கிறான,
சுத்தமுள்ளவர்களடைகின்ற அழிவற்றபதத்தையும அடைகின
ர அளவற்ற பராக்கிரமமுடையவனே! அரசனே! எந்த யோகி
னவன [1]மஹாவிரதமெனகிற விரதத்திலபற்றிநின்று நாபி, கண்டம,
ம, ஹ்ருதயம, மார்பு விலாப்புறங்கள, நேத்திரம, ஶ்ரோத்திரம,
ணம இந்தஸ்தானங்களிலே தானாகவே ஸூக்ஷமனான (தனது)
ரத்தை நன்கு சேர்ப்பிக்கிறானோ அவன மலைபோன்ற புண்ணிய

1 சாஸ்திர விஹிதமான ஜாதிஹிம்ஸை தேசவிசேஷத்தில ஹிம்ஸை
லவிசேஷத்தில ஹிம்ஸை காரியவிசேஷத்தில ஹிம்ஸைமுதலியவைகளைக்
டவிட்டிருத்தல

பாபகாமங்களைச சீககிரமாக எரிததுவிட்டு மேலான யோகத
அடைநது தான விருமபுமபோது முகதியடைகிறுன" என்று செ
ஞா

யுதிஷ்டிரா, "ஓ! பாரதரே! யோகியானவன எபபடிபப
ஆகாரஙகளை அருநதி எவைகளை ஜயிதது (யோக) பலததை அ
கினறுன? அதை நீா எனககுச சொலலககடவீா" என்று கேட்ட
பீஷமா, "ஓ! பாரதனே! யோகியானவன பிணணுககையும நொ
ளையுமபக்ஷிபபவனும தைலஙகளைத தளளுபவனுமாகி யோகபலத
அடைவான பகைவரையடககுபவனே! யோகியானவன உண
முடியாத [1]யவபிஷடததை நெடுஙகாலம ஒருவேளை உணபவ
மிகவும சுததமான மனமுடையவனுமாயிருநதால யோகததின
மையை அடைவான யோகியானவன பக்ஷஙகளோ மாத
ஙளோ ருதுககளோ வருஷஙகளோ பகலில மாததிரம பா
நத ஜலததை அருநதி யோகபலததை அடைவான அரசே
மிகவும சுததமனமுடைய யோகியானவன எபபொழுதும
லாமாமஸததையும தளளிவிட்டால யோகபலததையடைவான
னருட சிறநதவேநதனே! ஆசையறறவாகளும மிகக அறிவு
யவாகளும மகாதமாககளுமான யோகிகள தியானமபிரணவஜ
இவறறின மிகுதியினுல காமததையும குரோததையும சீதே
ணஙகளையும மழையையும பயததையும சோகததையும சுவா
தையும மானிடமுயறசியாலடையககூடிய விஷயஙகளையும ஜயி
முடியாதமனசசோாவையும கோரமான ஆசையையும ஸதிரீசங
தையும நிததிரையையும ஜயிககமுடியாத சோமபலையும ஜயிதது
டுப புததியினுலே ஸூக்ஷமமான ஆதமாவைப பிரகாசிககச செ
றுாகள பணடிதாகளான பிராமமணாகளுடைய இநதமாாககம
வதறகு முடியாததாகக கருதபபடடிருககிறது பாதஸரேஷட
இநத மாாககததில ஒருவனும க்ஷேமததோடு செலலுகிறதில
யெளவனமுடைய ஒருவன பயஙகரமானதும அனேக நலலபாய
ளும மலைபபாமபுகளுமுடையதும குழிகளோடுகூடினதும ஜல
தும பிரவேசிககமுடியாததும அநேகமுளளுககளோடுகூடின
ஆகாரவஸதுவிலலாததும செடிகொடிகளநிறைநததும காடடுததீ
கருகினவிருக்ஷஙகளுளளதும திருடாகள நிறைநததுமாயிருக
வனமாாககததில க்ஷேமமாகச செலலுதலபோல யோகமாாககத
யடைநது செலலுகிற பிராமமணன க்ஷேமததோடு அநதமாாகக

[1] யவதானயததின மா

நாதும முடிவடைவான அநத மாாககமானது வெகுதோஷஙக
டையதாகக கருதபபடடது அரசனே! கூாமையான கதி
னகளிலும ஸுகமாக இருககமுடியும மனோவசமிலலாதவாக
லே யோகததினுடைய தாரணைகளிலே இருககமுடியாது ஐயா!
சனே! ஓடககாரனிலலாத ஓடஙகள அவைகளிலிருககும மனி
ளை ஸமுததிரததில கெடடகதியை அடையசசெயகிறதுபோல
ததுளள தாரணைகள கெடடகதியை அடையசசெயகினறன குந
நதிர! விதிபபடி தாரணைகளிலிருககினறவன மரணததையும
னததையும துககததையும ஸுகதஂததையுமவிடடு விலகுகினறான.
அநேக சாஸதிரஙகளிலுமுளளதும யோகசாஸதிரஙகளில
லலபபடடதுமாயிருககினறது யோகததினுடைய சிறநதபய
ாது பிராமமணாகளிடததில நிசசயிககபபடடதாயிருககிறது
ஸவபாவமுளளவனே! சிறநத அநத யோகபலமானது
மஸ்ருபம மஹானும பெரியமதியுடையவனுமான யோகியான
சீககிரமாக விடுபடடுப பாததிறகும பரமான (கதத) பரமமத
அடைநது ஸவதநதிரான பரமமாவையும வேணடுமவரததை
ககினற விஷணுவையும ஈஸவரரையும தாமராஜனையும ஷண
ரையும (கபிலாமுதலாகிய) மஹானுபாவாகளான ஆறு பரம
ததிராகளையும கஷடமான தமோகுணததையும மிகப பெரி
ன ரஜோகுணததையும சுததமான ஸதவகுணததையும பர
ன மூலபபிரகிருதியையும வருணனுககுப பதநியான ஸிததிதேவி
யும [1]எலலாததேஜஸையும மிகவும பெரிதான [2]தைரியததையும
லமானவனும நக்ஷததிரஙகளோடுகூடினவனுமான ஆகாயததி
ாள சநதிரனையும விஶ்வேதேவாகளையும உரககளையும பிதரு
வதைகளையும எலலாமலைகளையும பயஙகரமான ஸமுதரஙகளையும
லாநதிகளையும ஜலததோடுகூடிய மேகஙகளையும நாகாகளையும
க்ஷஙகளையும யக்ஷாகளின கூடடஙகளையும திககுககளையும கநதா
களின கூடடஙகளையும புருஷாகளையும ஸதிரீகளையும அடைவான
சனே! மகாதமாவான யோகியானவன, எலலாமனிதாகளுககும
லாகி நாராயணஸவரூபததையடைநது சிறநதசகதியும ஞான
முளள அநததேவரிடததில ஏறபடட சுபமான ஸருஷடிமுத
னவறறைச செயகிறான" எனறுசொனனா

———

[1] தேயுவின ஸிததியையும. [2] பிருதிவியின ஸிததியையும

முந்நூற்றேழாவது அத்யாயம்

மோக்ஷதாமம. (தொடர்ச்சி)

(ஸாங்க்யத்தின்முறையும் சிறப்பும்)

யுதிஷ்டிரா, "ஓ! அரசரே! இப்பொழுது சிஷ்யனுக்குநன்மையைவிரும்புகிற உம்மால் சிஷ்டர்களுக்கு ஸம்மதமான இந்த மோ மார்க்கமானது முறைப்படி நன்கு சொல்லப்பட்டது இப்பொ(ஸாங்கியத்திலிருக்கிறவிதியைக் கேட்பவனான எனக்கு முழுதும் லும் மூவுலகங்களிலுமுள்ள சாஸ்த்ரங்களெல்லாம் உம்மால யப்பட்டனவல்லவா?" என்றுகேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார்

"அரசனே! எவ்வித்தத்தவறுதலான ஞானங்களும் காணப்ப(தும் பலகுணங்களையுடையதும் சிறிதும்தோஷமில்லாததும் எ யதிகளாலும் ஸ்வதந்திரர்களான கபிலர்முதலானவர்களாலும் அ(பட்டதுமான ஆத்மஜ்ஞானிகளான ஸாங்க்யர்களுடைய இந்த யத்தை முழுதும் நீ என்னிடம் கேள் அரசனே! பேசுகிறவர்க(சிறந்தவனே! பார்த! தோஷமுள்ளவையும் ஜயிக்கமுடியாத(மான மனிதர்களுடைய எல்லாவிஷயங்களையும் பிசாசங்களுடைய(யங்களையும் ஞானத்தினால்நிச்சயித்து ராக்ஷஸர்கள், யக்ஷர்கள், (கள், கந்தர்வர்கள்,[1]பிதருக்கள், விலங்குஜாதிகளில் ஸஞ்சரிப்பவ(கருடர்கள், மருத்துக்கள், ராஜரிஷிகள், பரமரிஷிகள், அஸு(விஸ்வதேவர்கள், தேவரிஷிகள், யோகேஸ்வரர்கள், ப்ரஜைகளு(பதிகள், பரமமா இவர்களின்விஷயங்களையும் உலகத்தில் ஆயு(பரமமானகாலத்தையும் சுகத்தின்மேலான தத்வத்தையும் எப(தும் விஷயத்திலபற்றுள்ளவர்களுக்குக் காலம்நேரிட்டபோது(டாகுமதுக்கத்தையும் விலங்குப்பிறவிகளில் விழுந்தவர்களின் து(தையும் நரகத்தில் விழுந்தவர்களின் துக்கத்தையும் ஸ்வர்க(த்திலுள்ள எல்லாக்குணங்களையும் எல்லாத்தோஷங்களையும் [2](வாதத்திலுள்ள குணதோஷங்களையும் ஞானயோகத்திலும் (யோகத்திலுமுள்ள குணதோஷங்களையும் ஸாங்கயஞானத்(ளள குணதோஷங்களையும் பின்னும்மற்றவைகளிலுள்ள

---

1 ஒருசொல் விடப்பட்டது

2 அதிகபாடமானஅரைஸ்லோகம் விடப்பட்டது.

ஷஙகளையும [1]பததுககுணஙகளுளள் ஸதவகுணததையும, [2]ஒன குணஙகளுளள ரஜோகுணததையும [3]எடடுககுணஙகளுளள மாகுணததையும [4]ஏழுகுணஙகளுளள புததியையும [5]ஆறுகுண ளுளள மனததையும [6]ஐநதுகுணஙகளுளள ஆகாயமுதலியவற யும மறுபடியும [7]நானகுகுணஙகளுளள புததியையும [8]மூனறு ஙகளுளள தமோகுணததையும [9]இரணடுகுணஙகளுளள ரஜ யும [10]ஒரேகுணமுளளஸதவததையும ஆதமாவினுடையஸருஷ யயும உணமையாகஅறிநது பரளயவிஷயததிலும நனறுகபபா ச சாஸதிரததாலுணடானஞானம ஸாக்ஷாதகாரம இவறறுடன னவாகளும மோக்ஷஸாதனஙகளால ஸதவாஸனையுடையவாக ாயிருககிற நலலோாகள, ஸூக்ஷமவஸதுககள மேலானஆகா தை அடைவதுபோலச சுபமான மோக்ஷததை அடைகினறா ராஜனே! பகைவாைததபிககசசெயகிறவனே! ஜனஙகளைக பவனே! பூபதியே! நரபதியே! பாதஸரேஷடனே! ரூபத டுசோநத நேதரததையும கநதமெனனும குணததையுடைய ணததையும சபதததிலபறறின ஸரோதரததையும ரஸஙகளா குணஙகளிலபறறின ஜிஹவையையும ஸபாசததிலபறறினதவ திரியததையும ஆகாயததில ஆஸரயிததவாயவையும தமஸிலசோ மோகததையும அாததஙகளிலபறறின லோபததையும விஷ வினிடம ஸஞசாரததையும இநதிரனிடமசோநத பலததையும ததில சோநத அகனியையும ஜலததிலசோநத பூதேவியை

1 ஆனநதம, பரீதி, கெடடவிஷயததிலநடுககம, மனததின பிரகாசம, யததையேநாடுதல, ஸநதோஷம, ஸரததை, நோாயிருததல, தயாகததில டம, ஐஸவாயம

2 ஆஸதிகததனமை, ஈயாதவனுயிராமை, ஸுகஙகககஙகளை ஸேவிததல, படுததல, புருஷகாரம, காமம, கரோதம, மதம, காவததினலும தவே திலுமஉணடாகும அதிகபபேசசு

3 தமஸ, மோகம, மகாமோகம, தாமிஸரம, அநததாமிஸரம, நிதரை, ரகரதை, சோமபல

4 மஹததவம, அஹஙகாரம, ஸூக்ஷமபூதஙகளான தனமாததைரகள

5 வெளிபபுலனகளின செயகைஐநது, ஸஙகலபம

6 சபதமுதலியவை

7 ஸமசயம, நிசசயம, அகஙகாரம, ஸமரணம

8 ஐயம, திரிபு, அறியாமை

9 பாவருததி, துககம

10 பரகாசம

யும தேயுவில சோநத ஜலததையும வாயுவிலசோநத தேயு
யும ஆகாயததிலசோநத வாயுவையும மகததததுவததில சே
ஆகாயததையும புததியிலசோநத மகதததததுவததையும தமஸி
றின புததியையும ரஜஸிலபறறின தமஸையும ஸதவததில
றின ரஜஸையும ஆதமாவில பறறின ஸதவததையும ஈச
தேவருமாயிருககிற நாராயணரிடததில பறறின ஆதமாவை
மோக்ஷததிலபறறின தேவரான நாராயணரையும ஒனறையும பற
மோக்ஷததையும புததியுடனகூடினதும பதினாறு குணஙக
சூழபபடடதுமான தேகததையும தேகததை ஆஶ்ரயிதத ப்ரா
ஸனையையும பரஜஞையையும மானஸிகமான ஸவபநததிலுணட
பாபஸமபநதமிலலாததால உதாஸீனனும விஷயஙகளை விருமபுகி
இநதிரியஙகளைசசோநத இரணடாவதான ஜாகரததிலுணடான
மிலலாதவனும ஒருவனுமாயிருககிற அநத ஆதமாவையும
யததைவிருமபுகிறவாகளுடைய இரணடாவதான காமததையும
தியில ஆஶ்ரயிதத எலலாஇநதிரியஙகளையும இநதிரியவிஷயஙகளை
வேதததைமுனனிடடு மோக்ஷததின அடைய அரிதானதவ
யையும பராணன அபானன ஸமானன வயானன உதானன
னும வாயுககளையும ஆவஹன பரவஹன எனறவாயுககளையும
ஏழு விதமாகச செயயபபடட மறநு ஸபதமருததுககளையும
ஜைகளுககுப பதிகளையும ரிஷிகளையும சிறநதபலவழிகளையும
ரிஷிகளையும பலராஜரிஷிகளையும மகானுகளான மறறத தேவ
களையும ஸூரியனுககு ஸமமான பரமரிஷிகளையும பெரியக
தினால ஐஶ்வாயததிலிருநது நழுவுமபடி செயயபபடடவாகளை
மகததுககளான பூதஸமூகஙகளுடைய நாசததையும பாபக
தோடுகூடியவாகளுடைய கஷ்டமானகதியையும யமனுடைய
கததில பதிதாகளுககு வைதரணி நதியிலுளள துககததையும
கவிதமான பிறவிகளிலுணடான கெடடஸமஸாரஙகளையும
மாகிற ஜலததுககு இருபபிடமான அசுபமான குக்ஷியிலும
டிய தூககநதமுளள கபததிலும மூததரததிலும மலததிலும
ஸததையும வீரயம உதிரம இவறறினசோககையாலுணடான
மஜஜைநரமபுகளின ஸமபநதமுளளதும அநேக மெலலிய ந
களால நிரமபியதும ஒனபது தவாரஙகளுடையதும அசுததமுள
மானசரீரமாகிய புரததில வைககபபடட ஆதமாவையும தமோ
முளளவைகளும அழகானவஸதுககள நிறைநதவைகளுமான
ணிகளுடைய கூடடஙகளையும ஸாதவிகமான பிராணிகளுடைய

பையும மகானகளும ஆதமவிததுககளுமான ஸாஙகயாகளுக
தனததினுலுணடாகும நிநதையையும சநதிரனுககும ஸூாய
குமுளள கோமானாாகுவின உபதாவஙகளேயும சிறுநக்ஷதாங
விழுவதையும பெரியநக்ஷதாஙகளின (ஒழிவிலலாத) சலனததை
[1]துககிககததககதான ஸதிரீபுருஷாகளின பிரிவையும பிரா
ள ஒனறை ஒனறு கொடுமையாகப பக்ஷிபபதையும இளமையி
ளமோகததையும தேகததின அசுபமானக்ஷயததையும ராகமும
கமுமுணடானபொழுது ஸதவகுணமானது ஒருமூலையில ஒதுங
தையும அறிநது ஆயிரவாகளில ஒரு மனிதன மோக்ஷபுததியை
டநதவனுகிருன அரசனே! குநதீபுதா! பாரத! யுதிஷடிர!
ததைமுனனிடடு மோக்ஷததின அடைய அரிதானதனமையை
அடையபபடாதவஸதுககளில அதிகஆதரவையும அடையபபட்ட
துவில உதாஸீனததனமையையும விஷயஙகளுடைய துஷ்டஸவ
ததையும இறநதவாகளின அசுபமான தேகஙகளையும வீடுகளில
ஙககளின கஷடமான வாஸததையும பிரமமஹததிசெயதபதி
ளின மிககக்ரூரமான கதியையும ஸுராபானததில பறறுளள
ளும துஷடசிததமுளளவாகளுமான பிராமமணாகள குருபதநியி
பிருபபமவைததவாகள இவாகளுடைய அசுபமானகதியையும
விஷயததில ஒழுஙகாயிராதவாகள, தேவாகள விஷயததிலும
தாகள விஷயததிலும சரியாயிராதவாகள ஆகிய கொடுஞ்செய
காராகளினகதியையும விலஙகுபபிறவியை அடைநதவாகளு
பதனியானகதியையும பலவிதமான வேதவாதஙகளையும ருதுக
னமாறுதலகளேயும வாஷஙகளுடைய நாசததையும மாதஙகளு
நாசததையும பக்ஷஙகளுடையநாசததையும தினஙகளுடைய
ததையும சநதிரனுடைய க்ஷயததையும விருததியையும ஸமுத
ளுடைய வருததியையும மறுபடியுமஅவைகளின க்ஷயததையும
ஙகளின க்ஷயததையும மறுபடியும வருததியையும கூடடஙகளு
நாசததையும விசேஷமாக யுகஙகளினநாசததையும மலைகளின
ததையும நதிகளினநாசததையும வாணஙகளுடைய நாசததையும
ககடிவருததியையும ஜரை, மருதயு, ஜனமமஇவைகளேயும துக
ளேயும தேகதோஷஙகளேயும தேகஙகளினதுககததையும தேகத
தளாசசியையும ஆதமாவிலஆசரயிதத எலலாஆதமதோஷஙகளே
தனதேகததிலிருநதுணடாகும தீயநாறறஙகளேயும மூதரம கபம
முதலியவைகளேயும வோவையிலிருநதுணடாகும மிககெகெட்ட

[1] ஒருசொல விடபபடடது

பதாாததஙகளையும உணமையாகஅறிநது ஆயிரததிலஒருவன மே
புததியை அடைகிருன ” எனறுசொனஞா

யுதிஷடிரா, “ அளவறறபராகரமமுளளவரே ! பிராணிக
சரீரததிலுளள எநததோஷஙகளைப பாாககிறீா? எனககு
ஸநதேகததையெலலாம உணமையாகசசொலலவேணடும” எ
கேடக, பீஷமா, “ஓ ! பிரபுவே ! புததிமானகளும மாாககததை
தவாகளும கபிலருடையமததைதப பறறினவாகளுமான ஸாங
கள, தேகததில ஐநதுதோஷஙகளைச சொலலுகினருாகள பகை
களைவதைககினறவனே ! அவைகளைக கேள காமம, கரோ
பயம, நிததிரை, ஐநதாவதாகச சொலலபபடும அதிகமூசசு
இநததோஷஙகள எலலாததேகிகளின சரீரஙகளிலும காண
கினறன அரசனே ! (விததவானகள) பொறுமையால கோப
யும சஙகறபஙகளைததளளுவதால காமததையும அறுககினருா
ஸததவகுணததைபபறறுவதால நிததிரையையும ஜாகரதையால பய
யும அறபமானஆகாரததால ஐநதாவதான சுவாஸததையும அ
கிருாகள அரசனே ! மனிதாகளைககாபபவனே ! பாரத ! மகாப
ஞாகளானஸாஙகயாகள அநேககுணஙகளால குணஙகளையும அ
தோஷஙகளால தோஷஙகளையும பலவிதமான அநேககாரணஙக
பலவிதமானகாரணஙகளையும உணமையாகஅறிநது உலகததை
தினநுரைககுசசமமாகவும விஷணுவினுடைய அநேகமாயை
லுணடுபணணபபடடதாகவும சிததிரசசுவருககுசசமமாகவும
மெனகிறபுலலினபலமபோனற பலமுளளதாகவும பயனறறதா
இருளடைநதகுழிககுசசமமாகவுமபாாதது மழையாலுணடான
ழிபோனறதும கிலேசததாலநிறைநததும ஸுகமிலலாததும
விலாசிபபதும ஸவாதீனமிலலாததும ரஜஸிலும தமஸிலுமமூ
சேறறிலமூழகினயானையைபபோலப பாவசமானதும பிரஜைகளு
கசசெயயபபடடதுமான தேகததை எஙகுமவியாபிததகாயும
தாயுமிருககிற ஸாஙகயமெனகிற ஞானயோகததினுலதளளி
அசுபமானரஜோகுணததின வாஸனைகளையும அவவிதமான த
வாஸனைகளையும ஸபாசததாலுணடானவைகளும தேகததையடை
வைகளும பரிசுததமுளளவைகளுமான ஸாததவிகவாஸனைகளையு
மாகிறதணடமுளள ஞானமாகிறகததியினுல சீகரமாக அறுதத
டுப பிறகு பயஙகரமானதும கவலைசோகமாகிறபெரியமடுவுள
வயாதிமரணஙகளாகிற பெரியமுதலைகளுளளதும மிகுநதபயப
பெரிய ஸாபபாமபையுடையதும தமோகுணமாகிற ஆமையையு

ரஜோகுணமாகிறமீன்களுள்ளதுமான துக்கமாகிற ஸமுத்திரத் நல்லஞானத்தினுலேதாண்டுகின்றார்கள் பகைவர்களையடக்குபவ ! பாரத ! தவிரவும் ஸித்தர்களானமுனிவர்கள் ஸ்நேகமாகிற முள்ளதும் ஜரையாகிற செல்லமுடியாத இடமுள்ளதும் ஞானமா தீபமுள்ளதும் காமமாகிறஆழமுள்ளதும் ஸத்யமாகிறகரையுள்ள விரதங்களாகிற இருக்குமிடங்களுள்ளதும் ஹிம்ஸையாகிற சிரமான பெரியவேகமுள்ளதும் பலவிதரஸங்களுக்கிருப்பிடமும் நிதமானபிரீதிகளாகிறபெரியரத்னங்களுள்ளதும் துக்கமும் ஜ்வர ாகிறகாற்றையுடையதும் சோகமும் ஆசையுமாகிற பெருஞ்சுழல ள்ளதும் கொடியவியாதிகளாகிற பெரியயானைகளுள்ளதும் எலு ளுடையகூட்டங்களாகிற [1]பார்களுள்ளதும் கபமாகிறநுரையுள ம் தானங்களாகிறமுத்துக்களுக்குஇருப்பிடமானதும் பயங்கர உதிரமடுவாகிறபவழமுள்ளதும் சிரிப்பினுடைய பெரியசப்தமா ஒலியுள்ளதும் அநேகவிதஅஜ்ஞானங்களாகிற தாண்டமுடியாத ங்களுள்ளதும் கண்ணீராலுண்டான மலமாகிற உப்புக்களுள்ள ஸங்கத்தை விடுவதாகிற பெரியமார்க்கமுள்ளதும் புத்ரர்களும் ர்களுமாகிற அட்டைகளின்கூட்டங்களுள்ளதும் நண்பர்களும் ினர்களுமாகிற பட்டணங்களுள்ளதும் அஹிம்ஸையும் ஸத்யமு றஎல்லைகளுள்ளதும் ப்ராணத்யாகமாகிற பெரிய அலைகளுள்ள வேதாந்தவிசாரமாகிறதிட்டுள்ளதும் எல்லாப்பிராணிகளிடத் ம் தயையாகிற (நல்ல) ஜலத்துக்கிருப்பிடமும் மோக்ஷமாகிற டத்தற்கரியபொருளுள்ளதுமான ஸம்ஸாரமாகிற கொடிய சமு த்தை ஞானமாகிறஓடத்தினுலதாண்டுகிறார்கள் தாண்ட மிக அரிதான ஜன்மத்தைத்தாண்டி நிர்மலமான ஆகாயத்தை அடை றார்கள். அரசனே ! அந்த ஆகாயத்தில் ஸூர்யனுனவன் தாம் தாண்டினுள்ளூலபோலக் கிரணங்களாலப்ரவேசித்து அந்தப் பசாலிகளானஞானிகளை(ச் செல்லவேண்டிய) இடங்களுக்குப் தகாரமாகக் கொண்டுபோகிறான். பாரதனே ! அவ்விடத்தில் ையற்றவர்களும் ஸித்தியடைந்தவர்களும் வீரியமுள்ளவர்களும் ்தையே தனமாகவுடையவர்களுமான அந்தயதிகளை ஸூக்ஷ்ம வனும் குளிர்ந்தவனும் நல்லகந்தமுள்ளவனும் ஸுகமானஸ்பா டையவனுமான ப்ரவஹனென்கிறவாயுவானவன் பிடித்துக்கொ கிறான். பாரத ! குந்தீபுத்ர ! ஏழுமருத்துக்களுள்ளும் சிறந்த ம் சுபமானலோகங்களில்செல்லுகின்றவனுமான அவன் அவர்

[1] 'ஸங்கட்டம்' என்பது மூலம், 'தெப்பங்கள்' என்றும் கொள்ளலாம்

களை ஆகாயத்தின் பரமானமாக்கத்தை அடையச்செய்கிருன் பூ
யே! ஆகாயமானது ரஜஸின்பரமகதியான (அகங்காரத்தவத்
அடையச்செய்கிறது ராஜஸ்ரேஷ்டனே! ரஜஸானது ஸத்வத்
பரமகதியான (சுத்தஜீவஸ்வரூபத்தை) அடையச்செய்கிறது
ஸ்வரூபமான ஸத்வமானது பரும பரபுவுமானநாராயணரை அ
யச்செய்கிறது சுத்தஸ்வரூபரானபரபுவானவர் தம்முடையஸ்வரூ
தினவழியாய்ப் பரமாத்மாவை அடையச்செய்கிரா விபுவே! க
மற்றயதிகள் பரமாத்மாவை அடைந்து பரமாத்மாவாகி மோக்ஷத்
குரியவர்களாகிறார்கள் அவர்கள் திரும்புகிறதில்லை குந்தீபு
அது ஸுகதுக்கமுதலியதவந்தவமற்றவர்களும் மஹாத்மாக்க
ஸத்யத்திலும்நேர்மையிலும் பற்றுள்ளவர்களும் எல்லாப்பிரா
ளிடத்திலும் தயையுள்ளவர்களுமான யதிகளுடையமேலான
என்று சொன்னார்

யுதிஷ்டிரர், "குற்றமற்றவரே! நிலைத்தவிரதமுள்ள அந்
கள் ஸர்வஜ்ஞராகிய பரமாத்மஸ்வரூபமான உத்தமஸ்தான
யடைந்தபின் பிறப்பிறப்புமுதல்லானவிஷயத்தை நினைக்கின்றார்க
இல்லையா? இதில் உண்மையை எனக்கு நீர் உள்ளபடிசொல்ல
டும் குருவம்சத்திலுதித்தவரே! உம்மைத்தவிர வேறுஒருவ
இதைக்குறித்துக் கேட்கமாட்டேன் ஸித்தியடைந்தமுனிவர்
குறித்து மோக்ஷவிஷயத்தில் இந்தப்பெரியதோஷமானது (தோ
றுகிறது) அரசனே! மேலானயதிகள் பரமான்அந்தமோக்ஷத்தி
விசேஷஞானத்திலிருப்பார்களானுல் அவர்களிடத்தில் மிகவும்ப
த்திருப்பமான தாமமிருப்பதாகநினைக்கிறேன் பரமானஞான
முழுகினவனுக்கு எது மிகுந்த துக்கமாகாது?" என்று கே
பீஷ்மர், "அப்பா! உன்னுல் நியாயப்படி மிகவும் ஸங்கடமானகே
கேட்கப்பட்டது பரதஸ்ரேஷ்டனே! இந்தக்கேள்வியில் வித்
களுக்கும் பெரியமயக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது மகாத்மாக்க
ஸாங்க்யர்களும் மிகமேலாகமதிக்கின்ற இந்தவிஷயத்திலும் என்
னனுச்சொல்லப்பட்ட பரமமானத்தவத்தைக் கேள் அரசனே!
களுக்குத் தம்தேகத்தில் இந்திரியங்களே அறியப்படுகின்றன
கள் ஆத்மாவுக்குச்சாதனங்கள் ஸூக்ஷ்மனான அவனே
அவைகளால் பார்க்கிருன் ஆத்மா இல்லாவிடில் அவை கட்டை
சுவருக்கும் ஒப்பாகப் பெரியஸமுத்ரத்திலுண்டாகும் நுரைகள்
நசிக்கின்றன ஸந்தேகமில்லை பகைவர்களை வாட்டுபவனே! இ
யங்களோடு தேகியானவன் நித்திரை செய்யுங்கால் (ஆத்மாவான

டுக்ஷமனுகி ஆகாயத்தில் வாயுவைப்போல் எங்கும் ஸஞ்சரிக்கி
விபுவே! பாரத! அவன் விழித்துக்கொண்டால் முன்போல
வுலகில் எல்லாவற்றுனும் நியாயப்படி பார்க்கிறுன் ஸபர்சங்களை
ரசிக்கிறுன் இப்பொழுது எல்லா இந்திரியங்களும் விஷயமில்லாத
பங்களைப்போலச் சக்தியில்லாமையால் தம்தமஸ்தானத்தில் விதிப
லயிக்கின்றன் தாமபுத்தியுள்ளவனே! குந்திபுத்ர! யுதிஷ்டிர!
மாவானவன் தங்கள்ஸ்தானங்களிலேயேயிருக்கிற எல்லா இந்தி
ங்களுடைய ஸூக்ஷ்மமான எல்லாக்கதிகளையும் ஸத்வத்தின் எல
குணங்களையும் ரஜஸின்குணங்களையும் தமஸின் எல்லாக்குணங
யும் புத்தியின் குணங்களையும் மனத்தின்குணங்களையும் ஆகாயத
குணங்களையும் வாயுவின்குணங்களையும் தேஜஸின்குணங்களை
அப்பின்குணங்களையும் ப்ருதிவியின்குணங்களையும் ஆகாமித்துக
ண்டு ஸஞ்சரிக்கிறுன் ஜீவர்களிடத்திலிருக்கிறகுணங்கள் எல்லா
றிலும் வியாபிக்கப்பட்ட ஆத்மாவும் க்ஷேத்ரஜ்ஞுன ஜீவனை
டகிறுன், புண்யபாபங்களான காமங்களும் அடைகின்றன.
வே! மகாத்மாவான அந்தக்ஷேத்ரஜ்ஞனை இந்திரியங்களும்
யர்களைப்போல் அடைகின்றன அந்த ஜீவனுனவன் ப்ரக்ருதியையும்
காமித்து அழிவற்றவரும் தன்னுடைய ஆத்மஸ்வரூபரும் பர
ஸ்வயம்ப்ரகாசரும் ஸுகதுக்கங்களான த்வந்த்வமற்றவரும் ப்ர
திக்கு அதீதருமான நாராயணரை அடைகிறுன், பாரதனே! எல
பாவங்களிலிருந்தும் விடுபட்டவனும் நாசமற்ற நிர்க்குணனுன
த்பரமாத்மாவை அடைந்தவனுமாகி மறுபடி திரும்பான
பா! பாரத! அவனிடத்தில் மிச்சமுள்ளமனமும் இந்திரியங
ம் காலத்தை அனுஸரித்து ஈஸ்வரருடைய ஆஜ்ஞையைச்செய்து
ணடுவருகின்றன குந்தீபுத்ர! குணத்தை விரும்புகிறவனும்
விதம் சொல்லப்பட்டவனும் உசிதமானஞானமுள்ளவனுமாகிய
க்ஷத்தையடைந்தவனுல் (ப்ராரப்த நாசத்தில்) அற்பகாலத்தினு
ிய சாந்தியை (விதேகமுக்தியை) அடையமுடியும் அரசனே!
ிய அறிவுள்ளஸாங்கயர்கள் பரமமானகதியை அடைகின்றுர்கள்
ீபுத்ரனே! இந்த ஞானத்துக்கு ஒப்பானஞானம் இல்லை இந்த
யத்தில் உனக்கு ஸந்தேகம்வேண்டாம் ஸாங்கயஞானமானது
த்தாக ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது சாந்தமனமுள்ளவா
எந்தபரமமத்தை நாசமில்லாததும் சலனமில்லாததும் வயக்த
லாததும் எங்கும் நிறைந்ததும் அனுதியும் ஆதிமத்யாந்தமில
ும் ஸுகதுக்கமுதலிய த்வந்த்வமற்றதும் காத்தாவும் எப

பொழுதுமிருபபதும விகாாமிலலாததும நிதயமுமாகச சொ
கிறாகளோ, எதனிடமிருநது எலலாஸருஷடிபாளயஙகளானவிக
களும நடககினறனவோ, எதைப பாமரிஷிகளும எலலாவே
களும தேவாகளும சாநதியையடைநதஜனஙகளும ஸலாகிககின
களோ, சாஸதிரஙகளிலும சொலலுகினறாகளோ பிாமமணா
ககுஹிதரும ஸரேஷடானதேவரும வயாபகரும சிறநதவரும அ
தருமான அநதபபாமாதமாவைப பிாாததிததுககொணடு கு
களில புததியுளளபாாமமணாகளும அபபடியே யோகததிலதே
யோகிகளும அளவறற அறிவுளளஸாஙகயாகளும சொலலுகிறா
குநதீபுதா! சரீரமிலலாத அநதபபாமாதமாவுககு ஸாஙகயஞானம
மெனறு வேதம சொலலுகிறது பாதஸரேஷட! பதாாததஞா
களை அவருடைய ஞானமாகச சொலலுகிறாகள அாசனே!
தப பூமியில ஜஙகமஸதாவரஙகளெனறு பெயருளளவைகள
பிாாணிகள இரணடுவிதமாயிருககினறன (அவைகளில) ஜங
சிறநதது. அாசனே! மகானகளிடததிலும வேதஙகளிலும ஸ
யஙகளிலும யோகததிலும காணபபடுவனவும புாாணததிலஅ
விதமாககாணபபடுவனவுமாகிய ஞானஙகளெலலாம ஸாங
திலிருநது வநதன அாசனே! பெரியஇதிஹாஸஙகளில கா
படுவதும சிஷடாகளாலஅஙகீகரிககபபடடஆததசாஸதிரததி
தும இநதஉலகததிலுளள மறறவையுமான பெரியஞானமெல
ஸாஙகயததிலிருநதும வநதன அாசனே! ஸாஙகயததில அ
மும காணபபடுகிறது ஸாஙகயததிலுளளபாமமானவனமையும
மும உளளபடி சொலலபபடடன ஸூக்ஷமமான தவங
ஸுகஙகளும உளளபடி விதிககபபடடிருககினறன. குநதீபுதா
ஸாஙகயாகள ஞானமஸிததிககாவிடடில எபபொழுதும ஸுகம
தேவாகளை அடைகினறாகள அநததேவாகளுககு அதிகாரி
யிருநதுவிடடுப பிறகு கருதாாததாகளாகி மறுபடியும முயறசிய
பாாமமணாகளிடததில பிறககிறாகள குநதீபுதானே! ராஜ
ஸாஙகயாகளான அநதபாாமமணாகள பெரியஆததததையுடைய
சிஷ்டாகளால அஙகீகரிககபபடடதுமான ஸாஙகயததில இ
காடடிலும அதிகப பறறுளளவாகளாகித தேகததைவ
விடடுத தேவாகள ஸவாககததில பிாவேசிபபதுபோல மோக்ஷ
பிாவேசிககினறாகள அாசனே! இநத ஞானததிலபறறுள
களுககுப பாவஞசெயதவாகளுககிருபபிடமான திாயகஜாதியில
வேசம காணபபடவிலலை கீழானகதியுமஇலலை அநதபபிாமம

அறிவில்லாதவர்களுடைய கதியையும் அடையார் ஸாங்கயஞான
த விரிவாகவும் சிறந்ததாகவும் அனாதியாகவும் பெரியஸமுத்ரம
ானறதாகவும் நிர்மலமாகவும்சொல்லுகிறார்கள் அரசனே! மகாத
வான நாராயணர் அறியமுடியாததான ஸாங்கயமனைத்தையும
ிகிறார் மானவர்வேந்தனே! இந்தத்தத்துவமானது என்னுல்
ால்லப்பட்டது புராதனமான இந்தப்ரபஞ்சம் நாராயணரே அவர்
டப்புககாலத்தில் படைப்பைச்செய்கின்றார், ஸம்ஹாரகாலத்தில்
ந்தத் திரும்பப் பக்ஷிக்கின்றார் ஜகத்திற்கு ஆதாரமாவாயிருக்
அவர் எல்லாவற்றையும் ஸம்ஹரித்துத் தம்முடைய தேகத்திலிருக்
செய்து ஜலத்தில் சயனிக்கிறார்" என்றுசொன்னார்

முந்நூற்றெட்டாவது அத்யாயம்

மோக்ஷதாமம் (தொடர்ச்சி.)

(வஸிஷ்டர் க்ஷராக்ஷரங்களின் லக்ஷணத்தை ஜனகனுக்குச் சொல்லியது)

யுதிஷ்டிரர், "ஜீவன், அடைந்தபின், மறுபடியும் திரும்புவதில
த அக்ஷரமென்று சொல்லப்படுவது எது? அடைந்து மறுபடி
திருமபுகின்றக்ஷரமென்றுசொல்லப்பட்ட அதுவும் எது? பகைவ
ாக கொல்லுகின்றவரே! சிறந்த கைகளையுடையவரே! குருவம்
்தைச் சந்தோஷிக்கச் செய்கின்றவரே! அக்ஷரம க்ஷரம இவை
டைய பேதத்தை உண்மையாக அறிவதற்காகக் கேட்கின்றேன்
ர வேதத்தின் கரையை அடைந்த வேதியர்களாலும் மஹாபாக
வான்களான ரிஷிகளாலும் மஹாத்மாக்களான யதிகளாலும்
ன நிதியாகச் சொல்லப்படுகிறீர் உம்முடைய நாள்களில் மிச்சம்
ற்பமாயிருக்கின்றது தக்ஷிணமாகத்தில் பிரகாசிக்கின்றசூரிய
வான திரும்பினவுடன் மேலான கதியை அடையப்போகிறீர். நீ
ன்றபிறகு நாங்கள் யாரிடமிருந்து ஸ்ரேயஸைக் கேட்கப்போகி
ம? குரு குலத்தை விளங்கச்செய்யும் நீர் ஞானதீபத்தால் விளங்
கின்றீர் குருகுலத்தைத்தாங்குகின்றவரே! ஆகையால், இதை
மிடமிருந்து கேட்கவிரும்புகின்றேன் ஓ! ராஜேந்திரரே! இப்
டப்பட்ட அமிருதத்தைக்கேட்டு நான் இப்பொழுது திருப்தி
டைய வில்லை" என்று சொல்ல, பீஷ்மர் சொல்லலானார்

"இந்தவிஷயததில வஸிஷடருககும காாளஜனகனுககும நட
ஸடவா தரூபமான பழைய சரிததிரததை உனககுச சொலலபபோ
றேன ஜனகாாஜன ரிஷிகளுள சிறநதவரும சூரியனுடைய
போனற ஒளியுடையவரும உடகாாநதுகொணடிருககினறவரும
வஸிஷடரை அடைநது மோக்ஷததிறகு ஸாதனமும சிறநததும
ஞானததைககுறிதது வினவினன முனகாலததில காாளஜனக
கிற அரசன ஆதமவிஷயததில மிகவும குசலரும ஆதமானுபவத
நிசசயமுடையவரும முனிசிகாமணியும உடகாாநதுகொணடிரு
வருமான வஸிஷடரை வணஙகி அஞசலிசெயதுகொணடு மெல
குரலோடும மதுரமாயும வணககததுடனும நலல அக்ஷரஙகளையு
வாககியததுடனும, 'ஓ! பகவானே!' எதை அடைநத அறிஞருக
திருமபவும பிறவியிலலையோ அக்ஷரமெனறு கூறபபடடதும ஆன
ரூபமும க்ஷேமததைத தருவதும தோஷமறறதும ஸநாதனமும
அநதபபரபரமமததையும அதில லயிககும க்ஷரமெனறு சொல
படட ஜகததையும கேடகவிருமபுகிறேன' எனறு வினவ, வ
டா சொலலததொடஙகினா. 'பூபதியே! உலகமழியும விதத
யும முனனும மறற எககாலததிலும நசியாத அக்ஷரததை
கேள பனனீராயிரம தேவவருஷஙகொணடதும மனுஷயாகளுள
நானகு யுகஙகளுமான யுகததைக கறபமாக அறியககடவாய
ரம கறபம திருமபிய அது பரமமதேவருடைய பகலாகச சொ
படுகினறது ஓ! அரசனே! எதன முடிவில பரமமா விழித
கொளளுகிறாரோ அபபடிபபடடாாதரியும இவவளவுளளது வ
யிலலாத ஸவரூபததையுடைய சமபுவானவா அளவறற காமா
யுடையவரும மஹாபூதமுா எலலாவறறிறகும முனனுணடானவ
மூாததியுடனகூடினவரும எலலா பாபஞசமுமாயிருககிற பர
வைச சிருஷடிககினறாா [1] இயறகையிலமைநத அணிமா, லகி
பராபதி இவைகளையுடையதும எலலாவறறிறகும நியநதாவும ஜே
ரூபமும விகாரமறறதுமான அநத ஸவரூபமானது எஙகும கைகா
ளுடையதும எஙகும கணணும தலையும முகமுமுடையதும எங
காதுளளதுமாகி உலகததில எலலாவறறையும வியாபிததுககொண
ருககினறது ஒனறான அக்ஷரமெனறு கருதபபடடவரும பல
மான ஸவரூபமுடையவரும பலவிதமான சரீரமுடையவரும பரம
ரூபரும உணமையில ஜனனமறறவரும ஸகலஐசுவரியஙகளுமுடை
பதியெனறு கருதபபடடவருமான இநத [2] ஹிரணயகாபபா மே

1 வேறுபாடம 2 ஸூததராதமா

ந்திரஙகளிலும ஸாஙகியசாஸதிரததிலும மஹததததுவம, விரிஞசி
லுமபெயாகளால சொலலபபடுகிறா எவரால தமமாலே அநேக
மாகவிருககிறமூனறுஉலகமும படைககபபடடனவும சூழபபட
மாயிருககினறனவோ அவா, எலலாம அவருககு ருபமாயிருப
ால, விஶவருபனெனறு கருதபபடடாா விகாரததை அடைநத
ம பெரிய தேஜஸஸுளளவருமான இநத ஹிரணயகாபபர் தாமாக
தமமையே அஹஙகாரமாகவும அஹஙகாரததைச செயகினற
டடாகவும ஸருஷடிககினறா (பிரகாசமிலலாததான) அவயகதத
ருநதும பிரகாசமுடையதான மஹததததவமெனனும அநத
ஷடி அஹஙகாரததையும வயஷடி அஹஙகாரததையும விதயா
ஷடியாகவும அவிதயாஸருஷடியாகவுமே சொலலுகினறாகள
தகிலுணடான அபரமெனகிறஜடமானஉபாதியும பாமஎனகிற
தன்யமும வேதசாஸதிரஙகளின அாதததைவிசாரிககினறவாக
ல விததைஅவிததையெனறு சொலலபபடுகினறன அரசனே
ஹஙகாரததிலிருநதுமுணடான ஸூக்ஷமபூதஙகளின ஸருஷடியை
னறுவதாக அறியககடவாய ஸாதவிகராஜஸதாமஸஙகளாயிருக்
எலலாஅகஙகாரஙகளிலுமுணடான ஸதூலபூதஸருஷடியை நான
வதாக அறியககடவாய (அநதபபூதஸருடிஎவவிதமெனறால —
யுவும தேயுவும ஆகாயமும ஜலமும பிருதிவியும சபதமும ஸப
மும ருபமும ரஸமும கநதமும ஆகிய இவவிதமானபததினஸமூக
ம ஒரேகாலததிலுணடாயின ஸநதேகமிலலை ராஜஶ்ரேஷடனே
ூலபூதஙகளிலிருநதுணடானதும பயனுடையதுமானஸருஷடி
ஐநதாவதாக அறியககடவாய ராஜனே! சுரோததிரம, தவககு
க்ஷுஸ, ஜிஹவை, ஐநதாவதானகிராணம, வாககு, கைகள, பாதங
, பாயு, குறி இநத ஞானேநதிரியஙகளும காமேநதிரியஙகளும்
வுலகில மனததுடனகூட ஒரேகாலததில உணடாயின எநதத
வஙகளின கூடடததையறிநது ததவவிததுககளானபராமமண
ா துககிககவிலலையோ அபபடிபபடடஅநத இருபததுநானகுதத
களினகூடடம எலலாவடிவஙகளிலுமிருககிறது அரசனே! இது
வாகள; அஸுராகள, நராகள, யக்ஷாகள, பூதஙகள, கநதாவ
, கினனராகள, மகாநாகாகள, சாரணாகள, பிசாசாகள, தேவ
ிகள, ராக்ஷஸாகள, தேளகள, கொசுககள, துாககநதமுளள
ழககள, எலிகள, நாயகள அதைபபாகமசெயகினறபுலையாகள
னகளைததினகினறநீசாகள, சணடாளாகள, புலகஸாகள, யானை
, குதிரைகள, கழுதைகள, புலிகள, செநநாயகள, கோககளமுத

வியவைகளுடனகூடிய மூனறுஉலகஙகளிலுமுளள எலலாத தே
ளிடததிலுமிருககினற தேகமெனறு சொலலபபடடதாக அ
வேணடும வடிவமாக இருபபதெலலாவறறிலும இநதததவகக
டம இருககிறதெனறு காணககூடியது தேகமுடையவாகளு
ஜலததிலும பூமியிலும ஆகாயததிலும இருபபு மறறவிடததிலி
யெனபது உறுதியெனறு கேடடிருககிறோம அபபா! வயகதமெ
கிற பெயருடைய இவை எலலாம ஒவவொருநாளும விகாரத
அடைகினறன ஆகையால (இநதப) பூதஙகளுககு ஆதமாவ
ஜீவன க்ஷரனெனறு கருதபபடடான இநத ஜகதது விகாரத
அடைவதாலலலவா க்ஷரமெனறு சொலலபபடடது? வயகதமென
பெயரடைநத அவயகததவதை மோஹமயமான உலகமாகச சொ
கினறனா (இநத வயகதஙகளில) எபபொழுதும மஹததததவம மு
புணடாகிறது ஓ! மஹாராஜனே! இநத க்ஷரததின உதாரண
னது உனககுச சொலலபபடடது எதை அடைநது மறு
திருமபுகிறதிலலையோ ததவமிலலாதவரும ததவமெனறுபெயரு
வருமான அநதவிஷ்ணு இருபபதைநதாமவா விதவானகள இ
விஷ்ணுவை இருபததுநானகு ததவஙகளுககும அதிஷடாதாவ
இருபபதால ததவமாகசசொலலுகினறனா வயகததவதைபபடை
தும நசிபபதுமான அது அநத அநதமூாததியை அடைகிறது
இருபததுநானகாவதான அவயகதம இருபததைநதாமவன ச
யிலலாதவன, எலலாமூாததிகளுமுளளவனும (உணமையில) மூா
யிலலாதவனுமான அவனே சேதனவஸதுககளுககெலலாம
வைககொடுதது எபபொழுதும எலலாமூாததிகளிலும ஹருத
தில ஆதமாவாகஇருககிறான, [1]ஸருஷடிபரளயமெனகிற தா
தொடுகூடின பிரகிருதியினாலே ஸருஷடிபரளயதாமததையுடை
னாகவும இருககிறான குணமிலலாதவனாயிருநதும குணமுளள
னெனகிற பெயருடன எபபொழுதும விஷயமாகிறான இவவி
இநத மஹானானபரமாதமா ஸருஷடிபரளயஙகளில ஸமாததனாயி
கிறான அவனே பிரகிருதியுடனகூடி விகாரததையடைகிறா
அறிநதுகொளளுதலிலலாமல (அநதவிகாரததை) அபிமானிககி
றான தமஸ, ஸததவம, ரஜஸ இவைகளுடனகூடி அநத அந
பிறபபுகளில அழுநதுகினறான அஜஞானிகளான ஜனஙக
டைய பழககததினால ஆதமாவையறியாமல ஸகவாஸம இருபப
மான சரீரம இவைகளினமயமாகி, 'நான வேறு' எனறு அ

[1] வேறுபாடம

லை 'நான எபபடிபபடடவன ? அபபடிபபடடவன' என றுசொ
கொணடு (பிராணனமுதலான) குணஙகளையே அனுஸரிததி
கிருன தமோகுணததிஞல பலவகையானதாமஸவிருததிகளை
ரஜோகுணததால ராஜஸவிருததிகளையும ஸதவததின ஆமரயத
ஸாதவிகவிருததிகளையும அடைகிருன பிரகிருதியைசசோநத
தரூபஙகளெலலாம வெளுபபு, சிவபபு, கறுபபு ஆகிய இம
ரூபஙகளே தமோகுணமுளளவாகள நாகததையடைகினறுா
ரஜோகுணமுளளவாகள மாணிடபபிறபபை அடைகினறுா
ஸதவகுணமுளளவாகள ஸாகததையடைநது தேவலோகத
கருறிததுச செலலுகினறுாகள பாபமாதாததிஞல விலஙகுஜன
தை அடைவான. புணணியபாபஙகளின சோககையால மானிட
மததையும புணணியமாதாததிஞல தேவததனமையையும அடை
ன. இவவிதமான அவயகததததின விஷயததை விதவானகள க்ஷர
ச சொலலுகினறுாகள இருபததைநதாமவரான இவா ஞானத
லேதான பிரவிருததிககினறுா

மூநநூறறேழுபதாவது அதயாயம

மோக்ஷதாமம் (தொடர்ச்சி.)

(வஸிஷடர், ஜீவர்கள் அஜஞானத்தினுல்படும்துன்பங்களை ஜனகனுக்குச் சொல்லியது)

இவவிதம ஆதமபோதமினமையிஞலும அறிவீனரை அனு
ததிருபபதாலும ஒருதேகமவிடடு ஆயிரமதேகஙகளை அடைகின
குணஙகளுடைய குறைவிஞல ஆயிரம விலஙகுப பிறவிகளி
ஒருகால குணஙகளுடையசோககையிஞல தேவதைகளிடததி
உணடாகிருன மனிதபபிறவியிலிருநதும ஸவாககததையடை
ன ஸவாககததிலிருநதும மனிதபபிறவியையடைகிருன மனி
பிறவியிலிருநதும அளவறற நாகஸதானததை அடைகிருன கூட
ககூடடுமபூசசியானது நிததியம நூலகளால தனனைககடடிக
ளளுகிறதுபோலவே குணமிலலாதஇநதஜீவன குணஙகளால
னைக கடடிககொளளுகிருன துவநதுவமிலலாதவனுயிருநதும
த அநதபபிறபபுகளில தலைவலியிலும கணவலியிலும பலகுத
ம கழுததுபபிடிபபிலும ஜலோதாததிலும அதிகதாகரூபமான

ரோகததிலும ஜவரகணடததிலும விஷூசியிலும வெணகுஷட
லும அககினிதகதமெனகிறரோகததிலும காசரோகததிலுமஅப
ரததிலும தவநதுவததை அடைகிறுன. (இவைகளைததவிரத) தே
ளிடததிலுணடாகிற பிராகிருதஙகளான நானுவிதமானவேறுதவ
வஙகளையும இவன அனுபவிககினறுன அபிமானததால அபப
நலலகாமஙகளையும அபிமானிககிறுன அறிவிலலாதவனுன
ளுனவன வெளுதத வஸதிரமுடையவனும கெடட வஸ்திரமுடை
னும நிததியம கீழே சயனமசெயகிறவனும தவளைபோலச சய
கிறவனும வீராஸனததையடைநதவனும மாவுரியைததரிததனும
ரணமிலலாதவிடததிறபடுககையும இருபபுமுடையவனும செ
பாபபினவிடததிலும முளளுகளபரநதவிடததிலும சாமபலபரப
விடததிலும படுககிறவனும பூமியில படுககையால புழுதிபுரள
னும வீரஸதானததிலும ஜலததிலும சேறறிலும பலகைகளி
சயனததைச செயகிறவனும பயனில விருபபததுடன அநேக
மான சயனஙகளில சயனிபபவனும தாபபையாலுணடான கடிஸ
திரமுளளவனும வஸதிரமிலலாமலிருபபவனும வெணபடடு
மானுதோலகள, சணல, ரோமம, புலிததோல, ஸிமமததினதே
படடாடை, பூரஜவிருக்ஷததின தோல, இலவுமுதலான முளளு
தின பருததியால உணடான வஸதிரம, படடுபபூசசியாலான ப
வஸதிரம, சீரவஸதிரமஇவறறை உடுபபவனுமாகி (இவைகளைதத
வேறு அநேக வஸதிரஙகளையும விசிததிரமான போஜனஙகளை
அநேகவித ரததினஙகளையும அபிமானிககினறுன ஒரு வஸ
அரையில தரிபபதையும ஒருவேளை ஆகாரததையும அபிமானிக
றுன ஒருநாளில நானகாவது காலததிலோ எடடாவது கா
திலோ ஆறுவது காலததிலோ புஜிககிறவனும ஆறு ராததிரிகெ
வேளை புஜிககிறவனும எடடுப பகலுககு ஒரு வேளை புஜிக
னும ஏழு ராததிரிககொருவேளை புஜிககிறவனும பததுபபகலு
ஒரு வேளை புஜிககிறவனும பனனிரணடு பகலுககொருவேளை பு
கிறவனும ஒருமாதமுபவாஸமுடையவனும வேரகள, கனிகள,
ஜலம, பிணணுககு, தயிர, கோமயம, கோமூததிரம, சீரகம,
பம, பாசிககொதது, வடிததகஞசி, உதிரநத சருகுகள, உதி
கனிகள ஆகிய இவறறைப புஜிககிறவனுமாகி ஸிததியில விரு
தால நானுவிதமான கிருசசிரமெனகிறவிரதஙகளை அனுஷடிககி
விதிபபடி சாநதிராயணவிரதஙகளையும நானுவிதமான (ஜடை
லிய) அடையாளஙகளையும நானகுஆசரமஙகளுடையமாரககத

யும விருததமான காபாலிகமுதலானமாககஙகளையும வேறுன [1]உபா ஸாமஙகளையும பலவிதமானபாஷணடமதஙகளையும ஆஶாயிககினறுன ஏகாநதமான குனறுகளின நிழலகளையும அருவிகளையும ஏகாநதமான மணறகுனறுகளையும ஏகாநதமான காடுகளையும பரிசுததமான தேவாலயஙகளையும் ஏகாநதமான தடாகஙகளையும ஏகாநதமுமதிவயமுமான கிருகஙகளுககு நிகராயிருககிறமலைகளினகுகைகளையும ஆஶ ரயிககினறுன ரகஸயமானமநதிரஙகளையும பலவிதமான விரதஙகளையும பலவிதமான நியமஙகளையும அநேகவிதமான தவஙகளையும அநேகவிதயாகஙகளையும (மூனறுகாலமும ஸநானமுதலான) பலவித விதிகளையும வணிகாகளின வழியையும பிராமமணக்ஷதரியவைஶயசூதரஜாதியையும தீனாகளிடததும குருடாகளிடததும ஏழைகளிடததும பலவகையான தானததையும ஸததவமாஜஸதமஸெனகிற மூனறு குணஙகளையும தாமாாததகாமஙகளையும அறிவிலலாமையால அபிமானிககிறுன ஆதமாவானவன தனனையே அவிதது தையினுல இவவிதம விபாகஞசெயகிறுன தவிரவும ஸவதாகாாம, வஷடகாரம, ஸவாஹாகாரம, நமஸகாரம, அதயயனம செயவிததல, யாகமசெயவிததல, ஈதல, ஏறறல, வேளவிசெயதல, வேதமோதல ஆகியஇவறறையும அபிமானிககிறுனெனறு சொலலுகினறுாகள ஜனனததிலும மாணததிலும விவாததததிலும ஹிமஸையிலும மஙகளமும அமஙகளமுமானகாமாவினபயனை எலலாவறறையும அபிமானிககினறுனெனறு சொலலுகினறுாகள மூலபாகிருதியான தேவியானவள ஸருஷடியையும ஸமஹாரததையும செயகினறுள காலததினமுடிவிலே ஆதமாவானவன இநதககுணஙகளைத தனனிடம ஒடுககிககொணடு ஒருவனுயிருககினறுன சூரியன கிரணககூட டததை ஒடுககிககொளவதுபோல அநத அநதககாலததில ஒடுககிக் கொளளுகிறுன இபபடியே இநதஆதமா அடிககடி விளையாட டுககாகத தனனுடையரூபமாயும அநேகவிதமாயும மனததிறகுப பிரியமாயுமிருககிற இநதககுணஙகளெலலாவறறையும அபிமானிககினறுன. இவவிதம விகாரததையடைகினறவனும காமமாாககததில பறறினவனும முககுணஙகளுககும அதிபதியுமான இவன உறபததிநாசமெனகிற தாமததுடன கூடினகாமததையும மூனறு குணஙகளையும அபிமானிககிறுன காமமாாககததையடைநது காமததை, 'அது அபபடிபபடடது' எனறும அபிமானிககினறுன அரசனே! இநத உலகமெலலாம பிாகிருதியினலே குருடாககச செயயபபடடது எல

---

[1] 'பாசுபதபாஞசராாதாாதிகள' எனபது பழையவுரை

லாம் ரஜோகுணத்தாலும் தமோகுணத்தாலும் அநேகவிதமாக வியாபிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ராஜனே! பிறகு இவ்விதம், 'என்னிடத்தில் எந்நாளும் இந்த ஸுகதுக்கமுதலான த்வந்த்வங்கள் இருக்கின்றன. இவைகள் எனக்கே உண்டாயிருக்கின்றன. என்னை அவைகள் அதிக்கிரமிக்கின்றன' என்றும், 'ஆனால் இவைகளெல்லாம் அதிக்கிரமிக்கத்தக்கவைகள்' என்றும் இவன் அறிவில்லாமையால் நினைக்கின்றான். அப்படியே ஸுகிருதங்களையும், 'என்னால் தேவலோகத்தையடைந்து இவைகள் அநுபவிக்கத்தக்கவைகள். சுபா சுபமான பயனையளிக்கின்ற இதை இம்மையிலேயே அநுபவிக்கப்போகிறேன். புண்ணியமே செய்யத்தக்கது. அதைச்செய்து எனக்கு நல்ல ஸுகமுண்டாகவேண்டும். ஒவ்வொரு ஜன்மத்திலும் எனக்கு முடிவுவரை ஸௌக்கியமே உண்டாகும். இம்மையிலும் காமத்தினால் எனக்கு அளவற்ற துக்கம் உண்டாகப்போகிறது. மனுஷ்யஜன்மமானது பெரிய துக்கம். நரகத்திலழுந்துவதும் உண்டாகப்போகிறது. சிலகாலத்தினால் நான் மறுபடியும் நரகத்திலிருந்தும் மனுஷ்யஜன்மத்தையுமடைவேன்' என்றும் நினைக்கிறான். மனிதன் மனிதத்தன்மையிலிருந்து தேவத்தன்மையையும் தேவத்தன்மையிலிருந்து மறுபடியும் மனிதத்தன்மையையும் மனிதத்தன்மையிலிருந்தும் நரகத்தையும் கிரமமாக அடைகிறான். ஸ்வரூபமில்லாதவனும் ஆத்மாவினுடைய (ஸத்தைமுதலிய) தாமங்களாலசூழப்பட்டவனும் இவ்விதமெப்பொழுதுமநினைக்கிறவனுமான ஜீவனால் தேவரிடத்திலும் மனிதர்களிடத்திலும் நரகத்திலும் ஜன்மமானது அடையப்படுகிறது. எப்பொழுதும் மமதையினால் சூழப்பட்டு அவைகளிலேயே மரணத்தைமுடிவாகவுடையபிறவிகளில் ஆயிரங்கோடிஸருஷ்டிகாலம் சுழலுகிறான். சுபாசுபமான பயனையளிக்கின்ற இவ்விதமானகாமத்தைச் செய்கின்றவன் மூவுலகங்களிலும் சரீரமுடையவனாகி இவ்விதமானபயனை அடைகின்றான். சுபமும் அசுபமுமாயிருக்கின்றபயனையே ஸ்வரூபமாகவுடையகாமத்தை பாகிருதியானது செய்கிறது. ஆசையை அடைந்ததான பாகிருதியே மூன்று உலகங்களிலும் அந்தக்காமத்தை அநுபவிக்கவும் செய்கின்றது. விலங்குப்பிறவியிலும் மனுஷ்யஜாதியிலும் தேவலோகத்திலுமுண்டான இந்த மூன்றுஸ்தானங்களையும் பிரகிருதியாலுண்டானவைகளாக அறியவேண்டும். பிரகிருதியை அடையாளமற்றதாகச் சொல்லுகின்றார்கள். (காரியங்களாகிற) அடையாளங்களால் நாம் அநுமானிக்கின்றோம். அப்படிப்போலவே புருஷனைச்சேர்ந்த (அறிவு ரூபமான)

அடையாளமுமிருக்கின்றது அனுமானத்தாலல்லவா புருஷன் அறியப்படுகிறான்? அவன் காயரூபமான லிங்கத்தின் மத்தியை அடைந்து பாகிருதியைச்சேர்ந்தவிகாரமில்லாத லிங்கமாகின்றான் அவன் விகாரத்திற்குவழிகளாயிருக்கின்ற (சுரோத்ரமுதலான) எல்லாவற்றையுமடைந்து காமத்தினால் தன்னிடத்தில் பார்க்கிறான் பிறகு ஸ்ரோத்ரமுதலானயாவும வாக்குமுதலான ஐந்துகர்மேந்திரியங்களும இவ்வுலகில் குணங்களோடு குணங்களில் பரவிருத்திக்கின்றன இந்திரியங்களில்லாதவனாயிருந்தும், 'இவைகளெல்லாம நான்' என்றும, 'இந்த இந்திரியங்கள என்னிடத்திலுள்ளன' என்றும், விகாரமில்லாதவனாயிருந்தும, 'விகாரமுடையவனாயிருக்கிறேன' என்றும நினைக்கிறான் ஆத்மாவை லிங்கசரீரமில்லாததாயினும லிங்கசரீரமுள்ளதாகவும காலமில்லாததாயினும காலமுள்ளதாகவும (புத்தியாகிற) ஸத்வமில்லாததாயினும (புத்தியாகிற) ஸத்வமுள்ளதாகவும தத்வமாகாததாயினும தத்வமாகவும மரணமில்லாததாயினும மரணமுள்ளதாகவும ஸஞ்சாரமில்லாததாயினும ஸஞ்சரிப்பதாகவும சரீரமில்லாததாயினும சரீரமுள்ளதாகவும உற்பத்தியில்லாததாயினும உற்பத்தியுள்ளதாகவும தவமில்லாததாயினும தவமுள்ளதாகவும கதியில்லாததாயினும கதியுள்ளதாகவும ஸம்ஸாரமில்லாததாயினும ஸம்ஸாரமுள்ளதாகவும பயமில்லாததாயினும பயமுள்ளதாகவும கர்த்தாவாகாததாயினும கர்த்தாவாகவும காரணமில்லாததாயினும காரணமுள்ளதாகவும நாசமில்லாததாயினும நாசமுள்ளதாகவும அவித்வான அபிமானிக்கிறான

மூந்நூற்றுப்பத்தாவது அத்யாயம

மோக்ஷதர்மம் (தொடர்ச்சி)

(வஸிஷ்டர் பிராணிகளுக்குச் சரீரமும் உருவமுதலியவையும் உண்டாகும் வகையை ஜனகருக்குச் சொல்லியது)

இவ்விதம அறிவின்மையினாலும அஜ்ஞானிகளான ஜனங்களுடைய ஸஹவாஸத்தாலும மரணத்தை முடிவிலுடைய ஆயிரம கோடி ஜன்மங்களை அடைகின்றான தாமஸினாலே திரியக்ஜாதியிலும மனுஷ்யஜாதியிலும தேவலோகத்திலும பதனத்தை முடிவாகவுடைய ஆயிரம ஸ்தானங்களை அடைகிறான இவ்விதம இந்த அவித்வானானவன அறிவின்மையினால பிராணிகளுடைய ஆயிரக

ணக்கான ஸ்தானங்களில் மறுபடியும் சந்திரன்போல் லயத்தை அடைகிறான் (பதினாறு கலைகளையுடைய புருஷனது) பதினைந் தாவது கலையானது உத்பத்திகாரணமென்கிற பாகிருதி அது தாமாவென்று சொல்லப்படுகிறது பதினாறுவதான கலையை அழி யில்லாத இந்தச் சந்திரஸ்தானமாக் அறியக்கடவாய் புத்தியில் லாதப்ராணியானது அடிக்கடி பதினாறுவது கலையுடன் உண்டாகின் றது அதனுடைய தாமாவைப் பிராணிகள் உபயோகிக்கின்றன மறு படியும் அது உண்டாகின்றது பதினாறுவது கலையோவென்றால் ஸூக்ஷ்மமாயுள்ளது அது சந்திரஸ்தானமாக நிச்சயிக்கப்படவேண் டும் அது [1]தேவர்களாலே உபயோகிக்கப்படுகிறதில்லை அந்தப் பதினாறுவது கலையானது [2]தேவர்களை உபயோகிக்கின்றது ராஜஸ்ரே ஷ்டனே! இந்தப் பதினாறுவது கலையை க்ஷீணிக்கச் செய்யாமல் பிராணியானது ஜனிக்கின்றது பதினாறுவதான அந்தக்கலையானது இவனுக்குப் பிரகிருதியாகக் காணப்படுகின்றது அதனுடைய நாசத் தால் மோக்ஷமானது சொல்லப்படுகிறது இருபத்தைந்தாமவனான ஆத்மாவானவன் அவனுடைய அஜ்ஞானத்தினாலேதானே இவ்விதம் பதினாறு கலைகளுடையதும் அவயகத்மென்று சொல்லப்பட்டதுமான அந்தத்தேகத்தை, 'இது என்னுடையது' என்று நினைத்து அதிலே யே சுழலுகிறான். அரசனே! ஆத்மாவானவன் சுத்தியுடையவர் களையும் அசுத்தியில்லாதவர்களையும் அடைப்பதால் சுத்தியுடையவனும் அசுத்தியில்லாதவனுமாகிறான் சுத்தமான ஆத்மாவையுடையவன் அசுத்தனையடைப்பதால் அவனைப்போல் அசுத்தனாகவே ஆகிறான் வித்வானாயிருந்தும் அவித்வான்களை அடைப்பதனாலே அவித்வானா வான். ராஜஸ்ரேஷ்டனே! ஆத்மஜ்ஞானமில்லாதவனும் [3]அப்படியே அறியத்தக்கவன் மூன்று குணங்களுடைய பரகிருதியை அடைவ தால் பாகிருதனாவான்' என்று சொன்னார் கராளஜனகன், 'பக வானே! அக்ஷரம் க்ஷரம் இரண்டிற்கும் இந்தச் சம்பந்தமானது சொல்லப்படுகிறது அதுபோல ஸ்திரீபுருஷர்களுக்கும் ஸம்பந்த மானது சொல்லப்படுகிறது இவ்வுலகத்தில் புருஷனில்லாமல் ஸ்திரீ யானவள் கர்ப்பத்தைத் தரிப்பதில்லை அப்படியே புருஷன் ஸ்திரீ யில்லாமல் ஒருரூபத்தை உண்டுபண்ணமாட்டான் ஒருவரோடொ

[1] 'ஆத்மகலையின் விஷயத்தில் இந்திரியங்களால் அல்லது பிராணிகளால்' என்று கொள்க

[2] இந்திரியங்களை

[3] 'அப்படிப்போலவே ஆத்மவித்துக்களின் ஸேவையினால் ஆத்மவித்தா கிறான்' என்பது வேறுபாடம்

ா சோவதாலும ஒருவா ஒருவருடைய குணஙகளை அடிபட
லும இநத ருபததை உணடுபணணுகிறாகள எலலாபபிறவிகளி
ம இபபடியே ஆணபெணகளுடைய சோககையிலும ஒனறுக
னறு குணஙகளுடைய ஆஶரயததிலும ருதுகாலததில ருப
னது உணடுபணணபபடுகினறது அதன உதாரணததைச சொ
லேறேன வேதியரே! பிதாவினுடைய குணஙகளிலும மாதாவின
ணஙகளிலும எலுமபு நரமபு ஊன இவைகளைப பிதாவின குணஙக
கவும தோல மாமிசம உதிரம எனபவைகளை மாதாவினிடமிரு
ணடானவைகளாகவும கேடடு அறிகிறோம ஓ! பராமமணஶே
டரே! இது இவவிதம வேதததிலும சாஸதிரததிலும சொலலப
கினறது வேதததில சொலலபபடடதும சாஸதிரததில சொலலப
டடதும பிரமாணமாகச சொலலபபடுகினறன அநத வேதப
ஸதிர[1] மிரணடுமே அறுதியான பிரமாணம இபபடியே பிரகிருதி
புருஷனும அனனியோனனிய குணஙகளின தடையினாலேயும
னனியோனனிய குணஙகளை ஆஶரயிததினாலேயும எபபொழு
சோநதிருககிறாகள பகவானே! ஆகையால, மோக்ஷதாப
னது இலலையெனறு நினைககினறேன இலலாவிடடால ஏதாவது
ாக்ஷததில திருஷடாநதமானது உமமால நேரில பாககபபடடிருந
ல அதை உணமையாக எனககுச சொலலும எலலாவிதததாலும
பாதயக்ஷமாகபபாாததிருபபீாலலவா? மோக்ஷததில விருபப
டையவாகளான நாஙகளும நாசமறறதும தேகமறறதும ஜரையறற
நிததியமும இநதிரியததிறகுபபுலபபடாததும தனககுஆாஶ
னிலலாததுமாயிருபபது எதுவோ அதை அறியவிருமபுகிறோம
ாறுவினவினன.

வஸிஷடா, 'நீசொலலியவேதசாஸதிரஙகளிலுளள உதாரணமா
இபபடிததான ஆனாலும அதை நீ உளளபடி அறியவிலலை.
சனே! நீ வேதம சாஸதிரமிரணடிலுமுளளகிரநதஙகளைப படிதது
ககிறாய நீ கிரநதததினுடையததவததை உளளபடி உண
லை வேதததிலுமசாஸதிரததிலுமுளளகிரநதததைப படிபபதில
ததிரமபறறுளளவனும கிரநதததின அாததததின உணமையை
யாதவனுமாயிருபபவனுடைய அநதபபடிபபானது வீண கிர
ததினுடைய அாதததைபபறியாதவன அதனுடையசுமையைச
ககினறவன கிரநதததினுடையஅாதததினஉணமையைஅறிநத
டைய கிரநதததைபபடிபபதாலுணடானகுணமானது வீணனறு,

---

1 வேறுபாடம

கேட்பவன் கேட்டவுடன் தத்வத்தையறிந்து அதனுடையபயனை யடையும்படி சொல்லவல்லவனே சொல்லுதற்குத்தக்கவன் ஸ்தூல புத்தியுடையவனும் நுண்ணறிவில்லாதவனுமானவன், கிரந்தத்தினர்த்தத்தை ஸபைகளில் எங்ஙனம் உறுதியாகச்சொல்லுவான்? அந்தக் கிரந்தநிச்சயத்தை உள்ளபடி சொல்லமாட்டாதமறதியுள்ளவனும் அவனுக்குநூல்களைக்கற்பித்தவனும் பரிஹஸிக்கத்தக்கபுத்தியையுடையவர்களாகிறார்கள் ராஜஶ்ரேஷ்டனே! ஆகையால், ஸாங்கியர்களிடத்திலும் மஹான்களானயோகிகளிடத்திலும் உண்மையாகக்காணப்படுகிறதை உள்ளபடி கேள். யோகிகள் எதைப்பார்க்கின்றார்களோ அதையே ஸாங்கியர்களும் பார்க்கிறார்கள். ஸாங்கியத்தையும் யோகத்தையும் ஒன்றாகப்பார்ப்பவன் புத்திமான் ஐயா! தோலும் மாம்ஸமும் உதிரமும் மேதையும் பித்தமும் மஜ்ஜையும் நரம்பும் இந்திரிய ஸமூகம். இதை அப்பொழுது நீ என்னிடம்சொன்னாய். திரவ்யத்திலிருந்தும் திரவியத்திற்குஉற்பத்தி ஆகையால் இந்திரியத்திலிருந்தும் இந்திரியத்தையும் தேகத்திலிருந்துதேகத்தையும் பீஜத்திலிருந்துபீஜத்தையும் அடைகின்றன இந்திரியமில்லாதவரும் பீஜமில்லாதவரும் திரவ்யமில்லாதவரும் தேகமில்லாதவருமான மகானான ஆத்மா நிர்குணராயிருப்பதால் எப்படி குணங்களுண்டாகும்? குணங்கள் குணங்களினுண்டாகின்றன அவைகளிலேயே ஒடுங்குகின்றன இப்படியிருக்க, குணங்கள் பிரகிருதியிலிருந்துண்டாகின்றன அங்கேயே ஒடுங்குகின்றன தோல், மாம்ஸம், உதிரம், மேதை, மஜ்ஜை, பித்தம், எலும்பு, நரம்புஇந்தஎட்டையும் வீரியத்தினாலுண்டானவைகளாகவும் [1]பிரகிருதியாலுண்டானவைகளாகவும் அறி புருஷன், புருஷனைக்காட்டிலும்வேறானஸ்திரீ, அலி ஆகியமூன்றுலிங்கங்களும் பிரகிருதியைச் சேர்ந்தவைகளாகக் கருதப்பட்டன புருஷனாகாதவனும், ஸ்திரீயும் அலியுமாகாதவனுமாயிருக்கிற அந்தஆத்மாவானவன் லிங்கத்துடன்கூடியவனாகச் சொல்லப்படுகின்றான் லிங்கமற்றவனான ஆத்மாவையடைந்து பிரகிருதியானது தன்னிடமுண்டானகாரியலிங்கங்களாலே அறியப்படுகின்றது அப்பா! சரீரமில்லாத ருதுக்கள் புஷ்பங்களாலும் பழங்களாலும் எப்பொழுதும்அறியப்படுவதுபோல லிங்கமில்லாததும் அனுமானத்தினாலே அறியப்படுகிறது இருபத்தைந்தாமவனும் லிங்கங்களின்மத்தியிலநிலையானஸ்வரூபத்தையுடையவனும் ஆதியந்தமற்றவனும் அளவற்றவனும் கெடுதலற்றவனும் எல்லாவற்றையும்பார்க்கிறவனுமான ஆத்மாவானவன் குணங்களில்

[1] மாதா

மானியாகமாததிரமிருபபதால நிாககுணனுகச சொலலபபடுகி
குணமுடையதறகுக குணஙகளிருககினறன நிாககுணனுன
மாவுககுக குணஙகள எபபடிஉணடாகும? ஆகையால குணங
பபாாககினறஜனஙகள இபபடிஅறிகினறாாகள இவன குணங
ப பிரகிருதியினிடததிலேயே ஊகிததறிகிறபொழுது [1]குணங
டையநாசததால ஸாஙகியாகளும யோகிகளும ஜடஙகளை விலக
ால மஹாபிாஜனுனும எலலாவறறையுமறிகினறவனும புத
நமேறபடடவனுமாகசசொலலுகிற பாமாதமாவைப பாாககின
சாஙகியமெனகிறஞானததிலும யோகததிலுமஸமாததாகளும
கூ்ததைவிருமபுகிறவாகளுமான விதவானகள குணததை ஜட
வும பிரகாசமிலலாததாகவும ஸவதநதிரமிலலாததாகவும ஈஶ
ர நிாககுணாாகவும நிதயாாகவும பிரகிருதிககும குணஙகளுக
நியநதாவாகவும இருபததைநதாமவாாகவும சொலலுகிறாாகள.
மைமுதலாகவும ஜாகாணமுதலாகவுமிருககினற) நிலைமைகளி
ஜனமததிலும பயநதவாகள பிரகிருதியை அறிநதபொழுது
கினறவனுன ஆதமாவை ஞானததினுலே ஸமமானபாமமததை
டயசசெயகினறாாகள பகைவாகளைககொலபவனே! நலலஞான
இதுவும கெடடதானவிஷயஞானமும ஞானிகளுககும அஞ
னிகளுககும தனிததனியான திருஷடாநதம (வாதிகளுள) ஒரு
கொருவரால க்ஷாததையும அக்ஷாததையுமபறறிய இநத [2]உதா
ானது சொலலபபடடது விதவானகள [3]அபேததததை அக்ஷ
கச சொலலுகினறாாகள [4]பேதமானது க்ஷாமாகச சொலலபபடு
து இவன இருபததைநதுததததுவஙகளிலும நிலைபெறறு நன
[5]பிரவிருததிககிறபொழுது இவனுககு அபேதமானது ஞான
பேதமானது அஜஞானமுமாகினறன தததுவததிறகும நிஸ
ததிறகும இது தனிததனியான உதாரணம விதவானகள இரு
தநதுததவததையும தததுவமாகச சொலலுகினறாாகள தததுவ
ாததெனகிற நிஸததுவததை இருபததைநதாவதறகுமேலான
(இருபததைநதானஐநதுவாககஙகளில) ஸஞசரிபபதும (அத
வாககததிறகுவாககமும ஸனதனமும (அதனால) தததுவததைக
டியும (மேலான) தததுவமுமானஉதாாணமாகச சொலலுகினறா
என்றா.

---

1 வேறுபாடம 2 'சாஸதிரமானது' என்பது பழையவுரை
3 'ஏகதவம' எனபது மூலம 4 'நாநாதவம' எனபது மூலம
5 வேறுபாடம

முந்நூற்றுப்பதினோராவது அத்யாயம்

மோக்ஷதாமம் (தொடர்ச்சி)

(வஸிஷ்டர் யோகமுறை ஸாங்கியமதமுதலியவற்றை ஜனகனுக்குச் சொல்லியது)

ஜனகன், 'ஓ! முனிசிகாமணியே! உம்மால் இது பேதாபேத மென்று சொல்லப்பட்டது இந்தப்பேதாபேதங்களுடைய திருஷ்டாந்தத்தை நான் சந்தேகமாகவே பார்க்கிறேன் ஓ! குற்றமற்றவரே! அஜ்ஞானியினாலும் ஞானியினாலும் அறியப்பட்ட ஆத்மாவினுடைய தத்வத்தையும் நான் ஸ்தூலபுத்தியினால் அறியவில்லை இது உண்மை ஓ! மாசில்லாதவரே! உம்மால்சொல்லப்பட்ட க்ஷராக்ஷரங்களுடையகாரணமும் சஞ்சலபுத்தியுடைமையால் எனக்கு நசித்தது போன்றதே ஓ! பகவானே! ஆகையால் இந்தப்பேதாபேதங்களுடைய ஞானத்தையும் ஞானியையும் அஜ்ஞானியையும் உண்மையாக அறியப்படுகிறவஸ்துவையும் வித்தையையும் அவித்தையையும் க்ஷரத்தையும் அக்ஷரத்தையும் ஸாங்கியத்தையும் யோகத்தையும் பேதத்தையும் அபேதத்தையும் முழுதும் கேட்க விரும்புகிறேன்' என்று சொல்ல வஸிஷ்டர் சொல்லலானார்

'ஓ! மஹாராஜனே! கஷ்டம். நீ கேட்கிற இதை உனக்குச் சொல்லுகிறேன் யோகத்தின் காரியத்தை என்னிடம் தனியாகக் கேள் யோகிகளுக்கு யோகத்தில் செய்யவேண்டியதியானமே சிறந்தவன்மை வேதவித்துக்களான ஜனங்கள் அந்தத்தியானத்தையும் இரண்டு விதமாகச் சொல்லுகின்றார்கள் (அவைகள்) மனத்தை ஒருமுகமாகச்செய்வதும் பிராணாயாமமுமாம் பிராணாயாமம் மனத்தின் [1] குணத்தோடுகூடினதும் [2]குணமில்லாததுமாக இருக்கிறது ஓ! அரசனே! ஜலமலம் விடுத்தலும் போஜனம் செய்தலுமாகிய இவ்விரண்டுகாலத்திலும் யோகம் செய்யக்கூடாது மற்றக்காலமெல்லாம் ஜாக்கிரதையுடன் யோகத்தைச் செய்யவேண்டும் புத்திமானான முனிவன் இந்திரிய விஷயங்களிலிருந்தும் இந்திரியங்களை மனத்தினால் திருப்பிப் பிறகு [3]இருபத்திரண்டுஏவுதல்களாலும் நிலைத்திருப்ப

---

[1] தியானயோகம் [2] ஹடயோகம்

[3] கால் நகமுதல் தலைவரையிலுள்ள ஆகாயத்தில் பிராணவாயுவை முதலில் வியாபித்திருக்கச்செய்து பிறகு அதிலிருந்து நெற்றி, புருவங்களின் நடு, நேத்திரஸ்தானம், நாஸிகாமூலம், ஜிஹ்வாமூலம், கண்டம், ஹ்ருதயமத்யம், நாபிமத்யம், லிங்கம், மூலாதாரம், அபானம், அடித்துடைகள், நடுத்துடை

வனும ஜரையிலலாதவனும விதவானகளால இநத ஏவுதலுககு உரிய வனுகக சொலலபபடடவனுமான அநத ஜீவனை இருபததுநானகாவதைககாடடிலும்மேலான பரமாததவைக குறிதது ஏவவேணடும. மாசறறமனமுடையவனுககு விரைவில ஏவுதலகளால எபபொழுதும ஆதமா (பரனுடன) சோபபிககககூடியவன அபபடியிலலாவிடடால முடியாதெனபது திணணமெனறு கேடடிருககிறேம எலலா ஸங்கஙகளிலிருநதும விடுபடடவனும லகுவான ஆகாரமுடையவனும இநதிரியஙகளை ஜயிததவனுமாயிருநதுகொணடு முனராததிரியிலும பினராததிரியிலும ஆதமாவில மனததை நிறுததவேணடும. ஓ! மிதிலாபதியே! மனததால இநதிரியக கூடடததை நிலைககசசெயது பததியினல மனததை ஸதிரமாககசசெயது கலலுபபோலவும [1]கடடைபோலவும [2]மரமபோலவும அசையாமலிருபபவனை (யோக) விதிகளின அனுஷடானததையுணாநத விதவானகள யோகததை அடைநதவனுககச சொலலுகிறாகள (சபதததைக) கேளாதவனும (கநததைதை) முகராதவனும (ரஸததைச) சுவையாதவனும (ரூபததைப) பாராதவனும (ஸபரிசததை) அறியாதவனும மனததிலசஙகறபமிலலாதவனும ஒனறையுமபிமானியாதவனும கடடைபோல ஒனறையும அறியாதவனுமாயிருககிற யோகியை விதவானகள பிரகிருதியை அடைநதவனுககச சொலலுகிறாகள ஐயா! விஙகசரீரமிலலாதவனும அசைவறறவனுமாகிக காறறிலலாதவிடததில ஜவலிககினறதீபமபோல மேலே பிரகாசிககினறவனும [3]சலனகதியை அடையாதவனுமாயிருபபவன பரமாதமாவைப பாரபபான. பாரதது, 'அபபா! எனனைபபோனறவாகளாலஅறியவேணடியவனும (எலலாவறறையும) அறிகிறவனுமான பரமாதமா இருதயததிலிருககிறன' எனறுசொலலுவான அபபடியே ஆதமாவானவன புகையிலலாதஅககினிபோலவும கிரணஙகளுளள ஸூாியனபோலவும ஆகாயததிலமினனலுடையஜோதிபோலவும தனனிடததில காணபபடுவான மஹாதமாககளும தைரியமுடையவாகளும விதவானகளும பரமமததைததெரிவிககினறசாஸதிரததில

கள, முழஙகாலகள, கணைககால மதயஙகள, குதிகாலகள, காலகடடைவிரலகள, பாதஙகள இவைகளில ஒனறினினறும ஒனறில இழுதது நிறுததல பரதயாஹாரம இவை பதினெடடுசசோதனைகள (ஏவுதலகள) எனபபடும இவறறுடன தாரணை, தியானம, ஸமாதி, பிரகிருதி புருஷாகளின விவேகஞானம இவைகளைச சோகக ஏவுதலகள இருபததிரணடாகும

[1] 'ஸதாணு' எனபது மூலம

[2] 'தாரு' எனபது மூலம, 'கிரி' எனபது வேறுபாடம

[3] 'கிரயககதி' எனபது மூலம.

நிஷ்டையுள்ளவர்களுமான பிராம்மணர்கள் ஜனனமரணமற்ற ஆத்மா வை நன்ருகப் பார்க்கின்ருர்கள் அதையே அணுக்களைக்காட்டிலும் அணுவாகவும் மகத்துக்களைக்காட்டிலும் மகத்தாகவும் சொல்லு கின்ருர்கள் அந்தப்பிரம்மதத்வமானது எல்லாப்பிராணிகளிடத்தி லும் ஹ்ருதயத்தில்நிலைபெற்றிருந்தும் காணப்படுகிறதில்லை உலகத் தைப் படைக்கிற அவர் புத்தியாகிற நெய்யுள்ள மனமாகிறதீபத் தால் பார்க்கப்படுவார், பெரிதான (அஜ்ஞான) இருளுக்கு அப்புறப் பட்டிருப்பதால் தமோகுணமில்லாதவர் அவர் வேதத்தினகரை யடைந்தத்தவஜ்ஞானிகளால்[1]மானஸரென்றும் விமலராயிருப்பதால் விதமஸகரென்றும் லிங்கமில்லாதவராயிருப்பதால் அலிங்கரென்னும் பெயர்கொண்டாரென்றும் சொல்லப்பட்டார் யோகிகளுடையஇந்த யோகத்தையே யோகத்தினுடையலக்ஷணமாக நினைக்கிறேன் யோகி கள் இவ்விதம் ஆத்மஸ்வரூபத்திலிருக்கின்றவனும் ஜரையில்லாத வனும் சிறந்தவனுமான த்ரஷ்டாவைப்பார்க்கின்ருர்கள் உனக்கு என் னல் இதுவரையில் யோகஜ்ஞானமானது உள்ளபடி சொல்லப்பட்டது இனி பரிஸங்கியானமென்கிற பிரகிருதிபுருஷர்களைவேருகப்பார்ப்ப தான ஸாங்கியஜ்ஞானத்தைச் சொல்லுகிறேன் ஓ! ராஜச்ரேஷ்டனே! பிரகிருதியைச்சொல்லுகின்றவர்கள் அவ்யக்தத்தை மேலான காரண மாகச்சொல்லுகின்ருர்கள் அதிலிருந்தும் இரண்டாவதானமகத்தத் வம் உண்டாயிற்று மகத்தத்வத்திலிருந்தும் மூன்ருவதான அஹங்கா ரம் உண்டானதென்று நமக்குக்கேள்வி ஸாங்கியஜ்ஞானமுடையவர்கள் அஹங்காரத்திலிருந்தும் பஞ்சஸூக்ஷ்மபூதங்களுண்டாயினவென்று சொல்லுகின்ருர்கள் இந்தஎட்டும் பிரகிருதிகள் ஐந்துமஹாபூதங் களும் தம்விஷயங்களைப் பிரகாசம்செய்கின்றஇந்திரியங்கள்பதினொன் றுமாக விகாரங்கள் பதினறு புத்திமான்களும் ஸாங்கிய சாஸ்திரத்தி லுள்ளவிதியின்தாத்பரியத்தையறிந்தவர்களும் ஸாங்கியமார்க்கத்தில் பற்றுள்ளவர்களுமாயிருக்கிற ஸாங்கியர்கள் தத்வங்களை இவ்வள வாகவே சொல்லுகின்ருர்கள் எதிலிருந்து எது உண்டாகின்றதோ அது அதிலேயே லயிக்கின்றது சிருஷ்டிமுறைக்குவிபரீதமாக லயிக் கின்றன அந்தராத்மாவினல் ஸ்ருஷ்டிக்கப்படுகின்றன ஸமுத்திரத்தி னுடையஅலைகள்போலக் குணங்கள் குணங்களிலே கிரமமாகஉண்டா கின்றன, விபரீதமாக லயிக்கின்றன ஓ! ராஜசிகாமணியே! பிரகிரு தியினுடைய ஸ்ருஷ்டியும் பிரளயமும் இவ்வளவே இதற்குப் பிர ளயத்தில் ஒன்ருயிருக்குந்தன்மையும் ஸ்ருஷ்டிகாலத்தில் அனேகமா

[1] மனத்தாலறியக்கூடியவர்

கருமதனமையும இபபடியேயென்று அறியததககதை அறிபவாகள
யவேணடும அதிஷடாதாவென்றுசொலலபபடட அவருககும
துவே உதாரணம அவா பிரகிருதியினுடைய அபேதததையும
ததையுமஅனுஸரிததுத ததவததோடுகூடினவராயிருககிறா
ருககுப பிரளயததில ஒன்றுயிருககுமதனமையும பிரவிருததி
ல அநேகமாயிருககுநதனமையும ஏறபடுகின்றன ஸருஷடிஸவ
பததையுடையபிரகிருதியானது தனனை அநேகமாகசசெயதது.
த க்ஷேததிரததில மகானும இருபததைநதாமவருமான ஆதமா
னவா தலைவராயிருககிறா ராஜஸ்ரேஷடனே! அதனுல யதிஸரேஷ
களாலேஅதிஷடாதாவென்று சொலலபபடுகிறா க்ஷேததிரஙகளை
வதனுல அதிஷடாதாவென்று நமககுககேளவி ஜடமானக்ஷேத
ததையறிவதால க்ஷேததாஜஞனென்று சொலலபபடுகிறா வியகத
லாத (சரீரமாகிற) புரததிலசயனிததிருததலால புருஷனென்று
லலபபடுகிறா க்ஷேததாமவேறும க்ஷேததாஜஞனவேறுமாகச சொ
பபடுகின்றன க்ஷேததாமானது அவயகதமென்று சொலலபபட
. ஞாதா இருபததைநதாமவன [2]ஞானமும வேறேயாகும ஞேய
னது வேறுகசசொலலபபடுகிறது ஞானமானது அவயகதமென்று
லலபபடுகின்றது ஞேயன இருபததைநதாமவன க்ஷேதத
ன்றுசொலலபபடட அவயகதமானது ஸததவததிறகுததககபடி
தியுளளது இருபததைநதாவதான (ஆதம) ததவமானது (கிரி
சகதியிலலாததும ததவமிலலாததுமாயிருககிறது. ஸாஙகிய
னம இவவளவே ஸாஙகியாகள பரிஸஙகியானமெனகிறபிரகிருதி
ஷாகளைப பிரிததுஅறிகின்றாகள பிரகிருதியையும ஜகதகாரண
கச சொலலுகின்றாகள ஸாஙகியாகள பிரகிருதியுடனகூட
வஙகளைககணககிடடு இருபததுநானகுததவஙகளாகவும சொல
கின்றாகள அவன [3]ததவமிலலாதவன இருபததைநதாமவன
மாவைஅறியாதவனுய அறிகிறவனென்றுகருதபபடடான அவன
பொழுது தனனைஅறிகிறுனே அபபொழுது கைவலயததையடை
வனுகிறுன இதுவரை உனககு யதாாததமாக நலலஞானததைச
னனேன இவவிதம இதைஅறிகின்றவாகள பிரமமபாவததை
டகின்றாகள நலலஞானமெனபது [4]பிரகிருதியை உளளபடி
பாாபபது காணபபடட இநதபபொருளகள குணததனமையிருப

---

1 சிருஷடியிலபேதமும பிரளயததிலஅபேதமும 2 வேறுபாடம

3 ததவமென்றுல அதுவாயிருததல, அதாவது பிரதயக்ஷமாகாமை

4 ‘பரமமததை’ எனபது பழையவுரை

பதால எபபடி (நிாகுணனுககு வேறே) அபபடியே நிாகுணனும (இவறறிறகு) வேறுவான இவவிதமிருபபவாகளுககு மறுபடி ஜனனமஇலலை அநதநிாகுணன அழிவறற பாாதபாமாய அக்ஷ ரததனமையிலேயே இருககிறுன பிாகிருதிபுருஷாகளை ஒனருக நினைததுபபாாபபவாகளுககு நலலதரிசனம ஏறபடாது பகைவாகளை வாடடுபவனே! அவாகள அடிககடி அவயகததனதை அடைகினருா கள இநத ஸாவததனதயுமறிநது அஸாவனை அறியாதவாகள வயகதா களாகி வயகதஙகளின வசததிலிருபபவாகளாவாாகள ஸாவம அவ யகதமெனறுசொலலபபடடது அஸாவன இருபததைநதாமவன. இவனை அறிகினறவாகளுககுப பயம உணடாவதிலலை.

முநநூறறுபபனனிரணடாவது அதயாயம

மோக்ஷதாமம் (தொடர்ச்சி)

(வஸிஷ்டர், வித்தை அவித்தைகளைப்பற்றி ஜனகருக்குச் சொல்லியது)

அரசனே! இதுவரையில உனககு ஸாஙகியஞானமானது சொல லபபடடது இனி விததை அவிததைகளைக கிரமமாக எனனிட மிருநது தெரிநதுகொள ஸருஷடிபாளயமெனகிற தாமஙகளையுடைய அவிததையை அவயகதமாகச சொலலுகிறாாகள ஸருஷடிபாளய மறறவிதயாருபனை இருபததைநதாமவனெனறு சொலலுகிறாாகள [1] வெவவேறன விததையை நீ கிரமமாக அறியககடவாய ஐயா! முனிவாகளாலே இநத ஸாஙகியஞானததினுடைய திருஷடாநத மானது உணமையாகச சொலலபபடடிருககிறது [2] ஞானேநதிரிய மானது எலலாககாமேநதிரியஙகளுடைய விததையாகவும கருதப படடது அபபடியே ஸதூலபூதஙகள [3] ஞானேநதிரியஙகளுடைய விததையெனறு நமககுககேளவி [4] புததிமானகள மனததை ஸதூல பூதஙகளுடைய விததையாகச சொலலுகினறாாகள இநத ஸூக்ஷம பூதஙகளையும மனததினுடைய [5] விததையெனறு சொலலுகினறுா

---

1 அதிகபாடமான அரைஶலோகம விடபபடடது

2 காமேநதிரிய வியாபாரம விடடு ஞானேநதிரியஙகளையே தானய பிமானிததிருததல இது இநதிரியோபாஸதி

3 ஞானேநதிரியஙகளை விடடு ஸதூல பூதஙகளைத தானுகததியானித திருததல இது விசேஷபூதோபாஸதி.

4 மனேமாததிரமாயிருததல மனததின உபாஸதி

5 ஸூக்ஷமபூததததின உபாஸதி

அஹங்காரமானது ஐந்து பூதங்களுடைய [1]வித்தை இந்த யத்திற்சந்தேகமில்லை ஓ! ராஜனே! அப்படியே [2]புத்தியா அகங்காரத்தினுடைய வித்தை தத்வங்களுக்கெல்லாம் மேலான காரணமுமாயிருக்கிற அவ்யக்தமானது [3]புத்தியின் வித்தையாக யத்தக்கது. ஓ! அரசனே! இது பரமமான விதியாகவும் நினைக் பட்டது இருபத்தைந்தாவதும் பரமுமான ஆத்மாவை அவ்யக் தினுடைய வித்தையாகச் சொல்லுகின்றார்கள் அரசனே! எல்லா னத்திற்கும் விஷயமான எல்லாம் அவ்யக்தமென்று சொல்லப் டன ஞானமானது அவ்யக்தமென்று சொல்லப்பட்டது. ஞேயம் இருபத்தைந்தாவதான ஆத்மா அப்படியே ஞானம் அவ் தமென்று சொல்லப்பட்டது அறிகிறவன் இருபத்தைந்தாமவன். மபியபடியால் வித்தையும் அவித்தையும் என்னால் உனக்கு வகுத் சொல்லப்பட்டன அக்ஷரமென்றும் க்ஷரமென்றும் சொல்லப் ட்டதை என்னிடமிருந்து அறி [5]இருவரும் அக்ஷரங்களாகச் ல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள் இவ்விருவருமே க்ஷரங்களாகவும் சொ பட்டிருக்கிறார்கள் இந்த விஷயத்தில் காரணத்தைச் சொல்லு றன் உண்மையானது ஞானத்தினாலே வெளியாகும் இவர்கள் பத்திநாசமற்றவர்கள் இருவருமே ஈஸ்வரர்களாக அங்கீகரிக்கப் டிருக்கிறார்கள் இவ்விருவரும் பிரமமவித்துக்களாலே தத்வ னறு பெயருடையவர்களாகச் சொல்லப்படுகிறார்கள் ஸ்ருஷ்டிப் ாயமென்கிற தாமங்களையுடையதாயிருப்பதால் அவ்யக்தத்தை க்ஷரமாகச் சொல்லுகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட இந்த அவ்யக்த னது (மகதாதி) குணங்களுடைய ஸ்ருஷ்டிக்காக அடிக்கடி விகா தை அடைகின்றது மஹத்தத்வமுதலிய குணங்களுடைய பரம் ாகள் உற்பத்தியடைகின்றன அப்படிப்பட்ட இந்த இருபத் ந்தாவதான ஆத்மாவை ஆதாரமானக்ஷேத்திரமாகச் சொல்லுகி கள் (இரண்டுக்கும் க்ஷரத்தன்மை எப்படியென்றால் யோகியான) அந்தக் குணஸமூகத்தை அகமபுத்திக்கு விஷயமாகாத [6]சுத் பிரமமத்தில் லயம் செய்யும்பொழுது அந்த இருபத்தைந்தாவ

[1] அஹங்காரோபாஸதி
[2] புத்திமகத்தத்துவம் தன்மாத்ரமாயிருப்பது மகத்தத்வோபாஸதி
[3] அவ்யக்தோபாஸதி
[4] புத்திவிருத்தியால் பிரகாசிக்கின்ற போதரூபனான ஆத்மா
[5] வேறுபாடம் பிரகிருதியும் ஜீவாத்மாவும்
[6] 'அவ்யக்தாத்மநி' என்பது மூலம்

தான [1]ஜீவன் அநதக [2]குணஙகளோடு லயததை அடைகினறுன. ஐயனே! (காரிய) குணஙகள (காரண) குணஙகளில லயததை அடைகினறபொழுது பிரகிருதிஒனறே இருககும அதுபோல க்ஷேததாஜ ஞனை ஜீவனும அவனுககு அதிஷடானமான பரமமததில லயததை அடைகிறபொழுது குணமெனறுபெயாபெறற மூலபபிரகிருதியும (மகதாதிகுணஙகளுடன சோநது) நாசததை அடைகினறது ஓ! மிதேஹராஜனே! குணஙகளிலேயிருபபிலலாததிஞல பிரகிருதிககு நிாககுணததனமை எறபடுகிறது இவவிதமே க்ஷேததாஜஞனை ஜீவ னும க்ஷேததிரததின ஞானமநசிதகபொழுது க்ஷாததனமையை யடைகிறுன இவன ஸவபாவததில நிாககுணனெனறு கேடடிருக கிறோம இவன க்ஷாஞகிறபொழுது குணததுடனகூடின பிரகிரு தியைக கலநது அபிமானிககிறுன. அபபடியே ஆதமாவுககு நிாக குணததனமை உணடாகிறபொழுது பிரகிருதிஸமபநததை விடுத லிஞல சுததனுகிறுன அறிவுளளவன, 'நான வேறு இது வேறு' எனறு அறிகிறபொழுது இநதபபிரகிருதி வேருகினறது கலநதி ருககும தனமையை அடையமாடடாது ஓ! ராஜஸ்ரேஷ்டனே! பிரகிருதியோடுகலநதவனும வேறிலலாதவனுமாகக காணபபடுகி றுன பிரகிருதியைச சோநதஅநதககுணஸமூகததை நிநதிததுப பிரகிருதிககுவேறுன தாஷடாவைபபாாககும்பொழுது பாாககிறவ ஞனஅவன மறுபடி ஸமபநதிககமாடடான 'நான என்ன இவவிதமசெயதேன? இவவளவு காலம மதஸயஜலஞானததை யனுஸரிதது இநத [3]ஜனததை அடுததிருநதேனே இவவுலகில மதஸயமானது (ஜலததையும வலையையும) பிரிததறியாமையால வலையை அடுததிருநதது நானும மிகுநதமோகததால ஒரு ஜனததைவிடடு மறறெருஜனததை அடுததிருநதேன மதஸ யம ஜலமெனகிறஞானததிஞல அடுததிருநததுபோல நானும அடுததிருநதேன மதஸயமானது ஜலததைககாடடிலும வேறு யிருததலை அறிநது அபிமானியாததுபோலவே நானும அஜஞா னததிஞலே ஆதமாவையும வேறுயிருததலையும அறியவிலலை அடிக் கடி மோகததிஞல ஒருஜனததைபபறறி வெவவேறுன இநதஜனததை

---

[1] ஜீவனுககுக குணஙகளாலுணடான ஜீவததனமை நசிககினறது, அதுவே லயம, ஸ்வரூப நாசமிலலை பிரமம ஸவரூபமாயச சேஷடிதது நிற கிறுன

[2] பிரகிருதிககு மகதாதிகளுடனகூட ஸவரூபநாசம லயம

[3] 'ஜனம' எனபது மூலம, 'சரீரம' எனபது பழையவுரை

ஸரிததிருநத அறிவீனனுனஎனனை நிநதிககவேணடும இவன
விஷயததில பநதுவாவான இவனேடு எனககு ஸமமானதன
ானது தருதி நானும இவனைபபோனறதனமையுளளவனுகி
னுடனஸமமாயிருககுநதனமையை அடைவேன இவனேடொப
நான இவனவிஷயததில ஸமபாவததைப பாககிறேன இவனே
மறறவனுயிருககிறுன நானும ஸபஷடமாக இவனபோலவே
ககிறேன ஜடமானபிரகிருதியுடனசோநது அஜஞானததாலுண
மோகததினுலே பிரவிருததிததவனும அஸஙகனுமானநான
நததுடனகூடினபிரகிருதியுடன இவவளவுகாலமவரையில இருந
ா இநதபபிரகிருதியினுலே நான வசமசெயயபபடடு இவவளவு
மாக அறியவிலலை நான உயாவானதேவாகளையும நடுவானமனி
ளையும இழிவானபசுபகஷிகளையுமசோநத அநதபபிரகிருதியிலஏன
ககிறேன? (எனககு) ஸமானமாயிருககிறஇதனுடன அறிவீனத
மையால நான ஏன ஸகவாஸததைசசெயகிறேன? இபபொழுது
ஸதிரனுகிறேன, இநதஸமயமோ வஞசனைககுடபடடு (நான
னுடன) ஸகவாஸததைச செயயமாடடேன விகாரமறறநான
ரமுடையஇதனுல வஞசிககபபடடேனெனபது இதனுடையகுறற
ு இது எனனுடையகுறறமதான சரீரமறறநான பராமுகனுயிரு
இதனிடமபறறியிருநததனுல அனேகவிதமானசரீரஙகளிலிருந
றகிறேன நான சரீரமிலலாதவனுயிருநதும பிரகிருதியினுடைய
யததினுல இகததில அநதஅநதபபிறவிகளிலவிழுநது என
ரகிறமமதைககுவசபபடடுச சரீரமே நானுனேனன மமதையில
வனுனஎனககு அறிவழிநததாயிருககிறசிததததினுலே அநத
பபிறவிகளில மமதையையுணடுபணணி எனனகாரியம செயயப

கிருதியுடனஐகயம க்ஷேமமன்று' என்றுஇருபததைநதாவதான ஆத மா பரமாதமஞானததிலே இவவிதமறிநது க்ஷரமானபிரகிருதியை விடடுவிடடு அழிவறறதான 'அக்ஷரததனமையை ஸதாபிததுக கொளளவேணடும ஓ! மிதிலாதிப! அவயகதமும வயகதமுமா யிருககிற (ஸருஷ்டிமுதலிய) காமததையுடையவனும ஸகுணனும நிாகுணனுமானபரமனே நிாகுணனுகஸாக்ஷாதகரிதது அததனமைய யாகஆகிறான இபபொழுது என்னால வேதததிலசொலலியபடி ஞானததுடனகூட க்ஷராக்ஷரஙகளுடையததவததினநிதாசனமானது சொலலபபடடது ஸநதேகமிலலாமலும நுணுககமாகவும தெளி வாகவும நனகுஅறியபபடடதாகுமபடி நான கேடடவிதமே திருமப உனககுச சொலலுகிறேன அதை அறிநதுகொள. என்னாலே ஸாஙகியமும யோகமும அநதஇரணடினசாஸதிரஙகளினஉதாரணத துடன சொலலபபடடன ஸாஙகியாகளாலே சொலலபபடட சாஸ திரமானது யோகசாஸ்திரமே ஓ! பூபதியே! ஸாஙகியாகளுடைய சாஸதிரமானது நன்றாக அறிவையுணடுபணணுகிறது அது அநதச சாஸதிரததில சிஷயாகளுடைய நனமையைககருதி மிகவுமதெளிவா கச சொலலபபடுகிறது ஸமாததாகளானஜனஙகள இவவிதமான இநதசசாஸதிரததை வேறுதானெனறும சொலலுகிறாாகள அா சனே! யோகிகளுககு இநதசசாஸதிரததிலும வேதததிலும ஆதா விருககிறது (அவைகளில பிரவிருததிததவன) இருபததைநதாவ தறகுமேலானததவததைக காணகிறதிலலை ஜடமான அவயகதமும அறிகிறவனானஜீவததவமும உளளபடி ஸாஙகியாகளுடையபோதரூப மானபாததவமும எடுததுரைககபபடடன (யோகிகள) அறிகிறவ னனஜீவனையும அறிவானஆதமாவையும யோகததின உதாரணமாகச

பபிக்கிறதும (எனனுடைய) ...

...திநியதுமான இநதபபிரகிருதியினுலே இகததில எனககு

றும செயயவேணடியதிலலே மமதையிலலாதவனும அகஙகார

லாதவனுமானநான இபபொழுது விழிததுககொணடேன இந

ரகிருதியினுலே எபபொழுதும மமதையானது அகஙகாரததை

விடடுசசெயயபபடட ஸவரூபததையுடையதாயிருககிறது நான்

பபிரகிருதியைவிடடுவிலகி நாசமறறதானபரமாதமாவை ஆஸர

பென நான இநதபபரமாதமாவுடன ஸமபாவததையடைவேன்

மான இநதபபிரகிருதியுடன ஸமபாவததையடையமாடடேன

ககு இநதபபரமாதமாவுடனஐககியமானது மஙகளம, இநதபபிர

முந்நூற்றுப்பத்தின்மூன்றாவது அத்யாயம்

மோக்ஷ தாமம் (தொடர்ச்சி.)

(வஸிஷ்டர், ஞானஜ்ஞானங்களையும் உபதேசம்பெறத்தக்கவர் தகாவரையும் ஜனகனுக்குச் சொல்லியது.)

இனி ஜடமான அவ்யக்தத்தையும் இந்தக்குணவிதிகை கேள் இந்தப்பிரகிருதி குணங்களைப் போஷிக்கிறது, படைக்கிற அழிக்கிறது அரசனே! எப்பொழுதும் இவ்வுலகில் விளையாட

1 பரமபாவத்தை

த தன்னைப பலவாகசசெயது விகாரததையடைகின்றது. ஜீவ
வன அவைகளேபே பாாககிறுன இவவிதம வேறுபாடடை
டவதானஇதை அறிகிறதிலலை வயககதமிலலாமலஅறிவதினுலே
 அறிகிறவனுகவும சொலலுகிருாகள அவயககதம ஒருபோதும
ததுடனகூடினவிகாரததையும நிாகுணமானபாமாததமாவையும
கிறதேயிலலை அதனுலேதான இதை அறிவிலலாதஜடமாகச
லலுகினருாகள. ஒருகால அவயககதமானது அறிகிறதானுலும
பததைநதாவதாயிருநதுகொணடு அறியும இநததரஷடாவான
 சிதஜடஸஙகரூபனுயிருககிருனென்று வேதம சொலலுகிறது
கரூபனுயிருககுமகாரணததால அவயககதனும அசசுதனும இருப
நதாமவனுமான மகாதமாவைப பிரிததறியாதவனென்று சொல
ருாகள. அவயககதமாக அறிவதினுலேயும அறிகிறவனுகச சொல
னருாகள இவன களஙகமறறவனும ஞானஸவரூபனும எப
ழுதுமிருபபவனும அறியமுடியாதவனுமான இருபததாருமவனை
கிறதிலலை அவன அநத இருபததைநதாமவனையும இருபத
னகாமவனையும அறிகிறுன ஐயா ! பாாககபபடுகின்றவாகளும
கபபடாதவாகளுமான பிரகிருதி புருஷாகளிருவருமே அவ
 வியாபிககபபடடுப பெரியகாநதியுடையவாகளாயிருககிருாகள
கயால அவயககதமும கேவலமுமான ஆநதபாமமம அறிகின
 கேவலமானது இருபததைநதாமவனையும இருபததுநான
தையும பாாககிறது ஆகையால திரஷடாவானவன எபபொ
 தனனை, 'நான வேருனவன' என்று அறிகிருனே அப
ழுது பிரகிருதியுடனகூடின அவன அவயககததததை அறிகிறவனு
ன ராஜசரேஷடனே ! எபபொழுது விஷயஙகளாலும ஸவரூபத
ம களஙகமறறமேலான அறிவை (அடைநது) இருபததாருமவனை
கினருனே அபபொழுது அபபடியே ஞானரூபனுயிருபபதை
டகிருன பிறகு அவன ஸருஷடிபபிரளயதாமஙகளையுடைய அவ
ததை விடுகிருன எபபொழுது நிாகுணனுயக குணஙகளோடு
யதும ஜடமுமாயிருககிற பிரகிருதியை அறிநதானே அபபொ
 அவயககததைபபாாததததினுல கேவலததினுடைய தாமததை
டயவனுகிருன கேவலததுடனகலநது விமுககதனுகி ஆதமாவை
டவான இவனைத தததவமறறதும ஜனமமரணமறறதுமான தததவ
வும சொலலுகிருாகள [1](பகைவாகளுடைய) கௌரவததைக
பபவனே ! தததவஙகளையடுததததினுல இவனு தததவஙகளையுடைய

[1] 'ஸததுககளுககுமரியாதையளிபபவனே' என்றும கொளளலாம

வனுகமாட்டான விதவானகள இருபததைநது தததவஙகளைச செ
கிறாகள ஐயா! இவன தததவமுடையவனே அலலன புததிமா
இவன் ததவமறறவனே பராஜனுனும ஜராமரணமறறவனும,
பததாறுமவன நான' என்று கொளளபபடடவனுமானஇவன
விருததிககு விஷயமாயிருககும தனமையானதததவததைச சீ
விடுகிறுன புததிவிருததியுடனகூடாததிரஷடாவானவன
ஸவபாவமான பலததினுலேயே பேரறிவுவடிவமான இருபதத
வனுடன ஸமபாவததை அடைகிறுன ஸாஙகியமசுருதிஇவை
உதாரணததைககொணடு இவவிதம பலவாயிருததலென்று
லபபடடது புததியினுலஅறியாதபொழுது சேதனனுடன
நத இருபததைநதாமவனுககு ஒருவனுயிருககுமதனமை
கிறது மிதிலாதிபனே! இவன அறிகிறவனுகி ஜடததுட
பாவததைஅடைகிறபொழுது சோககையைத தாமமாகவுடை
கிறுன அரசனே! சோககையறறஸவரூபததையுடையவனும
மிலலாதவனும வியாபகனுமான இருபததாறுமவனைஅடைநது
கையிலலாதஸவரூபமுடையவனுகிறுன ஓ! பெரியபாககியமு
வனே! வியாபகனுனஜீவன இருபததுநானகாவதான இநத அ
ததைத அறிகிறபொழுது இருபததாறுமவனை நனறுகஅறிநது
யகததததை விடடுவிடுகிறுன ஓ! குறறமறறவனே! உனககுச
யின உதாரணததினுலே இநதஜடமானபிரகிருதியும ஞாதாவா
னும ஞானரூபமானபிரமமமும உளளபடி சொலலபபடடன
திரததிலதிருஷடியுளளவாகளால அநேகததனமையும ஐககியமு
வளவாகப பாாககததககன அததிபபழமும அதனுளளிரு
கீடமும்போலவே இருபததுநானகாவததறகும இருபததைநத
கும பேதம மதஸயததுககும ஜலததுககும்போலவே இவை
கும பேதமானது அறியபபடுகிறது இபபடிப்போலவே இ
னுககு அனேகததனமையும ஏகததனமையும அறியதத
அவயகதஞானமென்றுபெயருடைய இதுதான இருபததைந
னுககு மோக்ஷமென்று சொலலபபடடது தேகஙகளிலிரு
இவன அவயகதவிஷயததிலிருநதும விடுவிககததககவனெ
சொலலுகிறுாகள அபபடிபபடடஇவன இவவிதம விடுபடு
வேறுவிதமானுல விடுபடானெனபதுஉறுதி இவன பரமாதமா
சோநது பரமாதமாவினுடைய தாமததையுடையவனுகிறுன,
னுடனசோநது விசுததனுடைய தாமமுடையவனுகிறுன
ஞானரூபனுடனசோநது ஞானரூபனுகிறுன ஓ! புருஷப

னே! மூகதனுடனசோநது மூகதனுடையதாமததையுடையவனு
ன தவிர வியோகததைததாமமாகவுடையவனுடன சோநது
யாகதாமமுடையவனுகிறுன இகததில மோக்ஷமுடையவனுடன
ாநது மோக்ஷமுடையவனும சுததமுடையவனும சுசியு
ாவறறபிரகாசமுடையவனுமாகிறுன நிாமலமான ஆதமாவுடன
ாநது நிாமலமான ஆதமாவாகிறுன கேவலனுடனசோநது கேவ
தமாலூகிறுன சுதநதிரனோடு சோநது சுதநதிரததனமையை
டைநது சுதநதிரனுகிறுன மகாராஜனே! யதாாததமான தத்
துவையும சொலலவதினுணடான பயனையும மாதஸாியமிலலா
தெரிநதுகொணடு உணமையானதும எபபொழுதுமிருப
மிகவும சுததமும எலலாவறறிறகும ஆதியுமான இா
பிரமமமானது எனனுல உனககுசசொலலபபடடது ஒ
சனே! பாமமும அறியவிருபபமுளளவனுககு விசேஷமான
பிறகுககாரணமும நலலபோதநிமிததம வணஙகினவனுககுச
ாலலபபடடதுமான இதை நீ [1]வேததததில நிஷடையிலலாதவனுக்
சொலலககூடாது அபபடியே இது அஸதயபுததியுடையவ
ககும சொலலததககதிலலை, ரகஸயமாக வஞசிககிறவனுககும
னநதளாநதவனுககும கோணலானபுததியுளளவனுககும சொ
கூடாது தான பணடிதனெனகிற எணணததால பிறருககுத
பததைசசெயகிறவனுககும சொலலககூடாது உனனுலே உப
சிகததககவனைத தெரிநதுகொள மனுஷயாகளுள எபபொழு
ஶாததையுளளவனும நறகுணஙகளுளளவனும பிறரைஅபவாதய
ாலலாதவனும சுததமான யோகமுடையவனும அறிவுடையவ
3விஹிதகாமததைசசெயகிறவனும (ஸ்நகதுககஙகளை) ஸஹிப
னும ஹிதனும சுததமான சீலமுடையவனும விஹிதகாமததில
யமுடையவனும விசேஷமாக வாதமசெயயாதவனும அதிகமாக
யயனம செயதவனும அறிகிறவனும அடககமும பொறுமையு
டையவனும ஓரிடததில மனததையடககுவதில ஸமாததனுமா
பபவனுககே சொலலததககது இநதககுணஙகள மிகவும
றநதவனிடததில மிகவும சுததமான இநதபபாபமமானது
டுககததககதிலலையெனறு சொலலுகினறூாகள அபபடிபபட்ட
ரிடம செயயபபடடது அபாததிரதானமானதால தாமததைச
ானனவனுககு ஶ்ரேயஸைககொடாது ஒருவன ரததினஙகளால

[1] வேதாாததானுஷடானம [2] 'கலீபாய' எனபது மூலம
3 'குருசொலலியபடிசெயகிறவன' எனறும கொளளலாம

திறைநத இநதபபூமிமுழுமையும கொடுபபாளுலும விரதமில
வனுககு இது கொடுககததககதிலலை. ஓ ! அரசனே ! ஶ்ரேஷடம
இது இநதிரியஙகளை ஜயிததவனுககு நீ கொடுகககககூடியது
காளனே ! உனககுச சிறிதும பயமவேணடாம நீ இப
ழுது இநதபபாபரமமததைக கேடடாய ஓ ! அரசனே ! உ
படி எனனுல சொலலபபடடது ஶ்ரேஷடமும பரிசுதத
சிறிதுமசோகமிலலாததும ஆதிநடுவிலலாததும ஜனனமரண
தும கெடுதலிலலாததும பயமிலலாததும மஙகளமும எ
ஞானததிறகும உணமையான விஷயமுமான இநதபபிரமமத
றிநது பிரதயகஷமாகபபாரதது இபபொழுதாவது மோகத
விடு ஓ ! நரஶ்ரேஷடனே ! இபபொழுது உனனுல எனனிட
நது அடையபபடடதுபோலவே நான ஸநாதனரும பரமமத
ஆராதிககிறவரும உகரமானதேஜஸையுடையவருமான ஹிரணய
பரை முயறசியுடனமகிழவிதது அவரிடமிருநது ஸநாதனமான இ
பபிரமமததை அடைநதேன ஓ ! நரஶ்ரேஷடனே ! நீ எனனைககே
படியே நான இதனை உனககுச சொனனேன ஓ ! அரசனே ! மே
விததுககெலலாம பரமஸாதனமான பெரியஞானமானது எனனுல
மமாவினிடமிருநது அடையபபடடது' எனறுசொனனூர மஹா
னே ! இருபததைநதாமவன எதைஅடைநது மறுபடி திரும
திலலையோ அநதபபரபரமமமானது பரமரிஷியானவஸிஷடரு
உதாரணததைககொணடு சொலலபபடடது மேலானபிரமமஞா
ததையடைநது மறுபடிதிருமபுவானுல ஞாதாவானவன ஜராம
மறறபிரமமததை உளளபடி அறியவிலலை ஐயா ! அரசே
தேவரிஷியான நாரதரிடமிருநதுகேடடு மோகஷததையளிகக
சிறநதஇநதஞானமானது எனனுல உனககு உளளபடி சொலலப
டது. ஹிரணயகாபபரிடமிருநதும மஹாதமாவானவஸிஷடமு
ரால அடையபபடடது முனிசிகாமணியாகியவஸிஷ்டரிடமிரு
இதை நாரதரடைநதார நாரதரிடமிருநதும ஸநாதனமானஇ
பிரமமமானது எனனுலஅறியபபடடது கௌரவாகளிறசிறநதவ
நீ இநதபபரமபததைககேடடு இனி சோகததையடையாதே க
கஷரஙகளைஅறிநதவனுககுப பயமிலலை அரசனே ! இதைஅறி
வனுககுப பயமுணடு மூடபுததியுடையவன அறியாமையினு
அடிககடி துனபததை அடைவான மரிததபின மரணததை
வாகவுடைய அநேகமாயிரமஜனமஙகளை அடைகினறுன தேவ
கததையும (பசுமுதலான) விலஙகுஜாதியையும மனிதஜனமத

டகிறுன நாளடைவில சுததியைஅடைநதால அநதசசுததியி ல அவன அகாதமானஇநதஅஜஞானமாகிறஸமுததிரததினின கரையேறி மேலானமஙகளததை அடைகினறுன பாரதனே! ணிகள ஒவவொருநாளுமமுழுகுகினற அநதஅஜஞானககட நது கோரமும, அகாதமும, ஸபஷடமிலலாததுமாகச சொலலப றைது வேநதனே! அகாதமும ஸபஷடமிலலாததும ஸநாதனமு ா அஜஞானஸமுததிரததிலிருநது கரையேறிவிடடமையால நீ மிலலாதவனும தமஸிலலாதவனுமாயிருககிறுய

முநநூறறுபபதினைகாவது அதயாயம்

மோக்ஷதாமம் (தொடர்ச்சி.)

(ஒருமுனிவர் நன்மைக்குரியவற்றை வஸுமானுக்குச் சொல்லியது)

ஜனகனுடையபுததிரனுனஒருவன வேடடையாடிககொணடு ஜனமானஒருவனததில பருகுவினுடையவமசததிறபிறநத பிராம ரேஷடரான ஒருமுனிவரைக கணடான வஸுமானெனகிற வன) உடகாாநதிருககிறஅநதமுனிவரைத தலைபாலவணஙகி அரு ருநது அவராலஅனுமதிகொடுககபபெறறு, 'ஒ! பகவானே! நிலை லாததேகததில காமததினவசததிலிருககினறபுருஷனுககு இவ கிலும பரலோகததிலும் எது [1]நனமையாகும?' என றுவின ன பெரியதவமுடையமகாதமாவானவா பூஜிததது பரமனு யபபடடுப பிறகு அவனுககு நனமைககுககாரணமான பினவரும ததையைச சொலலலானா

'இகததிலும பரததிலும மனததுககுவிபரீதமாயுளளவைகளை மபாமலிருபபாயானுல இநதிரியஙகளை அடககிப பிராணிகளுக பிரதிகூலஙகளாயிருககிறகாரயஙகளிலிருநதும ஒழிவை அடை பொழுதும தாமம புருஷாகளுககு நனமையானது ஸததுக ககுத தாமமே ஆதாரம ஐயா! ஸதாவரஜஙகமஙகளோடுகூடிய ா றுஉலகஙகளும தாமததினுல பிரவிருததிததவைகள ருசியா ளததில ஆசையுளளவனே! காமஙகளிலவெறுபபை ஏன அடை லலை? தூாபபுததி கொணடவனே! தேனைபபாாககிறுயேதவிர லகிறது) விழுவதைக கவனிககவிலலையே? ஞானததினபயனை மபுகிறவன ஞானததில அபயாஸம செயயவேணடுவதுபோலத

---

1 'ஶ்ரேயஸ' எனபது மூலம், 'நனமை' என று வருமிடமதோறும இங மே கொளக

காமத்தின்பயனைவிரும்புகிறவன் காமத்தில் அப்யாஸஞ்செய்யவே
டும் காமத்தைவிரும்புகிற அஸத்தினாலே மிகவும் சுத்தமான
மானது செய்யஇயலாது காமத்திலவிருப்பமுள்ளஸத்தினால் செ
இயலாதகாமமும் எளிதிற்செய்யஇயலும் விஷயஸுகத்தில் ஆ
புள்ளவன் காட்டிலிருந்தாலும் நாட்டிலுள்ளவனே விஷயஸு
தை விட்டவன் நாட்டிலிருந்தும் காட்டிலவஸிப்பவனே நிவிரு
யிலும் ப்ரவிருத்தியிலுமுள்ள குணதோஷங்களை நன்றாகத்தெரி
மனமொழிமெய்களின் காமத்தில்உறுதியுடன் ஸாதனத்தைவை
கடவாய் எப்பொழுதும் புண்ணியதேசத்திலும் புண்ணியகால
லும் அஸூயையில்லாமல் ஸாதுக்களானபிராமமணர்களுக்குப் பிர
த்து மரியாதைசெய்து மிகுதியாகத் தானஞ்செய்யக்கடவாய் ந
வழியில் அடையப்பட்டதைத் தக்கோர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்
கோபமில்லாமல்கொடுத்துப் பிறகு பச்சாத்தாபத்தை அடை
விருக்கவேண்டும் கொடுத்ததைச் சொல்லக்கூடாது துன
செய்யாதவனும் சுசியும் அடக்கமுடையவனும் உண்மைஉரைக்கி
வனும் நேர்வழியிலிருக்கின்றவனும் [1] பிறப்பினாலும் செய்கை
லும் மிகவும்சுத்தனும் வேதவித்துமாயிருக்கிறபிராமமணன் தக்க
திரமாவான் ஸமஸ்கரிக்கப்பட்டவளும் ஒருவனுக்கே பதி
(ஸமான) ஜாதியுள்ளவளுமாயிருப்பவள் இவ்விடத்தில் சுத்தமான
ப்புக்கிடமானவள் என்று ஒப்புக்கொள்ளப்படுகிறாள் ரிக்குயஜு
ஸாமங்களையுடையவனும் வித்வானும் (யஜனமுதலான) ஆறுக
களையுடையவனுமானவன் பாத்ரமாகச்சொல்லப்படுகிறான் ப
விசேஷத்தினாலும் [2] அகாமவிசேஷத்தினாலும் தேசகாலங்களைப்ப
தும் அந்தஅந்தமனிதனைக்குறித்து அதுவே தாமமாகும், அது
அதாமமுமாகும் ஒருமனிதன் விளையாட்டினால் (உண்டான)
மான தூளியைத் (தன்னுடைய) சரீரத்திலிருந்து துடைப்பதுபே
மிகுந்தமுயற்சியினால் பெரியபாவநிவிருத்தியைச் செய்யவேண
[3] விரேசனஞ்செய்தவனுக்கு நெய் நல்லமருந்தாவதுபோலத் தோ
தைப் பரிகரித்துக்கொண்டவனுக்குத் தாமமானது மரணத்தி
பிறகு சுகத்தைக் கொடுக்கும் எல்லாப்பிராணிகளிடத்திலும் ம
சுபமாயும்அசுபமாயுமிருக்கிறது (ஆகையால்) மனத்தை அசுபங
லிருந்துமதிருப்பிச் சுபங்களிலேயே நிலைக்கச்செய் எல்லாவிஷய

---

1 'யோநிகாமவிசுத்த' என்பது மூலம்

2 தனக்கு விதிக்கப்படாத காமம்

3 எண்ணெயையுண்டதனால் மலசோதனம்

ம் எல்லாராலும்செய்யப்படும் எல்லாவற்றையும் கௌரவிக்கக்கட
ப உனக்குவிருப்பமான ஸ்வதாமத்தை விரும்பியவண்ணமே செய
யில்லாதமனமுடையவனே! நிலையில் நின்று தூய்புத்திகொண்ட
ன! புத்திமானாக இருக்கக்கடவாய் சாந்தகுணமில்லாதவனே!
ாந்தகுணமுள்ளவனாயிருக்கக்கடவாய் பிரஜையில்லாதவனே!
ஜனைப்போல் நட கூடவேஸஞ்சரிக்கிறஞானஒளியினால் இகத்தி
பரத்திலும் நன்மையைத்தரத்தக்கஉபாயத்தை அடையலாம்.
றகுமூலம் பரமானமேன்றைதரியம் தைரியமில்லாத மஹாபிஷ
னகிறராஜரிஷி ஸ்வர்க்கத்திலிருந்து விழுந்தான் புண்ணியம் நசித்த
யயாதி தைரியத்தினால் லோகங்களை அடைந்தான் தவமுடைய
களும் தர்மவான்களுமான வித்வான்களுடையசேர்க்கையால் விரி
னபுத்தியை அடைவாய் அப்படியே நன்மையையும் அடைவாய்'
றுசொன்னார் அந்தவஸ்ரமான முனிவருடைய அந்தவார்த்தை
க்கேட்டு நல்லஸ்வபாவத்தையடைந்து காமத்திலிருந்து மனத்
த்திருப்பித் தர்மத்தில் புத்தியைச் செலுத்தினான்'' என்று
ன்னார்

முந்நூற்றுப்பதினைந்தாவது அத்யாயம்

மோக்ஷதர்மம் (தொடர்ச்சி)

(யாஜ்ஞவல்கியர் பிரகிருதிவிகிருதிகளையும் படைப்புமுறையையும் ஜனகனுக்குச் சொல்லியது)

யுதிஷ்டிரர், ''தர்மாதர்மங்களினின்றும்விடுபட்டதும் ஸகலஸந்
த்திலிருந்தும் விடுபட்டதும் ஜனனமரணங்களிலிருந்தும்விடு
ட்டதும் புண்ணியபாபங்களிலிருந்தும் விடுபட்டதும் மங்களமான
எப்பொழுதும் பயமில்லாததும் எப்பொழுதும்விகாரமில்லாத
அழிவற்றதும் சுசியானதும் எப்பொழுதும் ஆயாஸமில்லாதது
து எதுவோ அதை நீர் சொல்லவேண்டும்'' என்றுகேட்க,
மர் சொல்லலானார்
''பாரதனே! இந்தவிஷயத்தில் யாஜ்ஞவல்கியருக்கும் ஜனகனுக்
நடந்த ஸம்வாதரூபமான பழையசரித்திரத்தை உனக்குச் சொல்
வன் பெரியபுகழ்பெற்றவனும் கேள்விகளை அறிந்தவர்களுக்கெல்
மேலானவனும் தேவராதனுடைய புத்திரனுமான ஜனகராஜன்
ஸ்ரேஷ்டரான யாஜ்ஞவல்கியரைநோக்கி, 'ஓ! பிரம்மரிஷியே!

இந்திரியங்கள் எத்தனை? பிரகிருதிகள் எவ்வளவு? அவ்யக்தமே
பது எது? அதைக்காட்டிலும் மேலான பரப்ரம்மம் எது? ஓ! ப
மணஸ்ரேஷ்டரே! உம்முடைய அனுக்ரகத்தைவிரும்புகிற என
(இவைகளையும்) உற்பத்தியையும் நாசத்தையும் காலத்தினக
கையும் சொல்லவேண்டும் அறியாமையினால் கேட்கிறேன் நீர் ஞ
மயமானநிதி ஆகையால் நான் இந்தஎல்லாவற்றையும் சந்தேக
கேட்கவிரும்புகிறேன்' என்று வினவ, யாஜ்ஞவல்கியர் சொல்
னார் 'நீவினவிய யோகிகளுடையஞானத்தையும் சாங்கியர்களுடை
ஞானத்தையும் விசேஷமாகச் சொல்லுகிறேன், கேள். உனக்
தெரியாதது ஒன்றுமில்லை நீ என்னை(பரீக்ஷித்து)அறியவிரும்புகி
ஆனாலும் கேட்டால் சொல்லவேண்டுமென்பது பழமையான த
எட்டுப்பிரகிருதிகளும் பதினாறுவிகாரங்களும் சொல்லப்பட்டிருக
றன இந்த எட்டுப்பிரகிருதிகளுள் ஆத்மவிஷயத்தில் சிந்தையு
வர்கள் ஏழுகளை வ்யக்தங்களாகச் சொல்லுகின்றார்கள் [1]அ
தம், மஹத்தத்வம், அஹங்காரம், பிருதிவி, வாயு, ஆகாயம், அ
ஐந்தாவதானதேயு இந்தஎட்டும் பிரகிருதிகள் விகாரங்களையும்
னிடமிருந்து கேள். ராஜேந்திரனே! ஸ்ரோத்திரம், த்வ
சக்ஷுஸ், ரஸனம், ஐந்தாவதானகிராணம், சப்தம், ஸ்பரி
ரூபம், ரஸம், கந்தம், வாக்கு, பாணிகள், பாதங்கள், பாயு,
ஆகிய இவை ஐந்துமஹாபூதங்களிலுண்டான விசேஷங்கள்
மிதிலாபதியே! ஆனால் ஆத்மாவினகதியைச் சிந்திக்கின்றவர்க
தத்வபுத்தியில்ஸமர்த்தர்களுமான நீயும் மற்றவர்களுமான வித்வ
கள் [2]விசேஷங்களுடன்கூடிய ஞானேந்திரியங்களையும் பதின
தான மனத்தையும் (விகாரங்களாகச்) சொல்லுகின்றீர்கள்
அரசனே! அவ்யக்தத்தினின்றும் [3]மஹானென்ஆத்மாவானது
டாயிருக்கின்றது பண்டிதர்கள் இந்த முதல்ஸ்ருஷ்டியைப
தானிகமென்று சொல்லுகிறார்கள் அரசனே! பின்னும் ம
திலிருந்தும் அஹங்காரம் உண்டாகிறது இரண்டாவதுஸ்ரு
யான இது புத்திஸ்வரூபமாகக் கருதப்பட்டதென்று சொ
கிறார்கள் அஹங்காரத்திலிருந்தும் பூதங்களுடைய குண
மானமனம் உண்டாயிற்று இந்தமூன்றாவது ஸ்ருஷ்டியா
ஆகங்காரிகமென்று சொல்லப்படுகிறது ஓ! அரசனே! மனத்தி
ந்து மஹாபூதங்களுண்டாயின இந்தநான்காவதுஸ்ருஷ்டியை

[1] ப்ரதானம் [2] காரியங்கள்

[3] ஹிரண்யகர்ப்பரின் உபாதியான மஹத்தத்வம்

கல்பரூபமான மானஸமென்று சொல்லுகின்றார்கள் சப்தஸ்பரிச ரூபரஸகந்தம் என்கிற ஐந்தாவதுஸ்ருஷ்டியைப் பூதங்களைச்சிந்திக்கின்றவர்கள் பௌதிகமென்று சொல்லுகின்றார்கள் ஶ்ரோத்ரம், த்வக்கு, சக்ஷுஸ், ரஸனம், கிராணமென்கிற ஆறாவதுஸ்ருஷ்டி அனேகசிந்தைகளின்ரூபமாகக் கருதப்பட்டதென்று சொல்லுகிறார்கள் ஓ! அரசனே! ஶ்ரோத்ரமுதலிய (ஞானேந்திரியங்களுக்குக்) கீழிருக்கிறஇந்திரியஸமூகமானது உண்டாயிற்று ஏழாவதுஸ்ருஷ்டி ஐந்திரியமாகக் கருதப்படுகிறதென்று சொல்லுகிறார்கள் வேந்தனே! பிறகு மேலேசெல்லும்பிராணவாயுவும் குறுக்காகச்செல்லும்வியான உதான ஸமானனும் உண்டாயின எட்டாவதுஸ்ருஷ்டியான இது (விசேஷமில்லாமல் ருஜுவானவிருத்தியுடன்கூடியிருப்பதால்) ஆர்ஜவமாகக்கருதப்படுகிறதென்று சொல்லுகின்றார்கள் அரசனே! பிறகு கீழேயுள்ளபிரவாகமான அபானவாயுவும் கீழே குறுக்கேசெல்லும்வியானஸமானஉதானனும் உண்டாயின ஒன்பதாவதுஸ்ருஷ்டியானஇதுவும் ஆர்ஜவகமென்று வித்வான்கள் சொல்லுகின்றனர் பூபால! இந்த ஒன்பதுஸ்ருஷ்டிகளும் இருபத்துநான்குதத்வங்களும் வேதத்திலசொன்னபடி சொல்லப்பட்டன மஹாராஜனே! இதற்கு மேல் உள்ளபடி மஹாத்மாக்களால் கிரமமாகச்சொல்லப்பட்ட இந்தக் குணத்தினுடையகாலக்கணக்கை என்னிடமிருந்து அறி.

முந்நூற்றுப்பதினொருவது அத்யாயம்

மோக்ஷதாமம். (தொடர்ச்சி)

(யாஜ்ஞவல்கியர் அவ்யக்தமுதலியவற்றின்காலக்கணக்கையும் ஸ்ருஷ்டியையும் ஜனகனுக்குச் சொல்லியது)

அரசனே! (உபாஸனத்தினால்) அவ்யக்தத்தன்மையடைந்தவருடையகாலத்தின்கணக்கை என்னிடமிருந்து அறி. அவ்யக்தருக்குப் பதினாயிரங்கல்பங்கள் பகலாகச் சொல்லப்படுகின்றன ராத்திரியும் இவ்வளவே ஓ! அரசனே! (பிறகு) அவர் விழித்துக்கொண்டு முதலில் எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் ஜீவனமாயிருக்கிற [1]ஓஷதியையே படைக்கிறார் பிறகு ஸுவர்ணமயமான [2]அண்டத்திலிருந்தும் உண்டானபிரம்மாவைப் படைத்தார் அவர் எல்லாப்பிராணிகளுக்

---

[1] அன்னத்தின்காரியமான மனம் என்பது பழையவுரை

[2] பிரம்மாண்டம்

தமசரீரமென்று கேட்டிருக்கிறோம் அரசனே! 'பிரஜைகளுக
பதியும் மகாமுனியுமான பிரமமாவானவர் ஒருவருஷமஅண்டத
வஸித்து வெளியிலவந்து ஸ்வாககமபிருதிவிஇவைகளுள் முழு
பிருதிவியானஒருபாதியையும் ஸ்வாககமானஒருபாதியையும் சே
தார்' என்று வேதஙகள கூறுகின்றன பிரபுவானபிரமமா
பிரணடபாதிகளுடையநடுவை ஆகாயமாகசசெயதார் இவருடை
கணககையும் வேதவேதாஙகஙகளின் கரைகணடவர்கள பகல ந
லொருபாகமகுறைவானபதினுபிரம கலபஙகளென்று சொலலுகி
கள ஆதமதயானஞசெயகின்றவாகள இவருடையராததிரியை
இவவளவாகச சொலலுகின்றார்கள ஞானவானுன அவர முத
தேஜோமயமான அஹஙகாரமெனகிற [1] பூததததைப படைககி
மகரிஷியான அவர முதலில தம சரீரததிலிருந்தும வேறுநா
புததிரரகளையும் படைககிறார் ஓ! ராஜஸரேஷ்டனே! அவர
பிதருககளுககும பிதருககளாகக கேடகபபடுகிறார்கள தேவர
பிதிருககளுடைய புததிரர்கள ஓ! அரசனே! சராசரஙகள
பிராணிகள தேவர்களாலசூழபபடடனவென்று கேட்டிருக்கிறோ
மேலான ஸ்தானததிலிருககிறஅஹஙகாரம பிருதிவி, வாயு,
யம, அபபு, ஐநதாவதானதேயு என்னுமஐநதுவிதபூதஙகளை
படைதது மூன்றாவதானஸருஷ்டியைசசெயகின்ற இநதஅ
காரததினுடைய ராததிரியையும ஐயாயிரமகறபஙகளாகச சொ
கின்றார்கள பகலும அவவளவாகவே சொலலபபடுகிறது
ராஜஸரேஷ்டனே! சபதம, ஸபரிசம, ரூபம, ரஸம, ஐநதாவத
கநதம ஆகியஇவை ஐநதுமஹாபூதஙகளிலுமுள்ள குணஙகள
அரசனே! நாசமறறவைகளான பிராணிகள தஙகளைசசூழநது
களமனததை அபகரிககின்ற அந்தககுணஙகளால தினந்தோ
ஒன்றையொன்று விருமபுகின்றன, ஒன்றறகொன்று தீஙகுசெயத
பறறுளளவைகளாகின்றன, ஒன்றுககொன்று மேலேபோகின்ற
ஒன்றோடொன்று சண்டைசெயகின்றன, ஒன்றையொன்று கொலலு
றன, இவவுலகிலேயே பசுபக்ஷிமுதலான பிறவிகளிலகபபட
சுழலுகின்றன ஓ! அரசனே! [2] இவைகளுககும மனததிற
பகல மூவாயிரம கலபஙகளாகச சொலலுகிறார்கள ராததிரியும
வளவே ஓ! ராஜஸரேஷ்டனே! இநதிரியஙகளாலே செயயபப

---

[1] ஐநது பூதஙகளுககும காரணமானதால அஹஙகாரமெனகிற
என்றது.

[2] 'இவைகள' என்பது பூதஙகள அலலதுகுணஙகள.

ல்லாவறறையும மனம செயகின்றது இவைகளில இநதிரியஙக
ாககிறதிலலை மனமே பாாககினறது நேததிரமானது ரூபஙகளை
ாததினுலேதான பாாககினறது (மனம) நேததிரததாலே பாா
றறதிலலை மனம கலஙகியிருககும்பொழுது நேததிரம பாாககி
யிருநதாலும பாாககிறதிலலை ஆனல எலலாஇநதிரியஙகளு
ாககினறனவெனறு சொலலுகினறாாகள ஓ! அரசனே! மன
ிவடைநதபொழுது இநதிரியஙகளுககு ஒழிவு ஏறபடும இநதி
கள ஒழிவடைநதபொழுது மனததிறகு ஒழிவு ஏறபடாது இ
நம இநதிரியஙகள மனததைபபிரதானமாகவுடையவைகளென
நதவேணடும எலலாஇநதிரியஙகளுககும மனம தலைமையாக
ாலலபபடுகினறது மிககபுகழுளளவனே! இவவுலகததில எ
பூதஙகளும இநதமனததில பிரவேசிககினறன

மூநநூறறுபபதினேழாவது அதயாயம

மோக்ஷதாமம. (தொடர்ச்சி.)

(யாஜஞவல்கியர் பிரளயத்தின்முறையை
ஜனகனுக்குச் சொல்லியது)

ததவஙகளுடையஸருஷடியினகணககும காலததினகணககு
ன்னுல கிரமமாகச சொலலபபடடன ஸமஹாரததையும எனனிட
நது கேள ஆதியநதமறறவரும நிதயரும விகாரமேயிலலா
மான பிரமமதேவா பிராணிகளை அடிககடி ஸருஷடிக்கவும ஸ
ிககவுமசெயதாா பகலினமுடிவை அறிநது ராததிரியிலநித்தினை
யஎணணிப பகவானும அவயகதருமானஅவா அஹஙகாரா
னியாயிருககிற (காலாகனி) ருததிரரை அவவிதம (ஸமஹரிககும
). ஏவினா பிறகு ஹிரணயகாபபாாலஏவபபடட ஆதிதயரூபியான
ா நூறுயிரமகிரணஙகளுடன தமமுருவததைப பனனிரணடுவித
சசெயது அகனிபோல ஜவலிததாா ஓ! அரசனே! அவா ஜராயு
, அணடஜம, ஸவேதஜம, உதபிஜஜமஎனகிற நானகுவிதமானபி
களினஸமூகததைதத தமமுடையதேஜஸினுல விரைவில எரிததாா
ா நேததிரததைததிறநதவுடன ஸதாவரமும ஜஙகமமும நசிதது
டன பிறகு பூமியானது நானகுபககததிலும ஆமைமுதுகிறகு
ாயவிடுகிறது அளவறறபலமுளள ருததிரா ஜகததைஎரிதது

டடு வெறுமையான பூமியைப பிறகு வேகமுடைய ஜலததினுல சீக்
மாகஎஙகுமநிரபபுகிறா பிறகு அநதஜலமானது பிரளயகாலககன
முடைநது நாசததை அடைகிறது ராஜஙரேஷடனே ! ஜலமான
ாசததையடைநதபொழுது அகனியானது வளாநது மிகவுமஜவ
னறது அளவறறஅதிகபலததையுடையதும ஜவலிககிறதும எ
ாபபிராணிகளுககும உஷணமானதும எழுஜவாலைகளையுடைய
ான அநதஅகனியைப பிறகு [1]எடடுவிதமானரூபமும பலமும அ
றறவேகமுமுடைய வாயுபகவான கீழும மேலும குறுககுமாக ஸ
ரிததுககொணடு சீககிரமபக்ஷிததுவிடடான நிகாறறபலமுடை
னும பயஙகானுமான அநதவாயுவை ஆகாயம விழுஙகியது ஆ
ததையும எஙகுமஸஞசரிககினற ஸவபாவமுடையமனமான
பெரியசபதததைசசெயதுகொணடு விழுஙகுகினறது எலலா
ாயும பிரஜைகளுககுபபதியாயுமிருககிறஅஹஙகாரமானது ப
ததை விழுஙகுகிறது அஹஙகாரமானது சென்றவைநிகழபவைவ
வைகளை அறிநதவனும [2]மஹானுமான ஆதமாவாகிறது நிகா
வரூபமுடையவனும எலலாமாயிருபபவனும மஹானுமான அ
ஆதமாவையும பிரஜைகளுககுபபதியானசமபுவானவா விழுங
ா அணிமா, லகிமா, பராபதிமுதலானஸிததிரூபரும நியமனசக்
டையவரும ஜயோதிஸவரூபரும நாசமறறவரும எஙகுமகைகா
டையவரும எஙகுமநேததிரமும தலையுமமுகமுமுடையவரும
துமகாதுகளுடையவரும எஙகுமவியாபிததிருககிறவரும எலல
ிராணிகளுககும ஹருதயததிருலிபபவரும ஒருபாகததினுல கட
ிரலளவுடையவரும அணுவாயிருபபவரும அளவறறவரும மஹ
ாவுமான அநதஈஙவரா எலலாவறறையும விழுஙகுகிறா பி
துறைவும நாசமும விகாரமுமறறவரும சென்றவையும இருககி
வையும வருபவையுமான பிராணிகளைஸருஷ்டிககிறவரும தோஷ
ாதவருமான அவரை அடைநது எலலாம தனமயமாகினறன ர
ஙரேஷடனே ! ஸமஹாரமானது உளளபடி உனககு நனகு சொல
டடது அதயாதமததையும அதிபூதததையும அதிதெயவத
யும கேள.

---

1 எடடுதிககுகளிலுமிருநது எடடுஉருவஙகொணடு
2 'மஹாதமா'வெனகிறஹிரணயகாபபரிடம லயிககிறதுஎனறுகருதத

முந்நூற்றுப்பதினெட்டாவது அத்யாயம்

மோக்ஷதாமம் (தொடர்ச்சி)

(யாஜ்ஞவல்க்யர் அத்யாத்மமுதலியவற்றையும் முக்குணங்களையும் ஜனகனுக்குச் சொல்லியது)

தத்வங்களைத்தெரிவிக்கின்றவேதியர்கள், 'பாதங்கள் அத்யாத்
, மார்க்கம் அதிபூதம், விஷ்ணு அதிதெய்வம்' என்றுசொல்லு
றனர் உள்ளபடி தத்வார்த்தங்களைத்தெரிவிக்கிறவர்கள், 'பாயு
யாத்மம், விடுதல் அதிபூதம், மித்திரன் அதிதெய்வம்' என்று
ல்லுகின்றனர் உள்ளபடி யோகத்தைத் தெரிவிக்கின்றவர்கள்,
றி அத்யாத்மம், ஆனந்தம் அதிபூதம், பிரமமா அதிதெய்வம்'
றுசொல்லுகின்றனர் ஸாங்க்யப்படி தெரிவிக்கின்றவர்கள், 'கை
அத்யாத்மம், செய்யக்கூடியது அதிபூதம், இந்திரன் அதிதெய்
' என்றனர் வேதத்தை அனுஸரித்துத்தெரிவிக்கின்றவர்கள், 'வா
அத்யாத்மம், சொல்லவேண்டியவிஷயம் அதிபூதம், அக்னி அதி
யவம்' என்றனர் வேதத்தை அனுஸரித்துத்தெரிவிக்கின்றவர்
, 'நேத்திரம் அத்யாத்மம், ரூபம் அதிபூதம், ஸூர்யன் அதி
ய்வம்' என்றுசொல்லுகின்றார்கள் வேதத்தை அனுஸரித்துச்
ல்லுகின்றவர்கள், 'ஸ்ரோத்ரம் அத்யாத்மம், சப்தம் அதிபூதம்;
குகள் அதிதெய்வம்' என்றுசொல்லுகின்றார்கள் வேதத்தை
னுஸரித்துச்சொல்லுகிறவர்கள், 'ரஸனை அத்யாத்மம், ரஸம் அதி
ம், அப்பு அதிதெய்வம்' என்றுசொல்லுகிறார்கள் வேதத்தை
ுஸரித்துச்சொல்லுகிறவர்கள், 'சரீரத்தில் கிராணம் அத்யாத்மம்,
்தம் அதிபூதம், பிருதிவி அதிதெய்வம்' என்றுகூறுகிறார்கள்
வஞானத்திலஸமர்த்தர்கள், 'துவக்கு அத்யாத்மம், ஸ்பரிசம்
திபூதம், வாயு அதிதெய்வம்' என்றுசொல்லுகிறார்கள் உள்ள
சாஸ்திரத்திலஸமர்த்தர்கள், 'மனம் அத்யாத்மம், நினைக்க
கூடியவிஷயம் அதிபூதம், சந்திரன் அதிதெய்வம்' என்றுசொ
கிறார்கள் தத்வங்களைத்தெரிவிக்கின்றவர்கள், 'அஹங்காரம்
யாத்மம், கர்வம் அதிபூதம், புத்தி அதிதெய்வம்' என்றுசொ
கிறார்கள் உள்ளபடி தெரிவிக்கின்றவர்கள், 'புத்தி அத்யாத்
அறியக்கூடியவிஷயம் அதிபூதம், க்ஷேத்ரஜ்ஞன் அதிதெய்
' என்றுசொல்லுகிறார்கள் தத்வங்களையுணர்ந்த அரசனே!
ஷ்டியிலும் ஸ்திதியிலும் முடிவிலும் உள்ளபடி ஸ்பஷ்டமாக

உனக்கு இந்த (தத்வங்களின்) விபூதியானது தெரிவிக்கப்பட்ட பிரகிருதியானது இஷ்டப்படி ஆத்மாவின் விருப்பத்தினால் கரீ காகக் குணங்களை நூற்றுக்கணக்காகவும் ஆயிரக்கணக்காகவும் வும் படைக்கிறது மானிடர்கள் ஒருதீபத்திலிருந்தும் ஆயிரந்தீ களை உண்டுபண்ணுவதுபோலவே பிரகிருதியானது மனிதனு அநேககுணங்களைச் செய்கிறது தைரியம், ஆனந்தம், அபிவிருத் ப்ரீதி, மேலானவிஷயத்தில்விருப்பம், ஸுகம், மனத்தின்சுத் ஆரோக்கியம், ஸந்தோஷம், ச்ரத்தை, எளிமையில்லாமை, பய மில்லாமை, பொறுமை, ஞாபகசக்தி, ஹிம்ஸைசெய்யாமலிருத் ஸமமாயிருத்தல், உண்மையுரைத்தல், கடனில்லாமை, நேராயிருத் லஜ்ஜை, சபலமில்லாமை, சரீரசுத்தி, மேன்மை, ஆசாரம், விஷய லாசையில்லாமை, மனத்தில்பரபரப்பில்லாமை, இஷ்டப்ராப்திகளை அநிஷ்டநிவிருத்திகளையும் செய்தகாமங்களையும் புகழாமலிருத் தானத்தால்பிராணிகளைவசப்படுத்தல், வைராக்கியம், பரோபகா எல்லாப்பிராணிகளிடத்திலும் தயைஇவைகள் ஸத்வத்தின் குண ளாகக் கருதப்பட்டன [1] அழகு, செல்வம், கலகம், ஈயாமை, த மில்லாமை, ஸுகதுக்கங்களை அடுத்துஸேவித்தல், பிறர்தூஷணை விருப்பம், விவாதங்களைச்செய்தல், அகங்காரம், பெரியோர்க பூஜியாமலிருத்தல், கவலை, விரோதத்தைப்பாராட்டல், பரிதா எல்லாவற்றையும் கிரகித்தல், லஜ்ஜையில்லாமை, ஒழுங்கில்லா பேதப்படுத்தல், கடுமையாயிருத்தல், காமம், குரோதம், மதம், வம், த்வேஷம், அபிமானமிவைகள் ரஜஸின்குணங்களாகச் செ லப்பட்டன தாமஸகுணங்களுடைய ஸமூகங்களைச் சொல்லுகிறே ஞாபகத்தில்வைக்கக்கடவாய் அவை மோகம், பிரகாசமில்லா தாமிஸ்ரம், அந்ததாமிஸ்ரம் என்பன மரணம் அந்ததாமிஸ்ர வும் குரோதம் தாமிஸ்ரமாகவும் சொல்லப்படுகின்றன தமஸி அடையாளங்களாவன பக்ஷணமுதலானவைகளில் அபிருசி, போ னங்களில் திருப்தியடையாமை, பானங்களில் திருப்தியடையா எப்பொழுதும் வஸ்திரத்திலும் கந்தத்திலும் கேளிகளிலும் சய களிலும் ஆஸனங்களிலும் பகல்தூக்கத்திலும் விவாதத்திலும் அ காதைகளிலும் பற்றுதல், அறியாமையால் நடனவாத்தியகானங்க பற்றுதலுடனிருத்தல், விசேஷமான தர்மங்களில் த்வேஷம் ஆ தமஸின் குணங்களான இவைகளே

---

[1] இங்கு இரண்டுசொற்கள் விடப்பட்டன

முந்நூற்றுப்பத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

மோக்ஷ தர்மம் (தொடர்ச்சி)

(யாஜ்ஞவல்கியர் குணங்களுக்கும் வினைகளுக்கும்உரியகதிகளை ஜனகனுக்குச்சொல்லியது)

புருஷஶ்ரேஷ்டனே ! பிரகிருதியினுடைய இந்தமூன்றுகுணங
நம எபபொழுதும எலலாஉலகததையுமவிடடு விலகாமலிருககின
அவயகதரூபமானபகவான பிரகிருதியினலநூறுவிதமும ஆயிரம
மூமாகிறா இவா பிரகிருதியினலே தமமைத தாமாகவே நூறு
மாகவும ஆயிரமவிதமாகவும நூறாயிரமவிதமாகவும கோடிககணக
வும செயகிறா ஆதமவிசாரம செயகினறவாகள ஸதவகுண
டையவனுககு உததமமானஸதானததையும ரஜோகுணமுடைய
வககு இமமையில நடுவானஸதானததையும தமோகுணமுடைய
வககுக கீழானஸதானததையும சொலலுகினறாகள இதில மனி
புணயமாததிரததினால மேலானகதியையும புணயபாபஙகள கலந
னால மானிடஜனமததையும பாவமாததிரததினால தாழநதகதியை
அடைவான ஸதவம, ரஜஸ, தமஸஎனகிற இமமூனறனுள இரண
சோககையையும மூனறினசோககையையும உணமையாக என
ம கேள ஸதவததில ரஜஸும ரஜஸில தமஸும தமஸில ஸதவ
ஸதவததில அவயகதமும காணபபடுகினறன. அவயகதனென
ன ஸதவததோடுகூடிய தேவலோகததை அடைவான ரஜஸஸத
வைகளோடுகூடினவன மனிதாகளிடததில பிறககிறான ரஜஸத
இவைகளையுடையவன விலஙகுபபிறவிகளில பிறககினறான ராஜ
ாமஸ குணஙகளோடுகூடிய ஸதவஙகளால மனுஷயஜனமததை
டவான புணயபாவஙகள விலகினபெரியோாகளுககு நிலதத
விகாரமிலலாததும குறைவிலலாததும மாணமறறதுமான அப
பபடடஸதானததைச சொலலுகிறாகள ஞானிகளுககு ஏறபடு
ஸதானமானது சிறநததும கெடுதலிலலாததும நழுவாததும
திரியஙகளுககுபபுலபபடாததும காரணமறறதும ஜனனததையும
ணததையும அஞஞானததையும போககுகினறதுமாயிருககிறது
அரசனே ! நீ எனனைககேடட அவயகததிலிருககிற பரமபொரு
ன பிரமமம பிரகிருதியிலிருநதாலும அவயகததிலிருபபதாகச
ொலலுகிறாகள ஓ ! அரசனே ! பிரகிருதியானது அசேதன

மென்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டது இந்தப்பரமாத்மாவினாலே பிக்கப்பட்டு ஸருஷ்டிக்கவும் ஸம்ஹரிக்கவும்செய்கிறது' எ சொன்னார்

ஜனகன், 'சிறந்தஅறிவுள்ள ரிஷிஶ்ரேஷ்டரே! இவ்விரண் ஆதியந்தமற்றவைகளும் சரீரமற்றவைகளும்" அசைவற்றவை அசைக்கமுடியாத அஸங்கமென்கிறகுணமும்ஸங்கமென்கிறதோ முள்ளவைகளும் அறியமுடியாதவைகளுமாயிருக்கின்றன படியிருக்க) ஒன்றுஜடமென்றும் மற்றொன்று அறிவுடன்கூ க்ஷேத்ரஜ்ஞனென்றும் எப்படி சொல்லப்பட்டன? ஓ! பிராம்ம ரேஷ்டரே! நீரோ மோக்ஷதாமத்தை முழுதும் அனுஷ்டிக்கி நான் மோக்ஷதாமமுழுமையும் உள்ளபடி கேட்கவிரும்புகி (ஆகையால்) தத்வமில்லாமலிருப்பவனையும் நிர்க்குணத்தனை யும் பிருகிருதியைவிட்டிருப்பதையும் தேகத்தை அடைந்திருக் தேவதைகளையும் எனக்கு நன்றாகச்சொல்லும் மரணத்தை அடை சரீரம்விட்டுக்கிளம்பினதேகிக்கு நாளடைவில் அடையக்கூடிய னத்தை எனக்குச் செவ்வையாகச் சொல்லும். உள்ளபடி ஸா ஞானத்தையும் தனிமையாகயோகத்தையும் மரணத்தைத்தெ கின்ற குறிகளையும் எனக்குச் சொல்லவேண்டும் ஓ! சிறந்த இவற்றைஎல்லாம் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல அறிந்திருக் ' என்று கேட்டான்.

முந்நூற்றிருப்தாவது அத்யாயம்

மோக்ஷ தாமம் (தொடர்ச்சி)

(யாஜ்ஞவல்கியர் ஸாங்கியமதத்தை ஜனகனுக்குச் சொல்லியது.

யாஜ்ஞவல்கியர் சொல்லத்தொடங்கினார் 'ஐயா! அரச நிர்க்குணனனவன் குணமுள்ளவனுக்கச் செய்யத்தக்கான குணவ ருப்பவனும் குணமில்லாதவனுக்கச்செய்யத்தக்கான உள்ளபடி எ டமிருந்து தெரிந்துகொள் தத்வத்தையுணர்ந்தவர்களும் மாக்களுமானமுனிவர்கள், 'குணங்களையுடையவன் குணவா இருக்கின்றான். அப்படியே நிர்க்குணனும் குணமற்றவ இருக்கின்றான்' என்று இவ்விதம்சொல்லுகின்றார்கள். கனை இயற்கையாகவுடையப்பிராகிருதன் குணங்களிலேயே சுழ ரூன். இயற்கையாகவே அறிவினனாயிருக்கிற அவனே குண

யோகிக்கிறான் இயற்கையாகவே அறிவீனனான பிராகிருதபுரு தன் ஆத்மாவை அறிகிறதில்லை 'என்னைக்காட்டிலும் மேலானவ லை' என்று எப்பொழுதும் அபிமானிக்கின்றான் (பிரகிருதியு கூடினவன் அறிவதில்லை) என்கிற இந்தக்காரணத்தினால் பிர தி ஜடமாகும் *(பிரகிருதியைச்சேர்ந்தபுருஷன்) நித்தியனும் இல்லாதவனுமாயிருப்பதாலும் (பிரகிருதி) நாசமுடையதாயிருப லும் அது ஜடத்தன்மைக்குவேறாகிறதில்லை அஜ்ஞானத்தால் கட்டி குணங்களுடையப்படைப்பைச்செய்து ஆத்மாவை அறியா ருக்கும்பொழுது ஆத்மாவானது விடுபடுகிறதில்லை ஸ்ருஷ்டி க்குக்காத்தாவாயிருப்பதால் ஸ்ருஷ்டிதாமமுடையவனாகச் சொல் படுகிறான் யோகங்களுக்குக்காத்தாவாயிருப்பதால் யோகதாம டையவனாகச் சொல்லப்படுகிறான், [1]பிரகிருதிகளையுண்டுபண்ணு ல பிரகிருதிதாமமுடையவனாகச் சொல்லப்படுகிறான் பீஜங் க்குக்காத்தாவாயிருப்பதால் பீஜதாமமுடையவனாகவும் சொல்லப் கிறான் ஸித்திபெற்றவாகளும் ஆத்மஜ்ஞானிகளும் மனக்கவலை னைவாகளுமானயதிகள் குணங்களுக்கு உற்பத்திஸ்தானமும் ஸ்தானமுமாயிருப்பதாலும் [2]உதாஸீனனாயிருப்பதாலும் இரண் றவனாயிருப்பதாலும் குணங்களில்அபிமானமாத்திர ஸம்பந்த டையவனாயிருப்பதாலும் ஆத்மாவை நிர்க்குணனாக நினைக்கின்றா

இந்தப்பிரகிருதியை (ஞானமில்லாதவரையில்) நித்தியமாயும் னத்தால்) நசிப்பதாயும் (காரணரூபத்தால்) அவ்யக்தமாயும் (கார ப்பதால்) வியக்தமாயும்இருப்பதாகக் கேட்டிருக்கிறோம் எல் பிராணிகளிடத்திலும் தயையுடையவாகளும் ஞானத்தையே டந்தவாகளுமானபுருஷாகள் (இவ்விதம்அபிமானத்தால்) அவ்யக துடனைக்யத்தையும் (ஸ்வபாவமாக) பேதத்தையும் சொல்லுகிறா

நிலையுள்ளவனென்றுபெயருடைய அந்தப்புருஷன் வேறு. நிலை றபிரகிருதி வேறு நடுவிலிருக்கிறநாணற்குச்சிகளுக்குத் [3]தாபடை லேயே இது ஏற்படுகிறது தாபத்தின்சேர்க்கையினால் குருத் னது அதைச்சேர்ந்ததாகவே அறியப்படுகிறதில்லை மச்கத்தை றாகவும் அத்திப்பழத்தைவேறாகவும் அறியவேண்டும் அத்திப் த்தின்சேர்க்கையினால் மசகம் அதில் சேருகிறதில்லை அப்படியே

1 'பிரஜைகளை' என்பது பழையவுரை

2 இங்கு அதிகபாடமான ஒன்றரைச்லோகங்கள் பொருத்தமில்லாமை விடப்பட்டன

3 'முஞ்சம்' என்பது மூலம்

மதஸயமவேறாகவும ஜலமஅதைககாடடிலுமவேறாகவும கருதப்
டன ஜலததினஸமபநததினுல மதஸயம எநதவிததிலும ப
படுகிறதிலலை எபபொழுதும அகனி வேறு, [1]உகை வேறு இவவ
அறியககடவாய அநதஅககினியானது உகையினசமபநதத
பறறபபடுகிறதிலலை தாமரைஇலைவேறாகவும ஜலமவேறாகவும
தபபடடன ஜலததினஸமபநததினுல தாமரைஇலை அதில
பநதிககிறதிலலை பிராகிருதஜனஙகள நிதயமாயிருககிற இ
குணஙகளுடையஸஹவாஸததையும அவைகளினிருபபிடததை
எநநாளும உணமையாகப பாாககிறதிலலை வேறுவிதமாகபப
கிறவாகளுககு நலலஞானமிலலை அவாகள அடிககடி நிசசயம
கோரமானநரகததை அடைகிறாாகள குணஙகளைபபிரிதது அறி
படுவதும உததமமுமான இநதஸாஙகியஞானமானது உனக
சொலலபபடடது ஸாஙகியாகள இவவிதம குணஙகளைபபிரிததறி
கைவலயததை அடைநதாாகள ததவஙகளிலஸமாததாகளான ப
வாகளுடையஉறுதியும இதுவே இதறகுமேல யோகிகளுடை
ஞானததைச சொலலபபோகிறேன

முநநூறறிருபததோராவது அதயாயம

மோக்ஷதாமம (தொடர்ச்சி)

(யாஜஞவல்கியர் யோகத்தை ஜனகனுக்குச் சொல்லியது)

ஓ ! ராஜஶ்ரேஷடனே ! எனனுல ஸாஙகியஞானமானது செ
லபபடடது (இனி) நானகேடடறிநதபடி யோகஞானததை
னிடமிருநது அறி ஸாஙகியததிறகுநிகரான ஞானமிலலை யோ
திறகுநிகரான பலமுமிலலை அவவிரணடும ஒரேஅனுஷடானத
புடையவைகளாகவும இரணடுமே மரணததைநிவிருததிககினற
களாகவும கருதபபடடன ஞானததிலபறறிலலாமலிருககிறமனி
கள அவைகளைத தனிததனியாகப பாாககினறாாகள ஓ! அரசே
நாம உறுதியினுல ஒனறாகவே பாாககினறேம யோகிகள என
பாாககிறாாகளோ அதையே ஸாஙகியாகளும பாாககிறாாகள யே
ததையும ஸாஙகியததையும ஒனறாகபபாாககிறவன ததவமுணா
வன சததுருககளைசசிக்ஷிககிறவனே! பிராணனமுதலியவைகளை
பிரதானமாகவுடைய மறறயோகிகளையும அறியககடவாய அ

---

[1] உலோகஙகளை உருககுதறகுரிய ஒருவகைபபாததிரம.

அநதசசரீரததோடே பததுததிககுகளிலும ஸஞசரிககிறாகள
நறறமறறவனே! அபபா!பிரளயகாலமவரையில அணிமாதிகளான
டுகருணஙகளுடைய ஸூகூஷமயோகததால (ஸதூலதேகததை)
டுவிடடு ஸுகமாக உலகஙகளில ஸஞசரிததுககொணடிருககி
புததிமானகள் எடடுஅஙகஙகளுளளயோகததைச சொலலு
றாகள ராஜஸரேஷடனே! எடடுஅஙகஙகளுளளயோகததை
கூஷமமாகச சொலலுகினறாகள மறறதைச சொலலுகிறதிலலை
கிகளுடையஉததமமானயோககாயததைச சாஸதிரவசனபபடி
ணமகிாகருணமஎன இரணடுவிதமாகச சொலலுகிறாகள ஓ!
சனே! மனததை (மூலாதாரமுதலானவிடததில) தரிபபதும
ணவாயுநிரோதமும மனமஏரேமுகமாயிருபபதும இநதிரியநிக
மம சொலலபபடடிருககினறன பிராணநிரோதமானது ஸகுண
கமாகும ஆகையால மனததை [1]நிாகருணமாயிருககுமபடி
ககச செயயவேணடும சிறநதமிதிலாதிபனே! (தியானததால
டதேவதையைப) பாராமலிருககுமபோது (கேவலயோகததைச
து) பிராணனகளைவெளியிலவிடடால வாதரோகமஅதிகரிககவே
யும ஆகையால அதை அநுஷடிககககூடாது ராததிரியின
லயாமததில பனனிரணடு (மனததின) ஏவுதலகள கருதபபட
நடுராததிரியில நிததிரைசெயது பினயாமததிலும பனனி
டுஏவுதலகளே கருதபபடடன ஆகையால இவவிதம மனததின
ததையடைநதவனும வெளிபபுலனகளஅடஙகினவனும தனித
கருநதனமையுளளவனும ஆதமாவில பறறுளளவனும ஞானி
யிருபபவனால மனமானது சோபபிககததககது ஸநதேகமிலலை
லாதிபனான அரசனே! (யோகிகள) சபதம, ஸபரிசம, ரூபம,
ம், கநதமெனகிற ஐநதுஇநதிரியஙகளுடைய ஐநதுவிதமான
ஷஙகளையும விலககி [2]விகேஷபததையும [3]லயததையும நிவிருததி
து எலலாஇநதிரியஸமூகததையும மனததிலடககி மனததை
ஙகாரததிலஸதாபிதது அஹஙகாரததைப புததியெனகிறமகத
ததிலும புததியைப பிரகிருதியிலும இவவிதமவிலககிப பிறகு
லமும ரஜோகுணமசிறிதுமிலலாததும நிததியமும அளவறற
சுததமும கெடுதலிலலாததும ஸதிரமும பூரணமும எபபொழு
பேதிககமுடியாததும மூபபிறபபறறதும அழிவும விகார
லாததும (எலலாவறறிறகும) நியநதாவும நாசமிலலாததுமான

---

[1] செயலையறறிருககுமபடி [2] வெளிககிளமபல
[3] தானாகவுணடான லயம

பிரமமததைதத தியானமசெயகினறாாகள. மஹாராஜனே ! யே
முளளவனுடைய லக்ஷணஙகளை மனததில தரிததுககொளள யே
பிரஸாததறின லக்ஷணம திருபதியடைநதவன ஸுகமாகநி
னாசெயவதுபோனறது காறறில்லாதவிடததில எணணெயி
பிய தீபமானது அசையாமல உயாககிளமபினஜவாலையுடன
விபபதுபோல யோகியுமிருபபானெனறு புததிமானகள சொ
கிறாாகள மேகததிலிருநதுணடானஜலததிவலைகளாலே அடி
படடும மலையானது சிறிதும அசைககபபடாது அதுபோலிருப
யோகியினுடைய லக்ஷணம, ஊதபபடடசஙகம, துநதுபிஇவ
ளுடைய பெரியசபதஙகளாலும பலவிதமான கானவாததியஙகளா
(மனம) சலியாமலிருபபது யோகியினலக்ஷணம ஒருவன
ணெயநிறைநதபாததிரததைக கைகளாலெடுததுககொணடு கை
கததியுடையவாகள அதடட அவாகளிடமிருநதுணடானபயததி
மனததைச சலியாமலவைததுககொணடு ஒருதுளியும பாததிர
லிருநதுசிதறவிடாமல படியிலஏறுவதுபோல யோகியானவன
வும சிறநதயோகததையடைநது இநதிரியஙகளுடைய நிலையிலு
அபபடியே (மனததின) நிலையிலும ஒருமுகபபடடமனமுடைய
யிருபபான இவவிதம யோகியானமுனிவனுடைய லக்ஷணஙக
கணடுகொளளவேணடும ஆதமயோகததோடுகூடினவன மிக
சிறநததும அழிவறறதும பெரிய அஜஞானததின இடையிலிருநத
அகனிககொபபானதுமான அநதபபிரமமததைப பாாககினறான
அரசனே ! அவன இநதஞானததினல ஸாக்ஷியானஜீவனவிலகி
யிருககிற தேகததைவிடடுவிடடு நாளடைவில கைவலயததை அ
கிறுன இநதபபடி அனுதியானவேதம கூறுகிறது இதுவே யே
களுடையயோகம யோகததினலக்ஷணம வேறிலலை புததிப
கள அதையறிநது (தஙகளை) கிருதாாததர்களாக நினைககினறா

மூநநூறறிருபததிரணடாவது அதயாயம

மோக்ஷ தாமம் (தொடர்ச்சி.)

(யாஜஞவல்கியர் ஜீவன்வெளிப்படும்உறுப்புக்களால்வரும்பயனைய மாணக்குறிகளையும் ஜனகனுக்குச் சொல்லியது)

ஓ! அரசனே ! அபபடியே சரீரததிலிருநதுமேலேகிளம
வாகளினஸதானததையும ஜாககிரதையுடன கேள 'பாதஙக

யே மரித்துச்செல்லுகிறவனுக்கு விஷ்ணுவின் ஸ்தானமான து
ல்லப்படுகிறது கணுக்கால்களால் மரித்துச்செல்லுகிறவன் வஸ
ளென்கிற தேவர்களையடைவானென்று நமக்குக்கேள்வி முழங்கால்
ால், மஹாபாக்கியம்பெற்றஸாத்யர்களென்கிற தேவர்களை அடை
ா பாயுவினால் மேலேகிளம்புகிறவன் மித்ரனுடையஸ்தானத்தை
டைவான் பின்தட்டுவழியாய் உத்க்ரமிக்கிறவன் பிருதிவியையும்
டைகளால்செல்லுகிறவன் பிரம்மாவையும் அடைவார்கள் பாாப
களால் மருத்துக்களென்கிற தேவர்களையும் நாஸிகைகளால் சந்திர
ும் கைகளால் இந்திரனையும் மார்பால் ருத்திரரையும் அடைவா
ன்றுசொல்லுகிறார்கள் கழுத்தினால்,மிகவும்சிறந்தவனும் முனிப
ஷ்டனுமான நரனை அடைகின்றான் முகத்தினால் விஸ்வேதேவர்களை
காதினால் திக்குகளையுமடைவான் கிராணத்தால் வாயுவையும
த்திரங்களால் ஸூர்யனையும் புருவங்களால்அசுவினீதேவதைகளை
நெற்றியினால் பிதிருக்களையும்அடைவான் தலையினால் தேவர்களுக்
ல்லாமமுன்னுண்டானவரும் விபுவுமாயிருக்கிற பிரம்மாவை அடை
ான மிதிலாதிபனே ! இந்தஉத்க்ராந்திஸ்தானங்கள் சொல்லப
டன விதவான்களால்விதிக்கப்பட்ட [1]அரிஷ்டங்களைச் சொல
ன. முன் பார்க்கப்பட்ட அருந்ததீநக்ஷத்திரத்தையும் துருவ
்த்திரத்தையும் பிறகு ஒருபொழுதும்பாராமலிருந்தால் அந்தச்சரீ
கு ஒருவருஷத்தில் சரீரவியோகம் ஏற்படுமென்று சொல்லுகிறா
. பூரணசந்திரனையும் தென்பக்கத்திலதீபத்தையும் இரண்டு பிரி
ன்பிரகாசமுடையனவாகப் பார்க்கிறவர்களும் ஒருவருஷம் ஆயு
டையவர்கள் ஓ ! அரசனே ! பிறருடையநேத்திரத்தில் தம
டையசாயாரூபத்தைக் காணுதவர்களும் ஒருவருஷம் ஆயுளுடைய
கள் அதிககாந்தியும் அதிகப்ராஜ்ஞையும் பிரஜ்ஞையில்லாமையும
ந்தியில்லாமையும் ஸ்வபாவமாறி விகாரத்தையடைதலும் ஆற
த்திலேற்படும்மரணத்திற்கு லக்ஷணம் தேவதைகளையவமதிப்
ும் பிராம்மணர்களைவிரோதிப்பதும் புகைபோன்றகாந்தியும் ஆற
த்திலேற்படும்மரணத்தின் அடையாளம் குடம்சிதறின உருவ
ாலச் சந்திரனையும் சூரியனையும் துவாரமுடையனவாகப்பார்க்கின
ன ஏழுராத்திரியில் மரணத்தையடைவான் தேவாலயத்திலிருக்
வன் நல்லவாசனையை அடைந்தும் சவத்தினவாசனையாகக் கிரகி
ல ஏழுராத்திரியில் மரணத்தையடைவான் காது மூக்குகள
ாதலும் பற்களிலும் நேத்திரங்களிலும் பசையற்றுப்போவது

[1] மரணஸூசகமான தூர்நிமித்தங்கள்

பிரஜ்ஞையினாசமும் உஷ்ணமில்லாமையும் உடனே உண்டா மரணத்திற்கு லக்ஷணம் ஓ! அரசனே! இடக்கண் காரணமி மல கண்ணீர்விடுகிறதும் தலையிலிருந்தும் புகைகிளம்புகிறதுமா இவ்விரண்டும் உடனேஉண்டாகும்மரணத்திற்கு அடையாளம் மனமுடையமனிதன் இவ்வளவு அரிஷ்டங்களையும்அறிந்து எ காலம் மரணத்திற்கேற்பட்டதாகுமோ அந்தக்காலத்தை எதி த்து இரவிலும் பகலிலும் மனத்தைப் பரமாத்மாவிடம் பிக்கவேண்டும் ஆனால் இவன் மரணமிஷ்டமில்லாமல் உயி னிருக்கவிரும்புவானானால் இந்தக்கிரியையைச் செய்யவிரும்பவே டும் எல்லாக்கந்தங்களையும் ரஸங்களையும் ஸமாதியுடன் ஜயிக்கவே டும் [1]ஓ! அரசனே! ஸாங்கியயோகங்களுடன் (ஆத்மாவை) ந்து பரமத்திலபற்றினமனத்துடன் யோகத்தினால் மரணத ஜயிக்கவேண்டும் அவன் க்ஷயமில்லாததும் ஜனனமில்லாத ஸ்வமும் நாசமில்லாததுமான மங்களவஸ்துவையடைந்து சாப மும் சலனமற்றதும் மனோவசமில்லாதவர்களாலடைய அரியது ஸ்தானத்தை அடைவான்

முந்நூற்றிருபத்துமூன்றுவது அத்யாயம்
மோக்ஷதா்மம் (தொடர்ச்சி)

(யாஜ்ஞவல்கியர் விஶ்வாவஸுவின்கேள்விகளுக்குத் தாம்விடை யளித்ததை ஜனகனுக்குச் சொல்லியது)

அரசனே! அவ்யக்தத்திலிருக்கிறதும் பரமுமான ஒன்ை என்னிடம் கேட்டாய் அரசனே! பரமும் ரகசியமுமான இ கேள்வியை ஜாக்கிரதையுடன்கேள் ஓ! மிதிலாதிபதியே! வுலகில் ரிஷிகளுக்குரியவிதியுடன் ஸஞ்சரிக்கிறவனும் குருவி அவமதிக்கப்பட்டவனுமான நான் ஆதித்தியனிடமிருந்தும் ய ஸுக்களை அடைந்தேன் நான் தாபத்தையே சீலமாகவுடைய வரைப்பெரியதவத்தினால் ஆராதித்தேன் குற்றமற்றவனே! பொழுது பிரீதியடைந்தவரும் பிரபுவுமான ஸூரியர் என நோக்கி, 'ஓ! பிரம்மரிஷியே! உனக்கு எது இஷ்டமோ அந்த தைக்கேள் நான் அடையமிகவுமரிதாயிருப்பினும் அதை உனக

[1] இங்கு அதிகபாடமான அரைஶ்லோகம் விடப்பட்டது

ததுடன கொடுபபேன. எனனுடையஅருள அடையமிகஅரி
' என்று சொனனா தபிககச்செயபவருடசிறநதஅவரை நான
ாலவணஙகி, '(இதறகுமுன ஒருவராலும) உபயோகிககப
தயஜுஸ்ஸுககளை விரைவில அறியவிருமபுகிறேன' என்று சொன
ன பிறகு அநதபபகவான எனனை நோககி, 'ஓ ! பிராமமண !
க்கு (அபபடியே) கொடுபபேன இபபோது ஸரஸவதியானவள
ருபததுடன உனனுடையசரீரததிலபுகுவாள' என்றுசொனனா
த எனனை நோககிப பகவானனஅவா, 'உன வாயைததிற'
று சொனனா அபபொழுது திறககபபடட எனனுடையவாயில
வதியானவள புகுநதாள குறறமறறவனே ! அதனால எரிககப
றவனன நான மஹாதமாவான ஆதிதயரை அறியாமையினனும
ருடையதாபததைப) பொறுமையினனும உடனே ஜலததில
நதேன பிறகு சூரியபகவான எரிககபபடுகிறவனன எனனை
ககி, 'ஒருமுகூாததம தாபததைப பொறுததுககொணடிரு
த குளிரநதுவிடும' என்று சொனனா குளிாசசியடைநதவனன
னைபபாாததுவிடடு ஸூாயபகவான, 'ஓ ! பிராமமண ! உனக
[1]கில மநதிரஙகளுடனகூடியதும உபநிஷததுககளுடனகூடி
மான வேதமானது தோனறும ஓ ! பிராமமணஸ்ரேஷட !
தமெனகிற பிராமமணம முழுமையும வெளியிடபபோகிறாய
னமுடிவில உனனுடையபுததியானது மோக்ஷததை நாடபபோகி
ஸாஙகியாகளாலும யோகிகளாலும விருமபபபடடதும உனக
டமானதுமான அநத (பரமம) பதததையடையவும போகி
' என்று சொனனா இவவளவு சொலலிவிடடுப பகவானனவா
தமனததை அடைநதாா. தேவரான ஆதிதயா சென்றபிறகு
அவருடையவாாததையைககேடடு வீடடுககு வநது ஸநதோ
துடன ஸரஸவதியைத தியானிததேன அபபோது எனககு
மஙகளையும உயிரெழுதது மெயயெழுததுககளாலலஙகரிககப
வளுமான ஸரஸவதி தேவியானவள ஓஙகாரததை முனனதாகச
துகொணடு வெளிபபடடாள உடனே நான ஸரஸவதிககு
பபடி ஆாககியததையளிததேன சிறநத முயறசியைச செயது
த ஸரஸவதியையே முககிய ஆதாரமாயககொணடு உடகாாநதி
தேன பிறகு மிகக சநதோஷததுடன உபநிஷததுககளோடும
ககமான வாககியஙகளோடும சேஷவாககியஙகளோடுமகூடின
தமமுழுமையும செயதேன மஹாராஜனே ! சிஷயாகளுடன

[1] விருமபிஉபயோகிககபபடும வேறுசாகைகளினமநதிரஙகள

கூடினவரும் மகாத்மாவுமான [1]மாமாவினுடைய விரோதத்திறக
சிறந்தவர்களான நூறுசிஷ்யர்களுக்கு அத்யயனம் செய்வித
பிறகு கிரணங்களோடுகூடின ஸூர்யனபோன்ற சிஷ்யர்களு
கூடினஎன்னாலே மகாத்மாவான உன்னுடையபிதாவின் யாகமா
விபாகிக்கப்பட்டது பிறகு மாதுலரோடுகலகமுண்டாகப் (அவ
சோர்ந்த) தேவலர் பாரதிருக்கையில் என்னுடைய வேதத்தக்
யினிமித்தம் பரிதப்பணத்தை அபகரித்தேன் பிறகு நான
லை ஸுமந்துவினாலும் பைலராலும் ஜைமினியினாலும் உன்னுடை
பிதாவினாலும் முனிவர்களாலும் வெகுமானிக்கப்பட்டேன்.
குற்றமற்றவனே! என்னால் ஸூர்யரிடமிருந்து [2]பதினைந்துய
ஸுகள் அடையப்பட்டன அப்படியே ஸூதராலே (இந்தவேதத்
குரிய) புராணம் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டது ஓ! அரசனே! இ
காரணத்தைக்கொண்டு ஆதித்யருடைய பிரபாவத்தாலும் ஸரஸ்
தேவியைமுன்னிட்டும் நான் சதபதப்ராமணத்தைச்செய்யத்
டங்கினேன் என்னால் புதிதானஇது [3]செய்யவும்பட்டது
டியே இஷ்டமானமார்க்கப்படி அது கொடுக்கப்பட்டது சிஷ்யர்
லோரும் ஸூதர்வாக்யங்களோடுகூடினசதபதமுழுமையும் உ
சிக்கப்பெற்றார்கள் எல்லாசிஷ்யர்களும் பரிசுத்தர்களாயும் மி
சந்தோஷமடைந்தவர்களாயும் சென்றார்கள் சூரியராலுபதேசி
பட்ட பதினைந்து சாகைகளான இந்த வித்தைகளை இஷ்டப்படி
கச்செய்துவிட்டு அதன்பிறகு பொருளைச் சிந்தித்தேன் அரச
'இதில் பிராம்மணர்களுக்கு ஹிதமும் ஸத்யமுமாயுள்ளது
மேலானபொருளும் எது?' என்று சிந்தித்துக்கொண்டிரு
பொழுது வேதாந்தஞானத்திலவல்லவனான விஸ்வாவஸு
கிற கந்தர்வன் அவ்விடம் வந்து என்னை நோக்கி வேதத்தைச
ந்த இருபத்துநான்கு கேள்விகளைக் கேட்டான் அரசனே!
பொழுது மனனமென்கிற யுக்திவிஷயமாய இருபத்தைந்தாவது
வியைக் கேட்டான் ஓ! அரசனே! புருஷஸ்ரேஷ்ட! விஸ்வா
வம், புருஷன், பிரகிருதி, மித்திரன், வருணன், ஞானம், [4]
[5]ஞன் [6]அஜ்ஞன், [7]கம், [8]தபஸ், [9]அதபஸ், ஸூர்யாதிஸூர்ய

[1] வைசம்பாயனர்
[2] சாகைகள்
[3] வெளியிடப்பட்டது
[4] ஞானவிஷயம்
[5] அறிகின்றவன்.
[6] அறியாதவன்
[7] ஆனந்தம்
[8] ஆலோசனை
[9] ஆலோசியாமை

பாவிதயைகள், [1]வேதயாவேதயம, [2]சலம, அசலம, [3]அவயயம,
க்ஷரம, க்ஷேமயம ஆகிய இவறறைபபறறி மிகவுமசிறநதகேள
பக கேடடான. மஹாராஜனே! பிறகு கநதாவஸரேஷடனுன
ளைபபாாதது நான,'நீ கிரமமாகஅாததமுளளதும உததமமுமான
ர்வியைக கேடடாய ஒரு முகூாததகாலம இருககவேணடும
தபபறறி ஆலோசிககிறேன' எனறு சொனனேன அநதககநதா
'ஆகடடும' எனறுசொலலிவிடடு மௌனமாயிருநதான பிறகு
படியும நான ஸரஸவதி தேவியைத தியானிததேன என னுடைய
ததிஞலே அநதககேளவியானது தயிரிலிருநதுநெயபோல எடுக
டடது ஓ! அரசனே! அபபொழுது உபநிஷததையும பரிசேஷ
ஈகிறமிசசவாககியததையும மனததால ஆராயநதேன ஓ! ராஜ
ரஷடனே! ஐயா! சிறநதயுகதிரூபமானவிததையைபபாாததுவிடடு
க்ஷததிறகு நனமையும இருபததைநதாவதானஆதமாவைஅடைந
னுன நான உனககுசசொலலியதும (வேதமவாாததைதணடீகி
வகளைஅபேக்ஷிததது) நானகாவதுமாயிருககிற இநத விததையைச
னனேன அரசனே! பிறகு உடனே நான விஸவாவஸுவென
கநதாவராஜனைபபாாதது,'நீ எனனிடம இபபொழுது கேடட
ரவியைசசொலலுகிறேன, கேள ஓ!கநதருவஸரேஷட! நீ கேடட
வாவிசுவமெனபதில விசுவததைப பரமாயும செனறதும இனி
வதுமான ஸமஸாரபயததைச செயகிறதாயும குணஙகளைச செய
படியால மூனறுகுணஙகளுடையதாயுமுளள அவயகதமாக அறிய
ணடும அவிஸவம நிஷகளனுன ஆதமா விசுவாவிசுவமெனகிற
டையானது இபபடியே காணபபடுகிறது அவயகததைப பிர
தியெனறும நிாககுணததைப புருஷனெனறும சொலலுகிறா
வருணனைபபிரகிருதியாகவும மிததிரனைபபுருஷனுகவும ஞானத
பபிரகிருதியாகவும ஞேயததைபபுருஷனுகவும சொலலுகிறாாகள
ஜஞமானது அவயகதமெனறு சொலலபபடடது ஞானி நிஷ
னுகச சொலலபபடுகிறுன கமெனறும தபஸெனறும அதபஸென
உமமால சொலலபபடடவறறில இநதப புருஷன [6]'க' எனறு
லலபபடுகிறுன தபஸைப பிரகிருதியாகச சொலலுகினறாாகள
பஸெனபவன நிஷகளனுகக கருதபபடடான [7]ஸஙகிரயம அவ

---

1 அறியககூடியது அறியககூடாதது
2 ஒருசொல விடபபடடது
3 நாசமறறது
4 குறைவறறது
5 அறியாதது
6 ஸுகரூபன
7 ஜனஙகளை விஷயததில எவுகினறது

யகதமெனறு சொலலபபடடது [1]அதிஸூாயன [2]நிஷகளன
யகதமானது அவிதயைாகச சொலலபபடடது புருஷன வித
யாகச சொலலபபடுகிறுன அவயகதம [3]அவேதயமாகவும புரு
[4] வேதயனுகவும சொலலபபடுகிறாகள நீ சொலலிய சலாசலம
பதையும எனனிடமகேள. ஸருஷடிபரளயஙகளுககுககாரணமாக
கிருதியைச [5]சலமாகச சொலலுகிறாகள ஸருஷடிபரளயஙகளுக
காததாவாகாதபுருஷன [6]அசலனுக நினைககபபடடான் இருவ
[7] அஜஞாகள [8]நிலையுளளவாகள இருவரும [9]க்ஷயமிலலாதவா
இருவரும ஜனனமிலலாதவாகள நாசமுமிலலாதவாகளெனறு ஆ
வினகதியிலஉறுதியுளளவாகள சொலலுகிறாகள இவவுலகில
ஸருஷடியிலஜனியாததை க்ஷயமிலலாததால அவயயமாகச சொ
கிறாகள விதவானகள இவனுககு க்ஷயமிலலைஎனகிறகார
தால புருஷனை அக்ஷயனுகவும (அவயகததைக) குணஙகளு
க்ஷயமேறபடுவதால பிரகிருதியாகவும காததாவாயிருபபதால அ
மாகவும சொலலுகிறாகள உனககு மோக்ஷததிறகுரிய நான
தான இநதநியாயவிதயை சொலலபபடடது ஓ! விஸவாவஸூ
வேதவாதிகளெலலாரும [10]காமாவினுலே விதயையோடுகூடிய த
தைததேடி நிதயமானகாமததில ஒரேதிருஷடியுடையவாக
நினைககபபடுகிறாகள கநதருவஸரேஷடனே! இநதபபிராணி
இருபபதறகுஇடமும அவைகளாலஙழுவபெறறதும வேதத
பொருளுமான (அநத) வேததியததை எவாகள அறியவிலலை
அவாகள பிறபபதும இறபபதுமாக இருககினறாகள அ
ஙகளுடனும உபாஙகஙகளுடனும வேதஙகளை அததியயனம
தும வேதததாலறியவேணடியதை அறியாதவன வேதஙகள
சுமைகளைச சுமககிறவனே ஓ! கநதருவஸரேஷட! செய
விருபபததுடன கழுதைபபாலைககடைபவன அதில அசுததப

[1] சூரியனைஅதிகரமிததவன [4] அறியககூடியவன
[2] நிாகுணன [5] சலிககிறதாக
[3] அறியககூடாதது [6] சலிககாதவனுக
[7] ஒனறு ஜடம, மறறவன ஞானரூபனேயனறிஞானமுளளவனல
[8] அனுதிகள
[9] ஒனறு பரிணுமததால, மறறவன ஸவபாவததால
[10] ‘(வேதவிதயையாகிற) தனததை நியாயசாஸதிரததுடனசே
(குருஸேவைமுதலிய) காமததினுல எலலாவேதஙகளும நிதயகாமததி
திருஷடியுளளவைகளாக நினைககபபடடவைகள எனறு அறியததக
எனபது பழையவுரை

ருளையேயல்லாமல் ஆடையையாவது நெய்யையாவது காணுதது
ால வேதங்களேயுணாந்து வேத்தியத்தையும் அவேத்தியத்தைய
யாதமூடபுத்தியுள்ளவன் கேவலம் வேதமாகிறசுமையைச்சுமக
வனுக்க கருதப்படுகிறுன் தனக்கு அடிக்கடி ஜனனமாணங
ளறபடாதபடி இந்தவேதயாவேதயஙகளே அவைகளிலேயே
தனதைநிலைக்கச்செய்து எப்போதும் பாக்கவேணடும் ஓ! காசி
! நித்யமானஜனனமரணஙகளே ஆலோசித்து இந்தவேதத்தையும
சாரித்து) இதில் நசிக்கிறதானதாமத்தைத்தளளிவிட்டு அழி
லாத (மோக்ஷ) தாமததைபபறறிககொண்டு ஒவவொருநாளும
டவிடாமல (வேத்தியாவேத்தியஙகளே) நன்றுகப்பாாததால
ன கேவலனுகி இருபத்தாறுவதானபரமாத்மாவைப் பாக்கின
ா சாசுவதனுன அவ்யக்தன வேறு இருபத்தைந்தாமவனுன
ன வேறு ஸாதுக்கள் அந்தஜீவஸ்வரூபத்திலிருக்கிற அந்த
ன ஒருவனென்று பாக்கிறுாகள் ஆகையால் பரமபதத்தை
நமபுகின்றயோகிகளும் ஞானிகளும் ஜனனமாணபயத்திறுலே
பிவில்லாதவனுயிருந்தும் இருபத்தைந்தாமவனுனஜீவனேச் சில
கிறதில்லை' என்றுசொன்னேன விசுவாவஸு, 'ஓ! பிராமப
றுத்தமரே! உமமாலசொல்லப்பட்ட இந்தஇருபத்தைந்தாமதை
ன அப்படிஅறியவில்லை அதை நீர் சொல்லவேணடும் ஜைகீஷவ
அஸிதா, தேவலா, பிரமமரிஷியானபராசரா, புத்திமானுனவார
ணயா, ஸந்யாஸியானபஞ்சசிகா, கபிலா, சுகா, கௌதமா, ஆரஷ
ஷணா, மஹாத்மாவானகாககா, நாரதா, ஆஸுரி, புத்திமானுன
ஸதியா, ஸநதகுமாரா, மகாத்மாவானசுக்கிர இவாகளிடம நான
டடேன பிதாவானகசியபரிடமும முனனமேகேட்டிருக்கிறேன
னபிறகு விசுவரூபரும புத்திமானுமானருத்ரா, தேவாகள, பித
கள, அஸுராகள இவாகளிடமிருந்தும முழுதுமதெரிந்த
ணடேன அவாகளும வேத்தியத்தை நித்தியமாகச்சொல்லுகி
கள ஓ! பிராமமணரே! ஆகையால அதை உமமுடையபுத்தி
ல கேடகவிருமபுகிறேன நீா சாஸ்திரஙகளில தோநதவா
ாலலவலலமையுளளவா, மிககபுத்திமான உமககுததெரியாதத
றுமிலலை நீா வேதநிதியாக நினைககபபடுகிறீா ஓ! பிராம
னரே! நீா தேவலோகததிலும பிதருலோகததிலும புகழபபடு
ீா பிரமமலோகததையடைநத மகரிஷிகளுமே உமமைக கொண
டுகிறுாகள ஜோதிகளுககெலலாமபதியான ஆதித்தியா உம
பலமுறை சொனனவா ஓ! பிராமமணரே! ஸாஙகி

ஞானமமுழுதும நீா கேடடிருககிறீா யாஜஞவலகியரே ! அ
டியே விசேஷமாக யோகசாஸதிரததையும அறிநதிருககிறீா நீா
மற உணாநதவா, சராசரஙகளையறிகினறவா தயிரிலிருநது வெ
ணணெயைத திரடடிஎடுபபதுபோல அநதஞானததைக கேடகவிரு
கிறேன' எனறுசொனனன நான 'கநதருவஸரேஷடனே ! ந
உனனை எலலாவறறையுமறிநதவனுகவே நினைககிறேன ஓ! அரசனே
னனைப பரீக்ஷிககவிருமபுகிருய ஆகையால நான கேடட
சொலலுகிறேன,) தெரிநதுகொள அறிகிறவனுயிருபபதால
பததைநதாமவன பிரகிருதியை அறிகிருன ஓ ! கநதருவ !
கிருதியோ இருபததைநதாமவனை அறிகிறதிலலை ஸாஙகியயோக
ஞுடைய ஆததததினததவததையுணாநதவாகள வேததிலசொ
படி ஞானமபிரதிபலிபபதால அதைப பிரதானமாகசசொலலுகி
ள குறறமறறவனே ! இவன எபபொழுதும பாாககிறவ
பாாாதவனுமாயிருநதுகொணடு பாாககிருன வேருருவன
பொழுதும இருபததாருமவனைதனனையும இருபததைநதாமவ
யும இருபததுநானகாவதையும பாாககிருன இவனை அடுத
பாாககிறஜீவன பாாககிறவனுயிருநதும (இவைகளைப) பாாக
திலலை இருபததைநதாமவனை ஜீவன, 'எனககுமேலே வேறு
வனுமிலலை' எனறு அபிமானிபபான ஞானககணணுடைய
ாலே இருபததுநானகாவது (தாமெனறு) பாாககததககதிலலை
ஸயமானது ஜலததைஅனுஸரிததுசசெலவதுபோல ஜீவனை
செலுததபபடுகிறபடி (பிரகிருதியை அனுஸரிததது) பிரகிருததிபபா
தஸயமஅறிவதுபோல ஜீவனும எபபொழுதுமுளளஸனேக
லும ஸஹவாஸததாலும அபிமானததாலும பிரகிருதியையும தன
யும ஒனறுகவேஅறிகிருன ஒருவனுயிருததலைஅறியாதவனை
ஸமஸாரததில முழுகுகிருன [2]பிரமமப்ாவததை அடையுமபே
ஸமஸாரததிலிருநதும வெளிபபடுகிருன ஒருபிராமமணன, 'ந
வேறு இநதபபிருகிருதி வேறு' எனறு நினைககிறபொழுது கே
ஞகி இருபததாருவதான பரமாதமாவைப பாாககிருன ஓ !
னே ! பரமன வேறு இருபததைநதாமவன வேறு அநத
னிடததிலிருபபதால ஸாதுககள அவனை ஒருவனஎனறே அ
ாகள ஓ ! காசியபா ! அதனல ஜனனமரணததுககுப பயந
ளும இருபததாருமவனைபபாாககிறவாகளும அவனையே பறறி
பவாகளும சுததாகளும ஸாஙகியாகளும யோகிகளும, அசசு

1 சாஸதிரம 2 'ஸமதவேந' எனபது மூலம்.

ந்தும இநத இருபததைநதாமவனேச சிலாகிககிறதிலலே அவன
வலனுகிப பிரமமததைப பாாககுமபொழுது எலலாவறறையும
ிநத விதவாறுகி மறுஜனமததை அடைகிறதிலலே ஓ! களஙக
லாதவனே! இவவிதம ஜடமான பிரகிருதியையும அறிகிறவனுன
னேயும [1]ஞானரூபமானபாமமததையும வேததகதினதிருஷடா
ததைககொணடு உளளபடி சொனனேன ஓ! காசியப! பாாககிற
் பாராததும க்ஷேமததிறகு ஹிதமானததவததைப பாாததும
மறறதானசுததமும ஜடததுடனகூடியதுமான இருபததைநதா
ும பரமானஇருபததாறுவதும சொலலபபடடன’ எனறு சொன
ன விஸவாவஸு, ‘ஓ! பிரபுவே! உமமால உணமையும சுபமும
்ஷமததிறகுரியதும தேவதைகளுககு ஆதியுமான இவவிஷயம
ளபடி நனகு சொலலபபட்டது உமககு எபபொழுதும அழி
லாதக்ஷேமம உணடாகடடும. அறிவிறசிறநதஉமமை எபபொழு
் புததிபூாவமாக நமஸகரிபபேன’ எனறு சொனனன இவவிதம
லவிவிடடுச [2]சோபைபொருநதியரூபததாலவிளஙகுகினறவனும
் ஸநதோஷமுளளவனுகக காணபபடடவனும மகாதமாவுமான
ததககநதருவன புகழநது எனனேப பிரதக்ஷிணம செயதுவிடடு
ாககததை நோககிச சென்றுன ஓ! அரசனே! பிரமமாமுதலான
வாகளுககும பூமியிலும பாதாளததிலுமவஸிககிறவாகளுககும
்ஷமததிறகுரியமாாககததை அடைநதிருககினறவாகளுககுமே அந
சாஸதிரததை நனருகவெளியிடடான ஞானததால காணப
ட இநதசசாஸதிரம ஸாஙகியதாமததில பறறுளள எலலாஸாஙகி
களுககும யோகதாமததில பறறுளளயோகிகளுககும மோக்ஷத
விருபபமுளள மறறமனிதாகளுககும உரியது ராஜஸரேஷ்
ன! ‘ஞானததால மோக்ஷமுணடாகிறது, அஜஞானததாலுண
கிறதிலலே’ எனறு இவவிதம சொலலுகினறுாகள ஆகையி
் ஆதமாவை ஜனனமரணஙகளிலிருநதும விடுவிககககூடியஞான
த உணமையாகத தேடவேணடும ஸரததையுளளவன பிராம
னிடமிருநதோ க்ஷததரியனிடமிருநதோ வைஸயனிடமிருந
ா சூதரனிடமிருநதோ நீசனிடமிருநதோ எபபோதும ஞான
தயடைநது ஸரததைவைககவேணடும ஸரததையுடையவனே
னமரணஙகள தொடருகிறதிலலே பிரமமததினிடமிருநதுண
ன எலலா வாணததாகளும பிராமமணாகளே எலலாருப

---

1 வேறு பாடம

2 ‘சிறநதசாஸதிர ஞானததால’ எனறும கொளளலாம

ாககாளும பிரமமததைச சொலலுகிறாகள [1]பிரமமஞானததி
டணமையானசாஸ்திரததைச சொலலுகிறேன ஸகலஜகததும
ொமாயிருககிற இநதபபிரமமமே பிரமமாவினமுகததிலிருந
பிராமமணாகளுணடானாகள, கைகளிலிருநதும அாசாகளுணடா
கள, நாபியிலிருநதும வைஸயாகளுணடானாகள பாதஙகளிலி
தும சூதாாகளுணடானாகள எலலாவாணஙகளையும வேறுவிதட
அறியககூடாது அரசனே! அவாகள அஜஞானததால அநத
ஷீனகருரியபிறவியைஅடைநது கெடடுபபோகிறாகள அபபடி
அறிவீனமானவாணஙகள மிகுநதஅஜஞானததால பிராகிருதம
பலபிறவிகளில விழுகினறன ஆகையால ஞானமானது [2]எவ
ாகவாவது தேடததககது இநதப [3]பிரமமமானது எஙகுமி
கிறதெனபது எனனால உனககுச சொலலபபடடது ஓ! அரச
[4] பிரமமாவானாலும மறறவனானாலும அநதபபிரமமததிலிருககி
னுககு நிலைபெறற மோக்ஷமுணடெனறு சொலலுகிறாகள
சனே! நீகேடடதை நான உனககு உணமையாக உபதேசிததே
சோகமறறவனாகி அதை அடையககடவாய இநதஆததததினுனை
முடிவை அடையககடவாய நனறாகச சொனனேன உனககு
பொழுதும க்ஷேமமுணடாகுக' எனறுசொனனா இவவிதம ப
மானனயாஜஞவலகியரால மிதிலாதிபதியான அாசன உபதேசிக
படடு உடனே பிரீதியுளளவனான தேவராதன புததிர
மோக்ஷததைஅறிநதவனுமான ஜனகராஜன முனிவாிறசிறநத
யாஜஞவலகியரை பாதக்ஷிணமசெயய அவா செனறனா பி
அநதஅரசன அவவிடததிலிருநது கோடிபபசுககளையும கே
ஸுவாணஙகளையும தானஞசெயதான அபபொழுது வேதி
ளுககு ரதனஙகளைக கையினால அளளிககொடுததான. உட
அவன புததிரனிடம ராஜயததை வைததுவிடடு யதிகளுனை
தாமததை அனுஷடிததுககொணடு வஸிததான ராஜஸரேஷட
அவன ஸாஙகியசாஸதிரததையும யோகசாஸதிரததையும
தும அததியயனம செயதுகொணடு [5]பிராகிருதமான த

---

[1] அதிகபாடமானஅரைஸலோகம விடபபடடது

[2] 'யாரிடததிலிருநதும' எனறும கொளளலாம

[3] 'ஞானம' எனறும கொளளலாம

[4] 'அநதஞானநிஷடையுளளவனே பிராமமணன எவனாயிருநதா ஞானநிஷடையுளளவனுககு நிதயமானமோக்ஷமுணடெனறு சொலலுகி கள' எனறும கொளளலாம

[5] அவிததையாலுணடான

ங்களை நிந்தித்து நித்யனும் கேவலனுமாயிருக்கிற தன்னை னந்தனென்றுகருதித் தாமாதாமங்களையும் புண்ணியபாபங்களை ஸத்யாஸத்யங்களையும் ஜனனமரணங்களையும் பிராகிருதமாகநிச்ச து அநந்தப்பிரம்மத்தையே சிந்தித்தான் ஓ! மன்னரிற்சிறந்த சனே! தங்கள்சாஸ்திரத்தில்பிரஸித்தர்களான ஸாங்கியர்களும கிகளும் இந்தத்தர்மமுதலானவை அவித்தையின்காரியமென்று பொழுதும் பார்க்கிறார்கள் பரத்திற்கும் பரமானபிரம்மமானது டாநிஷ்டங்களால்விடுபட்டு (அவனிடம்ஸ்திரமாய்) இருந்ததல் ? அநந்தபரம்மத்தை வித்வான்கள் எப்பொழுதும் சுத்தமுள்ள ச சொல்லுகின்றார்கள் ஆகையால் நீ சுசியுள்ளவனுக்கக்கட அரசனே! கொடுக்கப்படுவதும் அடையப்படுவதும் கொடு பட்டதைஸம்மதிப்பதும் அவ்யக்தத்தாலென்று நினை வேறு மாக நினையாதே கொடுப்பதும் வாங்குவதும் அவ்யக்தமே வ்யக்தன் கொடுக்கிறான் அவ்யக்தன் கிரகிக்கிறானென்றிருப ல ஆத்மாவைச்சேர்ந்தவன் ஆத்மாஒருவனே அவனைக்காட ம வேறுஎவன் சிறந்தவனாவான் ?' என்று எப்பொழுதும் வேறுவிதமாய் நினையாதே ஸகுணமானஅவ்யக்தத்தையும குணத்தையும் அறியாதவனும் பண்டிதனுமானவன் புண்ணிய தஸ்நானங்களையும் யாகங்களையும் செய்யவேண்டும் குருவம்சத் தித்தவனே! ஒருவன் தன்னுடையவேதங்களாலும் தவங்களா யாகங்களாலும் அவ்யக்தஸ்தானத்தை அடைகிறதில்லை அவ் த்தைஅறிந்தால் பூஜிக்கப்படுகிறான் அப்படியே மகத்தத்வத் ஸ்தானத்தையும் அஹங்காரத்தின்ஸ்தானத்தையும் அஹங்கா றகுமேலுள்ளஸ்தானங்களையும் அடைவான் சாஸ்திரத்தில் பற் லுடையவர்களும் அவ்யக்தத்தைக்காட்டிலும்வேறானதும் நித்ய ாயிருக்கிற பரமத்தை அறிகிறவர்களுமானவர்கள் ஜனன ாமற்றதும் எப்பொழுதும்பந்தமற்றதும் ஸதஸத்ரூபமானபிரபஞ் மாயிருக்கிற (அதையடைகிறார்கள்) ஓ! அரசனே! நான் இந் பிரம்மஜ்ஞானத்தை முன்காலத்தில் ஜனகனிடமிருந்து அடைந் ன அவனும் யாஜ்ஞவல்கியரிடமிருந்து அடைந்தான் ஞான ாது சிறந்தது யாகங்கள் அப்படியல்ல (மனிதன்) ஞானத்தினால் ாக்கத்தைத் தாண்டுகிறான், யாகங்களால் தாண்டுகிறதில்லை ஓ! சனே! ஞானத்தைஅறிந்தவர்கள் ஜனனத்தையும் மரணத்தையும்

1 இடம் காலம் பொருள்மூன்றிலும் அளவிடற்கரியவன்
2 தாண்டுவதற்கு அரியது

தாககமாகச சொலலுகினறாகள [1]பௌதிகமான தாககதல
தாககமாகச சொலலுகிறதிலலை (மனிதாகள) யாகஙகளாலும த
களாலும நியமஙகளாலும விரதஙகளாலும ஸவாககததையடை
(திருமபவும) பூமியில விழுகினறாகள ஆகையால மகததும க
மும மஙகளமும மோக்ஷரூபமும நிாமலமும பரிசுததமுமான
பொருளை உபாஸிககககடவாய ஓ! அரசனே! [2]க்ஷேத்ரத
யறிநது உணமையானஞானமாகிற யாகததைஉபாஸிதது நிவ
வாய முனகாலததில அநதயாஜஞவலகியா பரமமததைபபறறிய
நிஷ்டததை ஜனகராஜனுககு உபதேசிததா அநதஜனகன (விதவ
களால) தியானமபணணபபடடதும அனுதியும அழிவறறதும
மும சோகமறறதும மோக்ஷரூபமுமான அநதபபிரமமததை அ
தான" எனறு சொனனா

முநநூறறிருபததுநானகாவது அதயாயம

மோக்ஷதர்மம் (தொடர்ச்சி.)

(பஞ்சசிகர் மூப்பு இறப்புக்களைத்தாண்டும்வகையை
ஜனகனுக்குச் சொல்லியது)

யுதிஷ்டிரா, "ஓ! பாதபஸரேஷ்டரே! மிருநத வலலமை
அடைநதோ அதிகமானதவததையடைநதோ அலலது நீணடஆ
யடைநதோ எபபடி மிருதயுவைததாணடலாம? பெரிதானதவத
லேயா? அலலது காமாவினுலேயா? அததியயனததினுலேயா? ர
னஙகளைஉணபதினுலேயா? எநத உபாயஙகளால ஜராமரணங
அடையாமலிருபபான?" எனறு கேடக, பீஷ்மா சொலலலானு
"இவவிஷயததிலும பஞசசிகரெனகிற ஸனயாஸிககும ஜ
னுககும நடநத ஸமவாதரூபமான பழையசரிததிரததைச சொ
கிறாகள விதேஹகுலததிலுதிதத ஜனகமஹாராஜன வேதத
னறுய அறிநதவரும தாமாாததஙகளில ஸமசயமறறவருமான
சசிகரெனகிறமஹரிஷியைநோககி, 'ஓ! பகவானே! ஒருமனிதன
ததினுலேயா அலலது வேதாததியயனததினுலேயா மதியினுலே
அலலது காமாவினுலேயா எநத நடககையினுலே ஜராமரணங
தாணடவேணடும?' எனறு வினவினன இவவிதம வினவ (எலலா

---

[1] மதில அகழமுதலியவை [2] சரீரம

யும) பாதயக்ஷமாயுணாநத அநதப பஞசசிகா விதேஹராஜனை
கசி, 'இநதஜராமரணஙகளுககு நிவிருததியிலலை ஒருவிததா
இவைகளை மீறிசசெலலமுடியாது செனறபகலகள மறுபடியும
மபுகிறதிலலை மாஸஙகளும திருமபுகிறதிலலை ராதரிகளும திரு
கிறதிலலை எலலாபபிராணிகளையும நாசஞசெயவதும நிலையாதது
ா இநதககாலமானது நெடுநாளாக நிலையானமாககததை அடை
றது (அதனால) பிராணியானது பிரவாஹததாலிழுககப்படுவது
ால இழுககபபடுகிறது (இவவிதம) இழுககபபடடவனும ஜராமர
ாகளாகிற பெரியமுதலைகளையுடையதும ஓடமிலலாததுமான கால
ிற ஸமுததிரததில முழுகுகினறவனுமான ஒருவனும மீறுகிறது
லை ஒருவனும இவனைச சோநதவனிலலை, இவனும ஒருவனையும
ாநதவனுகிறதிலலை மனைவியோடும மறறஉறவினாகளோடுமுண
ன சோககையானது மாாககததிலுணடானசோககைபோனறது
வனுனும இது நெடுநாள ஸஹவாஸமாக முனனமே அடையப
டதிலலை அடிககடி அதனேடு சோநதும விடபபடுகிருாகள கால
ாலசெனறுகொணடிருககிற பிராணிகள, காஜிககினற மேகஙகள
றினால பிரிககபபடுவதுபோல, அநதஅநதககாரணஙகளாலஅடிக
*பிரிககபபடுகினறன ஜராமரணஙகள செநநாயகளபோல வலி
யுளளவைகளும சிறியவைகளும பெரியவைகளுமான எலலாப
ணிகளையும விழுஙகுகினறன எபபொழுதுமுளளவைகளும நிலை
லாதவைகளுமாயிருககிற இவவிதபிராணிகளபிறககுமபோது எப
. ஸநதோஷிககலாம? மரிககுமகாலததிலும வருததததை அடை
கூடாது. 'நான எஙகிருநதுவநதேன? நான யாா? எஙகே போ
போகிறேன? எவனைசசோநதவன? எவவிடததிலிருநதேன? எத
் எஙகே உணடாகபபோகிறேன?' எனறு ஏன் வருததபபடுகிருய?
ாககததைப பாாததவனுமிலலை அபபடியே நாகததைபபாாதத
னுமிலலை வேதஙகளை அதிகாமியாமல தானஞசெயயவும வேண
, யாகஞசெயயவுமவேணடும' எனறு மறுமொழிகூறினா" எனறு
ானனா.

முந்நூற்றிருபத்தைந்தாவது அத்யாயம்

மோக்ஷ தாமம் (தொடர்ச்சி.)

(ஜனகனுக்கும் ஸுலபைக்கும் முக்தலக்ஷணமுதலியவற்றைப்பற்றி நடந்த ஸம்வாதம்)

யுதிஷ்டிரர், "ஓ! குருவம்சத்திய ராஜரிஷிகளிற்சிறந்தவ கிருகஸ்தாச்ரமத்தைவிடாமல் எந்த அரசன் ஸித்தியை அடைந்தா மோக்ஷத்தத்வத்தை எனக்குச் சொல்லும். ஓ! பிதாமஹரே! இ லிங்கசரீரமும் வ்யக்தமான ஸ்தூலசரீரமும் எப்படிவிலக்கப்படு றனவென்பதையும் மோக்ஷத்தின் பரமமானதத்வத்தையும் என குச் சொல்லும்" என்றுகேட்க, பீஷ்மர் சொல்லத்தொடங்கி "பாரத! இந்தவிஷயத்திலும் ஜனகனுக்கும் ஸுலபையென்பவ ளுக்கும் நடந்தஸம்வாதரூபமான ஒரு பழையசரித்திரத்தைச் செ லுகின்றார்கள். முன்காலத்தில் ஸன்யாஸத்தின்பயனை அனு தவனும் மிதிலாதிபதியும் தாமத்வஜனென்று பிரஸித்திபெ வனுமான ஜனகனென்கிற ஓர் அரசன் இருந்தான். [1]வேத லும் மோக்ஷசாஸ்திரத்திலும் தன்னுடையசாஸ்திரமான ராஜநீ லும் தேர்ச்சிபெற்றஅவன் இந்திரியங்களை அடக்கிக்கொண்டு தப்பூமியைஆண்டுவந்தான். உலகங்களிலுள்ள வேதவித்துக்க பிராஜ்ஞர்களுமான மற்றமனிதர்கள் அவனுடைய அந்தநல்லநடக் யைக்கேட்டுப் புருஷர்களிற்சிறந்த அந்தஜனகனை விரும்பினா பிறகு தர்மத்தைப்பிரதானமாகவுடைய அந்தயுகத்தில் யோகதர் தைஅனுஷ்டிக்கின்ற ஸுலபையென்கிற ஒருபிக்ஷுகியானவள் (முழுமையும்) ஸஞ்சரித்தாள். இந்தஉலகமுழுமையும்ஸஞ்சரிக்கி அந்தஸுலபையானவள் அங்கங்கே திரிதண்டிகளானயதிகள், ' லாதிபதி மோக்ஷசாஸ்திரத்தில்நிபுணன்' என்றுசொல்வதைக்கே டாள். அவள் மிகவும்ஸூக்ஷ்மமான ஜனகனுடையசரித்திரத கேட்டு உண்மையா அன்றாவென்று ஸந்தேகித்து அவனைப் பா விரும்பினாள். அப்பொழுது குற்றமற்ற அங்கங்களுடையஅவள் னே யோகசக்தியினால் தன்னுடையபழையரூபத்தைத்தள்ளிவி மிகவும்உத்தமமானவேறுரூபத்தை எடுத்தாள். அழகானபுருவ ளும் தாமரைமலர்களைபோன்றகண்களுமுடைய அந்தஸுலபைய வள் வேகமுள்ள அஸ்திரத்தின்கதிபோல நடந்து இமைப்பொழு

[1] காமகாண்டத்திலும்

தக அரசாகளுடைய பட்டணததை அடைநதாள அவள செலவ
ஙகளாலநிரமபியதும அழகுளளதுமான மிதிலையைஅடைநது
ட்டனமெனகிறவியாஜததிஞல மிதிலாதிபதியானஜனகனைக கண
அபபொழுது அரசன அவளுடையசிறநதஅழகைபபாாதது,
வள யாா? யாரைசசோநதவள? எஙகிருநதுவருகிருள?' என று
சரியததை அடைநதான, பிறகு அவளுககு நலவரவுகூறி உத
ான ஆஸனஙகொடுததுப பாதபாக்ஷாளனமசெயது பூஜிததுச
த அனனததிஞல திருபதியடையுமபடி செயதான பிறகு அர
மநதிரிகளாலசூழபபட்டுப போஜனமசெயதவளும பிரீதியடைந
ளுமான அநதபபிக்ஷுகியை ஸாவபாஷயஙகளுமுணாநதபணடிதா
ன நடுவில சிலகேளவிகளைக கேட்டான ஓ! அரசனே! யோகத
அறிநதஸுலபை, 'யோகதாமஙகளில இவன முகதனே அல
ற' எனறஸமசயததுடன அவனுடையபுததியில தனனுடைய
தியிஞல பிரவேசிததவளாஞள அநதஸுலபையானவள இவ
டயநயனஙகளின கிரணஙகளைத தனதுகிரணஙகளோடுசோச
து நேதாஙகளால அவனைவவி யோகததிஞலுணடான (மனே)
ஙகளால கட்டிஞள ராஜபரேஷ்டனே! ஜனகராஜனும சிரித
கொணடு இவளுடையஅபிபபிராயததை (தனஅபிபபிராயததுடன
ாமல) வேறுபடுததித தனனுடையஅபிபபிராயததிஞல அவளு
பஅபிபராயததைத தான கிரகிததான அபபொழுது குடைமுத
ைவகளிலலாதஜனகனுககும திரிதணடமுதலானவையிலலாத
லைபககும ஒருசரீரததில ஒருஸமவாதம உணடாயிறறு அதைச
லலுகிறேன, கேள பூபதியானஜனகன, 'பூஜிககததககவ
(உனனுடைய) இநதயோகானுஷ்டானமானது எவவிடத
அபயஸிககபபட்டது? எஙகே போகிருய? நீ யாரைசசோநத
? எஙகிருநதுவருகிருய? [1]சாஸதிரவிஷயததிலும பிராயத
விஷயததிலும ஜாதிவிஷயததிலும உணமையானது அறியப
லலை. ஆகையால இநதவிஷயஙகளில எனனுடனசோககையின
தம விடைகூறவேணடும எனனை நீ குடைமுதலான (போகய)
ஷஙகளில முகதனெனறு உணமையாக அறியககடவாய
னஞல பூஜிககததககவளெனறுதோனறுவதஞல நான உனனை
ய அறியவிருமபுகிறேன முறகாலததில வைசேஷிகசாஸதிரஜ
ததை எனககுஉபதேசிததவரும மோக்ஷசாஸதிரததைநனறு

[1] இதஞல தனனுடையபுததி அவளுடையபுததியிஞலபிரவேசிககபபட
ஸளனறு காணபிததான

கசசொலவதில ஒபபறறவருமான எனதுஆசாாயா யாாஎனபவ
கேள நான பாாசாமஹாிஷிகருஸமானகோதாமுடையவரும பி
முதிாநதவரும மஹாதமாவும ஸனயாஸியுமான பஞசசிகருககு ப
பரியஞனசிஷயன நான ஸாஙகியஞானம யோகம ராஜநீதி (
யஞானம உபாஸனம காமமஎனகிற) இநதமூனறுவிதமான மே
தாமததிலும வெகுதூாஞசெனறு ஸநதேகநதெளிநதவன அ
பஞசசிகா (ஸனயாஸியானதால) சாஸதிரததிலகணடபடியான ம
கததினால இவவுலகததிலஸஞசரிககையில முனனொருகாலததில
ணிடததில மழைககாலமானநானகுமாதஙகள ஸுகமாக வஸித
ஸாஙகியாகளிலசிறநதவரும ஆததததைநனறுகப பாாததவரு
அவா மூனறுவிதமானமோக்ஷதாமததையும எனககு உணமை
உபதேசிததாா ராஜயததிலிருநது விலகுமபடி செயயவுமி
நான மேலானபதததிலிருநதுகொணடு மோக்ஷததைஅடுதத மூ
விதமான அநதஎலலாவிருததியையும ஆசையறறவனும
வனுமாயிருநது அனுஷடிககினறேன வைராகயமோ இநதமோ
திறகு உயாநதஸாதனம முகதிபெறுதறகுககாரணமான வைர
மும ஞானததினலதானுணடாகிறது ஞானததினல [1]யதத
ததைச செயகினறன யததனததினல [2] பெரியஅறிவு அடைய
கிறது மஹததானஞானம ஸுகதுககமுதலான இரடடைகளு
நாசததிறககு காரணமாகினறது அநத இமமூனறின வித
னது [3]பிராயததை அதிகாமிததது துவநதுவமிலலாத இநதமே
ஸிததியானது இவவுலகததிலேயே ஸஙகமவிடடு மோஹம
ஸஞசரிககிறவனனஎனனல அடையபபடடது (உழவுமுதலி
ல) மிருதுவானதும ஜலததினலநனைககபபடடதுமானபூமிபா
முளையை உணடாககசசெயவதுபோல மனிதாகளுடையகாமமா
மறுஜனமததை உணடாககசசெயகினறது ஒடடிலாவது அ
வேறு எதிலாவது நனறுகவறுககபபடடவிததானது முளைக
ரணமாயிருநதும முளைககுநதனமையிலலாமையால முளைககிறதி
சிகையெனகிறவாாததையுடனகூடின பெயரையுடையவரும பிக்ஷ
மான அநதபபகவானலே (வாஸனையாகிற) விததிலலாமலசெயய
டமையால எனனுடையஞானமானது விஷயஙகளிலசெலலுகிறதி
ஒனறிலும பறறுகிறதிலலை, (சததுருவதமுதலான) அனா

---

1 'யோகாபயாஸம' எனபது பழையஉரை

2 'மஹத' எனபது மூலம, 'ஆதமஞானம' எனபது பழையவுரை

3 மிருதயுவைஜயிததது

ும பறறுகிறதிலலே, ஸதிரீமுதலான இடததிலும பறறுகிறதிலலே
னிலலாமையால இவறறின விஷயததிலுணடான விருபபுவெறுப
ளிலும பறறுகிறதிலலே எனனுடைய வலககையைச சநதனத
லாஙகிணபபவனும இடககையை வாளாலவெடடுபவனுமாகிய இவ
வரும எனககுச சமமானவாகள அபபடிபபடடநான ஸஙகி
பயனையடைநதவனும ஓடடாஞசிலலியும கலலும பொனனும
மானவனும பறறறறவனும மறறயதிகளோடகூடியவனுமாகி
யததிலிருககினறேன மோக்ஷதாமததையறிநதவாகளிலுததமா
ால மோக்ஷதாமததில மூனறுவிதமானநிஷடைகள காணபப
னறன மோக்ஷசாஸதிரததையறிநதவாகளான சிலஜனஙகள
கததில உததமமானஞானததையும எலலாககாமஙகளையுமவிடு
தயும ஞானநிஷடையாகச சொலலுகினறாகள நுணுககமா
பாாககினறவாகளான மறறயதிகள காமநிஷடையைச சொலலு
றாகள மஹாதமாவான அநதபபஞசசிகா கேவலஞானமும
வலகாமமுமாயிருககிற அநத இரணடையுமே தளளிவிடடு இநத
ஙறாவது நிஷடையை நனறாகச சொலலியிருககிறா யமமும
மமும காமமும துவேஷமும ஸதிரீமுதலான பரிககிரகமும காவ
டமபமும ஸநேகமுமஆகிய இவைகளில இருககும விஷயததில
தயதிகள கிருகஸதாகளோடொபபானவாகளே திரிதணடமுத
னவையிருககையில ஒருஞானததினால மோக்ஷமிருககுமேயானால
டமுதலானவைகளிருநதால ஏனமோக்ஷமேறபடாது? பறறுதலா
இருவருககும ஸமமதானே இவவுலகததில எவனுககு எநத
தககாரணததால காமததில பயன ஏறபடுகினறதோ அவன தன
டையபயனுககாகக கொளளபபடட எலலாத திரவியததிலும
தஅதைப பறறுகினறான கிருகஸதாஸ்ரமததில தோஷததைப
தது வேறு ஆஸ்ரமததில பிரவேசிககினறவன ஒனறைவிடடு
றொனறைககிரகிததவனானும [1]ஸஙகததினினறும விடுபடுவ
லே அபபடியே (சிஷயாகளமுதலானவாகள விஷயததில) நிகர
னுகாஹரூபமான அதிகாரமானது ஸமானமாயிருததலால அரசா
கொபபான பிக்ஷுககாகள எநதககாரணததினால விடுபடுகிறா
? இககததில யஜமானததனமையானது இருநதாலும கேவலம
னததினாலேயே விடுபடுகிறாகளெனறால மேலானராஜயஸதானத
ிருபபவாகள ஏன விடுபடுகிறதிலலே? காஷாயநதரிததல முணட
செயதுகொளளுதல மூனறுதணடம்சோததுததரிததல கமண

[1] 'ஸஙகமிருததலால' எனறும கொளளலாம, ஸஙகம அபிமானம

டனுஆகிய மோக்ஷமாக்கததிறகுரிய வெளிபபடையான (இ
அடையாளஙகள மோக்ஷததிறகுககாரணமாகாவெனபது எ
டைய எணணம இநத அடையாளமிருநதாலும இநதவுலகத
துககததின நிவிருததிககு ஞானமேகாரணமானல அடையா
மாததிரம பயனறறது அலலது துககததினகுறைவை ஆ
சிதது அடையாளததில புததிவைககபபட்டதேயானல குடை
லானராஜலக்ஷணஙகளிலும அநதப [1]பொதுவானபயனதானே க
படுகிறது? ஒன்றுமிலலாமலிருபபதில மோக்ஷமிருககிறதெ
இலலை ஏதாவதிருபபதில பநதமிருககிறதெனபதுமிலலை செல
ருநதாலும இலலாவிட்டாலும பிராணியானது ஞானததினல
தியை அடைகிறது ஆகையால பநததுககிருபபிடமான தாம
தகாமஙகளும ராஜயபாரமும இருககையிலும பநதமறறஸதான
விருபபவனுக எனனை அறியககடவாய இவவுலகில ராஜயமஅதி
மிவைகளினஸவரூபமும ஸநேகததிறகிருபபிடமான (ஸதிரீமுதல
வாகளிடததில) கட்டுகிறதுமான பாசமானது எனனுலே மோக்
கிறபாறையிலதீட்டபபட்ட தியாகமெனகிற கததியால அறுககப
டது பிக்ஷுகியே! இவவிதமானதனமையை அடைநதவனும
தனுமானநான உனவிஷயததில ஆதாவுடையவனுயிருககிறேன
னுடைய ரூபமோ உணமையானதனறு அதைச சொலலபபோ
றேன எனனிடம கேள உனககு மாததவம அழகு மேன
பொருநதியசரீரம (தருணம) வயது இவையனைததுமிருநதும
முமஉணடெனபதில சநதேகம உணடாயிருககிறது உனனுடைய
செயகையும இநதவேஷததிறகுப பொருநதாதது 'இவன முக
யிருபபானே? இரானே?' எனறு எனனுடையசரீரமானது அ
திககபபட்டதாகும மூனறுதணடமுடையவளே! யோகியாயி
தாலும ஆசையுளளவனிடததில (முகததனுடையலக்ஷணமான
இருககிறதுமிலலை இநதமுகதலக்ஷணமானது உனனல ரக்ஷி
படவுமிலலை முகததனுககு [2]மறைவானவயவஹாரமிலலை எனனுடைய
சரீரததை உனனுடைய இசசையினுலே அடைநதாய அபபடி
னுடைய [3]பக்ஷததை அடைநததால உனககுணடானதோஷதை
கேள நீ எனனகாரணததினுல எனனுடையராஜயததிலும ப
ணததிலும பிரவேசிததாய? யாருடையஸமபநதககதால நீ எ

---

1 தாரிததரியததாலுணடானதுககமகுறைதல

2 'பிறனைரக்ஷிககிறசெயலும வேணடுவதிலலை' எனறும கொளள

3 சரீரததை

பமனததில புகுநதாய ? நீ வாணஙகளுள சிறநத பராமமணஸதிரீ
ிருககிறாய நானோ கூஷதரியன நமமிருவருககும ஒரு சோக
புமிலலை நீ வாணஙகளுடைய [1]ஸஙகரததைச செயயாதே நீ
கூஷ தாமமுளளவளாயிருககிறாய நான கிருகஸதாஸரமததி
ககிறேன ஆஸராமஸஙகரமான இதுவும உனககு இரணடாவது
ஷம நீ ஸமானகோதரமுடையவளோ வேறுகோதரமுடைய
ாவெனறு நான அறியவிலலை நீயும எனனை அறியவிலலை,
போது) ஸமான கோததிரமுடைய எனனை அடைநதவளானல
ககு மூனறுவதான கோததிரஸஙகரம ஏறபடுகிறது தவிரவும
னுடையபதியானவா ஜீவிததிருககிறாரோ ? அலலது எஙகேயா
போயிருககிறாரோ ? பிறனுடையமனைவி சேரககூடாதவளெனறி
பதால நானகாவதானதாமஸஙகரம ஏறபடுகினறது அபபடிப
நீ காரியததை அபேகூஷிதது இநதககெடடகாரியஙகளைச
கிறாயா ? அலலது அறியாமையினலா ? அலலது பிராநதியி
ா ? அலலது இபபொழுது ஏதாவது உனனுடையதோஷததி
ஸவதநதிரையாயிருககிறாயா ? அபபடியானல உனககுஇருககிற
து சாஸதிரஞானமும முழுதும பயனறறதாகிவிடடது உன
ததை எனசிததததுடன சோததெனபது மூனறுவதுதோ
இது துஷடையெனபதறகு அடையாளமாக உனனல வெளி
பபடடதெனறு தெரிகிறது ஜயததைவிருமபுகிறவளான நீ
னைமாததிரம ஜயிககவிருமபவிலலை "எனனுடைய இநதஸபை
ததையும ஜயிககவிருமபுகிறாய. அபபடியே பூஜயாகளையும
ககவிருமபுகிறாய ஆகையினலேதான நீ எனபகூஷததைககெடுப
றகும உனபகூஷததைமேனமைபபடுததுவதறகும (உனனுடைய)
வையை ஒவவொருவரிடததிலும செலுததுகிறாய அபபடிப
நீ பொறுமையாலும யோகஸிததியினமோகததாலும மயஙகி
படியும விஷததையும அமிருததததையும சோபபதுபோல (என
தியுடன உனபுததியைச) சோககிறாய இவவுலகில (பாஸபரம)
சயுளளஸதிரீபுருஷாகளுடைய சோககையானது அமிருதத
கொபபாகும 'தனனைவிருமபுகிற புருஷனகபபடவிலலை' என
அநததோஷமும விஷததிறகொபபாகும (ஸவதாமததை)
டாதே நனறாக ஆராயநதுபார [3]உனககுரிய (யதி) சாஸதி

---

[1] கலபபு

[2] 'மாதயாகூஷீ' எனபது மூலம, 'எனனைவிடடுவிடு' எனறும கொளள [லாம

[3] யதிகளுககுரிய உனனுடைய சாஸதிரததை

ரததைக காபபாறறு '(இவன) மூகதனு? அலலனு' எ
எனனை அறியவேணடுமெனனுமவிருபபததை நிறைவேறறினுய
னுடைய மறைவானசெயகைகளை எலலாம நீ எனனிடம மறை
கூடியவளலலை அபபடிபபடடநீ உனகாரியததிறகாகவாவது
அரசனுடையகாரியததிறகாகவாவது [1]வேஷமமாறிககொணடு
னிடம உணமையை மறைககததககவளலலை அரசனைக களளத
மாக அணுககககூடாது பிராமமணனை எவவிதததிலும அ
அடையககூடாது பெணகளுககுரியகுணஙகளையுடைய மனைவி
யும களளததால அடையககூடாது இவாகளைக கபடமாக அ
கிறவாகள நாசமடைவாாகள அரசாகளுககு ஐஶ்வரியம ப
பிராமமணாகளுககு வேதம பலம பெணடிாகளுககு அழகும
வனமும கறபும மிககசிறநதபலம ஆகையால தனனுடையக்ஷே
ததைவிருமபுகிறமனிதன இநதமூனறையுமேபலமாககொணட இ
களை நோவழியால அடையவேணடும கோணலானவழியா
கெடுதலுககுககாரணமாகும (ஆகையால) நீ உனஜாதி, வித
ஆசாரம, அபிபபிராயம, ஸவபாவம, வாவினநோககமஇவவளவை
உளளபடி சொலலவேணடும' எனறுகேடடான இவவிதம சுக
லாதவைகளும யோககியமிலலாதவைகளும பொருநதாதவைகளு
வாாததைகளைககூறி அரசன விலககவும ஸுலபை சலிககவி
அரசனசொலலிமுடிததபிறகு அழகானரூபமுடையஸுலபை அ
நோககித தனசரீரததைககாடடியும அழகானவாாததையைச செ
லததொடஙகினுள.

'ஓ! அரசனே! சொலலினகுறறம ஒனபதும புததியின
றம ஒனபதுமிலலாததும உசிதமான அாததததையுடையதும
னெடடுககுணஙகளுளளதும ஸுக்ஷ்மம, ஸாஙகியம, கிரமம,
ணயம, பிரயோஜனம இவவைநதுவிஷயஙகளுளளதுமான செ
ஞெடா வாககியமெனறு சொலலபபடுகிறது பததினபொ
பதம, வாககியமிவைகளைககொணடு [2]பிரவிருததிககுமபடிசெ
படட ஸுக்ஷ்மததனமைமுதலிய இநதவிஷயஙகளினலக்ஷண
ததைககேள வெவவேறுனவிஷயஙகளில ஞானமானது வெவவே
கபபிரவிருததிகக அவைகளிலபுததியைபபுகுவிபபது ஸுக்ஷ
தனமையாகும ஓாஅாததததைககருதிக குணஙகளையும தோ
களையும அளவிடடுப பிரிததறிவது ஸாஙகியமாகும 'இது மு
சொலலததககது இது பினசொலலததககது' எனறபொருளதே

[1] வேறுபாடம [2] பாவுமபடி செயயபபடட

சொல்லப்பட்டவாக்கியம் கிரமமுள்ளதென்று வாக்கியலக்ஷணம
ந்தவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் தாமம், ஆர்த்தம், காமம், மோ
இவைகளில் ஒன்றைப்பிரதிஜ்ஞைசெய்து வாக்யத்தின்முடிவில்,
ததான அது' என்றுசொல்லப்பட்டது நிர்ணயமாகும் ஓ! அர
ன! இச்சையாலுண்டாகிறதுக்கத்திலும் த்வேஷத்தாலுண்டா
துக்கத்திலும் (முறையே இதை அவசியம்செய்வேனென்கிற)
ருத்தியும் (இதைஅவசியம்விலக்குவேனென்கிற) நிவருத்தியும்
யோஜனமாகும் ஓ! அரசனே! ஒரேஅர்த்தத்தில் இப்படிப்பட்ட
ஸூக்ஷமத்தன்மைமுதலானவைகள் சேர்ந்திருப்பதே வாக்கியம
று நான்சொல்வதைக்கேள் தொடர்ந்தஅர்த்தங்களையுடையதும
க அர்த்தமில்லாததும் யுக்தியுள்ளதும் சுருக்கமுள்ளதும் [1]பொ
தமுள்ளதும் ஸந்தேகமில்லாததும் சிறந்தபொருளுள்ளதுமான
யத்தைச் சொல்லப்போகிறேன் கடினமான அக்ஷரங்களில்லாத
(அர்த்தத்தைத்தெரிவிப்பதில் வெறுப்பைத்தரும்பதங்களில்லாத
பொய்யில்லாததும் தர்மார்த்தகாமங்களுக்கு விரோதமில்லாததும
ாகரணசாஸ்திரப்படி) ஸம்ஸ்காரமில்லையென்பதில்லாததும் வாக்கி
குறைவில்லாததும் பதக்குறைவில்லாததும் முறைதவறுகச்
லலப்படாததும் [2]லக்ஷணையில்லாததும் பயனற்றதாகாததும
தியில்லாததாகாததுமான வாக்கியத்தைச் சொல்லப்போகிறேன்
த்திலும் குரோதத்திலும் பயத்திலும் லோபத்திலும
ழ்த்தன்மையாலும் அயோக்யதையாலும் லஜ்ஜையாலும் தயை
லும் காவத்திலும் ஒரு விதத்திலும் சொல்லமாட்டேன் ஓ!
சனே! சொல்லவிரும்புங்கால் சொல்லுகிறவனும் கேட்கிறவனும
கியமும் முழுதும் ஒத்திருந்தால் அந்தஅர்த்தம் பிரகாசிக்கும
தை சொல்லுகிறவிஷயத்தில் சொல்லுகிறவன் எப்பொழுது
கிறவனை அவமதிக்கிறானோ அப்பொழுது அந்தவார்த்தை
க்குமாத்திரம் விளங்குவதேயன்றி (அது எவ்வளவுசிறந்ததானு
) பிறரால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதில்லை தவிரவும் தன்விஷயத்
விட்டு பிறர்விஷயத்தைச்சொல்லும் மனிதனிடம் சங்கையுண்டா
து ஆகையால் அந்தவாக்கியமும் தோஷமுடையது ஓ! அரச
! கேட்கிறவனும் சொல்லுகிறவனுமான இருவருக்கும்விரோத
லாத அர்த்தத்தைச் சொல்லுகிறவனே சொல்லுகிறவன் மற்ற

---

[1] 'ஸ்லேஷைமுதலிய எட்டுகுணங்களையுடையது' என்பது பழைய
ர, 'கடுஞ்சொற்களில்லாதது' என்றும் கொள்ளலாம்
[2] பரம்பரையாக அர்த்தத்தைத்தெரிவிக்கும் சப்தவிருத்தி

வன சொல்லுகிறவனல்லன் ஓ! அரசனே! ஆகையால் அ
முள்ளதும் வாக்கியலக்ஷணம் நிரம்பியதுமான இந்தவாக்கியத்
மனத்தைவெளியில்விடாமலும் மனத்தைஒருவழிப்படுத்தியுமிரு
கேட்கவேண்டும் ஓ! அரசனே! 'நீ யார்? யாரைச்சேர்ந்த
எங்கிருந்து வருகிறாய்?' என்று என்னை நீ கேட்டாய் அ
விடையான இந்தவார்த்தையை ஒரேமனத்துடன் கேள் அரச
அரக்கும் கட்டையும் புழுதிகளும் ஜலத்திவலைகளும் நன்குசே
ருப்பதுபோன்றது இவ்வுலகில் பிராணிகளினிருப்பு சப்தம்,
ரிசம், ரஸம், ரூபம், கந்தம், ஐந்துஇந்திரியங்கள் ஆகியவெவ்வே
இந்தப்பத்தும் அரக்குமகட்டையும்போல ஒருசரீரத்தில் பொரு
யிருக்கின்றன இவைகளைக்குறித்து, 'நீயார்?' என்று கே
ரில்லை என்பது உறுதி. அப்படிப்பட்ட தோஷமிருத்தலால் இ
களுள் ஒவ்வொன்றும் தன்னையும் அறிகிறதில்லை, மற்றவற்றை
அறிகிறதில்லை நேத்திரம் தன்னைப்பார்க்கிறதில்லை ஸ்ரோத்
தன்னை அறிகிறதில்லை ஜலமும் புழுதியும் சேர்ந்திருந்தும் ஒவ்
வொன்று அறியாததுபோல இவைகளும்சேர்ந்திருந்தும் அ
தில்லை வெளியிலுள்ள மற்றக்குணங்களையேஅபேக்ஷிக்கின
அவைகளையும் என்னிடம் கேள் ரூபம் நேத்திரம் பிரகாசமூன
பாக்குமவிஷயத்தில் காரணங்கள் இதில்போலவே மற்றஞான
ங்களிலும் காரணங்களிருக்கின்றன ஒருமனிதன் நன்மைதீமை
ஆராய்ந்துபார்க்கிறதற்குரியமனம் இந்தஞானஞேயங்களுக்கிடை
ருக்கிறது முதலில் சந்தேகிக்கப்பட்டவிஷயங்களில் உறுதி
செய்தற்குரியபுத்திஎன்கிற பன்னிரண்டாவதான வேறுகுண
கொள்ளப்படுகிறது பன்னிரண்டாவதான அதில் ஸத்வமெ
வேறு குணமிருக்கிறது அதனால் அவன் மஹாஸத்வமுள்ளவ
னும் அற்பஸத்வமுள்ளவனென்றும் ஊகிக்கப்படுகிறான் 'இ
என்னைச்சேர்ந்தவன், இவன் என்னைச்சேராதவன்' என்று அ
னிக்கிற [1]அகங்காரமென்னும் பதின்மூன்றாவதுகுணம் வேறுஇ
றது ஓ! அரசனே! அந்த அகங்காரத்தில் பதினான்காவதான (
வாஸனைஎன்கிற) வேறுகுணமானது கருதப்பட்டிருக்கிறது இ
கில் அது தனித்தனியான (ரூபமுதலான) [2]கூறுகளின்ஸமூகத்
டைய சேர்க்கையாகச் சொல்லப்படுகிறது அதில் [3]ஸங்காதமென
பதினைந்தாவது வேறொருகுணமானது இருப்பதாகக் கருதப்படுகி

---

1 வேறு பாடம் 2 வேறு பாடம்

3 ஸத்வமுதலானவற்றின் ஸமுதாயம் அவித்தை

ூத [1]ஜாதிவயகதிஎனனுமஇரணடுகுணஙகளும, ஆசாயிததிருக
'றன ஸுகதுககஙகள ஜனனமரணஙகள லாபாலாபஙகள பிரியா
பஙகள எனபவை [2]துவநதுவயோகமெனனுமபததொனபதாவ
ன குணமெனறு நினைககபபடுகினறன பததொனபதிறகுமேல
மெனறுவேறொருகுணம உணடு இவவிதம பிராணிகளுடையஉற
திரசஙகள இநதஇருபததுநானகுமெனறு அறியககடவாய இந
கூடடமான இருபது, மகாபூதஙகளைநது, இருபபது இலலாதது
வைகளுடைய ஸமபநதமுடையவைகளும பிரகாசரூபஙகளுமான
ாாததஞானம, பிரமமெனகிற) வேறுஇரணடுகுணஙகள ஆக இவ
ம குணஙகள இருபததேழு புணணியபாபஙகள, வீரியம, பல
னறு இவைகளவேறுமூனறுகுணஙகள இவவிதம முபபதெனறு
ாககிடபபடட கலைகள பூரணமாகவிரமபியது சரீரமெனறு நினைக
படடது இநதககலைகளுககு அவயகதமானது காரணமெனறு
வன கருதுகிறுன ஸதூலபுததியான் மறறொருவன [3]வியகதமென
ஸபஷடமானவஸதுவைக காரணமாகப பாககிறுன ஆதமவிசா
செயகிறவாகள அவயகதமோ வயககமோ இரணடோ அலலது
ானகோ எலலாபபிராணிகளுககுமகாரணமெனறு நினைககிறாகள.
ஷடமிலலாதஇநதபபிரகிருதி கலைகளால ஸபஷடமாயிறறு ராஜ
ரஷடனே! நானும நீயும மறறசசரீரிகளும அவைகளிலிருநது
ோம வீரயபிநதுவை ககாபபததிலவைததலமுதலான அவஸதை
வீரியம உதிரமிவைகளிலிருநது உணடாகினறன அவைகளு
ய சோகதையினுல கலலமெனபது உணடாகிறது கலலததிலி
து புதபுதமெனபது உணடாகிறது புதபுததகிலிருநதும பேசி
னகிறமாமஸபிணடமானது) உணடாகிறது பேசியிலிருநதும
யவஙகள உணடாகினறன அவயவததிலிருநதும நகஙகளும
மஙகளும உணடாகினறன ஓ! மிதிலாதிபனே! ஒனபதாவதுமா
நிறைநதபின பிறநததானஜநதுவுககு அடையாளததைககொணடு
ரீயெனறோ புருஷனெனறோ பெயரும ரூபமும உணடாகினறன.
நதவுடன (சிசுவானது) சிவநதநகஙகளும விரலகளுமுடையதாகக
ணபபடுகிறது பிறகு குமாரனுககுரியரூபததை அடைநததும
ததவிடடு வேறுரூபமுடையவனுகி யௌவனததையும யௌவனம

---

1 'ஆகருதி' எனபது மூலம, 'ஜாதிககுஆதாரமான சரீரம' எனபது [பொருள
2 இரடடைகளின சோககை
3 'பரமாணு' எனபது பழையவுரை
4 அவயகதம, வயகதம, ஜீவன, ஈஸவரன

விடடுக கிழததனமையையும அடைகிருன இநதமுறையாக மு
முனஉணடானரூபம காணபபடுகிறதிலலை எலலாபபிராணிகளி
திலும க்ஷணநதோறும தனிததனிபபயனுளளகலைகளுடையமா
லானது இருககிறது ஸூக்ஷமமாயிருபபதால அறியபபடுவதில
அரசனே! ஒவவொருநிலைமையிலும இநதககலைகளுடைய உற
தியும நாசமும தீபஜவாலையினுடையகதிபோலக காணபபடு
திலலை இவவிதமான தனமையையுடையஎலலாஉலகமும ந
குதிரைபோல எபபொழுதும ஓடிககொணடிருககையில 'யார
கிருநதுவநதவன? எஙகிருநதுவரவிலலை? இது யாருடையது? இ
யாருடையதிலலை? இது எஙகிருநதுவநதது? இது எஙகிருநது
விலலை? இகததில பிராணிகளுககுத தமமவயவஙகளோடுதான எ
ஸமபநதமிருககிறது? ஸூரியன, ஸூரியகாநதமணி, கொடி இ
களிலிருநது அககினிஉணடாகிறதுபோல இவவுலகததில கலை
டையகூடடததிலிருநதும பிராணிகள உணடாகினறன நீ உ
டையசரீரததில மனததினுல ஆதமாவைப பாரபபதுபோலவே
னிடததில நீயே ஆதமாவை ஏன பாரககவிலலை உனனிடததி
பிறனிடததிலும ஸமமானதனமையை நிசசயிககிருயானுல
பொழுது எனனை, 'நீ யார? யாரைசசேரநதவள?' எனறு
கேடகிருய? ஓ! மிதிலாதிப! 'இது எனககு வேணடும, இ
வேணடாம' எனகிற விருபபுவெறுபபுககளான துவநதுவஙகள
விடபபடடவனுககு, 'நீ யார? யாரைசசேரநதவள? எஙகிருநது
கிருய?' எனகிறகேளவிகளால எனனபயன? சததுருவினிடததி
மிததிரனிடததிலும உதாஸீனனிடததிலும ஜயததிலும ஸநதியி
கலகததிலும (அதறகுஉசிதமான) செயகையுளளபூபதியினிடத
முகதனுககுரியலக்ஷணம ஏது? இவவுலகததில காமஙகளில த
மும, அாததமும, தாமமும, (தாமமும அாததமும, தாம
காமமும, அாததமும, காமமும, தாமம அாததம காமம மூன
ஆக ஏழுவிதமாகவைககபபடட தாமாாததகாமஙகளை அறியா
அவைகளில பறறுளளவனுயிருபபவனிடததில முகதனுடைய
ணம ஏது? எவனுடையபாாவை பிரியனிடததிலும அபரியனிட
லும பலமிலலாதவனிடததிலும பலவானிடததிலும ஸமமாயி
யோ அவனிடததில முகதனுககுரியலக்ஷணம ஏது? அரசே
ஆகையால யோகமிலலாதஉனககு மோக்ஷததிலஅபிமானமவரு
வது பததியமிலலாதவனுககு மருநதைவிலககுவதுபோல நண
ளால தடுககததககது ஓ! சததுருககளைசசிக்ஷிபபவனே! (ஸ

லான) அநத அநதஸஙகததிறகுரிய ஸதானஙகளை நனருக
யநது ஆதமாவினிடததிலே நீயே பார இதைததவிர முகத
குரியலக்ஷணம வேறயாது? மோக்ஷததையடுதது ஸெளக்ஷமங
ம சயனம, மறறஸுகானுபவஙகள, போஜனம, வஸதிரமெனகிற
ருஅஙகஙகளிலுணடானவைகளுமான வேறுஇநதச [1]சிலஸங
தானஙகளைச சொலலுகிறேன கேள இநதபூமிமுழுமையும
குடையினகீழிருநது ஆளுகிற அரசன ஒரேபடடணததில வஸிக
ன, அநதப்படடணததிலும ஒரேகிருஹததில வஸிககிறன,
தககிருககததிலும இரவில ஒரேசயனததில படுததுககொளளு
ன அதிலும ஸதிரீயுடனசயனிததால படுககையினபாதிதான
ளைசசோநதது ஆகையால இநதஸமபநதததிலே அரசன
கஸாதனஙகளிலும போஜனம வஸதிரமுதலிய அளவறறகுணங
லும அறபபபயனுளளவனுகிறன சிக்ஷாரக்ஷணவிஷயததிலும
ன எபபொழுதும தனவசமறறவன, அவவிதமிருநதும மிகவும
பததிலும பறறுதலவைககிறன ஸமாதானமயுததமஇவைகளின
நததில அவனுககு ஸவாதநதிரியம ஏது? ஸதிரீகளிடம
கமலீலைஇவைகளிலும இவன எபபொழுதும ஸவதநதிரமிலலாத
மநதிரிகளுடனசோநதுஆலோசிபபதில இவனுககு ஸவதந
ஏது? இதராகளை ஆஜஞைசெயகிறதிலமாததிரம இவனுககு
தநதிரம இருககிறது அநதஅநத [2]க்ஷணததிலும அவசனு
நது காரியஙகளைச செயகிறன நிததிரைசெயயவிருபபமுளள
யிருநதும தனனிடம காரியநிமிததம ஜனமவருதலால நிததிரை
ய அவகாசமஅடைவதிலலை சயனததிலதூஙகினுலும தன
ால அவசனுக எழுபபபபடுகிறன 'ஸநானமசெய பூசிக
ள பானமசெய போஜனமசெய ஹோமமசெய யாகம
' எனறும, 'சொலலு, கேளு' எனறும பிறசொலல அவச
க காரியஙகளைச செயகிறன இபபடியே ஜனஙகள வநதுவநது
பொழுதும யாசிககிறாகள தனததைககாபபாறறுகிற அரசனும
தஜனககூடடததிறகுத தானமசெயய உதஸாஹபபடுகிறதிலலை.
டுததால இவனுடையபொககசமும நசிததுவிடும கொடுபப
னஇவனுககு (சோநதவாகளுடைய) விரோதமும ஏறபடும
நததிறகுள இவனுககு வெறுபபையுணடுபணணுகிறதோஷங
ம நேரிடுகினறன ஒரேஇடததிலிருககிறவாகளானுலும பிராஜ
களையும சூராகளையும வைததியாகளையும சஙகிககிறன தன

---

1 வேறுபாடம 2 வேறுபாடம

வேலைக்காரர்களிடத்திலும் பயத்துக்குக்காரணமில்லாமலே பயப
கிறான் அரசனே! அப்படியிருப்பதால் முன் என்னால்சொல
பட்ட இவர்கள் தோஷமுள்ளவர்களாகிறார்கள் அப்படியானால் [
னுக்கு அவர்களிடமிருந்து ஏவ்வளவுபயமுண்டாகுமென்பன
பார் எவனும் தன்தன்கிருகத்தில் அரசனே ஜனக! தம
கிருகத்தில் சிக்ஷாரக்ஷணங்களைச்செய்கிற கிருகஸ்தனைவரும் அ
களுக்கு நிகரே புத்திரர்கள், பத்னிகள், சரீரம், பொக்கசம்,
ரர்கள், ஸாதனங்களமுதலிய இவைகள் அந்தஅந்தக்காரணங்க
அரசனுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் பொதுவாயிருக்கின்றன 'தே
கெட்டுவிட்டது பட்டணம் எரிந்துவிட்டது பட்டத்துய
இறந்துவிட்டது' என்று உலகங்களுக்குப்பொதுவான இவைக
'எனது' என்கிற அபிமானத்தால் தாபத்தை அடைகிறான் இச
துவேஷம், [1]பயமிவைகளாலுண்டான மனோதுக்கங்களாலே
படாதவனும் சிரோரோகமுதலியரோகங்களாலும் தீங்கைவிளை
கிற அந்தஅந்தவஸ்துவங்களாலும் கெடுக்கப்பட்டவனும் எங்
சங்கையுடையவனுமாயிருந்து அநேகர்களால் விரும்பப்பட்ட
யத்தை ராத்திரிகளமுழுதும் கணக்கிட்டுக்கொண்டு ஆளுகிற
ஆகையால் அற்பஸௌக்கியமுடையதும் மிகுந்த துக்கமுடைய
சிறிதும்ஸாரமில்லாததும் வைக்கோலில் பற்றிய தீக்கொப்பான
நுரைக்கும் குமிழிக்கும் நிகரானதுமான ராஜ்யத்தை எவன் அ
வான்? அடைந்தும் (எவன்)சாந்தியை அடைவான்? ஓ! அரசே
இந்தப்பட்டணத்தையும் ராஜ்யத்தையும் பொக்கசத்தையும் சே
யையும் மந்திரிகளையும் உன்னுடையவையென்று நினைக்கிற
இவைகள் யாருடையவைகளல்ல? மித்திரர்கள், மந்திரிகள், [2]ப
ணம், தேசம், ஸைன்யம், பொக்கசம், அரசன்என்னஏழு அங்கங்
டைய இந்தக்கூட்டமானது ராஜ்யமென்று சொல்லப்படுகிறது
அங்கங்களையுமுடைய இந்தராஜ்யம், ஒன்றோடொன்று கயிற்றி
சேர்ந்ததாக நிற்கின்றமுக்காலிபோல ஒன்றுக்கொன்று ஸகா
டையதாயிருக்க, குணத்தினால் யார் யாரைக்காட்டிலும் அதிக
அந்தஅந்தக்காலங்களில் அந்த அந்த அங்கம் அதிகமாகிறது ஒ
னால் ஒருகாரியம் நிறைவேற்றப்படுகிறபோது அது பிரதானமாகி
ஏழு அங்கங்களுமுள்ள ஸங்காதமும் (அபிவிருத்தி, க்ஷயம், இரண்டு

---

1 வேறுபாடம்

2 'பரம்' என்பது மூலம், 'அதற்கு அங்கமானஅரண்' என
பொருந்தும்.

மயெனகிற) வேறுமுனறுமசோநது [1] பததுமஅடஙகியஇநதக டமானது ராஜயததை ஆளுகிறது மிகுநதஉதஸாஹததுடன தாமததில பறறுளளவனுயிருககிறஅரசன பததுபபாகததாலும தாஷிபபான அவனைததவிரவேறுனவன குறைநதபாகஙகளால தாஷிபபான அரசனெனறு தனியே ஒருவனிலலை. அரசனில ல ராஜயமிலலை ராஜயமிலலாவிடில தாமமேது? தாமமிலலா டால பரலோகமேது? இவவிடததில அரசனுககும ராஜயததிற பரிசுததததைததருவதும சிறநததும பூமியைத தக்ஷிணையாக டயதுமான அசுவமேதமெனகிற தாமமுமிலலை ஒ! மிதி பதியே! நான அரசாகளுககுத துககததைவிளைவிககககூடிய கைகளை நூறறுககணககாகவும ஆயிரககணககாகவும சொல றமையுளளவன எனககு எனசரீரததில அபிமானமிலலை, பிற ததில அபிமானமேது? இபபடிபபடடவனும யோகமுடைய மான எனனைநோககி நீ இவவிதம சொலலததகாது நீ னமாகிற) உபாயம [2]உபநிஷதது (யமமுதலான) கிரியா கஙகள ஸிததாநதம இவறறோடுகூடிய மோக்ஷததைப பஞசசி மிருநது முழுதும கேடடிருககிறாயனறோ? அரசனே! ஸம மவிடடவனும (காமமுதலான) பாசஙகளைஜயிததவனுமான ககுக குடைமுதலானவிசேஷவஸ்துககளில மறுபடியும அபிமா எதறகு? [3]உனனுடையசாஸதிரவிசாரததை நான விசாரமாக கவிலலை அலலது டமபததுககாக ஶ்ரவணமசெயதிருகக இலலாவிடடால சாஸதிரமபோனற வேறுசாஸதிரததை ஶ்ர மசெயதிருககவேணடும நீ ஶ்ரவணமசெயதிருநதும ஸாதா ணிதனைபபோல விருபபுவெறுபபுககளாலகடடபபடடு இமமைக இநதஞானஙகளிலேயே பிரவருததிககிறாய நீ எலலாவிஷயத ம பறறிலலாதவனுனல நான உனனிடததில புததியினுலபிரவே ததில உனககு எனனஅபகாரமசெயததாகும? சூனயமானவிடத ஸிபபது யதிதாமஙகளுள நியமமலலவா? [4]சூனயமான உன டய ஹருதயததில நான வஸிபபதினுல யாருககு எனனதீஙகு பபபடடதாகும்? ஓ! மறுவறறமனனவ! கைகளாலும புஜஙகளா பாதஙகளாலும தொடைகளாலும மறறஅவயவஙகளாலும நான

[1] தசவாககம [2] ஶ்ரவணமனனஙகள, அலலது ரகஸயம

[3] இதனுல அரசனுலசொலலபபடட ஞானகாமஙகளின சோகதை ககபபடடது

[4] குறிபபால இகழநதபடி

உன்னைத் தொடவில்லை பெரியகுலத்திறபிறந்தவனும் லஜ்ஜையு
வனும் தீர்க்காலோசனையுள்ளவனுமாயிருப்பவன் நல்லதானு
தீதானாலும் ரகஸ்யத்தில்செய்ததை ஸபையில் சொல்லலாகாது
தப்பிராம்மணர்கள் உனக்குக் குருக்களும் குருக்களிலுமசிறந்
களும் பூஜ்யர்களுமாயிருக்கின்றனர் நீயோ (சிக்ஷாரக்ஷணமசெ
தால்) இவர்களுக்கும் குருவாயிருக்கிறாய் ஒருவருக்கொருவருடை
மேன்மை இவ்விதமிருக்கிறது அதை இவ்விதம் நன்குஆராய
பார்த்துச் சொல்லக்கூடியதையும் சொல்லக்கூடாததையும் பரீ
கிறவனானஉன்னால் ஸ்திரீபுருஷர்களுடையஇந்தசசேர்க்கையா
ஸபையில் சொல்லத்தக்கதில்லை ஓ! மிதிலேவேந்தனே! தா
இலையிலிருக்கிறதண்ணீர் அந்த இலையைப்பற்றாமலிருப்பதுபோ
நான் உன்னைத்தொடாமலே உன்னிடத்தில் வஸிப்பேன் (அல்
இப்பொழுது என்னுடையஸ்பரிசத்தை நீ அறிகிறாயானால் அ
பஞ்சசிகபிக்ஷுவினால் உன்னுடையஞானமானது ஸமஸாரகா
மற்றதாக எப்படிச் செய்யப்பட்டதாகும்? அப்படிப்பட்ட நீ கிரு
தாசிரமத்திலிருந்தும் தவறி அடைய அரிதான மோக்ஷத்தை
அடையாமல் மோக்ஷவார்த்தையைப்பேசிக்கொண்டு இரண்டிற்
நடுவிலிருக்கிறாய் ஆத்மாவின ஒன்றாயிருக்கும் தன்மையையும்
ராதிகளின் பிரிவையுமுணர்ந்தமுக்தனுக்கு மற்றொருமுக்தனோ
ஆத்மாவுக்கும் பிரகிருதிக்குமுண்டாகிறசேர்க்கையில் வர்ணத
கலப்பு உண்டாகிறதில்லை சரீரமும் ஆத்மாவுமஒன்றாயிருப்ப
தனித்தனியாக விஷயங்களைப்பார்க்கிறவனுக்கு வர்ணங்களும் ஆ
மங்களும் ஏற்பட்டன ஒன்று மற்றொன்றாகிறதில்லையென்று
தால் ஒன்று மற்றொன்றிலிருக்கிறதில்லை கையில்தாழியும் தா
பாலும் பாலிலீயுமாக ஆதாராதேயஸம்பந்தத்தால் வேறாகஇரு
கொண்டே ஆசிரயித்திருக்கின்றன தாழியில் பாலின்தன்மையி
பால் ஈயாகிறதில்லை இந்தப்பதார்த்தங்கள் தமதன்மையை அ
யுமேயன்றி மனறொன்றின்தன்மையை அடைகிறதில்லை ஆசிரம
வேறாயிருப்பதாலும் வர்ணங்கள் வேறாயிருப்பதாலும் ஒ
கொன்று தனித்தனியாயிருப்பதாலும் உனக்கு வர்ணத்தினக
எப்படிவரும்? நான் ஜாதியினால் உனக்கு மேலானவர்ணமல்லே
வைசியஜாதியுமல்லேன், க்ஷத்திரஜாதியுமல்லேன் அரசனே!
க்குஸமானஜாதியும் சுத்தமானபிறப்புமுடையவளும் தோஷமில்
வளுமாயிருக்கிறேன் 'பிரதானனென்கிறராஜரிஷியை நீ நன
கேட்டிருப்பாய் அவருடைய குலத்திறபிறந்தவளும் ஸ

றபெயருடையவளுமாக (என்னைத்) தெரிந்துகொள் துரோண
பத்மும் சதஸருங்கபாவத்மும் [1]வகா துவாமெனகிற பாவதமும
ஹாத்ரமும் என்னுடையமுனனோகளால யாகஙகளில [2]அகனி
ஙகளாகச செயயபபட்டன அநதக குலததிலுண்டான நான
ரககுசசரியான கணவனிலலாமையால மோக்ஷதாமஙகளில கற
கபபடடுத தனியே முனிவிரததைத அனுஷடிககிறேன நான
றுவேஷமதரிககவிலலை, பிறபொருளில பறறுளளவளுமிலலை
மஸஙகாததைச செயயவுமிலலை ஸவதாமததில உறுதியானவிரதமு
யவளாயிருககிறேன என்னுடையபிரதிஜஞையில உறுதியி
மிலலை நான ஆலோசியாமல சொலலுகிறவளலலேன ஜனங
கதிபதியே! இபபொழுது நான ஆலோசியாமல உன்னிடம வ
லை உன்னுடையபுததி மோக்ஷபாவனையுடையதென்றுகேள்வி
று க்ஷேமததைவிருமபினநான உன்னுடைய மோக்ஷததைப பரி
ததுத தெரிநதுகொளளுமவிருபபததால இஙகு வநதேன தன
க்ஷமபிறாபக்ஷஙகளுள ஒருகூட்டததில சோநதுகொண்டு இதைச
ாலலவிலலை பறறுககளை அறுதது அடககததைவிடாமவிருபபவனே
நதன யதியானவன பட்டணததில சூனயமானகிருகததில ஒரு
ந திரிவஸிபபதுபோல உன்னுடையஇநதச்சரீரததில இநதவொருராத்
வஸிககபபோகிறேன மிதிலாதிபனே! கௌரவததையளிதத
லும் இனசொலசொலலுதலாலும அதிதிபூஜைசெயதலாலும
ிககபபட்டவளானநான நலலகிருகததில நிததிரைசெயது பிரீதி
டநது நாளைபபோயவிடுகிறேன' என்றுசொன்னாள அநதஅரசன
விதம யுகதியுளளவைகளும பயனுளளவைகளுமான வாததைக
கேட்டு இதறகுமேல வேறுஒன்றையுமசொலல அறியவிலலை'
ன்று சொன்னார்

———

[1] 'சகாதவாரம' எனபது வேறுபாடம

[2] மலைகளே கலலுகளாயின எனபது

[1]முந்நூற்றிருபத்தாறுவது அத்யாயம்

மோக்ஷ தாமம் (தொடர்ச்சி.)

(ஆஸுரி அவ்யக்தமுதலியவற்றைச் சொல்லும்படி கபிலரைக் கேட்ட

யுதிஷ்டிரர், "ஓ! பரதஸ்ரேஷ்டரே! அவ்யக்தம் வ்யக்தம் த
நிலைகளுடைய உறுதியையும் ஜனனமற்றதேவருடைய காமங்களை
சொல்லவேண்டும்" என்று கேட்க, பீஷ்மர் சொல்லலானார் "இ
விஷயத்திலும் குருசிஷ்யர்களான கபிலருக்கும் ஆஸுரிக்கும் நட
தும் துக்கத்தையெல்லாம் நிவிருத்திக்கின்றதுமான ஸம்வாதத்தை
சொல்லுகின்றார்கள். ஆஸுரியானவர், 'ஓ! அளவற்ற அறிவுடை
பகவானே! நான் உம்மைப் பிரார்த்திக்கிறேன். நீர் எனக்கு அவ்
தம் வ்யக்தம் தத்வநிலைகளில் உறுதியான உம்முடைய புத்தியின் நிச்ச
த்தைச் சொல்லவேண்டும். வ்யக்தமென்பது எது? அவ்யக்தமெ
பது எது? அவ்யக்தமும் வ்யக்தமுமாயிருப்பது எது? தத்வங்க
யாவை? தத்வங்களுடைய ஆதியும் நடுவும் எவை? அத்யாத்மம்
பூதம் அதிதெய்வமென்பவை யாவை? ஸ்ருஷ்டிப்பிரளயமென்ப
யாவை? ஸ்ருஷ்டிகள் எத்தனை? பூதம் எது? பவ்யம் எது? ப
யம் எது? ஞானம் எது? ஞாதா யார்? அறியப்பட்டது எ
ஜடம் எது? அறியப்படுகிறது எது? குணங்கள் எத்தனை? பி
கங்கள் எத்தனை? காமஜன்மங்கள் எத்தனை? ஏகத்தன்மை எ
அநேகத்தன்மை எது? ஸஹவாஸம் எது? வஸிக்கும்ஸ்தானம் எ
வித்தை எது? அவித்தை எது?' என்று கேட்டனர்.

முந்நூற்றிருபத்தேழாவது அத்யாயம்

மோக்ஷதர்மம் (தொடர்ச்சி.)

(கபிலர் அவ்யக்தமுதலியவற்றை ஆஸுரிக்குச்
சொல்லியது.)

கபிலர், 'நீர், 'வ்யக்தமென்பது எது? அவ்யக்தமென
எது?' என்று கேட்டீரன்றோ? அதைச் சொல்லுகிறேன். அவ்ய
மானது (கர்மேந்திரியங்களால்) கிரகிக்கமுடியாததும் (புத்தியி

1 இதுமுதல் மூன்று அத்யாயங்கள் அதிகபாடம்.

ாரிககமுடியாததும (ஞானேநதிரியஙகளால) யதாாததமாக அறிய
டியாததுமாயிருககிறது அவயகதம வயகதமாகக காணபபடு
ருதுககள சரீரமிலலாதவைகளாயிருநதும அவைகளிலுணடா
புஷபஙகளாலும பலஙகளாலும அவறறினஸவரூபம அறியபப
துபோல வியகதமானகுணஙகளால அவயகதம அறியபபடுகிறது
த திசையைஅடைநததும மேறறிசையைஅடைநததும மேலேயுள
தும கீழேயுளளதும குறுககேயுளளதுமாக அறியககூடியதாயிரு
ால கிருதி, [1] வியகதம, உததமம, ரஜஸ, ஸதவம, தத, பிரதானம
வம, அக்ஷரம, அஜரமஇவைமுதலானவை அவயகததிறகு
யாகள் இபபடி (ஆசாாயா) சொலலுகிறாா அதாவது, 'அவ
தமானது விததினதனமையுடையது, [2]பெரிதானமுதலைபோன
, ஜடமானது அதிலிருநது ஒருகுணமுடையது பிறநது
வயகதததவமான ஈஸவரன்' எனபது அபபடிபபடடஇந
யகதம பெருகுதல, தரிததல, கொடுததலிவைகளை ஸவபாவமா
டையது பெருககால அபபுககளாகிறது குணஙகளைததரிபப
உணடுபணணுவதிலும கொடுபபதிலும அது மூலகாரணம
படிபபடடஇநதஅவயகதம இநதககாரியஙகளைசசெயவதில மி
ஜாகரதையுளளது வயகதமெனபதைச சொலலுகிறேன ஓ
ரியே! முதலில அவயகததிலிருநதுணடானதும நியமன
தியுளளதும அறியபபடாதகுணஙகளுளளதுமானது வயகதம
புருஷனெனறு பெயருடையது, மகதெனறும புததியென்
சொலலபபடடது [3]ஸததை, [4]ஸமிருதி, [5]திருதி, [6]மேதை, [7]வி
ாயம, [8]ஸமாதிபாாபதிமுதலானபெயாகளை வயகதசபதததிறகு
பாயமாகச சொலலுகிறாாகள இபபடி (ஆசாாயா) சொலலுகி
பெரியஸமாதியும மேலான ஸருஷடியும (ஆதம) பிரகாசததி
மிககஉறசாகமுமுணடாயிருததலால மேனமேலும (ஸருஷடிப
ருககுகளால பெரிதாயிருபபதினாலும ஜடமாயிருபபதினாலும அவ
தமாயும அவயகததாமாயுமிருககிற அகஙகாரததைஆதமாவுககு
ணடுபணணுகிற வியகததிலிருநதுமுணடான ஸிததி எனககு
துவிடடது. இபபடி ஆசாாயா சொலலுகிறாா வியகதாவயகதத

[1] வியகததில கிளமபுகிறது

[2] முதலைபோல எலலாவறறையும கிரகிககிறது

[3] இருததல, [4] நினைததல [5] தரிததல [6] புததியிலவஹிததல [7] முயறசி
மாதிபெறுதல

மெனபதைச சொலலுகிறேன 1 ‘வியகதாவியகததாமெனபது ரூ
றாவது புருஷனென று பெயாகொணடது அபபடிபபடடஇது வி
ஈன, வைரிஞசம எனனும இவவிரணடினுடைய ஒவவொனறில
பததி (எனனவெனறால) விரிஞசம, அபிமானியினிடமிருககிற
மேவகம, பொறாமை, காமம, குரோதம, லோபம, மதம், கா
மமதை இவைகள அஹஙகாரசபததிறகுப பரியாயநாமஙகள
விதம (ஆசாரியா) சொலலுகிறாா ஈஸவரா, ‘நான காததா’ எ
அஹஙகாரமடைநது ஜகததை ஸருஷடிததாா அபிமானமாகிற
முடைய இவரை மூனறாவதுபுருஷராக அறிகிறாாகள அஹஙகா
லிருநது ஒரோஸமயததில சபதஸபரிசரூபரஸகநதஙகளைக்கூண
ளாகவுடைய ஐநதுமஹாபூதஙகளை 2உணடுபணணினாா 3அவை
தாமஅறியபபடுகினறன இவவிதம (ஆசாரியா) சொலலுகிறாா
ஸமூகததை அஹஙகாரததிலிருநதும உணடானதாக அறிகி
வானஅபிமானததைககடநது மஹதததவததில நிலைததிருககிற
பூதஙகளிலும அஹஙகாரததைசசெலுததுகிறவன 4குதிரையின
ரூபமபோனறஸவரூபமுடையவனாகச சொலலபபடுகிறான தி
வும அவன விஷயததையறிவதில ஹேதுவாவதால மனமெனறு
ருடையவனாகக கருதபபடுகிறான அகஙகாரி விகாரனெனகிறஅ
ரூபததினிடமிருநதும வைகாரிக இநதிரியஙகளுடன ஒரோஸமயத
உணடுபணணுகிறான சுரோததிரம, கிராணம, நேததிரம, ரஸ
தவககுஎனகிறஇவைகளைச சபதஸபரிசரூபரஸகநதஙகளை அறிகி
றால ஐநதுஞானேநதிரியஙகளாகச சொலலுகிறாாகள இவவ
(ஆசாரியாகள) சொலலுகிறாாகள வாககு, பாணி, பாதம, ப
குறி எனனும ஐநதும இநதிரியஙகள விசேஷம, ஆதிததயம,
வினிகள, நககூததிரஙகள எனகிறஇவைகளை இநதிரியஙகளு
வேறுபெயராகச சொலலுகிறாாகள இவவிதம (ஆசாரியா) சொ
கிறாா அஹஙகாரததிலிருநதும பூதஙகளைஉணடுபணணிய ப
ஆதமா இவைகளுககு வைகாரததனமை வநதது அநதவைகா
மிருநதும விஷயாபிமானியான வைகாரியனெனகிற 5ராஜன உ

1 ‘வயக்தாவயகததரம’ எனறு பாடம கொளளபபடடது

2 ‘உதபாதயாமாஸ’ எனறு பாடம கொளளபபடடது

3 எது அறியபபடுகிறதெனகிற வினாவுககுவிடை

4 குதிரைபோல வேகமுடையவன

5 ‘ராஜனா’ எனபது மூலம், ‘ராஜா’ எனறு பாடம கொளளபபட்
சரீரததையும விஷயஙகளையுமஅபிமானிததமனிதன

ன அகங்காரத்தை விகாரத்திலிருப்பதாக அறிந்தமனிதன் சந்தி
ம நக்ஷத்திரங்களுமுள்ளவளவும பெரியஐஸ்வரியத்தை அடை
றுன

முந்நூற்றிருபத்தேட்டாவது அத்யாயம்

மோக்ஷதாமம் (தொடர்ச்சி)

(கபிலர் தத்வங்கள்முதலியவற்றை ஆலோசித்துச் சொல்லியது.)

'தத்வங்கள் எவ்வளவு?' என்று நீ கேட்டா [1]வரிசையாக
ாலலபபட்டவையே தத்துவங்கள். இவ்விதம ஆசாரியர் சொல
ர சொல்லப்பட்டதத்வங்களை அந்தப்படியேஅறிந்து (தன்னை
ட்டிலுமவேறுக) நிச்சயமாயஅறிகிறவன எல்லாவற்றினுடைய
ாக்கையிலிருந்தும விடுபட்டுப பாவத்தைப பறறயாட்டான இ
ாழுது, 'தத்வங்களுடையமுதலிலும இடையிலும உண்டானவை
வை ?' என்றுகேட்டவிஷயத்திலும சொல்லுகிறேன ' [1]புத்தி
தலிலுடையவைகளும ஸ்தூலபூதங்களை முடிவிலுடையவைகளு
ன இருபத்துமூன்றுதத்வங்கள அறியவேண்டியவைகளாகின்றன
ன்று என ஆசாரியரால சொல்லப்பட்டது ஆகையால இந்
ஷயத்தில விரிவாக நான சொன்னேன தத்வமானது அந்த பி
னமே. (தேவ)தத்தன, பிராமமணன, க்ஷத்ரியன, வைஸ்யன, சூ
ன, சண்டாளன, புலகஸனமுதலானவர்கள உண்டாகும்பொழு
திமுதல ஸ்தூலபூதமவரையிலுள்ள தத்வங்களும (வேறுக) அ
த்தக்கவைகளாகவும மன்னமபண்ணத்தக்கவைகளாகவும தயானி
த்தக்கவைகளாகவும சொல்லப்பட்டன இது ஆத்யமும மத்ய
ம. இந்தப்பிரதானத்திலிருந்தும தத்வங்களுடைய உறபத்தி உ
கிறது இதில தத்வங்கள லயத்தையடைகின்றன சில ஆசா
களசொல்வதாவது, 'நானெனகிறஸவரூபத்தையுடையதும ச
தோடுகூடினதுமான தத்வஸங்காதமானது மூலவுகங்களிலு
பக்தமாயும அவ்யக்தத்திலிருப்பதாயுமுள்ளது இது தேவதத
னனகிறபெயருடையது' என்பது யோகம [2]தசமபுருஷ (திரு

[1] 'யாங' என்று கொள்ளப்பட்டது

[2] 'ஆற்றில பத்துமனிதர்கள இறங்கிக்கரையேறி ஒவ்வொருவனு
ானைவிட்டுவிட்டு ஒன்பதுபோகளைஎண்ணிப்பார்த்து எல்லாருமவருத்தமு
பொழுது அவ்விடமவந்தஒருவனுடைய உபதேசத்தால தன்னைஅறிந்
ாண்டதுபோலஆசாரியனுபதேசத்தால தன்னைத்தெரிந்துகொள்ளுகிறுவ
னபது உபதேசத்தால ஆத்மஸாக்ஷாத்காரமவருவதற்கு இது திருஷ்டாந்த

டாநததகாலுணடான) அறிவு இவைகளையுடையவாகளுககு இரு
நதந துததவஙகளுள அறியபபடட (பிரதானபுருஷாகளவிஷயத
ன றுககொனறு) சுததமாயும மிகவுமவிலகினதாயுமிருககிற
புததியுணடாகிறதெனறு ஆசாரயா சொலலுகிறா இருபத
ானகுததவஙகளையறிநதவன அவயகததில நிலைததிருககிற
இருபததைநதுததவஙகளையுணாநதவனும அவயகததிறகுமேல
பனுயிருககிறுனெனறு (ஆசாரயா) சொலலுகிறா' என றுசெ
றா" என்றா

முந்நூற்றிருபத்தொன்பதாவது அத்யாயம்

மோக்ஷதாமம் (தொடர்ச்சி)

(வ்யாஸர் உலகம் அநித்யமென்பதையும் ப்ரம்மஜ்ஞானத்
தினுல் மோக்ஷம்பெறுவது அவசியமென்பதையும்
சுகருக்குச் சொல்லியது.)

யுதிஷடிரா, "முனகாலததில வயாஸருடையபுததிரரான
முனிவா எபபடி வைராகயததையடைநதாா? இதை நான கேட
விரும்புகிறேன எனககுககேடபதில மிகக ஆவலிருககிறது" என
கேடக, பீஷமா சொலலததொடஙகினா

"பிதாவானவயாஸா, உலகததுககொததநலலஒழுககததுட
சஞசரிககிறவரும ஒனறிலிருநதுமபயமிலலாதவருமான புததிர
நத தமககுரியவேதமுழுமையும அதயயனமசெயவிதது உப
ககலானா 'புததிரா! தாமததை அனுஷடிககககடவாய
நதிரியஙகளை ஜயிதது மிகவுமகடுமையானபனிவெயயிலகளையும பசி
ஙகளையும காறறையும எபபொழுதும ஜயிககககடவாய ஸதய
நஜுவாயிருததல, குரோதமிலலாமை, அஸூயையிலலாமை, தம
வம, துனபமசெயயாமை, குரூரததனமிலலாமைஇவைகளை வித
டி காபபாறறு கபடததையெலலாமவிடடுத தாமததைபப
ணமைவழியில நில தேவதைகளையும அதிதிகளையும ஆராதித
சஷததால பிராணயாததிரையான ஆகாரததை அருநது கு
ாய! நீ நுரைககுநிகரானதேஹததில ஜீவன பகஷிபோலிருககை
யும இஷடாகளுடையஸகாயம அநிதயமாயிருககையிலும எப
நிததிரைசெயகிறுய? (காமமுதலான) பகைகள மிககஜாகர

1 மோகஷததிறகு யததனியாமலிருககிறுய

ாவைகளும எபபொழுதும (தமகாாயததில) முயறசியுளள
ளும ஸமயததையடையவிருமபுகிறவைகளுமாயிருபபதைச சிறு
ன நீ அறியாமலிருககிறாய நாளகள கணககிடபபடுகின்றன.
படியே ஆயுள க்ஷீணமாகிறது வாழநாள (இவவளவென்று)
கபபடுகிறது ஏன எழுநதிருநது [1]ஓடாமலிருககிறாய [2] மிகவும
திகாகளாயுளளவாகள பரலோகததிறகுரியகாாயஙகளில தூஙகு
ாகளாகி மாமஸமஉதிரமிவைகளை வளாததறகுவேணடிய இம
்குரியகாாயஙகளை விருமபுகிறாாகள புததிமோகததையடை
தாமததிலஅஸூயையடைகிறவாகளும கெடடமாாககததில
ஓுகினறவாகளுமான மனிதாகளையனுஸரிககிறவனும துனபத
டைகிறான. மிககவலிமையுடையவாகளும வேததைதயேமுக
ாககொணடவாகளும ஸநதோஷததையடைநதவாகளும தாமத
ருநதும விலகாதமாாககததையடைநதிருககிறவாகளுமான பெரி
ாகளை உபாஸிததுக கேடகககடவாய விதவானகளும தாமத
பாாககிறவாகளுமான அவாகளுடையகொளகையை (மனததில)
ுது மேலானபுததியினலே மாாககததிலிருநதுவிலகிசசெலலு
மனததை அடககககடவாய. நிகழகாலததைமாததிரம பாாக
ததியினலே நாளையெனபது தூாததிலென்றுநினைததுப பய
வாகளும எலலாவறறையும பக்ஷிககிறவாகளும அறிவிலலாதவா
மாயிருபபவாகள காமாவுககுரியபூமியைப பாாககிறதிலலை. தாம
ற ஏணியைஅடைநது சிறிதுசிறிதாகஏறு தனனைசசுறறிககூடு
கிறபூசசிபோல ஆததமாவை (காமாதிகளால) சுறறசசெயது
யாமலிருககிறாய நாஸதிகனும மாயாதையைமீறினவனும [2]கரை
டிககிறபிரவாகமபோலிருபபவனுமான மனிதனைத தடையறற
கி (வழியில) பிடுஙகபபடட [3]மூஙகிலைபபோல [4]இடபபக
லசெய தைரியமாகிற ஒடததைசசெயது காமகரோதஙக
றமுதலைகளையுடையதும ஐநதுஇநதிரியஙகளாகிறஜலததையு
துமான (ஸமஸார) நதியையும (அதிலுளள) ஜனனஙகளாகிற
்களையும தாணடககடவாய உலகம மிருதயுவினலகொலலப
டும ஜரையினல துனபபபடுததபபடடுமிருததலாலும (ஆயுளை

---

1 'தெயவததையாவது குருவையாவது அடையாமலிருககிறாய' என
கருதது

2 'வெளளததாலறுககபபடும கரையினமேலே கடடபபடடவீடுபோன
னும' எனபதும,

3 'மூஙகிலபோலவணஙகாதவனும' எனபதும சிலாகருதது

4 'விலககிவிடு' எனபது கருதது

யபஹரிபபதால்) வீணுகாதஇரவுகள வநதுகொணடிருநதலாலும (ஸமஸாரமாகிறநதியைத) தாமமாகிற [1]ஓடததால தாணடககடவாய நிறகிறவனையும படுததிருககிறவனையும மிருதயுவானவன அகாரண மாககொலலுகையில (எவன) எபபடி ஸுகததையடைவான ? ஒருவன காமஙகளில திருபதியடையாமல அவைகளைத தேடிககொணடிருககையிலே பெணசெநநாய செமமறிககிடாயை எடுததுககொணடு போவதுபோல மிருதயு அவனை எடுததுககொணடு போயவிடுகிறுன அநதகாரததில பிரவேசிககவேணடியிருககையில வளாககபபடட ஜவாலையையுடையதும தாமபுததிமயமும பெரிதுமானதீபததை நாளடைவில முயறசியுடன தரிககவேணடும பிராணியானது அநேக ஜனமஙகளையெடுதது ஒருஸமயம இநதமனுஷயஜனமததில பிராமமணததனமையை அடைகிறது. புததிரனே! அதைக காபபாறறு இவவுலகில பிராமமணனுககு இநதசசரீரம காமததிறகும ஆததததிறகுமாக உணடாகிறதிலலை, கிலேசததிறகும தவததிறகுமே உணடாகிறது மரிததபிறகு நிகரறறஸுகமுணடாகிறது பிராமமண ஜனமமானது அநேகமானதவஙகளால அடையபபடுகிறது அதையடைநது கிரீடையிலபறறுவைதது விளையாடககூடாது தனவேததிலும தவததிலும இநதிரியஙகளையடககுவதிலும எபபொழுதும பிரவிருததிதது மோக்ஷததைவிருமபி நலலகாரியஙகளிலபறறுடன எபபொழுதும முயறசிசெய அவயகததததைககாரணமாகவுடையதும [2] கலைகளைசசரீரமாகவுடையதும ஸூக்ஷமமான ஸவரூபமுடையதும க்ஷணஙகளும தருடிகளும இமைபபொழுதுகளுமாகிற ரோமஙகளுடையதும [3]ஸமமானசககதியுளள சுகலகிருஷ்ணபக்ஷஙகளான கணகளுடையதும மாஸஙகளாகிறஉறுபபுககளுடையதுமான மனிதாகளுடைய பிராயமாகிறஇநதககுதிரையானது ஓடுகிறது. எபபொழுமபுறபபடடதும கடியவேகததுடனபோகிறதுமான அதைபபாாதது எபபொழுதும இமமையில நனருகபபாாககிற உனகணணுனது மறறொருவனவழிகாடடி அழைததுககொணடுபோகவேணடாததாயிருநதால பாலோகததைககருதி உனமனம தாமததில பறறிநிறகடடும தாமமும காமமும சீலமுமகுனறியஇவாகள எபபொழுதும அனிஷடததின ஸமபநதததால அலறுகிறவாகளும அதாமஙகளாகிற அநேக கவலைகளாலே மிகவும கிலேசததையடைநதவாகளுமாகி யாதனுசரீ

1 வேறு பாடம் [லாம

2 கலையெனகிறகாலம, 'பிராணனமுதலானகலைகள' எனறும கொளள

3 இஙகு இரணடுசொறகள விடபபடடன.

ைத அடைகின்றார்கள் எப்பொழுதும் தாமத்தில்பற்றினவனும்
தமோதமஜாதியை நன்றாகப்பார்த்துக் காப்பவனுமான அரசன் புண்
பவான்கள்டைகிறஉலகங்களை அடைகிறான், அவைகளில் பலவித
வும் ஸஞ்சரிக்கிறான், இதற்குமுன் அடையப்படாததும் குற்ற
றதுமான (மோக்ஷ) ஸ்வர்க்கத்தையும் அடைகிறான் குருக்களு
ய வார்த்தையைக்கொள்ளாதவன் மரணத்தையடைந்தபொழுது
கத்தில் பயங்கரமானசரீரமுடைய நாய்களும் இரும்புபோன்ற
க்குகளையுடைய பக்ஷிகளும் வலியகழுகு குரரமுதலான பக்ஷிக
டையகூட்டமுமான உதிரத்தையருந்தும்துஷ்டஜந்துக்கள் வந்து
ுகின்றன இவ்வுலகத்தில் மனம்போனவழியேசென்று [2]பிரமமாவி
ியமிக்கப்பட்டவைகளும் (சுசியாயிருத்தல், ஸந்தோஷம், தவம்,
தாத்தியயனம், ஈஸ்வரத்தியானம், கொல்லாமை, பொய்சொல்லா
, திருடாமை, பரமசாயம், பிரதிக்ரகஞ்செய்யாமையென்கிற) பத
க்குணங்களுடையவைகளுமான இந்தமரியாதைகளைப் பேதிக்கிற
ியானவன் யமனுடையராஜ்யத்திலுள்ள (அஸிபத்திர) வனத்தை
டைந்து மிகவுங்கஷ்டத்துடன் வஸிக்கிறான் லோபமுடையவனும்
ய்சொல்லுவதில்மிக்கபிரியமுள்ளவனும் எப்பொழுதும் அவமான
லும் வஞ்சனையிலும்பற்றுதலுடையவனும் வியாஜகாமங்களால்பிற
க்குக்கஷ்டத்தைச்செய்தவனும் பாபகாமமுடையவனுமான மனி
கொடியநரகத்தையடைந்து மிகக்துக்கத்தை அனுபவிக்கிறான்;
ிரவும்) கொதிக்கின்ற வைதரணியென்கிறபோற்றில்முழுகினவ
அஸிபத்திரவனத்தால்றுக்கப்பட்ட சரீரமுடையவனும் கோடா
காட்டில்படுத்தவனுமாகிப் பெரியநரகத்தில்விழுந்து துன்பத்து
வஸிக்கின்றான் (பிரமமலோகமுதலான) பெரியஸ்தானங்களைப்
ுகிறாய் பாபாமமத்தைச் சிந்திக்கவில்லையே? சிலகாலத்தில்
த்தைவிளைவிக்கிற கிழத்தனம்வருவதை நீ அறியவில்லையே.
பபடு ஏன் இருக்கிறாய்? பெரிதும் மிகவும்வருத்துகிறதும்
டியதுமானபயம் உண்டாய்விட்டது ஸ்வர்க்கத்திற்கு வழியைத்
டு நீ மரித்து யமனுடையகட்டளையினாலே கொடியவர்களானயம
ர்களால் யமனிடம் கொண்டுபோகப்படுவாய் (ஆகையால்) நீ நல்
ியில் முயற்சிசெய் பிறர்துக்கத்தையறியாத பிரபுவானவன் பா
களோடு ஸமூலமாக அபகரிப்பான் உன்னுடையஇந்தஉயிர்
வளவு? யமனைவிலக்குகிறவன் இல்லை யமன்வருவதற்குமுன்

[1] 'நரகதங்ம' என்பது மூலம், 'நரர்களுக்குவருத்தத்தைக்கொடுப்பது
பது [2] 'வேதத்தினால்' என்பது பழையவுரை

வீசுஙகாறறுனது உணடாகபபோகிறது நீ ஒருவனுகவே கொண் டுபோகபபடுவாய பரலோகததிறகுரியஸாதனததைச செயதுகொள முடிவைசசெயகிறகாறறுஒனறே உனககு வீசபபோகிறது பெரிய பயமவருமபொழுது உனககுத திசைமயககம உணடாகபபோகிறது குழநதாய! இகததில கலககததைஅடைநதஉனககுக காதும அடைக கபபடடபபோகிறது (ஆகையால) உததமமானஸமாதியைச செய அஜாககிரதையாலுணடானகாமததினுல சிதறின பூாவபுணணிய பாவஙகளை நினைததுப பசசாததாபததை அடையபபோகிறாய தனி மையான (தாமமாகிற) நிதியையே தேடககடவாய பலம, அஙகம, அழகு இவைகளைககுறைககிற ஜரையானது உனனுடையசரீரததைத தளாசசியுளளதாககசசெயயபபோகிறது, கேவலம புணணியநிதியைத தேடககடவாய அநத அநதகனுனவன உயிரீஙகுமபோது ரோகங களாகிறபாணஙகளாலே பலாதகாரமாகச சரீரததைப பிளககபபோகி றான பெரியதவததைசசெயய யததனமசெய மனுஷயதேகஙகளில விருபபமுளள பயஙகரமான [1]செநநாயகள எஙகும ஓடிவாபபோகின றன புணணியததைவிடாமல அனுஷடிபபதில யததனமசெய ஒருவ னுக இருளைப பாாககபபோகிறாய (ஆகையால) விரைநதுசெய [2] மலையினுசசியில ஸவாணமயமான விருக்ஷஙகளைப பாாககபபோகி றாய உனனுடையகெடடசோககைகளும நணபாகளபோனற பகை வாகளும உனனை ஞானததிலிருநதும சலிககசசெயவாாகள புததிர! (ஆகையால) பிரமமததைபபடைய முயறசிசெய அரசனிடமிருநதும பயமிலலாததும திருடனிடமிருநதுமபயமிலலாததும மரிததவனைக கூடவிடாததுமான அநத வித்யாதனததை ஸமபாதனமசெய அநத யமலோகததில தஙகளகாமஙகளாலுணடான காமபபயனுகிறதன மானது ஒருவரோடொருவா விபாகமசெயதுகொளளபபடுகிறதிலலை எவனுககு எது விவாகததிலகொடுககபபடட [3] யௌதகமபோலுள ளதோ அதையே அவவிடததில அவன அனுபவிககிறான புதகி ரனே! பரலோகததில எநததததனததினுல ஜீவிககலாமோ அதையே தேடு எநததனம நசியாமல நிலைததாயிருககுமோ அதையே தேடு ஜனஙகள யவைமாவைப பகுவஞசெயகிறஅளவுககுள விரைவாக நசிபபாய. மாணஸஙகடததில ஒருவனுகவேசெலலுகிற

---

1 'காமமுதலானவை' எனபது பழையவுரை

2 இது மாணககுறிபபு.

3 விவாககாலததில கனனிகையோடு கொடுககபபடுவது; இதில மறற வாகளுககுப பாகமிலலை

வனை அன்னையும புததிராகளும உறவினாகளும தொடாநது செலவ
திலலை நனகுஉபசரிககபபெறறஅனபாகளும தொடாநது செலலுவ
திலலை. புததிரனே ! முனஜனமததில செயயபபடடபுணணியபாப
காமமாததிரம போகிறவனுககுப பரலோகததில யௌதகமபோலாகி
றது நலவினைதீவினைகளால ஸமபாதிககபபடட பொன மணி இவை
களுடையகுவியலகள அவனுககுச சரீரநாசம நேரிடுமபோது ஒரு
காரியததையும ஸாதிககிறதிலலை புததிரா ! உனனுடையபுணணிய
பாபகாமததிறகு [1]முடிவுஇலலை மனுஷயாகளுககு இநதபபுணணிய
பாபகாமததில ஆதமாவுககுசசமமான ஒருஸாக்ஷியும இலலை பரலோ
கததில செலலுகிறவனுககு மனுஷயதேகம சூனயமாயவிடுகிறது
(பரலோகததிறகுசசெலலுகிற ஆதமா ஞானியினால) புததியாகிற
நேததிரததினால பிரவேசிதது முழுதுமபாாககபபடுகிறது இகததில
அகனி, ஸூரியான, வாயுமூவரும சரீரததை ஆசரயிததிருககிறா
கள தாமததைபபாாககினறஅவாகளே அதறகுஸாக்ஷிகளாகினற
னா அவாகள இரவுமபகலும எலலாரிடஙகளிலும ஸபரிசிககிறவா
களும ஸஞசரிககிறவாகளுமாயிருததலால வெளிபபடையும ரகஸயமு
மானசெயகைகளில உனதாமததையே காபபாறறு பரலோகமானது
அநேக சதருககளையுடையதும விகாரரூபமுள்ள பயஙகரமான ஈ
களையுடையதுமாயிருததலால தனககுரியகாமமே ரக்ஷிககப்பட
வேணடும தானசெயதகாமம பரலோகததிலவரும அவவிடத
தில தஙகளகாமஙகளை ஒருவருககொருவா பிரிததுககொளவதிலலை
தானசெயதகாமததாலுணடானபயனை அபபடியே அனுபவிககவேண
டும அபஸரஸ்களுடையகூடடஙகள மகரிஷிகளுடன விமானததி
லேறி இஷடமானவிடமசெனறு தமகாமததாலுணடான இனப
பயனை அனுபவிபபதுபோல இவவுலகில பாவமிலலாதவாகளும சா
ரததாலாகும பயனையுடையவாகளும சுததமான பிறபபுளளவா
களுமானமனிதாகள எநதச்சுபகாமம எவவிதமசெயயபபடடதோ
அதை அவவிதமே அடைகிறாாகள அவாகள கிருகஸதத
மஙகளாகிறஅணைகளாலே பிரமமா, பிருஹஸபதி, இநதிரன இவா
களுடைய சிறநதலோகஙகளை அடைகிறாாகள திருமபவும ம
மயககததைசசெயயாதவிஷயததை ஆயிரமவிதமாகவும அநேகவித
மாகவும சொலலுவதறகு உதஸாஹபபடுகிறேன ஆகையால
பரிசுததமாகசசெயகிறகாமமே உனககுப பிரபு இருபததுநான
பிராயஙகள சென்றுவிட்டன நிசசயமாக இருபததைநதாவது

1 பயனிலலாமலபோகாது.

பிராயம நடககிறது தாமததை ஸமபாதிபபாய உனககுப பிராயம சென்றுவிடுகிறதே அநதயமன உனதவறுதலைத தனசேனைககுக [1] கோமுகமாகச செயயபபோகிருன (ஆகையால) [2] முயறசியுடன தாமததைககாபபதில விரைவாய முன்னும்பின்னும ஒருவருமினறித தனியேசெலலபபோகிறஉனககுச சரீரததாலும பிறனுலும எனனஉபயோகம? பரலோகததில தனிததுசசெலலுகிறவாகளுககுப பயகாலஙகளில நனமைசெயயககூடிய அநதநிதியைமாததிரம தேடககடவாய ஒருவரிடததிலுமஅபிமானமிலலாதவனும யாராலுமதடுககமுடியாதவனும பிரபுவுமானமிருதயுவானவன [3]நுனிமுதல அடிவரையுமுளளபநதுககளுடன அபகரிபபான (ஆகையால) தாமமாகிறநலலநிதியைத தேடு புததிரா! நான இமமையில (எலலாராலும) சமமதிககபபடடஉதாரணததை எனதுஅநுபவததாலும அநுமானததாலும உனககு எடுததுரைததேன அவவிதமசெய தனதுகாமததாலஸமபாதிககபபடட தனஙகளைககொடுபபவனஒருவனே புததிமோகததாலுணடாகாத குணஙகளையுடையவன அவன சுபகாமஙகளைச செயகிறவனுககுளள எலலா நனமைகளையும அடைகிருன அபபடிபபடட இநதஆததஞானமானது கிருதஜனுககுப பயனதரததககதாயிருககிறது கிராமததிலவஸிபபவனுககுப பறறுதலெனபது கடடுமகயிறு புணணியசாலிகள இதை அறுததுவிடடுச செலலுகிறாகள பாவிகள இதை அறுபபதிலலை. புததிரனே! மரிககபபோகிறஉனககுத தனததாலும உறவினாகளாலும புததிராகளாலும எனனபயன? ஹருதயகுகையைஅடைநத ஆதமாவைத தேடு, உனனுடையபிதாமஹாகளெலலாரும எஙகே போனாாகள? நாளைசசெயவதை இனறுசெயயவேணடும சாயஙகாலததிலசெயவதை முனபகலிலே செயயவேணடும மிருதயுவானவன இவனுடையகாரியமமுடிநததையும முடியாததையும எதிாபாாககமாடடான மரிததவுடன பநதுககளும ஞாதிகளும ஸுஹிருததுககளும பினதொடாநதுவநது மனிதனை அககினியிலபோடடுவிடடுத திருமபிவிடுகிறாாகள (ஆகையால) பரமாதமாவைஅடையவிருபபமுடையவனும சோமபலிலலாதவனுமாகி நாஸதிகாகளும தயையிலலாதவாகளும பாபபுததியுளளவாகளுமானமனிதாகளைத தடையினறி இடபபககமாககசசெய இவவிதம உலகம கெடுககபபடடும காலததாலபீடிககபபடடுமிருததலால மிகுநததைரியததையடைநது

[1] ஒருவிதவாதயம [2] ஒருசொல விடபபடடது
[3] வேறுபாடம

எல்லாவிதத்தாலும் தாமத்தைச் செய் ஆனுல் இந்தஞானேபா யத்தை நன்ருக அறிகிறமனிதன் இம்மையில் தன் தாமத்தை நன்ருகச் செய்து பரலோகத்தில் ஸ்வாகத்தை அனுபவிக்கிருன் அறிந்தவா களுக்குத் தேகம்வேருனுலும் மரணமில்லை நன்ருகக்காக்கப்பட்ட (தாம) மாாக்கத்தில் நாசமுமில்லை தாமத்தைவிருத்திசெய்கின்ற வனே பண்டிதன் தாமத்திலிருந்துமநழுவுகிறவன் தாபத்தை அடைகிருன் காமமாாக்கத்திலிருந்து தனபுண்ணியபாபகாமங்களைச் செய்தால் அவற்றைச்செய்தவன் முறைப்படி பயனை அடைகிருன். இழிந்தகாமத்தைச்செய்தவன் நரகத்தை அடைகிருன் தாமத்தின் கரையையடைந்தவன் ஸ்வாக்கத்தை அடைகிருன் ஸ்வாக்கத்திற்குப் படிபோன்றதும் அடையவரியதுமான மனுஷ்யஜன்மத்தையடைந் தவன் தன்னைத் திரும்பவும் நழுவாமலிருக்கும்படி செய்துகொள்ள வேண்டும் ஸ்வாக்கமாாக்கத்தைஅனுஸரித்துத் தாமத்தைமீரும லிருக்கிற புத்தியையுடையவனைப் புண்ணியகாமமுடையவனென்றும் மித்திராகளாலும் பந்துக்களாலும் துக்கிக்கத்தகாதவனென்றும் சொல்லுகிருாகள் விஷயங்களால் கெடுக்கப்படாததும் உறுதியின் பற்றிநிற்பதுமான புத்தியையுடையவனும் ஸ்வாக்கத்தில் இடத்தைத் தேடிக்கொண்டவனுமானவனுக்குப் பெரியபயமில்லை தபோவனங் களில் பிறந்தவாகளும் அவ்விடத்திலேயேமாணத்தையடைந்தவாக ளும் காமபோகங்களையறியாதவாகளுமான அவாகளுடையதாமமா னது மிகவும் [1]சிறிதாகும் போகங்களைத்தள்ளிவிட்டுச் சரீரத்தி ஞல்தவத்தைச்செய்பவனுல் அடையப்படாதது ஒன்றுமில்லை அந்தப் பயனைத்தான் நான் நன்குமதிக்கிறேன் அநேகமாயிரம் தாய்தந்தை களும் பெண்டுபிள்ளைகளும் உண்டானாாகள், இனியும் உண்டாவாா கள் அவாகள் யாரைச்சோந்தவாகள்? நாம் யாரைச்சோந்தவாகள்? நான் ஒருவனே. எனக்கு ஒருவருமில்லை நான் வேறு ஒருவனையும் சோந்தவனில்லை நான் எவனைச் சோந்தவனே அவனைப் பாாக்க வில்லை எவன் என்னைச்சோந்தவனே அவனையும் பாாக்கவில்லை. அவாகளுக்கு உன்னுல் செய்யக்கூடியதுமில்லை உனக்கு அவாகளால் செய்யக்கூடியதுமில்லை தங்கள் காமங்களால் அவாகளுண்டானாா கள் நீயும் போகப்போகிருய் இந்த உலகத்தில் தனமுள்ளவா களுக்குப் பிறனும் தம் ஜனமபோலாகிவிடுகிருன் உயிருடனிருக் கையிலும் தரித்திராகளுக்கு ஸ்வஜனங்களிருந்தும் இல்லாதவா

[1] 'அவைகளாலமாத்திரம் புண்யமுண்டாகாது' என்றபடி, 'அதாம' என்று பதம்பிரித்து, 'அதாமம் மிகச்சிறிதாகும்' என்றும் கொள்ளலாம்

ளாகிறாகள மனிதன களததிரததை அபேக்ஷிததுத தீவினைகளைச செயகிறுன, அதனுல இமமையிலும மறுமையிலும துனபததை அடைகிறுன, தனகாமததினுலே பநதுஜனஙகள விலகினவாகளா யிருபபதைப பாரபபான புததிரனே! சொலலியவறறையெலலாம சொலலியபடியேசெயவாய இதை நனகுதெரிநதுகொணடு பூமியைக காமாவுககுரியதெனறுகணடவன பரலோகததைவிருமபிச சுபமான காமஙகளைச செயயவேணடும மாதஙகளருதுககளெனனும பெய ருளள தாணடுகோலுடையதும இரவுபகலகளாகிற விறகுகளுள ளதும அவரவாகளுடைய காமநிஷடையின பயனுககுஸாக்ஷியுமாகிற ஸூாயனுகிற அகனியினுல் காலமானது பிராணிகளை வலிநது பாகமசெயகிறது. கொடாததும அனுபவியாததுமான தனததால எனன பயன? பகைவாகளைவருததாத வனமையால எனனபயன? தாமததை அனுஷடியாதசாஸதிரஞானததால எனன பயன? இநதிரி யஙகளை ஜயியாததும மனோவசமறறதுமான அநத ஆதமாவினுல எனனபயன?" எனறுசொனனா, வயாஸருடைய நனமையைததாத தகக இநதவாாததையைககேடடுச சுகா மோக்ஷததை உபதேசிதத பிதாவைவிடடு நீஙகிச செனறுா" எனறு சொனனா

மூநநூறறுமுபபதாவது அதயாயம

மோக்ஷதாமம். (தொடர்ச்சி)

(வினை செய்தவனையே சென்றடையுமென்பதுமுதலியன)

யுதிஷடிா, "பிதாமஹரே! தானம, யாகம, செயயபபடட தவம, குருபணிவிடை இவறறின பயனை எனககுச சொலலும" எனறு கேடக, பீஷமா சொலலலானா

"அனாததததோடகூடியபுததியால மனம பாவததில செலலுகி றது அவன தீவினையைசசெயது பெரியதுனபததை அடைகிறுன தீவினைசெயதவாகள தரிததிராகளும பிரேதஙகளைககாடடிலும பெரிய பிரேதஙகளுமாகித தாபத்திலிருநதும அதிக தாபத்ததை யும துனபததிலிருநதும அதிகத துனபததையும பயததிலிருநதும அதிகபபயததையும அடைகிறாகள புணணியகாமமுடையவாகள ஙாததையுடையவாகளும அடககமுடையவாகளும தனமுடையவாக ளுமாகி [1]உதஸவததிலிருநதும உதஸவததையும ஸவாககததிலிருந

[1] ஸநதோஷததை விளைவிககககூடிய காரியம

ஸவாககததையும ஸுகததிலிருநதும ஸுகததையும அடைகி
ளை மதயானைகளிருபபதால உடபுகமுடியாதவைகளும ஸாபப
மும சோரபயமுமுளளவைகளுமான இடஙகளில நாஸ்திகா
கைவிலஙகுடன செலலுகிறாாகள இதைககாடடிலும வேறு
னவேண்டுமெ ? தானததிலசிறநதவாகளும தேவாகளிடம பிரீதி
டயவாகளும விருநதினாககினியவாகளும ஸாதுககளிடம பிரிய
டையவாகளும கைகளிலதக்ஷிணையுடையவாகளுமான மனிதாகள
மெததிறகுககாரணமும மனததைஜயிததயோகிகளுககுரியதுமா
ாாககததை அடைநதவாகளாவாாகள எவாகளுககுத தாமம
ணமாகத தோறறவிலலையோ அவர்களை, தானயஙகளில பதாக
பக்ஷிமுடடைகளுள அழுகினமுடடைகளும்போல மனிதாக
இருககிறாாகள அதிகவேகமாகஓடுகிறவனுயிருநதாலும செயத
ம அவனைப பினதொடருகிறது எவனஎவனுல எநதஎநதவிதம
எநதககாமம செயயபபடடதோ அவனஅவனே, அநதஅநத
ம அநதஅநதககாமம படுககையில படுததும நிறகையில நின
ஓடுகையில ஓடியும ஒருதொழிலைசசெயகையில தொழிலைசசெய
நிழலபோலஅனுஸரிககிறது எவனஎவனுல எபபடி எபபடிஎநத
தககாமம முனசெயயபபடடதோ அவனஅவனுல அபபடி அப
அதுஅதுவே எபபொழுதும அனுபவிககபபடுகிறதெனபது நிச
காலமானது அதிருஷ்டததாலகாககபபடட பொதுவானகாம
யைககுறிதது இநதபபிராணிகளின ஸமூகதலதை நானகுபககத
ருநதும இழுககிறது மலாகளும கனிகளும பிறாதூணடுதலின
தஙகளுககுரியகாலததை அதிகாமியாததுபோல முனசெய
படடகாமமும தனககுரியகாலததை அதிககிரமிககிறதிலலை ஸம
ாமும அவமானமும லாபமும நஷடமும ஜயமும அபஜயமும
ககடிஉணடாகிப பயனைககொடுபபதில தவறுகிறதிலலை ஒருவன
சரீரததில தனனுல செயயபபடடதுககததையும சுகததை
காபபமாகிறசயனததை அடைநததுமுதல அனுபவிககிறுன
ுகவும தருணனுகவும விருததனுகவுமிருநது எநதஎநதப
ய பாவததைச செயகிறுனோ அதைஅதை அநதஅநத நிலைமை
ஜனமநதோறும அனுபவிககிறுன ஆயிரமபசுககளுள கனறுனது
னுடையதாயைததேடி அடைவதுபோலவே முன ஜனமததில
யயபபடடகாமமானது செயதவனைச சென்றடைகினறது அழுக
வஸதிரமானது பிறகு ஜலததினுல சுததமாகிறதுபோல உப
ஙகளாலே தாபததையடைநதவாகள நீணடதும அழிவறறது

மான ஸுகத்தை அடைகிறார்கள் நீண்டகாலம் தபோவனத்தில் அனுஷ்டிக்கப்பட்ட தவத்தினால் தாமத்தாலபாவங்களை தொலைத்தவா்கள் தங்கள் மனோரதங்களை அடைகிறார்கள் ஆகாயத்தில் பக்ஷிகளும ஜலத்தில் மீனகளும் சென்றவழியானது காணப்படாததுபோலப் புண்ணியசாலிகளுடைய கதியும காணப்படுகிறதில்லை பிறரை நிந்திப்பதும அவர்களுடைய தவறுகளைச்சொல்லுவதும வேண்டா நல்லதும தகுதியுள்ளதும ஆத்மாவுக்குஹிதமுள்ளதுமானவினையைச் செய்யவேண்டும்'' என்று சொன்னார்

மூந்நூற்றுமுப்பத்தோராவது அத்யாயம்.

மோக்ஷதா்மம். (தொடர்ச்சி)

(வ்யாஸர் புத்ரனுக்காகத் தவஞ்சேய்ததும், சங்கரர் வரமளித்ததும்.)

யுதிஷ்டிரா, ''பிதாமஹரே! வ்யாஸருக்குத் தா்மாத்மாவும மிக்கதவமுடையவருமானசுகா் பிறந்தவரலாற்றையும அவா் மேலான ஸித்தியை அடைந்ததையும எனக்குச் சொல்லும தவத்தையே தனமாகவுடையவ்யாஸமுனிவா் சுகரை எந்த ஸ்திரீயினிடத்தில உண்டு பண்ணினார்? மஹாத்மாவான இந்தச சுகருடைய மாதாவை நாங்கள் தெரிந்துகொள்ளவில்லை, உத்தமமான இவருடையஜனமத்தையும அறியவில்லை இவா் பாலராயிருந்தபோதே இவருடைய புத்தியானது ஸூக்ஷ்மமான ஞானத்தில எவ்விதம பற்றியது? இவ்வுலகத்தில வேறொருவருக்கும இவ்விதமஉண்டானதில்லையே விசாலமானபுத்தியுடையவரே! இதை நான விரிவாகக் கேட்கவிரும்புகிறேன இப்பொழுது உத்தமமான கதாம்ருதத்தைக்கேட்டு எனக்குப் போதுமெனகிற திருப்தியானது உண்டாகவில்லை ஓ! பிதாமஹரே! ஆகையால சுகருடையபெருமையையும ஆத்மயோகத்தையும பிரமமஞானத்தையும உள்ளபடி வரிசையாகச் சொல்லும'' என்றுவினவ, பீஷ்மா் சொல்லத்தொடங்கினார

''ரிஷிகள் பிராயங்களால தா்மத்தைச் செய்வதில்லை, நரைகளாலேயுமில்லை, தனங்களாலேயுமில்லை, பந்துக்களாலேயுமில்லை எவா் கற்றுணா்ந்தவரோ அவா் நமக்குப் பெரியவா் பாண்டுபுத்திரா! நீ என்னைக்கேட்டவையெல்லாம தவத்தையே காரணமாகவுடையன, அந்தத்தவமானது இந்திரியங்களை அடக்குவதால உண்டாகிறது,

றுவிததால உணடாகிறதிலலை மனிதன இநதிரியஙகளுடைய
விருததியிஞல சநதேகமிலலாமல தோஷததையடைவான, அநத
திரியஙகளை அடககியே ஸிததியை அடைகிறுன ஐயா! ஆயிரப
ாவமேதஙகளுககுமநூறுவாஜபேயஙகளுககுமயோகததினுடைய
ததிறகுளளபயனனது இலலை இநதவிஷயததில உனககுச சுகரு
ய பிறபபையும யோகபபயனையும மனததை வசமசெயயாதவா
ால அடையமுடியாத மேலானகதியையும சொலலபபோகிறேன
னகாலததில நானகுபககமுமகொனறைவனஙகளோடுகூடிய மேரு
ாசிகாததில மகாதேவா பயஙகாமான பூதகணஙகளால சூழபபட
ாயாடிககொணடிருநதாா மலையாசன்மகளான தேவியும அஙகே
யிருநதாள அவவிடததில பிரபுவானகிருஷணதவைபாயன
நததவததைச செயதுகொணடிருநதாா குருஸரேஷடனே
ாகததிலும தாமததிலும பறறுடையவரான அவா யோகததா
தமாவான ஈஸவரிடம பிரவேசிததுத தாரணையைசசெயது புத
ுககாகத தவமசெயதாா ஓ! விபுவே! 'அகனிககும பூமிககுப
புககும வாயுவுககும ஆகாயததிறகும ஒபபானவீாயமுளள புத
ன எனககு உணடாகவேணடும' எனகிறஸஙகறபததோடும மெ
ததோடும மனோவசமிலலாதவாகளால அடையவரியதும உததப
மானதவததை மேறகொணடு தேவாகளுககுததலைவரான மக
வரைப பிராததிததாா ஸமாததரான அவா வாயுவைஆகா
ககொணடு, அநேகருபஙகளுடையவரும உமாபதியுமான மக
வரை ஆராதிதது வநதாா அவவிடததில பரமரிஷிகளனைவருப
வரிஷிகளும லோகபாலகாகளும வஸுககளும ஸாதயாகளும
திதயாகளும ருதராகளும ஸூரியசநதிராகளும வாயுவும ஸப
ருததுககளும ஸமுததிரஙகளும நதிகளும அஸவினீதேவாகளு
வகநதாவாகளும நாரதபாவதாகளும விஸவாவஸுவெனகி
தாவனும ஸிததாகளும அபஸரஸுகளுடைய கூடடஙகளும
ாகேசரானஅவரை ஆராதிததாாகள அவவிடததில ருதராா
றாதேவா கொனறைமலாகளால கடடபபடடதும மஙகளகரு
ன மாலையைததரிததுச சநதிரன சநதிரிகையோடு விளஙகுவ
ால விளஙகிஞா திவயமும பாாபபோாமனததைககவாவது
தவாகளாலுமதேவரிஷிகளாலும நிரமபியதுமான அநதவனததி
பாஸமுனிவா புததிரனுககாகச சலியாமல மேலானயோகததிருவி
ா இவருககுச சகதிகுறையவிலலை, களைபபும உணடாகவிலலை
வுலகஙகளுககும ஆசசரியமாயிருநதது. யோகததைசசெயபவரு

அளவறறதேஜஸுளளவருமான அவருடைய ஜடைகள ஒளிய அகனிஜவாலைகளபோல மிகவும ஜவலிததுககொணடு விளஙகி பகவானுனமாககணடேயா எனககு இதைச சொலலினா. அ அபபொழுது இவவிஷயததில எனககுத தேவசரிததிரஙகளை சொனனா ஐயா ! மஹாதமாவானவயாஸருடைய அநதததவத ஜவலிககுமபடிசெயயபபடட அவருடையஜடைகள இபபொழு அகனிககுச சமமானவாணமுடையவைகளாகப பிரகாசிககினற பாரத ! அவருடைய இவவிதததவததாலும பகதியினுலும மகே வா மனததிலதிருபதியுறறு அனுககாகமசெயயலானா பிறகு ப தேவா அவருககு அமபிகையோடு பிரதயகூமானா பகவா முககணணா புனனகையுடன அவரைநோககி, ' தவைபாயன உமககு இபபடிபபடட புததிரன உணடாகபபோகிறன அகனி யும வாயுவும பூமியும ஜலமும ஆகாயமுமபோலச சுததனும மஹா மானபுததிரன உணடாவான உமமுடைய புததிரன [1] பிரமமபா ததையானிககிறவனும பரமமததில உறுதியுடையவனும பிரம னிடம ஆதாவுளளவனும பரமமததை ஆஸரயமாகவுடையவ னாகித தேஜஸால மூவுலகஙகளையும வியாபிககசசெயது கீரததி அடையபபோகிறன' எனறு சொனனா

முநநூறறுமுபபததிரணடாவது அதயாயம.

மோகூஷதாமம். (தொடர்ச்சி)

(சுகருடையபிறப்பும் உபநயனமுதலியனவும்.)

ஸதயவதியின புததிரரான அநதவயாஸா சஙகரரிடமிரு டததமமானவரததையடைநது பிறகு அகனியையுணடுபணணவேண டுமெனகிறவிருபபததால அரணியைஎடுததுக கடைநதா அரசனே பிறகு பகவானுனவயாஸமுனிவா, தனனுடையதேஜஸினுல உத மானரூபததைததரிககினற கிருதாசியெனறு பெயருடைய அப ஸைக கணடாா யுதிஷ்டிரனே ! பகவானுன அவா அநதவ தில அநதஅபஸரஸைபபாாதது உடனே காமததால மோஹத அடைநதவரானா. மகாராஜனே ! அபபொழுது அநதககிருதாசி காமததால வருததமுறறமனததையுடைய வயாஸரைபபாாதத

[1] 'ததபாவபாவி' எனபது மூலம, 'ஞான பரமமமெனனும தியான னபது பழையவுரை 'பரமமததினிடததில பகதியுளளவா' எனபா சில

ன்கிளியாகிக் கிட்டவந்தாள் அவர் வேறுருபத்தால்மறைக்கப
— அந்த அப்ஸரஸ்ஸைப்பார்த்துச் சரீரமுழுதும் காமத்தினால் வியா
ப்பட்டார் மிக்கதைரியத்தால் காமத்தை அடக்கியும் அந்த
ஸமுனிவர் மிகவும்பற்றின அந்தமனத்தை அடக்கக்கூட
ல வருவதுவந்தேவிடுமோனதினால் அவர் கிருதாசியினுடைய
வத்தின அழகினால் இழுக்கப்பட்டார் அந்தமுனிவர் அக்கினியை
டுபண்ணவிருப்பத்தால் முயற்சிசெய்து மனத்தையடக்கும்
ழுது உடனே அவருடையவீரியமானது அரணியிலேயே விழுந்
அரசனே! பிராமமணசிரேஷ்டரான அந்தப்பிரமமரிஷியானவர்
கையில்லாதமனத்துடன அப்படியே அரணியைக் கடைந்தார்
த அரணியில் சுகருண்டானர் சுக்கிரமானது கடையப்படும்
து பெருந்தவமுடையவரும் பரமரிஷியும் மஹாயோகியும் அர
ின காப்பத்தில உறபத்தியையுடையவருமான அந்தச் [1]சுகா
தார், யாகத்தில் விருத்திசெய்யப்பட்டவனும் ஹவிஸைத்தாங்கு
வனுமான அக்னியானவன் விளங்குவதுபோலத் தேஜஸினால்
ங்கினர் குருவமசத்தரசனே! அப்பொழுது அவர் பிதாவினு
ய மிக்கசிறந்தரூபத்தையும் நிறத்தையுமுடையவரும் ஆத்மஸ
பத்தை தயானமசெய்கிறவரும் புகையில்லாத அக்கினிபோல
ிக்கிறவருமாக விளங்கினர் அரசனே! அப்பொழுது மகா
நுவின சிகரத்தில அவரை நதிகளுள்சிறந்த கங்காதேவியார
ள தன வடிவத்துடன வந்தடைந்து ஜலத்தினால் நீராட்
ள குருவமசத்திலுதித்த ராஜஸ்ரேஷ்டனே! மஹாத்மாவர
கருடைய நிமித்தத்தில் ஆகாயத்திலிருந்தும் தணடமும் கிரு
றஜினமும் பூமியில் விழுந்தன (அப்பொழுது) கந்தர்வர்கள்
ம செய்தார்கள், அப்ஸரஸ்-கனின கூட்டங்களும் நடனம் செய
, தேவதுந்துபிகளும் ஆயிரக்கணக்காக வாசிக்கப்பட்டன விஸ
ஸு-வெனகிற கந்தருவனும் தும்புருநாரதர்களும் ஹாஹா
ஹூ-வெனகிற கந்தர்வர்களும் சுகருடைய உற்பத்தியைத
்தார்கள் அவ்விடத்தில் இந்திரனமுதலான லோகபாலர்களும
வர்களும் தேவரிஷிகளும் பிரமமரிஷிகளும் வந்தார்கள் வாயுவும
வலோகத்திலுள்ள எல்லாபபுஷபங்களையும வருஷித்தான ஜங்கம
ஸ்தாவரமுமான ஜகத்தானது மிகவும் ஸந்தோஷத்தையடைந
மிக்ககாந்தியுடையவரும் மஹாத்மாவுமான (ஈஸ்வரர்) தேவி

[1] சுகரமெனருல வீரியம சுகரமெனகிறபதத்தில ரகரத்தைத்தள்ளிச
ரென்று பெயர்கொண்டார்

யோடுகூடத தாமாகவே பிரீதியுடன அநதவயாஸமுனிவருடைய
திரருககுப பிறநதவுடனே விதிபபடி உபநயனமசெயவிததா
களுககெலலாம தலைவனான இநதிரன பிரீதியுடன அவருககுத
லோகததிலுளளதும பாாகக ஆசசரியமுமானகமணடலுவை
தேவாகளுககுரியவஸதிரஙகளையும கொடுததான பாரதனே! அ
மாயிரம ஹமஸஙகளும ஸாரஸபக்ஷிகளும நூறுசிறகுகளுடைய
ஸவிசேஷஙகளும கிளிகளும அவரை வலமவநதன திவயமான
மததையடைநது மகாகாநதிமானும மேதாவியும பிரமமசாரியும
ணியிலுணடானவருமான சுகரானவா ஸமாதியையடைநது அப
ழுது அவவிடததிலேயே வஸிததார மஹாராஜனே! வேதங
உபநிஷததுககளுடனும ஸஙகிரஹஙகளுடனும அவருடையபிதா
வநதடைநததுபோலவே பிறநதவுடனேயே அவரை வநதடைந
மகாராஜனே! வேதஙகளையும வேதாஙகஙகளையும அவறறினபாஷ
களையும அறிநதவராயிருநதும அநதசசுகா தாமததையே ஆலோ
துககொணடு பிருகஸபதியை உபாததியாயராக வரிததார மகாமு
ரான அவா உபநிஷததுககளோடும ஸஙகிரஹஙகளோடுமகூடிய
லாவேதஙகளையும இதிஹாஸததையும தாமசாஸதிரஙகளையும
தும அததயனமசெயதுவிடடுக குருவுககுததக்ஷிணைகொடு
ஸமாவாததனமெனகிற விததையினமுடிவைசசெயதுகொணடு
மசாரியும ஸமாதியுடையவருமாயிருநது உககிரமானதவமசெ
யததனிததார சிறுபிராயததிலேயே பெரியதவததையுடைய
ஞானததினாலும தவததினாலும தேவாகளுககும ரிஷிகளுக
ஆலோசிககததககவரும பூஜிககததககவருமானா அரசனே! மோ
தாமஙகளை ஆராயநது பாாககினற அவருடைய புததியானது கிரு
தாஸாமமுதலான மூனறு ஆஸாமஙகளிலும பறறவிலலை

முநநூறறுமுபபததுமூனறுவது அதயாயம்

மோக்ஷ தாமம் (தொடர்ச்சி.)

(சுகர் பிதாவின் கட்டளையால் ஜனகனை அடைந்தது)

அநதசசுகா [1]மோக்ஷததை ஆலோசிததுககொணடே பிதா
வநதடைநதார மோக்ஷததை விருமபுகிற அவா விநயதது

---

[1] 'மோக்ஷசாஸதிரததை உபதேசம பெறவேணடுமெனறெணணி' பது பழையவுரை

ரவைவணங்கி, 'ஓ பிரபுவே! எனனுடைய மனததிறகு மேலான
தியானது உணடாகுமபடி மோக்ஷதாமஙகளில ஸமாததரும பக
னுமான நீா எனககுச சொலலவேணடும' எனறுகேடடாா பரம
யானவயாஸா புததிரருடைய வாாததைகையகேடடு அவரை
ககி, 'புததிர! மோக்ஷததையும அநேகவிதமானதாமஙகளையும
யயனம செயயககடவாய' எனறு சொனனா பாதவமசததா
ன! தாமததை வஹிககிறவாகளில சிறநதவரானசுகா பிதாவினு
ய கடடளையினால யோகசாஸதிரததையும ஸாஙகியசாஸதிரததை
முழுமையும அறிநதாா அநதவயாஸா பிரமமதேஜஸோடு பிரம
புககுசசமமான பராககிரமமுடையவராயிருககிற அநதபபுததிரனை
ாக்ஷதாமஙகளில ஸமாததராக நினைததபொழுது, 'மிதிலாதிபதி
ாஜனகனை அடையககடவாய் அநதமிதிலாதிபன உனககுமோக்ஷ
யம எலலாவறறையும சொலலுவான' எனறு சொனனா (அப
ாழுது) சுகா பிதாவினுடைய கடடளையினாலே தாமததினுடைய
டையையும மோக்ஷததினுடைய பரமானஸதானததையும கேட
றகு மிதிலாதிபனான ஜனகராஜனையடைநதாா (தவிரவும)வயாஸா,
மனிதாகளசெலலுகினறவழியில காவமிலலாமல போகவேணடும
ாக) பிரபாவததாலுணடான ஆகாயகமனததால போககூடாது
வாகச செலலவேணடும ஸுகததைததேடிககொணடு போகக
ாது விசேஷபதாாததஙகளைத தேடககூடாது விசேஷபதாாத
கள பறறுதலுககுககாரணம எனனுடைய சிஷயனான அநத
சனிடததில அகஙகாரம அடையததககதிலலை அவனுடைய
ததில இருககவேணடும அவன உனனுடையஸநதேகததை நிவி
திசெயவான அநதஅரசன தாமததிலஸமாததன, மோக்ஷசாஸ
ததில வலலவன், எனககுச சிஷயன அவனசொலலுவது சஙகை
றிச செயயததககது' எனறு சொலலினா இவவிதம சொலலப
டட தாமபுததியுடையஅநதமுனிவா கடலசூழநதபூமியை ஆகா
தாலதாணடுவதறகு ஸமாததராயிருநதாலும மிதிலைககுக காலா
நது சென்றா அவா மலைகளையும ஆறுகளையும புணணியதடா
களையும அநேகமமதயானைகளாலும மிருகஙகளாலும நிரமபியகாடு
யும மாசசோலைகளையும கடநது பிறகு மேருவைசசாாநதஇளா
நதவருஷம ஹரிவருஷமிரணடையும பிறகு இமயமலையைசசோாந
புருஷவருஷததையும இவவிதம கிரமமாகததாணடிப பாாதவரு
ததை அடைநதாா அநதமகாமுனிவா சீனாகளாலும ஹூணாக
லும வசிககபபெறற அநேகவிதமான தேசஙகளைப பாாததுக

கொணடே ஆரியாவாததமெனகிற இநததேசம வநதா அவா பிதாவின வசனததையறிநது அநத அாததததையே ஆலோசிததுக கொணடு ஆகாயததிலசெலலுகினறபக்ஷிபோல மாாககததைததாண டினூா, ரமணீயமானபடடணஙகளையும செழிபபுளள நகாஙகளை யும விசிததிரமான ரததினஙகளையும பாாததும பாாாதவாாறூா பிறகு மாாககததிலசெலலுகிற அநதசசுகா அழகியபூநதோடடங களையும தேவாலயஙகளையும புணணியதீாததஙகளையும தாணடிச செனறூா அவா சிறிதுகாலததில தாமமாக ராஜயமவகிககிறவரும மகாதமாவுமானஜனகராலே பரிபாலிககபபடட விதேஹதேசததை அடைநதாா அவா அநததேசததில பலவகை அனனஙகளும சுவைபொருநதியஉணவுகளுமுளள கிராமஙகளையும மிகவும செழிப புளளவைகளும அநேகம பசுககூடடஙகளால நிரமபியவைகளுமான இடைசசேரிகளையும பாாததுககொணடு நெறபயிாகளாலும யவப பயிாகளாலுமசெழிககததும ஹமஸஙகளுமஸாரஸபக்ஷிகளுமவஸிககப பெறறதும சோபைபொருநதியஅநேகமதாமரைஓடைகளால அலங கரிககபபடடதும மிகவுமசெழிபபுடையஜனஙகளால ஸேவிககப படடதுமான விதேகதேசததைக கடநது அழகுபொருநதியதும செழிபபுடையதுமான மிதிலையின உபவனததை அடைநதாா யானை களாலும குதிரைகளாலும தோகளாலும நிறைநததும ஆடவாமகளிா களநிரமபியதுமான அதை அவா பாாககிறவாாயிருநதும பாாாத வாபோலச சலியாதவராயத தாணடிசசெனறூா மனததிறூலே (பிதாவினவசனமாகிற) அநதபபாாததைததாஙகிககொணடு (மோ க்ஷவிஷயமான) அநதஅாததததையே சிநதிககிறவரும ஆதமாவில ரமிககிறவரும தெளிவான மனததையுடையவருமாகி மிதிலையை அடைநதாா. அநதமிதிலையினவாயிலையடைநது வாயிலகாபபவரால தடுககபபடடுத தியானமசெயதுகொணடுநிறக, இனனூரெனறு அறி நதபினவிடபபடடு உளளே பிரவேசிததாா அவா செலவவானகளான ஜனஙகளால நிரமபிய ராஜமாாககததின வழியே ராஜகிருகததையு மடைநது சஙகையிலலாமல பிரவேசிததாா அவவிடததிலும துவார பாலாகள கடுஞசொலலினால அவரைத தடுததாாகள அவவிடததில சுகா முனபோலவே கோபமிலலாமல நினறூா வெயயிலால வழியில மிகவும தாபததையடைநதவரும பசிதாகஙகளாலுணடான சிரமத ததையுடையவருமாகியும களைபபும வாடடமும அடையவிலலை, வெய யிலினினறும விலகவுமிலலை அநததுவாரபாலாகளில ஒருவன ஆகாய) மததியையடைநத ஆதிதயனபோலநிறகிற சுகரைபபாாத

துச சோகமடைநது முறைபபடிவணஙகிப பூஜிதது அஞசலிசெயது கொணடு அவவிடமிருநது ராஜகிருகததினுடைய முதலகடடில பிரவேசிககசசெயதான ஐயா! நிழலிலும வெயிலிலும ஸமமான பாாவையும ஸமமானகாநதியுமுடையசுகா மோக்ஷததையேசிநதித துககொணடு அவவிடததிலேயே நினறா பிறகு ஒருமுகூாததத திறகுள அாசனுடையமநதிரி வநது அஞசலி செயதுகொணடு அவரை அஙகிருநதும ராஜகிருகததின இரணடாவதுகடடில கொணடுவநதுவிடடான அவவிடததில அநதபபுரததிலிருபபதும பெரிதும சைதாரதமெனகிற குபோனுடைய உதயானததிறகு நிகரா னதும அழகானதும பூததமாஙகளையுடையதும நனகுஅமைக கபபடடஜலமுளளதுமான உதயானததை அநதமநதிரியானவன அநதசசுகருககுககாணபிதது உததமனான அநதஜனகனையும காண பிததுத தகுதியான ஆஸனமுமகொடுததுவிடடுத திருமபவும அஙகி ருநது வெளியிலசெனறான (அபபொழுது) அழகான வேஷமுடைய வாகளும [1]தருணவயதுளளவாகளும பிரியமானதோறறமுடைய வாகளும மெலலியசிவபபுவஸதிரநதரிததவாகளும புடமவைதத பொனனுபாணமுடையவாகளும [2]சலலாபம [3]ஆலாபமிவைகளில ஸாமாததியமுடையவாகளும நாடடியம கானம இவைகளில தோ சசிபெறறவாகளும சிரிததுககொணடேபேசுகிறவாகளும அழகிய அபஸரஸுககளுககொபபானவாகளும அநதாஙகததுடன உபசரிப பதில சகதியுளளவாகளும அபிபராயததை அறிகிறவாகளும பாநத காாசேஷடைகளில தோநதவாகளும தாஸிகளிறசிறநதவாகளுமான ஐமபதறகு மேறபடடஸதிரீகள அவரிடம வநதாாகள, பாதய முதலானவைகள கொடுததுச சிறநத பூஜையினால உபசரிததாாகள, அபபொழுது அநதஸமயததுககுததகுநத ருசியான அனனததினால திருபதியும செயவிததாாகள ஐயா! பாரத! அவா போஜனமசெயத பிறகு ஒவவொருததியாக மிகக அழகான அநதபபுரததோடடததைக காணபிததாாகள (பிறா) மனததை அறிகினறவாகளான ஸ்திரீகள விளையாடுகிறவாகளும நகைககிறவாகளும இனிமையாகக கானம செயகிறவாகளுமாகி உதாரமனமுடைய அவருககுப பணிவிடைசெய தாாகள சுததமனமுடையவரும ஸநதேகமறறவரும பரவண மனனநிதிதியாஸனமெனகிற மூனறுகாமஙகளுமசெயதவரும இந

---

[1] ஒருசொல விடபபடடது

[2] ஒருவரோடொருவா மனஙகலநது பேசுதல

3 ஒருவரே கதைமுதலியன சொலலுதல

திரியவசமுடையவரும கோபததைஜயிததவரும அரணியி
டானவருமானசுகா ஸநதோஷிககவுமிலலை, கோபிககவுமிலலை
தவாகளான அநதஸ்திரீகள அவருககுச சிறநததும சிறநத
ளுககுரியதும ரதனஙகளால அலஙகரிககபபடடதும உயாநத
விரிபபுவிரிததததும படுககயோககியமுமான ஆஸனததைககெ
தாாகள சுகா பாதசுததிசெயதுகொணடு ஸநதியை உபாஸ
விடடு அநதஆததததைடயே சிநதிததுககொணடு பரிசுதத
ஆஸனததில உடகாாநதாா ஸமாததரான அநதசசுகா அதில
ராதரியில தியானததிறபறறி 'யிருநதுவிடடு நடுராததிரியில
படி நிததிரைசெயதாா பிறகு ஒருமுகூாததமசென்று எழு
நது சுததிசெயதுகொணடு புததிமானுனஅவா ஸதிரீகளால
படடும தியானததையேஅடைநதாா பாரத! (மனம) சலியாதவ
வயாஸபுததிரா இநத விதியுடன ராஜகருகததில அநதமீதிப
யும அநதராதரியையும போககினா

மூநநூறறுமுபபததுநானகாவது அதயாயம

மோக்ஷதாமம் (தொடர்ச்சி.)

(ஜனகன் சுகரைப்பூஜித்து அவருக்கு ப்ரம்மஜ்ஞானத்தை உபதேசித்தது)

பாரத! பிறகு அநதஜனகாாஜன மநதிரிகளுடன புரோ
தரைமுனனிடடுககொணடும எலலாஅநதபபுரஸதிரீகளாலும
னததையும பலவிதமானரததினஙகளையும எடுபபிததுககொ
சிரஸால ஆககியததைஏநதிககொணடும குருபுதரரைவநதடைந
அபபொழுது அநதஅரசன அநேகரததினஙகளாலஅலஙகரிகக
டதும உயாநதவிரிபபால விரிககபபடடதும எலலாவிஷயத
மஙகளகரமும செழிபபுடையதும புரோகிதாாலகிரகிககபபட
சிறநததும பூஜிககபபடடதுமான ஆஸனததைவாஙகி கை
துடைததுக் குருபுததிரரானசுகருககுககொடுததான அநதஆ
திலுடகாாநத வயாஸபுததிரரானஅநதசசுகரைச சாஸதிரபபடி
தது முதலில [2]பாததியததைககொடுததுப பிறகு ஆககியதை
கோவையும [3]கொடுததான அவரும மநதிரததையுடைய பூஜை

[1] வேறு பாடம [2] கால கழுவ நீா
[3] 'ஙயவேதயத' எனபது மூலம

பபடி ஏறறுககொணடாா ராஜஸரேஷடனே! பிராமமணஸரேஷ்
ம மிககதேஜஸஸுளளவருமானசுகா ஜனகனிடமிருநதும அநதப
ஜயைஏறறுககொணடு பசுவைக (கொணடுபோகுமபடி) கடடளை
டு அாசனையும கௌாவபபடுததிப பரிவாரஙகளையுடையஅாசனி
அழிவிலலாதகேஷமததையும ஆரோககியததையும வினவினா
து உதாரமான மனமுமவமசமுமுடைய அநதஅாசன அவரால
மதிசெயயபபடடுப பரிவாரஙகளுடன அஞசலிசெயதுகொணடு
யிலுடகாாந்தான பூபதியான அரசன வயாஸபுததிரரைநோககிக
லததையும குறைவிலலாமையையும வினவி, 'வநததெனன?' என
பிரஸனமசெயதான சுகா, 'உமககு மஙகளம 'மோகஷதாமஙக
விஷயததைஅறிநதவனும விதேஹதேசததுஅாசனும எனனுல
மசெயவிககததககவனுமான ஜனகனெனபவன பிரஸிததனு
ககிறன பரவிருததியிலோ நிவிருததியிலோ உனககு மனததில
தேகமிருககுமானுல சீககிரம அவனிடம செலலு அவன உன
டைய ஸநதேகததை நிவிருததிசெயவான' எனறு எனபிதா எனக
சொனனா நான பிதாவினகடடளைபபடி உமமைப பிரஸனம
யய இஙகுவநதேன தாமிஷடாகளிலசிறநதவரே! அதை உளள
எனககுச சொலலவேணடும இவவுலகில பிராமமணனுல எது
யயததககது? மோகஷரூபமான புருஷாாததமானது எனன
ரூபமுடையது? மோகஷமானது எபபடி அடையததககது? ஞா
தினலேயா? தவததினலேயா?' எனறுகேடடாா ஜனகன,'பிராம
ணனலே ஜனமமதொடஙகி எது செயயததககதோ அதைககேளும
! உபநயனமசெயயபபடடு வேதததில பறறுதலுடையவனுயிருக
வணடும பிராமமணரே! தவததோடும குருசுஸரூஷையோடும பிரம
ரியததோடும தேவதைகளுடையகடனும ரிஷிகளுடையகடனும
நதவனும அஸூயையிலலாதவனும நியமமுடையவனுமாயிருநது
தஙகளை அதயயனமசெயது குருவுககுத தகஷிணைகொடுதது
டு (அவருடைய) அனுமதிபெறறுககொணடு பிறகு ஸமாவாதத
செயயவேணடும ஸமாவாததனமசெயதுகொணடு கிருகஸதாஸ
ததில தனனுடையபதனியிடமேபறறுளளவனுய வஸிககவேண
அஸூயையிலலாதவனும நியாயபபடி அககினியைஆதானம
பதவனும கபடமறறவனுமாகிப புததிரபௌததிரரகளை உணடு
ணிப பிறகு வானபபிரஸதாஸரமததில சாஸதிரபபடி அநதஅக
கிகளையே ஆராதிததுககொணடு அதிதிகளிடம பிரியமுடையவ
வஸிககவேணடும தாமததையுணாநத அநத வானபபிரஸதன

வனத்தில் அக்கினிகளை முறைப்படி ஆத்மாவில் ஸமாரோபஞ்
செய்துகொண்டு த்வந்த்வமில்லாதவனும் ஆசையொழிந்தமனமு
டையவனுமாகி பரமமாஸ்ரமமென்கிற ஸந்யாஸாஸ்ரமபதத்தில் இரு
க்கவேண்டும்' என்று சொன்னான் சுகர், 'சாஸ்திரஞானமும் அநுபவ
முமுண்டாகி இருதயத்தில் சாஸ்வதமானபரமம் பிரத்யக்ஷமாயிரு
க்கையில் அவஸ்யமாக [1] ஆஸ்ரமங்களிலாவது வனங்களிலாவது இருக்
கவேண்டுமா? அதை உம்மிடம்கேட்கிறேன். அதை நீர் சொல்லவேண்
டும் அரசரே! வேதார்த்தத்தின் உண்மையைஅநுஸரித்து நீர் எனக்
குச் சொல்லவேண்டும்' என்று கேட்டார் (அப்பொழுது) ஜனகர்,
[2] ஞானமும் [3]விஜ்ஞானமுமில்லாமல் மோக்ஷப்ராப்தி உண்டாகாது.
குருவின் ஸம்பந்தமில்லாமல் ஞானலாபமில்லையென்று கருதப்படு
றது இவ்வுலகில் குருவை ஓடக்காரனாகவும் அவனுடைய ஞானத்தை
ஓடமாகவும் சொல்லுகிறார்கள் விஜ்ஞானத்தையடைந்து கிருதகிருத்
யனும் (ஸம்ஸாரஸாகரத்தைத்) தாண்டினவனுமாகி அந்த [4] இரண்
டையும் தள்ளவேண்டும் உலகங்களும் காமங்களும் நசியாமலிருப்ப
தற்காக முன்னோர்களாலே நான்குஆஸ்ரமங்களையும்பற்றியதாயுள்ள
னது அநுஷ்டிக்கப்பட்டது இம்மையில் இந்தக்கிரமப்படி காரியங்க
ளுக்குரிய அநேகம்பிறப்புகளில், புண்யபாபகாமங்களை [5]விடுவதால்
மோக்ஷமென்பது அடையப்படுகிறது இந்தஜீவன் அநேகஸம்ஸார
ஜன்மங்களிலே சுத்திசெய்யப்பட்ட (புத்திமுதலான) கரணங்களால்
சுத்தமனமுடையவனாகி முதலாஸ்ரமத்திலேயே மோக்ஷத்தையடை
கிறான் அந்தமுதலாஸ்ரமத்தையடைந்தே முக்தனும் அநுபவிக்கப்
பட்டபுருஷார்த்தத்தையுடையவனும் பரமாத்மாவையே அடைய
விருப்பமுள்ளவனுமாயிருக்கும்பண்டிதனுக்கு மூன்றுஆஸ்ரமங்களா
லும் என்னபயன் உண்டாகும்? எப்பொழுதும் ரஜோகுணத்தாலும்
தமோகுணத்தாலுமுண்டானதோஷங்களை விலக்கவேண்டும் ஸாத்
விகமார்க்கத்தையடைந்து புத்தியினால் தன் ஆத்மாவைப் பார்க்க
வேண்டும் தன் ஆத்மாவை எல்லாப்பிராணிகளிடத்திலும் எல்லாப்
பிராணிகளையும் தன்னாத்மாவிடத்திலும் பார்க்கிறவன் ஜலத்தில் ஜல
ஸமிருப்பதுபோல ஸம்பந்தப்படமாட்டான் சமனத்தை அடைந்த
வனும் த்வந்த்வமற்றவனுமான அவன் (ஸ்தூலஸூக்ஷ்மகாரண

[1] 'ஆஸ்ரமேஷு-தரிஷு-' என்பது வேறு பாடம், 'மூன்று ஆஸ்ரமங்க
ளிலும்' என்பது பொருள்

[2] சாஸ்திரத்தாலுண்டானது [3] அநுபவ ஞானம்

[4] ஓடத்தையும் ஓடக்காரனையும் [5] வேறு பாடம்

தேகஙகளைவிடடுத [1]தாழநதகதியிலிருநது பக்ஷிபோல ஊாதவ
கதியை அடைநது முகதனுகி மோக்ஷததில அளவறறதனமையை
அடைகிறுன ஐயா ! இநத விஷயததில முன யயாதிராஜனுல சொல்
லபபடடவையும மோக்ஷசாஸதிரததில தெளிநதவாகளான பிராம
மணாகளாலேதரிககபபடுகினறவையுமான ஸலோகஙகளைக கேளும
(அவறறினபொருள,) 'ஜோதியானது ஆதமாவிலிருககிறது மறற
விடததிலிலலை அது எலலாபபிராணிகளிடததிலும ஸமமாயிருக
கிறது மிகவும ஸமாதியுடனகூடிய சிததமுடையவனுல அது நேரிலே
பாாபபதறகுததககது எவனிடமிருநது மறறவன பயபபடவி
லலையோ, எவன மறறவனிடமிருநது பயபபடுகிறதுமிலலையோ, எவன
(ஒனறையும)விருமபுகிறதிலலையோ,வெறுககிறதுமிலலையோ அவனே
பாமமமாகிறுன எபபொழுது எலலாபபிராணிகளவிஷயததிலும
செயகையினுலும மனததினுலும சொலலினுலும கெடடஎணண
தைசசெயயவிலலையோ அபபொழுது பாமமமாகிறுன மனததுடன
ஆதமாவைசசோதது மோகததையுணடுபணணுகிற பொருமைமை
விடடுக காமததையுமமோகததையுமவிடடுவிடடுப பிறகு பிரமமம
பிருபபதை அடைகிறுன, எபபொழுது இவன கேடகததககதிலும
பாாககததககதிலும எலலாபபிராணிகளிடததிலும ஸமமாகிறுனே
அபபொழுது துவநதுவமறறு பாமமமாகிறுன எபபொழுது து
யையும நிநதையையும தஙகததையும இருமபையும ஸுகததையு
துககததையும குளிரசசியையும உஷணததையும அாததததையு
அனாததததையும பிரியததையும அபரியததையும பிழைபபையு
இறபபையும ஸமமாகவேபாாககிறுனே அபபொழுது பிரமமமா
றுன இவவுலகில ஆமையானது (தனனுடைய) உறுபபுகளை வெ
யில நீடடித திருமபவும சுருககிககொளவதுபோல யதியானவ
மனததால இநதிரியஙகளை அடககிககொளளவேணடும இருடடா
நிரமபியவீடு தீபததால பாாககபபடுவதுபோல அஜஞானததா
நிரமபிய ஆதமாவானது புததியாகிற தீபததைககொணடு பாாகக
கூடியது' எனபது. புததிமானகளில சிறநதவரே! உமமிடததில இந
எலலாவறறையும பாாககிறேன எனனுல சொலலபபடாமலி
ககிறதையும நீா உணமையாக அறிவீா ஓ ! பிரமமரிஷியே ! நீா உ
முடைய பிதாவினஅருளாலும உமமுடையசிக்ஷையினுலும விஷய
ளினமுடிவையடுததவராக அறியபபடடீா அநதமகாதமாவினுடை
அனுககரகததினுலேயே எனககும இநததிவயஞானமானது உ

1 வேறு பாடம

ளையும் ஜலத்தினுல புரோக்ஷிக்கவேணடும' எனறுசொலலிறறு
விதம சொலலககேடடவளும சுபமானவிரதமுடையவளுமான பி
மணஸதிரீயானவள புததிராகளோடு ஸநதோஷததை அடைநது
ளிரணடு அக்ஷரஙகொணடநாமததுடன ஜலததினுல புரோக்ஷிதத

1 ஏடேறறம, மோக்ஷம

வாாததையைககேடடு அவரைநோககி, 'வேததததைசசொலவதில
ஸமாததானமகரிஷியே! நீசொலலியஇது எனமனததிறகு அனு
கூலமானதே நீ எனககுச சொலலவேணடும நீ (எனககுச) சொல
லததககவராகிறீா நீா எலலாமஅறிநதவா, எலலாவறறையும பாாதத
வா, எலலாவறறிலும உறசாகமுடையவா மூவுலகஙகளிலுமுளள

ாககவேணடும அஜாககரததையிலிருநதும ஆதமாவை ரக்ஷிககவேண
ம ஹிமஸைசெயயாமலிருபபது மேலானதாமம பொறுமை மேலா
பலம ஆதமஜஞானம மேலானஞானம. ஸதயததிறகுமேலானது
னறுமிலலை உணமையை உரைததலே சிறநதது ஸததியததை
ாடடிலும ஹிததததைச சொலலவேணடும பிராணிகளுககு மிக
ம ஹிதமாயுளளதே ஸதயமாக நான நினைககிறேன எலலாப
ாருளகளையும அவறறிறகாக எலலாபபிரவிருததிகளையும தளளின
னும பிராததனையிலலாதவனும ஒனறையும தனதாககக்கருதாத
னுமான அவன விதவான அவனே பணடிதன இவவுலகில
நதிரியஙகளைத தனவசபபடுததிககொணடு இநதிரியவிஷயஙகளில
ஞசரிபபவனும 'பறறுதலிலலாதவனும சாநதமான மனமுளள
னும விகாரமறறவனும ஸமாதியுடையவனும தான இநதிரியங
ாகாதவனும தானனஇநதிரியஙகளோடுகூடியுமகூடாமலுமிருபப
மான அவன விடபடடு விரைவில பரமானசரேயஸை அடை
ன எபபொழுதும பிராணிகளுடனகலநது பாாததலும தொடு
ம ஸமபாஷிததலும செய்யாதவன மேலானசரேயஸை அடை
ன எநதபபிராணிகளுககும துனபஞசெயயககூடாது. மிததிரத
மையை அடைநது ஸஞசரிககவேணடும. இநதஜனமததை
டநது ஒருவனேடும பகைகொளளககூடாது மனததைஜயிதத
மஜஞானிககு ஒனறுமிலலாமலிருததல, திருபதஸநதோஷம, ஒன
புமபிராததியாமலிருததல, சபலகாமமிலலாமலிருததல இவை
மேலானசரேயஸாகச சொலலுகிறாகள ஐயா! எனதெனகிற
ணததைவிடடு இநதிரியஙகளை ஜயிககககடவாய சோகமறற
இகததிலும பரததிலுமபயமறறதுமானஸதானததை அடையக
பாய பணடமிலலாதவாகள சோகததையடைவதிலலை தனனு
பபணடததைத தளளவேணடும பாாககபபிரியமாயுளளவனே!
டததைததளளிவிடடுத துககம தாபமிவைகளிலிருநதும விடு
போகிறாய முனியானவன தவததைநிததியமாககககொணடவ
பொறிகளைவெனறவனும மனததைஅடககினவனும ஜயிககப
ததைஜயிககவிருமபினவனும(விஷய) ஸமபநதஙகளிலஸமபநதிக
வனுமாயிருககவேணடும குணஙகளுடையஸமபநதஙகளிலபறறி
தவனும எபபொழுதும ஒருவனுககஸஞசரிபபதிலபறறுளளவனு
பிராமமணன விரைவில மிகசசிறநத ஸுகததை அடைகிறான
னிகள சோநது களிததுககொணடிருககையில எநதமுனிவன

1 வேறுபாடம

வனுகவேயிருநது ஸநதோஷிககிருனே அவனே உததமமானஞான
ால திருபதியடைநதவனுக அறியககடவாய ஞானததால திருபதி
டைநதவன சோகததையடைகிறதிலலே. (ஜீவனுனவன) தனவசமற
சுபகாமஙகளாலதேவததனமையையும சுபாசுபகாமஙகளால மனு
ஜனமததையுமஅசுபகாமஙகளால கீழான ஜனமததையும அடைகி
ன அவைகளில ஜநதுவானது மிருதயுவினவசததை அடைநதது
ககஙகளாலே எபபொழுதும தூததபபடடதுமாகி ஸமஸாரததில
றிககபபடுகிறது அதை ஏன நீ அறியவிலலே? நீ அஹிததநில
தபுததியுடையவனும நிலேயிலலாததில நிலேயுளளதெனகிறபுததி
டையவனும அனாததததில ஆததமெனகிறபுததியுடையவனுமாகி
ா அறியாமலிருககிருய? தனனிடமிருநதுணடானபலநூல
ல சுறறபபடட தனனே மோகததாலஅறியாத படடுபபூசசிபோல
சாபாசஙகளாலசுறறிககொணடு உனனே அறியாமலிருககிருய இ
கததில (எனதெனகிற) அபிமானம வேணடாம அபிமானமான
ாஷமுளளதனறே? கோசகாரமெனகிறபூசசி அபிமானததினு
டபபடுகிறதனறே? மககளபெணடிாஎனனுமகுடுமபஙகளிலபு
னஜநதுககள குளததினமிககசேறறில முழுகினவைகளும முதிர்
வகளுமானகாடடியானேகளபோலக கஷடததை அடைகினறன
ரிதானவலேயினுலிழுககபபடடவைகளும கரையிலதூககியெறியப
டவைகளுமானமீனகளேபபோல மோகவலேயினுலஇழுககபபட
வைகளும மிகவுமதுககததை அடைநதவைகளுமான ஜநதுககளே
ா குடுமபம, மககள, மனேவி, சரீரம, பணடஙகள ஆகியஎலலா
றைசசோநதவையும நிலேயிலலாதவையுமானவை இவறறுல என
பயன? புணணியமும பாவமும தனனேசசோநதவை எலலாவ
றயுமவிடடுத தனவசமிலலாமல போகவேணடியதாயிருததலால
பசெயகையில ஏனபறறுகிருய? நலலகாரயததை ஏன அனுஷடிக
லலே? சிரமபரிஹாரமிலலாததும ஆதாரமறறதும தேசததைஅடை
ததும கடடுசோறறறதும இருளடைநதகாடுகளுளளதுமான மா
கததில எபபடி தனியே போகபபோகிருய? செலலுகினற உனனே
னதொடாநது ஒருவனும வரபபோகிறதிலலே புணணியமும பா
ம செலலுகினறஉனனேப பினதொடாநதுவரும விததை, காம
கியாயிருததல, மிகவிரிவானஞானம ஆகிய இவைகள பயனுகக
னுஸரிககபபடுகினறன ஆததஸிததியுடையவன விடுபடுகிருவ
ராமததிலவஸிபபவனுககுப) பறறுதலானது கடடுகிறகயிறுகு
ணணியமசெய்தவா இதைஅறுததுவிடடுச செலலுகினறனா து

காமத்தைச்செய்தவர்கள் இதை அறுப்பதிலே ரூபமாகிறகரையும் மனமாகிறப்ரவாஹமும் ஸ்பர்சமாகிறதிட்டும் ரஸமாகிறபெருக்கும் கந்தமாகிறசேறும் சப்தமாகிறஜலமுமுள்ளதும் ஸ்வர்க்கமார்க்கத்தை அடைவியாததுமான ஸம்ஸாரமாகிறநதியைப் பொறுமையாகிற துடுப்புகளுடையதும் ஸத்யஸ்வரூபமும் தர்மமும் ஸ்திரபுத்தியுமாகிற கயிறுகளுள்ளதும் ஸன்யாஸமாகிறகாற்றினமாக்கத்தால் செல்லுகிறதும் வேகமுடையதுமான தோணியால் தாண்டவேண்டும் தர்மம் அதர்மம் இரண்டையுந்தள்ளு ஸத்தியம் அஸத்தியம் இரண்டையும் தள்ளு ஸத்தியம் அஸத்தியம் இரண்டையும் எதனால் தள்ளினாயோ அதையும் தள்ளு. ஸங்கற்பத்தைத்தள்ளினதனால் தர்மத்தைத் தள்ளு பயனைவிரும்பாததால் அதர்மத்தைத் தள்ளு மெய் பொய் இரண்டையும் புத்தியினால் தள்ளு புத்தியைப் பரமமான (ஆத்ம) நிச்சயத்தால் தள்ளு எலும்பாகிறதூணுடையதும் நரம்புகளுடையதும் மாம்ஸரக்தங்களால் பூசப்பட்டதும் தோலினால்கட்டப்பட்டதும் துர்க்கந்தமுள்ளதும் ஜலமலங்களால்நிரம்பியதும் ஜரையாலும் சோகத்தாலும் அடையப்பட்டதும் நோய்களுக்கு இருப்பிடமும் மனோவியாதியுள்ளதும் மலினமும் அநித்தியமும் பிராணியாகிறபிசாசத்திற்கு இருப்பிடமுமான இந்தசரீரமாகிறகிருகத்தை விட்டுவிடு ஜங்கமமும் ஸ்தாவரமுமான எல்லாஉலகமும் மஹத்தும் ஆகிய எல்லாம் பஞ்சபூதஸ்வரூபம் ஆகாயம், வாயு, அக்னி, அப்பு, பிருதிவி என்பவை மஹாபூதங்கள் சித்தமென்பது ஆறுவது அகங்காரமானது ஏழாவதாகச் சொல்லப்படுகிறது எட்டாவது மனமென்று அறியவேண்டும் புத்தி ஒன்பதாவதாகக் கருதப்பட்டது இந்திரியங்கள் ஐந்து, ஸத்வம், ரஜஸ், தமஸ், ஆகப்பதினேழுசேர்ந்த இந்தக்கூட்டமானது அவ்யக்தமென்று பெயருடையது வ்யக்தங்களும் அவ்யக்தங்களும் இந்திரியவிஷயங்களோடுத்தும் சேர்ந்து இருபத்துநான்கு என்கிற இந்தக்கூட்டமானது வ்யக்தம் அவ்யக்தம் இவைகளின் ஸ்வரூபமாயிருக்கிறது இவைகளெல்லாவற்றுடனும்கூடினவன் புருஷனென்று சொல்லப்படுகிறான் தர்மார்த்தகாமங்கள், ஸுகம், துக்கம், ஜீவனம், மரணம்இவைகளை உள்ளபடி அறிந்தவன் ஸ்ருஷ்டிப்ரளயங்களை அறிந்தவனுவான இவ்வுலகில் உள்ளவற்றையெல்லாம் ஞானங்களுடைய பரம்பரையால் அறியவேண்டும் எது எது இந்திரியங்களால் கிரகிக்கப்படுகிறதோ

[1] மூலப்பிரகிருதி, மஹத்தத்வம், மனம், ஸூக்ஷ்மபூதமைந்து, இந்திரியங்கள் பத்து, ஸ்தூலபூதங்களைந்து, பிராணன்

அதுஅது வயகதமெனபது உறுதி. இநதிரியஙகளுககெடடாமல ஏ
விஞலஅறியததககதானது அவயகதமெனறு அறியததககது தே
முடையவன ஐமபொறிகளை அடககுவதஞல தணணீரிஞல திருப
யடைவதுபோலத திருபதியடைகிருன ஆதமாவை உலகததிலவிய
பிததாகவும உலகஙகளை ஆதமாவினிடததிலவியாபிததவையாகவு
பாாததுப [1]பாாவாதததை அறிநதவனுடைய ஞானமூலமானசகதிய
னது நசிககிறதிலலை. எலலாநிலைமைகளிலும எபபொழுதும எலலா
பிராணிகளையுமபாாபபவனும பிரமமமுமானவனுககு அசுபததுட
ஸமபநதம ஏறபடுகிறதிலலை உலகததில புததியினதெளிவாலுண
டானஞானததிஞல மோகததாலுணடான பலவிதமான கிலேசஙகளை
விலககிககொணடு நடபபவனுககு உலகஙகளுடைய மாாககமானத
நசிககிறதிலலை [2]சாஸதிரததைஅறிநதபகவானுனவா ஆதியநதமற
றையறிநதவனென அவனை ஆதமாவிலிருககிறவனுகவும நாசமிலலாத
வனுகவும காததாவாகாதவனுகவும சரீரமிலலாதவனுகவும சொன
னா தான செயதவினையிஞல எபபொழுதும துககததையடைநத
பிராணியானது தன துககததைவிலககிககொளவதறகுப பலஜநது
களைககொலலுகிறது, அதஞல வேறு பல புதியவினைகளை அடைகி
றது, பிறகு நோயாளி அபததியததால வருததமடைவதுபோல
அநத வினையிஞல திருமபவும வருததமடைகிறது எபபொழுது
மோகததால அநதனும துககஙகளை ஸுகமெனறு நினைபபவனு
மானவன (கயிறறிஞல) மததுககடடுபபடுவதுபோல வினைகளாலே
கடடபபடுகிருன, கடையவுமபடுகிருன பிறகு காமஙகளினஉதயததி
ஞலே இமமையில தனககுணடான பிறவியில கடடபபடடுப பல
துனபஙகளையடைநது ஸமஸாரததில சககரமபோலச சுழலுகிருன.
அபபடிபபடட நீ பநதநிவிருததியுடையவனும வினையினினறுமநீங
கியவனும எலலாவறறையுமறிநதவனும எலலாவறறையுமஜயிததவ
னும (ஒனறிலும) விருபபமிலலாதவனுமாகி ஸிததியிலிருககககூட
வாய அநேகாகள (இநதிரியஙகளுடைய) அடககததால புதிதான
பநததததை நிவிருததிததுவிடடுத தவததினவனமையிஞல கெடுத
லிலலாததும ஸுகததைவிளைவிபபதுமான ஸிததியைஅடைநதிருக
கிருாகள

---

[1] பாமமம

[2] 'தீாததவித' எனபது மூலம், 'மோக்ஷோபாயததை அறிநதவன' என்பது பழையவுரை.

முநநூறறுமுபபததேடடாவது அதயாயம்

மோக்ஷதாமம் (தொடர்ச்சி.)

—— ❖ ——

(நாரதர் சுகருக்கு உலகஇயல்புகளைச்சொல்லி மோக்ஷோபாயத்தை உபதேசித்தது தொடர்ச்சி)

மனிதன சோகமறறதும சோகநாசததைபபயனுகவுடையதும சாநதியைசசெயவதும மஙகளகரமுமான சாஸதிரததைககேடடுப புததியை அடைகிறுன, புததியைஅடைநது ஸுகமாக விருதத்தியை அடைகிறுன அநேகமாயிரம சோககாரணஙகளும அநேகபய காரணஙகளும தினநதோறும மூடனை வநதடைகினறன, பணடிதனை அடைவதிலலை ஆகையால அனிஷடநாசததிறகாக எனனிடமிருநது இதிஹாஸததை அறியககடவாய புததியானது வசததிலிருககுமானுல (புருஷன) சோகநாசததை அடைகிறுன புததிககுறைவுளளவாகள அனிஷடததினசோகதையாலும இஷடவஸதுவினபிரிவாலும மனததில துககததை அடைகிறுாகள திரவியஙகள நஷடமானபொழுது அவறறினகுணஙகளைச சிநதிககககூடாது அவைகளை ஆதரிககிறவனுககு ஸநேகபநதம விடுகிறதிலலை ஆசைபறறியிருபபதில தோஷததைப பாாககவேணடும ஹிததததை அனிஷ்டமபோலப பாாககவேணடும அபபடியிருநதால விரைவில வைராககியததை அடைவான சென றதைககுறிததுத துககிபபவனுககு அாததமுமிலலை, தாமமுமிலலை, புகழுமிலலை (அவன) வறுமையையும அடைகிறுன அவனுககு அது திருமபி வருவதுமிலலை எலலாபபிராணிகளும விருமபியவறறைஅடைவதுமஉணடு, பிரிவதும உணடு இநதசசோக காரணம ஒருவனுககுமாததிரம உணடாகுமெனபதிலலை இறநதவனைககுறிததோ நஷடவஸதுவைககுறிததோ அலலது சென றதைககுறிததோ பசசாததாபமடைகிறவன துககததினுல துககததையடைகிறுன (ஆகையால) இரணடுஅனாததஙகளை அடைகிறுன உலகஙகளில ஜனபரமபரையைபபாாததுப புததியைஅடைநதவாகள கணணீாவிடமாடடாாகள எலலாவறறையும நனருகபபாாககிறவனுககுக கணணீருககுரிய செயகை ஏறபடுகிறதிலலை சரீரததைபபறறியவையும மனததைபபறறியவையுமான துககஙகள உணடானுல பரிகரிககககூடாதவிஷயததில கவலையடையககூடாது இநததுககததைநினையாமலிருபபது அதறகு மருநதாகும நினைபபதனுல துககம விலகுகிறதிலலை, அதிகமாகவும விருததியடைகிறது புததியினுல மனத

துக்கத்தை விலக்கவேண்டும் மருந்துகளால் சரீரத்தைப்பற
துக்கத்தை நிவிருத்திக்கவேண்டும் இதுவே அறிவின் திறம்
ஞாகளுக்குச்சமமாயிருப்பதை அடையக்கூடாது யௌவனமும்
கும் உயிரும் பொருட்குவியலும் ஆரோக்கியமும் விரும்பியதை
டதலும் நிலையற்றவை அறிவுள்ளவன் அவைகளில் ஆசைவைக்கக
து தேசத்திற்குண்டான துக்கத்தைக்குறித்து ஒருவன் துக
கூடாது (நிவிருத்திக்கும்) உபாயத்தை அறிவானுனல் துக்கப
மல் அதை விலக்கவேண்டும் ஜீவித்திருப்பதில் ஸுகத்தைக
டிலும் துக்கமே மிகுதியாயுள்ளது இந்தவிஷயத்தில் ஸந்தேக
லை மோகத்தால் இந்திரியவிஷயங்களில் விருப்பமும் மரணத்தில்
றுப்பும் உண்டாகின்றன ஸுகம் துக்கம் இரண்டையும் தள்ளுகிற
திரும்புதலில்லாத பிரம்மபதத்தை அடைகிறுன் அவனைக்குறி
ப பண்டிதர்கள் துக்கிக்கிறதில்லை ஆத்தங்களைவிடுவதும் துக
அவைகளைக்காப்பதும் துக்கம் அவைகளை அடைவதும் துக்கமே
கையால்) இவைகளின் நாசத்தைக்குறித்துக் கவலையடையக்கூ
து மனிதர்கள் வேறுவேறுயிருக்கிற பெருஞ்செல்வத்தையடை
ம் திருப்தியடையாமலே நாசத்தையடைகிறார்கள் பண்டிதர்கள்
தோஷத்தை அடைகிறார்கள் கூட்டங்களெல்லாம் அழிவை முடி
வுடையன மிக்மேலேஉயர்தல் விழுதலை முடிவாகவுடையது
கைகள் பிரிவை முடிவாகவுடையன உயிர் மரணத்தை முடி
வுடையது ஆசைக்கோ முடிவென்பது இல்லை ஸந்தோஷம்
லானஸுகம் ஆகையால் அறிஞர்கள் இம்மையில் ஸந்தோஷத்தை
தனமாகக்கருதுகின்றார்கள் நடந்துகொண்டிருக்கிறபிராயமா
இமையளவும்நிற்பதில்லை நிலையில்லாதசரீரங்களில் எதை நிலை
ளதாகநினைக்கலாம்? பிராணிகளின் தன்மையை ஆலோசித்து மன
றகெட்டாத ஆத்மாவையறிந்தவர்களும் (ஸம்ஸார) மார்க்கத்தைக
ந்தவர்களுமானவர்கள் துக்கத்தையடையார். காமங்களைத்தேடு
வனும் திருப்தியடையாதவனுமாயிருக்கையில் புலியானது பசு
எடுத்துக்கொண்டுபோவதுபோல் அவனை மிருத்யுவானது எடுத்
கொண்டுபோகிறது அப்படியிருந்தாலும் துக்கத்தைவிலக்குவத
ரியஉபாயத்தைத் தேடவேண்டும் துக்கியாமலே ஆரம்பிக்கவே
டும் முயறசிசெய்வதனால் வியஸனமில்லாதவனாகவேண்டும் சப
திலும் ஸ்பரிசத்திலும் ரூபத்திலும் கந்தத்திலும் ரஸத்திலும் தன
னுக்கும் தனமில்லாதவனுக்கும் அனுபவிப்பதைப்பார்க்கிலும்
றுஒன்றுமஇல்லை பிராணிகளுக்குச் சேர்க்கையில்லாவிட்டால்

துககமெனபதிலலை (ஆகையால) எலலாவறறினுடைய பிரிவிலும இயறகைமாறுமல துககியாமலிருககவேணடும தைரியததால குறி யையும வயிறறையும காககவேணடும கணணுல கைகாலகளைக காகக வேணடும கணணையும காதையும மனததால காககவேணடும மன ததையும வாககையும விததையால காககவேணடும மிததிராகளிடத திலும மறறவாகளிடததிலும ஸநேகததைவிலககிககொணடு காவ லிலலாமல ஸஞசரிபபவனே சுகமடைவான அவனே பணடிதன ஆதமாவில பறறுதலுடையவனும விருபபமறறவனும ஒருபொருளு மிலலாதவனுமாகி ஆதமாவாகிறதுணையோடுஸஞசரிபபவன ஸுக மடைவான

மூனநூறறுமுபபததொனபதாவது அதயாயம

மோக்ஷதாமம். (தொடர்ச்சி.)

(சுகர் வைராக்யமடைந்து கைலை சென்றது)

ஒருவனுககு ஸுகதுககஙகளில வேறுபாடானபுததியானது உணடாகுமானுல அவனை பாஜஞையாவது அலலது நலலீதியாவது ரக்ஷிககிறதிலலை, சகதியும ரக்ஷிககிறதிலலை (அவன்) இயறகையால முயறசியைச செயயவேணடும முயறசியுடையவன கெடுதலையடைய மாட்டான பிரியமான ஆதமாவை ஜரை மாணம நோயகள இவறறி னினறும காபபாறறவேணடும சரீரததைசசோநதவைகளும மனத தைசசோநதவைகளுமான நோயகள கூரியமுனையுடையவைகளும வலியவிலலாளிகளால விடபபடடவைகளுமான பாணஙகளபோலச சரீரஙகளைப பிளககினறன ஆசைகளாலேவருததமுறறவனும நடுக கததைஅடைநதவனும ஜீவிததிருபபதில ஆசையுளளவனும தன வசமிலலாதவனுமாயிருபபவனுடையசரீரமானது நாசததிறகு இழுக கபபடுகிறது இராபபகலகள மனிதாகளுடையஆயுளையெடுததுக கொணடு மேலேமேலே நதிகளுடைய பிரவாகஙகளபோலப போகின றன, திருமபுவதிலலை சுகலகிருஷணபக்ஷஙகளுடைய இநதமாறு தலானது பிறநதவாகளானமனிதாகளை மிகவும ஜீரணமாககசசெய கிறது ஒருநிமிஷமும நிறகிறதிலலை ஸூாயன ஜரையிலலாதவனுகி உதிததும அஸதமிததும பிராணிகளுடைய ஸுகதுககஙகளை ஜீரண மாககசசெயகிறுன முனபாாககபபடாதவைகளும (போயவிடுமோ வெனறு) சஙகிககபபடாதவைகளுமான மனிதாகளுடைய இஷடங

நம அனிஷடஙகளுமான பொருளகளை இரவுகள எடுததுககொ
டுபோயவிடுகினறன புருஷனுககு வினையினபயனுனது பாதீன
க இலலாமலிருநதால எவன எதை விருமபுவானே அதை முயறசி
லலாமல விருமபியபடி அடைவான. மிககமுயறசியுளளவாகளும்
மாததியமுளளவாகளும புததிமானகளுமான மனிதாகளும எ
ககாமஙகளாலுமகுறைவடைநது பயனடையாதவாகளாகக காண
கிறாகள மறறவாகளானபுருஷாதமாகள புததிஹீனாகளும குண
லலாதவாகளும மறறததீமைகளையுடையவாகளுமாயிருநதும விரு
ாவறறையெலலாம அடைநதவாகளாகக காணபபடுகிறாகள ம
ருவன பிராணிகளுககுததுனபஞசெயவதிலும உலகததைவஞசி
லும எபபொழுதும முயறசியுளளவனுயிருககிறுன அவன(விஷய
ஙகஙகளிலேயே ஜரிததுவிடுகிறுன ஒருவிதமானபிரவிருததியுமி
மல உடகாாநதிருககிறஒருவனை ஸமபததானது (தானே) வநதடை
து வேறொருவன வேலைகளைசசெயதும அடையமுடியாததை
டைகிறதிலலை மனிதனிடததில இயறகையாயுளளகுறறததை
ாலனு ஒரிடததிலுணடானவீாயம திருமப வேறிடமபோகிறது
பபையிலவிடபபடடவீாயததிறகுக காபபம உணடாகிறதோ
லலையோ. வீாயததினுடையபரிணுமமானது மாமபூவுககுநிகராக
ணபபடுகிறது புததிரனைவிருமபுகிறவாகளும பினஸநததியைவி
புகிறவாகளும(காாப)ஸிததியிலமுயறசிககிறவாகளுமான சிலரு
க [1]காபபம உணடாகிறதேஇலலை கோபமுளள ஸாபபததினிட
ஙகுவதுபோலக காபபததினிடமநடுஙகுகிறவாகளுககு மரிதத
ன அவாகளுடையதநதை திருமபிவநததுபோல ஆயுளோடுகூடி
நதிரன உணடாகிறுன தேவாகளைபபூஜிததுத தவததைசசெய
நதிரனைவிருமபுகிறதீனாகளாலே பததுமாஸஙகள சுமககபபட
லததைககெடுககினறபுததிராகள பிறககிறாகள தேவபூஜைமு
ஙமஙகளகாரியஙகளாலே அடையபபடடசிலபுததிராகள பித
லஸமபாதிககபபடட மிகுநததனதானயஙகளோடும போகங
ாடும பிறககினறனா ஒனறுககொனறுஸமமதிததுப போகததி
கசசோநது காபபமானது கருவில உபததிரவமபிரவேசிபப
ாலப பிரவேசிககிறது வேறுசரீரஙகளிலசிதறினதும (ஸவாக
கஙகளுககுக) காரணமறறதும சரீரததோடுகூடியதும பிரா
ககுததடைஉணடாகுஙகாலததில மாமஸசிலேஷமஙகளோடு ப
கினறதுமானபிராணியை வேறுசரீரஙகள அடைகினறன [2]சோ

[1] ‘அணடம’ எனபது மூலம [2] ஒருஸலோகம விடபபடடது

கையினால் வயிற்றில்வைக்கப்பட்டதும் அசேதனமுமானபிந்துவா னது எந்தஉபாயத்தால் ஜீவனுள்ளகாப்பமாயிருக்கிறதென்று நீ அறி கிறாய்? அன்னபானங்களும் பக்ஷிக்கப்பட்டபக்ஷணங்களும் ஜீரணமா கிறஅந்தஉதரத்திலேயே கார்ப்பமானது ஏன் அன்னம்போல் ஜீரண மாகிறதில்லை? உதரத்திலிருக்கிறமலமூத்திரங்களுக்கு (வெளியில்) போக்கானது ஸ்வபாவத்தாலே அமைந்திருக்கிறது ஸ்வாதீனமற்ற ஜீவன் தரிப்பதற்கும் விடுவதற்கும் காத்தாவாகிறதில்லை சிலகாப் பங்கள் உதரத்திலிருந்தும் கரைந்துவிடுகின்றன சில வெளியில் வரும்போது மரிக்கின்றன சில (பூரணமாகவே) ஜனிக்கின்றன இந்தக்கருவினஸம்பந்தத்திலிருந்தும் விடுபடுகிறஜீவன் ஒருபிரஜை யையும் அடைகிறான் (அப்படியிருந்தும்) மறுபடியும் துவந்துவ ங்களில் பற்றுகிறான் அவன் ஒருவனுக்குப்பிறகு கூடப்பிறந்த மையால் அவனிடமிருந்து உண்டான [1]ஐந்தும், [2]ஏழாவதான அவஸ் தையையும் ஒன்பதாவதான அவஸ்தையையும் அடைகின்றன, நூறு பிராயம் இருப்பதில்லை மனிதர்களுடைய [3]சோகங்கள் மேல்வருவ தற்கு நிமித்தமாகா இதில் ஸந்தேகமில்லை வேடர்களாலே அறப் மிருகங்கள் துன்பமடைவதுபோல் மனிதர்கள் வியாதிகளாலே பீடிக் கப்படுகிறார்கள் வியாதிகளால் துன்பப்படுகிறவர்களும் அதிகமான தனத்தைக்கொடுப்பவர்களுமாயிருப்பவர்களுடையதுன்பத்தைவைத் தியர்கள் முயற்சிசெய்தும் போக்குவதில்லை மிக்கஸமாத்தர்களும் பூரணமானமருந்துகளையுடையவர்களுமான அந்தவைத்தியர்களும் வேடர்களாலே மிருகங்கள் துன்பமடைவதுபோல் வியாதிகளால் துன்பமடைகிறார்கள் அவர்கள் கஷாயங்களையும் பலவிதமான கிரு தங்களையும் பானம்செய்தும் பெரிய யானைகளால் மரங்கள் முறிக்கப் படுதல்போல் ஜரையினால் முறிக்கப்படுகிறவர்களாகக் காணப்படுகின் றனர் பூமியில் நோயினால் பீடையடைந்தமானகளுக்கும் பறவைக ளுக்கும் கொடியவிலங்குகளுக்கும் தரித்திரர்களுக்கும் எவர்கள் வைத்தியம்செய்கிறார்கள்? அனேகமாக அவர்கள்(வியாதியால்) துன் பமடைவதில்லை பட்டணத்திலிருப்பவர்களும் (ஒருவராலும்) நெரு ங்கமுடியாதவர்களும் உக்கிரமானபராக்கிரமமுடையவர்களுமாயினும்

[1] 'பூதங்கள்' என்பது பழையவுரை

[2] ஜீவனுக்குள்ளபத்து அவஸ்தைகளாவன —கார்ப்பவாஸம், ஜனனம், பால் ம், கௌமாரம், பௌகண்டம், யௌவனம், ஸ்தாவிரயம், ஜரை, பிராணரோ ம், நாசம் என்பவை

[3] 'யோகா ' என்பது மூலம், 'ஸாமாத்தியங்கள்' என்பது பழையவுரை

ரசாகளை நோயகள வியாபிததுப புலியா விலஙகுகளைப பகஷிபபத்
ாலப பகஷிககினறன இவவிதம வேதனையால்அறிவறறதும சோ
ாகஙகளாலநிரமபியதுமான உலகம வலிய (ஸமஸாரப) பிரவாஹ
ல சிதறஅடிதது விரைவிலஇழுககபபடுவதைப பாா விதி
பபடடவாகள தனததாலும ராஜயததாலும உககிரமானதவதத
ம அமைபபை மீறுகிறதிலலை முயறசிககேறறபயன கிடைககும
ல எலலோரும மரிககமாடடாாகள, மூபபடையமாடடாாகள
ருமபியவறறையெலலாம அடைநதவாகளுமாவாாகள, அபபிரிய
தப பாாககமாடடாாகள எலலோரும உலகில மேலே மே
ருபபதறகே ஆசைபபடுகிறாாகள, சகதிககுததககபடி முயறசியு
சயகிறாாகள அது அபபடியே ஆகிறதிலலை தனமததால மயக
டைநதவாகளையும மதுபானததால மயககமடைநதவாகளையும சூ
ரும பாாககிரமமுடையவாகளும தவறுதலிலலாதவாகளும உபாஸி
றாாகள சிலருககு நனறாகபபாாககபபடாமலே துனபஙகள வில
டுகினறன. மறறவாகளுககுத தமமுடையபொருளும அடையபப
றதிலலை காமஸிததிகளில பயனகள வெவவேறாகக காணபப
னறன எலலோரும செலவததைவிருமபுகையில சிலா பலலககு
மககினறனா, சிலா பலலககேறிச செலலுகினறனா, சிலா தேரு
முனபோகினறனா சோநதமகிழுமமனிதாகளில அநேகாகள ஸ
யை இழநதவாகளாயிருககினறனா அநேகமனிதாகள தனிததவ
விதமானஸதிரீகளை அடைகினறனா (இதறகு) வேறான இநதப
ஸதுவைப பாா இவைகளில மோகததை அடையாதே, தாம
தாமம இரணடையும விடு ஸததியமஅஸததியம இரணடையு
டு ஸததியமஅஸததியம இரணடையுமவிடடு எதனாலவிடடாயோ
தையும விடு ரிஷிகளில சிறநதவனே! தேவாகள பூலோகதத
டு ஸவாககததையடையககாரணமானதும மிககசிறநததும ர
யமுமான இதனை உனககுச சொனனேன” எனறுசொனனாா

சிறநதபுததிமானும தீரருமானசுகா நாரதருடையவாாத
யககேடடு மனததிலஆலோசிதது நிசசயததையடையவிலலை ‘பு
ராாகளாலும மனைவிகளாலும பெரியகிலேசம உணடாகும விதத
யககறபதில பெரியசிரமமிருககிறது. அறபமானவருததமுடை
ம பெரிய பயனுடையதும சாஸவதமானஸதானததிறகுஸாதன
ாயிருபபது எதுவாகும?’ எனறு எணணினாா பிறகு [1]மிகவு
மலான தாமததையுணாநதஅவா ஆதமாவுககுககதியாகநிசசயிக

---

[1] ‘தாமததில பெரிதையும சிறிதையும அறிநத’ எனறுமகொளளலாம.

படடதும மேலானதும மோக்ஷததைசசாநததுமானகதியை
ழகூாததகாலமஆலோசிதது, 'நான எபபடி பநதமறறவனாகி உத
மானகதியை அடைவேன? மறுபடியும பிறவிககடலில திருமபா
நுபபேன? மறுபடியும திருமபுதலஇலலாத மேலானதனமை
விருமபுகிறேன எலலாஸஙகஙகளையுமவிடடு மனததினால கதியை
சயிதது எவவிடததில எனனுடைய ஆதமாவானது ஸுகத
படையுமோ அவவிடததில செலலுவேன எதில குறைவிலலா
னும நாசமிலலாதவனும விகாரமிலலாதவனுமாயிருபபேனோ அ
மேலானகதியை எனனால யோகமினறிச சகதியினால அடையமு
பாதே எநதயோகததால முகதியடைநதவனுககுக காமஸமப
முணடாகிறதிலலையோ அபபடிபபடட யோகததையடைநது
ததையும சரீரததையும விடடுவிடடு வாயுரூபமாகித தேஜ
னுடைய ஸமூகமாயிருககிறஸூாயனிடம பிரவேசிபபேன
திரன தேவகணஙகளால க்ஷயததை அடைவதுபோல இ
ஸூாயன க்ஷயததை அடைவதிலலை. சநதிரலோகததையடைநத
டுககததுடன பூமியில விழுகிறான, திருமபவுமே ஏறுகிறா
சநதிரன எபபொழுதும குறைவையடைகிறான திருமபவும நிர
தல அடைகிறான அடிககடி (உணடான) இநதவிருததிக்ஷ
ளை அறிநது (இநதசசநதிரனுகிறபிதிருலோகததை) நான வி
மாடடேன ஸூாயனோவெனறால உககிரமானகிரணஙகளால
ஙகளைத தபிககச்செயகிறான. எநநாளும குறைவறறமணட
டையவனாகி மறறவறறினஒளியைக கவாகினறான ஆகையி
னககு மிகவிளஙகுகினறஒளியையுடைய ஸூாயனை அடைவ
ரூபமிருககிறது (ஒனறினாலும) ஆககிரமிககமுடியாமல ஸம
றற அநதராதமாவுடன இநத ஸூாயனிடம வஸிபபேன ஸூ
னுடையஸதானததில இநதசசரீரததைவைததுவிடடு ரிஷிகளோ
ான் மிகவுமபொறுககமுடியாத ஸூாயனுடைய (அநதாயாமியா
தஜஸில [1]வஸிபபேன விருக்ஷஙகள, மலைகள, பூமி, பததுதி
ள, தேவாகள, அஸுராகள, கநதாவாகள, பிசாசஙகள, உரகாக
ராக்ஷஸாகள ஆகியஇவாகளைக கேடடுககொளளுகிறேன உல
ளில எலலாபபிராணிகளிடததிலும பிரவேசிககபபோகிறேன,
தகமிலலை எலலாததேவாகளும ரிஷிகளோடுகூட எனனுடை
யாகததினவீாயததைப பாாககடடும' எனறுசொலலிவிடடு உட
லகஙகளிலபிரஸிததிபெறற அநதநாாதமுனிவருககு அனுமதிகெ

1 'யாஸயாமி' எனபது வேறுபாடம, 'அடைவேன' எனபது பொரு

அவரிடமிருந்து அனுமதிபெற்றுக்கொண்டு பிதாவினிடம் சென்
அந்தச்சுகமுனிவர் மஹாத்மாவான க்ருஷ்ணத்வைபாயனரென்
(வ்யாஸ) முனிவரை நமஸ்கரித்துப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து அவ
ம் விடைபெற்றுக்கொண்டார் (அப்பொழுது) மஹாத்மாவான
ந்த) முனிவரும் சுகருடைய அந்தவார்த்தையைக்கேட்டுப் ப்ரீதி
டந்து திரும்பவும் அவரைநோக்கி, 'ஓ! புத்திர! இப்பொழுது
விஷயத்தில் நேத்திரத்தைத் திருப்திசெய்விக்கும் அளவு நில்' என
சொன்னார் சுகர் அபேக்ஷயில்லாதவரும் ஸ்நேஹமில்லாதவரு
ஸந்தேஹமில்லாமல் மோக்ஷத்தையேநினைத்துப் போவதற்கே
த்தைச் செலுத்தினார் முனிவர்களில் சிறந்தவரான அந்தச்சுகர்
ரவைவிட்டுவிட்டு ஸித்தர்களுடையஸங்கங்களால் அடையப்பட்ட
ாலமான கைலமலையின் உச்சியை அடைந்தார்

மூந்நூற்றுந்நூற்பதாவது அத்யாயம்

மோக்ஷ தர்மம் (தொடர்ச்சி)

(சுகர் யோகஞ்செய்து ஸ்வர்க்கத்துக்குப்புறப்பட்டதும் தம்பிதா
ழைத்தால் மறுமொழிசொல்லும்படி தேவர்களுக்குச் சொல்லியதும்)

ஓ! பாரத! அந்தவ்யாஸருடைய புத்திரரானவர் கைலமலை
கொடுமுடியிலேறி ஸமமும் ஏகாந்தமும் புற்களில்லாததுமான
த்தில் உட்கார்ந்தார் முறைப்படி யோகத்தை அறிந்த அவர் சாஸ்
படியும் அனுஷ்டானப்படியும் பாதமுதலான அங்கங்களில் கிரம
க ஆத்மாவை நிறுத்தினார் பிறகு வித்வானான அவர் ஸூர்யன்
ருக்கஉதயமாயிருக்கையில் கிழக்குமுகமாகக் கைகால்களைமடக்கி
ண்டு வணக்கத்துடன் உட்கார்ந்திருந்தார் புத்திமானான அவ
ாகத்தைச்செய்ய முயற்சித்தவிடத்தில் பக்ஷிஸஞ்சாரம் இல்லை
இல்லை, கண்ணுலபாக்கக்கூடியதொன்றும் இல்லை அப்பொ
து அவர் எல்லா ஸம்பந்தமும்விட்டுவிலகின ஆத்மாவைப் பார்த்தா
வர் பரமான அந்த ஆத்மஸ்வரூபத்தைப் பார்த்துவிட்டுப் பிறகு மி
ம் மகிழ்ச்சியடைந்தார் அவர் திரும்ப மோக்ஷமார்க்கத்தையடை
தினபொருட்டு யோகத்தையடைந்து பெரியயோகியாகி ஆகாய
த அதிக்கிரமித்தார் அதன்பிறகு தேவரிஷியான நாரதரைப்பி
க்ஷிணஞ்செய்து பரமரிஷியான அவருக்குத் தம்முடையயோகத்தை
தெரிவிக்கலானார் 'தவத்தையேதனமாகக்கொண்டவரே! மார

கத்தைத் தெரிந்துகொண்டேன் பிரவிருத்தித்துவிட்டேன் உம
க்ஷேமமுண்டாகட்டும் மிக்ககாந்தியுள்ளவரே! உம்முடைய அ
கிரகத்தால் இஷ்டமான கதியை அடையப்போகிறேன்' என
வியாஸபுத்திரரானசுகர் நாரதரால் அனுமதிசெய்யப்பட்டு (
ரை) வணங்கி மறுபடியும் யோகத்தையடைந்து ஆகாயத
சென்றார் கைலாஸத்தின்பின்பாகத்திலிருந்துகிளம்பி ஆகாயத
ஸஞ்சரிக்கிறவரும் காந்தியுள்ளவரும் நல்லநிச்சயமுடையவரும
அந்தவியாஸபுத்திரர் அப்பொழுது ஸ்வர்க்கத்தைக்குறித்துக் கி
பினார். மேலேகிளம்பினவரும் கருடனுக்குச்சமமானகாந்தியுடை
ரும் மனத்துக்கும் வாயுவுக்கும் சமமானவேகமுடையவரும் பி
மணசிரேஷ்டருமான அவரை எல்லாப்பிராணிகளும் பார்த்தன பி
அக்கினிக்கும்ஸூரியனுக்கும் நிகரானகாந்தியுடையஅவர் எல்
தாமாயிருக்கிறநிச்சயத்தால் மூன்றுஉலகங்களிலுமுள்ள எல்லா
றையும் நினைத்துத் தேவலோகத்தைச்சேர்ந்தமார்க்கத்தை அ
தார் ஒரேமனமாகப்போகிறவரும் பற்றில்லாதவரும் ஒரிடத்திலி
தும் பயமில்லாதவருமான அவரை ஜங்கமஸ்தாவரங்களானஎல்
பிராணிகளும் பார்த்தன, அப்பொழுது சக்திக்குத்தக்கபடி நிய
மாகப் பூஜிக்கவும்செய்தன தேவர்கள் அவரைத் தேவலோக
லுள்ள புஷ்பவர்ஷங்களாலே அலங்கரித்தார்கள் அவரைப்பார்த
கந்தர்வர்கள் அப்ஸரஸுகள் இவர்களுடைய எல்லாக்கூட்டங்க
ஆச்சரியத்தையடைந்தன. ஸித்தியை அடைந்தரிஷிகளும், 'த
தால்ஸித்தியைப்பெற்றவரும் ஆகாயத்தையடைந்தவருமான இ
யார்? கீழேஉடலும் மேலே நிமிர்ந்தமுகமுமுடையவராய் நேத்தி
களாலே நன்றாக [1]வகிக்கப்படுகிறார்' என்று மிகுந்தஆச்சரியத
அடைந்தார்கள் பிறகு சிறந்ததர்மத்திலமனமுடையவரும் மூவுல
களிலும்பிரஸித்திபெற்றவருமான அவர் ஆதித்தியனை நன்றாகப்
த்து மௌனமாக (வேகத்தாலுண்டான) சப்தத்தால் அகண்டம
ஆகாயமுழுமையும் பூரணம்செய்கிறவர்போலக் கிழக்குமுகமா
சென்றார் ஓ! அரசனே! அவர்வருகிறதைப் பஞ்சசூடைமுதல
எல்லா அப்ஸரஸுகளுடைய கூட்டங்களும் பார்த்து உடனே பர
புள்ளமனமுடையவைகளும் மிகவும்மலர்ந்தகண்களுடையவைகளு
இது எந்தத்தெய்வதம் உத்தமகதியையடைந்ததும் பலமானநிச
முடையதும் ஆசையற்றதும் முக்தியடைந்ததுபோன்றதுமாகி
ங்கேவருகிறது?' என்று மிக்க ஆச்சரியமுடையவைகளுமாயின பி

[1] 'எல்லோரும் பார்க்கின்றனர்' என்பது கருத்து

ர ஊர்வசியும் பூர்வசித்தியும் எப்பொழுதும்வஸிப்பதாகிய மலய
னகிறபர்வத்தைத் தாண்டினார் அவர்களும் பிரம்மரிஷிபுத்திர
அவர்விஷயத்தில் மிக்க ஆச்சரியத்தை அடைந்தார்கள் 'புத்தியி
டையகில்லைமையானது ஆச்சரியம் வேதியரானவியாஸர் வேதாப்பி
வத்திலபற்றினவராயிருக்க, இவர் சிறுபிராயத்திலேயே சந்திரன
ல ஆகாயத்தில் ஸஞ்சரிக்கிறார் இவர் பிதாவின்பணிவிடை
ல மிகவும்சிறந்தபுத்தியை அடைந்தார் பிதாவினிடம்பக்தி
டயவரும் பலமானதவமுடையவரும் பிதாவுக்குஇஷ்டமானபுத்
நுமான இவர் (இவரைத்தவிர) மற்றவிடத்தில் மனமில்லாதவரான
தபபிதாவினுலே எப்படிவிடப்பட்டார்?' என்கிறஊர்வசியினுடைய
தையை மேலானதாமத்தையறிந்தசுகர் கேட்டு அந்தவார்த்
யிலமனம்பற்றினவராய் எல்லாத்திக்குகளையும் பார்த்தார் அவர்
பொழுது ஆகாயத்தையும் மலைகளும் தோப்புகளும் காடுகளு
ளபூமியையும் தடாகங்களையும் ஆறுகளையும் பார்த்தார் அவ
த்தில் அவரைச்சுற்றி எல்லாத்தேவர்களும் வெகுமானித்து அஞ
செய்துகொண்டு பார்த்தார்கள் அப்பொழுது பரமதாமத்தை
ந்தசுகர் அந்தத்தேவதைகளைநோக்கி, 'பிதாவானவர், 'சுகர்'
றுகூப்பிட்டுக்கொண்டு என்னைப்பின்தொடர்ந்துவருவாரானல்
களெல்லாருமே ஜாக்கிரதையுடன் அவருக்கு விடைகூறவேண
. நீங்களெல்லாரும் ஸ்நேகத்தால என்னுடையசொற்படி செய்ய
ண்டும்', என்றுசொன்னார் சுகருடைய வார்த்தையைக்கேட்டு ஜல
காடுமசிரமபியதிக்குகளும் ஸமுத்திரங்களும் நதிகளும் மலைகளும்
வேதியரே! அப்படியே நீர்கட்டளையிடுகிறபடி ஆகட்டும் ('சுகர்
று) அழைக்கிறவியாஸமுனிவருக்கு நாங்கள் மறுமொழி சொ
றோம்' என்று நாலுபக்கத்திலும் சுகரைநோக்கிச் சொல்லின

மூந்நூற்றுநாற்பத்தோராவது அத்யாயம்

மோக்ஷதாமம் (தொடர்ச்சி.)

(சுகர் சென்றபின் வ்யாஸர்வருந்தியதும் பரமசிவன் வரமளித்ததும்)

பிரம்மரிஷியும் மிகப்பெரியதவமுடையவருமானசுகர் இவ
மானவார்த்தையைச்சொல்லி [1]நான்குவிதமான தோஷங்களையு

---

[1] ஸத்வகுணத்தாலுண்டானவைகளும் மோக்ஷத்திறகுத்தடையாயுள்ள
களுமான தாமம், ஞானம், வைராக்யம், ஐச்வர்யமென்பவைகள்

தள்ளிவிட்டு யோகஸித்தியில் நிலையடைந்தார், [1]எட்டுக்குணமு
தமனையுமவிட்டு [2]ஐந்துவிதமானராஜஸையும் விட்டார். பிறகு பு
மானான அவர் ஸத்வகுணத்தையும் விட்டார் அது ஆச்சரி
யிருந்தது பிறகு அவர் நித்தியமும் நிர்க்குணமும் விங்கசரீர
தும் பிரம்மரூபமுமான அந்தப்பதத்தில் புகையில்லாத அக்னிபோ
ஜ்வலித்துக்கொண்டிருந்தார் (அப்பொழுது) அந்தக்ஷணத
[3] கொள்ளிகள் விழுந்தன, திக்குகள் எரிந்தன, பூமி நடுங்கிற
அஃது ஆச்சரியமாயிருந்தது, மரங்களின்கிளைகள் ஒடிந்துவிழுந்
மலைகளின்கொடுமுடிகள் சரிந்தன, பேரிடிகளுடையசப்தங்கள
பூமி பிளந்ததுபோலாயிற்று, ஸூர்யன் பிரகாசிக்கவில்லை, அ
ஜ்வலிக்கவில்லை, குளங்களும் ஆறுகளும் ஸமுத்திரங்களும் க
கின, இந்திரன் சுவையும் நல்லமணமுமுள்ள ஜலத்தை வரு
தான், திவ்யமானகந்தத்தை வகிப்பதும் சுசியுள்ளதுமானகா
வீசியது, ஓ! பாரத! அந்தச்சுகர் வடதிக்கையடைந்து நிகரற்ற
களும் திவ்யங்களும் இமயமலைக்கும்மேருவுக்கும் ஒப்பானவைக
மிகநெருங்கினவைகளும் வெளுத்தவைகளும் பொன்னிறமானவை
ளும் ரஜதமயமானவைகளும் ஸுவர்ணமயமானவைகளும் சுபம
வைகளும் உயரத்திலும் குறுக்கிலும்நூறுயோஜனை விரிவுள்ளவை
ளும் அழகுபொருந்தியவைகளுமான இரண்டுகொடுமுடிகளைக் க
டார் அவர் சங்கையற்றமனத்துடன் அப்படியே பாய்ந்தார்
மஹாராஜனே! பிறகு மலையினுடைய இரண்டு முடிகளும் சீக்
மாகவே இரண்டாகப் பிளக்கப்பட்டவைகளாகக் காணப்பட்ட
அஃது ஆச்சரியமாயிருந்தது பிறகு பர்வதத்தின்கொடுமுடிகளை
ருந்தும் விரைவில் வெளியில்வந்தார் அந்தஉத்தமமானமலையான
இவருடையகதியைத் தடுக்கவில்லை பிறகு ஆகாயத்தில் தே
கள், கந்தர்வர்கள், முனிவர்கள், மலையில்வஸிக்கிற மற்றவர்கள் ஆ
இவர்களுடைய பேரொலியானது உண்டாயிற்று ஓ! பாரத! (
யைக்) கடந்து சென்றசுகரையும் இரண்டாகச்செய்யப்பட்ட மலை
யும்பார்த்து அப்பொழுது எங்கும், 'நல்லது நல்லது' என்றசப்த
னது உண்டாயிற்று அவர் தேவர்களாலும் கந்தர்வர்களாலும் மு
வர்களாலும் யக்ஷர்களாலும்ராக்ஷஸர்களாலும் வித்யாதரர்களுடை
கணங்களாலும் பூஜிக்கப்பட்டார் ஓ! மஹாராஜனே! சுகர்செ

[1] பூர்வஷட்கரூபம், 669-ம் பக்கம் குறிப்பிற்காண்க
[2] ஐந்துவிஷயங்களில் பிரவிருத்திக்கச்செய்வன
[3] மகாபுருஷர் பூமியைவிட்டமையால் தூமித்தங்கள் உண்டாயின

ரது ஆகாயமானது நானகுபககததிலும திவயமானபுஷ்பஙகளாக
ுறநததாயிறறு அஙகிருநதுமமேலேலிளமபித தாமாதமாவான
ா ரமணீயமும புஷபிததவிருக்ஷஙகளோடகூடிய வனஙகளையுடை
மான தேவகஙகைகயைக கணடாா அநதககஙகையில (ஜலககிரீ
யில) பறறுதலுடையவாகளும வஸதிரமிலலாதவாகளுமான அப
ஸுகளுடையகூடடஙகள மனததிலவிகலபமிலலாத சுகரைபபாாத
ம விகலபமிலலாமல விளையாடின, ஸநானமுமசெயதன சுகா
ாகிறதைஅறிநது ஸநேகததோடகூடியபிதாவானவா வேகமான
டயுடன பினனுலே தொடாநதாா. சுகரோ வாயுவைககாடடிலுய
லான ஆகாயகமனததைசசெயது தமமுடையபெருமையைககாண
துககொணடு அபபொழுது எலலாமாகிவிடடாா. மிககதவ
டையவயாஸா மகாயோகததாலுணடாகிய சிறநதகதியையடைநத
நிததநிமிஷததில சுகாபுறபபடட இடததை அடைநதாா சுக
வததின கொடுமுடியை இரணடாகசசெயதுவிடடுபபோனதை
வா பாாததாா அபபொழுது அவவிடததிலுளள ரிஷிகள
பாஸ) புததிருடைய (அநதச) செயகையைபபறறிப புகழநதா
ா பிறகு பிதா பெரியகுரலோடு மூவுலகஙகளுமஎதிரொலியிடு
, 'சுகா!' எனகிறநீணடஒலியால அழைததாா தாமாதமாவா
ா அபபோது எஙகும வியாபிதது எலலாஸவரூபமுமாகி எஙகு
விருததிததவாாயிருநது, "போ:' எனகிறசபததததினுல (எலல
றையும) சபதிககசசெயதுகொணடு விடைசொனனுா பிறகு
போ:' என்று ஓரஅக்ஷரததையுடைய உயாநததான நாத
நசசொலலி ஸ்தாவரஜஙகமமானஎலலாஜகததையும ஒனறுசோ
ா [2]அதுமுதல இபபொழுதும மலைகளகுகைகளஇவைகளுடை
கஙகளில தனிததனியாகஉசசரிககபபடடசபதஙகளைச சுகாவிஷ
தில (அவைகள) சொலலுகினறன அபபொழுது சுகா மறைநதி
ு தமதுபிரபாவததைககாணபிததுச சபதமுதலான குணஙகளை
ளிவிடடுப பரமபததததை அடைநதாா அளவறறதேஜஸுளள பு
ருடைய அபபடிபபடடமஹிமையைபபாாதது (வயாஸமுனிவ
வததினதாழவரையில புததிரரையே சிநதிததுககொணடு உ
ாநதாா, பிறகு தேவகஙகையினகரையிலவிளையாடிககொணடிருந
பஸரஸுகளுடைய கூடடஙகள அநதரிஷியையடைநது எலலாரு

---

[1] மரியாதையாகவிளிபபது

[2] 'சுகருககாகசசபதிததுமுதல அவருடைய கீாததியினதொடாச்சி
ாக இபபொழுதும வாாததைககு விடைகூறுகினறன' எனபது

பரபரபபையடைநதவாகளும பிரஜனைத தவறினவாகளுமானூா
முனிசிரேஷடரான அவரைபபாாததுவிடடுச சிலா நீரில அமுஙகி
கள, சிலா புதாகளில நுழைநதாாகள, சிலா வஸதிரஙகளைத தரித
கள அபபொழுது வயாஸமுனிவா புததிரருடையமுகததை
தமமுடையபறறுதலையுமறிநது ஸநதோஷததையும லஜஜையை
அடைநதாா தேவாகளாலும கநதாவாகளாலும சூழபபடடவ
மகரிஷிகளுடையஸஙகஙகளாலபூஜிககபபடடவரும பிநாகமென
விலலைககையிலுடையவருமாகிய பகவானசஙகரா அவரா அ
தாா அபபொழுது மஹாதேவா புததிரசோகததாலதாபததைய
நத அநதவயாஸரைநோககி, 'முனகாலததில நீா வீரியததால அக
பூமி, அபபு, வாயு, ஆகாயமிவைகளுககுநிகரானபுததிரனை எனனி
வரிததீா அபபடிபபடட லக்ஷணததுடன உமககுபபிறநதவ
அநதபபுததிரன உமமுடையதவததினாலும எனனுடையஅனு
கததினாலும நனறுக நிரமபினவனும பிரமமதேஜோமயனும
புளளவனுமானுன அவன, தேவாகளாலும இநதிரியஙகளை ஜயி
மல அடையமுடியாத பரமமானகதியை அடைநதான ஓ! பிர
ரிஷியே! அவனைககுறிதது நீா ஏன தூககிககிறீா? எவவளவுகா
பாவதஙகளிருககுமோ, எவவளவுகாலம ஸமுததிரஙகளிருககு
அவவளவுகாலம உமககும புததிரனுககும அழிவறறகீாததியான
டணடாகும ஓ! மகாமுனிவரே! நீரும எனனுடையஅனுககிர
நால இநதஉலகததில எஙகும எபபொழுதும(உமமைவிடடு)விலக
டமமுடையபுததிரனுககுசசமமான நிழலைப பாாபபீா' எனறு ஸ
நானபூாவகமாக இநதவசனததைச சொனனுா ஓ! பாரத! அ
முனிவா பகவானுனருததிரரால நேரிலஸமாதானமசெயயபபட
ாயையைபபாாததுககொணடே பரமஸநதோஷததோடு திரு
னூா பாதசிரேஷடனே! இவவிதம சுகருடைய பிறபபையும கதி
யும நீ எனனைககேடடமையால விரிவாகச சொனனேன அரசே
இதை எனககு முனகாலததில தேவரிஷியானநாரதா சொன
யகாயோகியானவயாஸரும அடிககடி ஸலலாபஙகளில சொலலியி
கிறாா பரிசுததமும மோக்ஷதாமததைசசோநத அாததஙகளை
உடையதுமான இநதஇதிஹாஸததைச சாநதியிலபறறுடன சிந
தவன பரமகதியை அடைவான" எனறு சொனனூா.

முந்நூற்றுநாற்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்

மோக்ஷ தாமம். (தொடர்ச்சி)

—— ❋ ——

(நாராயணரிஷி தாம்பூஜிப்பவரை நாரதருக்குச் சொல்லியது.)

யுதிஷ்டிரர், "பிதாமஹரே! கிருகஸ்தனானாலும் பிரமசாரியானாலும் வானப்பிரஸ்தனானாலும் அல்லது ஸந்யாஸியானாலும் ஸி[த்தி]யை அடைய விரும்புகிறவன் எந்தத் தேவதையை ஆராதிக்கவேண்[டு]ம்? இவனுக்கு எதனால் நிலைத்ததான ஸ்வர்க்கம் ஏற்படும்? எதனா[ல்] மான மோக்ஷமுண்டாகும்? எந்த விதியினால் தேவகார்மத்திலும் பி[த்]ருகார்மத்திலும் ஹோமஞ்செய்யவேண்டும்? முக்தன் எந்தக்க[தி]ய அடைவான்? மோக்ஷமதான என்ன தன்மையுடையது? ஸ்வர்[க்]கத்தையடைந்தவனும் தான் அதினின்றும் நழுவாமலிருப்பதற்[கு] ...தைச் செய்யவேண்டும்? தேவர்களுக்குத் தேவரும் பிதருக்களு[க்கு] பிதாவுமாயுள்ளவர் எவர்? அவரைக்காட்டிலும் எது மிகவு[ம் உய]ர்ந்ததோ அதையும் எனக்குச் சொல்லும்" என்றுகேட்க, பீஷ்ம[ர் சொ]ல்லத்தொடங்கினார்.

"ஓ! குற்றமற்றவனே! கேள்வியை அறிந்த நீ என்னை நோக்கி இ[ப்]பொழுது ரகஸ்யமான கேள்வியைக் கேட்கிறாய் அரசனே! [இ]து தேவருடைய அருளில்லாமலும் ஞானப்ராப்தியில்லாமலும் தர்க்கத்தினால் நூறுவர்ஷங்களானாலும் சொல்லுவதற்கு இயலாது ச[த்ரு]க்களை ஸம்ஹாரஞ்செய்பவனே! அறிதற்குஅருமையான இந்த [ச]ரித்திரமானது உனக்கு விவரணஞ்செய்யத்தக்கது இந்தவிஷய[த்தி]லும் நாரதருக்கும் ரிஷியான நாராயணருக்கும் நடந்த ஸம்வா[த ரூ]பமான இந்தப்பழையசரித்திரத்தைச் சொல்லுகின்றார்கள் மஹா[ரா]ஜனே! எல்லாவற்றிற்கும் ஆத்மாவும் ஸநாதனருமான நாராயண[ர் முன்]னகாலத்தில் ஸ்வாயம்புவமன்வந்தரத்தில் கிருதயுகத்தில் தர்மரு[க்கு பு]த்திரராகி நரனென்றும் நாராயணனென்றும் ஹரியென்றும் கிரு[ஷ்ண]னென்றும் நான்குமூர்த்திகளுடையவரானார் இவ்விதம் பிதாவா[லே] என்க்குச்சொன்னார் அவர்களுள்ளே அழிவற்றவர்களான நாரா[யணர்]களிருவரும் பதரிகாஸ்ரமத்தையடைந்து ஸ்வர்ணமயமான வ[ண்டி]யிலிருந்துகொண்டு தவத்தைச் செய்தார்கள் அந்தவாகனம் எட்[டு சக்]கரங்களுள்ளதும் பூதங்களாற்கட்டியதும் மனத்திற்குஇனியது[மாயிரு]ந்தது அதில் ஆதியிலுண்டானவர்களும் உலகங்களுக்குநாதர்களுமா[யிரு]ந்தவர்கள் (தவத்தால்) இளைத்தவர்களும் நரம்புகளால்வியாபித்த[...]

ளும தவததாலும தேஜஸாலும தேவாகளுககுமபாாககமுடியா
ாகளுமாயிருநதாாகள (அவாகள) எவனுககு அனுகாஹததை
சய்கிறாகளோ அவனே அவாகளைப்பாாககததகுதியுளளவனாகிறா
'ஜனே' நிசசயமாக அவாகளுடைய ஸஙகலபததினால நாாதானவ
ருதயததில அநதாயாமியாலேவபபடடு மஹாமேருபாவததி
டய கொடுமுடியினினறும மிகபபெரிதானகநதமாதனபாவத
தககுறிததுககிளமபி விரைவாக எலலா உலகஙகளிலும ஸஞசா
ா. அவா அவாகளுடைய அனுஷடானகாலததில அநதபபதாிகா
மதேசததை அடைநதாா அபபொழுது அவருககுக குதூஹ
ணடாயிறறு 'இது, எவாிடததில தேவாகள, அஸுராகள, கந
ாகள, கினனராகள, பெரியஉரககாகள இவாகளுடனகூடியஉல
ளெலலாம ஸதாபிககபபடடிருககினறனவோ அவருடைய இரு
டம முன ஒனறாயிருநத இநதமூாததியானது தாமருடையகுலபம
ரையைவிருததிசெயவதறகாகத தாமாிடமிருநது நானகுவிதமாயு
ாயிறறு இவாகளால தாமா விருததிசெயயபபடடாா ஆசசாய
வவிடததில இபபொழுது தாமானவா நாநாாாயணாகள கிரு
ா ஹாியெனகிற இநததேவாகளால அனுககிரஹிககபபடடா
நதவிடததில தாமாினபுததிராகளான ஹாியும கிருஷணரும வே
ருகாரணததிறகாகத தவததில நிலைததிருநதாாகள அவாக
மமானஸதானம அவாகளுககு ஆனனிகஙகளின அனுஷடான
து ? எலலாபபிராணிகளுககும தநதைகளும தேவாகளும புக
ளவாகளும மிககபுததிமானகளுமானஇவாகள எநததேவன
ய ஆாாதிககிறாாகள ? எநதபபிதருககளைததான பூஜிககிறாாகள
னறு மனததினால ஆலோசிதது நாாாயணாிடததில பகதியோ
ககிரமாகஅபபொழுது அநததேவாகளுடையஸமீபமவநதாா தே
மாவையும பிதருகாமாவையுமசெயதபிறகு அவாகள பாாதது
ாஸதிாததிலசொலலியவிதிபபடி பூஜிததாாகள பகவானனநாா
னிவா பெரியஆசசாியமும அபூாவமுமான அநதஆனுஷடானததி
ஸதாாததைபபாாதது ஸமீபததிலுடகாாநது மிகபபிாீதியடைந
தளிநதமனததுடன மகாதேவரானநாாாயணரைததாிசிதது நமஸ
ததுப பினவருமாறு சொலலலானாா

புராணஙகளோடும அஙகஙகளோடும உபாஙகஙகளோடுமகூடி
வதஙகளில நீா உறபததியிலலாதவரும சாஶவதரும உலகஙகளை
ருஷடிககிறவரும உலகஙகளுககுமாதாவும உததமமான மோச
வரூபமுமாகச சொலலபபடுகிறீா உணடானதும உணடாவதுமா

தனெல்லாஉலகமும உமமிடததில ஸதாபிககபபடடிருககினறன
தேவரே! கிருகஸதாஸரமததைமூலமாகவுடைய நானகுஆஸரமத
கஞம பலமூாததிகளிலிருககிறஉமமை ஒவவொருநாளும பூஜிக
றனா நீா எலலா [1]உல்கததுககும தநதையும தாயும சாஸவத
ாகுருவுமாயிருககிறீா இபபொழுது நீா எநததேவனை ஆராதிக
ா? எநதபபிதருதேவதையை ஆராதிககிறீா? எனககுத தெரிய
லை ஓ! மஹாபாககியமுடையவரே! யாரைப பூஜிககிறீா? கேடகிற
னனெனககு அதைச சொலலும' எனறுகேடடாா பகவான, 'ஓ!
மமணரே! தனனிடததிலேயே ரகஸயமாகஇருககவேணடுவதும
தனமுமானஇது சொலலககூடாதது [2]ஆனாலும பகதியுளள
ககு உணமையாகச சொலலுகிறேன, அநதவஸதுவானது ஸூகூ
ம அறியவரிதும காரியமறறதும சலியாததும நிலைததது‌ம இ
யஙகளும, இநதிரியவிஷயஙகளும, எலலாபபூதஙகளும இலலாத
ாயிருககிறது அது (எலலாப)பிராணிகளுககும அநதராதமாவும
னுமாகச சொலலபபடுகிறது அது மூனறுகுணஙகளுககும
ரூன புருஷனெனறும சொலலபபடடது ஓ! பிராமமணாகளில
நதவரே! அதனிடமிருநதும மூனறுகுணஙகளுளள அவயகதமா
து உணடாயிறறு அவயகதமும வயகதமானபதாாததஙகளில
நபபதுமான அது அழிவறறபிரகிருதியெனறு சொலலபபடுகிறது
தபபிரகிருதியை எஙகளுககுக காரணமாகஅறியும (பிரகிருதிய
ாகூடிக) காரியகாரணரூபமானஅவா எஙகளால பூஜிககபபடு
எவா தெயவகாமததிலும பிதிருகாமததிலும கலபிககபபடடி
கிறாரோ அவரைககாடடிலுமவேறானவனும மேலானவனுமான
ருதேவதையும தெயவமுமிலலை அவா எஙகளுககு ஆதமாவாக
ியததககவா ஆகையால அவரைப பூஜிககினறோம ஓ! பிராமம
ரே! அவரால உலகஙகளைககாககிறஇநதமரியாதையானது பிரஸிதத
யயபபடடது தேவகாாமாவும பிதருகாமாவும செயயவேணடிய
யெனபது அவருடையஆஜஞை பிரமமா, ஸதாணு, மனு, தகஷன
ரு, தாமா, யமன, மரீசி, அஙகிரஸ, அதரி, புலஸதியா, புலஹா
து, வஸிஷடா, பரமேஷடி, ஸூாயன, சநதிரன, காததமா, குரோ
, விகரீதா எனறு [3]இருபததொருவா உணடானாாகள அவாகள
நஷடிகாததாகளாகக கருதபபடடாாகள. பிராமமணாகளில சிறந
ாகள அவருடையதெயவகாமததையும பிதருகாமததையும எட

[1] வேறு பாடம
[2] ஒருசொல விடபபடடது
[3] மூலததில இருபதுபெயாகளே காணபபடுகினறன.

பொழுதும உணமையாகததெரிநதுகொணடு அநதததேவருை
ஸனுதனமானமாயாதையைபபூஜிததுப பிறகு தஙகளாலடையபப
பயனகளையும அறிகின்றாாகள ஸவாககததிலிருபபவாகளையெல
வணஙகுகினறதேகிகள அவாகளுடைய பிரஸாதததால அவ
கொடுககபபடடபயனையுடையகதியை அடைகினறாாகள எவா
[1] பதினைநதுகலைகளையுமவிடடுப [2]பதினேழுகுணஙகளும காமங
மறறவாகளாகினறாாகளோ அவாகள முகதாகளெனபது உறுதி
பிராமமணரே! முகதியடைநதவாகளுககுக கதியானது கேஷத
னெனகிறசிததாநதமாவெனறு கலபிககபபடடது அவன எலலாருக
கதியாகவும நிாகுணனாகவுமே சொலலபபடுகிறான நாஙகள இ
ரும அவனிடமிருநதுவநதவாகளெனறு ஞானயோகததால தெ
றது இவவிதமறிநதுகொணடு ஸனுதனனான அநதஆதமாவைபபூ
கிறோம அநேகமசரீரததைஆஸரயிததஅவரை வேதஙகளும ஆ
மஙகளும இபபொழுது பகதியுடன நனறாகபபூஜிககினறன அவ
இவைகளுககுக கதியைக கொடுககினறாா. உலகததில எவாகள
வையே தியானமசெயதுகொணடு (மறறதை நினைபபதிலலையென
ஏகாநதியாயிருபபதை நனறாகபபறறினாாகளோ அவாகள அவ
மடைவாாகளெனபது அவாகளுககதிகமாயுளளது ஓ! நாரதரே!
விதம ரகஸ்யமானவிஷயமானது நமமுடைய பகதியினாலும அ
னாலும உமககுச சொலலபபடடது ஓ! பிரமமரிஷியே! நீரும எங
டம பகதியுடன கேடடீா' எனறு சொனனாா

முநநூறறுநாறபததுமூனறாவது அதயாயம்
மோக்ஷதாமம (தொடர்ச்சி.)

(நாரதர் ஶ்வேதத்வீபஞ்சேன்றதும் பாஞ்சராத்ர சாஸ்திரத்தின் வரலாறும்)

புருஷாகளிலசிறநதவரான அநதநாரதா, புருஷோததமான
பணா இவவிதம சொலலககேடடுப புருஷசிரேஷடரும உலகங
டையநனமைககுஇருபபிடமுமான நாராயணரைநோககி, 'உல
களுககுநாதராயிருபபவரே! தமககுததாமே காரணமானவரே!

---

1 பிராணன, சிரததை, ஆகாயம, வாயு, தேயு, அபபு, பிருதிவி, ம
அனனம, வீாயம, தவம, மநதிரம, காமம, லோகஙகள, நாமம
2 பிராணனைநது, இநதிரியம பதது, மனம, புததி

இநதஉலகததில தாமருடையகிருகததில நானகுவிதமாக உததம ஜனமததைஎடுததது உலகஙகளினநனமைககே ஆகுக இபபொழுது நான உமககு ஆதியானகாரணததைப பாாபபதறகுப போகிறேன எனனுலவேதஙகள நனகு அததியயனமசெயயபபடடன, தவம செய யபபடடது, இதறகுமுன அஸததியம சொலலபபடவிலலை எபபொ ழுதும குருககளுடையபூஜையைச செயகிறேன , பிறனுடைய ரஹ ஸயததை வெளிபபடுததினதிலலை எனனுல சாஸதிரபபடி (கைகால வயிறுகுறி) நானகும காககபபடடன எபபொழுதும சததுருவினி டததிலும மிததிரனிடததிலும ஸமமாயிருககிறேன ஆதிதேவரான அநதபபரமாததமாவையும எபபொழுதும ஒரேபாவனையோடு அடை நது எபபொழுதும வரிககிறேன இநதவிசேஷஙகளாலே மிகவும சுததமானமனமுடையவனுன நான என அளவறறவரானஈசரைப பாாககமாடடேன ?’ எனறுசொனனுா பிரமமபுததிரரானநாரதரு டைய அநதவாாததையைச சாஶவதமானதாமஙகளைககாககிறவரான அநதநாராயணாகேடடு விதிபபடி காமஙகளால நாரதரை நனறுகப பூஜிதது அவரை, ‘போம’ எனறு சொனனுா பிறகு அனுபபபபட பிரமமபுததிரரான அநதநாரதா ஸநாதனரான அநதரிஷியைப பூஜிதது உததமமானயோகததிலிருநதுகொணடு ஆகாயததில கிளமபினா, பிறகு சீககிரமாக மகாமேருவினமேல இறஙகினுா அநதமுனிவா அந தபபாவததினகொடுமுடியில ஏகாநதஸதலததையடைநது ஒரு முகூாததகாலமிருநதாா (பின) வடமேறகாகபபாாததுப பாறகடலின வடதிககிலிருபபதும ஆசசரியகரமும(சாஸதிரததில)சொலலபபட ரூபததையுடையதுமான ஒருதீவைக கணடாா விசாலமானஅநதத் தீவானது ஶவேதமெனகிறபெயரால பிரஸிததிபெறறது மகாமேருவி லிருநதும முபபததீராயிரம யோஜனைகளுககு உயரததிலிருபபதாகக் கவிகளால சொலலபபடடிருககிறது அஙகேஇருககிறஅநதபபுருஷா கள இநதிரியஙகளிலலாதவாகளும ஆகாரமிலலாதவாகளும சலனமற றவாகளும மிகவுமநலலகநதமுளளவாகளுமாயிருககிறாாகள வெண ணிறமுடையவாகளும, ஸகலபாவஙகளுமறறவாகளும, பாவஙகளைச் செயதவாகளான மனிதாகளுடையகணகளைக கவாகினறவாகளும வஜரமபோனறஎலுமபுகளுளள சரீரமுடையவாகளும, ஸமமான அவ வுடையஉயாமுளளவாகளும, திவயமானஅவயவஸெளநதாயமுடைய வாகளும, சிறநதவலிமையுடையவாகளும, குடைபோனற வடிவமுள ளதலைகளையுடையவாகளும, மேகஙகளுடையகூடடஙகளின தொனி போனறதொனியுடையவாகளும, நானகு கைகளையுடையவாகளும

தாமரையிதழ்போன்றபாதங்களுடையவர்களும், வெண்மையான பத்துப்றகளும் எட்டுத்தெற்றிப்பற்களுமுடையவர்களும், ஜகத்களுமுகமாயுடையவரும ஸூரியனுக்குநிகரான காந்தியுடையவ தம்மிடமிருந்துமுண்டானஜகத்தையுடையவருமான தேவரை ஞல சுவைபாககினறவர்களுமான அநதபபுருஷர்களைப் பார்த் எவரிடமிருந்து எல்லாஉலகஙகளும உண்டாயினவோ, எவருன சரீரஙகளும ஸூக்ஷமஙகளோ(வியாகரணமுதலான) அஙகஙகளே கூடியவேதஙகளும தாமஙகளும சாநதியுள்ளமுனிவர்களும எல்ல தேவர்களும அவருடைய பிரயாஸையிலலாதஸருஷ்டியென்றுநிீ தார்'' என்று சொன்னார்

யுதிஷ்டிரர், ''ஓ! பரதவமசத்திலசிறநதவரே! இநதிரியமில வர்களும் ஆகாரமில்லாதவர்களும் சலனமில்லாதவர்களும் மிக நலலகநதமுடையவர்களுமான அநதபபுருஷர்கள் எப்படி ஜனி னார்? அவர்களுடைய உத்தமமானகதியானது எப்படிப்பட்ட இங்கு முக்தர்களுக்குள்ள லக்ஷணமன்றோ ஶ்வேதத்வீபவ களுக்குஉள்ளது? ஆகையால என்னுடைய ஸந்தேகத்தை நிவ த்திசெய்யும எனக்கு அதிகமான ஊக்கம உண்டாயிருக்கிற நீரோ எல்லாக்கதைகளுமிருக்கிறதோட்டம நாஙகளும உமமை அடுத்தவர்கள்'' என்றுசொல்ல, பீஷ்மர் சொல்லலானார் ''ஓ! ஈனே! இது விரிவானகதை, பிதாவினமுன்னிலையில நான கேட்டே உனக்குச் சொல்லத்தக்க இது கதைகளின்ஸாரமாகக்கருதப்பட்ட முனிவர்களில சிறந்தவரானநாரதர் ஸ்ருதனுவுக்குச சொன்னார் அ நாரதர் முன்காலத்தில அரசர் கேட்டமையால சொல்லினார் அப ழுது நான நேரிலகேட்டேன (முன்காலத்தில) இநதிரனுக்கு பனும் பிரஸித்திபெற்றவனும ஹரியானநாராயணரிடமபக்தியு வனும தாமசீலனும பிதாவினிடம நித்தியமபக்தியுடையவனும பொழுதுமசோமபலிலலாதவனுமான உபரிசரனெனகிற அரசன ககுஅதிபதியாக இருந்தான முன்காலத்தில அவன நாராய நடையவரத்தினால ஸாமராஜ்யத்தை அடைநதான அவன முக ஸூரியனுடையமுகத்திலிருநது வெளிவநததான பாஞ்சராத்ர மைஅனுஸரித்துத் தேவர்களுக்கெல்லாமஈசரான நாராயணரை அநதமீதியால பிதாமஹர்களையும பிதருக்களுடையமிச்சத்தால (தியர்களையும (மிச்சமுள்ளதை) விபாகமசெய்து அடுத்தவர்களை தூராதித்தான. பூஜையினமிச்சமான அன்னத்தைபபுஜிப்பவனும பத்தைப பெரிதாகககொண்டவனும எல்லாபபிராணிகளவிஷய

ஹிமசைசெயயாதவனுமான அவன் தேவாகளுககெலலாமதே
ஆதிமததியாநதாஹிதரும உலகஙகளைபபடைததவரும விகா
றவருமான ஜஞாததனரைககுறிதது மூனறுகாணஙகளாலும ப
செயதான நாராயணரிடமபகதியைசசெயபவனும சததுருககளை
னபமசெயபவனுமான அவனுககுத தேவாகளுககெலலாம அ
னதேவேநதிரன தனனோடு ஒரேஆஸனததையும படுககையையு
ரிததான அவனால தனனுடையராஜயம, தனம, மனைவி, வா
ஆகியஎலலாம பகவானைசசோநதனவெனறு எபபொழுதும அ
ணமசெயயபபடடன ஓ! அரசனே! அவன காமயஙகளும
திகஙகளும யஜஞததைசசோநதவைகளுமானஎலலாககாமஙகளை
பாஞசராதரவிதியைஅனுஸரிததுச செயதான மஹாதமாவான
வனுடையகிருகததில பாஞசராதரததையறிநதபெரியோாகள ப
னுககுநிவேதிககபபடட சிறநததான அனனததை முநதினபோ
ாயிருககுமபடியே புஜிததனா தாமததுடன அரசுசெலுததுகி
னும சததுருககளைவதைககினறவனுமான அவன பொயயானவா
தையச சொனனதிலலை மனமும தோஷமுளளதாகவிலலை ச
தாலும அவன ஓா அணுவளவும பாவததைசசெயததிலலை [1]சித
ணடிகளெனறு பிரஸிததிபெறற ஏழுமுனிவாகளால ஒரேவிதமான
பிபிராயததுடன சொலலபபடடதும உததமமும நானகு
தஙகளையும ஒததததுமான சாஸதிரமானது மேருவெனகிறமகாப
ததில செயயபபெறறது உததமமானதும உலகதாமஙகளையுடை
மான அநதசசாஸதிரமானது ஏழுமுகஙகளால வெளியிடபப
மரீசி, அதரி, அஙகிரஸ, புலஸதியா, புலஹா, காது, மிக
ஜஸையுடையவஸிஷடாஎனகிற அவாகளே சிதாசிகணடிகள அ
ளேழுவரும உலகததிறகுக காரணபுருஷாகள பிரமமபுததிரா
எடடாவது பிரகிருதி அவாகளால உலகம தரிககபபடுகிறது
வாகளிடமிருநது சாஸதிரமானது வெளிவநதது ஒருவழிபபட
முடையவாகளும அடககமுளளவாகளும (தியானமதாரணைஸம
யெனகிற) ஸமயமததில பறறுளளவாகளும செனறதும நிகழகி
ம வருவதுமானபதாாததஙகளையறிநதவாகளும ஸததியம தாம
வைகளையேமுககியமாககமாகவுடையவாகளுமான அநதமுனிவ
இநதஸரேயஸையும இநதபபிரமமததையும உததமமான இந
மையையும உலகஙகளையும மனததாலசிநதிததுப பிறகு சாஸதி
தைச செயதாாகள அதில தாமாாததகாமஙகளும பிறகு மோக

[1] விசிததிரமானமயிலதோகையுளளவாகள

மும தேவலோகததிலும பூலோகததிலும நிலைததிருககிற அ
விதமானமரியாதைகளுமே சொலலபபடடிருககினறன அவாகளெ
லோரும பிரகாசிபபவரும பாவஙகளைபபோககுகிறவரும பிரபுவும
நாராயணனை மறறரிஷிகளோடு ஆயிரமதேவவருஷம தவத
ஆராதிததுககொணடிருநதாாகள அபபொழுது ஸாஸவதிதேவிய
வள உலகஙகளுடையநனமையைவிருமபி நாராயணரால கடடளையி
படடு அநதஎலலாரிஷிகளிடததிலும பிரவேசிததாள பிறகு த
தையறிநதவாகளானபிராமமணாகளாலே முதல ஸருஷடியிலஉ
டான இநதஸாஸவதி சபததிலும அாததததிலும ஹேதுவி
நனறுகபாவிருததிககசசெயயபபடடாள முதலிலேயே அநதசச
திரமானது அநதமுனிவாகளாலே ஓஙகாரததின ஸவாததால கெ
விககபபெறறுக கருணைபொருநதினவரான இநதநாராயணரிருக
இடததில சொலலபபடடது அதனால பகவானனபுருஷோதத
பிரஸாததததையடைநது சுடடிசசொலலபபடாத சரீரததையடை
வரும பாாககததகாதவருமாகி அநதமுனிவாகளையெலலாமநோ
வேதியாகளே ! தாமமநடததறகுககாரணமானவையும பிரவிரு
பிலுமநிவிருததியிலுமகாரணமாகபபோகினறவையும ரிக, யஜு
ஸாமம, அதாவணமெனனும வேதஙகளோடுகூடினவையும உல
செயகைகளைததுககுமஹிதமும உததமமுமான நூறாயிரம ஶ
ஙகள செயயபபடடனவலலவா ? (எனனுடைய) அருளில உ
டானபிரமமாவும கோபததிலுண்டான ருததிரும எனனால [1]பிரமா
ாகசசெயயபபடடதுபோலவே பிரதான புருஷாகளான நீஙகளு
பிரமாணம ஓ ! பிரமமவாதிகளே ! ஸூாயனும சநதிரனும வாயு
பூமியும அபபும அகனியும எலலாநக்ஷததிரககூடடஙகளும பூ
களும தஙகளதஙகள அதிகாரததிலிருககினறன எலலாருமபிரமா
ாயிருபபதுபோல உததமமான அநதசசாஸதிரமும பிரமாணமாகு
இது எனனுடைய கடடளை பிரமமாவினபுததிரானஸவாயமபு
னு தாமாகவே அதிலிருநதும தாமஙகளை எடுததுசசொலலுவ
காரும பிருஹஸபதியும உணடாகுமபொழுது அவாகள உஙக
டயபுததிகளாலெடுககபபடட சாஸதிரததைச சொலலுவாாக
பிராமமணசிரேஷடாகளே ! ஸவாயமபுவமனுவினாலசொலலபபட
ாமஙகளும சுககிரால செயயபபடடசாஸதிரமும பிருகஸபதியி
ததமும உலகஙகளிலபரவுமபொழுது வஸுவெனகிற அரசன உ
ளால செயயபபடட இநதசசாஸதிரததைப பிருஹஸபதியினி

[1] காாயததைததீாமானிககிறவாகள

நது அடைவான அவன என னுடையதியானததிலபறறினத்
ா னுடைய பகதனுமாவான, அநதசசாஸதிரததைககொணடே உ
களில எலலாககிரியைகளையும செயவான இது உஙகளுடைய
ஸதிரஙகளுள்ளே உததமமெனறு பெயருடைய சாஸதிரமனறே
ற ஆததததிறகுாலமாயும தாமததிறகுாலமாயும ரகஸயமாயுமுள
ற இது உததமமானது இதைபபிரவிருததிககசசெயவதிஞலே
பிரஜைகளையுடையவாகளாவீாகள அநதவஸுவானவன ராஜ
யும பெருமையுமுளளவனுவான அநதஅாசன மரிததகாலததி
நதனமானஇநதசசாஸதிரமானது முழுதும மறைநதுவிடும இத
ாலுல உஙகளுககுச சொலலபபடடது' என று சொனனா இ
ரவுவாாததையைசசொலலிவிடடுக காணமுடியாதவாாயிருநத பு
ராததமானவா அநதமுனிவாகளையெலலாம விடடுவிடடு ஏதே
நதிககில சென றுவிடடார் பிறகு உலகஙகளுககுத தநதைகளு
கஙகளுடைய எலலாககாாியஙகளையும விசாாிககிறவாகளுமா
வாகள தாமததிறககாரணமும ஸனுதனமுமான அநதசசாஸ
தைப பிரவிருததிககசசெயதனா முநதினதான(அநத) கருதயுக
ல அஙகிரஸினபுததிரான பிருஹஸபதி உணடானவுடன எலல
கஙகளையும தரிபபவாகளும எலலாததாமஙகளையுமநடககுமப
யபவாகளுமான அவாகள அவரிடம அஙகஙகளோடும உபநிஷ
ககளோடுமகூடினசாஸதிரததை ஸதாபனமசெயதுவிடடுத தவ
லஉறுதியுடன இஷடமான தேசததிறகுசசென றாாகள.

முநநூறறுநாறபததுநானகாவது அதயாயம்

மோக்ஷதர்மம் (தொடர்ச்சி)

(உபரிசாவஸு யாகஞ்செய்ததும் ஏகதர்முதலியோர் நாராயணருடைய மகிமையை ப்ருஹஸ்பதிக்குச் சொல்லியதும்)

பிறகு, சென றதானமஹாகலபததில அஙகிரஸுககுபபுததிர
டாகித தேவாகளுககுபபுரோகிதாானபொழுது தேவாகள ஸு
தயடைநதாாகள பிருஹத, பிரமம, மஹதஎனகிறசொறகள ஒ
ாததததையுடையவைகள ஓ! அாசனே! குணஙகளாலேஇந
யாகளையுடையவரும விதவானுமாயிருபபவா பிருகஸபதி அவ
நச சிறநதவனுனஉபரிசாவஸுவெனகிறஅாசன சிஷயனுயிருநதா

---

1 இதுமுதல நாாாயணீயமஎனபது

அவன அபபொழுது சிதாசிகணடிகளிடமிருநதுஉணடானசா
ரததை நனருக அததியயனமசெயதான. அநதவஸு முதலில
வகாமததால பூஜிததுககொணடு இநதிரன ஸ்வாக்கததைககாப
போலப பூமியைப பரிபாலனமசெயதான மகாதமாவான அவன
வமேதமெனகிறபெரியயாகததைச செயயததொடஙகினன அ
பாகததில உபாததியாயரான பிருஹஸபதியானவா ஹோதாவா
அநதயாகததில ஏகதாதவிதாதரிதரெனற பிரமமாவினபுததிராகள
மூனறுமஹரிஷிகளும ஸபையோாகளானாாகள தனுஷா, ரைப
அாவாவஸு, பராவஸு, மேதாதிதி, தாணடியா, மஹாபாககிய
ஞனசாநதிமுனிவா, வேதசிரஸ, சாலிஹோததிரருககுபபிதாவா
கருதபபடடவரும முனிஸரேஷடருமானகபிலா, முதலவரான க
வைசமபாயனருககுமூததவரானதைததிரி, கணவா, தேவஹ
ா ஆகியஇநதப [1]பதினறுவரும ஸபையோாகளாகச சொலலப
டாாகள ஓ! அரசனே! பெரிதான அநதயாகததில எலலாஸாமக
ளும நனருகச சோநதிருநதன அதில பசுவதமானது ஏறபடவில
இவவிதமிருநத அநத அரசன ஹிமஸையிலலாதவனும சுசியும பெ
தனமையுளளவனும வேணடுதலிலலாதவனும (நலல) காமஙகள
துதிககபபடடவனுமானன அதில வனபபிரதேசததிலுணடானப
ததஙகள ஹவிாபபாகஙகளாக அமைககபபடடன அபபொழு
தேவதேவரும புராதனருமானபகவான அவனிடம பிரீதியடைந
பிரதயக்ஷமாக அவனுககுத தரிசனமஅளிததனா அவா மறறொ
ாலும பாாககமுடியாதவராயத தாமாகவே [2]புரோடாசமானபா
ததை ஆகாாணமசெயது கிரகிததாா தேவரான ஹரியானவா ஒரு
ாலுமபாாககபபடாமல பாகததைக கிரகிததாா அதனல பிருஹ
தியானவா கோபததையடைநதவரும வேகமுடையவருமாகி ஸ
கெனகிறயாகபாததிரததைத தூககி ஆகாயததில எறிநது ஸ
நதக கீழேவிழுநதவுடன ரோஷததால கணணீரைச சொரிநதா
பரிசானேநோககி, 'அரசனே! எனனல எடுககபபடட இநதப்ப
ானது தேவரால எனககுபபிரததியக்ஷமாகி நேரில கிரஹிககத
து ஸநதேஹமிலலை இநதயாகததில எனனல கையிலெடுககப
யஜஞபாகஙகள தேவாகளாலே பிரததியக்ஷமாகவே கிரகிககப
னவலலவா? எதறகாக இநதபாகததில ஹரியானவா எனககுத
நத தோனறவிலலை' எனறும சொனனா அபபொழுது, மகாரு

[1] முனனுளளமூவரும சோநதுபதினறுவா

[2] மாவினலசெயயபபடட ஹவிஸ

-வென்கிற அந்த அரசனும் ஸபையோரனைவரும் மிகவும் கோபம
ண்ட அந்தமுனிவரைச் சமாதானம்செய்தார்கள் வஸுராஜன்
பொழுது இந்தயாகத்தில் உம்மால் புரோடாசத்தினுடைய எவ
வுபாகமானது ஹோமம்செய்யப்பட்டதோ அவ்வளவும் என்னெ
ல தேவதேவரான்பகவானங்கிகரித்துக்கொண்டார், ஸந்தேகமில்லை
று இவ்விதம்சொன்னபொழுது குருவானவர் (திரும்பவும்
பத்துடன், 'அரசனே! இந்தயாகத்தில் நான் இனி யஜிக்கமாட
ன உன்னால் அவமானம்செய்யப்பட்டேன் உன்னால் பசுவானது
கப்பட்டது மாவினாலுண்டாகும்பசுவானது செய்யப்பட்டது
நாளும் தேவஸ்ரைப் பார்க்கிறுயானால் நான் ஏன் பாராமலிரு
ன?' என்றுசொன்னார் வஸுவானவன், 'பசுஹிம்ஸையானது
ாவேதமுதலானமந்திரத்தால் தடுக்கப்பட்டது ஹிம்ஸைஸை
ன தடுக்கவில்லை [1]ஏகாந்திகனுகையால் நான் ஹரியைப் பார்க்கவே
ாகிறேன் ஆகையால் குருவானநீர் என்னைக் கோபிக்கலாகாது
று சொன்னன (உடனே) பிருஹஸ்பதியானவர் கோபத்துடன்
விதம்சொல்லுகின்றவஸுவையும் ரித்விக்குகளையும் தடுத்து, 'ந
ஏன் காயா?' என்றுசொன்னார் அப்பொழுது ஏகதர், த்விதர்
தர் என்கிறமஹாமுனிவர்கள் பரபரப்பில்லாமல் அவரைநோக்கி
ாலல்லார்கள் 'புத்திர! நீ கோபத்தை அடையலாகாது நீ நா
சொல்லுமவார்த்தையைக் கேள் நீ இப்பொழுது ரோஷத்தை
யவது கிருதயுகத்திற்குரியதாமில்லை எவருக்கு இந்தப்பாகமான
எடுக்கப்பட்டதோ அந்ததேவர் ரோஷத்திற்குவிஷயமில்லாதவர்
பிருஹஸ்பதியே! அவர் உன்னாலும் எங்களாலும் பார்ப்பதற்கு
தவர் எவனுக்கு அவர் அருள்செய்கிறாரோ அவன் அவரைப்பார
ற்குத் தக்கவன் நாங்களோ பிரமமாவினமானஸபுத்திரர்களாக
சால்லப்பட்டவர்கள் நாங்கள் ஒருஸமயம் மோக்ஷத்திற்காக உ
திக்கையடைந்தோம், ஒருகாலாலிறகிறவர்களும் ஸமாதியுள்ள
ளுமாகி நாலாயிரம்வருஷங்கள் உத்தமமானதவத்தைச்செய்து க
டபோலானோம் 'வரிக்கத்தக்கவரும் வரங்களையளிப்பவரும் தேவ
ளுக்குத்தேவரும் ஸனாதனரும் தேவருமானநாராயணரை நாம் எ
டிப்பார்ப்போம்' என்று மிகவும் கடுமையானதவத்தைநாங்கள்செய
டம் மஹாமேருவுக்குவடக்கே பாற்கடலினகரையை அடுத்திருக்
து ஓ! விபுவே! பிறகு விரதத்தினுடைய அவப்ருதத்தில் ஸ
றத்துடன் கூடியதும் கம்பீரமுமான வாக்கினுலுண்டானதும் மிக

[1] பகதியிலநியமமுள்ளவன

ஸநதோஷததைசசெயகிறதுமான அசரீரிவாககானது, 'ஓ! வேதி
கேளே! நீஙகள தெளிநதமனததுடன தவததை நனறுககசசெயதிர
ஓ! பகதாகளே! நீஙகள பாாககவிருபபமுளளவாகளாயிருககிறீா
அநதபபிரபுவை எவவிதம பாாபபீாகள? பாறகடலினவடபாகத
பெரியகாநதியுளள ஸவேதத்வீபமானது இருககிறது. அஙகுளளப
தாகள சநதிரனுககுநிகரானகாநதியுளளவாகளும நாராயணனைப்
மாககொணடவாகளுமாயிருககினறனா அநதப்பகதாகள புருே
நதமனை ஏகாநதபாவனையுடன அடைநதவாகள அவாகள ஆய்
பிராணஙகளுளளவரும ஸனாதனருமானதேவரிடம பிரவேசிககி
ளே ஸவேதத்வீபததிலவஸிககினற அநதபபுருஷாகள [1]இநதி
இலலாதவாகளும ஆஹாரமிலலாதவாகளும சலனமிலலாதவாக
லலகநதமுடையவாகளும ஏகாநதிகளுமாயிருககினறாாகள
முனிவாகளே! அஙகே செலலுஙகள அஙகே எனனுடைய ஆத
மானது பிரகாசிககிறது' எனறுசொலலிறறு பிறகு நாஙகளெ
லோரும அசரீரியான அநதவாாததையைககேடடுச சொலலபபட
மாாககததினலே அநததகேசததை அடைநதோம அவரிடமசி
முடையவாகளும அவரைபபாாகக விருபபமுளளவாகளுமா
போன நாஙகளெலலோரும ஸவேதமெனகிற பெரியதவீபத
அடைநது உடனே அதனுடையஒளியினல மோகததையடையும
செயயபபடடோம அதனல அபபொழுது எஙகளுடையநேததி
ளினவிஷயமானது கெடுககபபடடதாயிறறு அநததவீபததிலெ
இனல கெடுககபபடடதிருஷடியையுடையநாஙகள புருஷான (
பாணைப) பாாககவிலலை பிறகு தவமசெயயாதவனல சீககிரமா
பாாககமுடியாதெனகிற விசேஷஞானமானது தெயவயோகதத
நாஙகளுககு உணடாயிறறு பிறகு நாஙகள நூறுவருஷம அ
மயததிறகுரிய பெரிய தவததைசசெயது விரததினமுடிவ
லெளுபபுவாணமுடையவாகளும சநதிரனுககுநிகராயிருபபவாகளு
எலலாலக்ஷணஙகளுமபொருநதியவாகளும எபபொழுதுமஅஞச
செயதவாகளும ஜபததைஜபிபபவாகளும வடககையுமகிழககைய
நாககினவாகளும சுபாகளுமானமனிதாகளைப பாாததோம அ
காதமாககளாலே மானஸமெனகிறஅநதஜபமானது ஜபிககப
றது அதனல அவாகள ஒருமுகமானமனததையுடையவாக
ருபபதால ஹரியானவா பிரீதியடைநதவாாகிறாா ஓ! முனிசிரே

[1] 'அநிநதரியா' எனபது மூலம், 'ஸதூலதேகஸமபநதமிலலாதவாக
னபது பழையவுரை

ன! யுகாநதகாலததுஸூாயனுடையஒளிபோல ஒவவொருமனித
கும காநதியானது உணடாயிறறு அநததவீபமானது தேஜஸ
கிருபபிடமெனறு நாஙகள நினைததோம அவவிடததில ஒரு
ம அதிகனிலலை எலலோரும ஸமமானதேஜஸஸுடையவாகள
பிருஹஸபதியே! மறுபடியும ஒரேகாலததிலுதிதத ஆயிரஸூா
ளுடையகாநதியைச சீககிரமாகப பாாததோம உடனே
தமனிதாகள சோநதவாகளும அஞசலிபநதமுடையவாகளும
தோஷமுளளவாகளும நமஸகாரமெனறே சொலலுகிறவாகளு
விரைவாக ஓடினாகள பிறகு அவாகளபேசுகிறதிலுணடான
ஒலியைக கேடடோம அநததேவருககு அநதபபுருஷா
மேலே பூஜைககுரியபொருள கொணடுபோகபபடுகிறது நாங
ா அவருடையதேஜஸினாலே விரைவாகசசிததஙகவரபபட
களும நேததிரமுதலானஇநதிரியஙகளின பலமகுறைநதவா
மாகி ஒனறையும பாாககவிலலை. சிகைக்ஷயோடுகூடின அக்ஷ
களையுடையதும ஆகாயமுழுமையுமநிரமபியதும உனனதமாக
லலபபடடதும விஸதாரமுமான ஒருசபததைதை நாஙகள கேட
ாம. 'ஓ! செநதாமரைககணணா! உனககு ஜயம உலகஙகளைப
டைததவனே! உனககு நமஸகாரம இநதிரியஙகளுககு ஈசனே
மஹாபுருஷ! எலலாருககுமமுனனுணடானவனே! உனககு நமஸ
ம' எனறு சிகைக்ஷயுடனகூடின அக்ஷரஙகளையுடையசபதமானது
களால கேடகபபடடது இநதஸமயததில கநதஙகளையெலலாம
ிபபதும சுசியுமானவாயுவானது திவயமானபுஷபஙகளையும அப
யே காமாககளுககுரிய ஒஷதிகளையும கொணடுவநதது [1]ஐநது
ஙகளையுமறிநதவாகளும ஏகாநதிகளும பரமபகதியுளளவாகளு
அநதமனுஷயாகளால அபபொழுது ஹரியானவா மனதது
வாககினாலும செயகையினாலும பூஜிககபபடடாா அவாகள
ததைசசொலலியபடியே அவவிடததில பகவான வநதாரெனபது
சயம நாஙகள அவருடையமாயையினால மோகததையடைநது
வரைப பாாககவிலலை ஓ! ஆஙகிரஸாகளிலசிறநதவனே! வாயுவு
று பூஜையுமசெயயபபடடபிறகு நாஙகள கவலையால மனககலக
டநதோம. சுததமானஜனமததையுடைய அநதஅநேகமாயிர
ிதாகளில ஒருவரும எஙகளைக கணணாலாவது மனததினாலாவது
ககவிலலை ஸவஸதாகளும ஒரேபாவனையை அடைநதவாகளு
மபாவனையை அனுஷடிககிறவாகளுமான அநதமுனிககூடட

[1] உஷககாலம, காலைஸநதி, உசசிககாலம, ஸாயஙகாலம, அாததயாமம.

தாாகளும எஙகளை நினைககவிலலை பிறகு தவததாலமிகவுமசிரமத
யடைநதவாகளும மிகவுமஇளைததவாகளுமான எஙகளைநோககி
விடததில ஆகாயததிலிருககிறதும சரீரமிலலாததுமான ஒருபூ
னது சொலலததொடஙகிறறு 'வெளுததவாகளும எலலாஇநதி
களுமிலலாதவாகளுமான புருஷாகளை நீஙகள பாாததீாகள நீங
பாாதத இநதபபிராமமணசிரேஷடாகள தேவேசனுனபகவா
பாாததிருககிறாாகள ஓ! முனிவாகளே! எலலோரும இவவி
விடடு விரைவில வநதபடி செலலுஙகள பகதனுகாதவனுலே அந
தேவா எவவிததததாலும பாாககமுடியாதவா பிரபைகளினமல
லததால பாாககமுடியாதவான அநதபபகவான நெடுஙகாலமஏகா
பாயிருபபவாகளால இஷ்டபபடி பாாககககூடியவாாவா ஓ! பி
மணசிரேஷடாகளே! உஙகளால பெரியகாரியமானது செயயத
தாயிருககிறது வேதியாகளே! இதறகுபபிறகு கிருதயுகமசெ
மாறுதலையுமஅடைநது வைவஸவதமனவநதரததில மீணடும திரே
யுகமவருமபொழுது தேவாகளுடையகாரியஸிததிககாக நீஙகள எ
பாகளாவீாகள' எனறது பிறகு ஆசசரியமும அமிருதததி
கொானதுமான அநதவாாததைையககேடடு அவருடையபிரஸா
ால சீகாததில இஷடமானதேசததை அடைநதோம இவவி
லலதவததைசசெயதும ஹவயகவயஙகளைசசெயதும நாஙகள
தேதவரைப பாாககவிலலை நீ எபபடி பாாபபதறகுத தககவ
ிரூய? நாாாயணாானவா ஹவயகவயஙகளைபபுஜிபபதும எலலா
றையுமஸருஷடிபபதுமான மஹததானபூதம, ஆதியநதமறறவ
வயகதரும தேவாகளாலும அஸுராகளாலும ஆராதிககபப
பருமாயிருககிறாா' எனறனா. இவவிதம ஏகதருடையவாாத
ாலும தவிததரிதாகளுடையஸமமததததாலும ஸபையோாகளா
மாதானமசெயயபபடடுக கமபீரமானபுததியுளளபிருகஸபதியா
ா பிறகு யஜஞததை நிறைவேறறினுா, தெயவததையும நனறு
ஜிததாா வஸுவெனகிற அரசனும யாகததைநிறைவேறறிப
ஜையைப பரிபாலிததுவநதான பிறகு பிராமமணாகளுடையசா
ால ஆகாயததிலிருநதுநழுவிப பூமியில விழுநதான ஓ! ராஜ
ரேஷடனே! ஸதயததையும தாமததையுமபாகதியாகவுடையவனு
பபொழுதும தாமததிலஅனபுளளவனுமான அநதஅரசன பூமி
பிடததைபபடைநது நாாாயணரைபபரமாககககொணடு நாாாயண
ாதததையேஜபிதது அவருடையஅருளாலேயே திருமபவும கி
ப பூபபிரதேசததிலிருநதும பிரமமாவுககு அடுததஸதானத

டநது மேலானகதியை அடைநதானெனபது நிசசயம்" என்
ானனா

மூநநூறறுநாறபததைநதாவது அதயாயம்.

மோக்ஷதர்மம் (தொடர்ச்சி.)

(உபரிசரவஸு சாபமும் விமோசனமும் பெற்றது.)

யுதிஷ்டிர, "மகாஞனவஸுவெனகிறஅரசன பகவானிடததில்
தியுளளவனுயிருநதபொழுது எதறகாக நழுவிப பூமியினபுதரில்
வேசிததான?" என றுகேடக, பீஷமா சொலலததொடஙகினா

"ஓ! பாரத! இநதவிஷயததிலும ரிஷிகளுககும தேவ
நககுமுணடான ஸமவாதரூபமான இநதபபழையசரிததிர
ச சொலலுகிறாகள இது காமாவுககுரியபூமியாகும ஸவா
ானது போகததினபொருடடு உணடாககபபடடது ஆகையா
திரனனவன பூமியைஅடைநது யாகததிறகுத தீக்ஷைசெய
ாணடான [1]ஸவநீயபசுவினுடையகாலமானது வநதபொழுது பிரு
ஸபதியானவா, 'இபபொழுது பசுவுககாக மாவைக கொணடுவ
ம' என றுசொனனா. அதைககேடடுத தேவாகளெலலாரும மா
திலாசையுளளவாகளாகி பாரமமணசிரேஷடரான பிருஹஸ
யும மறற பாரமமணஸரேஷடாகளையும நோககி, 'அஜததா
கம செயயவேணடும அநதஅஜமும வெளளாடெனறு அறி
ணடும மறறவை பசுவலலவெனபது முறை' என று இநதவா
யைத தனிததனியே சொனனாகள ரிஷிகள, 'யாகஙகளில தா
களால பூஜிககவேணடுமென றுவேதவிதியிருககிறது.அஜமென
யருடையவை தானயஙகளே நீஙகள வெளளாடடைககொல
தகுதியனறு ஓ! தேவாகளே! எதில பசுவானது வதைககபப
ோ அது ஸததுககளுடையதாமமாகாது இது சிறநததான கி
கம பசுவானது எபபடி வதைககபபடலாம?' என றுசொனன
தேவாகளோடு அநதமுனிவாகளவிவாதமபணணிககொணடிரு
யில அநதவழியிலவநதவனும அரசாகளிலசிறநதவனும ஆகாய
ஸஞசரிபபவனும ஸ்ரீபொருநதியவனும பலமுடையஆயிரமவா
களுளளவனுமான வஸுவானவன அநதஇடததிறகு வநதான
கமாகவருகிறவனும ஆகாயததையடைநதவனுமான அநதவஸு

---

1 யாகததுககுஉரியது

L கடுஎ

வைப்பார்த்து அந்தப்பிராம்மணர்கள் தேவர்களைநோக்கி, '
யிலனும் தானங்களுக்குப்பதியும் சிறந்தவனும் எல்லாப்பிரா
களுடையமனமையிலும்பிரியமுள்ளவனுமான இவன் ஸந்தே
தை நிவிருத்திசெய்வான் மஹானன இந்தவஸுவானவன ஒரு
த்திலும் தவறுதலானவார்த்தையைச் சொல்லமாட்டான்' எ
சொன்னார்கள் இவ்விதம் அந்தத்தேவர்களும் முனிவர்களும்
கேத்தைச் செய்துகொண்டு எல்லாருஞ்சேர்ந்து வஸுவென
அரசனுடையஸமீபம்வந்து, 'ஓ! அரசனே! அஜத்தினலா, அல
தானியங்களால் எதனுல் யாகஞ்செய்யவேண்டும்? எங்களுடை
இந்தஸந்தேகத்தை நிவிருத்திசெய்ய நாங்கள் உன்னைப் பிரமாண
ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறோம்' என்றுகேட்டார்கள் அந்தவஸு அ
களைநோக்கி அஞ்சலிசெய்துகொண்டு, 'ஓ!பிராம்மணசிரேஷ்டர்க
பேருக்கு எந்தப்பக்ஷம் ஸம்மதம்? ஸத்தியத்தைச் சொல்லுங்க
என்றுகேட்டான் ரிஷிகள், 'ஓ! அரசனே! தானியங்களாலயா
செய்யவேண்டுமென்பதே எங்களுடையபக்ஷம் தேவர்களுக்கு
பசுவினுல்யாகஞ்செய்கிறபக்ஷமே ஸம்மதம் ஓ! அரசனே!
களுக்குச் சொல்' என்றுசொன்னார்கள் அப்பொழுது வ
தேவர்களுடையஅபிப்பிராயத்தையறிந்து அவர்களுடையபக்ஷத்
பற்றி, 'சாகமென்கிற அஜத்தினலே யாகஞ்செய்யவேண்டும்'
கிறவார்த்தையைச் சொன்னன் அதனுல் ஸூரியனுக்குநிகரான
யுடைய அந்தமுனிவர்களெல்லாரும் கோபத்தையடைந்து விம
த்திலிருப்பவனும் தேவபக்ஷத்தின்விஷயத்தைச் சொல்லுகிறவ
மான வஸுவைநோக்கி, 'தேவர்களுடையபக்ஷத்தை நீ கொண்
காரணத்தால் ஆகாயத்திலிருந்து விழக்கடவாய். அரசனே! இதுமு
டனுடைய ஆகாயகமனமானது கெட்டுப்போகட்டும். அரசனே
வேதங்களுக்கும் [1]ஸூத்திரங்களுக்கும் மாறாக நீசொல்லியி
தால் எங்களுடையசாபமாகிற அடியால் நீ பூமியைப்பிளந்துகொ
விழுவாய் நாங்கள் விரோதமானவார்த்தையைச் சொல்லியிருந்த
அவ்விடத்தில் விழுகிறோம்' என்றுசொன்னார்கள் ஓ! அரசனே
அப்பொழுது உடனே அந்தச்சாபத்தினுல் அந்தக்ஷணத்திலே
பரிசரனென்கிறஅரசன் விரைவில் பூமியின்துவாரத்தையடை
மேலேயிருப்பவனன அவ்விதமிருந்தும் அப்பொழுது நாராய
னுடைய ஆஜ்ஞையினுல் நினைவு விலகாமலிருந்தது தேவர்களெ
லாரும் சேர்ந்துகொண்டு வஸுவினுடையசாபமோசனத்தை

[1] வேதத்திலுள்ள சுருக்கமான விதிவாக்கியங்கள்.

ிதது ஜாகாதையோடு ஆலோசனைசெயதாாகள அது அர
டையபுணணியமனறோ? 'மகாதமாவான அநத அரசன நமமுடைய
ிததததில சாபததையடைநதான ஓ! தேவாகளே! நாம சே
இவனுககுபபிரதியுபகாரம செயயவேணடும' என்று சமபவா
ான அநததேவாகள புததியினால ஆலோசிதது விரைவிலநிச
ைதையடைநது ஸநதோஷமுளளமனததுடன அபபொழுது அர
ன உபரிசானைநோககி, 'ஓ! அரசாகளில உததமனே! நீ பிராப
ாாகளுககு அநுகூலானதேவருககுபபகதன அநதஹரியான
தேவாகளுககும அஸுராகளுககும குருவாயிருபபவா அவா
ானுடையவிஷயததில மனததில மிககஸநதோஷததையடைநது
பமோசனததைசசெயவாா மஹாதமாககளானபிராமமணாகளுக
மரியாதைசெயயவேணடும அவாகளுடையதவமானது அவ
ும பலிககவேசெயயும நீ சீககிரமாக ஆகாயததிலிருநது
பிரதேசததிலவிழுநததனால, நனமையைவிருமபுகிறவன வேதங
ுககும ஸூததிரஙகளுககும விரோதமாகச சொலலககூடாது எங
டையபக்ஷததின நிமிததததினால இபபடிபபடட துனபததை
டைநதாய ஓ! ராஜஸரேஷடனே! நாஙகள உனககு ஒருவரததைக
ாடுககிறோம குறறமிலலாதவனே! எவவளவுகாலம நீ சாபதோ
ததினால பூமியினதுவாரததை அடைநதிருபபாயோ அவவளவு
லம நீ யாகஙகளில மனமபறறியவாகளானவேதியாகளால நனறாக
ததிசெயயபபடட வஸோாததாரையெனகிற ஆஜயதாரையை எங
ளுடையஅநுககிரகததால அடைவாய. எஙகளுடையஅநுககிரகக
ல உனனை ஸரமமானது அடையமாடடாது ஓ! ராஜஸரேஷடனே!
ியினதுவாரததில வஸோாததாரையைஅருநதுவதனாலும விருததி
பயபபடடபலததினாலும பசியும தாகமும உணடாகா எஙகளு
யவரததினால அநதப பகவான பிரீதியடைநது பிரமமலோகததை
டையுமபடி செயவாா' என்றனா இவவிதம அநததேவாகளெல
ரும அரசனுககுவரததையளிதது அபபொழுது முனிவாகளுடைய
னததினால மாவினாலேயே யாகததை நிறைவேறறிவிடடு இருபபி
சோநதாாகள தவததையேதனமாகவுடையமுனிவாகளனைவரும
திணையைபபெறறுககொணடு தஙகளஆஸரமஙகளை அடைநதாா
. இநதிரனும வஸுவையேநினைததுககொணடு அமராவதியை
டைநதான வஸுவும அபபொழுது பெரியபொயசொனனதனபய
ப புதனை அடைநதான ஓ! பாரத! பிறகு வஸுவானவன விஷ
ஸேநருககுப பூஜையைச செயதான, எபபொழுதும நாராயணரு

டையவாககிலிருநது வெளியானமநதிரததையும ஜபிததான ஓ'ப
வரைசசிகஷிபபவனே' அபபொழுதும பூமியினதுவாரததைஅ
கிருநதும ஈநதுகாலஙகளிலும ஈநதுயஜஞஙகளால தேவாகளுக
பதியானஹரியைபபூஜிததான பிறகு பகவானும பாவஙகளைபபே
துபவருமானநாராயணா அநநயபகதனும தமமையேபாகதியாகவு
பவனும மனததைஜயிததவனுமான அவனுடையபகதியினால ஸந
ஷததைஅடைநதாா அபபொழுது வாததையளிபபவரும பகவ
மானவிஷ்ணுவானவா தமதருகிலிருபபவரும மிககவேகமுளளவ
பகஷிகளுடசிறநதவருமான வைநதேயரைநோககித தமவிருபபதல
சொலலலானா 'ஓ' மிககபாககியமுளளபகஷிராஜனே' எனவாாத
பால பாாககலாம. ஸமராடடும தாமாதமாவும கடுமையானவ
முளளவனுமான வஸுவெனனும அரசன் பிராமமணாகளுன
பெரியகோபததாலே பூமியினுள பிரவேசிததுவிடடான அ
பராமமணஸரேஷடாகளும கௌரவிககபபடடாாகள பகஷிராஜ
நீ போ ஓ' கருடனே' இபபொழுது எனதாஜஞையினாலே,
பினபுதரில மறைநதிருபபவனும கீழேஸஞசரிபபவனுமான
ஸரேஷடனை ஆகாயததில ஸஞசரிபபவனாககச செய. தாமஸியா
எனறு சொனனா பிறகு வைனதேயா சிறகுகளைஉதறி வாயுவு
கிகானவேகததுடன வஸுவானவனமௌனமாகவஸிககிற அந
பூமியினுடையதுவாரததில பிரவேசிததாா அவா விரைவில அவ
அஙகிருநது உயாததுாககி வேகமாக ஆகாயததிலகிளமபி அங
அவனை விடடுவிடடாா அநதமுகூாததததில அரசன மீணடும
ரிசானனன அாசரிறசிறநதஅவன சரீரததோடு பரமமலோகத
யும அடைநதான குநதிபுதரனே' இவவிதம மகாதமாவானஅவ
தேவாகளினகடடளைபபடி பொயசொனனதறகாக பராமமணசா
தால அதோகதியை அடைநதான அவன எலலாசசரீரஙகளி
வஸிபபவரும ஈசவரருமானஹரியைமாததிரம உபாஸிததவநத
அதனால விரைவில சாபததினினறும விடுபடடான, பிரமமலோகத
யும அடைநதான இதையெலலாம உனககுச சொனனேன.அரச
மனிதாகளுணடானதையும நாரதமுனிவா ஸவேததவீபததையல
ததையும உனககு முழுதும சொலலுவேன ஓரேமனததுட
கேடககககடவாய

மூந்நூற்றுநாற்பத்தாறுவது அத்யாயம்

மோக்ஷதாமம் (தொடர்ச்சி)

(நாரதர் நாராயணரைத் துதித்தது)

பகவானுன நாரதமுனிவா சிறநததான ஸவேதத்வீபததை ...நது வெண்ணிறமுள்ளவாகளும சநதிரனபோனறகாநதியுள ...களுமான அநதமனிதாகளையே கணடாா, அவாகளைத தலையா ...ணஙகிப பூஜிததாா அவாகளாலும மனததால பூஜிககபபெறமு ...வானைபபாாககவிருமபி மநதிரததைமுககியமாகஜபிததுககொண ...லலாஸரமஙகளையும அடைநதிருநதாா அநதவேதியா ஒருவழி ...டமனமுடையவரும மேலேதூககபபடட கைகளையுடையவரு ...மாதியுளளவருமாயிருநது எலலாமாயும நிாகுணமாயும குண ...ரூபமாயுமிருககிற பகவானைககுறிததுத துதிககலானாா

*ஓம [1]தேவதேவேசரே! [2]நிஷகரியரே! நிாகுணரே! [3]ஸே... ஸாக்ஷியே! [4]க்ஷேத்ரஜ்ஞரே! [5]புருஷோததமரே! அநநதரே! பு... ரே! [6]மஹாபுருஷரே! [7]புருஷோததமரே! [8]த்ரிகுணரே! [9]ப்ரத... ரே! [10]அமருதரே! [11]அமருதாகயரே! [12]அநநதாகயரே! [13]வயோ... ரே! [14]அமருதாதமாவே! [15]ஸநாதநரே! [16]ஸதஸதவயகதாவய...

---

* பினவரும நாமஙகளில விஷணுஸஹஸரநாமததில வநதுளளவறறி... அாததவிசேஷஙகளை அஙகேககணடுகொளக

1 இநதிரியஙகளால விளையாடும ஜீவனுககு அநதாயாமி
2 வியாபகராயிருபபதால செயகையிலலாதவா
3 உதாஸீனமானஞானரூபமாதலால உலகஙகளுககு ஸாக்ஷி
4 'ஸதூலஸூக்ஷமசரீரஙகளை அறிகினற ஜீவஸவரூபா' எனினுமா...
5 சரீரஜீவேஸவராகளைககாடடிலும சிறநதவா
6 ஸதூலசரீரஸமஷடிகளில சயனிததிருபபவா
7 அனனமயனமுதலான புருஷாகளுககெலலாம உததமா
8 ஸதவரஜஸதமோகுணஙகளுளளவா
9 மூனறுகுணஙகள சோநத வடிவமானவா
10 அமருதரூபமாயிருபபவா
11 தேவாகளெனகிறபெயாபெறறவா
12 ஆதிசேஷனென அநநதனெனனும பெயருளளவா
13 அவயாகருத ஆகாசரூபா
14 அழிவறறரூபமுளளவா
15 அநாதியாயிருபபவா
16 காரயகாரணரூபமாகி க்ஷரிககககூடியவரும கூடாதவருமாயிருபப...

தரே! [1]ருததாமரே! [2]ஆதிதேவரே! [3]வஸுபாதரே! [4]ப
பதியே! [5]ஸுபாஜாபதியே! [6]வநஸபதியே! [7]மஹாபாஜாபதி
ஊாஜஸபதியே! [9]வாசஸபதியே! [10]ஜகதபதியே! [11]மநஸபதி
[12]திவஸபதியே! [13]மருதபதியே! [14]ஸலிலபதியே! [15]பருதிவீ
யே! [16]திகபதியே! [17]பூாவநிவாஸரே! [18]குஹயரே! [19]பரமபு
ஹிதரே! [20]பரமமகாயிகரே! [21]ராஜிகரே! [22]மஹாராஜிகரே! [23]
தாமஹாராஜிகரே! [24]ஆபாஸுரரே! [25]மஹாபாஸுரரே! [26]ஸ
மஹாபாகரே! [27]ஸபதமஹாஸவரரே! [28]யாமயரே! [29]மஹாயாமய

---

1 விகாரமிலலாத பிரகாசமுளளவா
2 'நாராயணா' எனபது பழையவுரை
3 காமபலனைககொடுபபவா
4 தக்ஷனமுதலான ஸருஷடிகாததாகளினவடிவமானவா
5 மோக்ஷகுருவான ஸனகாதிஸவரூபா
6 அரசுமுதலான வருக்ஷரூபா
7 நானமுகராயிருபபவா
8 பரமமாமுதலான ஜீவாகளுககுப பதியாயிருபபவா
9 தேவகுருவாயிருபபவா
10 உலகஙகளுககுபபதியான இநதிரா
11 ஸுதராதமாவாயிருபபவா
12 ஸூாயரூபா
13 பிராணவாயுரூபா
14 வருணரூபா
15 அரசராயிருபபவா
16 திகபாலராயிருபபவா
17 மஹாபரளயததில உலகஙகளுககு ஆதாரமாயிருபபவா
18 வெளியிடககூடாதவா
19 பரமமாவுககு வேதஙகளைஉபதேசிததவா [னவையாயிருபப
20 பராமமணசரீரததால நிறைவேறறககூடிய யாகம * அதயயனமுத
21 ராஜகாரியமான பாலனமுதலியவையாயிருபபவா
22 மஹாராஜிகமெனனும தேவககூடடமாயிருபபவா
23 சாதுாமஹாராஜிகமெனகிற தேவககூடடமாயிருபபவா.
24 ஆபாஸுரரெனகிற தேவககூடடமாயிருபபவா
25 மஹாபாஸுரரெனகிற தேவககூடடமாயிருபபவா
26 காயததரீமுதலான எழு மநதிரஙகளால ஆபபணமசெயயககூடி
பெரிய எழுயஜஞபாகஙகளையுடையவா
27 பெரிய எழுஸாமஸவரஙகளையுடையவா.
28 யமகணஸவரூபா
29 சிததிரகுபதனமுதலானவராயிருபபவா

[1]மஜ ஞாஸமஜஞரே ! [2]துஷிதரே ! [3]மஹா துஷிதரே ! [4]பரமாத
ர ! [5]பரிமிதரே ! [6]அபரிமிதரே ! [7]வசவாததிந ! [8]அபரிகிந
ர ! [9]அபரிமிதரே ! [10]வசவாததிந ! [11]அவசவாததிந ! [12]யஜ
ரே ! [13]மஹாயஜஞரே ! [14]அஸமயஜஞரே ! [15]யஜஞஸமபவரே
ஜஞயோநியே ! [17]யஜஞகாபபரே ! [18]யஜஞஹருதயரே ! [19]யஜஞஸ
ர ! [20]யஜஞபாகஹரரே ! [21]பஞசயஜஞரே ! [22]பஞசகாலகாதருப
! [23]பாஞசாரதரிகரே ! [24]வைகுணடரே ! [25]அபராஜிதரே ! [26]மான

1 ஸமஜஞயெனனும பெயருடையவா
2 துஷிதரெனகிற தேவகணஸவரூபா
3 மஹா துஷிதரெனகிற தேவககூடடமாயிருபபவா
4 மிருதயுருபாாயுளளவா
5 மிருதயுவுககுஸஹாயமாக ஏறபடுததபபடட காமரோகாதிஸவரூபா
6 காமமரோகமுதலியவறறிறகுஎதிரான சமம ஆரோகயமுதலியனவ யிருபபவா
7 சமமுதலானவறறினவசததிலிருபபவா
8 சமமுதலியவையுளளவராயிருபபதால நிநதிககபபடாதவா
9 எலலாஜாதிகளினருபஙகளிலும அடஙகாதவா
10 சிகைஷககுளபடடவா
11 சிகூஷிககினறவா
12 அகனிஹோதரமுதலியனவாயிருபபவா
13 பரமயஜஞமுதலியனவாயிருபபவா
14 யஜஞததிறகுஎதிரான காமமாயிருபபவா
15 யஜஞததிலேறபடட ரிதவிகமுதலானவராயிருபபவா
16 யஜ்ஞததிறகுககாரணமான வேதஸவரூபா
17 யஜஞததைககாபபததிலுடைய அகனியாயிருபபவா
18 யஜஞாஙகததின உபாஸனஸவரூபா
19 யஜஞததில துதிககபபடடவா
20 யஜஞததில பாகததைககிரகிபபவா
21 பஞசயஜஞஸவரூபா
22 பகலிரவு, மாதம, ருது, அயனம, வருஷமெனகிற ஐநதுகாலஙகளு கும, அதிஷடானம, காதா, கரணம, கிரியை, அதிஷடமெனகி ஐநதுகாததாககளுககும பதியாயுளளவா
23 பாஞசராதரமெனகிறஆகமததால அறியககூடியவா
24 மடஙகுதலிலலாதவா, அலலது விகுணடையினபுதரா
25 பிறரால ஜயிககபபடாதவா
26 மனததை உபாதியாகவுடையவா

ஙிகரே! [1]நாவமிகரே! [2]நாமநாமிகரே! [3]பாஸவாமியே! [4]ஸ-
ாதரே! [5]ஹமஸரே! [6]பாமஹமஸரே! [7]மஹாஹமஸரே! [8]பா
ஞேயரே! [9]பாமயாஜஞிகரே! [10]ஸாஙகயயோகரே! [11]ஸாஙகயமூ
தியே! [12]அமருதேசயரே! [13]ஹிரணயேசயரே! [14]வேதேசயரே! [15]
வசயரே [16]குசேசயரே! [17]பிரமமேசயரே! [18]பதமேசயரே! [19]விஶ
வரரே! [20]விஷவகஸேநரே! உமககு நமஸகாரம நீா [21]ஜகததவ
ா [22]ஜகதபாகருதி உமககு அகநிவாய வடவையினமுகததிவி
முணடான அகனியும ஆஹூதியும நீா ஸாரதியெனகிற அகனி
ா வஷடகாரம நீா ஓஙகாரம நீா தவம நீா மனமும நீா பூாணம
ஙகஙகளையுடைய சநதிரன நீா நீா [23]சகஷுராஜயம நீா ஸூாய
ா திககஜம [24]திகபாநுவே! [25]விதிகபாநுவே! [26]ஹயசிரஸே!

[1] புதிதாய அறியககூடியவா
[2] ஒவவொருநாமததினலும அறிவிககபபடடவா
[3] பாஎனனும பிரமமாவுககு ஸவாமியாயிருபபவா
[4] வேதவரததை முடிததவா
[5] மூனறுதணடமுடைய யதியாயிருபபவா
[6] ஒருதணடமுளள யதியாயிருபபவா
[7] தணடமுதலானவையிலலாதமஹாஹமஸரெனகிறயதியாயிருபபவா
[8] பாமமானஞேயபாமமஸவருபா
[9] மஹாயாகமசெயகினற தீகஷிதாாயிருபபவா
[10] ஸாஙகியயோகஸவருபா
[11] ஸாஙகியமான அதாவது கலபிதபபிரபஞசசிஙகினஸவருபமுடைய
[12] அமிருதாகளெனகிற ஜீவாகளிடம சயனிததிருபபவா
[13] ஹிரணயமெனகிற ஹருதயததில சயனிததிருபபவா
[14] வேதததில சயனிததிருபபவா
[15] இநதிரியஙகளில சயனிததிருபபவா
[16] குசமெனகிறஸமுததிரஜலததில சயனிததிருபபவா
[17] வேதததில சயனிததிருபபவா
[18] பிரமமாணடமாகிறபதமததில சயனிததிருபபவா
[19] எலலாருககும ஈஶவராாயிருபபவா
[20] பகதரைபபாதுகாகக எஙகும செலலுநதனமையுளளஸேனையுளள
[21] ஜகததில ஸததாருபமாக ஸமபநிததவா
[22] ஜகததிறகு உபாதானகாரணம
[23] யாகததில (பததினியின) நேததிரததால பாாககபபடடு அதஞ
சுததியடைநத நெய
[24] திசைகளைப பிரகாசிககசசெயகிறவா
[25] விதிககுகளைப பிரகாசிககசசெயபவா
[26] ஹயகரீவா

தமதரிஸுபர்ணா, [2]வர்ணதரா [3]பஞசாகநியே! [4]தரிஞஸிகே! [5]ஷடஙகநிதாநரே! [6]பிராகஜோதிஷரே! [7]ஜயேஷடஸாமகரே! மிகவாததரே! (நீர) [9]அதாவசிரஸ [10]பஞசமஹாகலபரே! நபாசாாயரே! [12]வாலகிலயரே! [13]வைகாநஸரே! [14]அபகநயோ! [15]அபகநவாதரே! [16]அபகநபரிஸஙகயாநரே! [17]யுகாதியே! மதயரே! [19]யுகநிதநரே! [20]ஆகணடலரே! [21]பராசீநகாபபரே! ளசிகரே! [23]புருஷடுதரே! [24]புருஹூதரே! [25]விஸவகிருத [26]விஸவஜிதரே! [27]விஸவரூபரே! [28]அநநதகதியே! [29]அநநத

---

1 மூநதினதான தரிஸுபாணமநதிரததாலசொலலபபடட ஆதிதயரூபா
2 பிராமமணாமுதலான ஜாதிகளைத தரிபபவா
3 கார்ஹபதயம, ஆஹவனீயம, தகஷிணம, ஸபயம, ஆவஸதயமெனகிற ஐநது அகனிகளாயிருபபவா
4 நாசிகேதமெனகிற அகனியை மூனறுதரம சயனமசெயததால தரிஞஸிகேதரெனறு பெயருளளவா
5 ஆறு அஙகஙகளுளள வேதஸவரூபா
6 பிராகஜோதிஷமெனகிற ஸாமரூபா
7 ஜயேஷடமெனகிற ஸாமததைக கானமசெயபவா
8 ஸாமகாகளுடைய விரததைதத தரிபபவா
9 அதாவசிரஸெனகிற உபநிஷததினஸவரூபா
10 ஸௌரம, சாகதம, காணபதயம, சைவம, வைஷணவம எனகிற ஐநதுபெரியஆகமஙகளால தெரிவிககபபடடவா
11 நரையைஅருநதுகினறமுனிவாகளுககு ஆசாாயராயிருபபவா
12 வாலகிலயரெனகிற முனிவராயிருபபவா
13 வைகானஸவரதமுடையவா
14 கெடுககபபடாத யோகமுடையவா
15 கெடுககபபடாத வாதமுளளவா
16 கெடுககபபடாத விசாரமுடையவா
17 யுகததின ஆதியாயிருபபவா
18 யுகததின மததியமாயிருபபவா
19 யுகததின முடிவாயிருபபவா
20 இநதிரனாயிருபபவா
21 பிராசீனகாபபரெனகிற முனிஸவரூபா
22 கௌசிகமுனிரூபா
23 வெகுவாகத துதிககபபடடவா
24 வெகுவாக (யாகததில) கூபபிடபபடடவா
25 எலலாவறறையும செயதவா
26 எலலாவறறையும ஜயிததவா
27 எலலாரூபமாயுமிருபபவா
28 அளவறற கதியுடையவா
29 அளவறற சரீரமுடையவா

போகரே! [1]அநந்தரே! [2]அநாதியே! [3]அமதயரே! [4]அவய மதயரே! [5]அவயகதநிதநரே! [6]வாதாவாஸரே! [7]ஸமுதர வாஸரே! [8]யரோவாஸரே! [9]தபோவாஸரே! [10]தமாவாஸ([11]லக்ஷமயாவாஸரே! [12]விதயாவாஸரே! [13]கீரதயாவாஸரே! [14]ஸ்ரீ ஸரே! [15]ஸாவாவாஸரே! வாஸுதேவரே! [16]ஸாவசசநதக([17]ஹரிஹயரே! [18]ஹரிமேதரே! [19]மஹாயஜஞபாகஹாரே! [20](ரதரே! [21]ஸுகபாதரே! [22]தனபாதரே! [23]ஹரிமேதரே! [24]யம([25]நியமரே! [26]மஹாநியமரே! [27]கருசரே! [28]அதிகருசர(

---

1 அளவறறவா
2 ஆதியறறவா
3 மதியமறறவா
4 ஸபஷடமிலலாத மதியததையுடையவா
5 அவயகதமான முடிவையுடையவா
6 வாதஙகளுககு இருபபிடமாயுளளவா
7 ஸமுதிரததை இருபபிடமாகவுடையவா
8 யசஸுககு (தனககுததெரியாத புகழுககு) இருபபிடமானவா
9 தவததிறகிருபபிடமானவா
10 அடககததிறகிருபபிடமானவா
11 லக்ஷமிககு இருபபிடமானவா
12 விதயைககு இருபபிடமானவா
13 கீாததிககு (தனககுத தெரிநத புகழுககு) இருபபிடமானவா
14 ஸ்ரீதேவிககு இருபபிடமானவா
15 எலலாவறறிறகும ஆதாரமானவா
16 எலலாருடைய இஷடததையுமளிபபவா
17 ராமாவதாரததில வானரனை அஸவமாகவுடையவா
18 அஸவமேதஸவருபா
19 மஹாயஜஞமாகிற யோகததில ஹவிாபபாகமாயிருககிற ஜீவ ருபததைக கிரஹிபபவா
20 வரததையளிபபவா
21 ஸுகததையளிபபவா.
22 தனததையளிபபவா
23 ஹரியினிடததில புததியையுடைய பகதஸவருபா
24 யமமெனகிற யோகாஙகஸவருபா
25 நியமமெனகிற யோகாஙகஸவருபா
26 பெரிதான நியமருபா
27 கருசரமெனகிற வாதஸவருபா
28 அதிகருசரருபா

மஹாகருசாரே ! [2]ஸாவகருசாரே ! [3]நியமதாரே ! [4]நிவருததப்
ரே ! [5]நிவருததிதாமபாவாகதரே ! [6]பாவசாகதரே ! [7]பருச
பபபாவருததரே ! [8]பாவருதத வேதவிகாியரே ! [9]அஜரே
ஸாவகதியே! [11]ஸாவதாசியே! [12]நகாாஹயரே ! [13]அக்ஷயரே! [14]அ
ரே! [15]மஹாவிபூதியே! [16]மாஹாதமயசரீரரே! [17]பவிதாரே! [18]மஹா
தாரே! [19]ஹிரணயமயரே! [20]பருஹதரே! [21]அபாதாகயரே! [22]அவி
ஞயரே! [23]பாமமாகரியரே! [24]பாஜாஸாககாரே [25]பாஜாநிதநகாரே
மஹாமாயாதாரே ! [27]விதயாதாரே ! [28]யோகதாரே ! [29]சிதாசிக

1 மஹாகருசாரூபா
2 எலலாகருசாமாயமிருபபவா
3 வாதஙகளைத தரிபபவா
4 பாமமிலலாதவா
5 சிறநத நிவருததிதாமஙகளையடைநதவா
6 வேதாதயயனததையடைநத பாமமசாரி
7 (வேதததைககாபபததிலுடையவாாகி) பருசனிகாபபாாகிப பிர
விருததிததவா
8 வேதகாமததை நடததிவருகிறவா
9 ஜனனமறறவா
10 எலலாககதியுமுளளவா, அலலது எலலாருககும கதியாயிருபபவா
11 எலலாவறறையும பாாபபவா
12 காமேநதிரியஙகளால காஹிககமுடியாதவா
13 க்ஷயமறறவா
14 சலனமறறவா
15 ஆகாயமுதலியவைகளின ஸருஷ்டிரூபமானபெரியஐஸவாயமுடை
16 மஹிமைபொருநதிய விராடசரீரமுடையவா
17 சுகரியமெனகிற ஆரணயகமநதாஸவரூபா
18 பாவமானீஸூகதமுதலான மநதிரஸவரூபா
19 மணடலபாாமமணமுதலிய மநதிரஸவரூபா
20 வேதஸவரூபா
21 புததியால ஊஹிககமுடியாதவா
22 (ரூபமுதலானவை இலலாததிஞல) அறியமுடியாதவா
23 காாயகாரணமஹாகாரணஙகளுள சிறநதவா
24 பிரஜைகளினஸருஷ்டியைச செயகினறவா
25 பிரஜைகளினநாசததைச செயகினறவா.
26 பெரிதானமாயையைத தரிபபவர்
27 விததையைத தரிபபவா
28 யோகததைத தரிபபவா
29 விசிதாமான கொணடைகளையுடையவா

யே! [1]வரபாதரே! [2]புரோடாசபாகஹரரே! [3]கதாதவரே! [4]சிநந
ஷணரே! [5]சிநநஸமசயரே! [6]ஸாவதோவருததரே! [7]நிவருததரூபரே
பராமமணரூபரே! [9]பராமமணபரியரே! [10]விஸவமூாததியே! [11]மஹ
ாததியே! [12]பாநதவரே! [13]பகதவதஸலரே! [14]பரமமணயதேவரே
கதனுனரான உமமைத தரிசிககவிருமபுகிறேன [15]நிராவிகலபகஜ
ததினபொருடடு உமககு நமஸகாரம, நமஸகாரம' என்று துதி
ரா

மூநநூறறுநாறபததேழாவது அதயாயம

மோக்ஷதாமம் (தொடர்ச்சி.)

(நாராயணர் நாரதருக்குக் காட்சியளித்துத் தாம்செய்தஸ்ருஷ்டி முதலியவற்றைச் சொல்லியது)

இவவிதம ரகஸயமும உணமையுமானநாமஙகளால துதிகக
டடவரும எலலாமறிநதவரும எலலாவறறையுமபடைபபவருளசிற
வரும எலலாமூாததிகளினஸவரூபரும பரபுவும ஹரியுமான அநத
கவான சிறநதஅநதரூபததை நாரதமுனிவருககுக காடடினா ஓரி
தில சநதிரனைககாடடிலும மிகவுமசுததமானரூபமுடையவரும ஓ
ததில சநதிரனைககாடடிலும விசேஷததோடுகூடியவரும ஓரிட
தில அகநியினிறமுடையவரும ஓரிடததில ஆதிதயனுககுநிகரானரூ

1 சிரேஷடமானஸதானததை அளிபபவா
2 புரோடாசததினபாகததைக கிரஹிபபவா
3 யாகததையடைநதவா
4 ஆசையை அறுததவா
5 ஸமசயமறறவா
6 எஙகுமிருபபவா
7 விலகினஸவரூபததையுடையவா
8 பிராமமணரூபராயிருபபவா
9 பிராமமணாகளிடம பிரியமுளளவா
10 ஜகததைச சரீரமாகவுடையவா
11 பெரிதான சரீரமுடையவா
12 பநதுவாயிருபபவா
13 பகதாகளிடம அனபுளளவா
14 பிராமமணாகளுககு ஹிதமானதேவா
15 'ஏகாநததாசநாய' எனபது மூலம

டையவரும ஓரிடததில கிளியின இறகுககுநிகரானவரும ஓரிடத
படிகததுககுநிகரானவரும ஓரிடததில மைமமலைககுநிகரானகா
டையவரும ஓரிடததில பொனனிறமுடையவரும ஓரிடததில ப
கொடிககுநிகரானவாணமுடையவரும ஓரிடததில வெணணி
டையவரும ஓரிடததில ஸ்வாணததுககுநிகரானவாணமுடை
ம ஓரிடததில வைடூரியததுககொபபானவரும ஓரிடததில நீ
டூரியததுககொபபானவரும ஓரிடததில இநதிரநீலததுககொ
னவரும ஓரிடததில மயிலினகழுததுககுநிகரானவாணமுடை
ம ஓரிடததில முததுமாலைககொபபானவரும ரூபஙகளாலே ப
மாக இநதவாணஙகளைததரிததிருககிறவரும அநாதியும ஆயிர
கஙளுடையவரும ஸ்ரீபொருநதியவரும [1]ஆயிரமதலைகளுடைய
ஆயிரமபாதஙகளுடையவரும ஆயிரமஉதரஙகளுமகைகளுமுடை
ரும ஓரிடததில இவவிதமெனறுவிளககமிலலாதவரும பாபுவுமவ
லே பரணவததையும அதனுடனசோநதகாயததிரீமநதிரததையு
சரிபபவரும மறறமுகஙகளாலே பலவிதமானநானகுவேதஙகளை
சொலலுகிறவரும பாவஙகளை ஹரிபபவரும இநதிரியவசமுள்ள
ம தேவருமான நாராயணா உபநிஷததைக கானமசெயதார அ
ழுது யஜஞஙகளுககுபபதியானதேவேசா வேதி, கமணடலு
பஙகள, சிறநத (ஜப) மணிகள, குசஙகள, மானதோல, த
இவறறையும ஜவலிககினறஅககினியையும கைகளால தரிதது
ணடிருநதார. தெளிவானமனமுளளவரும வேதியரிறசிறநத
னநாரதா பரஸனனரான அநதபபரமேஸவரரை மௌனததுட
ஙகிரமஸகரிததார தலையாலவணஙகின அநதநாரதரைநோககி
வாகளுககெலலாம ஆதியும விகாரமறறவருமானபகவான,'ஏகதா
தா, தரிதாஎனனுமமகாமுனிவாகளும எனனுடைய தாசனததி
பபததுடன இநதஇடததை அடைநதாாகள அவாகளும எ
பபாாககவிலலை. ஏகாநதிகளிறசிறநதவனைததவிர எனனை ஒரு
பாாககமாடடான நீயும ஏகாநதிகளிலஉததமன, ஓ! பிராமமண
நதவைகளான எனனுடையஇநதசசரீரஙகள தாமருடையகிருக
உணடாயின நீ எபபொழுதும அவைகளைப பஜி வநதபடி பே
அநதண! இபபொழுது நீ விருமபுகிறவாததை எனனிடமிருந
கடடுககொள விஸவருபனும விகாரமறறவனுமானநான இபபெ
து இவவிடததில உனதுவிஷயததில அருளுளளவனயிருககிறேன
னறு சொனனா

[1] 'சத' எனபது மூலம

நாரதா, 'ஓ! தேவரே! பகவானுனநீர எனனுலபாாககபபட
மையால இபபொழுது எனனுடைய தவம, யமம, நியமமஇவற
பயன உடனே அடையபபட்டது ஓ! பகவானே! அறுதியும எ
வறறையுமபாாததவாகளில சிறநதவரும எலலாமூாததியுமுள
ரும மகானும பிரபுவுமானநீா பாாககபபடடீரெனபதே என
மேலானவரம' எனறுசொனனுா (பகவான) இவவிதமதரிச
கொடுததுவிட்டு பரமபுதாரானநாரதரைநோககி மறுபடியும
வாாததை சொலலலானுா 'நாரத! பேர தாமஸியாதே இநதிரிய
களும ஆஹாரமுமிலலாதவாகளும சநதிரனுககுநிகரானகாநதியு
வாகளுமான எனனுடையஇநதபபகதாகள ஒருமுகமாக என
தியானஞசெயவாாகள இவாகளுககு விகநம உணடாகவேண்ட
மகாபாகயவானகளான இநதஸிததாகள முனகாலததில ஏகாந
ளாயிருநதாாகள, தமஸுகளாலும ரஜஸுகளாலுமவிடுபட்டு என
அடையபபோகிறாாகள ஸநதேகமிலலை நேததிரததாலபாாகக
யாதவரும தவககினுலபரிசிககமுடியாதவரும (மூககினுல) முகா
யாதவரும கநதமுமரஸமுமிலலாதவரும ஸததவமாஜஸதமஸென
குணஙகளடையாதவரும எஙகுமவியாபிததவரும ஸாகூதியும
கததுககுஆதமாவெனறுசொலலபபடுகிறவரும பிராணிவாககங
டைய சரீரஙகள நசிககையிலும நசியாதவரும ஜனனமிலலாதவ
நாசமிலலாதவரும எநநாளுமிருபபவரும நிாககுணரும [1]நிஷ
ரும இருபததுநானகுததவஙகளைககாட்டிலும பிரஸிததமான
பததைநதாமவரும புருஷரும கிரியையிலலாதவரும ஞானத
பாாககககூடியவராகசசொலலபபடுகிறவரும இவவுலகில பிரம
ஸரேஷ்டாகள தமமைஅடைநது முகதாகளாககாரணரும ஸநா
ரும பாமாதமாவுமான அநதவாஸுதேவா அறியததககவா ஓ! நா
சுபகாமஙகளாலும அசுபகாமஙகளாலும ஒருபோதும பறறபபட
இநததேவருடையவியாபகததனமையையும மகிமையையும ப
ஸததவமாஜஸதமஸெனனுமிவைகளைக குணஙகளாகச சொலலுகி
கள இவைகள எலலாசசரீரஙகளிலுமிருககினறன ஸஞசரிகக
செயகினறன இநதககுணஙகளை க்ஷேததரஜஞன அனுபவிககிற
இவைகளால அவன அனுபவிககபபடுகிறதிலலை அவன நிாககுண
குணஙகளைபபுஜிககிறவனும குணஙகளைபபடைககிறவனும கு
களை அதிகாமிததவனுமாயிருபபான ஓ! தேவரிஷியே! ஜகததுக
தாரமானபருதிவியானது அபபில லயததை அடைகிறது அபபு

[1] பாாணனமுதலியகலைகளிலலாதவா

லும தேயு வாயுவிலும வாயு ஆகாயததிலும ஆகாயம மனததிலுப
கிகினறன பாமபூதமான அநதமனமும அவயகததடில லயிகி
ஓ! பிராமமண! அவயகதமானது கிரியையறறவனுனபுருஷன
லயிககிறது. ஸனுதனனுன அநதபபுருஷனுககு மேலானவ
லலை ஸனுதனரும புருஷருமான அநதவாஸுதேவா ஒருவரை
உலகததில சராசரமும நிதயமுமானபூதமானது இலலையனறே
பலமுளளவாஸுதேவா எலலாபராணிகளுககுமஆதமாவனறே
ருதிவியும வாயுவும ஆகாயமும அபபும தேயுவுமாகிய பெரி
வருபமுளளஇவைகள சோநது சரீரமெனறு பெயரிடபபடடன
! பிராமமண! அதிலபிரவேசிததிருபபவரும சிறநதபராககமமுள
ருமானஅவா பாாககததககவாலலா பிரபுவானவா சரீரததை
சஷடிககசசெயது உணடானவராகவே ஆகிறா தாதுககளுடை
சாகையினறி ஓரிடததிலும சரீரமானது உணடாகிறதிலலை
ராமமண! தவிரவும ஜீவனிலலாவிடடால வாயுககள சேஷடிககு
செயகிறதிலலை அநதஜீவன சேஷரும பரபுவுமான ஸஙகாஷ
கச சொலலபபடுகிறான அவா தமமுடைய (தியானமுதலான)
ததினாலே (ஜீவனமுகதரான) ஸநதகுமாராாயிருபபதைஅடைநதா
நதஸஙகாஷணரிடமிருநதும பிரளயததில எலலாபபிராணிக
டயலயததுககுமஆதாரமும எலலாபபிராணிகளுடையமனமுமா
கிற பரதயுமனா (உணடானுரெனறு) சொலலபபடுகிறா அவரி
ருநதும காததாவும காரணமும காரியமுமாயிருபபவா உண
ா அவரிடமிருநது சராசரமான ஜகமனைததும உணடாகிற
வா அநிருததா. அவா ஈசானா அவா எலலாககாமஙகளிலுமஅ
ரி [1] பகவானும க்ஷேததரஜஞரும நிாககுணமானஸவரூபமுடை
ருமான வாஸுதேவரே பிரபுவானஸஙகாஷணரெனகிற ஜீவ
றியததககவா ஸஙகாஷணரிடமிருநதுஉணடான பரதயுமனா ம
ாககசசொலலபபடுகிறா பரதயுமனரிடமிருநதுமுணடான அநிரு
அகஙகாாம, அவா ஈஸவரா ஓ! நாரத! அக்ஷரமானஜீவனும க
மனகிறபிரகிருதியும காரணமும காரியமும சராசரமானஎலலாஜ
எனனிடமிருநது உணடாகினறன இவவுலகில எவாகள என
டயபகதாகளோ அவாகள எனனிடம பிரவேசிதது முகதாக
னறாாகள. நானே பூாணனும கிரியையறறவனும இருபததைநத
னும நிாககுணனும நிஷகளனும(ஸுகதுககமுதலிய)தவநதவம
னும ஒனறையுமசெயயாதெனறுகருதாதவனுமாக அறியததககவ

[1] ஒருசொல விடபபடடது

என்னை ரூபமுள்ளவனாக நினைக்கவேண்டாம் ஜகத்துக்குக்குரு
ச னுமான நான் விரும்பினால் ஒருக்ஷணத்தில் மறைந்துவிடுவே
ரத! எல்லாபூதகுணங்களுடனுங்கூடினவனாக நீ இப்பொழு
ரப்பது என்னால்படைக்கப்பட்டமாயை நான் இவ்விதமிருப்பதா
நினைக்கவேண்டா என்னால் உனக்கு இந்தநான்குமூர்த்திகளு
னகுசொல்லப்பட்டன நானன்றோ ஜீவனென்று பெயருள்ளவன்
னனிடம் ஜீவன் [1]கற்பிக்கப்பட்டவன் ஆகையால் இப்பொழு
னக்கு, ஜீவன் என்னால் பார்க்கப்பட்டான்' என்னும்புத்தி வேச
ர, ஓ! பிராம்மண! நான் எங்கும் வியாபித்தவன், பிராணிவர்க்க
ளுக்கு அந்தராத்மா பிராணிவர்க்கங்களுடையசரீரங்கள் நசித்
பொழுது நான் நசியாமலிருக்கிறேன் ஸித்தர்களும் மகாபாக்யமுள்
ர்களுமான அந்தமனிதர்கள் ஏகாந்திகளாகிறார்கள் ஓ! முனிவ
மஸாலும் ரஜஸாலும் விடுபட்டு என்னிடம் பிரவேசிக்கப்போகிறு
ர நாரத! நான் கர்த்தாவும் காரணமும் காரியமுமாயிருப்பவன
தவனானநான் கண்ணால் பார்க்கத்தக்கவனல்லேன், த்வக்கால ப
க்கத்தக்கவனல்லேன், (மூக்கால) முகர்த்தக்கவனுமல்லேன், கந்
ம ரஸமுமில்லாதவன் ஸத்வரஜஸ்தமஸ்என்னும்அந்தக்கு
ள் என்னிடம் இல்லை எங்குமநிறைந்தவனும் ஸாக்ஷியுமானநா
லகத்துக்குஆத்மாவென்று சொல்லப்படுகிறேன் ஹிரண்யகர்ப
ம உலகங்களுக்குஆதியும் நான்குமுகங்களுடையவரும் சொல
டியாதமூர்த்தியையடைந்தவரும் ஸநாதனருமான பரமதேவ
னனுடையபல்காரியங்களை விசாரிக்கிறவர் குரோதத்திலிருந்துன்
னவரும் தேவருமானருத்ரர் என்னுடைய நெற்றியினவழிே
ளிவந்தார் என்னுடைய வலப்பக்கத்தை அடுத்திருக்கிற பதி
ருருத்ரர்களையும் பார் இடப்பக்கத்தைஅடுத்திருக்கிற பன்ன
டுஆதித்யர்களையும் பார் என்னுடையமுன்னிலையில் தேவர்களி
ந்தஎட்டுவஸுக்களையும் பார் என்னுடைய பின்பாகத்தில் நாஸ
ன்னறும் தஸ்ரனென்றும் சொல்லப்படும் வைத்தியர்களையும் பார்
ருஷ்டிகர்த்தர்களெல்லோரையும் பார் ஸப்தரிஷிகளையும் பார் வேத
ளையும் அநேகமானயாகங்களையும் அமிருதத்தையும் ஓஷதிகளையும்
தவங்களையும் நியமங்களையும் வெவ்வேறுவிதமானயமங்களையும்
டுவிதமான ஐஸ்வர்யமுமமூர்த்திகரித்துஒரிடத்திலிருப்பதையு
ஸம்பத்தையும் லக்ஷ்மீதேவியையும் கீர்த்தியையும் கோரூபமான
மியையுமவேதங்களுக்குமாதாவும் என்னிடமிருப்பவளுமான ஸரஸ

[1] 'ஸமாஹித'என்பது மூலம், 'என்அதீனன்'என்றும் கொள்ளலாம்

தியென்கிற காயதரீதேவியையும பார நாத!ஜோதிகளுளமிகசசி
துமம (ஆகாயததிலஸஞசரிபபதுமான) தருவநக்ஷததைதயும பா
றநதவனே! மூாததிகரிததமேகஙகளையும ஸமுததிரஙகளையும தட
ஙகளையும நதிகளையும சரீரமபெறறநானகுபிதருகணஙகளையும பா
ரமிலலாமல எனனிடமிருககிற இநதமூனறுகுணஙகளையும பார ஓ
ணியே!தேவகாரியததைககாடடிலும பிதருகாரியமானது சிறநத
தவாகளுககுமபிதருககளுககுமஆதியானநானஒரேபிதா.நான[1] ஹ
வணுகி வடமேறகுஸமுததிரததில (இருநதுகொணடு) நனகுஹ
மசெயயபபடடவையும ஸரததையுடனகூடினவையுமான ஹவய
தயும கவயததையும புஜிககிறேன ஆதியில எனனல ஸருஷடிகக
டடபரமமாவானவர யஜஞருபனைஎனனைத தாம பூஜிததார. அ
ல நான பிரீதியடைநது கலபததின ஆதியில அவருககுச சிற
வரஙகளையும எனககுபபுததிரராயிருககுமதனமையையும உலகஙக
த யஜமானராயிருககுநதனமையையும அகஙகாரததால செயய
டபெயரையும கொடுததேன 'உமமால செயயபபடடவரை
றயை ஒருவனும மீறமாடடான நீரும வரததைவிருமபுகிறவ
ருககு வரததை அளிபபவராவீர தபோதனரே! மிககபாககியமுள
ரே! கடுமையானவிரதமுடையவரே! தேவகணஙகளுககும அஸ
ஙகளுககும ரிஷிகளுககும பிதருககளுககும பலவகையா
ாணிகளுககும நீர எபபொழுதும உபாஸிககததககவராவீர. ஓ
ரமமாவே! தேவகாரியஙகளினிமிததம அவதாரததைஅடைநதநா
பொழுதும உமமாலே புததிரனபோல உபதேசிககவும (கா
ஙகளில) ஏவவுமதககவன' எனறுசொனனேன நான அளவற
தஜஸுளளபிரமமாவுககு இநதநலலவரஙகளையும மறறவரஙகளையு
காடுதது இபபடியே ருததருககும மனுவுககும அளவறறதேஜஸ
ள இநதிரனுககும வரஙகளைககொடுததுவிடடு பரீதியடைநது நி
ததியைப பறறினவனுனேன [2]ஸுகருபமானநிவருததியான
லலாததாமஙகளிலும சிறநததாகக கருதபபடடது ஆகையா
வருததியை அடைநதவனும எலலா அஙகஙகளிலுமஸுகததையடை
வனுமாக ஸஞசரிககவேணடும விததையை ஸகாயமா
டையவனும ஸூரியமணடலததிலிருபபவனும ஸநாதனனுமா
னை ஸாஙகியசாஸதிரததின நிசசயததையே உறுதியாக

---

[1] குதிரைததலையுளளவன

[2] 'எலலாததாமஙகளுடையபரமமானநிவருததியும மோக்ஷமாகக க
படடது' எனறும கொளளலாம

டய ஆசாரியாகள கபிலராகச சொலலுகிறாகள ஓ! பிராமமல
கவானுன இநத ஹிரணயகாபபா வேததநில துதிககபபட
நகிறா அபபடிபபடட ஹிரணயகாபபனுனநான யோகசாஸ்தி
ளில யோககதியாகச சொலலபபடடேன இநதச சாமவதனு
ான சரீரததையெடுதது கொணடு ஸவாககததில இருககிறேன
றகு ஆயிரமயுகஙகளுடையமுடிவில திருமபவும உலகததை எ
றரிபபேன திருமபவும சராசரஙகளானபிராணிகளையும உலகத
ம எனனிடமிருககசசெயதுகொணடு ஒருவனுக விதததையுடனவீ
செயவேன பிறகு எலலாஉலகததையும படைபபேன இவ
ளில நானகாவதுமூாததியானது அழிவறறசேஷனைப படைதத
புவா ஸஙகாஷணராகசசொலலபபடடாா. அவரும பிரதயுமனனை
டைததாா பிரதயுமனனிடமிருநதும அநிருததனுனநான உண்ட
னன, எனனுடையஸருஷ்டி அடிககடி உணடாகிறது அநிருத
டமிருநதும அவருடையநாபீகமலவழியாக பாமமா உணடானு
ரமமாவினிடமிருநதும ஸதாவரஙகளும ஜஙகமஙகளுமான எலல
ிராணிகளும உணடாயின ஆகாயததிலிருநதும ஆதிதயனுக
தயமும அஸதமனமும ஏறபடுவதுபோலக கலபஙகளின ஆதிகள
முடிககடி இவவுலகில இநதஸருஷடி உணடாகிறதை அறி அளவ
ாநதியுளளவனே! திருமபவும நாசததையடையுமபொழுது கால
ாது பலாதகாரமாக (உலகததைத) திருபபுகிறது' எனறுசொனனு

முநநூறறுநாறபததெடடாவது அதயாயம

மோக்ஷதாமம (தொடர்ச்சி)

(நாராயணர் தம்அவதாரங்களை நாரதருக்குச் சொல்லியது.)

நாரதா ஜஞாததானபகவானைநோககி, 'ஓ! மகாபாபுே
கவுமகோரமானஏகாணவததில சராசரஙகள நாசததையடை
பொழுது எநதஎநதபபொருளகளில காணபபடுகிறீா?' எனறுவின
கவான சொலலலானுா.

'ஓ! நாரதமாமுனியே! (எனனுடைய) அவதாரஙகளை உள
டி கேள மதஸயம, கூாமம, வராஹம, நரஸிமமம, வாமனன, ப
ரமன, தாசரதிராமன, பலராமன, [1]புததன, கலகிஎனறு பத

1 'கருஷணஃ கலகி' எனபது வேறுபாடம

வதாரஙகள நான முதலில மீனமாகஅவதரிததுப பெரியகடலி
ழுகுகினற உலகஙகளை வெளிபபடுததிப பிராஜைகளை நிலைநிறுத
வன பிராமமணஸரேஷ்ட! ஹேமகூடபாவததுககொபபாக
நதபபடட இரணடாவதானகூாமாவதாரஞசெயது அமிருதத
க மநதாகிரியைத தரிபபேன ஓ! விதவானே! பிறகு, நா
ா ஹரூபததைததரிததுககொணடு கோாமானஸமுததிரததிலமு
னதும பாாததாலநிறைநததும பிராணிகளால வியாபிககபபட
லலா அஙககைளையுமுடையதும ஸமுதாததை மேகலையாகவுடை
ம மறைநததுமானபூமியை எலலாபபிராணிகளுடைய நனமைககா
ம மீணடும பலததினுலே தனனிலையிலகொணடுவநது சோபபேன
லததாலகாவஙகொண ஹிரணயாக்ஷனெனகிறஅஸுரனைக கொ
பபோகிறேன திருமபவும நரஸிமமாவதாாததைஎடுதது யாக
ககெடுககினறஹிரணயகசிபுவெனகிற அஸுரனையும தேவகாரிய
ககாகக கொலவேன தேவாகள, அஸுராகள, ராக்ஷஸாகளமுதலி
லலாராலும கொலலமுடியாதவனும பலவானும விரோசனனுடை
தானுமான பலியெனகிற பெரியஅஸுரன உணடாவான அவ
நதிரனையும அவனராஜயததிலிருநது நழுவசசெயவான அவனு
வுலகமும அபகரிககபபடடு இநதிரனுமவிலகியிருககுமபொழு
யபபரிடமிருநது அதிதியினிடததில பனனிரணடாவதுபுதத
கப பிறபபேன பிரமமசாரியாகி யாகசாலையைஅடைநது உததப
ரானவேதியாகள துதிகக (அவனுடைய) யாகததைத துதிபபே
வதைக) கேடடுப பலியானவன பிரீதியடைவான (பிறகு அவன
ரமமசாரியே! எதை விருமபுகிறீா? சொலலும' எனறுகேடக, ஓ
பரியவாததை யாசிபபேன 'மூனறடி அளவுளளஸதலம கொடுக
வணடும' எனறு (அநத) மகாஸுரனை யாசிபபேன அவன மநதிரி
ாலதடுககபபடடும எனனிடம மிகவுமபிரீதியுடன கொடுபபா
றகு தானஜலமானது எனகையிலவிழுநதவுடன மூனறு அடிகளு
ளளடஙகிய ராஜயததை அளவறறபராகரமமுளள இநதிரனுக
ளிபபேன ஓ! நாரத! தேவாகளை அவரவா அதிகாரஙகளில நிலை
சசெயவேன எலலாததேவாகளாலும கொலலமுடியாதவனும ப
ரனகளுளசிறநதவனுமான பலியெனகிறஅஸுரனையும பாதாள
ல வஸிககசசெயவேன திரேதாயுகததில பிருகுமகாிஷியி
லததைவகிககினற பாசுராமனாக அவதரிபபேன ஸேனைகளு
ாகனஙகளும நிறைநத க்ஷததிரிய ஜாதியையும நாசமசெயவே
ரேதாயுகததுககும துவாபாயுகததுககும ஸநதிஏறபடுமபொழு

;சரதபுதராஞனராமனுகிப பூமணடலாதிபதியாவேன ஸருஷடிக
;ரினபுதராகளும ரிஷிகளுமான ஏகதரும தவிதரும தரிதருடை
ாபததால தமஉருவமிழநது வானாததனமையை அடைவார
ிராமமண ! அவாகளுடையவமசததில மிககபலசாலிகளும பெ
ீரததனமையுளளவாகளும இநதிரனுககு நிகரானபராகரமமுளள
ளுமாகபபிறககுமவானாாகள எனககுத தேவகாரியநிமிததம து
ாவாாகள அநதஸஹாயததால ராக்ஷஸராஜனும பயஙகரனும
்தியவமசததைக கெடுபபவனும கொடியவனும உலகததுகக
னபஞசெயபவனுமானராவணனைப பரிவாரததுடனகொலலுவே
வனுடையராஜயததைக கிரமபபடி விபீஷணனுககுக கொ
்பேன நான அயோததியில வஸிககினற எலலாரையும அ
றறலோகததை அடையச செயவேன தவாபரயுகததுகக
லியுகததுககும ஸநதியானது முடியுமபொழுது (எனனுடை
வதாரமானது மதுராபடடணததில கமஸனுககாக உண
நம, நான அநதஅவதாரததில தேவகணடகாகளான அநே
ஸுராகளைககொனறு குசஸதலியெனகிறதவாரகாநகரததை இ
டமாகச செயவேன அநதநகரததிலவஸிததுககொணடு அதி
தஅநிஷடததைசசெயகிற பூமிபுதரனை நரகன, முரன, பீடனெ
றை அஸுராகளைக கொலவேன மிககபொருளுளளதும அழ
ரதுமான பராகஜோதிஷநகரததிலுளள அஸுரஸரேஷடாக
காணறு அதனசெலவஙகளைக குசஸதலிககுக கொணடுவருவே
ிரவும ஒனறுகபபிறநதருகனெனபவனைத திருமபவும (சாப
ரினறு) விடுவிபபேன அநதஅவதாரததில பேரனனஅநிருததன
ாகச சோணிதபுரமெனகிற பாணஸுரனுடையநகரததையடை
பருமபோாபுரிவேன (அபபொழுதும) பாணஸுரனுககுநன
யசசெயவதில பறறுளளவாகளும (எனனுடனபோருககு) முய
ாகளும தேவாகளும உலகஙகளால வணஙகபபடடவாகளுமா
ஙகாரையும ஸுபரமணயரையும ஜயிபபேன பிறகு பலியினபு
வும ஆயிரஙகைகளுளளவனுமான பாணனை ஜயிதது உடனே ஸௌ
மனகிறநகரததிலவஸிபபவாகளெலலாரையும கொலவேன ஓ! பிர
ணசிரேஷட! காககமஹரிஷியினதேஜஸால சூழபபடடவனும (உ
ததில) பிரஸிததிபெறறவனுமான காலயவனனுடையவதமும எ
லேயே நடககும, கமஸனையும கேசியையும குரூரனன அரிஷ
னனகிற மகாஸுரனையும மிககவீாயமுளளசாணூரனையும பெ
லமுளளமுஷடிகனையும் பரலமபனையும தேனுகனையும காளிவடி

டுதத அரிஷடனையும கொலவேன யமுனையின பெரியம
காளீயனைவசஞசெயது அதனபிறகு கோகுலஙகளில இநதிர
ஷிகக (அபபொழுது) பசுககளினக்ஷேமததுககாக ஏழுராததி
காவாததனமெனகிற) பெரியமலையையும தரிபபேன ஓ! பிரா
ன! பிறகு மழைநினறபொழுது பாவததுதினஉசசியிலிருநதுகெ
டு உடனே இநதிரனோடுகூட ஸமவாதமசெயவேன பௌண
கவாஸுதேவனையும சீககிரம எலலாததிரவியததையும அபகரி
கொலவேன கிரிவாஜததில பலவானும எலலாஅரசாகளுககு
ரோததைசசெயகிறவனும செழிபபுறறவனுமான ஜராஸநதனை
மஅஸுரன அரசனுவான எனனுடையபுததியின ஆலோசனை
ல அவனுடையவதம உணடாகும தாமபுதாருடையயாகததி
பாலனைக கொலவேன துரயோதனனுடைய குறறததினுலு
திஷடிரருடையகுணததினுலும பூமியில பலசாலிகளான எலல
சாகளும (யுததததிறகாகச) சோநதிருககையில எனககு இநதி
ஞனஅாஜுனனொருவனே நலலஸகாயனுவான (அபபொழுது
திஷடிரரைத தமபிகளோடு அவருடையராஜயததில ஸதாபிபபேன்
வாஸவருபாகளான நாராயணாகளெனகிற இரணடுரிஷிகளு
காககாயததுககாகமுயறசிததுககொணடு க்ஷததரியககூடடதை
கிகிறாாகள' எனறு உகைததுஜனஙகள சொலலுவாாகள எலல
சாகளும ஆயுதஙகளாலகொலலபபடடு ஸவாககததைஅடைவா
சிறநதவனே! இஷடபபடி பூமியினபாரததை இறககிவிட
தமஞானததைஆசாயிததது ஸாதவதாகளிலமுககியமானவாகளெ
ாருககும துவாரகைககும கோரமானபிரளயததைச செயவேன
தமாதீனமாககசசெயது தவாரகையை ஸமுதரததில முழுக
யவேன பிராமமணஶரேஷட! பிறகு [1]கலியுகததின ஆதியி
ஷாயவஸதிரதாரியும முணடனஞசெயதுகொணடவனும சுத
னதநதஙகளுடையவனும சுததோதனனெனபவனுககுபபுதாஅ
ன புததனுகி (தவததிறகாக) வருகக்ஷததைஅடுததும எனன
பயததோடுகூடிய மகததேசததாசனுடன தாமாராஜனனஅவ
நகததில வஸிததுககொணடும ஜனஙகளை மோகிககசசெயவேன
ன புததனுயிருககையில சூதராகள சுததாகளிடததில புஜிபபா
மனிதாகளெலலோரும காஷாயநதரிததுப புததாகளாவாாகள
ாமமணாகள அதயயனஞசெயயாதவாகளும யாகமிலலாதவாகளு
வாாகள அகநிஹோததரஙகள நாசமடையும குருவினஆ

[1] இநதவரலாறுமுழுதும அதிகபாடம

தனமும நசிதது விடும பிதாவின (வாா ததையைப) புதாாகளும
ாகளின பதநிகளும கேடகமாடடாாகள ஜயேஷடாகளின (வ
றதகளை க) கநிஷடாகளும (பிதாமஹாகளின வாா தஷ தகளைப)பெ
ாகளும (பதியினவாா்தஸ தகளைப) பதநிகளும கேடகமாடடாா
கீழோா கள மேலோாகளும (மேலோாகள கீழோாகளும) ஆ
கள கலியான துபூா ணமா கையில உலகமெலலாம இவவிதம
மும ஸமிருதியுமறறதாகும அசுததமாகத தாமததினஸஙகர
ாறபடும அவாகளுடையஸமீபததிலிருநது தாமமுணாநதவாக
ிதேவதைகளையும பரபாமமததையும அறிநதவாகளுமான மனிதா
அசுததாகளும பொயவழககுரைககினறவாகளுமாவாாகள [1]தா
நஷடமானவாகளிடமிருநதுகேடபவாகள பாவததை நிசசயமா
செயயுமபொழுது (நஷடதாமததைசசொலலுகிறவாகளுககுச)
மானவாகளே ஆகையால நனமையைவிருமபுகிறவாகள அ
களோடு பேசததகாது (அவாகளைத) தொடவுமகூடாது அவா
டன ஸஙகதோஷநிவருததிககாக மூனறுநாள உபவாஸமிருககவே
டும பிறகு கலியுகததின முடிவில பிராமமணனும பசசைநிற
பொனனிறமுமுடையவனும விஷ்ணுயசஸெனகிற பிராமமண
துபபுதானும [2]யாகஞுடமானகடிவாளமுளளவனும (எலலாருக
புரோஹிதனுமான கலகியாக அவதரிபபேன உயாநதமூகககு
அநத அமபவம ஆசேவனமெனகிற (விஷ்ணுயசஸவஸிககிற) அநத
மததில இருககும பிராமமணாகளெலலோரும அமபவமுளளவாக
பிருபபாாகள நானும அநதபபிராமமணாகளுடனசோநது எ
முளளமிலேசசாகளையும பாஷணடாகளையுமே நாசஞசெயவே
கலியில அபபொழுது (எனனுடைய) மாயையினாலேயே பாஷ
மதம நசிககும அநதபபிரளயததில நான முடிவுவரை பாஷ
டாகளைககொனறுவிடடு அதனபிறகு எபபொழுதும யாகஙக
பறறுளளவனுவேன தவிரவும குநதியினபுதாரான தாமபுதரா
பததைஆளுமபொழுது நானகுசரீரஙகளுடையநான அளவ
ாமஙகளைசசெயது பிரமமதேவரால பூஜிககபபடட எனனுை
லோகஙகளை அடைவேன ஓ! பிராமமணஸரேஷட! [3]ஹம

1 நஷடதாமததைச சொலலுகிறவனுககும கேடகிறவனுககும ப
ஸமமெனபது

2 ‘யாஜஞவலகயஃ’ எனபது மூலம, ‘யஜஞவலகரினவமசததில உ
தவனும’ எனறும கொளளலாம

3 இது, முனசொலலபபடவிலலை இஙகே பலராமாவதாரம சொல
படவிலலை

மம, மதஸ்யம, வராஹம, நரஸிமமம, வாமனன, பரசுராமன, தாச ராமன, கருஷ்ணன, கலகியெனபவை என்னுடைய அவதாரங
[1]வேதமும [2]ஶருதியும நஷ்டததையடைநதபொழுது திருமப என்னால கொணடுவரபபட்டன முதலில கிருதயுகததில (என ரும) வேதமும சுருதியுமுளளவாகளாகச செயயபபட்டாகள னறவைகளான அவதாரஙகள உன்னால புராணஙகளில எஙகேயா ா கேடகபபடடிருககினறனவா? சென்றவைகளும சிறநதவை நமான என்னுடையபலஅவதாரஙகள உலககாரியஙகளைசசெயது டு மறுபடியும என்துபிரகிருதியை அடைநதன. ஓ! உறுதியான தியுளளநீ இபபொழுது இவவிடததிலதாசிதத இபபடிபபட்ட த என்னுடையதாசனமானது முன பிரமமாவினாலும அடையப விலலை. ஓ! பிராமமண! சிறநதவனே! ரகஸயததுடனகூடியதுப் நததும நடபபதுமான இநதவிஷயமானது பகதியுளளஉனககு னால முழுதும சொலலபபட்டது' என்றுசொன்னா தேவருப் லாபூாததிகளையும தரிபபவரும விகாரமறறவருமான அநதபபக ன இவவளவுவாாததையையும சொலலிவிட்டு திருமபவும அவ் ததிலேயே அநதாததானமானா மிககதேஜஸுளளநாரதருப ஷ்டமான அனுககததை அடைநது நரநாராயணாகளைததரிசிபப் காகப பதரிகாசிரமததை அடைநதா அபபா! நானகுவேதஙக டனகூடியதும ஸாஙகியயோகஙகளுடனசெயயபபட்டதும அத் [3](ஐநதுதினஙகளாலசொலலபபட்டதால) பஞசராதரமென்ற சொலலபபட்டதும நாராயணருடையவாககினால வெளியிடபபட்டது ன இநதமஹோபநிஷததை நாரதா திருமபவும பிரமமாவின கிரு ததில கேட்டுஉணாநதபடி உபதேசிததாா" என்று சொன்னா

யுதிஷ்டிரா, "புததிமானான அநதபபகவானுடையமகிமை ஆச் பமாயிருககிறது. பிரமமாவானவா இதை அறியாதவரா? நாரத் யிருநது கேட்டனரே அநததேவருககடுததவரும பிதாமஹ ம எலலாமறிநதவருமாயிருநதும அநதபபிரமமா அளவறறபராகரப ளளவிஷ்ணுவின துமகிமையை ஏன அறியவிலலை?" என்றுகேடக் மமா சொலலலானா "ஓ! ராஜஶரேஷ்டனே! ஆயிரமமகாகலபங நம நூறுமகாகலபஙகளும ஸருஷ்டிகளும பிரளயஙகளும சென்ற

[1] காமகாணடம, அலலது மூனறுவேதஙகள

[2] காமம, உபாஸநம, ஞானம ஆகிய மூன்றுகாணடஙகள, அலலது தாாததவிசாரம

[3] நானகுவேதஙகளுககும நானகுநாள, ஸாஙகியயோகஙகளுககுஒருநாள

விட்டனவலலவா? ஓ! அரசனே! ஸருஷடியின ஆதியில ஸஙகலபதத
ஸருஷடிககபபடடவரும பிரஜைகளுடைய ஸருஷடியைசசெய
வரும பிரபுவுமானபரமதேவா பரமாதமாவும நியநதாவும தமக
காரணரும தேவஸரேஷடருமான நாராயணனை நாரதரைககாட்டி
மிகவும அதிகமாக அறிகிறா ஆனால பிரமமலோகததிலவநதிரு
மறறுஸிததாகளினகூடடஙகளுககு வேதததிறகுநிகரான அநதப
ணததைக கேடகசசெயதாா பிரமமாவானவா ஆதமாவைய
வாகளும ஆதமதயானமுடையவாகளுமான இருபததெணணுய
முனிவாகளை உளளபடி கேடபிததாா இவவிதம நாரதமுனிவ
சொலலபபடட இது முனகாலததில ஆதிதயனால அடையபபட்ட
உலகஙகளுககுத தாபததைசசெயகினறஸூாயனுககு [1]அறுபதத
பிரமவருஷம முனசெலலவேணடியவாகளாகப படைககபபட்ட
ளும ஆதமபாவனையுடையவாகளுமான எலலாருககும ஆதிதயன
தேசிததான ஐயனே! ஸூாயனைததொடாநது செலலுகிறவாக
மகாதமாககளுமான அநத முனிவாகளாலே மேருவிலகூடின தே
ளுககுச சிறநததான இது சொலலபபடடது ஓ! ராஜஸரேஷட
பிறகு முனிசிகாமணியாகிய அஸிதரெனகிற பிராமமணா தேவாக
யிருநதுகேடடுப [2]பிதாவுககுச சொனனா ஐயா! சநதனுவென
பிதாவும எனககுச சொனனா ஓ! பாரத! அவரிடமிருநது ந
கேடடு உனககும சொனனேன தேவாகளானாலும முனிவாகள
லும இநதப்புராணததைக கேடடவாகளெலலாரும எஙகும பரப
மாவைப பூஜிததவாகளாவாாகள ஓ! அரசனே! ரிஷியால சொல
படடதும பரமபரையாகவநததுமான இநதககதையை வாஸுதே
ரிடமபகதியிலலாதவனுககு நீ ஒருவிததததாலும சொலலககூடா
அரசனே! உததமமான இநதசசரிததிரததை எவன் எபபொழு
பகதியுடன சொலலுவானோ அநதமனிதன அபபொழுதே சுதத
ஸமாதியுளளவனுமாகி விரைவில நிலைபெறறவிஷணுலோகததை
அடைவான. அரசனே! எனனிடமிருநது நீ கேடட வெவவே
அநேகசரிததிரஙகளுள இது ஸாரமாக எடுககபபடடது ஓ! அர
தேவாஸுராகளாலே (கடலைக) கடைநது அமிருதமெடுககபபட்ட
போல முனகாலததில வேதியாகளால இநதககதையாகிற அமிரு
எடுககபபடடது ஒரேமுடிவானதியானததுடன ஏகாநதத்தில

---

1 'ஸூாயனுககுமுன செலலுமபடிபடைககபபடட அறுபததாறு
ரிஷிகள' எனபது வேறுபாடம

2 'பிதரும' எனபது மூலம, 'பிதருதேவதைகளுககு' எனபா சில

கஇருநது இதை எபபொழுதும படிககிறவனும கேடகிறவனுமா
ளிதன பெரியஸவேததவீபததையடைநது சநதிரனபோனறகாந
ளவணுகி ஆயிரமகிரணஙகளுளள ஸவயமபிரகாசரானநாராயண
டைவான இதில ஸநதேகமிலலை ரோகியானவன இநதககதை
திமுதலகேடடால ரோகததிலிருநதும விடுபடுவான அறியவேண
மனறுவிருமபுகிறவன விருமபியவறறைஅறிவான பகதன ப
னுககுரியகதியைஅடைவான வேநதனே!உனனுடைய புருஷோத
ானபகவான எபபொழுதும பூஜிககததககவா அவரே ஸகலஜக
ககும தாயும தநதையும குருவுமாயிருககிறவா கைவனமையுள
ஷடிர! பிராமமணாகளுககுஹிதானதேவரும ஸநாதனரு
ாபுததிமானும பகவானுமானஜனாததனா உனனிடம பரீதியடை
கடவா" எனறுசொனனா ஜனமேஜயமகாராஜரே! தாமராஜரு
வருடைய ஸகோதராகளனைவரும சிறநதஇநதககதையைககேட
ாயணனையே கதியாககொணடாாகள, பாரதரே! 'பகவானுன
நதபுருஷரே ஜயமுளளவா' எனறு எபபொழுதும இநதஜப
சசெயதுகொணடு ஸரஸவதியினஸாரமான புராணததைப படி
ாகள எஙகளுககுககுருவும சிறநதவரும சிறநததுபஜபிபபதற
யதுமான இதைசசொனனவருமான கிருஷணதவைபாயனரென
முனிவா நாராயணனைததுதிததுககொணடு எபபொழுதும அ
நததுககிருபபிடமானபாறகடலை ஆகாயமாககமாக அடைநத
வாகளுககெலலாமசரானபகவானைப பூஜிததுவிடடு மறுபடியு
தாஸரமததிறகு வருவாா பீஷமா, "நாரதரால சொலலபபடட இ
சரிததிரமுழுதும உனககு எனனால சொலலபபடடது பரம
யாகவநதஇது முனகாலததில எனனுடைய பிதாவினால எனககுச
ாலலபபடடது" எனறு சொனனா" எனறா வைசமபாயனா
ாலலபபடடஇநதஎலலாசசரிததிரமும உஙகளுககுச சொலலபபட
அநதசசரிததிரததைககேடடு ஜனமேஜயா விதிபபடி நனறுக
னுஷடிததாா நீஙகளெலலோரும தவஞசெயதவாகளும விரததை
னுஷடிததவாகளுமாயிருபபவாகள நைமிசாரணயவாஸிகளான
களெலலோரும வேதவிததுககளும முககியாகளுமாயிருககிறீா
　　செளனகருடையமகாஸததரததையடைநத பிராமமணோததமா
ான நீஙகளெலலாரும நனகுஹோமஞசெயயபபடடயாகஙகளால
வதானபரமேஸவரனைப பூஜியுஙகள பரமபரையாகவநதஇது
னுடைய பிதாவால முனகாலததில எனககுசசொலலபபடடது"
றுசொனனா

முந்நூற்றுநாற்பத்தோன்பதாவது அத்யாயம்.

மோக்ஷதாமம் (தொடர்ச்சி.)

(ப்ரம்மாமுதலியோர் தவம்புரிந்ததும் நாராயணர் வரமளித்ததும்.)

சௌனகா, "ஸூதபுதரரே! யஜஞஙகளில முநதினபா
தைககிரஹிபபவரும பிரபுவும வேதவேதாஙகஙகளை அறிநதவரும
வானுமான அநதததேவா எபபடி எபபொழுதும யஜஞஙகளைச செ
ிறவாராகிறா? க்ஷேமமுளளவரும பகவானுடைய அமசமும பிர
மான அவா எபபடி நிவருததிதாமததையும அடைநதாா? பகவான
அநதபரபுவே எபபடி நிவருததிதாமஙகளைச செயதாா தேவா
எபபடி பிரவருததிதாமஙகளில பாகததுககு உரியவாகளாகச செ
பபடடாாகள? (விஷயததிலிருநதும) திருமபின புததியுளளவா
எபபடி நிவருததிதாமஙகளையுடையவாகளாகச செயயபபடடாாக
வெகுநாளாயிருபபதும ரஹஸயமுமான எஙகளுடையஇநதசசந்
ததை நிவிருததிசெயயும தாமததைததருகினறநாராயணருடை
கதைகளை நீா கேடடிருககிறீா" எனறுகேடக, ஸூதபுதரா செ
லததொடஙகினா

"ஓ! உததமமானசௌனகரே! புததிமானான வயாஸருடை
சிஷயரிடம ஜனமேஜயாகேடடதும புராணததைசசோநததும
அதை உமககுச சொலலுவேன தேஙிகளுககு அநதராதமாவ
பகவானுடைய மாஹாதமியததைககேடடு மிககஅறிவையுடைய
மேஜயா வைசமபாயனரைநோககி, "பிராமமணரே! பிரம்மாமு
தேவாகள, அஸுராகள, மானவாகளவரையிலுளள இநத உலகங
எலலாம அபிவிருததியினபொருடடுசசொலலபபடடகாமஙகளி
பறறினவைகளாகக காணபபடுகினறன மோக்ஷமோ உமமால சொ
மும பரமுமாயிருககிறஸுகமாகச சொலலபபடடது எவாகள
மையில புணணியபாவமறறவாகளாகி முகதாகளாகினறாாகளோ அ
கள ஆயிரமகிரணஙகளுளள ஸூரியாநதாயாமியான தேவனை அ
கினறாாகளெனறு கேடடோம எலலாததேவாகளும (அநதமோ
தாமததைசசெயயஅரிதெனறு) விடடுவிடடு ஹவயகவயஙகளை அ
துகிறவாகளானாாகள அபபடிபபடட ஸனாதனமான மோக்ஷ
மானது அனுஷடிககஅரியது மேலும தமகாலததின அள
தினைததும (ஸருஷடிமுதலான) பிரவிருததியைஅடைநதவாகள
பிரமமா, ருதரா, வலாஸுரனைககொனறவனுமபிரபுவுமான இ

, ஸூரியன, சநதிரன, வாயு, அககினி, வருணன, ஆக
, பிருதிவி, மறறுமுளளதேவாகள ஆகியஇவாகள தமககுஏறபட
சததை அறியவிலலையா ? அகனுலதான அவாகள நிலையுளளது
சமிலலாததும கெடுதலிலலாததுமான மோக்ஷமாககததை அடை
லலையா ? கிரியையுளளவாகளுககுக காலததினபரிமாணமெனகி
து பெரிதானதோஷம வேதியரே ! என னுடையஇருதயததி
ளையடிககபபடடதுபோலிருககிற இநதஸநதேகததை இதிஹாஸ
சசொலலி நிவருததிசெயயும. இதைககேடபதில எனககு
ரியகுதூஹலம உணடாயிருககிறது ஓ ! பிராமமணரே ! தேவ
யாகஙகளில ஏன பாகததைககிரகிபபவாகளாகச சொலலபப
ாகள ? ஓ ! பிராமமணரே ! எதறகாகத தேவாகள யாகததில பூஜி
படுகிறூாகள ? ஓ ! பிராமமணசிரேஷடரே ! எவாகள யாகஙகளி
கததைக கிரஹிககினறூாகளோ அவாகள பெரியயாகஙகளாலே
ரைப) பூஜிதது யாருககுப பாகததைக கொடுககினறூாகள ?
னறுகேடக, வைசமபாயனா சொலலததொடஙகினூா
"ஓ ! அரசரே ! ஆசசரியம உமமால மிகவுமாஹஸயமானகே
பானது கேடகபபடடது இநதககேளவியானது தவமசெயயா
னும வேதததையறியாதவனும புராணஙகளை அறியாதவனுமாயிரு
னுல ருஜூவாகசசொலலமுடியாது ஸநதோஷம முனகால
ல கிருஷணதவைபாயனரும வேதஙகளைபபிரிததவரும மகாமுனி
ம எனககுககுருவுமான வயாஸரிடம நானகேடடதை உமககு
ாலலுகிறேன எலலோரும சோநதவாகளும அடககமுளளவ
நும சுததாகளும ஆசாரமுளளவாகளும கோபததைவெனறவ
நும இநதிரியஙகளை ஜயிததவாகளுமான ஸுமநது, ஜைமினி
மானவிரதமுடையபைலா, நானகாவதுசிஷயனுனநான, ஐநதாம
சககருதபபடடசுகா ஆகியஇநதஐநதுசிஷயாகளுககும நான
பதஙகளையும ஐநதாமவேதமானபாரததையும அழகுளளது
ததாகளாலுமசாரணாகளாலுமஸேவிககபபடடதும பாவதஙகளி
நததுமான மஹாமேருவில அததியயனமசெயவிததா வேத
ள அபபியாஸமசெயதுகொணடிருககிற எஙகளுககு ஒருஸமய
கேடடதான இநத ஸநதேகம உணடாயிறறு அவா எங
ககு நனறுகசச சொலலினா ஓ ! பாரதரே ! உமககுஇபபெ
துசொலலவேணடியவிஷயமானது அவரிடமிருநது நானகே
து எலலாருடைய அஜஞான இருளையும நிவிருததிககிறவரும பரா
நககுபபுததிரரும காநதிபொருநதியவருமான வயாஸா சிஷ

ளுடையவாததையககேடடுப பிறகு ஒருவாததை சொ
ானா ' ஓ ! மிகசசிறநதவாகளே ! நிகழநததையும நிகழகினற
ும நிகழவதையும அறியவேணடுமெனறு எனனுல மிகபபெரி
டுமையுளளதுமான தவமானது செயயபபடடது பாறகடலினக
ில தவமசெயதவனும இநதிரியஙகளை அடககினவனுமான என
ாராயணருடைய அனுகாஹததால விருமபியபடி மூனறுகால
ிலுமுளளபதாாததஙகளை அறிகிறதான இநதஞானமானது உ
டாயிறறு ஆகையினுல உததமமானஸநதேகததை நியாயததைஅ
ரிததுச சொலலீவன, கேளுஙகள கலபததின ஆதியிலநடநத
ான ஞானககணணுல பாாததேன ஸாஙகியததையும யோகத
ும அறிநதஜனஙகளால பரமாதமாவெனறுசொலலபபடுகிறஅவா
டையகாமததினுல மஹாபுருஷரெனகிற பெயரை அடைகி
துவரிடமிருநதும அவயகதமுணடாயிறறு பணடிதாகள அநத
கதபுருஷனைப பிரதானமாகச சொலலுகிறாகள அவயகத
ஸவானிடமிருநதும உலகஸருஷடிககாக வயகதமுணடாயிற
யஈதமாயிருபபதையடைநது பிதாமஹரைஉணடுபணணின அ
ுனிருததரோ உலகஙகளில மகானனஆதமாவெனறு செ
பபடுகிறா அகஙகாரமெனறுசொலலபபடுகிற அவா எல
ேதஜஸினஸவரூபமுமாயுளளவா பிருதிவி, வாயு, ஆகாயம, அ
ேநதாவதான தேயுவெனகிற ஐநதுவிதமான மகாபூதஙகள அ
ாரததாலுணடுபணணபபடடன மகாபூதஙகளைப படைதது
ப பிறகே அநதககுணஙகளைப படைததா சரீரமுடையவா
ூதஙகளிலிருநதும உணடானாகள அவாகளைத தெரிநதுகொ
ரீசி, அஙகிரஸ, அதரி, புலஸதியா, புலஹா, கிரது, மகாதமாவ
வஸிஷடா, ஸவாயமபுவமனுஆகிய எணமரும உலகஙகளநிலைததி
தறகுபபிரதானமானகாரணஙகள. உலகஙகளுககுபபிதாமஹா
பிரமமாவானவா உலகஙகளினஸிததிககாக வேதாஙகஙகளோடும
ஙகளோடும யஜஞாஙகஙகளோடுஙகூடினவேதஙகளைச சிருஷ
தா எடடுபபிரகிருதிகளிடமிருநதும இநதஎலலாஜகததுமுண
பிறறு கோபஸவரூபானருததா உணடானா அவா வேறுப
ைத தாம சிருஷடிததா இநதபபதினெருருததிாகளும வி
ுருஷாகளாகக கருதபபடடாாகள உலகஙகளினஸிததிககாக
டான அநத ருததாகளும தேவரிஷிகளான எலலாபபிரகிருதிக
பிரமமாவினிடமசெனறு, ' ஓ ! பகவானே ! ஸமாததானஉமமா
ாஙகள ஸருஷடிககபபடடோம ஓ ! பிதாமஹரே ! யாா எ

திகாரததிலிருககவேணடும? உமமால நியமிககபபடடகாரியததை
ாககிறதெனகிற அதிகாரததை அஹஙகாரததையுடைய ஒருவ
பபடி பரிபாலிககலாம? அதிகாரததிலவிஷயததைபபாககிறவ
ப பலததைககொடும' என்று சொனனாாகள இவவிதம சொ
பபடட மகாதேவரான பிரமமாவானவா அநதததேவாகளை நோக
! தேவாகளே! நான உஙகளால எனகுதெரிவிககபபடடே
களுககு மஙகளமுணடாகடடும 'உலகஙகளுடையஎலலாவிய
ாரததினுடையஅதிகாரமும எபபடி செயயததககது? உஙகளு
ம எனககும எபபடி பலககுறைவு உணடாகாமலிருககும?' எ
இநதசசிநதையானது உஙகளுககுணடானதுபோல எனக
ணடாயிறறு (ஆகையால) இபபொழுது நாமஎலலாரும உலகங
ககுஸாக்ஷியும அவயகதருமான மஹாபுருஷரைச சரணமடை
வாம எது நனமையோ அதை நமககு அவா சொலலுவா
னறு சொனனா பிறகு அநதரிஷிகளும தேவாகளும பிரமம
டன உலகஙகளினஹிததைதவிருமபிப பாறகடலினவடகரை
டைநதாாகள அவாகள வேதததிலவிதிககபபடடதும பிரமமா
லசொலலபபடடதுமானதவததைச செயதாாகள மஹாநியமமெ
அநதத்தவததினனுஷடானமானது மிகவும கடுமையுளளது
லலோரும மேலநோககினபாாவையும பாஹுவுமுடையவாகளு
றைககாலாலநிறகிறவாகளும கடடைபோலானவாகளும ஸமா
டையவாகளுமாகி ஒருவழிபபட்டமனததையுடையவாகளானாாக
வாகள ஆயிரம தேவவருஷஙகள மிகவுமகடுமையானதவததை
யது, 'ஓ! ஓ! பிரமமாவுடனகூடின தேவாகளே! தவததையேத
கவுடைய முனிவாகளே! உஙகளெலலாரையும, 'நலவரவா' என
பனததினால பூஜிததுச சிறநதஒருவாாததை சொலலுகிறேன உ
நடைய காரியததை நான அறிநதேன அதுவும உலகஙகளுககு
ரியநனமையும பிரவிருததிமாாககததுககுரியதுமானது (ஆகை
ல) உஙகளுககுப பலததினவிருததியானது செயயததககது ஓ
தவாகளே! எனனுடையஆராதனததிலவிருபபததால நீஙகள மிக
வததைசசெயதீாகள ஓ! பெரியபலமுடையவாகளே! இநதத்தவ
ன உததமமானபயனை அனுபவிபபீாகள உலகஙகளுககெலலா
ருவும பிதாமஹருமான இநதபபிரமமாவும தேவாகளிறசிறநதவா
ன நீஙகளும ஸமாதியுடன ஆராதியுஙகள எலலோரும எந
ம யஜஞஙகளில எனககுப பாகஙகளை ஏறபடுததுஙகள ஓ! எ
ாகளே! அபபொழுது அதிகாரததிறகுததககபடி க்ஷேமததை

சாலலுவேன்" என னும வேதவேதாஙகஙகளாலஅலஙகரிககபபட
னபமானவசனததைச செயியுறறாகள தேவாகளுககுமதேவா
கவா னுடைய இநதவாாததையைககேடடு உடனே அநதஎலலா
தவாகளும பிரமமாவும அநதமகாமுனிவாகளும உடலபுளகித
வதத திலகாணபபடடவிதிபபடி விஷ ணுவைததேவதையாகவுடை
ாகததைச செயதாாகள அநதஸததிரமெனகிறயாகத திலஎபபொ
ம பிரமமாவானவா தாமே பாகததைக கலபிததாா தேவாகளு
தவரிஷிகளும பகவானைககுறிததுத [1]தஙகள தஙகள பாகஙகளை
லபிததாாகள கிருதயுகததிலுளள தாமஙகளையுடைய அநதபபாக
ள மிகவுமகௌரவிககபபெறறு ஆதிதயனுககு நிகரான நிறமுடை
ரும தமஸஸுககு அபபுறபபடடவருமான அநதபபுருஷரைப பெரி
ரும எஙகும வியாபிததவரும பிரகாசிககினறவரும நியமன
சயகிறவரும வரமளிபபவரும பிரபுவுமாகத தெரிவிககினற
தனபிறகு வரததையளிபபவரும தேவருமான மஹேஸவரா
லலாதவரும ஆகாயததிலிருபபவருமாகி (யாகததில) இரு
றவாகளான அநததேவாகளைஎலலாம நோககிப பினவருமா
சாலலலானா 'யாரால எநதபபாகமானது கலபிககபபடடதோ
து அபபடியே எனனை அடைநதது பரீதியடைநதவனு
ன இபபொழுது [2]ஆவிருததிருபமான பயனை அளிககிறேன
தவாகளே ! இது உஙகளுககு என னுடைய அனுகரகததாலு
ன அடையாளம நீஙகள பூாணமான சிறநததகஷிணைகளையுடை
ாகஙகளாலே யுகநதோறும (எனனைப) பூஜிததுப பிரவிருததிக
பயனை அடையுஙகள ஓ ! தேவாகளே ! எலலா உலகஙகளி
நதமனிதாகள யஜஞஙகளால ஆராதிபபாாகளோ அவாகள உ
நககு வேதததிலேறபடுததபபடட பாகஙகளைக கலபிபபாாகள
ப பெரியயாகததில எவன எநதபபடி எனககுப பாகததைக கல
ேனோ அவன அநதபபடியே யாகததில பாகததிறகு யோகய
வததிலுளள விதிவாககியததில எனனால செயயபபடடிருககிறு
ஙகள யஜஞபாகததின பயனுககுயோகயாகளும எனனாலே அ
ாததில நியமிககபபடடவாகளும உலகததில எலலாவிஷயஙகளை
ாககிறவாகளுமாகி உலகஙகள விருததிசெயயுஙகள, பிரவிரு
ின பயனால கௌரவிககபபடடு நடககபபோகினற காமாககளா
ிருததிசெயயபபடட பலததையுடையவாகளாகி உலகஙகளைத த

[1] தாஙகளகலபிககவேணடியதைககலபிததாாகளெனறுகருதது. [ய
[2] செயதபடிதானபெறுதல அலலது ஒனறுககநேகமடஙகுமாகவு

ர்கள் நீங்கள் மனிதர்களாலே எல்லாயாகங்களிலும் ஆராதிக்க
பிறகு அதனால் என்னைச் சிந்திப்பீர்கள். இதுதான் எனக்கு நீ
ர் செய்கிறபூஜை. இதற்காகவே வேதங்களும் ஓஷதிகளோடு ய
ங்களும் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டன. பூமியில் நன்றாகச்செய்யப்பட்ட
ந்தயாகங்களாலே தேவர்கள் பிரீதியை அடைவார்கள். ஓ! தேவ
ரில் சிறந்தவர்களே! உங்களுக்குப் பிரவிருத்தியின் குணத்தால் க
க்கப்பட்ட இந்த அமைப்பானது இவ்வுலகத்தில் கல்பத்தின்முடி
ரையில் என்னால் செய்யப்பட்டது. ஓ! ஈசுவரர்களே! அதிகாரத்தி
த்தக்கபடி உலகங்களின் ஹிதத்தை ஆலோசியுங்கள். மரீசி, அங்
, அத்ரி, புலஸ்தியர், புலஹர், க்ரது, வஸிஷ்டர் என்ற இந்த ஏழு
ம் மனத்தினால் ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டார்கள். இவர்கள் வேதவித்து
ளும் முக்கியர்களான வேதாசாரியர்களுமாகக் கல்பிக்கப்பட்டா
ர் பிரவிருத்திதர்மமுடையவர்களாகி ஸ்ருஷ்டிகர்த்தாஸ்தான
லும் கல்பிக்கப்பட்டார்கள். அநிருத்தரென்றுசொல்லப்பட்ட இவ
ரியையோடுகூடினவர்களுக்குமாக்கமும் வியக்தமானவரும் ஸ்
னரும் பிரஜைகளின் ஸ்ருஷ்டியைச்செய்கிறவரும் பிரபுவுமாயுள்
ர், ஸநர், ஸநத்ஸுஜாதர், ஸநகர், ஸநந்தனர், ஸநத்குமாரர், க
, ஏழாமவரான ஸநாதனர் ஆகிய இந்த ஏழுரிஷிகளும் பிரம்மா
டையமானஸபுத்திரர்களாகச் சொல்லப்பட்டார்கள். அவர்க
னுக்கு உண்டான ஞானத்தையுடையவர்களாகி நிவிருத்திதர்மத்தை
டைந்தார்கள். அவர்கள் யோகத்தை அறிந்தவர்களும் முக்கிய
ளும் ஸாங்கியசாஸ்திரத்தில் வல்லவர்களும் தர்மசாஸ்திரங்களி
சாரியர்களும் மோக்ஷதர்மத்தைப் பிரவிருத்திக்கச்செய்கிறவர்க
னவர்கள். அவ்யக்தத்திலிருந்தும் முதலில் மூன்று குணங்க
டையவனும் மகானுமான நான் வெளியில்வந்தமையால் அ
த்தத்தைக்காட்டிலும் மிகவும்மேலான க்ஷேத்திரஜ்ஞனென்று என்
ப்பட்டேன். அப்படிப்பட்ட நான் கிரியையுள்ளவர்களுக்கு மறுப
ரும்புதலில்லாத மார்க்கமாயுள்ளவன். எந்த ஜந்துவானது பிர
த்தியிலோ நிவிருத்தியிலோ எந்தஎந்தக்காமத்தில் எப்படி படை
ப்பட்டதோ அது ஸ்வாதீனமில்லாமல் அப்படியே அதனதன்
னை அனுபவிக்கிறது. ஜகத்தினுற்பத்தியைச்செய்கிறவரும் பிரபு
ன இந்தப்பிரம்மாவானவர் உலகங்களுக்குக் குருவாயிருக்கிறவ
வர் உங்களுக்கு மாதாவும் பிதாவும் பிதாமஹருமானவர். இவ
னால் உபதேசிக்கப்பட்டு எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் வரமளிப்ப
வர். இவருடையநெற்றியிலிருந்துமுண்டானவரும் இவருக்கு

ததிருமானருதாரானவா பிரமமாவினலஉபதேசிககபபடடு எலல
ிராணிகளையும தரிககின்றபிரபுவாவா செலலுஙகள விதிபப
ஙகள அதிகாரஙகளைப பாருஙகள எலலாஉலகஙகளிலும எலல
ிரியைகளும நடககடடும தாமஸிககவேணடாம, ஓ! தேவஸ்ரே
டாகளே! பிராணிகளுககுக காமஙகளையும கதிகளையும இகத
யுளவரையறையையும கொடுஙகள கிருதயுகமெனகிற சிறநத
ககாலமானது நடககிறது இநதயுகததில யாகததில பசுகக
ிமஸிககககூடாது அது வேறுவிதமாக மாறுகிறதிலலை
தவாகளே! இநதயுகததில தாமமானது நானகுபாதஙகளோ
ரணமாகவே இருககிறது பிறகு திரேதாயுகம வரும அ
வேதம) மூனருகப பிரியும யாகததில பசுககள கொலலபபட
ரணததையடையும தாமததிறகு நானகாவது பாதம குறைந
பாம பிறகு துவாபரமெனகிற (புணணியபாபஙகளஸமமாக
லநதகாலமானது வரும அநதயுகததில தாமமும இரணடுபா
றைநததாகும பிறகு கலிபுருஷனமுனனிடட கலியுகம வ
டன தாமமானது எஙகேயாவதுஓரிடததில ஒருபாததுடனிரு
தாகும' எனறுசொனனா 'தேவாகளும தேவரிஷிகளும, இ
ததம சொலலுகிறவரும குருவுமான பகவானைநோககி, 'ஓ!
ானே! தாமமானது ஒருபாததுடனிருநது எஙகேயாவது ஓரிட
ில ஒதுஙகினகாலததில நாஙகள எனனசெயயவேணடும? அ
ஙகளுககுச சொலலும' எனறுகேடடாாகள ஸ்ரீபகவான, 'எ
டததில நலலஆசாரததையுடையகுருககள பூஜிககபபடுகிறாாகளே
நதவிடததில தாமமானது குறையாமலிருககிறதோ அவவிடதத
ஙகள வசிககவேணடும தேவஸ்ரேஷடாகளே! எநதவிடத
வதஙகளும யஜஞஙகளும தவமும ஸதயமும இநதிரியநிகரக
ஹிமஸையும தாமததுடனசோநதுநடககுமோ அநதஇடத
ஙகள அடையுஙகள. அதாமமானது உஙகளைப பாததால ஸபரி
ரமலிருககடடும' எனறுசொனனா அநதபபடி பகவானு
பதேசிககபபடட ரிஷிஸமூகஙகளோடுகூடின அநததேவா
கவானுககு நமஸகாரமசெயதுவிடடு இஷடமானவிடஙகளை அடை
ாாகள தேவாகளசெனறபிறகு பிரமமாஒருவாமாததிரம அஙிரு
ரீரததிலிருககிற அநதபபகவானைப பாாககவிருபபமுடையவ
ிருநதாா (அபபொழுது) தேவரானவா பெரியஅஸ்வசிரஸை
சயதுகொணடு ஸாஙகமானவேதஙகளை ஆவிருததிசெயகிறவரு
மணடலுவையும தரிததணடததையுமதரிககிறவருமாகி அவருககு

சனமகொடுததாா. பிறகு அஸ்வததினசிரஸையுடையவரும அள
றதேஜஸ்ஸுடையவருமான அவரைப பாாதது உலகஙகளுககுக
ததாவும பிரபுவுமானபிரமமாவானவா உலகஙகளுடையதனமையை
நமபி வாததையளிககினறவரான அவரைத தலையால வணஙகி அஞ
செயதுகொணடு முனனே நினறாா அபபொழுது பகவான அந
பிரமமாவை ஆலிஙகனம செயதுகொணடு ஒருவாாததைசொலலி
'நீா விதிபபடி உலகஙகளின காரியஙகளுடையஎலலாநிலைமை
ாயும விசாரியும நீா எலலாபபிராணிகளையும தரிககிறவா நீா பிரபு
ஜகததிறகுக குரு ஆகையால, நான உமமிடம பாரததைவைதது
டு உடனே ஸநதோஷததையடைவேன தேவாகளுககுவேண
காரியமானது உமககு ஸாதயமிலலாததாகிறபொழுது நான [1] ஆத
ஞானததைககொடுததுககொணடு அவதாரததை அடைவேன'
று சொனனாா இவவிதமசொலலிவிட்டுப பகவான அவவிடததி
யே மறைநதாா அவராலஉபதேசிககபபடடபரமமாவும சீககிரமா
தம உலகததை அடைநதாா இவவிதம மஹாபாககியவானும
ாதனருமான அநதபபதமநாபா எபபொழுதும யாகஙகளில முதற
கததை) கிரஹிககிறவரும யாகஙகளைத தரிபபவருமாகசசொலலப
டடாா அக்ஷயமானதாமததையுடையவாகளுககு ஸாதனமான நிவி
திதாமததையுமடைநதாா, உலகததினுடையவிசிததிரததனமை
சசெயது பிரவிருததிதாமஙகளையும செயதாா. பிரஜைகளுககு
ா ஆதி, அவா மததியம, அவா முடிவு, அவா தரிபபவா, அவரே
ககததககவா, அவரே காததா, அவரே காாயம, யுகததினமுடிவில
கஙகளைத தமமிடமொடுககிககொணடு நிததிரைசெயது யுகததின
தியில விழிதது ஜகததைப பலவிதமாய ஸருஷ்டிததாா நிாககுண
மகாதமாவும உறபததியிலலாதவரும விஸ்வரூபரும எலலாத
வாகளுககும ஸதானமும மகாபூதஙகளுககுஅதிபதியும ருதராக
ககுப பதியும அஸ்வினிதேவாகளுககுபபதியும வஸுககளுககுப
யும வாயுககளுககுபபதியும ஆதிதயாகளுககுபபதியும வேதஙக
ககும யஜஞஙகளுககுமபதியும வேதாஙகஙகளுககுபபதியும எப
ாழுதும ஸமுததிரததில வஸிபபவரும (பாவஙகளை) ஹரிபபவரும
பைபபோனற கேசஙகளையுடையவரும சாநதியுடையவரும எல
பபிராணிகளுககும மோக்ஷதாமததை உபதேசிபபவரும தவஙக
ககும தேஜஸ்ஸுகளுககும யசஸ்ஸுகளுககுமபதியும எபபொழு

[1] 'அமானுஷகாமததால எனனைத தெரிநதுகொளளுமபடிசெயது
ணடு' எனறுகருதது

னும வாககுககளுககுபபதியும நதிகளுககுபபதியும ஜடைகளு
வரும ஒருகொமபுள்ள வாாகமானவரும புததிமானும ஸு்ராய
ரும அபுவததினசிரமபோனற சிரததையுடையவரும எபபொழு
(வாஸுதேவா, ஸஙகாஷணா, பிரதயுமநா, அநிருததா என
ானகு மூாததிகளைததரிபபவரும ஸுக்ஷமமாயிருபபவரும ஞா
தால பாாககககூடியவரும ஜரையறறவரும நாசமறறவருமான
ததேவருககு நமஸகாாம செயயுஙகள அழிவறற அநததே
எஙகும கமனமுள்ளவராக ஸஞசரிககிறாா அவா இநதப பாபாம
சாஸதிாஞானமாகிறநேததிாததால பாாககததககவா இவவிதம
இது முனகாலததில எனனால ஞானநேததிாததால காணபபட
ிஙகள கேடடமையால நான அவறறைஎலலாம உளளபடி செ
னேன ஓ ! சிஷ்யாகளே ! நான சொலவதைச செயயுஙகள. ஐப
ான ஹரியை உபாஸியுஙகள வேதஙகளிலுளளசபதஙகளால
புஙகள விதிபபடி பூஜியுஙகள ' எனறு சொனனாா இவவி
புததிமானன அநதவேதவயாஸா, அவருடையசிஷயாகளான ந
கள சிறநததாமததையுணாநத புததிாான சுகாஆகிய எலலோ
கும சொனனாா அரசரே ! எஙகளுடைய உபாததியாயரான
ரும எஙகளோடு நானகுவேதஙகளிலுமிருநதுணடான ரிககுகளா
அநதஹரியைத துதிததாா ரீாஎனனிடமகேடட இவறறைஎல
உமககுச சொனனேன ஓ ! அரசரே ! இநதபபடி முனகாலத
துவைபாயனரெனகிறகுருவானவா எனககுச சொனனாா எ
மனிதன ஒவவொருநாளும பகவானைககுறிதது நமஸகாாம செ
விடடுப புததியை நனறாகசசெலுததி இதைககேடபாரோ, எ
படிபபாரோ அவாகள நோயிலலாதவாகளும புததிமானகளும
மும ரூபமுமுடையவாகளுமாவாா நோயாளி நோயினினறும
படுவான கடடபபடடவன கட்டினினறும விடுபடுவான வி
ஸுகததைவிருமபுகிறவன விஷயஸுகததையும நீணடஆயுளை
அடைவான பிராமமணன எலலாவேதஙகளையுமறிநதவனாவா
க்ஷததரியன விஜயமுளளவனுவான வைபயன அதிகமானலாப
டையவனுவான சூததிரன ஸுகததை அடைவான புததிர
லாதவன புததிரனை அடைவான கனனிகையும இஷடனனககணவ
அடைவாள காபபமசிககினவள (அதிலிருநதும) விடுபடுவா
அநதக) காபபிணி புததிரனைப பெறுவாள மலடியானவள புத
பெளததிாாகளுடைய அபிவிருததிககுககாரணமான குழநதை
அடைவாள. எவன இதை வழியிலசெலலுமபோது சொலலுகிற

வன க்ஷேமததோடு மாாககததில செலலுவான எவன எநத
ாருளைவிருமபுகிருனே அவன அதை நிசசயமாக அடைவான
ாதமாவானபுருஷோததமரிடம ரிஷிகளும தேவாகளும வநதை
ம அவருடையஉபதேசததையும இநதபபகதாகள கேடடுப பா
ாகததை அடைவாா இது வயாஸமகரிஷியினஉறுதியானவாா
த " எனருா

முநநூறறைமபதாவது அதயாயம்

மோக்ஷ தாமம (தொடர்ச்சி)

(ருஷ்ணன் தமதுமகிமையையும் தமதுநாமங்களின் அர்த்தவிசேஷத்தை
யும் அர்ஜுனனுக்குச் சொல்லியது)

ஜனமேஜயா, ' பகவானே ! வயாஸாானவா சிஷயாகளோ
யததிலுணடான பலவிதமான எநதநாமஙகளாலே மதுஸூத
த துதிததாரோ பிரமமாவுககுபபதியான ஹரியினுடைய அந
மஙகளுடையஆதததினவிவாணததைக கேடகவிருமபுகிறேன
னககுச சொலலவேணடும அதைககேடடுக களஙகமறறசாதகா
திரனபோலப பரிசுததனுவேன " எனறுகேடக, வைசமபாயன
ாலலததொடஙகினா

" ஓ ! அரசரே ! பிரஸனனமானமனததுடன பிரபுவான ஹரிய
வா குணஙகளாலும காமாவினுலுமுணடான தமமுடைய நாமங
டையஆததவிஸதாரததை அாஜுனனுககுசசொனனபடி (சொ
கிறேன,) கேளும ஓ! அரசரே! பகைவீராகளைககொலலுகிறவனு
ாஜுனன, மஹாதமாவான அநதவாஸுதேவருடைய முனசொ
பபடடநாமஙகளைககொணடு அவரைநோககி, ' ஓ ! பகவானே
ைனறவைகளுககும (இபபொழுது) இருபபவைகளுககும தீ
ரே ! ஸகலபிராணிகளையும படைககினறவரும அழிவிலலா
ரும உலகஙகளுககுஸதானமும ஜகததிறகு நாதரும உலக
ளுககு அபயததையளிபபவருமாயிருபபவரே ! ஓ ! தேவரே
ரிஷிகளால புராணஙகளிலும வேதஙகளிலும ' உமமுடை
மஙகளாலஉணடானவைகளும ரஹஸயஙகளுமானநாமஙகள சொ
பபடடிருககினறன ஓ ! கேசவரே ! அவைகளுடையஆத
வரணததை உமமிடமிருநது நான கேடகவிருமபுகிறேன ஓ! பி
ரே! உமமைததவிர வேறெருவராலும இநதநாமஙகளுடையஆத

விஸ்தாரத்தைச் சொல்ல இயலாது' என்று கேட்க, ஸ்ரீபகவான் சொல்லுகிறார்: 'ஓ! அர்ஜுன! ரிக்வேதத்திலும் யஜுர்வேதத்திலும் ஸாமவேதத்திலும் அதர்வவேதத்திலும் புராணத்திலும் உபநிஷத்திலும் சோதிடசாஸ்திரத்திலும் ஸாங்கியசாஸ்திரத்திலும் யோகசாஸ்திரத்திலும் ஆயுர்வேதத்திலும் மஹரிஷிகளால் என்னுடைய அநேகநாமங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளில் சில நாமங்கள் குணத்தாலுண்டானவைகள், சில கர்மத்தினாலேற்பட்டவைகள். ஓ! பாபமற்றவனே! நீ பரிசுத்தனாக என்னால் சொல்லப்படும் கர்மத்தாலேற்பட்ட நாமங்களுடைய அர்த்தவிஸ்தாரத்தைக் கேட்பாயாக. ஓ! தழைந்தாய்! முன் நீ என்னுடைய பாதியாகக் கருதப்பட்டவன். என்னுடைய அருளிலிருந்து பிரமமாவும் கோபத்திலிருந்து ருத்ரனும் உண்டானார்களோ, எவர் ஸ்தாவரஜங்கமம் எல்லாவற்றிற்கும் காரணமோ, தேவர்களுள்ளே மிகுந்தயசஸுடையவரும் பரமாத்மாவும் எல்லாமும் நிர்க்குணமும் குணஸ்வரூபமுமாயிருக்கிற அந்த நாராயணருக்கு நமஸ்காரம். ஓ! பலவான்களில் சிறந்தவனே![1] பதினெட்டுக் குணங்களையுடைய ஸத்வகுணமான அது என்னுடைய பரமானஸ்வரூபம், அது ஆகாயமும் பூமியுமாயிருந்து உலகங்களைத் தரிக்கின்றதும் கர்மங்களின் பயனான ஸ்வர்க்கமான ஸ்வரூபமும் பாதிக்கப்படாத சித்ரூபமும் அழிவற்றதும் ஜயிக்கமுடியாததும் உலகங்களுக்கு ஆத்மாவாகச் சொல்லப்பட்டதுமாயிருக்கிறது. அதிலிருந்தும் ஸ்ருஷ்டிப்ரளயமுதலான எல்லாவிகாரங்களும் உண்டாகின்றன. தவமும் யஜ்ஞமும் யாகமும் அவரும் புராணபுருஷரும் விராட்டும் உலகங்களுடைய உற்பத்திநாசங்களுக்குக் காரணருமாயிருப்பவர் அநிருத்தரென்று சொல்லப்பட்டார். பிரமமாவின் ராத்திரியினுடைய முடிவானது உண்டானபொழுது அளவற்ற பராக்ரமமுள்ள அந்த அநிருத்தருடைய அருளால் க்ஷணமாத்திரத்தில் ஸூர்யனுக்குச் சமமான கமலமானது உண்டாயிற்று. அதில் பிரமமாவானவர் உண்டானார். அவர் அவருடைய அருளிலிருந்துண்டானவரே. பகலின் முடிவில் கோபத்தால் வியாபிக்கப்பட்ட தேவரான அநிருத்தருடைய நெற்றியிலிருந்தும் ஸம்ஹாரத்தைச் செய்கின்ற ருத்ரர் புத்ரராக உண்டானார். இவர்களிருவரும் தே

---

[1] பிரீதி, மிகுதியானபிரகாசம், விருத்தி, ஸுலபனாயிருத்தல், ஸு... இருப்பணத்தனமில்லாமை, பரபரப்பில்லாமை, ஸந்தோஷம், ஶ்ரத்தை, பொறுமை, தைரியம், கொல்லாமை, சுசியாயிருத்தல், குரோதமில்லாமை, ருஜுவாயிருத்தல், ஸமமாயிருத்தல், உண்மையுரைத்தல், அஸூயையில்லாமை

ிலசிறநதவர்கள இருவரும அருளிலும கோபததிலுமிருந
ணடானவாகள, அவாாலகறபிககபபடட மாாககததையுடையவ
ாகி ஸருஷ்டிஸமஹாாதமொழிலகளைச செயகிறவாகள எலலா
ாணிகளுககும வாததையளிககினற அவாகள இநதவிஷயததி
ிததமாததிரமாயிருககிறவாகள ஓ! பாணடுபுததிரனே! யு
ாறும கபாததமெனனுமஜடையையுடையவரும முணடனமுடை
ரும மயானமாகிற கிருகததிலிருபபவரும உகரமான விரதஙக
சரிபபவரும யோகமுளளவரும திரிபுரஙகளை அழிததவரும தக
கததை அழிபபவரும பகனெனகிறஸூாயனுடைய நேததிரததை
வாநதவருமான ருதராானவா நாாாயணஸவரூபாாக அறியததக
ஓ! குநதீபுததிரனே! தேவாகளுககெலலாமதேவாான அ
ஹேஸவரா பூஜிககபபடடால தேவரும பிரபுவுமானநாாாயண
னகு பூஜிககபபடடவராவாா ஓ! பாணடுபுததிரா! நான எலலா உ
கைளுககும ஆதமாவாயிருககிறேன ஆகையால நான மு
லே ருதராாயிருககும எனனையே பூஜிககிறேன நான எலலாரு
ம சிக்ஷகனும வரஙகளையளிபபவனும சிவரூபனுமான எ
ப பூஜியாமலிருநதால ஒருவரும பூஜிககமாடடாரெனறு எனனு
தமபூஜையானது செயயபபடடது எனனுல செயயபபடட
ணததையனறோ உலகமானது நனகுஅனுஸரிததுவருகிறது?
ணஙகள கௌரவிககததககவைகள ஆகையால, அவரை நா
ஜிககிறேன. எவன அவரை அறிகிறானோ அவன எனனை அ
ன எவன அவரை அனுஸரிககிறானோ அவன எனனை அனுஸரி
ன ஓ! குநதீபுதரனே! ஒரேவஸதுவானது ருதராாகவும நாாாய
கவும இரணடாகசசெயயபபடடு உலகததில சரீரததிலிருநது
டு எலலாககாாியஙகளினநிமிததமாகவுமஸஞசரிககிறது ஓ!பாண
ததிரனே! எனககு ஒருவனுலும வரமானது அளிககததககதில
யனறு மனததில ஆலோசிதது நான அனுதினும ஈஸவரரும ருத
மான எனனையே நானுகவே புததிரனுககாக ஆராதிததேன வி
ுவானவா தமமைததவிர ஒரு தெயவததையும வணஙகுகிறதில
யனறு நினைததே நான ருதரரை வணஙகுகிறேன பிரமமா, ரு
, இநதிரன இவாகளுடனகூடியதேவாகளும முனிவாகளு
தவாகளிலசிறநதவரும தேவரும ஹரியுமானநாாாயணரைப பூஜ
னறாாகள ஓ! பாரத! முககாலததிலுமுளள எலலாருககுமே வி
ுவானவா தலைவரும எநநாளுமஸேவிககததககவரும பூஜிகக
ககவருமாயிருககிறாா ஓ! குநதீபுததிரா! ஹவிஸையளிபபவாா

விஷ்ணுவை நமஸ்கரிப்பாயாக சரணத்தையளிப்பவரான விஷ்
வை வணங்கு வரத்தையளிப்பவரை வணங்கு ஹவ்யகவ்யங்க
ருந்துகிறவரை வணங்கு [1]நான்குவிதமான ஜனங்களும் என
டையபக்தர்களே அவர்களில் வேறுதேவதைகளை உபாஸியாத
ளானஏகாந்திகள் சிறந்தவர்கள் விருப்பத்தைவிட்டு கர்மங்க
செய்கிறவர்களான அவர்களுக்கு நானே கதி மற்றமூன்றுவ
ரான பக்தர்களும் பயனைவிரும்புகிறவர்களாகக் கருதப்பட்டார்க
வர்களெல்லோரும் நசிக்கின்ற தாமத்தையுடையவர்கள் ஞா
யர் சிறந்தமுக்தியை அடைவான் ஞானத்துடன்கூடின அனு
னமுடையவர்கள் பிரம்மாவையோ ஈஶ்வரரையோ மற்றதே
களையோ ஸேவித்தவர்களானாலும் என்னையே பயனாக அடைவ
ள் ஓ! பார்த்த! பக்தனைப்பற்றிய இந்தவிசேஷமானது உனக்கு
சொல்லப்பட்டது ஓ! குந்திபுத்திர! நீயும் நானும் நரநாராயண
ளாகக் கருதப்பட்டவர்கள் பூபாரத்தைத்தொலைப்பதற்காக ம
ஷ்யசரீரத்தில் பிரவேசித்தோம் ஓ! பாரத! ஆத்மாவைப்பற்
யோகங்களையறிகின்றவனும் நிவிருத்திரூபமான (தாமத்திறகு
ருபிவிருத்தியைச்செய்கிற (தாமத்திறகும்) காரணனும் ஸநாதன
ான நானொருவனே நரர்களுக்குப் பிரஸித்தமான ஸ்தானம் அப்பு
ள் நானிடமிருந்துமுண்டாயின (ஆகையால்) அப்புக்கள் நார
ன்று சொல்லப்பட்டன முன் அவைகள் எனக்கு ஸ்தானமாயி
ஆகையால் நான் நாராயணனாகிறேன் நான் எல்லாமுமாகி ஸூரியன
ங்களால்மறைப்பதுபோல மறைக்கிறேன். அதனாலும் எல்லாப்பி
ணிகளுக்கும் வாஸஸ்தானமாயிருப்பதனாலும் வாஸுதேவனாகிறே
ஓ! பார்த்த! குந்திபுத்ர! எல்லாப்பிராணிகளுக்கும் லயஸ்தான
யிருப்பதாலும் உற்பத்திஸ்தானமாயிருப்பதாலும் என்னால் பூ
மும் ஆகாயமும் வியாபிக்கப்பட்டமையாலும் எனக்கு அதிகமா
காந்தியிருப்பதாலும் பூதங்களில்பிரவேசித்து அந்தஜகத்தாயிரு
தாலும் எங்கும் வியாபித்தலாலும் விஷ்ணுவென்று சொல்லப்ப
கிறேன் இந்திரியங்களையடக்குவதால் ஸித்தியையும் தேவலோக
த்தையும் பூலோகத்தையும் அந்தரிக்ஷத்தையும் அடையவிருப்பமுள்
ளவர்கள் என்னை விரும்புகிறார்கள் ஆகையால், நான் [2]தாமோதர

[1] பீடையடைந்தவன், ஞானத்தைவிரும்புகிறவன், பொருளை விரு
கிறவன், ஞானி

[2] தாம=இந்திரியநிக்ரகம், உத=உயர்வு, ரு=அடைவது, இந்திரிய
க்கத்தினால் அவரைஅடுத்து உயர்வையடைவதால் தாமோதரர் என்பது

றேன அனனமும வேதஙகளும ஜலமும அமிருதமும பருச
னறு சொலலபபடுகினறன அவைகள எபபொழுதும என
டயகாபபததிலிருபபதால நான பருசனிகாபபனுகிறேன ரி
ன எனனைநோககி, ‘ஓ! பிருசனிகாபபரே! ஏகதராலும தவிதரலு
ணறறில தளளபபடடதரிதனைக காபபாறறும’ எனறு சொன
ள பிறகு பிரமமாவின முநதினபுததிரரும ரிஷிகளில சிறநதவ
ரனதரிதர, ‘பிருசனிகாபபர’ எனறுசபிததால கிணறறிலிரு
ம கரையேறினர உலகஙகளைததபிககசசெயகிறஸூரயன அக
நதிரன இவரகளுடையகிரணஙகள பிரகாசிககினறன, இவைக
னனுடையகேசஙகளாகச சொலலபபடுகினறன ஆகையால எல
ணாநதபிராமமணஶரேஷடரகள எனனைக கேசவனுககச சொல
னறாகள மகாதமாவானஉசததியாலே தமமுடையபததினியினிட
ரபபோதபததி செயயபபடடது பிறகு ஒருஸமயம உசததியர
ரதபொழுது பிருகஸபதியானவர தேவரகளுடைய ஆஜஞை
லே புததிமானானஅநதஉசததியருடைய அநதபபததினியைஅடை
ரா ஓ! குநதீபுததர! அபபொழுது சோககையினபொருடடு வநத
ம ரிஷிகளிலசிறநதவருமான அவரைநோககிப பஞசபூதஙகளி
ணஸவரூபமானகாபபமானது, ‘ஓ! வரமளிபபவரே! நான முனன
நதிருககிறேன ஆகையால எனமாதாவை வருததபபடுததாதி
னறுசொலலிறறு இதை பருஹஸபதிகேடடுக கோபிதது, ‘சே
கையினபொருடடுவநதஎனனை நீதடுததமையால எனசாபததால கு
னுவாய இதில ஸநதேகமிலலை’ எனறு சாபமுமகொடுததா
டனே அநதக்காபபம ரிஷிஶரேஷடரானபருகஸபதியினசாபதத
நடுநாளுளள நேததிரதோஷததை அடைநதது. அது முனகா
லே தீரககதமஸஎனகிறபெயரகொணட ரிஷியாயிறறு அபபொழு
வர அனுதியானநானகுவேதஙகளையும ஸாஙகோபாஙகமாக அ
னமசெயது ரகஸயமானஎனனுடைய இநதநாமததை விதிப
ரமமாக, ‘கேசவா’ எனறு அடிககடி ஜபிததர அதனால அ
நததிரஙகளை அடைநதவரானர மேலும சிறநத நேததிரஙக
டையவருமானர ஓ! அரஜுனா! ‘கேசவ’ எனகிறஎனனுடை
ரமமானது இவவிதம எலலாததேவரகளுககும மகாதமாககளா
ஷிகளுககும வரததையளிககினறது ஸோமனுடன சேரநத
ரியானவன ஓரேகாரணததைபடைநது (எலலாததேவரகளுகக
காதமாககளானரிஷிகளுககும) முகமாகச செயயபபடடான ஆ
ால, சராசரமானஎலலாஜகததும அகனிஸோமரகளுடையஸவரூப

ாணததிலும, 'அகனியும ஸோமனும ஒரேகாாணததையுடையவ
ா தேவாகளும அகனியைமுகமாகவுடையவாகள' எனறுப
ரேகாபபததில பிறநததனால ஒருவரையொருவா ஸநதோஷிகக
யகிறவாகளும உலகஙகளைத தரிககிறவாகளுமாயிருககிறாாகள
னறும சொலலபபடடிருககிறாாகள'' எனறுசொனனா

முநநூறறைமபததோராவது அதயாயம்

மோக்ஷ தாமம (தொடர்ச்சி)

(கிருஷ்ணன் உலகத்தின்படைப்புமுறையையும் பிராம்மணர் மகிமையையும் அர்ஜுனனுக்குச் சொல்லியது)

அாஜுனன், 'வீராானமதுஸூதனரே! முன அகனியும ஸோ
ம எபபடி ஒரேஇடததிலிருநது பிறநதவாகளாகச சொலலபப
ாகள? எனககு இநதசசநதேகமுணடாயிருககிறது அ
ிருததிசெயயும்' எனறுவினவ, ஸ்ரீகிருஷணபகவான சொலல
ாடஙகினா

'ஓ! பாணடுபுததிரனே! மிகவுமஸநதோஷம எனனுடை
ஜஸினஉதபததியாகிற பழமையான கதையை உனககுச சொலல
ாகிறேன. ஓ! குநதீபுதாரனஅரசனே! ஒருமனததுடன கே
யாக பிரளயகாலததில ஆயிரமசதுாயுகமமுடிநதபின எலலா
ாணிகளுககுமபிரளயமுணடாகியும சராசரமான அவைவிளஙகாம
ாயும பிருதிவிதேயுவாயுஇவையிலலாமல அநதகார்இருளில உ
ஜலததால ஒரேஸமுததிரமாகியும, 'இது எனது' எனறு பூத
ினபெயா அறியபபடாததாக இரணடறறவஸதுவானது நிலைபெ
ராததிரியிலலாமலும பகலிலலாமலும [1]ஸததிலலாமலும [2]அஸ
லலாமலும வெளிபபடையிலலாமலும மறைவிலலாமலுமிருபபதான
நிலைமையில நாராயணாது (ஐஸவாயமுதலிய) குணஙகளுககி
ம ரூபபுமஇறபபுமிலலாததும ஞானேநதிரியஙகளுககுபபுலபபட
தும (காமேநதிரியஙகளால) பறறமுடியாததும உறபததியிலலா
ம ஸதயமும கததிமுதலியவறறால கொலலமுடியாததும இரண
றததும பிரவிருததிகளின விசேஷஙகளிலலாததும வைரமறறது
றைவறறும சரீரமினறி (ஞானமிலலாதவரையில) ஜராநாசமற

1 பரதானம 2 சூனயம

ருமவியாபிதது அனுதியாய எலலாவறறையும செயகிறதமஸ¬க
லானதுமான பிரமமததினிடமிருநது புருஷா உணடானா பிர
தைககாரணமாகவுடையவரும புருஷருமான இநதபிரமமாவி
ய அவதாரகாலததில அழிவறறவரான ஹரியானவா இருநதா
தவிஷயததில, 'பகலிருநததிலலை ராததரியுமிருநததிலலை [1]ஸத
நததிலலை [2]அஸததுமிருநததிலலை எலலாஸ்வரூபமுமாயிருககி
ஸ ஸருஷடிககு முனனிருநதது' என்று வேதவசனமுமிரு
து அது விசுவரூபனுடைய ராததரியனறோ? இவவிதம இதை
யஆததமானது விவரிககபபடுகிறது தமஸிலிருநதுமுணடா
ம பரமமததைககாரணமாகவுடையவரும புருஷருமான பிரமமா
டைய அவதாரமுணடானபொழுது அநதபபுருஷா பிரஜைகளைஸ
டிககவிருமபி நேததிரஙகளிலிருநதும அகனியையும ஸோமனையு
ருஷடிததாா பிறகு பூதஙகளுடையஸருஷடிகள் செயயபபட
ஜைகள கிரமவசததால பிராமமணஜாதியையும கூததரியஜாதி
அடைநதன [3]ஸோமனெனபவன பிராமமணஜாதி பிராமமன
தி பிராமமணாகள அகனியெனபவன கூததரியஜாதி கூததரி
தியைககாடடிலும பிராமமணஜாதி மிகவும பலமுடையது இநத
ாமமணஜாதியானது உலகஙகளுககுப பிரதயக்ஷமான குணஙகளை
டையது அது எபபடியெனறால், பிராமமணாகளுககுமேலான பி
யானது இதறகுமுன உணடானதிலலை 'எவன பிராமமணனமுக
ஆஹுதிசெயகிறானோ அவன ஜவலிககிறஅகனியில ஹோம
யகிறவன' எனறெணணிச சொலலுகிறேன பிராணிகளைநிலை
செய்து மூவுலகமும பிராமமணஜாதியாலதரிககபபடுமெனறு பர
னால பிராணிகளுடைய ஸருஷடியானது செயயபபடடது (இ
ந) மநதிரவசனமும இருககிறது அதனபொருளாவது, 'ஓ! அ
யே! நீ எலலாயஜஞஙகளிலும [4]ஹோதாவாயுளளவன, தேவா
ககும மனிதாகளுககும உலகததிறகும நனமைசெயகிறவன' எ
இநதவிஷயததில, 'ஓ! அகனியே! நீ எலலாயாகஙகளுககு
ஹாதா' எனறும, 'நீ தேவாகளுககும மனுஷயாகளுககும உலக
றகும ஹிதமாயிருபபவன' எனறும ஸபஷடமானவேதவசனமு
ருககிறது அகனியனறோ யஜஞஙகளுககு ஹோதாவும காததா

[1] ஸூாததம [2] அஸூாததம

[3] ஸோமனெனபவன பரமமம பரமமமே பராமமணாகள

[4] 'அகனியை ஹோதாவாகததுதிததால அகனியைவிடஹோதாவா
ாமமணன மேலானவனெனறு அறிவிககபபடடது' எனபதுபழையவு

ாயிருபபவன? அநத அகனி பிராமமணஜாதி மநதிரஙகளின
ேஹாமமஇலலை புருஷனிலலாமல ஹவிஸஸுககுரியமநதிரஙகளுடை
ஆலோசனை இலலை தேவாகள மனிதாகள ரிஷிகள இவாகளுக
பூஜையானது ஏறபடடிருககிறது புருஷன, 'இதனால நீ ேஹா
செயயககடவாய' என றுஏவபபெறறவன மனிதாகளுககுஹோ
செயவிததலில அதிகாமபெறறவாகள செயவிபபாாகள ஹோ
செய்விததலானது பிராமமணனுககே விதிககபபடடிருககிறது, இ
பிறபபினாகளாயிருநதும க்ஷதரியனுககும வைஸயனுககும வி
படடவிலலை ஆகையால அகனிஸவரூபாகளானபிராமமணாக
யஜஞஙகளை வகிககிறாாகள அநதயஜஞஙகள தேவாகளைத திரு
டையசசெயகினறன தேவாகள பூமியை [1]விருததிசெயவிககி
ள எநதவிதவான பிராமமணனமுகததில ஆஹுதியைசசெயகி
றேனே அவன ஜவலிககிறதான அகனியில ஹோமமசெய்கிறவ
ாறு சதபதமெனகிற சுகலயஜுாவேதபாகததிலும பிராமமண
முகததில ஹோமம சொலலபபடடிருககிறது இவவிதமிருநதா இ
அகனிரூபாகளும விதவானகளுமானபிராமமணாகள அகனியைஅ
ிககினறாாகள அகனியானவன விஷணுரூபனுகி எலலாபபிராணிக
டததிலுமபிரவேசிததுப பிராணனகளைத தரிககிறான மேலும இ
ிஷயததில ஸநதகுமாராலசொலலபபடட சுலோகஙகளிருககினற
அவறறினபொருளாவது,)'முனகாலததில எலலாவறறிறகுமஆதி
லனமறறவருமான பிரமமாவானவா ஜகததைஸருஷடிததா [2]பி
ாவைககாரணமாகவுடையதேவாகள வேதகோஷஙகளால தேவ
ததில வஸிககினறாாகள பிராமமணாகளுடையஸதயவசனமும க
றம ஸாதததையும தவமும [3]உறிகள (வெணணெயைத) தாஙகுவ
பாலப பூமியையும ஸவாககததையும வாககுககுஅமிருதமான வே
ததையுமதரிககினறன ஸதயததிறகுமேலானதாமமிலலை மாதாவுக
மமான குருவுமிலலை இகபாஙகளிலுளளநனமையையுணடுபணணு
ில பிராமமணாகளுககுமேலபடடது இலலை எநத அரசாகளுடை
ாஜயததில பிராமமணாகள [4]விருததியால இழிவானவாகளாயி
னறாாகளோ அவாகளுடையதேசததில எருது(மழையிலலாமைய
லபபையை) இழுககிறதிலலை, வாஹனஙகள (தானயமிலலாதத
ணடிகளை) இழுககிறதிலலை, செககானது ஆடுகிறதிலலை அவாக
ானததில இலலாமையடைநதவாகளும திருடாகளுமாகினறாாக

1 செழிபபடைய 2 அலலது வேதததை
3 வேறு பாடம 4 'ஜீவ்னோபாயமறற' எனறுமகொளளலா

ந்தப்பிராம்மணர்களும் புராணம் இதிஹாஸம் இவைகள் பிரமாண
னத்தால் நாராயணருடைய முகத்திலிருந்துமுண்டானவர்களும் ஸ
ஸ்வரூபர்களும் எல்லாவற்றிற்கும் கர்த்தர்களும் எல்லாத்தன்மை
டையவர்களுமாயிருக்கின்றார்கள் வியவஹாரமுடிவிலோ வர்த்த
ரிப்பவரும் தேவர்களுக்குத் தேவருமான அந்த நாராயணருடை
க்கின்மௌனஸமயத்தில் முதலில் பிராம்மணர்களுண்டானார்கள்
ராம்மணர்களிடமிருந்தும் மற்றவர்ணங்களுண்டாயின இவவி
ருத்தலால் வேதமயமான பிராம்மணர்கள் தேவர்களையும் அஸ
களையும் காட்டிலும் சிறந்தவர்கள் தேவர்களும் அஸுரர்களு
ரிஷிகளுமான பிராணிவிசேஷங்கள் பிரம்மாவான என்னாலே
னகாலத்திலுண்டுபண்ணப்பட்டன, ஸ்தாபிக்கவும்பட்டன, நிக்
ரிக்கவும்பட்டன அந்தப்ராம்மணர்களுடைய மஹிமையைக்கேள்
ந்திரனானவன் அஹல்யையைச் சோரத்காரணத்தினால் கௌதமரி
ருந்து பசசையானமீசையுடையவனாயிருக்குந்தன்மையை அடை
ானனன்றோ? கௌதமர்நிமித்தமாக இந்திரன் அண்டமில்லாதவனுகி
றகு அஜத்தினவிருஷணத்தையும் அடைந்தான் அம்வினீதே
ளுக்குரியஸோமக்கிரகத்தைத்தடுப்பதற்கு வஜ்ராயுதத்தைஓங்கி
ந்திரனுடையகைகள் சயவனரால் ஸ்தம்பனஞ்செய்யப்பட்டன ய
தையழித்ததால் கோபங்கொண்டவனானதக்ஷனால் திரும்பவும்
த்தைத் தவத்திலவிநியோகித்து நெற்றியில் ருத்ரரைப்போல மூன
ந்திரங்களுடையஆகிருதியானது உண்டுபண்ணப்பட்டது தி
ரர்களைக்கொல்லுவதற்காகத் தீக்ஷைபெற்றவரானருத்ரருடையஜன
ள சுக்கிராசாரியரால் தலையிலிருந்தும் அறுத்து அக்னியிலபோட
ட்டன அதிலிருந்தும் ஸர்ப்பங்களுண்டாயின அந்தஸர்ப்ப
ரால்பீடிக்கப்பட்ட அவருடையகழுத்துக் கறுத்தவர்ணத்தையடை
ந்து முன் ஸ்வாயம்புவமன்வந்தரத்திலும் அவர் நாராயணருடை
ரத்தினால்கட்டுண்டதால் கறுத்தகழுத்தையுடையவரானார் அமி
த்தினுற்பத்திகாலத்தில் வாயுவினால்சேர்க்கப்பட்டவிஷத்தைப் ப
க்கிறவரானார் 'விஷபானஞ்செய்தார்' என்கிறநிமித்தமாகவே பி
ராவினால் சந்திரகலையானது (சிரத்தில்) வைக்கப்பட்டது அங
ரினபுத்திரரானபிருகஸ்பதி ஸ்நானஞ்செய்கையில் ஜலம் தெ
லிலலை உடனே பிருஹஸ்பதி ஜலவிஷயமாகக் கோபித்தார். 'ந
ஸ்னானம்பண்ணுகையில் கலங்கித் தெளியாமலிருந்தமையால் இ
முதல் சிறுமீன், பெருமீன், மகரம், ஆமைமுதலானஜந்துக்களா
தவளைகளாலும் வியாபிக்கப்பட்டுக் கலங்கக்கடவீர்கள்' என்று ச

ா அதுமுதல ஜலஙகள ஜலஜநதுககளால நிரமபினவாயி
துவஷடாவினபுததிரனனவிஸவருபன தேவாகளுககுப புரோஹி
னன அஸுராகளுககுமருகனனஅவன தேவாகளுககுப பி
க்ஷமாகவும அஸுராகளுககு மறைவாகவும ஹவிாபபாகததைய
ததான அபபொழுது அஸுராகள ஹிரணயகசிபுவை முனனிட
காணடு விஸவருபனுககுமாதாவானஸஹோதரியினிடம, 'ஓ ! சஹோ
ரியே! துவஷடாவுககுபபிறநதவனும உனனுடையபுததிரனும மூ
சிரமுடையவனும தேவாகளுககுபபுரோஹிதனுமான இநதவிஸ
ருபன தேவாகளுககுப பிரதயக்ஷமாகப பாகததையளிததான, அ
ளுககு மறைவாகஅளிததான அதனால தேவாகள விருததியடை
னறாாகள நாஙகள க்ஷயததைஅடைகினறோம ஆகையால நீ இ
நத தேவாகளினினறுமவிலககி, எஙகள பக்ஷததைசசாருமபடி செ
வேணடும' எனனும வரததைப பிராாததிததாாகள உடனே தா
ாவள நநதனவனததையடைநத விஸவருபனைநோககி, 'புததிர
ஏன சதருவினபக்ஷததைவிருததிசெயகிறாய ? மாதுலாகளுடைய
க்ஷததை நாசமசெயகிறாய, இவவிதம நீ செயயககூடாது' என
சானனாள அநதவிஸவருபனும தாயினவாாததையைத தடுககலா
தனறெணணிக கௌரவிதது ஹிரணயகசிபுவை அடுததான ஹிரண
கசிபு பிரமமாவினபுததிரரானவஸிஷடரிடமிருநதும, 'நீ வேறொ
னை ஹோதாவாகவரிததததனால யாகததைமுடிககாதவனுககவே அபூ
மாகஉணடானபிராணியிடமிருநதும மரணததைஅடைவாய' என
ாபததை அடைநதான அவருடையசாபததால ஹிரணயகசிபு ம
ததை அடைநதான பிறகு விஸவருபன மாதாவினபக்ஷதை
ருததிசெயதுகொணடு மிகவுமதவமுடையவனனான அவனுடைய
ரதஙகளைப பஙகமசெயவதறகாக இநதிரன அழகுபொருநதி
நேகஅபஸரஸுககளை ஏவினான அவாகளைபபாாதது அவனுடைய
னமானது கலஙகியது (அவன) அநதஅபஸரஸுகளிடம விஸ
ல பறறுளளவனனான அவன பறறுளளவனயிருபபதை அபஸ
ுகள அறிநது, 'நாஙகள வநதபடி போகிறோம' எனறு சொனன
ா அபபொழுது விஸவருபன அவாகளைநோககி, 'எஙகேபோ
ாகள ? எனனுடன இருககலாம நனமையுணடாகும' என
சானனான. அவாகளும அவனைநோககி, 'தேவஸதிரீகளும அ
ரஸுககளுமான நாஙகள தேவனும வரமளிபபவனும ஸமாததஇ
ன இநதிரனை முன வரிததிருககிறோம' எனறு சொனனாாக
றகு விஸவருபன அவாகளைநோககி, 'இபபொழுதே இநதிரனு

தவாகளும இலலாமறபோவாாகள' எனறு சொனனான, உடனே
நதிரஙகளை ஜபிததான அநதமநதிரஙகளாலே திரிசிரஸ—ு விருத
டைநதான ஒருமுகததிஞலே எலலாஉலகஙகளிலும விதிபப
ரியைசெயகினற வேதியாகளாலே யாகஙகளிலே நனறாக ஹோம
சயயபபடட ஸோமததையும ஒருமுகததால அனனததையும ஒ
கததால இநதிரனுடனகூடின தேவாகளையும பானம செயதால
றகு இநதிரன, விருததியடைகிறவனும ஸோமபானததால புஷ
சயயபபடட எலலா அவயவஙகளையுமுடையவனுமான அவனைபபா
துத தேவாகளுடன கவலையடைநதான இநதிரனைசசோநத அ
ததேவாகள பிரமமாவைஅடைநதாாகள அவாகள அவரைநோககி
பிரவருடனுலே எலலாயாகஙகளிலும நனறாக ஹோமமசெயய
டட ஸோமமானது பானமசெயயபபடுகிறது ⸴நாஙகள பாகமி
தவாகளாஞேம அஸ—ுாகளுடையபக்ஷம விருததியடைகிறது
ஙகள குறைநதுபோகிறோம ஆகையால உடனே எஙகளுக
க்ஷமததைச செயயவேணடும' எனறுசொனனாாகள அவாகளை
நாககிப பிரமமா, 'பிருகுவமசததிலுதிததததீசரிஷியானவா தவ
சயதுகொணடிருககிறாா அவா சரீரததைவிடுமபடி அவரிடம வா
தக கேளுஙகள அவருடைய எலுமபுகளால வஜராயுதம செயயு
ா' எனறு சொனனாா பிறகு தேவாகள பகவானததீசமகரிஷியா
ா தவமசெய்கிறவிடம வநதாாகள இநதிரனமுதலான தேவாக
வரைஅடைநது, 'ஓ! பகவானே! க்ஷேமமா? தவம இடையூறிலல
ல நடககிறதா?' எனறுகேடடாாகள ததீசரும அவாகளை நோககி
ஙகளுககுநலவரவா? எனனசெயயவேணடும? சொலலலாம எதை
சாலலுவீாகளோ அதைசசெயயவேன' எனறு சொனனாா அவாக
வரைபபாாதது, 'உலகததின நனமைககாகப பகவானன நீா ச
ரதை விடவேணடும' எனறு சொனனாாகள இவவிதமசொலல
டடததீசா 'ஆயிரமவருஷம எனனல இநதிரனுடைய பதமடைய
டிமானல சரீரததைவிடுவேன' எனறு அவாகளுககுச சொனன
பபொழுது இநதிரன, 'அபபடியே ஆகடடும' எனறு சொலலி
னனுடைய ஸதானததைககொடுததுவிடடுத தபஸியான ததீச
நதிரனாா அவவளவுககுமுனனமே இநதிரனுடனகூடினதேவ
ா, 'தேகததைவிடுவதறகு இதுகாலம' எனறு வநதாாகள அபப
ப வருததமிலலாதமனமுடையவரும ஸ—ுகதுககஙகளில ஸமமா
ரும மகாயோகியுமானததீசரானவா உடனே புததியில பரமாதம
வததியானிததுககொணடு சரீரததைவிடடாா இநத விஷயததி

தீசா இந்திரனுா (அவருடைய)எலும்புகளால (வஜ்ராயுதம்)செ
பபட்டதென்று சுருதியுமிருக்கிறது அவருடையபரமாதமாவிலகி
மயத்தில பிரமமாவானவா அந்தஎலும்புகளைஎடுத்து வஜ்ராயுத
தசசெயதாா பிளக்கமுடியாததும அணுகமுடியாததும பிராமம
டையஎலும்புகளாலுணடானதும விஷணுவினுலபிரவேசிககபப
துமான அந்தவஜ்ராயுதத்தால இந்திரன விஸ்வரூபனைககொன்று
ஜஞபசுவானஉனனுடையசிரஸைக கொயகிறேன' என்று சொல
காணடு தசசனுல அவனுடையதலையையும வெட்டினுன அதற
றகு விஸ்வரூபனுடையசரீரததைககடைந்து துவஷடாவினபுத
மேலஉணடுபணணபபட்டவனுன விருத்திரனெனகிற சததுருவ
நதிரன கொன்றுன அநத இரணடுவிதமான பிரமமஹததியும உ
ானபொழுது இந்திரன பயத்தால தேவராஜயததைவிட்டு மான
ரஸில ஜலததிலுணடாகிக குளிரசசியாயிருககிற தாமரைககொ
யயும அடைந்தான அதிலும தனனுடைய ஐஸவரியததி
யாகததால அணுமாததிரமாகித தாமரைததணடில புகுநதா
றகு பிரமமஹததிநிமித்தமாக மூவுலகஙகளுககுமரா தனும இந
ணீவலலபனுமான இந்திரன ஒளிததபொழுது ஜகதது ஈஸவரன
ததாயிறறு தேவாகளை ரஜஸும தமஸும வநதடைநத
ஹரிஷிகளுடைய மநதிரஙகள பிரவிருத்திககவிலலை ராக்ஷஸாக
ளமபிவிட்டாாகள வேதமும குறைவுபட்டது இந்திரனிலலாப
லமறறவைகளான உலகஙகள லேசாக ஆகரமிககககூடியவைக
ன பிறகு தேவாகளும முனிவாகளும ஆயுவெனகிற அரசனுடை
ததிரனுன நஹுஷனெனபவனைத தேவராஜயததில அபிஷே
சயதாாகள நகுஷன நெறறியிலஜவலிககிறவைகளும எலல
தஜஸுகளையும அபகரிககினறவைகளுமான ஐநநூறுஜோதிஸு
ால ஸவாககததைப பரிபாலிததுவநதான பிறகு உலகஙகள ஸவ
ததைஅடைநதன. கவலையறறவைகளும ஸநதோஷமடைநதவை
நமாயின பிறகு நஹுஷன, இந்திராணியைததவிர இந்திர
டயபோகயவஸதுககளெலலாம எனனை அடைநதன' என்றுசொ
ன அவன இவவிதமசொலலிவிட்டு இந்திராணியின ஸமீபமசெ
ன பிருஹஸபதியின கிருகததிலிருபபவளான அவளைநோக
அழகானவளே! நான தேவாகளுககு இந்திரன எனனை நீ அ
யாக' என்றுசொனனுன அவனைநோககி இந்திராணியானவ
நீா இயறகையாகவேதாமததிலனபுளளவரும சநதிரவமசததிலு
ானவருமாயிருககிறீா ஆகையால பிறனமனைவியை விருமபு

ாது’ எனறு விடைகூறினள பிறகு நஹுஷன, ‘நா
நதிரனுடைய பதததிலிருககிறேன நான இநதிரனுடையா
நதில சிறநதவஸதுககளை அடைகிறவன இதில ஓா அதா
மிலலை நீ இநதிரனல அனுபவிககபபடடவள’ எனறு அ
ககுசசொனனன அவள அவனைநோககி, ‘எனககு ஒருவி
ம முடிவுபெறுமலிருககிறது, சிலதினஙகளுககுளளே அதனுடை
டிவில உமமை அடைவேன’ எனறு சொனனள இநதிராண
வவிதமசொலல அவன சென்றுவிடடான பிறகு இநதிராண
னவள துககசோகஙகளாலவருததமுறறவளாகவும பதியைபபா
லொவலுளளவளாகவும நஹுஷனிடமிருநதும பயததால பறற
டவளாகவும பிருஹஸபதியிடம சென்றுள அநதபபிருஹஸப
ம மிககவருததமுறறவளான அவளைப பாாததவுடனே தியான
யது பதியினகாாியததில பறறுளளவளாக அறிநது, ‘இநதவிரத
ாடு தவததைசசெயது வாததைஅளிபபவளான உபஸருதியெ
மதேவியை அழை அபபொழுது அவள உனககு இநதிரனைக கா
பபாள’ எனறு சொனனா உடனே அவள பெரிதான நியமத
நுநதுகொணடு வரமளிபபவளான உபஸருதிதேவியை மநதிர
ால அழைததாள அநதஉபஸருதி சசியினஸமீபம வநதாள
வளை நோககி, ‘இதோ இருககிறேன’ எனறு சொலலி, ‘
ழைததபடி வநதுவிடடேன உனககு எனனஇஷடததைசசெய
ணடும?’ எனறுமகேடடாள சசி, ‘அவளைத தலையால வணஙகி
‘பகவதி! எனனுடையபாததாவைக காணபிககககடவாய
யமாயும ஸததியஙகளுககுமாதாவாயும இருபபவள’ எனறு சொ
ள. அவள இவளை மானஸஸரஸஸுககு அழைததுககொணடுபே
ள, அவவிடததில தாமரைததணடிலிருககினறஇநதிரனைக கா
நதாள அபபொழுது இநதிரன இளைததவனும சோாவடைந
னும தனதுமனைவியுமான அநதசசசியைபபாாதது, ‘ஆ! ஆ! கா
போனஎனனைததேடி (எனனுடைய) பதனியானவள துககததா
நுநதிககொணடு வநதடைநதாளெனகிற இநததுககம எனககுவ
தே’ எனறு கவலைகொணடான அவளைநோககி இநதிரன, ‘எ
கமஇருககிறய?’ எனறு கேடடான அவள, ‘நஹுஷன எ
ப பதனியாககசசெயதுகொளவதறகு அழைககிறன எனனு
வனுககுக காலமும குறிககபபடடிருககிறது’ எனறு சொனனள
நதிரன அவளுககு, ‘நீ போ நஹுஷனைநோககி, ‘நீா ரிஷிகளா
ககபபடட புதிதானவாஹனததிலேறிவநது எனனை விவாஹ

செய்யும்' என்றும், இந்திரனுக்குப் பெரியவைகளும் மனத்திற்
பிரியமானவைகளும் அவனாலேறப்பட்டவைகளுமான வாகனங்கள்
கின்றன. நீர் வேறுவாகனத்தினால் என்னை அடைவதற்கு யோ
யாகிறீர்' என்றும் சொல்' என்று சொன்னான். இவ்விதம்செ
ப்பட்ட அவள் ஸந்தோஷமடைந்து சென்றாள். இந்திரனும் திரு
வும் தாமரைத்தண்டினுள் சென்றான். பிறகு நகுஷன் அந்த இ
ந்திராணிவந்ததைப் பார்த்து, 'நீ எனக்குக்குறிப்பிட்ட அந்தக்க
ானது பூர்ணமாகிவிட்டது' என்று சொன்னான். அவனைநோக்
இந்திராணி இந்திரன்சொன்னபடி சொன்னாள். அவன் மஹரிஷ
ாலவகிக்கப்பட்ட வாகனத்திலேறிக்கொண்டு இந்திராணியின்
ம சென்றான். அப்பொழுது மித்ரனுக்கும் வருணனுக்கும் கும்
திலபிறந்தவரும் ரிஷிகளில்சிறந்தவருமான அகஸ்தியமுனிவர் நஹு
ஷனாலே அந்தமஹாமுனிவர்கள் அவமதிக்கப்பட்டதைப்பார்த்
து தாங்குவதற்குவருத்தமுள்ளதென்றெண்ணித்தாமுமகிரி
வனால பாதங்களால பரிசிக்கவும்பட்டார். உடனே அவர் நகுஷ
நோக்கி, 'கெட்டகாரியத்திலமுயலுகின்றவனே! பாபி! பூமியில வி
கடவாய். எதுவரை பூமியும் மலைகளுமிருக்குமோ அதுவரை ஸ
மாயிருக்கக்கடவாய்' என்றுசொன்னார். மகாமுனிவர்சொல்லி
பொழுதே அவன் அந்தவாகனத்திலிருந்தும் விழுந்தான். *பிற
மூவுலகமும் இந்திரனற்றதாயிற்று. அப்பொழுது தேவர்களும் மு
ர்களும் இந்திரனுக்காகப் பகவானான விஷ்ணுவைச் சரணமடை
ார்கள். அவரைநோக்கி, 'ஓ! பகவானே! பிரமஹத்தியால அ
திக்கப்பட்ட இந்திரனை ரக்ஷிக்கவேண்டும்' என்று சொன்னார்க
அப்பொழுது வரத்தைஅளிப்பவரான அவர் அவர்களைநோக்கி, '
திரன் விஷ்ணுவைத்தேவதையாகவுடைய அசுவமேதயாகத்தை
செய்யட்டும். அதனால் ஸ்வர்க்கஸ்தானத்தை அடைவான்' என்
சொன்னார். பிறகு தேவர்களும் முனிவர்களும் இந்திரனைக்கா
மையால இந்திராணியைநோக்கி, 'ஓ! ஸௌபாக்யவதி! செ
இந்திரனை அழைத்துவா' என்று சொன்னார்கள். அவள் அ
ஸரஸிலிருக்கிறஇந்திரனை அழைத்தாள். இந்திரனும் அந்தஸரஸி
து வெளியிலவந்து ஸரஸ்வதீநதியை அடைந்தான். பிருகஸ்ப
ும் இந்திரனுக்காக அஶ்வமேதமென்கிறமஹாயாகத்தை நடத்
ார். அந்தயாகத்தில கறுப்பும் வெளுப்புமான யாகாஶ்வத்தைவிட்
வதையே [1]வாகனமாகச்செய்து பிருஹஸ்பதியானவர் தேவர்களு

[1] வேறுபாடம்

பபதியான இநதிரனே ஸவாககஸதானததை அடையுமபடிசெயதா
றகு அநதததேவாராஜன பாவமறறவனுகித தேவாகளும ரிஷிகளு
திகக ஸவாககததிலிருபபவனுன பிரமமஹததியை ஸதிரீக
ருக்ஷஙகள மலைகள பூமி ஆகிய இவைகள நானகுஸதானஙகளிலு
ிததுககொடுததான அது ஸதிரீகளிடம ரஜஸாகவும விருக்ஷங
ல பிசினுகவும மலைகளில பாலாகவும பூமியில உவாாகவுமிருக
அவைகள தொடததககவைகளலல ஆகையினுலேதான ஹ
னது லவணமினறிப பாகமசெயயபபடுகினறது இவவிதம இநத
பிராமமணாகளுடைய தேஜஸினபெருமையால விருததிசெயய
டுச சததுருவதமசெயது தனஸதானததை அடைவிககபபடடான
ற ஷனுடையசாபநிவிருததிககாகத தேவாகளும ரிஷிகளுமபிரா
ிததததால அகஸதியா, 'ஸ்ரீமானுனதாமராஜன பிராதாககளோ
னவமசததில பிறபபான அவனுககுததமபியானபீமனே நீ கிங
ய, அபபொழுது தாமபுததிரன உனனுடையவினைககளுககுவிடை
ாலலி உனனையும அவனையும விடுதலஅடையசசெயவான' என
ானனுா முன காலததில பரதவாஜமஹரிஷியானவா ஆகாயக
ையை அடைநது ஸநானமசெயதாா, மூனறு அடிகளைவைககிற
னவிஷ்ணுவினுலே அடிககபபடடாா (அபபொழுது) அவா பர
ஜரூலே அடையாளததோடுகூடியகையால மாாபிலடிககபபட
டையாளததோடுகூடியமாாபையுடையவாானுா. அகனி பிருகுமஹ
தியினுலசபிககபபடடு எலலாவறறையுமபுஜிபபவனுன அதி
னவள, 'இதைபபுஜிததுவிடடுத தேவாகள அஸுராகளைக கொ
வாாகள' எனறு தேவாகளுககு அனனததைப பாகமசெயதாள
ஞனவன விரதானுஷடானததினமுடிவில அவவிடம வநதான
திதியினிடம, 'பிக்ஷைகொடு' எனறுபாசிககவுமசெயதான. அ
ாழுது அதிதியானவள, 'இது முதலில தேவாகளால அருநத
கது மறறவனுல முநதி அருநதததககதிலலை' எனறுசொலலி
க்ஷைகொடுககவிலலை உடனே பிக்ஷைகொடாததால கோபஙகெ
டவனும பிராமமணனுமானபுதன, 'அதிதியினஉதரததில பீடை
டாகபபோகிறது' எனறு அவளைசசபிததான அணடமென
யருளள ஸூரியனுடைய இரணடாவதுஜனமததில மாதாவா
திதியினுடைய [1]அணடமானது பேதிககபபடடது. [2]மாாததாணட
னகிறஅநதஆதிதயன சிராததேவனுன தக்ஷனுககு அறுபத
ணிகைகள இருநதாாகள அவாகளில பதினமூவரைத தக்ஷன கப

[1] கருபபை [2] மருத + அணட = மாாததாணட

பருககுக கொடுததான, பதினமமாத தாமருககுக கொடுததா
தினமமா மனுவுககுக கொடுததான, இருபததெழுவமாச சந
னுககுக கொடுததான ஒரேதனமையுளளவாகளும நகூஷததிரமெ
ிறபெயாகொணடவாகளுமான அவாகளில ரோஹிணியிடம சநதி
மிகவுமஅதிகமானபிரீதியுடையவனுயிருநதான. அதனுல மறறஅந
ததனிகள பொறுமைகொணடு பிதாவினஸமீபமசெனறு, ‘ ஓ !
பானே! நாஙகள ஒரேதனமையுளள பிரபாவமுடையவாகளாயிருக்
நதிரன ரோஹிணியை மிகவும அதிகமாக விருமபுகிறுன ’ என
நதவிஷயததைச சொனனுாகள அவன, ‘ கூஷயமானது இவ
வுடையடடும ’ எனறுசொனனுன தகூஷனுடையசாபததால ஸே
ாஜனுககு கூஷயமும உணடாயிறறு கூஷயததினுலவியாபிககபபட்
அவன தகூஷனை அடைநதான தகூஷனும அவனைநோககி, ‘ நீ ஒ
தனமையாயிலலை ’ எனறுசொனனுன அபபொழுது ரிஷிகள ச
னைநோககி, ‘ கூஷயரோகததால குறைநதுபோகிறுய மேறகுத
ில ஸமுததிரததில ஹிரணயஸரஸெனனுமதீாததம இருககினற
அவவிடமசெனறு சரீரததை ஸநானமசெயவி ’ எனறுசொனனுாக
டனே சநதிரன செனறுன அவவிடததிலுளள ஹிரணயஸரஸ்
தீாதததையடைநது சரீரததை முழுககசசெயதான ஸநான
செயது தனனைப பாவததிலிருநதும விடுவிததுககொணடான.
ததீாதததால சநதிரன விசேஷகாநதியடைநததுமுதல அந
தீாததமானது பிரபாஸதீாததமெனகிறபெயரால கியாதிபெற
பிறறு அநதசசாபததால இபபொழுதும சநதிரன அமாவாஸ
பினிடையில கூஷயததை அடைகிறுன பௌாணிமையில மாததி
பூாததியடைநது மேகரேகைபோல அடையாளமுடைய சரீரத
காணபிககிறுன, மேகததிறகுமிகசானவாணததை அடைநதா
அவனுடைய முயலபோனறஅடையாளமானது நிாமலமாகிவிட
ஸதூலசிரஸெனகிற மகாமுனிவா மேருவினுடைய ஈசானதிககின
ணததில தவமபுரிநதாா அபபொழுது தவமசெயகிற அவருடைய
ரததை எலலாககநதததையும வகிககிறவனும சுசியுமானவாயு வீ
கொணடு பரிசிததான தவததால தாபததையடைநத சரீரமு
பவரும இளைததவருமான அவா வாயுவீசுவதால மனததில சந
ஷததை அடைநதாா அவவிடததில வாயுவின வீசுதலால செய
பபட்ட ஸநதோஷததையுடைய அவருககு விருக்ஷஙகள புஷபசோ
மையக காணபிததனவெனறு அவா அவைகளை, ‘நீஙகள எலலாகக
மும புஷபஙகளும பலஙகளுமுடையவாகளாகமாடடீாகள’ எ

ித்தாராம முன்காலத்தில் நாராயணா உலகங்களின் நன்மைகக
பட்டாமுக்ரெனகிற மகரிஷியானா. மேருவில்தவமசெய்கிறவரா
வா சமுத்திரத்தை அழைக்க அது வரவிலலை அதனால் கோபமடை
அவா தம்முடையசரீரத்தின் உஷ்ணத்தால் ஸமுத்திரத்தை அ
றறஜலமுடையதாகச் செய்தாா வோவையினபெருககுககுச்சம
மாக இநதஸமுத்திரத்திறகு லவணத்தனமையையும் உணடுபண
'அருநதததகாததாவாய உன்னுடையஇநதஜலம் பட்டாமு
னறுபெயருடைய அகனியினால பானமசெயயபபட்டு அதற
தாமாகும்' எனறுமசொலலினா அபபடிபபட்ட இநதஜலம் ஸமு
த்திலிருநதும இபபொழுதுமகூட்த் தொடாநததாயிருககிற பட
கமெனனுமபெயருடைய அகனியினால பானமசெயயபபடுகிறத
மையானவள் தக்ஷனிடமகோபததால திருமபவும ஹிமவானுககு
ரியாளை இமயமலையினுடையபுதரியான உமைஎனகிறகன
கயை ருதரா விருமபினா. பிருகுமஹரிஷியும ஹிமவானை அ
, 'இநதககனனிகையை எனககுக கொடு' எனறு கேட்டா
வரைநோககி ஹிமவான, 'ருததிரானவா எனபுதரியினால விரு
பட்ட நாயகராயிருககிறா' எனறுசொனனான (அபபொழுத
ருகுவானவா அவனைநோககி, 'கனனிகையைவரிபபதில விருபபமு
ரான் உனனால மறுககபபட்டமையால நீ ரததினஙகளுககு இரு
டமாட்டாய' எனறுசொனனா இதுவரையில இநத முனி
ரம நிலைததிருககிறது ஆகையால பிராமமணாகளுடையமஹிமை
வித்மாயிருககிறது க்ஷத்ரியஜாதியும பிராமமணாகளுடை
ருளால சாஸவதமும அழிவறறதுமாயிருககிறபூமியைப பதனியா
டைநது அனுபவிததது. அபபடிபபட்ட இநதபபிராமமக்ஷத்தி
திகள அககினிஸோமஸவரூபம அதனால இநதஜகத்தத தரி
படுகிறது.

முந்நூற்றைம்பத்திரண்டாவது அத்யாயம்

மோக்ஷ தாமம். (தொடர்ச்சி)

(கிருஷ்ணன் தம்நாமங்களின் அர்த்தவிசேஷங்களையும் ருத்ரருக்
ம்நாராயணருக்கும்போர்நடந்ததையும் அர்ஜுனனுக்குச் சொல்லியது)

நாமஙகளுடைய ஆததவிஸதாரததைச் சொலலபபோகிறேன
ருமுகமான மனமுடையவனாகக் கேட்ககட்வாய [1]ஸூாியனு

---

1 'அககினி' எனபது பழையவுரை

நதிரனும கிரணஙகளெனறுபெயாகொணட எனனுடைய கேச
ாலே உலகததை அடிககடி விழிககசசெயகிறவாகளும தபிக
செயகிறவாகளுமாகித தனிததனி ஙளமபுகிறாகள போதிபபத
லும தபிககசசெயவதனுலும உலகததிறகுச சநதோஷமேறபடு
! பாணடுபுததிரனே! அகனியினுலும ஸோமனுலுமசெயயபபட
இநதககாமஙகளால ஈசானனும வாமனிபபவனும உலகஙகளை உ
ணனுகிறவனுமானநான ஹருஷீகேசனுகிறேன நான கிருக
லிலநடககினறயாகஙகளில, 'இலோபஹூத' எனகிறமநதிர
ல அழைககபபடடுப பாகததை ஹரிககிறேன, அதனுலும என
டையநிறம சிரேஷடமானஹரிதவாணமானதனுலும நான, 'ஹ
னறு கருதபபடடேன 'தாம' எனறல உலகஙகளினஸா
விசாரிககபபடடது ரிதம, ஆதலால (விசாரிதத)உடனே நான பி
ணாகளாலே, 'ரிததாமா' எனறுசொலலபபடடேன முனகாலத
லததிலமுழுகினதும ஜலததினகுகையைஅடைநததுமான (
வெனற) பூமியை (அவிநதம)அடைநதேன அதனல நான தேவ
ால, 'கோவிநதன' எனனுமசொலலால துதிககபபடடேன. '
ிஷடன' எனகிறநாமாவில, 'சிபி' எனறல ரோமஙகளிலலாதவ
அதனல அவயவமறறவன ஆதலால) அவனல எலலாம (ஆவிஷட
ரவேசிககபபடடதுபறறி, 'சிபிவிஷடன' எனறு கருதபபடடே
ாஸகெனகிறமுனிவா அநேகயாகஙகளில ஜாகருகாாகி, 'சிபிவிஷ
னறுகானமசெயதாா இநதககாரணததால நான ரகஸயமானஇந
தனைதத தரிககிறேன கமபீரமான புததியையுடையயாஸகமுனி
னனை, 'சிபிவிஷட' எனறு துதிசெயது எனனுடையஅனுகாகதத
ாதாளததிலமறைநததான நிருகதமெனகிறகிாநததைதை அடைநத
லலாபபிராணிகளுககும கேஷததிாஜஞனனநான ஒருபொழு
னிததவனுமிலலை, ஜனிககிறவனுமிலலை, ஜனிபபவனுமிலலை.
ல நான அஜனெனறுகருதபபடடேன குநதியினபுததிரா!
ல அறபமாகவும அமஙகளமாகவும ஒருபோதும முன சொல
டவிலலை பிரமமாவினபுதரியானஎனனுடையஸாஸவதிதேவிய
ள தவறுதவள, உணமையுளளவள (அபபடிஸதயததைஉரைத
தலாலும பிரதயககூமானபிருதிவிஅபபுதேயுஆகிய) [2]ஸததும (
ததியககூமானவாயுஆகாயமஆகிய) அஸததும எனனல எனனி

---

[1] ஸததியம

[2] 'ஸத + தயத = 'ஸதயம' எனறு பிரிததுப பொருளகூறு
பழையவுரை

ல பிரமமாவுககிருபபிடமானநாபீகமலதேசததில பிரவேசிகக
சயயபபடடதனுலும எனனை முனிவாகள ஸதயனுக அறிகி
ாகள நான ஸதவகுணததிலிருநதும முன நழுவாதவன, ஸ
ததை எனனுலசெயயபபடடதாக அறிவாய தனஞசய ! மு
னமததிலுளள ஸதவமானது இநதஜனமததிலும எனனிடமிரு
ும அதனுலும ஸதவகுணததால நிஷகாமகாமமுளளவனும களங
றறவனுமாயிருபபதனுலும ஸாதவதமெனகிற பாஞசாராதரசாஸ
ததாலுணடானஞானததினுல பிரமமவிததுககளால பாாககபபட
னெனபதனுலும நான ஸாதவதன ஓ ! பாாதத ! அாஜுன ! நா
ருமபினுலசெயயபபடட பெரியகலபபைககொழுவாகிய பூமியை
றுகிறேன (அபபடி காஷணமசெயவதாலும) எனனுடையவாண
ருஷணமாயுளளதனுலும நான கிருஷணன எனனுல அபபுகக
னபூமியும வாயுவுடனஆகாயமும தேஜஸுடனவாயுவும சோக
டடன (அநதவிஷயததில எனககுக குணடமெனகிற படுகுழ
=இலலாததால) நான [1]வைகுணடனெனன சாநதமான பரம
ும மேலானது இநதததாமமும பரமாகச சொலலபபடுகிற
ான அவைகளிலிருநது முனநழுவாதவன அநதககாமததினு
ான அசசுதன எஙகுமவியாபிதத பிருதிவிஆகாயமிரணடும
ததமானவை அவைகளைசசோதது தரிததினிமிததம ருஜ
ாய [2]அதோகஷஜனுகச சொலலுகிறாகள அபபடிசசொல
டடனனை வேதஙகளை அறிநதவாகளும வேதஙகளினஅாத
ளை விசாரிககிறவாகளுமாயிருபபவாகள பிராகவமச(மெனகிறய
ாலையினஸதலவிசேஷ)ததில கானமசெயகிறாாகள அதனு
ான அதோகஷஜனுகக கருதபபடடேன ஓ ! அபிபபிராயமாக, 'பி
பானநாராயணைததவிர உலகததில வேறு [3]அதோகஷஜனிலை

---

[1] 'வி' எனபதறகு வாயுவும தேஜஸும ஜலமும பொருள, 'கு' எ
றகுப பூமியெனபது பொருள, 'ட' எனபதறகு ஆகாயமெனபது பொரு
வறறைசசோததவா வைகுணடா 'குணட' எனபதறகுததிறமையின
னபதும, 'வி' எனபதறகு இலலையெனபதும பொருள அவறறைசசே
திலதிறமையினமை இலலாததால வைகுணடாஎனறுமாம

[2] 'அதః=கீழிருபபதான பிருதிவீ அக=வியாபிததிருபபதான ஆகா
ஜ=சோததுததரிபபவன இதில ஸநதியால நகரம மறைகிறது ஸ
கரமாகிறது

[3] 'அ=உலகஙகளுககு லயஸதானம, தோக்ஷ=இருபபிடம, ஜ=
ததிகாரணம உலகஙகளின லயததிறகும ஸதிதிககும உதபததிககுமா
மானதால, அதோகஷஜன' எனபது பழையவுரை

னகிறசபதமானது பரமரிஷிகளாலே சொலலபபடடது. உலகததி
கனிஜவாலாரூபனுன எனனைசசோநதகிருதமானது பிராணிகளு
டயபிராணனகளைத தரிககினறது அதனுல ஜாகரதையுளளவே
ததுககளால நான, 'கிருதாரசசிஸ' எனறு சொலலபபடடே
ததமெனறும சிலேஷமமெனறும வாதமெனறும பிரஸிததமா
னறுதாதுககளும காமததாலுணடானவைகளெனறு கருதபப
ன இவை ஸஙகாதமெனறு சொலலபபடுகினறன இவைகளா
நதுவானது தரிககபபடுகிறது இவைகள குறைநதால குறை
டகிறது அதனுல ஆயுரவேதததையறிநதவாகள எனனை (மூன
தாதுககளையுமுடைமையால) திரிதாதுவாகச சொலலுகினறாகள
! பாரத! 'வருஷம' எனபது உலகஙகளில நிகணடுபதஙகளுடை
வாணததில, 'பூஜயமானதாமம' எனறு பிரசிததமாயிருககிறது
னனை உததமமானவிருஷமாக அறிவாய கபிஎனறுல வராஹமஎ
ம விருஷஎனறுல ஶ்ரேஷடமெனறும தாமமஎனறும சொலல
படுகினறன அதனுல கஶ்யபரெனனும ஸருஷடிகாததா எனனை, 'வி
ரகபி' எனறு சொனனா வேதியாகளும தேவாகளும எனது
டயஆதியையும மததயததையும முடிவையும ஒருபோதும அறிகி
லலை (ஆகையால) ஆதியும மததியமும முடிவுமறறவனும ஈ
னும உலகஙகளுககு ஸாக்ஷியுமானநான [1]விபுவாகசசொலலபப
டன ஓ! தனஞசய! சுசியானவைகளும கேடபதறகினிமையுள
வகளுமான வாரததைகளை நான இவவுலகில கேடகினறேன ப
ஙகளைக (காதாலும) கேடகிறதிலலை அதனுல நான சுசிஶ்ரவ
னறுசொலலபபடுகிறேன) தேவாகளை விருததியடையசசெயகி
வனுனநான முனகாலததில ஒருகொமபுடைய வராஹமாகி இநத
பூமியை எடுததேன அதனுல நான, 'ஏகஶ்ருஙகன' எனறு சொ
படுகிறேன. வராஹரூபததைததரிததவனுன நான அபபடியே
ருநதேன உயாநதவைகளானதோள, நாஸிகை, தெறறுபபல இ
னறையுமுடைய சரீரததினுடையபரிமாணததால நான, 'திரிககுத'
னறு பிரஸிததிபெறறேன ஞானததை விசாரிககினறவாகளா
லிலவாணமானஎனனுடையஸவரூபமானது, 'விரிஞசன' (விசேஷ
கத தததுவஙகளை லயஞசெயகிறவன) எனறுசொலலபபடடது
தனனமூலமாய எலலாஉலகஙகளையுமசெயகினறஅநத, 'விரிஞசி'
னகிற பரமமாவும நானே உறுதியானநிசசயததைபுடைய ஸாஙகி
களான ஆசாரியாகள விததையினுடையஸஹாயமுளளவனு

[1] எஙகும வியாபிததவன

திதயமணடலததிலிருபபவனும ஸநாதனனுமானஎனனைக 'கபி
கச சொலலுகினறாாகள வேதததில துதிககபபெறறவரும எ
பாழுதுமயோகிகளாலபூஜிககபபடுகிறவரும விபுவும காநதியுள
ருமானஹிரணயகாபபரும நானே வேதததையறிநதஜனஙகளஇ
தகோராயிரம கணககுளள ரிககுவேதமாக எனனைச சொலலுகிற
ள, ஆயிரமசாகைகளுடனகூடிய ஸாமமாகவும சொலலுகிறாாக
னனை ஆரணயகமெனகிற உபநிஷததிலகானமசெயகினறவாகளு
வதியாகளுமான எனனுடையபகதாகள மிகவுமஅரியவாகள (த
வும) நூறறெருசாகைகளுளளதும அதவரியுகாணடமெனனபப
துமான யஜுாவேதததில நான அநதயஜுாவேதமாக ஸமரிகக
டடேன அபபடியே அதாவவேதததை அறிநதவாகளானவேதிய
ள ஐநதுகலபஙகளுளளதும கிருததியைகளெனகிற கிரநதஙகளா
வாணம செயயபபடடதுமான அதாவவேதமாக எனனைசசொல
னறாாகள சாகைகளுடையபேதஙகளும சாகைகளிலுளளகானங
நம ஸவரமும வாணமும உசசாரணமும ஆகியஎலலாம எனனு
செயயபபடடவைகளெனறு அறியககடவாய ஓ! பாாததனே! எ
தையளிககினறவரும அபயவசிரமுளளவரும [1]கிரமததினபிரிவையு
புக்ஷரஙகளினபிரிவையும அறிநதவரும வடகோணததிலிருபபவ
ானஅவா நானே [2]வாமதேவாானுபதேசிககபபடட மாாககதை
டையவரும மஹாதமாவுமான பாஞசாலமுனிவாால எனனுடை
னுகரகததால அஞதியானஅநதபபூததினிடமிருநதும கிரம
து அடையபபடடது பாபரவயகோததிரததிலபிறநதஅவா மு
ல கிரமததினகரையை அடைநதவாாகவிளஙகினாா பிறகு [3]கால
ானபவா நாராயணரிடமிருநது வரததையடைநது சிறநததானமே
ததையுமபெறறுக கிரமததைஉணடுபணணி வேதசிகைக்ஷயையு
ணடுபணணிக கிரமததினகரையை அடைநதவாாஞா பிறகு [4]பு
டரீகனெனபவனும பிரதாபமுடையபிரமமதததனெனகிற அரசனு
னனமரணஙகளாலுணடானதுககததை அடிககடிநினைததுநினைத
எழுஜனமஙகளில முககியஜனமததையடைநது யோகஸமபததை

---

1 இரணடுபததைசசொலலித திருமபவும முநதியபததைவிடடுப ப
ியபததுடன அடுததபததைசசோததுச சொலவது

2 வேறுபாடம [பபில தெரிகிற

3 'காலவருககுப பாபரவயகோததிரம்' என்று இஙகிலிஷமொழிபெ

4 'கணடரீகன்' எனபது வேறுபாடம

5 'எழுஜனமததிலுளள ஜனனமரணதுககஙகளை அடிககடி நினைதது
னைத்து' எனபது பழையவுரை

டைந்தார்கள் ஓ! பார்த்தனே! முன்காலத்தில் நான் ஒருகாரண
றகாகத் தர்மருக்குப் பிரஸித்தனுனபுத்திரனுனேன் ஓ! கௌரவ
ரஷ்ட! அதனுல் நான் தர்மஜனுக்கக் கருதப்பட்டேன் முன்கால
லெ நரநாராயணர்கள் அழிவற்றதர்மமயமான வாகனத்திலேற்
காண்டு கந்தமாதனமென்கிற பர்வதத்தில் தவம்புரிந்தார்கள். அந்
மயத்தில் தக்ஷனுடையயாகமானது நடந்தது ஓ! பார்த! தக்ஷ
தாருக்குப் பாகத்தை அமைக்கவில்லை அப்பொழுது தீசியி
சனத்தால(ருத்ரா)தக்ஷயஜ்ஞத்தை அழித்தார், கோபத்தால் அடி
டி ஜ்வலிக்கிறசூலத்தை ஏவினர் அந்தசூலமானது விஸ்தாரமா
க்ஷனுடையயாகத்தைச் சாம்பலாகச்செய்துவிட்டுப் பதரிகாஸ்ரம
லிருக்கிறஎங்களுடையஸமீபத்தில் வேகமாகவந்தது ஓ! பார்த
வுது) மிக்கவேகத்துடன் நாராயணருடையமார்பில்விழுந்தது அ
பாழுது நாராயணருடையகேசங்கள் அந்தசூலத்தின்தேஜஸா
யாபிக்கப்பட்டு [1]முஞ்சத்தின்நிறமுடையவைகளாயின அதனு
ன முஞ்சகேசமுள்ளவன் அந்தசூலமும் மஹாத்மாவானநா
ணரால் ஹுங்காரத்தால் விலக்கப்பட்டது நாராயணரால் திரு
பட்டஅது சங்கருடைய கரத்தை அடைந்தது. பிறகு ருத
வமுள்ளவர்களான அந்தரிஷிகளிடம் ஓடினர் அப்பொழுது எ
ஸ்வரூபமுமான அந்த நாராயணர் மிகவும்பட்டப்புடைய இ
க கையால் கழுத்தில் பிடித்தார் அதனுல் அவருக்கு (கரியக
முடையவரென்கிற) சிதிகண்டத்தன்மை உண்டாயிற்று பிற
திரனை அடிப்பதற்காக நரர் தாபஸத்தின் உட்குச்சியை எடுத்
ந்திரங்களோடு விரைவாகச் சேர்த்தார் அது பெரியகோடா
யிற்று அப்பொழுது அந்தநரரால் வேகமாயஎறியப்பட அ
றிந்துவிட்டது பரசுமுறிந்தஅந்தக்காரணத்தால் நான், 'கண
ரசு' என்று கருதப்பட்டேன் ருத்திரருக்கு உச்சேஷணமென்கி
கத்தைத் திரும்பவும் அளித்தார்கள் இந்தவிஷயத்தில் சுருதி
ருக்கிறது வேதங்களால் திரும்பவும், ' அப்படியே ருத்ரரானவ
உச்சேஷணபாகத்தையுடையவர் எல்லாராலும்அடையமுடியா
வரூபத்தையுடைய உச்சேஷணபாகத்தால் உச்சேஷணகாலத்தி
வருக்கு ஹோமம் செய்யவேண்டும்' என்றுசொல்லப்பட்டா
ன்றுசொன்னர்

அர்ஜுனன், 'ஓ! விருஷ்ணிகுலத்திலுதித்தவரே! அப்பெ
து மூவுலகங்களையுமாசம்செய்கின்றஅந்தயுத்தத்தில் யார் ஜய

[1] தர்ப்பை [2] மிகுந்தபாகம்

த அடைநதார ? ஓ ! ஜனுரததனரே ! இதை எனககுச சொலலும
னறுவினவ, ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான சொலலததொடஙகினா 'மிருக
யறசியுளளவாகளும ருததிரநாராயணருபாகளுமான அவாகளு
டயயுததததில எலலாஉலகஙகளும முழுமையும அபபொழு
னையில வருததததையடைநதன. அகனியானவன [1]யாகஙகளி
ததமும நனருகஆஹுதிசெயயபபடடதுமான ஹவிஸைக கிரஹிக
லலை. ஆததமபாவனையுளளரிஷிகளுககு வேதஙகள் தோனறவிலலை
பபொழுது ரஜஸுமதமஸுமே தேவாகளையடைநதன பூமிய
து மிகவுமசலிததது ஆகாயம பிளநதது (ஸூாயனமுதலான
தஜஸுகள விளஙகவிலலை பிரமமாவும ஆஸனததிலிருநது நழு
ா கடலும வறறிறறு இமயமலையும சிதறிறறு ஓ ! பாண
ததிர ! இவவிதம நிமிததஙகளுணடானபொழுது பிரமமாவானவ
தவகணஙகளாலும மஹாதமாககளானரிஷிகளாலும சூழபபெற
ததம நடககினற இடததை விரைவில அடைநதார [2]வியவஹா
ஷயததைஅடைநதவரான அநதரானமுகா அஞசலியைசசெய
காணடு ருததரைநோககி, 'ஓ ! விஸவேசரே ! உலகஙகளுககு ம
ாமுணடாகடடும உலகததினுடையநனமையில விருபபததா
யுததஙகளை விடடுவிடும அக்ஷரமும அவயகதமும நியநதாவு
லகததைபபடைபபதும சலனமறறதும காததாவும தவநதவமற
ம காததாவனறெனறு சொலலபபடுவதும வயகதமாயிருககுநத
மையைஅடைநததுமான பரமததினுடைய சுபமானஓரஅமசப
து தாமருடையகுலததை வகிககிறவாகளும தேவஸரேஷடாகளு
பரியதவததோடுகூடினவாகளும பெரிய வரதமுளளவாகளுமா
நாராயணாகளாக அவதரிததிருககிறது ஒருகாரணததினிமிதத
ன அவருடையஅருளால உணடானேன ஐயா ! ஸநாதனரா
நும முனஸருஷடியில அவருடையகரோததததில உணடானவா
ததையளிபபவரே ! எனனோடும தேவாகளோடும மஹரிஷிகளே
ம சீககிரமாக அவருககு அருளவாசசெயயும உலகஙகளு
ச சாநதியானது உணடாகடடும தாமஸிககவேணடாம' என
ானனா இவவிதம பிரமமாவினலசொலலபபடட ருததரா கோபா
யைவிலககிவிடடு உடனே தேவரும பிரபுவுமான நாராயணரை அ
ளளவராகசசெயதார , ஆதியாயிருபபவரும வரிககததககவரு

[1] வேறுபாடம

[2] 'நிருககஙகளாலமாததிரம அறியததககவரான' எனபது இஙகிலீ
ாழிபெயாபபு

ரததையளிபபவருமான ஹரியைசசரணமாகவுமடைநதார. அபபொ
ழுது உடனே வரததையளிபபவரும தேவரும குரோததைஜயி
வரும இநதிரியஙகளைஜயிததவருமான ஹரியானவர அவவிடததி
ருததிரருடன சோநது பரீதியடைநதவரானார் ரிஷிகளாலும பிர
ரமனாலும தேவாகளாலும மிகவும பூஜிககபபடடு உலகததிறகுப
வான அநதஹரியானவா தேவரான ஈசானரைநோககி, ' எவ
மமை அறிகிறுரோ அவன எனனை அறிகிறுன எவன உமமை
அனுஸரிககிறுரோ அவன எனனை அனுஸரிககிறுன நமமிருவரு
ம சிறிதும பேதமிலலை உமககு வேறுவிதமானபுததி உணடா
வணடாம இதுமுதல எனககுச சூலததாலுணடான இநத அடை
ளமானது ஸ்ரீவதஸமாககடவது. எனனுடையகரததால அடை
ளமசெய்யபபடடநீரும ஸ்ரீகணடராவீர ' எனறுசொனனார அ
பொழுது இவவிதம ருததிரரும நாராயணரும ஒருவருககொரு
டையாளததை உணடுபணணிககொணடாாகள. நரநாராயணரி
ளசோநது ருததிரருடன நிகரறறஸநேகததையுமசெய்து தேவாக
அனுபபிவிடடு ஜாகரூகாகளாகித தவததைச செயதாாகள ஓ! பார
னே! இவவிதம யுததததில நாராயணருடையஜயமானது உனககு
சொலலபபடடது ஓ! பாரத! ரகஸயமானநாமஙகளும விளககமாக
சொலலபபடடன சொலலபபடட அவைகள இவவுலகில ரிஷிகளா
சொலலபபடடவைகள. ஓ! குநதீபுததிரனே! இவவிதம நான அநே
விதமானரூபஙகளுடன பூமியிலும பிரமமலோகததிலும அனு
னகோலோகததிலும ஸஞசரிககினறேன எனனால நீ யுததததி
ரக்ஷிககபபெறறுப பெரியஜயததை அடைநதாய இபபொழுது யு
ததமநடககையில உனககுமுனனேபோகினறவரைத தேவதேவரு
டாதாரியுமானருததிரராக அறி குரோதததிலுணடானமையா
தவரே எனனால உனககுமுனனே காலனுகச செயயபபடடார மு
தவரால கொலலபபடடவாகளானசததுருககளை நீ கொனறு
அறியவரிதானபிரபாவமுடையவரும தேவாகளுககெலலாமதேவரு
உமாபதியும உலகஙகளுககீசரும பாவஙகளை ஹரிபபவரும நாசமறு
ருமான அநததேவரை நீ பரிசுததனுகி வணஙககடவாய த
னஞசய! அவா கோபததாலுணடானவரெனறு முன பலமுறை
னககுச சொலலியிருக்கிறேன அவருடையபெருமையையும
முனனமே கேடடிருககிறுய ' எனறுசொனனார் " எனறார

மூந்நூற்றைம்பத்துமூன்றாவது அத்யாயம்

மோக்ஷதாமம் (தொடர்ச்சி)

நாரதர் ஶ்வேதத்வீபத்திலிருந்து திரும்பிப பதரிகாஶ்ரமம்வந்ததும் அங்
நரநாராயணருடன் ஸம்பாஷித்ததும்.)

சௌனகா, "ஓ! ஸூதபுத்திரரே! எல்லாமுனிவர்களு
கேட்டு மிக்க ஆச்சரியத்தையடைந்த மிகப்பெரியகதையை நீர் விரி
ச்சொன்னீர் ஓ! ஸூதபுத்ரரே! எல்லா ஆஶ்ரமங்களின் அனு
ானமும் எல்லாத்தீர்த்தங்களிலும் ஸ்நானமும் நாராயணருடை
தையானதுபயனளிப்பதுபோலப் பயனளிக்கிறதில்லை நாராய
பற்றியதும் பரிசுத்தமும் எல்லாப்பாவங்களிலிருந்தும் விடுவி
துமான இந்தக்கதையை ஆதிமுதல் கேட்டுப் பரிசுத்தமான அங்
ளுடையவர்களானேனும் தேவரும் எல்லாஉலகங்களாலும் நமஸ்கரி
ப்பட்டவருமானபகவான் பிரம்மாமுதலான எல்லாத்தேவர்க
ும் மற்றமஹரிஷிகளாலும் பார்க்கமுடியாதவர். ஓ! ஸூதபுத
ரே! (அப்படியிருக்க) நாரதரானவர் தேவரும் ஹரியுமானநாராய
ப் பார்த்தாரென்பது அந்தத்தேவருடையஸம்மதத்தாலென்ப
ச்சயம் நாரதரானவர் அநிருத்தசரீரத்திலிருக்கிறஜகந்நாதனை
ார்த்தாரென்பதற்கும் தேவர்களிற்சிறந்தவர்களான நரநாராயண
ப்பார்ப்பதற்குத் திரும்பச்சென்றாரென்பதற்கும் என்னகாரணம்
தை எனக்குச்சொல்லும்" என்று கேட்க, ஸூதபுத்திரர் சொ
தொடங்கினார்.

"ஓ! சௌனகரே! பரிக்ஷித்தின்குமாரரான ஜனமேஜயருடை
ந்தயாகம் நடந்துவரும்பொழுது விதிப்படிசெய்யப்பட்டகாமர
டையமத்யங்களில் அரசர்களில்சிறந்தவரானஜனமேஜயர் வேத
ளுக்குநிதியும் ஸமர்த்தரும் தமது பிதாமஹருக்குப்பிதாமஹரு
ருஷ்ணத்வைபாயனரென்றுபெயருள்ளவருமான வ்யாஸமுனிவ
நோக்கி, 'ஶ்வேதத்வீபத்திலிருந்தும் திரும்பினவரும் பகவானுடை
ாக்கியத்தைத்தியானம்செய்பவரும் தேவரிஷியுமானநாரதரால் இ
குமேல் என்னசெய்யப்பட்டது? அவர் பதரிகாஶ்ரமம்வந்து அங்
முனிவர்களையும் அடைந்து எவ்வளவுகாலம் வசித்தார்? எந்த
தையைக்கேட்டார்? ஓ! தவங்களுக்குநிதியான பிராம்மண
க்ஷக்கணக்குள்ள விரிவானபாரதமெனனும் இதிஹாஸத்திலி
ும் மிகவும்உத்தமமான ஞானமாகிறஸமுத்திரத்தைப் புத்தியாகி

ததால கடைநது தயிரிலிருநது வெணணெயபோலவும மலயாசல
லிருநது சநதனமபோலவும வேதஙகளிலிருநது உபநிஷதது
பாலவும ஓஷதிகளிலிருநது அமிருதமபோலவுமஎடுககபபடடது
ராயணருடைய சரிததிரததைபபறறியதுமான இநதககதாமிருதப
து உமமால சொலலபபடடது பகவானுமதேவருமான அநதஎ
லலாபபிராணிகளுககும ஆதமாவானவா ஓ! பிராமமணசிரேஷட
தில கலபததினமுடிவில பிரமமாமுதலான எலலாததேவாகளு
ஷிகளும கநதாவாகளும சராசரமான எலலாஉலகமும பிரவேசி
னறனவோ அநதநாராயணரூபமான தேஜஸானது பாரககமு
ததாயுளளது அதைககாடடிலும இவவிடததிலும ஸவாகக
லும பரிசுததமும மேலானதுமான வஸதுஇலலையெனறு நி
கிறேன எலலா ஆசரமஙகளின அனுஷடானமும எலலா
ரததஙகளிலும் ஸநானமும நாராயணருடைய கதைபோலப பய
ளிககிறதிலலை எலலாவறறிறகும ஈசவரரான ஹரியி
டயதும இமமையில எலலாபபாவஙகளையம நாசமசெயகினற
ன இநதசசரிததிரததை ஆதிமுதலகேடடு இபபொழுது எல
தததாலும பரிசுததாகளானேம வாஸுதேவரை ஸஹாயமாக
காணடு உததமமானஜயததைஅடைநதவரும எனககுபபிரபிதாம
மானதனஞசயா அநதயுததததில செயதது ஆசசரியமன
னெனறால, மூவுலகஙகளுககும நாயகரானஅநதவிஷணுவான
ஹாயததைசசெயகினற ஸகாவானமையால இவருககு மூனறுஉ
ஙகளிலும அடையமுடியாதது ஒனறுமிலலையெனறு நினைக
றன ஓ! பிராமமணரே! எனனுடைய முனனோகளுடைய ந
மககும சிரேயஸுககும ஜனாததனரே துணையாயிருநதமையா
வாகளே சிறநதவாகள. அவாகள உலகஙகளாலபூஜிககபபடடவரு
வததாலும பாரககமுடியாதவரும ஸ்ரீவதஸமஎனகிற மறு
டையாளமாகவுடையவருமான பகவானை நேரிலபாரததாக
லததிலசயனிததவரும ஜனனமறறவரும வியாபகரும தேவருமா
ரியைபபாராதத பிரமமபுததிரரான அநதநாரதாஅவாகளைக கா
லும மிகவும சிறநதவா சவேததவீபமசெனறு ஹரியை நேரி
சிததவரும நாசமறறவருமான அநதநாரதமுனிவரை அல
தஜஸுடையவராக நான நினைககவிலலை அபபொழுது அநிருத
ரததிலிருககிறதேவரை நாரதா தரிசித்தது தேவருடையஅருளை
றியதெனபது வெளிபபடை திருமபவும நாரதா நரநாராயணா
ப பாாபபதறகுப பதரிகாவனததிலுளள ஆசரமததையடைநத

ன்பது என்னகாரணம்? ஶ்வேதத்வீபத்திலிருந்து திரும்பினவரு
ரமபுத்ரருமான நாரதர் பதரிகாஶ்ரமம்வந்து அந்தரிஷிகளையு
டந்து எவ்வளவுகாலம் வஸித்தார்? என்னகேள்விகளைக் கே
ர்? பெரியமஹாத்மாவான அந்தமுனிவர் ஶ்வேதத்வீபத்திலிருந்
ரும்பிவந்தபோது மஹாத்மாக்களான நரநாராயணமுனிவர்க
ன சொன்னார்கள்? அவற்றையெல்லாம் உள்ளபடி எனக்குச் சொ
கடவீர்' என்றுகேட்டார் அப்பொழுது வ்யாஸர் அவருடைய அ
வார்த்தையைக்கேட்டு ஸமீபத்திலிருக்கிற வைசம்பாயனரெ
றசிஷ்யருக்கு, 'என்னிடமிருந்து நீ கேட்டஎல்லாவற்றையும் இ
குச்சொல்' என்று ஆஜ்ஞைசெய்தார் வேதியர்களில்சிறந்தவரா
வரும் குருவினுடைய வசனத்தைஅங்கீகரித்து அப்பொழு
தனமானசரித்திரத்தையெல்லாம் (அவருக்குச்)சொல்லத்தொட
னார்

"எவருடைய அனுக்ரஹத்தால் நாராயணருடையஇந்தக்கதை
யச் சொல்லப்போகிறேனோ பகவானும் அளவற்றதேஜஸ்ஸுடை
ருமான அந்தவ்யாஸருக்கு நமஸ்காரம் ஓ! அரசரே! பெரிதா
வேதத்வீபத்தையடைந்து விகாரமற்றவரான ஹரியையும் பார்த்
ட்டுத் திரும்பினவரானநாரதர் பரமாத்மாவினால் சொல்லப்பட
ரியவிஷயத்தை மனத்தாலவஹித்துக்கொண்டு விரைவாக மேருவை
டைந்தார் ஓ! அரசரே! தூரமானவழிசென்று திரும்பவும் க்ஷேம
டனகூடினவராக இவ்விடம்வந்தமையால் பிறகு இவருக்கு மன
ல் பெரிதானபயமுண்டாயிற்று பிறகு மேருவிலிருந்தும் கந்தப
னபர்வதத்தைக்குறித்துப் புறப்பட்டார் ஆகாயத்திலிருந்தும் வே
கப் பதரிகாவனத்தில் குதித்தார் பிறகு அவர் தேவர்களும் ஸ
னாகளும் ரிஷிகளில்சிறந்தவர்களும் பெரிதானதவத்தை அனு
கின்றவர்களும் ஆத்மநிஷ்டையுடையவர்களும் பெரியவிரதங்க
டையவர்களும் உலகங்களையெல்லாம்பிரகாசிக்கச்செய்கிற ஸூர்ய
ரக்காட்டிலும் அதிகமானதேஜஸ்ஸுள்ளவர்களும் ஸ்ரீவத்ஸமெ
றமறுவையுடையவர்களும் பூஜிக்கத்தக்கவர்களும் ஜடாமண்ட
ரிகளும் ஹம்ஸம்போன்றரேகைகளுள்ள புஜங்களுடையவர்களு
தங்களில் சக்ரரேகை அடையாளமுடையவர்களும் விசாலமா
ர்பையுடையவர்களும் நீண்டபுஜங்களுடையவர்களும் நான்குமை
டையவர்களும் அறுபதுபற்களுடையவர்களும் எட்டுத்தெற்
றகளுடையவர்களும் மேகக்கூட்டத்திற்கு நிகரான ஒலியுடைய
ளும் அழகானமுகமுடையவர்களும் விசாலமானநெற்றியுடைய

ளும அழகானபுருவமும கபோலமும நாஸிகையுமுடையவாக
ான நாநாராயணாகளைக கணடாா அநததேவாகளுடையசி
ள குடைகருதிகாயிருநதன இவவிதலக்ஷணமுளளவாகளும ம
ருஷாகளெனறுபெயாபெறறவாகளுமான அவாகளை நாரதாபாாதது
நதோஷமுடையவராஞா பிறகு அவரும அவாகளால நனறு
ஜிககபபடடவரும, 'நலவரவா' எனறுசொலலி க்ஷேமமவிசா
பபடடவருமாகி அநதபபுருஷஸரேஷடாகளைபபாாதது, 'இநதரி
ரேஷடாகள ஸவேததவீபததில எனனுல பாாககபபடடவாகளு
லலா பபிராணிகளாலுமநமஸகரிககபபடடவாகளுமான ஸபையே
ளைபபோலவே இருககிறாாகள' எனறு உளளததில நினைதது
வவிதம அநதநாரதா மனததிஞலசிநதிததுப பிரதக்ஷிணமுமசெய
யகு தாபபததாலானதும சுததமுமான பீடததில உடகாாநதா
றகு தவஙகளுககும தேஜஸுகளுககும யசஸுகளுககுமிருபபி
ம சாநதிதாநதிகளையுடையவாகளுமான அநதரிஷிகள முன ப
டனைமுடிததுவிடடுப பிறகு ஸாவதானததுடன பாதயததாலு
ாககியததாலும நாரதரைப பூஜிததாாகள ஆசரே! அதிதிபூஜை
யயும ஆனனிகஙகளையுமசெயது அவவிருவாகளும பீடஙகளிலிரு
ாாகள, அவவிடததில (நாரதருமநரநாராயணாகளுமாகிய) அவாக
டகாாநதிருககையில அநததேசமானது ஆஜயததின ஆஹு
ால பெரியஜவாலையுடைய அககினிகளாலே யாகசாலைவிளஙகுவ
பால விளஙகிறறு பிறகு அவவிடததில நாராயணரானவா ஸு
ாகஉடகாாநதிருபபவரும ஸமமரீஙகினவரும அதிதிபூஜைசெய
பறறவரும ஸுகததுடனிருபபவருமான நாரதரைநோககி, 'இ
பாழுது உமமாலே ஸவேததவீபததில பகவானும ஸநாதனரு
ஙகளிருவருககுமபரமகாரணருமான அநதபபரமாதமா காண
டாரா?' எனறுகேடடாா. நாரதா, 'எனனுல விஸவரூபததை
ரிககிறவரும விகாரமறறவரும ஸ்ரீமானுமானபுருஷா பாாககபப
ாா எலலாஉலகஙகளும ரிஷிகளும தேவாகளும அவரிடமிருக
ாகள. ஸநாதனாகளானஉஙகளைபபாாதது இபபொழுதும அவரை
ாககிறேன அவயகதமானரூபததைததரிககிற அநதஹரியானவ
நதலக்ஷணஙகளுடனிருககிறாரோ வயகதரூபததைததரிககினற நீ
ளும அநதலக்ஷணஙகளுடனிருககிறீாகள நீஙகள அவவிடததி
னஞலே அநததேவருககுப பககததில பாாககபபடடீாகள இ
பாழுதான பரமாதமாவினுலஅனுபபபபடடு இஙகே வநதே
வுலகஙகளிலும தேஜஸினுலும யசஸினுலும ஸ்ரீயினுலும தா

டைய புதரர்களானஉஙகளைததவிர வேறுயார அவருககோபட
ரா? அவரால எனககுத தாமமுழுதும சொலலபபடடது க்ஷே
ஞரெனறுபெயருடையவரும சொலலபபடடார ‘இவவுலகில இ
ணடாகபபோகினறஅவதாரஙகளும சொலலபபடடன அவவிட
ல வெளுபபுவாணமுடையவாகளும ஐநதுஇநதிரியஙகளுடை
சயகையுமிலலாதவாகளும ஞானிகளுமான புருஷாகளிருககினறு
ள அவாகளெலலாரும புருஷோததமரிடம பகதியுளளவாக
வாகள எபபொழுதும தேவரைப பூஜிககினறனா அவரும அ
ளுடனகூட விளையாடுகிறார பரமாததமாவும பிராமமணாகளிட
ரியமுளளவருமானபகவான பகதாகளிடம அனபுளளவானமே
ாகவதாகளிடமபிரியமுளளவரும எலலாவறறையும புஜிககிறவரு
ஙகுமநிறைநதவரும தேவரும லக்ஷமிககுபபதியும பகதாகளிடம
ளளவருமானஅவா எபபொழுதும பூஜிககபபடடு ஸநதோஷிககி
ர ஸவேததவீபததிறகுமேறபடடவரும தேஜஸெனறுமிகவு
யாதிபெறறவரும ஸ்வபபிரகாசததாலவிளஙகுமபடிசெயயபபட
ம பெரிதானபுகழபெறறவரும மிகுநதபலமும காநதியுமுடையவ
ான அநதபபரமாததமாவே தவததுடன காததாவும உபாதானகார
ம காாயமும நிமிததமும ஆஜஞையைவிதிபபவரும ததவமுமா
ருககிறார ஆதமததியானததையுடைய அவரால மூனறுஉலகங
நககும க்ஷேமமுணடாயிறறு சுபமான இநதசசாநதபுததியினுடை
வா ஆதமநிஷடையுடனகூடினவிரததததை அடைநதார தேவ
நககீசரான பகவான அனுஷடிககஅரிதானதவம செயகையில அ
டததில ஸூாயன வெபபததைச செயகிறதிலலை சநதிரன விள
கிறதிலலை வாயு வீசுகிறதிலலை உலகஙகளுககுக காததாவான அ
ததேவா பூமியில எடடுஅஙகுலஉயாமுளளவேதியிலிருநது ஒரு
ததாலநிறகிறவரும மேலேதூககபபடடகைகளையுடையவரும வட
முகமானவரும அஙகஙகளோடுகூடியவேதஙகளை ஆவிருததிசெய
ருமாக அனுஷடிகக மிகவும அரிதானதவததைச செயதார பிர
ரவும ரிஷிகளும ஸாக்ஷாதபசுபதியும மறறதேவஸரேஷடாகளு
ததயாகளும தானவாகளும ராக்ஷஸாகளும நாகாகளும கருடா
நம கநதருவாகளும ஸிததாகளும ராஜரிஷிகளும எபபொழுது
தியுடனகொடுககினற ஹவயகவயமனைததும அநததேவருடை
ரணஙகளை அடைகினறன ஏகாநததததையடைநத புததியுடைய
ளால செயயபபடட கிரியைகளையெலலாம தேவரானவா தா
ரஸால ஏறகிறார. அவருககு ஆதமஞானமுடையவாகளான மகா

ாககளைககாட்டிலும மிகவுமபிரியமாயிருபபவன மூனறு உலகஙக
ும வேறிலலை அதனால அவருடையஏகாநதமானஸமீபததையஸ
து அநதபபரமாதமாவாலவிடபபடடு இபபொழுது இஙகேவநதே
விதம பகவானும தேவருமானஹரியானவா தாமே எனகரு
சானனா ஆகையால அவரையே மேலாககொணடவனாகி உஙக
ன எபபொழுதும இஙகேயிருபபேன ' எனறுசொனனா

முநநூறறைம்பததுநானகாவது அதயாயம்

மோக்ஷதாமம் (தொடர்ச்சி)

(நரநாராயணர்கள் பகவானுடையமகிமையைச் சொல்லியதும் நாரதர் தவஞ்செய்ததும்)

நரரும நாராயணரும, 'பிரபுவானவா உமமால நேரிலபாாக்க
டமையால நீா சிறநதவா அனுககிரஹிககபபடடவருமாகிறீ
வரை, பிரமமாவாயிருநதாலும ஒருவரும பாாததவரிலலை அவ
கதிறகுககாரணரும புருஷோததமருமான பகவான பாாபபத
ரியவா ஓ! நாரதரே! எஙகளுடையஇநதவாாததை ஸததியப
து இவருககு உலகததில பகதனைககாட்டிலும மிகவுமபிரியப
ளளவன ஒருவனுமிலலை ஓ! பிராமமணஸரேஷ்டரே! ஆகையா
வா தாமாகவே தமமுடையஆதமாவைக காணபிததாா ஓ! பிரா
ணசிரேஷ்டரே! தவததைசசெயகிறவரான அநதபபரமாதமா
டையஸதானததை எஙகளிருவரைததவிர ஒருவனும அடைகி
லலை அநதஸதானததுககு ஒனறுசோநத ஆயிரமஸூரியாகளு
ளள காநதியானது விளஙகுகினறஅவரால உணடாகினறது ஓ
பாறுமையுடையவாகளிறசிறநதவரானவேதியரே! பரமமாவுககு
தியாயிருககிறஅநததேவரிடமிருநதும பூமியினிடமுளளபொ
மயானது உணடாகிறது எலலாபபிராணிகளுககுமஹிதானஅ
தேவரிடமிருநதும ரஸமானது உணடாகிறது அபபுககள அந
தததுடன கூடுகினறன, ஓடுநதனமையையுமடைகினறன, அவரி
ருநதுதானே ரூபமெனகிறகுணததைஸவரூபமாகவுடையதேயுவ
து உணடாயிறறு அநததேயுவுடன ஸூரியன சோநது ஊலக
ல விளஙகுகிறான புருஷோததமான அநததேவரிடமிருநது
பரிசம உணடாயிறறு. அநதஸபரிசததுடன வாயுவானதுசோநத

லகஙகளில நனருக வீசுகிறது எலலாஉலகஙகளுககும ஈசுவரு
புவுமான அவரிடமிருநதும சபதமுமுணடாயிறறு. அநதசசபத
டன ஆகாயம சோநது மறைககபபடாததாயிருககிறது அநத
தவரிடமிருநதும எலலாபபிராணிகளிடமுமுளள மனமானது உ
யிறறு சநதிரன அதனுடன பிரகாசிககிறான விததையையஸஹா
கவுடையவரும ஹவயகவயஙகளைபபுஜிபபவருமான பகவானுடை
தானமானது ஸததும பிராணிகளினஉறபததிகளுககாரணமு
வதமெனறுபெயருளளதுமாயிருககிறது ஓ ! பிராமமணசிரே
ரே ! உலகததில களஙகமறறவாகளும புணணியபாபமறறவ
ரும க்ஷேமகரமானமாரககததையடைகினறவாகளுமானவாகளுக
நதஉலகததைததரிபபவனும ஜவாலைகளினபரமபரையோடுகூடி
னும மிககதேஜஸையுடையவனும எலலாஉலகததிலுமுளள இ
பபோககுகினறவனுமான ஆதிதயன துவாரமாகச சொலலபபடு
ன அவாகள ஆதிதயனாலதகிககபபடட எலலாஉருபபுககளையு
டயவாகளும ஒருவராலும ஒரிடததிலுமகாணமுடியாதவாகளு
மாணுவாயிருபபவாகளுமாகிய பிறகு [1] அநததேவரை அடைகி
ாகள. அவரிடமிருநதுமவிடபடடு அநிருததருடையசரீரததிலிரு
றாகள பிறகு அதைவிடடு மனமாகிய பிரதயுமனனை அடைகி
கள பிறகு வேதியாகளிறசிறநதவாகளான ஸாஙகியாகள பாக
களுடன பிரதயுமனரிடமிருநதுவிடபடடு ஸஙகாஷணரெனகி
வனை அடைகினறாாகள. அவரைவிடடு அநதபபிராமமணஶரேஷ
கள (ஸதவமரஜஸதமமெனனும) முககுணஙகளவிடடவாகளா
க்ஷேதரஜஞனும நிாககுணமானஸவருபமுடையவனுமான பரமாதம
வசு சீககிரம அடைகினறாாகள எலலாவறறிறகுமிருபபிடமாக
ஸுதேவரை உளளபடி க்ஷேதரஜஞராகஅறியும நிலைததமனமுள
வாகளும நியமமுளளவாகளும இநதிரியஙகளைஅடககினவாகளு
ரவிதமானபாவனையை அடைநதவாகளுமானஅவாகள வாஸு
தவரைஅடைகினறாாகள ஓ! பிராமமணஶரேஷடரே! நாஙகளும த
நடையகிருகததில பிறநது ரமணீயமாயும விசாலமாயுமிருககிறப
ககையைஅடைநது உககிரமானதவததை மேறகொணடோம ஓ
ாமமணரே! தேவாகளுககுப பிரியமும மூனறுஉலகஙகளிலு
நபபவைகளுமாக உணடாகும அநததேவருடைய அவதாரங
ககு க்ஷேமமுணடாகவேணடுமே ஓ! பிராமமணஶரேஷடரே! தபே
ரே! திருமபவும முனபோலத தஙகள விதியோடுகூடினவாகளு

---

[1] ஆதிததியமணடலவாஸியான நாராயணரை.

ரேஷ்டமானஸாவகிருசசிரமெனகிற விரததைதநனருககசெயகிற
ளுமானனஙகளாலும, உமககுஉளளவிதியுடனகூடினவரும ஸா
ருசசிரமெனகிறவிரததிலிருபபவரும பகவானுடனசோநது வ
றபததைசசெயதவருமானஙீா ஸவேததவீபததில காணபபடு
தாவரஜஙகமஙகளுடனகூடின மூனறு உலகஙகளிலும நடநதது
டககினறதும நடபபதுமான சுபாசுபஙகளெலலாம எஙகளுககு ந
ககதெரியும. ஓ! மகாமுனிவரே! தேவாகளுககுததேவரான அ
மககு எலலாவறறையும சொனனா" எனறுசொனனாகள உக
ானதவததிலிருபபவாகளான அவாகளுடையஇநதவாாததை
கேடடு நாராயணரைபபாகதியாகவுடையவரானநாரதா அனுச
செயதுகொணடு நாராயணரைபபறறியபலமநதிரஙகளை விதிபட
பிததா மிககதேஜஸுளளவரும பகவானுமான அநதநாரதரி
நாராயணாகளுடையஆஸரமததில தேவவருஷததில ஆயிரமவ
கம தேவாகளான அநதநராநாராயணாகளையே பூஜிததுககொண
ஸிததா

மூநநூறறைமபததைநதாவது அதயாயம

மோக்ஷதாமம். (தொடர்ச்சி)

(நரநாராயணர் பிதிருகாரியம்மிகச்சிறந்ததென்று நாரதருக்குச் சொல்லியது.)

பிறகு ஒருஸமயததில பிரமமாவினபுததிரானநாரதா நியா
டி தெயவகாமததைசசெயதுவிடடுப பிறகு பிதருகாமாவைசசெ
ா அபபொழுது அவரைநோககித தாமரினமுதறபுததிரும
வுமான நாராயணா, 'ஓ! பிராமமணசிரேஷடரே! புததிமானக
சிறநதவரே! உமமாலசெயயபபடட தெயவகாமததிலும பிதருகா
திலும எவா ஆராதிககபபடுகிறா? அதை எனககு உணமையா
சொலலும இது எனனகாமம செயயபபடுகிறது? இதறகு என
யன விருமபபபடுகிறது?' எனறு வினவ, நாரதா சொலலலானா
முன உமமாலே தெயவகாமாவானது செயயததககதெனறும ப
ம ஆதியநதமறறவராயுமிருககிற பரமாதமா தெயவதமாகஅறிய
கவெனறும சொலலபபடடது ஆகையால [1]அவரையே பாவ
செயதுகொணடு விகாரமறறவரானநாராயணரை எநநாளும பூஜி

[1] 'அநதவாாததையையே பாவிததுகொணடு' எனறுமாம

டுறேன அவரிடமிருநது முநதி உலகஙகளுககுபபிதாமஹரான
மா உணடானா பிரமமாவும பிரீதியடைநது எனனுடையபிதா
ணடுபணணினா நான அவருடையஸஙகறபததினுலுணடானவ
னனதாகஉணடுபணணபபடடவனுமான புததிரன ஓ! ஸாது
ாராயணருடைய பூஜையைசசெயதபிறகு நான பிதருககளை ஆரா
டுறேன இவவிதம பிதாவும மாதாவும பிதாமஹரும உலகஙக
தபபதியுமாயிருககிற அநதபபகவானே நிதயம பிதருயஜஞஙக
னலல பூஜிககபபடுகிறா 'தேவாகளானபிதருககள புததிராக
ஜிததாாகள' எனறு வேறுவிதமான சுருதியுமிருககிறது (அக
வாததாகள எனகிறபுததிராகளுககு வேதாததியயனமசெயவித
டடு அஸுராகளுடன யுததததிறகுபபோனதேவாகளுககு) வே
ருதியானது நஷடமாகிவிடடது. திருமபவும அவாகள புததிர
ாலே அததியயனமசெயவிககபபடடாாகள ஆகையால மநதிர
ாககொடுதத அநதபபுததிராகள [1]பிதாவாயிருககும தனமைய
டைநதாாகள புததிராகளும பிதிருககளும ஒருவரைஒருவா பூ
தாாகளெனபது ஆதமபாவனையுளள உஙகளுககுத தேவாகள
தரிநதிருககும, நிசசயம தாபபஙகளைபபோடடுப பிதிருகக
ரியமூனறுபிணடஙகளைவைததுப பூஜிககிறாாகளே முனகாலத
நதபபிதிருககள எபபடி பிணடமெனகிறபெயரை அடைநதாாக
னறுகேடடாா நரநாராயணாகள சொலலததொடஙகினாகள 'மு
லததில ஸமுததிரததை ஆடையாகவுடையதும நஷடமானதுமா
நதபபூமியைக கோவிநதானவா வராகரூபததைஅடைநது சீக
ாக உதததாணமசெயதாா ஓ! நாரதரே! பிரபுவானபுருஷோதத
மியைத தனநிலையில ஸதாபனமசெயதுவிடடுப பிறகு ஜலத
ளள சேறறினலபூசபபடட அஙகஙகளையுடையவரும உலகக
ததினபொருடடு முயறசிததவருமாகி ஸூாயனஉசசியைய
து ஆநநிககாலமவநதவுடன தெறறுபபறகளிலபறறிககொணட மூ
மணகடடிகளைச சீககிரமாகஉதறிப பூமியில தாபபஙகளை வி
து ஸ்தாபனமசெயதார் அவா அநதபபிணடஙகளில தமமைஉத
தது விதிபபடி பிதிருகாமாவைச செயதாா தேவாகளுககீசா
ரபுவானவா தமமுடையவிதியினலேயே மூனறுபிணடஙகளை ஏ
லபிததுத் தமமுடைய அஙகஙகளினஉஷணததாலுணடானவை
நம உளளே எணணெயுளளவைகளுமான திலஙகளை அபஸவயம
றைததுத் தாமே கிழககுமுகமாயிருநது பிணடததியாகததைச

[1] வேறுபாடம

ரா, பிறகு மரியாதையைஸதாபனமசெயவதறகாக ஒருவாாதை
யும சொனஞா விருஷாகபிஎனகிறபகவான, 'உலகஙகளேசசெய
னே பிதிருககளேசசிருஷடிகக யததனிததேன உடனே பிதிருக
டைய சிறநதகாாஙகளின ஏறபாடுகளேசசிநதிககிறவஞன என
டய கோபபறகளிலிருநதும நனருகஉதறபபடட இநதபபிணட
(எனகருத)தெனதிககில பூமியைபபிடிததுககொணடு அடை
ஆகையால அவைகள பிதருககளே இநத மூனறும சரீ
லாதவாகளும பிணடமூாததிகளேத தரிககிறவாகளும உலக
லஎனனலஸருஷடிககபபடடவாகளும ஸநாதநாகளுமான பிதா
ாமஹா, பிரபிதாமஹரெனகிற பிதிருககளாகடடும நானே இந
னறுபிணடஙகளிலுமிருககிறவஞக அறியததககவன எனனே
டிலும அதிகனுயிருபபவன ஒருவனுமிலலே வேறுஎவன எ
ல பூஜிககததககவஞவான ? உலகததில நானே பிதா, நானே பித
ஹன காரணமானநானே இவவுலகததில பிதாமஹருககுபபிதா
யுளளவன' எனறுா இவவிதம இநதவாாததையைத தேவ
ருககுததேவரானவிருஷாகபியானவா சொலலிவிடடு வாாஹப
ததில விஸதாரமானபிணடஙகளேவைதது ஆதமாவைபபூஜித
டு அவவிடததிலே மறைநதாா வேதியரே ! சோபனமா
ததியுடையவரே ! இநதநிமிததமாகப பிதிருககள பிணடமெனகி
யைஅடைநது விருஷாகபியினவசனபபடி எபபொழுதும பூ
யப பெறுகினறுாகள எவாகள பிதருககளேயும தேவாகளேயு
ருககளேயும அதிதிகளேயும கோககளேயும பிராமமணசிரேஷட
ளேயும மாதாவையும பிதாவையும மனததினுலும செயகையினு
ாககிஞலும பூஜிககினறுாகளோ அவாகள விஷணுவையே பூஜி
றுாகள அநதப பகவானனநாராயணா எலலாபபிராணிகளுடை
ரஙகளேயுமடைநதவரும உளளததிறசென றவரும எலலாபபிரா
ளிடததிலும ஸமமானவரும ஸுகதுககஙகளுககீஶவராரும பூஜி
படுகிறவரும மஹாதமாவும எலலாஸவரூபருமாயிருபபவரென
வதம சொலலுகிறது' எனறுசொனஞாகள.

முந்நூற்றைம்பத்தாறுவது அத்யாயம்

மோக்ஷதாமம் (தொடர்ச்சி.)

(நாரதர் தமதாஸ்ரமம்சேன்றதும் வைசம்பாயனர் பகவானுடைய மகிமையைச் சோல்லியதும்.)

நாரதரானவர் நரநாராயணர்களால்சொல்லப்பட்ட இந்தவா
தையைக்கேட்டுத் தேவரிடத்தில்மிகவும்பக்தியடைந்து ஏகாந்தி
ருக்குந்தன்மையை அடைந்தார், நரநாராயணர்களுடைய ஆஸ்ரம
ல் ஆயிரம்வருஷம்வஸித்துப் பகவானுடையசரித்திரத்தைக்கேட்
கோரமற்றவரான ஹரியையுந்தரிசித்து இமயமலையின் நடுவில் தே
களால்பூஜிக்கப்பட்ட தமதாஸ்ரமத்தை அடைந்தார் பிரஸித்தமா
ர்த்தியுடைய நரநாராயணர்களென்கிற அந்தரிஷிகளும் அழகா
ருந்த ஆஸ்ரமத்திலேயே உத்தமமான தவத்தைச் செய்துகொண்டி
ர்கள் அளவற்றபராக்கிரமமுடையவரும் பாண்டவர்களுடையகுல
ந்தத்தாங்குகிறவருமானநீரும் இப்பொழுது ஆதிமுதல் இந்தக்க
யைக்கேட்டுப் பரிசுத்தமான ஆத்மாவையுடையவரானீர் ஓ! ராஜஸ்
ஷ்டரே! எவன் காயத்தினாலோ மனத்தினாலோ வாக்கினாலோ அ
ற்றவரானவிஷ்ணுவைப் பகைப்பானோ அவனுக்கு இவ்வுலகமும்
லோகமும் இல்லையேஇல்லை எவன் தேவர்களிற்சிறந்தவரும் தே
நம் (பாபங்களை) ஹரிப்பவருமானநாராயணரைத் துவேஷிப்பானோ
வனுடையபிதிருக்கள் அளவற்றவருஷங்கள் நரகத்தில் முழுகுகி
ர்கள் ஆத்மாவானது எந்தஜனத்திற்குத்தான் எப்படித் துவேஷ
த்தக்கதாகும் ஓ! புருஷஸ்ரேஷ்டரே! 'விஷ்ணுவானவர் ஆத்
ாக அறியத்தக்கவர்' என்று சுருதி மொழிகின்றதன்றோ? ஐயா!
வதியின்புத்திரரும் எங்களகுருவுமான ரிஷியானவர் பரமாத்ம
னுடைய இந்தமகிமையைச்சொல்லினார் ஓ! களங்கமற்றவரே! இ
அவரிடமிருந்து நான் கேட்டேன் உமக்குஞ் சொன்னேன் ஓ!
ஜரே! நாரதரோ ரகஸ்யமானதும் சுருக்கமுள்ளதுமான இந்தத்தா
தை ஜகத்துக்குநாதரானநாராயணரிடமிருந்தும் நேரில் அடைந்த
ஓ! ராஜஸ்ரேஷ்டரே! அப்படிப்பட்ட மகத்தான இந்தத்தாமமான
முன் உமக்கு ஹரிகீதைகளில் சுருக்கமானவிதியினால் இவ்வி
அமைத்துச் சொல்லப்பட்டது கிருஷ்ணத்வைபாயனரான வ்ய
ரைப் பிரபுவானநாராயணராக அறியக்கடவீர் புண்டரீகாக்ஷ
தவிர வேறுஎவன் மகாபாரதத்தைச் செய்கிறவனாவான். பிரபுவ

ந்தநாராயணனைத்தவிர பலவிதமான தாமங்களையும் எவன் சொ
வான. உம்மால் எப்படிசெய்யவேண்டுமென்று நினைக்கப்பட்டதோ
ப்படி உம்முடைய மஹாயாகமானது நடக்கட்டும் அச்வமேத
த்ததொடங்கியநீர் உண்மையாகத் தாமத்தைக்கேட்டுவிட்டீர்'' எ
சொன்னார் பெரிதான இந்தச்சரித்திரத்தைக்கேட்டுப பரிக்ஷித்தி
த்திரரான ஜனமேஜயமகாராஜா உடனே யாகத்தை முடி
றகு எல்லாக்காமங்களையும் ஆரம்பித்தார் ஓ! சௌனகரே
வவிடத்தில் நைமிசாரணயவாஸிகளின் இடையில் கேட்கப்பட்ட
ான இப்பொழுது நாராயணீயமெனகிற இந்தச்சரித்திரத்தை உப
ச சொன்னேன் முன்காலத்தில் நாரதரால் ரிஷிகளும் பாண
ர்களும் கிருஷ்ணனும் பீஷ்மரும் கேட்டுக்கொண்டிருக்கையி
ருஹஸ்பதிக்குச் சொல்லப்பட்டவரும் பரமரிஷியும் ஜனங்களு
ம உலகங்களுக்குமபதியும் பெரியபூமியைவகிப்பவரும் வேதத்
ம் வினயத்தையும் முக்கியமாகக்கொண்டவரும் சமமவிரதமின
ளுக்குநிதியும் யமநியமங்களைப்பரமாகக்கொண்டவரும் பிராமமண
ரேஷ்டர்களுடன்கூடினவரும் தேவர்களுக்குஹிதருமான அந
ஹரியே உமக்குக் கதியாவார் அஸுரர்களுடையவதத்தைச்செ
றவரும் தவங்களுக்கிருப்பிடமும் மிகப்பெரியகீர்த்திகளுக்கு
ாத்திரமும் ஏகாந்திகளுக்கு மோக்ஷத்தைக்கொடுப்பவரும் சரண
தக்கொடுப்பவரும் அபயத்தைக்கொடுப்பவரும் ஸ்வர்க்கங்களுடை
ருத்தைக்கொடுப்பவருமான ஹரியானவர் உங்களுக்குக் கதியை
காடுக்கிறவராகட்டும் மதுகைடபர்களைக்கொன்றவரும் கிருதயு
மத்தைஅறிந்து (அனுஷ்டிப்ப) வர்களுக்குக் கதியைக்கொடுப்ப
ம அபயத்தைக்கொடுப்பவரும் யாகத்திலபாகத்தைக்கிரகிப்பவ
ான அவர் உமக்குச் சரணமாகட்டும். (ஸத்வமுதலான) முக்குண
ளையுடையவரும் (உண்மையில்) நிர்க்குணரும் (வாஸுதேவர்மு
ான) நான்குஸ்வரூபங்களைத் தரிப்பவரும் (குளம்வெட்டுதல்மு
ான) பூர்த்தமயாகமிவைகளுடையபயன்களின் பாகத்தை [1]அளிப
ரும் எப்பொழுதுமஜயிக்கப்படாதவரும் சலிக்கின்றவைகளை அதி
மித்தவருமானபகவான் மனஸ்விகளும் புண்ணியசாலிகளுமா
ஷிகளுக்குக் கதியைச் செய்யட்டும் [2]ஜலத்திலுண்டான நா
ணரும் அந்தரிஷியான வாஸுதேவரைவணங்கினமையால் உலக

[1] 'ஹரக' என்பது மூலம், 'கொள்பவர்' என்றும் கொள்ளலாம்
[2] 'ஸலிலோத்பவ:' என்பது மூலம், அநிருத்தமூர்த்தி, சதுர்முகப
ர் என்பர் சிலர்

ளுககுஸாக்ஷியும ஜனனமறறவரும அநுதியானபுருஷரும ஸ
னபோனறநிறமுடையவரும ஈஸவரரும அநேகவிதமானகதியும
அநதவாஸுதேவரை ஒரேபுததியுடன நமஸகரியுஙகள அவ
லகஙகளுககுககாரணம, மோக்ஷததிறகுஸதானம ஓ ! [1]உதார
ஸூக்ஷமமும் பரமானஸதானமும சலியாதஸதானமும ஸநாதன
ான அபபடிபபட்ட இநதவாஸுதேவரெனகிறபரமமமானது பு
ால மனததை அடககி ஸாஙகியாகளாலும யோகிகளாலும வரிக
பட்டது" என்றுசொனனார்.

முந்நூற்றெம்பத்தேழாவது அத்யாயம்.

மோக்ஷ தாமம் (தொடர்ச்சி.)

(நாராயணர் ப்ரம்மாவைப் படைத்ததும் மதுகைடபர்களைக் கொன்று வேதத்தை மீட்டதும்.)

சௌனகா, "பகவானுன அநதபபரமாதமாவினுடையமாக
மியததையும தாமருடையகிருகததில நரநாராயணஸவரூபமானத
ததையும மகாவராஹததாலஸருஷடிககபபட்ட பிணடஙகள்
பழமையானஉறபததியையும கேட்டோம ஓ ! களஙகமறறமு
மணரே ! பிரவிருததியிலும நிவிருததியிலும யார எபபடி கலபிக
பட்டாரெனபதையும நாஙகள கேட்டோம. ஈசானதிககில பெ
கடலில ஹவயகவயஙகளைபபுஜிககிறவரான விஷ்ணுவையும கே
டோம முன நீர பெரிய [2]அசுவததினசிரமுடையரூபததையும
பரமமானஸதானததிலிருபபவரும பகவானுமானபிமமாவினுல பா
கபபட்டதையும சொனனீர ஓ ! புததிமானகளிலசிறநதவரே !
ஙகளைத தரிககிறவரான ஹரியினுலே மகானகளாலுமமுனபார்க
படாததும பிரபாவமுடையதுமான அநதரூபமானது என உ
பணணபபட்டது ? ஓ ! முனிவரே ! தேவாகளிலஶரேஷடரும
சரியகாரும அளவறறபராககிரமமுடையவரும பரிசுததருமான அ
ஹயகரீவரைப பிரமமாவானவா பாரதது எனனசெயதார ? ஓ !
தமமானபுததியுடையவரே ! எஙகளுடையஇநதஸம்சயததை (
ருததிசெயயும) பரமமததினிடமிருநதுணடானதும் ஶ்ரீமஹாபு
ளைபபறறியதுமானபுராணததைச சொலலும ஓ ! பிராமமண
உமமால நாஙகள பரிசுததமசெயயபபட்டோம பரிசுததமான

[1] வேறுபாடம [2] ஹயகரீவரானவா

கதைகளைச சொலலும" எனறுகேடக, ஸூதபுததிா சொ
தொடஙகினா "ஓ ! (செளனகரே !) பரிக்ஷிததினபுததிரான
ரமேஜயமகாராஜருககுப பகவானுனவயாஸா (வைசமபாயனாமூல
பச) சொலலியதும வேதததிறகுநிகரானதுமான அநதஎலலாப
ரணததையும உமககுச சொலலுவேன ஜனமேஜயாராஜா அசு
தினசிரததையுடையவரும தேவருமான ஹரிமேதஸினுடைய
ததியைக கேடடுச சநதேகமுறறு வைசமபாயனரை நோககி,
ரமமாவால பாரககபபடட அசுவததின சிரததைததரிககினற
வருடையஅநதசசரீரமானது எதறகாகத தேவரால கலபிககப
டதாயிறறு?" எனகிறஇதைக கேடடார வைசமபாயனா சொ
தொடஙகினா "ஓ ! அரசரே !. இநதஉலகததில தேஹபநதத
டனகூடியனஎலலாம எபபவருடையஇசசையாலுணடான ஐநது
ஙகளாலும வியாபிககபபடடிருககினறன எபபவரோ உலகங
ரபபடைபபவரும பிரபுவும விராடடும பிராணிகளுககு அநதராத
வும வரஙகளையளிபபவரும ஸகுணரும நிாககுணருமான நாரா
ரா ஓ ! ராஜஸரேஷடரே ! வயககமானபூதஙகளின பாளயததைக
ளும முனகாலததில ஒனறாயிருககிறஸமுததிரஜலததில பிரு
யானது லயததையடைநதபிறகு ஜலமும தேயுவாகித தேயுவு
யுவில லயிதது வாயுவும ஆகாயததிலஒடுஙகி ஆகாயமுமமனததை
டநது மனமுமமஹதததவததிலொடுஙகி மஹதததவமும பிரகிரு
ிலஅடஙகிய பிரகிருதியும புருஷனைஅடைநது புருஷனும எஙகும
ாபிததவனுயிருகக எலலாமதமஸாகவே ஆயிறறு ஒனறும [1]இயங
லலை. தமஸிலிருநதும (காரணமான) பரமமுணடாயிறறு தமனை
மாகவுடையதும ஸதயமானஸவரூபததையுடையதும (ஸகலபிர
சமுமாயிருககிற) எலலாநாமரூபஙகளையும முடிவாககொணடது
ன அநதஅதிஷடானமானது புருஷரூபமானசரீரததை அடைந
(புருஷரூபமானசரீரததையடைநத) அவா அநிருததனெனறு
ொலலபபடடாா அவரைப பிரதானமாகச சொலலுகிறாாகள ஓ
ஸரேஷடரே ! அநதபபிரதானததை (ஸதவமுதலான) முககுணங
யுடைய அவயகதமெனறு அறியவேணடும பிரபுவான ஹரியான
விததையைஸஹாயமாககொணடு தேவ ஸானவிஷவகஸேனரா
ககிறாா பிராணிகளுககுஆதிகாததாவும பிரபுவும அறியமுடியாத
மான அநதஹரியானவா நிததிரையினஸவரூபமான யோகததை
டநது பலகுணஙகளினினறுமுணடாகும பலவிதமான உலகத

[1] 'பகுததறிவு இலலையாயிறறு' எனபது பழையவுரை

னஸருஷடியை நினைதது ஜலததிலே சயனமசெயதுகொணடா
ருஷடியைசசிரு திககிறஅவா மஹததான ஆதமகுணததை நினை
ரா. அதிலிருநதும அஹஙகாரமுணடாயிறறு அபபொழுது அ
ான நானகுமுகஙகளையுடையவரும [1]ஹிரணயகாபபரும எலலா உ
ஙகளுககும பிதாமஹரும தாமரைபபூககளபோன்ற கணகளுள
ரும பகவானுமான பிரமமாவானவா (அகஙகாரரூபமான) ப
நததரிடமிருநதும (நாபி) கமலததிலுணடானா. பிறகு கா
ானும ஸநாதநரும ஆசசரியமானவரும ஸததுணமுளளவரு
மேலானஸதானததிலிருபபவரும பிரபுவுமான அவா உலகஙகளை
ாணமசெயயப பிராணிகளின கூடடஙகளைப படைததுககொண
ஆயிரமிதழகளையுடைய தாமரைபபுஷபததிலிருபபவராகக கா
டடாா முனனமே ஸஷ்ரயகிரணததிறகுநிகரானபதமததினத
ில நாராயணாலசெயயபபடடவைகளும சிறநதகுணமுடைய
ளுமான இரணடுஜலததிவலைகளிருநதன. பகவானும ஆதிய
றறவருமான அசசுதானவா அவைகளைபபாாததாா அவைகள
ஒரு பிநதுவானது தேனநிறமுடையதும அழகானகாநதியுடைய
ாயிறறு அபபொழுது அது நாராயணருடைய ஆஜ்ஞையி
தமோகுணமநிறைநத மதுவெனகிறஅஸுரனுயிறறு கடினமா
றறபிநதுவானது கைடபனுயிறறு அவன ரஜோகுணம நிறை
வன ஶ்ரேஷடாகளும தமோகுணரஜோகுணஙகளையுடைய
ளும பலவானகளுமான அவாகள கதாயுதபாணிகளாகிப பதமத
ணடையனுஸரிதது ஓடினாாகள அவாகள தாமரைமலாிலிருக
ரும அளவறறகாநதியுடையவரும முதலிலஅழகானஉருவமுள
ானகுவேதஙகளையும [2]ஸருஷ்டிககிறவருமான பிரமமாவைக கண
கள பிறகு அஸுரஶ்ரேஷடாகள சரீரததோடுகூடிய அநதவே
ளைபபாாதது உடனே பரமமாபாாததுககொணடிருககையில சீக
ாக வேதஙகளைக கவாநதுகொணடாாகள பிறகு அஸுரஶ்ரே
டாகளான அவாகள ஸநாதனமானவேதஙகளைக கவாநதுகொண
ிரைவாக ஈசானதிககில சமுததிரததினவழியாகப பாதாளத
அடைநதாாகள பிறகு வேதஙகள அபகாிககபபடடபொழுது பிரம
வானவா கலககததையடைநதாா பிறகு வேதமிழநதவரானபிரம
சானான நாராயணரைநோககி, 'வேதஙகள எனககுச சிறநத
திரம வேதஙகள எனககுசசிறநதபலம வேதஙகள எனககு மேல
ஸதானம வேதஙகள எனககு ஶ்ரேஷடமானபரமமம எனனுடை

[1] ஸுவாணததை உதாததிலுடையவா [2] வெளியிடுபவா

பதஙகளெல்லாம அஸுரர்களால இஙகிருநதும பலாதகாரமா
பகரிககபபடடன எனனுடையஉலகஙகள வேதமிலலாமல செ
பபடடு இருளடைநதவைகளாயிருககினறன வேதஙகளிலலாம
ன எபபடி உலகஙகளுடைய உததமமானஸருஷடியைச செ
பன ஆ! கஷடம எனனுடைய வேதஙகளினநாசததாலுணடா
ம பெரிதும கடுமையானதும சோகததிறகுச சிறநதகாரணமுமா
ககமானது உணடாகி மனததை வருததுகிறது சோகஸாகர
லமுழுகினவனுனஎனனை இதினினறும இபபோது யார கரை
பறறுவார ? யார நஷடமான அநதவேதஙகளைக கொணடுவருவார
ருககு எனனிடம பிரியமுணடாகும ?" எனறவாரததையை
ரனனுர. ஓ! புததிமானகளிறசிறநதவரான ராஜஸரேஷடரே
வவிதம சொலலுகிறவரானபிரமமா ஹரியினுடையஸதோததிர
நச செயயநினைததார பிறகு பிரபுவானபரமமதேவர அஞச
ததோடு பரமானஸதோததிரததைச சொலலினர 'பரணவரு
யிருபபவரே! வேதஙகளின அபிபபிராயததிறகு விஷயமாயிருப
ரே! உமககு நமஸகாரம எனககுமுனனிருபபவரே! உமக
ஸகாரம உலகஙகளுககுஆதியிலிருபபவரே! உலகஙகளிறசிற
வரே! ஸாஙகியயோகஙகளுககு நிதியாயிருபபவரே! ஓ! பிரபுவே
துலஸூக்ஷமஙகளயாவறறையுமசெய்தவரே! சிநதிககமுடியா
ரே! க்ஷேமமானமாரககததையடைநதவரே! எலலாவறறையுமபுஜி
வரே! எலலாபபிராணிகளுககும அநதராதமாவே! கருவில ஜ
தவரே! நான உலகஙகளுககு [1]ஸதானமும தாமேஉணடானவ
னஉமமுடைய அருளிலுணடானவன எனககு உமமிடமிருந
ரமமணாகளாலபூஜிககபபடட மானஸமெனகிற முதலஜனம
ணடாயிறறு (பிறகு) எனககுச சாக்ஷுஷமெனகிற புராத
ன இரணடாவதுஜனமமஉணடாயிறறு உமமுடையஅருளா
னககு வாசிகமெனகிற பெரிதான மூனறுவதுஜனமமுணடாயிற
'பிரபுவே! உமமிடமிருநது எனககு ஸரோதரஜமெனகிற நானக
துஜனமமுணடாயிறறு உமமிடமிருநது எனககு [2]நாஸதயமெ
ஐநதாவதுஜனமம சொலலபபடுகிறது உமமிடமிருநதும எனக
ணடஜமெனகிற ஆறுவதுஜனமமும ஏறபடடது ஓ! பிரபுவே
துவே பதமஜனமமெனகிற ஏழாவதுஜனமம ஓ! மூனறுகுண
றுமிலலாதவரே! ஸருஷடிதோறும முதனமையானவனும தாமரை

---

[1] 'உலகஙகளுககுப பிரகாசததைசசெயகிறவர' எனபது பழையவுரை
[2] நாஸிகையிலுணடானது

ஷ்பஙகள்போனற கணகளுடையவனும பிரதானததின்குணததை
லபிககபபடடவனுமானநான உமமுடையபுததிரன நனகுபடை
வரே ! நீா ஈஸவாரும பிராணிகளுடைய பிரகிருதியுமாயிருபபவ
யதைஅதிகரமிததிருபபவரே ! உமமால நான வேதஙகளைநேதத
ாகவுடையவனுகஸருஷடிககபபடடேன எனனுடையநேததிரமா
நதவேதஙகள அபகரிககபபடடன குருடனுகிவிடடேன விழி
ப பாரும எனனுடையநேததிரஙகளைக கொடும நான உமககு
ரியன நீா எனககுப பிரியா' எனறுசொனனா இவவிதமதுதிக
டடவரும பகவானும எஙகுமமுகமுடையவருமான அவா நிததிர
யவிடடாா பிறகு உடனே பிரபுவானவா வேதஙகளினகாரியததி
க முயறசியுளளவராய ஈஸவாததனமையாலுணடான பிரவிருத
ிலே அழகானநாஸிகைகளையுடையசரீரததோடு சநதிரனுககு
னகாநதியுடையவாாகி வேதஙகளுககிருபபிடமும சுததமுமாயிரு
ற ஹயகரீவரூபததைததரிதது இரணடாவதுசரீரததை அடை
ா (அஸவினிமுதலான) நக்ஷததிரஙகளுடனும மறறததாரகைகளு
ுமகூடினஸவாககமானது அவருககுச சிரமாயிறறு அவருடைய
ஙகள நீணடவைகளும ஸூரியனுடைய கிரணஙகளுககுசசமமா
நதியுடையவைகளுமாயின ஆகாயமும பாதாளமும காதுகளு
ிராணிகளைததரிககினறபூமியானது நெறறியும பரிசுததமானகங
ம ஸரஸவதியும பெரியகாநதியுளளபுருவஙகளுமாயின சநதிர
ஸூரியனும அவருககு நேததிரஙகளாயின ஸநதியாகாலம நாஸிகை
ாகக கருதபபடடது தவிரவும ஓஙகாரமானது ஸமஸகாரமாகவு
ினனல நாவாகவும நிரமாணஞசெயயபபடடன ஓ ! அரசே
ஸாமபாகளெனறு பிரஸிததிபெறறபிதிருககள தநதஙகளாயின
காலோகமும பிரமமலோகமும மகாதமாவானஈஸவாருககு உத
ாயின ஓ ! அரசரே ! சிறநதகுணஙகளையுடையகாளராததரியான
வருககுக கழுததாயிறறு இவவிதம அநேகமூாததிகளாலசூ
டட ஹயகரீவரூபததைசசெயதுகொணடு மறைநதாா ஜகதத
கெலலாம ஈசரான அநதபபிரபு பாதாளததில பிரவேசிததாா பா
ததில பிரவேசிததவரான அவா சிறநததான யோகததையடை
வதசிக்ஷையிலஏறபடட ஸவரததை நனருககிரகிததுககொண
ஸாமாவயவமான) உதகீதஸவரததை உணடுபணணினா அநத ஸ
ானது எஙகும எதிரொலியுளளதும குளிாநததும எலலாபபூத
டனும உணடானதுமாகி ஜலததினுடசெனறது அபபொழு
அநத அஸுராகள வேதஙகளை ஸஙகேததததாலகடடிப பாதாளத

வததுவிட்டுச சபதமுண்டானவிடததைககுறிதது வேகமாக
றபபட்டாாகள அரசரே ! அநத ஸமயததில தேவரும ஹயகரீ
பததைததரிபபவருமான ஹரியானவா பாதாளததையடைநத எ
வேதஙகளையும கிரகிதது திருமபவும பிரமமாவினிடம கொடு
ா ஹயகரீவானவா வேதஙகளை ஸதாபனஞசெயதுவிட்டுப பிற
ானயஸமுததிரததில தமது ஸவபாவநிலையை அடைநதாா. அ
ல ஹயகரீவா வேதஙகளுககிருபபிடமுமானா பிறகு மதுகை
கடௌனகிற அநதஅஸுராகள ஒனறையுஙகாணுமல எநதஇட
ல வேதஙகள வைககபபட்டனவோ அவவிடம மீணடும வேக
டன வநதாாகள, அநதஸதானம சூனயமாயிருபபதையும பாா
ாகள பலசாலிகளிலசிறநதவாகளான அவாகள உடனே மிக
வகததுடன அபபொழுதே திருமபவும பாதாளததிலிருநது சீககி
க மேலேவநதாாகள, உறபததியைச செயதவரும, பிரபுவு
வணணிறமுடையவரும, சநதிரனபோலச சுததமானகாநதியுடை
ரும, அநிருததசரீரததிலிருபபவரும, அளவறறபராககிரமமுடை
ரும, மீணடும தமமுடையஅளவுககுத தககபடி செயயபபட்
ம ஜலததினமேலமைககபபட்டதும ஸாபபததின உடலாலநிறை
தும ஜவாலைகளினபரமபரையால சூழபபட்டதுமான சயனததி
யாக நிததிரையை அடைநதவருமான அநதபபுருஷரையே பாா
ாகள அநத அஸுரததலைவாகள களஙகமறறஸததவகுணமுள
ரும அழகான காநதியுடையவருமானஅவரைப பாாததுவிட்டு அ
ஹாஸமசெயதாாகள ரஜோகுணமுமதமோகுணமும நிரமபி
வாகள, 'வெணணிறமுள்ள இநதபபுருஷனே அவன, நிததிரை
டைநது படுததிருககிறான இவனாலேதான பாதாளததிலிருந
வதஙகள கொணடுவரபபட்டிருககும நிசசயம இவன யாரை
சாநதவன? இவன யாா? ஏன [1]போகததுடன தூஙகுகிறான?
னறுசொலலினாா அவாகள இவவிதவாாததையைச சொலலிககொ
டு ஹரியை எழுபபினாாகள அபபொழுது புருஷோததமானவ
ழிததுககொணடு அவாகளைபபாாதது அநதஅஸுரஸரேஷ்டாக
கததிலவிருபபமுள்ளவாகளாயிருததலை அறிநது யுததததில மன
தச செலுததினாா பிறகு அவாகளுககும நாராயணருககும யுத
னது நடநதது அபபொழுது மதுஸூதனாா ரஜஸாலுமதமஸாலு
யாபிககபபட்டசரீரததையுடைய அநதமதுகைடபாகளிருவரையு
மமாவுககுமரியாதைசெயவதறகாகக கொனறாா அபபொழு

[1] ஸாபபததினுடல, ஸுகம

ருஷோத்தமரானவர் அவர்களுண்டாய வதத்தினுலும் வேதங்களை
கொண்டுவந்ததினுலும் பிரம்மாவினுடைய சோகத்தைச் சீக்கிரம் வி
னர். பிறகு ஹரியினுலவரிக்கப்பட்டவரும் வேதங்களாலுபசரிக
பட்டவருமான அந்தப்பிரம்மாவானவர் உடனே ஸதாவரஜங்கம
மான எல்லாஉலகங்களையும் படைத்தார் தேவரானஹரியான
பிரம்மாவுக்குச் சிறந்ததும் உலகங்களுடையஸருஷடிக்குஉசிதமுமா
மதியை அளித்துவிட்டுத் தாம் எங்கிருந்துவந்தாரோ அங்கே
மறைந்தார் ஹரியானவர் ஹயகரீவவடிவங்கொண்டு அந்த அஸ
களைக்கொன்றுவிட்டுத் திரும்பவும் பிரவிருத்திதாமத்தினபொருட
அந்தஅநிருத்தசரீரத்தையே தரித்தார் இவ்விதம் மஹாபாக்கிய
ஞன இந்த ஹரியானவர் ஹயகரீவராஞர் வரத்தையளிப்பதும
பரசைசசோநததுமான இந்தருபமானது புராணத்திலசொல்லப
டு பிரஸித்தமாயிருக்கிறது எந்தப்பிராமமணன இந்தச்சரித
த்தை எந்நாளும் கேட்டு (மனத்தில) தரிப்பானே அவனுடை
அத்தியயனமானது ஒருநாளும் நாசத்தையடையாது பாஞச
தேசத்தரசன கடுமையான தவத்தினுல தேவரானஹயகரீவரை ஆ
த்து [1]அந்தத்தேவரால மாரககமுபதேசிக்கப்பட்டுக் கிரமத
அடைந்தான ஓ! அரசனே! நீ என்னைக்கேட்டமையால ஹயகரீவன
பற்றியசரித்திரமாகிற வேதத்திறகுநிகரான இந்தப்புராணம் உமக
சொல்லப்பட்டது தேவரானவர் ஒருகாரியத்தைச்செய்வதினி
தம் எந்தஎந்தச்சரீரத்தை எடுப்பதறகு விருமபுவாரோ அந்த அந
சரீரத்தைத் [2]தாம் தம்மையே தம்மாலேயே வேறுபடுத்திக்கொண
எடுத்துக்கொள்ளுகிருர் ஸ்ரீமானுயிருக்கிறஅவர் வேதங்களுக்கு
டம் அவரே தவத்திறகும் இருப்பிடம் யோகமும் ஸாங்கியமு
மேலானபிரமமமும் [3]ஹவிஸும் பயனையளிக்கிறபிரபுவும் அவ
வேதங்கள் நாராயணரையே தாதபரியவிஷயமாயுடையவைகள்
ஞங்கள் நாராயணஸவருபம் தவமும் நாராயணரைப் பயனுயு
பது மோக்ஷமும் நாராயணரை விஷயமாயுடையது ஸதயமு
நாராயணரைப் பயனுயுடையது காமாவினபயனும் நாராயண
ருபமாயுள்ளது மறுபடி திருமபுதலில்லாத மோக்ஷதாமமும் ந
யணரையே பயனுகவுடையது பிரவிருத்தியைக்காரணமாகவு
தாமமும் நாராயணஸவருபமாயுள்ளது. பூமியிலிருக்கிற மிக

---

[1] வேறுபாடம

[2] தாமெனபதால காத்தாவுமவரே தம்மையேயெனபதால உபாதான
வரே தம்மாலேயேயெனபதால துணைக்கருவியும் அவரே [3] காமம.

ரேஷடமானகநதமும நாராயணஸவரூபமாகக கருதபபடடது
ரசமே ' அபபினுடையகுணமானரஸஙகளும நாராயணஸவரூபம
ஜாதிகளுடையசிரேஷ்டமானரூபமும நாராயணஸவரூபமாகக கரு
பபடடது வாயுவினகுணமானஸபரிசமும நாராயணஸவரூபம
, கருதபபடடது ஆகாயததிலுணடானசபதமும நாராயணஸ
மாகவேயிருககிறது பிரகாசமிலலாதகுணஙகளை லக்ஷணமாக
டயமனமும அவரிடமிருநதும உணடாயிறறு (ஆதிதயனமு
ப) ஜோதிஸ்ஸுகளுககெலலாம ஆதாரமானகாலமும நாராயணனை
ரணமாகவுடையது கீாததியும காநதியும லக்ஷமியும தேவதை
றும நாராயணனை ஆதாரமாகவுடையவாகள ஸாஙகியமான
ராயணனை விஷயமாகவுடையது யோகமானது நாராயணஸவரூ
யுளளது பூாவவாஸனையும காமஙகளும அதிருஷடமும என
றககுக காரணமோ அவைகளுககுப புருஷன காரணனனறோ
தானமும காரணம இநதஉலகததில உபாதானமும காததாவு
விததனியான [1]காணமும பலவிதமானசேஷடையும ஐநதாவதாக
யவமுமெனறு ஐநதுகாரணஙகளாகக கணககிடபபடடவாாக
ரியே எலலாவறறிலும ஆதாரமாயுளளவா எஙகுமபிரவிருததி
ற ஹேதுககளாலே தததவததை அறியவிருமபுகிறவாகளுககு
ாயோகியும பாபஙகளை அபகரிபபவரும பிரபுவுமான நாரா
' ஒருவரேதததவம உலகஙகளோடுகூடியபிரமமாமுதலியவாகள
றாதமாககளானரிஷிகள, ஸாஙகியாகள, யோகிகள, ஆதமான
ிநதயதிகள ஆகியஇவாகளுடையஅபிபபிராயததைக கேசவா அ
றா அவாகள அவருடையஅபிபபிராயததை அறிகிறதிலலை எலல
லகஙகளிலும எவாகள தெயவகாமததையும பிதிருகாமததையு
யகிறாாகளோ, தானஙகளைக கொடுககினறாாகளோ, பெரியதவ
கச செயகினறாாகளோ அவாகளெலலோருககும ஈஸவரததை
மயை அடைநதஹரியே ஆதாரமாயிருபபவா எலலாபபிராணிக
கதிலும வஸிபபதால அவா வாஸுதேவரெனறு சொலலபபடுகிறா
யரும பரமரும மஹாரிஷியுமாயிருககிறஅவா பெரியஐஸவரி
டையவரும [2]குணவானும குணமெனறுபெயருடையவருமாக
லமானது எபபடி ருதுவில ருதுவுடனகூடிக குணஙகளுடை
ாகனையை அடைகிறதோ அபபடி சீககிரமாகக குணஙகளோடு

---

1 அஸாதாரணமானகாரணம.

2 'குணவாஜிதாகயஃ' எனபது வேறுபாடம, 'குணவாஜிதா எனறு பெ
ளவா' எனபது பொருள

சாககையை அடைகிறா இவவுலகததில மகாதமாவான அவருடை
தியை அறிகிறவாகள இலா ஒருவரும அவருடையவரவை
ாாககிறதிலலை ஞானததையேவடிவமாகவுடையவாகளும சிததல
டககினவாகளுமானமகரிஷிகள நிதயரும [1]குணஙகளாலசிற
ருமான புருஷரைப பாாககினறாகள" எனறுசொனனா

மூநநூறறைம்பததெட்டாவது அதயாயம

மோக்ஷதாமம் (தொடர்ச்சி.)

(ஏகாந்திதர்மத்தின்வரலாறு.)

ஜனமேஜயா, "ஆ! ஆ! பகவானுனஹரியானவா ஏகாந்தி
ான எலலோரையும சநதோஷிககசசெயகிறா, விதிபபடி செய
டடபூஜையையும தாமே சிரஸால ஏறறுககொளளுகிறா உல
ல வாஸனை நசிததவாகளும புணணியபாபமறறவாகளுமாயிருக
வாகளுககுக குருபாமபரையாகவநதஞானமானது உமமால செ
பபடடது அவாகள நானகாவதான வாஸுதேவரூபமான
ததில புருஷோததமரான வாஸுதேவனையே அடைகிறாக
ஏகாநதிகளான புருஷாகள பரமபதததை அடைகிறாகள ஏக
கள [3]மூனறுவிதமானகதிகளை அடையாமல விகாரமறறவரான
ய அடைகினறமையால இநதஏகாநததாமமானது சிறநததும ந
ணருககுபபிரியமுமாயுளளதெனபது நிசசயம எநதவேதி
ள உபநிஷததுககளோடு வேதஙகளையும நனறுகஅறிநது வி
டி படிககிறாகளோ, எவாகள யதிதாமததுடனிருககிறாகளே
வாகளைககாடடிலும ஏகாநதிகளானமனிதாகளுககு உயாநததா
தியுணடெனறு நினைககிறேன ஓ! ஸமாததரே! இநததா
தசசொனனவா யாா? தேவனு? ரிஷியா? ஏகாநதிகளுடை
னுஷடானம எபபடிபபடடது? எபபொழுது உணடுபண
டடது? எனனுடைய இநதஸநதேகததை நிவிருததி செய
னககு மிககுதூஹலமுணடாயிருககிறது" எனறுவினவ, வை
ாயனா சொலலததொடஙகினா "கௌரவாகளுககும பாணட
ளுககுமநேரிடடயுததததில சேனைகள ஆயததமாயிருககை

[1] 'குணஙகளுககுமேறபடடவரும' எனினுமாம
[2] 'நிஷகாமாகளானபகதாகள' எனபது பழையவுரை [வு
[3] 'ஸஙகாஷணபாதயுமனஅநிருததாகளை உபாஸியாமல' எனபது பழை

ராஜ—னன மனததில வருததமடைநதபொழுது பகவானுனகிருஷ
ணுலே நேரிலசொலலபபடட [1]கதியிலலாதஞானதாமமும கதி
ன கூடினஉபாஸனுதாமமும எனனுல உமககு முனனமே சொலல
டடன அறியவரிதாயிருககிற இநதததாமமோ மனததைவச
யயாதவாகளால அறியமுடியாததாயிருககிறது ஸாமவேததே
டாபபானஇது முனனமே கிருதயுகததில செயயபபடடது ஓ
ரசரே ! ஈசானநாராயணால தமமாலேயே தரிககபபடுகிறது
! மகாராஜரே ! [2]இதறகாகவே தாமபுததிரா மஹாபாககியவானுன
ரதரை ரிஷிகளுககுநடுவில கிருஷணனும பீஷமரும கேடடு
ாணடிருககுமபொழுது பாரனமசெயதாா ஓ ! ராஜஸரேஷடரே
ருவானவயாஸா நானகேடடுககொணடிருககையில சொலலினா
வவிடததில நாரதா சொனனபடி சொலலுகிறேன அதை
களும ஓ ! பூபாலரே ! பிரமமாவுககு நாராயணமுகமாக மான
னமமுணடானபோது நாராயணரே அநதததாமததினுலே தெய
மாவையும பிதருகாமாவையும செயதாா பேனபாகளெ
மரிஷிகளும அநதததாமததை அடைநதாாகள பேனப
ரிடமிருநதும வைகானஸாகள அநதததாமததை அடைநதா
ா, வைகானஸாகளிடமிருநது சநதிான அடைநதான பிற
து திருமபவும மறைநதுவிடடது ஓ ! அரசரே ! பிரமமாவுகு
க்ஷ—ஷமெனகிற இரணடாவதுஜனமம ஏறபடடபொழுது ஸோ
டமிருநது அநதபபிதாமஹா இநததததாமததைக கேடடாா ஓ
ரசரே ! அபபொழுது நாராயணஸவரூபானபிதாமஹா அதை
ததிாருககுக கொடுததாா அரசரே ! பிறகு முனகிருதயுகததி
ாகததிலிருநதருததிா வாலகிலயாகளெனகிற எலலாரிஷிகளு
ம இநதததாமததைக கறபிததாா திருமபவும அநததேவருடை
யையினுலே மறைநதுவிடடது அரசரே ! வாககிலிருநதும பிர
வினுடைய மூனருவது பெரியஜனமமானது உணடானபொழு
நதததாமமானது நாராயணரிடமிருநதே உணடாயிறறு அதை
—பாணரெனகிறரிஷியானவா நாராயணரிடமிருநதும அடைநதா
—பாணானவா இநதஉததமமானதாமததை நனருகசசெயய
டட தவததோடும பொறிகளினடககததோடும விாததோடுமமூ
தாமனுஷ்டிததததனுல இநதவிரதம இவவுலகில திரிஸௌபாண

[1] வேறுபாடம

[2] அறியமுடியாததாய நாராயணராலேயே தரிககபபடுவதால அநதாா
னானகிருஷணனகேடகப பிரஶனம செயதாரெனறு கருதது

னறுசொலலபபடுகிறது ரிககுவேததகினபாடததில படிககபபட
இநத விரதம அனுஷடிககஅரிதானது ஓ! அரசரே! ஸுபாண
இருநதும ஸநாதநமும பிரஸிததமுமான இநதததாமமானது உலக
ளுககு ஆயுளாயிருககிறவாயுவினுல அடையபபடடது, வாயுவின
ததிலிருநதும [1]விகஸததைஉண ணுகினற ரிஷிகளால அடையப
டது அவாகளிடமிருநதும உததமமான அநதததாமததை ஸமுத
ாஜன அடைநதான பிறகு அநதததாமமானது திருமபவும ந
ணாலகிரகிககபபடடு மறைநதுவிடடது புருஷஙரேஷடரே! இ
வும காதிலிருநது மஹாதமாவானபிரமமாவின ஸருஷடியான
ணடாயிறறு அநதவிஷயததைபபறறிச சொலலுகிறேன என
இருநது கேளும ஹரியும தேவருமானநாராயணா தாமே ஜகதை
டைககஎணணி ஜகததினஸருஷடியைசசெயகிறவரும ஸமாத
ானபுருஷரைச சிநதிததா உடனே சிநதிககிறவரான அவருடை
ாதுகளிலிருநதும புருஷரும பிரஜைகளுடையஸருஷடியைச செ
றவருமான பிரமமாவானவா வநதா அவரைநோககி ஜகதபதியா
ாாயணா, 'புததிரா! முகததிலிருநதும பாததிலிருநதும எலல
ிரஜைகளையும ஸருஷடிசெய நலலவிரதமுடையவனே! உனககு ஙு
ளையும பலததையும [2]பராககிரமததையும செயவேன ஸாதவதபெ
ுபெயருடையதாமததையும எனனிடமிருநது பெறறுககொள
நததாமததைககொணடு ஸருஷடிககபபடடகிருதயுகததை விதிப
ிலைககசசெய' எனறுசொனனா அபபொழுது பிரமமாவானவா வு
மதலானதேவருககு நமஸகாரமசெயதா அவா உபநிஷதது
னும சுருககததுடனும ஆரணயகததுடனுமசோநததும நாராய
முகததால வெளிவநததும சிறநததுமானதாமததையும கிரகிததா
அபபொழுது வாததையளிககினறதேவரானவா அளவறறதேஜன
டையபிரமமாவுககுக கிருதயுகததிறகுரியதாமமுளளதும பயன
ிருபபமிலலாததகாமமெனறு பெயாகொணடதுமான அநதத
ததை உபதேசமசெயதுவிடடுப பிறகு அநதக்ஷணமே எதில
கதமான சுததபரமமமானது நிலைபுளளதாயிருககிறதோ அஜ
ாததின அககரையான அநதபபதததை அடைநதா பிறகு உலக
ளுககுபபிதாமஹரான அநதபபிரமமாவானவா ஸதாவரஜஙகம
ான எலலாஉலகஙகளையும படைததா உடனே அபபொழுது
ில சுபமானகிருதயுகமானது நடநதுவநதது அதில ஸாத

[1] 897 - மபககம 33 - வருவரியிறகாணக

[2] பலததைசசெலுததுகினற திறமை

மனகிறதாமமானது உலகஙகளில பரவி நிலைததிருநதது உலக
ளைபபடைதத பரமமாவானவா முதனமையான அநததாமததி
லயே தேவாகளுககுஈசரும ஹரியும பிரபுவுமான நாராயண
ரப பூஜிததா. பிறகு அபபொழுதே உலகஙகளுடைய ஙனமை
ன விருபபததால தாமம நிலைததிருபபதறகாக ஸவாரோசி
னுவுககு அதயயனம செயவிததா ஓ! அரசரே! பிற
ரககிரதையுடையவரும எலலாஉலகஙகளுககும பதியும விபு
னஸவாரோசிஷா தமதுபுததிரரான சஙகபதருககுக கறபிததா
ரதரே! பிறகு சஙகபதரும தமமுடையஔரஸபுததிரனும திககு
ளைககாபபவனுமான ஸுதாமாவுககுப போதிததா பிறகு தி
ரயுகமவநதபோது திருமபவும அநததாமமானது மறைநதுவி
து ஓ! ராஜஶரேஷடரே! முனகாலததில நாஸிகையிலிருநது
ரமமாவினுடையஜனமம ஏறபடடபொழுது உடனே தேவரு
ஹரியும பிரபுவும தாமரைமலாகளபோனறகணகளையுடையவருமா
ராயணா தாமாகவே பிரமமாபாாததுககொணடிருககையில இநத
ரமததைச சொனனா அரசரே! அவரிடமிருநதும பகவானு
நதகுமாரா அததியயனமசெயதாா ஓ! கௌரவஶரேஷடரே
நதயுகததின ஆதியில ஸநதகுமாரரிடமிருநதும வீரணரெனகிற
ஷடிகாததா இநதததாமததை அதயயனமசெயதாா. வீரணரு
தை அததியயனமசெயது ரைபயரெனகிறமுனிவருககுக கொடு
ரா ரைபயா புததிரரும சுததரும நலலவிரதமுடையவரும நல
மதையுடையவருமான [1]குக்ஷிபாலருககும தாமவானுனவிசாலரு
ம கொடுததாா. பிறகும நாராயணருடையமுகததால வெளிவந
ரமமானது மறைநதுவிடடது திருமபவும அணடஜமெனனு
னமமுணடானபொழுது ஹரியைஉதபததிகாரணமாகவுடைய பிர
ரவுககு மீணடும இநதததாமமானது நாராயணருடைய முக
ால வெளிவநதது ஓ! அரசரே! பிரமமாவினால கிரகிககபபட
திபபடி அனுஷடிககவுமபடடது அரசரே! பாஹிஷததுக
ான றுபெயாகொணடமுனிவாகளும ஓதுவிககபபடடாாகள அ
ஹிஷததுககளிடமிருநதும ஸாமவேதததின முடிவை அடைந
ரும ஜயேஷடரெனறு எஙகுமபுகழபெறறவருமான ஒருவேதியன
டைநதது ஹரியானவா ஜயேஷடரினஸாமததால வரிககபபட
ரா ஜயேஷடரிடமிருநது அவிகமபனனெனகிறஅரசனிடம வ
து. ஓ! ஸமாததரானஅரசரே! பிறகு இநதததாமமானது மறைந

---

[1] 'திகபாலகரானகுக்ஷியெனபவருககு' எனபது வேறுபாடம

பிட்டது ஓ! அரசரே! ஹரியினிடமிருநதும பிரமமாவினுடை
நதமஜமெனகிற இநதவழாவதுஜனமமுணடானபொழுது இந
நாமமானது நாராயணராலே தாமாகவே யுகததினுதியில சுததர
உலகஙகளைததரிபபவருமான பிதாமஹருககுச சொலலபபட
பிதாமஹரும இநததாமததை முனகாலததில தகூஷனுககுச செ
றா ஓ! ராஜஸரேஷடரே! பிறகு தகூஷன புததிரியினபுததிராக
மூததவனுன ஆதிதயனிடம கொடுததான ஜயேஷடனுன அ
ஆதிதயனிடமிருநது பிறகு விவஸவான கிரகிததான பிறகு தி
ரேதாயுகததின ஆதியில விவஸவான மனுவுககுக கொடுததான ம
யும உலகஙகளுடைய ஐஸவரியததிறகாகப புததிரனுன இகூஷவா
வுககுககொடுததான இகூஷவாகுவினுல சொலலபபடடு உலக
ரிலபரவி நிலைததிருககினறது அரசரே! பிரளயததில திருமப
நாராயணரை அடையபபோகிறது ஓ! ராஜஸரேஷடரே! பக
தையில சுருககமானவிதியுடன கறபிககபபடட யதிதாமததை
முன உமககுச சொலலியிருககிறேன ஓ! அரசரே! இநதத
மானது ஜகநநாதரான நாராயணரிடமிருநதும நாரதராலே மே
லேயே ரகஸயததுடனும சுருககததுடனும நனருக அடையபப
டது ஓ! அரசரே! இவவிதம பெரிதும ஆதியிலுணடானதும
பொழுதும இருபபதும அறியவரியதும செயயவரியதுமான
நததாமமானது ஸாதவதாகளால எபபொழுதும தரிககபபடுகினற
ரமததின ஞானததுடன நனருக அனுஷடிககபபடடதும அவு
ஸயெனகிறதாமததுடனகூடினதுமான இநதககாமததினுல எம
ன ஹரியானவா பிரீதியடைகிறுா கேஷதராஜஞரும மமதைய
ரும நிஷகளருமான ஹரியே ஒருபிரிவானபாகததையுடையவா
யும சிலவிடததில இரணடுபிரிவையுடையவராகவும மூனறுபிரி
யுடையவராகவும நானகுபிரிவையுடையவராகவும கணககிடபபட
ரணபபடுகிறுா. அரசரே! பஞசபூதஙகளுடைய குணஙகளை
வுதிககிரமிததஜீவனும ஐநது இநதிரியஙகளையும ஏவுகினறபிரஸி
ரனமனமும ஹரியே ஸ்ரீமானுனஅவா உலகஙகளுககிருபபிட
வா உலகஙகளின ஸருஷடியைசசெயபவா; அகாததாவும க
ரவும காரியமும காரணமுமாயிருபபவா வேநதரே! விகார
வரான அநதபபுருஷா எபபடி விருமபுகிறுரோ அபபடி விளையா
றா ஓ! ராஜஸரேஷடரே! மனுவசமிலலாதவாகளால அறியரு
த இநத ஏகாநதிதாமமானது எனனுல குருவின அருளால உ
நதுச சொலலபபடடது அரசரே! ஏகாநதிகளான புருஷாகள அ

ளகிடைபபது அரிது ஓ ! குருநநதனரே ! ஹிமஸைசெயயாத
களும ஆதமஜஞானமுடையவாகளும எலலாபபிராணிகளுடைய
மையிலும பறறுளளவாகளுமான ஏகாநதிகளால உலகமானது
ாபிககபபடுமானல (அபபொழுது) பயனிலவிருபபததோடு செய
பபடட காமஙகள இலலாத கிருதயுகபராபதியானது உணடாகும
! அரசரே ! இவவிதம பகவானும எனககுககுருவும தாமஙகளை
னாநதவரும வேதியாகளில சிறநதவருமான அநதவயாஸமுனிவா
னிவாகளுடையஸனனிதியில கிருஷணனுமபீஷமரும கேடடுக
ாணடிருககுமபோது தாமராஜருககுச சொனனா மனனரே
வருககும முனகாலததில மிகவுமபெரியதவமுடையவரானநாரத
வரும பாபாமமமும வெணணிறமுளளவரும சநதிரனுககு நிக
னகாநதியுடையவருமான அசசுதரைபபறறிச சொனனா நாராய
ரைப பாகதியாயுடையவாகளான ஏகாநதிகள எநதவிடததில
ருகினறாாகளோ அதுவே முகதாகளுககுரியதும பாமும [1]கேவல
ாயிருககிறஸதானமாகும" எனறுசொனனா ஜனமேஜயா
இவவிதம பலவிதமாயும அறிஞாகளால அனுஷடிககபபடடதாய
நககிறதாமததை மறறவேதியாகள பலவிதமானவிரதஙகளிலிருநது
ா செயவதிலலை ?" எனறுகேடக, வைசமபாயனா, "ஓ ! பார
லததரசரே ! தேகததிலகடடுணடஜீவாகளில ஸாதவிகி, ராஜஸி
மஸிஎனறு மூனறுபிரகிருதிகள ஸருஷடிககபபடடன குரு
லததைவகிககினறஅரசரே! ஜீவாகளிலசிரேஷடனன ஸதவகுணமு
டயபுருஷன மோககூததிறகு நிசசயிககபபடடவனுவான [2]அவன
வவுலகததிலும மோககூததிலும புருஷரும பிரமமவிததுககளில
நதவருமான நாராயணனைப பாமாக அறிகிறன அதனல அவன
தவிகனுகக கருதபபடடான நாராயணனைப பாகதியாகவுடைய
ாநதபகதனுனவன எபபொழுதும புருஷோததமனைச சிநதிததுக
ாணடு இஷடததையுமடைகிறன. புததிமானகளும மோககூத
தோடுகூடினவாகளும ஆசையறறவாகளுமான சிலயதிகளுடைய
ாககேஷமஙகளை ஹரியானவா வகிககினறா பிறககினறவனை
தபுருஷனை மதுஸூதனா பாாககினறரோ அவன ஸாதவிகனுக
ரியததககவன அவன மோககூததிறகு நிசசயிககபபடடவனு
ன ஏகாநதிகளாலஅனுஷடிககபபடட தாமமானது ஸாஙகியயோ

1 இரணடறறது

2 'அவன இவவுலகததிலும நாராயணனைப பிரமமவிததுககளிலசிறந
ஷராகவும மோககூததிலபாமாகவும அறிகிறன' எனறும கொளளலாம

ஙகளுககொபபானது ஆகையால அவாகள நாராயணருபமா
மோக்ஷததில பாகதியை அடைகினறாாகள நாராயணாாலபாாக
படடபுருஷன ஆதமஞானியாவான அாசமே ! இவவிதம தனனி
டததால ஆதமஞானியாகான ராஜஸி, தாமஸி, எனகிறபிரகிருதி
ஒனறோடொனறு கலநதவைகளாகக கருதபபடடன அாசமே!
புருவமாகபபிறநது பிரகிருததிதாமஙகளுடன கூடினவனுயிருக
புருஷனையோ ஹரியானவா பாாககிறதிலலை பிறபபவனுன இவனை
ஙகளுககுபபிதாமஹாானபாமமாவானவா பாாககிறாா அவனுக
ஜஸினுலும தமஸினுலும மனமானது வியாபிககபபடடிருககிற
! அாசாகளிலசிறநதவமே ! தேவாகளும முனிவாகளும ஸதவ
இருபபவாகளாயினும ஸூக்ஷமமானஸதவமிலலாதவாகளாயிரு
றாாகள அதனுல [1]வைகாரிகாகளாககககருதபபடடாாகள " என
சொனனா

ஜனமேஜயா, " வைகாரிகனுனபுருஷன எபபடி புருஷோ
மரைஅடைவான [2] எலலாவறறையும பாாததபடி சொலலும பிரகி
தியையும கிரமமாகசசொலலும " எனறு வினவ வைசமபாய
' மிகவும ஸூக்ஷமனும தததவஙகளோடுகூடினவனும (அகாரஉ
மகாரமெனகிற) மூனறுஅக்ஷாஙகளோடுகூடினவனும கிரியையற
னும இருபததைநதாமவனுமானபுருஷனைப [2]புருஷன அடைவா
இவவிதம ஸாஙகியமும யோகமும வேதததினஉபநிஷததும பா
ாதாமும ஒனருகவும இவைகள ஒனறுககொனறுஸாதனமாக
சொலலபபடுகினறன ஏகாநதிகளுடையஇநதததாமமானது ப
ம நாராயணரை விஷயமாகவுடையஸவருபமுளளது அாசமே ! ஸ
கிாததிலிருநதும பெருகியஜலபபிரவாகஙகள திருமபவும அதை
அடைகினறதுபோலவே இநதஞானஙகளாகிய பெரியஜலபபிரவா
கள திருமபவும நாராயணரையே அடைகினறன ஓ! யதுககளுக
பநதுவாயுளளவமே! உமககு ஸாதவதமெனகிற இநதததாமமான
சொலலபபடடது ஓ ! பாாதமே ! சகதியிருநதால நீா முறைப
இதைச செயயும இவவிதம மஹாபாககியவானுன அநதநாரதா
னுடைய குருவுககு [3]ஶவேதாகளுககும யதிகளுககுமுரிய
வறற ஏகாநதகதியைச சொனனா வயாஸரும பிரீதியுடன புததி

[1] ஆஙகாரிகஸருஷடியிலுளளவாகள

[2] பிரகிருதியிலிருநது விடுபடடஜீவாதமா

[3] ' கிருகஸதாகளுககும ' எனபது பழையவுரை, ' வெளளைவள
முடையவா ' எனபது

னதாமபுததிரருககுச சொனனா குருவினிடமிருநதுபாவினதான
படிபபடட இநததகாமமே எனனால உமககுச சொலலபபடடது
' அரசாகளிலசிறநதவரே ! இவவிதம இநததகாமமானது அனுஷ
்கமுடியாததாயிருககிறது உமமைபபோலவே மறறவாகளும்
ாகததையடைநது அனுஷடிககவிலலை ஓ ! அரசரே ! கிருஷ
ரே உலகஙகளைசசிருஷடிககிறவரும மோஹிககசசெயகிறவரும
மஹாரததைசசெயகிறவரும காரணருமாயிருககிறாா " எனறு
ானனா

முநநூறறைமபததோனபதாவது அதயாயம்

மோக்ஷதாமம் (தொடர்ச்சி.)

(வ்யாஸர் விஷ்ணுவுக்குப்புத்ராரானவரலாறு)

ஜனமேஜயா, " ஓ ! பிரமமரிஷியே ! உலகஙகளில ஸாஙகியம
ாகம, பாஞசாாதாம, வேதததினஆரணயகமஎனகிற இநதசசாஸ
ஙகள வழஙகுகினறன ஓ ! முனிவரே ! இவைகள ஒனறைபபறறிய
யா ? பலவறறைபபறறியவையா ? எனனாலகேடகபபடட நீா
ாலும கிரமமாக இவைகளினவரலாறறையும சொலலும விகா
தை அடைநதவனானபுருஷன புருஷோததமமானபரமாதமாவை
படி அடைவான ?" [1]எனறுகேடடாா வைசமபாயனா, " அதிக
கஅறிநதவரும சிறநதவரும மிகவுமஉதாரரும நலலமனமுளள
ம ஸதயவதியானவள பாராசாரிடமிருநதும தவீபததினமததியில
றபுததிரரும அஜஞானமாகிறஇருளை நாசஞசெயகிறவருமான
தவயாஸமுனிவருககு நமஸகாரம பிதாமஹருககுமூநதினநாரா
ாமுதறகொணடு ஆறுமவரும மஹரிஷிகளுரியஸமபததோடகூடி
வரும நாராயணருடையஅமசததாலுணடானவரும ஒரேபுததிர
தவைபாயனரும வேதஙகளுககுபபெரியநிதியமாகசசொலலப
கிறவரும [2]மஹாதமாவும ஜனனமறறவரும அனுதியுமான அநத
ாஸை ஆதிகாலஙகளில பெரியஐஸவரியமுடையவரும உதார
னதேஜஸுளளவருமானநாராயணா புததிரராக ஸருஷடிததாா "
ாறுசொனனா

---

[1] அதிகபாடமான அரைஸலோகம விடபபடடது
[2] ஒருசொல விடபபடடது

ஜனமேஜயா, "ஓ! பிராமமணஸரேஷ்டரே! முனபு நீ
வஸிஷடருடையபுததிரா சகதி சகதியினபுததிரா பாாசாா ட
சரினபுததிரா கிருஷணதவைபாயனமுனிவா' என்று உறபத்
சொனனீா நீாதாமே திருமபவும இவரை நாராயணருடைய
திராகச சொலலுகிறீா அளவறறதேஜஸையுடைய வயாஸரு
பமுநதினஜனமமானது எபபடிபபடடது? ஓ! உததமமான
தியையுடையவரே! நாராயணரிடமிருநதுணடான ஜனமதை
சொலலும' எனறுகேடக, வைசமபாயனா சொலலலானா "
அரசரே! வேததகதின அாததததையுணாநதவரும தாமததிலசி
கவரும தவததிறகிருபபிடமும எனககுககுருவும ஞானநி
நும இமயமலையினதாழவரையிலிருபபவரும பாாதமெனகிறச
திாததைசசெயதுவிடடுத தவததால ஸாமததையடைநதவரும
திசாலியுமானவயாஸருககு அபபொழுது ஸுமநது, ஜைமி
மிகவுமபலமானவிரதமுடையபைலா, நாலாவதுசிஷயனனான, வ
ஸபுததிராானசுகா ஆகியநாமகள ஜாகாததையுடன சுமரூஷை
துகொணடிருநதோம ஸாஙகமானவேதஙகளையும பாாததின
ததஙகளையும முழுதும ஆவிருததிசெயகினறவாானவயாஸமுனி
இமயமலையினதாழவரையில உததமாகளான இநதஙநதுசிஷய
ளாலே சூழபபடடுப பூதஙகளால சூழபபடடாஸவராபோல விள
றா ஒருமனமுடையவரும அடககமுடையவருமான அவரை நாங
அடுதது உபாஸிததோம பிறகு ஒருகதையினமததியில வேதி
களிறசிறநதவாானஅவரை நாஙகள வேதாாததஙகளையுமபாாதத
அாததஙகளையும அபபடிபபோலவே நாராயணரிடமிருநதுண
ஜனமததையும கேடடோம ததவததையுணாநதஅவா மு
வேதஙகளின அாததஙகளையும பாாததின அாததஙகளையும சொ
விடடு நாராயணரிடமிருநதும உணடானஇநதஜனமததையும செ
லுவதறகு ஆரமபிததாா வயாஸா, 'ஓ! வேதியாகளே! ஆதிகா
திலுணடானதும உததமமும ரிஷியைபபறறியதும எனனுலதவ
லறியபபடடதுமான இநதசசிறநதசரிததிாததைக கேளுஙகள ஏ
வதுபாமமாவினகாலததில பிராஜைகளுடையஸருஷடியானது உ
டானபொழுது மகாயோகியும சுபாசுபஙகளறறவரும அளவ
காநதியுடையவருமான நாராயணாானவா முதலில நாபியிலி
தும பிரமமாவைப படைததாா பிறகு பிரமமா ஆவிாபப
தாா அபபொழுது அநதப பிரமமாவைநோககி நாராயணா, '
பிரமமாவே! பிராஜைகளினஸருஷடியைசசெயகிறவரும பிரபுவும

எனனுடையநாபியிலிருநது உணடானீா பணடிதபாமாாகளு
னகூடின பலவிதமானபிரஜைகளை நீா ஸருஷடியும' எனறு
ானனா இவவிதம சொலலபபடடவரான அநதபபிரமமா பி
நததியிலலாதவரும கவலையால மனததிலவியாகுலததைஅடைநத
நமாகி வாஙகளையளிபபவரும தேவரும ஈஸவாருமான ஹரியை
ஙகி, 'ஓ! தேவாகளுககெலலாமதலைவரே! பிரஜைகளைஸருஷடிப
றகு எனககுச சகதிஏது? உமககு நமஸகாரம ஓ! தேவரே! நான
ஜைஞயிலலாதவன மேலே எது செயயவேணடியதோ அதைச
யயும' எனறு சொனனா இவவிதமசொலலபபடடவரும தேவ
நககீசரும புததிமானகளில சிறநதவருமான அநதபபகவான
டனே மறைநதவராகிப பிறகு புததியை நினைததாா உடனே புதத
னவள ஸவருபததோடு பிரபுவான ஹரியினபககததில நினறுள
பபொழுது தாம யோகமறறவராயிருககிற ஹரியானவா இநத
நதியை யோகததோடு சோபிததாா அநதபபுததியானவள ஐஸ
யயோகததோடிருபபவளும நடையுளளவளுமாயிருககையில பி
யும விகாரமறறவருமான அநததேவா அவளைநோககி, 'உலகத
னபடைபபாகிறகாாியஸிததியினபொருடடுப பிரமமாவினிடம பி
சிககககடவாய' எனனுமவசனததைசசொனனா உடனே ஈஸவ
ல கடடளையிடபபடட அநதபபுததியானவள சீககிரமாக அவரிடப
னறுள பிறகு அநதஹரியானவா புததியோடுகூடினஅநதபபிரம
வை மீணடும பாாததாா திருமபவும, 'பலவிதமானஇநதபபி
ஜகளை ஸருஷடியும' எனறு ஒருவாாததை சொனனா அநதபபி
ா, 'அபபடியே ஆகடடும' எனறுசொலலிவிடடு ஹரியினுடைய
ஜைஞயைச சிரததால வகிததாா பகவானன அநதநாராயணா இவவி
சொலலிவிடடு அநதவிடததிலேயே மறைநதாா பிறகு ஒரு
கூாததகாலததில தேவனெனறுபெயருடைய [1]ஆகிருதியானது
வயைடைநதது அநதஆகிருதியை அடைநது அதனுடன [2]ஒன
பிருககுநதனமையை அடைநதவராளா அபபொழுது உடனே
வருககுததிருமபவும வேறுபுததியானது உணடாயிறறு 'மேலான
ானததிலிருககிறபிரமமாவினுலே தைதயாகள, தானவாகள, க
நவாகள, ராக்ஷதாகளஇவாகளுடையஸஙகஙகளால நிரமபியிருக
இநத எலலாபபிரஜைகளும ஸருஷடிககபபடடன இநதபபூமி

[1] வேறுபாடம

[2] 'தேவசரீரததில ஆதமபாவததையடைநதாா, அஹஙகாரியாளா
ாறுகருதது

ானவள பாரததால்வியாபிக்கபபட்டு இரககபபடததககவளாஞ
ாரில பலசாலிகளான அநேகமதைதயாகளும தானவாகளும ரா
தாகளுமுணடாவாாகள , தவததைசசெயது உததமமானவாஙக
புமடைவாாகள வாதானததால கொழுததவாகளான அவாகள
ாரும அவசியம தேவஸஙகஙகளையும தவததையேதனமாகவுடை
முனிவாகளையும பீடிபபாாகள அபபொழுது நான இநதபபாரத
இறககுதலானது நியாயமாகும பிறகு பூமியில கிரமமாக அநேக
ாாஙகளாலே துஷ்டாகளுடைய நிககிரகததினுலும ஸாதுகக
டைய அநுககிரகததினுலும இரஙகததககவளும ஸதயமானவளும
இநதபபூமியானவள நிலைததிருபபாள பாதாளததிலிருககிற ஸா
நபனுனனனுலே இவள தரிககபபடுகிருளனலாே? எனனுல த
பபடடுச சராசரமானஎலலாஜகததையும தரிககிருள ஆகைய
அவதாரததைஅடைநது பூமியினுடைய ரகூஷணததைச செயவே
ானறு இவவிதமஆலோசிததுப பகவானுனஅநதமதாஸ ஹிதனா
ாரததின உறபததியினபொருடடு வாாஹரூபம, நாஸிமமரூப
ாமனரூபம, அபபடிபபோலவே மனுஷயரூபம ஆகிய அநேகரூ
ளை, 'இவைகளாலே நான தேவசததுருககளானதுஷடாகளைககெ
வேணடும' எனறு ஸடிருககதாா பிறகு ஜகததைதஸருஷடிதத
ான திருமப, 'போ:' எனகிறசொலலால எதிரொலியுணடா
செயதுகொணடு [1]ஸரஸவதியை உசசரிததாா அபபொழுது ஸ
திியின ஸாரமானவரும பிரபுவினுடைய வாககிலுணடானவ
சனறதுமநிகழுகினறதுமவருவதுமானவறறை அறிகிறவரும உ
மையுரைககிறவரும பலமானவிரதமுடையவருமான அபாநதர
ஸனகிறபுததிரா உணடாஞா தேவாகளுககு ஆதியும விகாரம
ருமானபகவான தலையாலவணஙகினஅவரைநோககி, 'புததிச
ளிலசிறநதவனே ! நீ வேதததின சரிததிரததில [2]சுருதியைசசெ
வணடும முனிவ ! ஆகையால கடடளைபபடி எனனுடைய இ
ாாததையைசசெய' எனறுசொனஞா அபபொழுது அவாாலே ஸ
மபுவமனவநதாததில வேதஙகள பிரிககபபடடன. அபபொழு
கவாஞனஹரி இவருடையஅநதசசெயகையினுல ஸநதோஷிதத
பிறகுஅவரைநோககி,) 'ஓ ! புததிரா ! பிராமமண ! வேறுமனவநத
ளிலும நீநனறுககசசெயததவததினுலும யமததினுலும நியமததி
லும இவவிதமே உலகஙகளுககுபரவாததகனும சலிககாதவனும
பொழுதும (மறறவாகளால) அவமதிககமுடியாதவனுமாவாய ப

[1] வாககை [2] வேதசசுருககம

ம கலியுகமானதுவரும்போது பரதகுலத்திலுண்டானவர்களு
றாதமர்களும் பாருலகில்பிரசித்திபெற்றவர்களுமான கௌரவா
ானகிறஅரசர்கள் உண்டாவார்கள் ஓ! பிராம்மணர்களில்சிறந்
ேன! உன்னிடமிருந்துண்டான அவர்களுடையகுலத்தில் உன்னே
பிர (மற்றவர்களுக்கு) ஒருவரையொருவர்கொல்லுதற்காகக் கலகம
துநேரிடும் அப்பொழுதும் தவத்துடன்கூடினநீ வேதங்களை அ
பிதமாகப் பிரிக்கப்போகிறாய் கறுப்பானகலியுகம் வந்தபொழுத
பத்தநிறமுடையவனுவாய் தவத்துடன் நானுவிதமானதர்மங்களை
்யகிறவனும் ஞானத்தைஉண்டுபண்ணுகிறவனுமாவாய் (ஆனாலுய
கத்திலிருந்தும் விடுபடமாட்டாய் உன்னுடையபுத்திரனே மஹே
வருடையஅனுக்ரகத்தால் ஆசைநீங்கிப் பரமாத்மாவாவான் இந்
ாத்தை மாறாது பிதாமஹருடையமானஸபுத்திரனென்று பிரா
ணர்களால் சொல்லப்படுகிறவரும் உத்தமமான புத்தியுள்ளவரு
ந்தவரும் தவத்திற்குஇருப்பிடமானவரும் ஸூர்யனுக்குமேலா
ந்தியுள்ளவருமான வஸிஷ்டருடையகுலத்தில் அவரைக்காட
மமேலானமகிமையுள்ள பராசரரெனகிறமஹரிஷி உண்டாவா
வதங்களுக்குநிதியும் மிகவும்சிறந்தவரும் பெரியதவமுடையவரு
வத்திற்கிருப்பிடமுமான அவர் உனக்குப் பிதாவாவார் அந்தமுன
ரிடமிருந்தும் நீ பித்ருகன்னிகையிடம் கானீனபுத்திரனுக்கக் கா
நதில பிறப்பாய் சென்றதும் நிகழ்கின்றதும் வருவதுமான ஞான
ருடையகதியை அறிவாய் முன்னேசென்றவையும் என்னுல் செ
பபட்டவையுமான ஆயிரம்யுகங்களின் மாறுதல்களைத் தவத்தினு
பார்ப்பாய் திரும்பவும் வரப்போகிற அநேகமாயிரம்யுகங்களுடை
றுதல்களையும் பார்ப்பாய் ஓ! முனிவனே! என்னுடையஸம
த்தினலே ஆதியந்தமற்றவனும் சக்ரத்தைக் கையில்தரிப்பவனு
னஎன்னையும் உலகத்தில் பார்ப்பாய் இந்தவார்த்தை மாறாத
சாலமானபுத்தியையுடையவனே! உனக்கு நிகரற்றகீர்த்தியுமுண
ருகும் சனியினசகோதரனும் மகானுமான ஸூர்யபுத்திரன் ம
கப் பிறப்பான் புத்திரனே! என்னுடையஅருளால் அந்தமன்வ
த்திலும் நீயே மனுமுதலானவர்களுடையசங்கத்திற்கு முந்தி
னுவாய் ஸந்தேகமில்லை உலகத்திலிருப்பதெல்லாம் என்னுடை
ாயம் (என்னைத்தவிர) மற்றவன் (ஒன்றைச்செய்வதற்கு) மற்றொ
னை அபேக்ஷிக்கிறான் நான் இஷ்டப்படிசெய்கிறேன்' என்றார் ஈப
ானநாராயணர் ஸரஸ்வதியினிடமுண்டான அபாந்தரதமரெ
மரிஷியைநோக்கி இவ்விதமானவார்த்தையைச் சொல்லிவிட்டு

பிறகு, 'காயத்ரீதை ஸாதி' என்றும் சொன்னார். அப்படிப்பட
ான தேவரானவிஷ்ணுவின் அனுகாகத்தால் அவரிடமிருந்து அட
ாதமனென்கிற பெயருடையவனாகப் பிறந்தேன் மீண்டும் ஹ
னுடையஆஜ்ஞையினாலே பிரஸித்தனும் வஸிஷ்டவம்சத்தின் பு
ரனுமாகப் பிறந்தேன் நான் நாராயணருடையஅருளால் ந
யணருடைய அம்சத்தாலுண்டான என்னுடைய இந்தமுன்ஜன
தைச் சொன்னேன் ஓ! புத்திமான்களில்சிறந்தவர்களே! என்
முன்காலத்தில் சிறந்தஸமாதியினாலே மிகவும்பெரிதும் மிகவும
மையுமான தவமானது செய்யப்பட்டது. ஓ! புத்திரர்களே! நீங
கேட்டவைகளான இந்தமுன்ஜன்மம் வருமஜன்மமஎல்லாவற்றை
பக்தர்களான உங்களுக்கு ஸ்நேகத்தால் சொன்னேன்' என்றுசெ
ார் ஓ! அரசரே! நீர்கேட்டபடி எங்களகுருவும் கிலேசமில்ல
மனத்தையுடையவருமான வ்யாஸமுனிவருடைய இந்தமுன்ஜ
மானது சொல்லப்பட்டது பின்னும் கேளும். ராஜரிஷியே! ஸ
ஙயம், யோகம், பாஞ்சராத்திரம், வேதம், பாசுபதமென்கிறஇந
சாஸ்திரங்களை வெவ்வேறுமதங்களாகவே அறியக்கடவீர். பரமரி
பானஅந்தக்கபிலர் ஸாங்கியத்தைச்சொன்னவராகச் சொல்லப்ப
ார் யோகத்தைஅறிந்தவர் ஹிரண்யகர்ப்பர் அதற்குமுன்னறி
வன் ஒருவனுமில்லை அந்தஅபாந்தரதமரே வேதத்திற்கு ஆசா
ராகச் சொல்லப்படுகிறார் இவ்வுலகில் அந்தமுனிவரைச் சிலர் ப
சீனகர்ப்பராகச் சொல்லுகிறார்கள் உமைக்குப்பதியும் பூதங்க
குப்பதியும் ஸ்ரீகண்டரும் பிரமமாவுக்குப்புத்திரரும் நிலையுள்ள
முடையவருமானசங்கரர் இந்தப்பாசுபதமென்கிற சாஸ்திரத்தை
சொன்னார். பாஞ்சராத்ரமுழுமையும் பகவானனநாராயணர் தா
சொன்னார் ஓ! அரசர்களில்சிறந்தவரே! இந்தஎல்லாச்சாஸ்தி
களிலும் வேதத்தையனுஸரித்தும் அனுபவத்தையனுஸரித்தும
புவானநாராயணரே தாத்பரியமானஆத்தமாகக் காணப்படுகி
ஓ! அரசரே! தமோகுணமமேலிட்டவர்கள் இவரை இவ்விதம
அறிகிறதில்லை அவரைத்தவிர மற்றொருவனும் இல்லை' என
சொல்லுகிற புத்திமான்களானவர்கள் ஸர்வஜ்ஞரான அந்தநாராய
ரையே சாஸ்திரங்களைச்செய்தவராகவும் சாஸ்திரங்களுடையதாத
பத்திற்குவிஷயமாகவும் சொல்லுகிறார்கள் ஸந்தேகமில்லாதவ
ரிடத்திலும் ஹரியானவர் எப்பொழுதும் வஸிக்கிறார். தர்க்கத்தி
பலத்தினாலே ஸந்தேகமுடையவர்களிடம் மாதவர் வஸிக்கிறதில்
ஓ! அரசரே! பாஞ்சராத்திரத்தை அறிந்தவர்களும் கிரமப்படி

ளவாகளும ஏகாநதபாவனையை அடைநதவாகளுமானவாகள
ியை அடைகிறாாகள ஓ ! அரசரே ! ஸாஙகியமுமயோகமுமாகிய
ணடும ஸநாதநமானவை எலலாவேதஙகளும ஸநாதனமானவை.
வகளெலலாவறறாலும எலலாமுனிவாகளாலும நாராயணரே
றதியான இநதஎலலாஜகததாகவும சொலலபபடடாா வேதத
சொலலபபடடு எலலாஉலகஙகளிலுமநடககிற சுபாசுபமானஎல
காமாககளும ஸவாககததிலும அநதாிக்ஷததிலும பூமியிலும
ஙகளிலுமுளளனவும ாிஷியான அவாிடமிருநது உணடாயின
னறு அறியவேணடும" எனறுசொனனாா

முநநூறறறுபதாவது அதயாயம

மோக்ஷதாமம் (தொடர்ச்சி.)

(பரமாத்மாவின்மகிமையைபபற்றி ப்ரம்மாவுக்கும்
சிவனுக்கும்நடந்த ஸம்பாஷணே.)

ஜனமேஜயா, "ஓ ! பிராமமணரே ! புருஷாகள அநேகாகளா
லலது ஒருவனேதானா ? இவவுலகில எவன மரேஷடனனபுரு
ன ? இககதில யாா காரணமாகச சொலலபபடுகிறாா ?" எனறு
டக, வைசமபாயனா சொலலலானாா. "ஓ ! குருவமசததைவகி
றவரே ! உலகததில ஸாஙகியாகள யோகிகளஇவாகளுடைய
ாரததில புருஷாகள அநேகாகள புருஷனொருவனாக இவாகள
பிபிராயபபடுகிறதிலலை எலலாபபுருஷாகளுககும காரணமானத
னறாகச சொலலபபடுகிறது குணஙகளால சிறநதவனும எலல
யிருபபவனுமான அநதபபுருஷனை ஆதமாவையறிநதவரும தவ
டனகூடினவரும அடஙகினவரும (எலலாராலும) நமஸகாிகக
கவரும பரமாிஷியும குருவுமான வயாஸரைவணஙகி விாிவாக
ாலலுகிறேன ஓ ! அரசரே ! அவசியமபயனுளளதும ஸதயமு
க எலலாவேதஙகளிலும பிரஸிததமானஇநதப [1]புருஷஸூகதம
து முனிசிகாமணியான வயாஸாிேல சிநதிககபபடடது ஓ
ரதரே ! கபிலாமுதலானமுனிவாகளாலே ஆதமவிசாரததை ஆ
கதுப பொதுவாகவும விசேஷமாகவும சாஸதிரஙகள சொலலபபட
ன வயாஸாா ஙவா சுருககமாக ஒரேபுருஷனெனபதைச சொ
ா அளவறறதேஜஸுளள அவருடைய அனுககதால அ

[1] புருஷனனபரமனைச சொலலுகிறவசனம

ான உமககுச செவவையாகச சொலலுகிறேன. ஓ! அரச
இநதவிஷயததிலும பிரமமாவுடன ருததிருககுணடான ஸமவ
ருபமான பழையஇநதச சரிததிரததைச சொலலுகிறாரகள அ
ரே! பாறகடலின நடுவில ஸவாணததிறகு நிகரான காநதியுை
வைஜயநதமெனறு பெயரபெறற சிறநததான ஒருமலை இருககிற
அரசரே! வைஜயநதமெனனும அவவிடததில பிரமமதேவர ஒருவ
ஆதமாவின கதியை விசாரிததுககொணடு பரமமலோகததிலு
கிருககததைவிடடு நிததியம வஸிககிறார புததிமானன அநத ந
முகர அவவிடததிலிருககுமபொழுது ஒரு காலததில (அவருடை
நெறறியிலுணடான புததிரரும மஹாயோகியும மூனறு கண
டையவரும பிரபுவுமான சஙகரர தறசெயலாக ஆகாயமாககத
வநதார, பிறகுஆகாயததிலிருநதும மலையினகொடுமுடியில சீககிர
இறஙகி எதிரிலவநது சநதோஷததுடன பாதஙகளிலநமஸகரித
அபபொழுது பாதஙகளில பணிநதஅவரைபபாரததுப பிரபு
தனிததிருபபவருமான பிரமமாவானவர இடககையினால தூ
னர நீணடகாலததினபினவநத அநதபபுததிரரைநோககிப ப
னனவர, 'ஓ! நீணடபுஜஙகளையுடையவரே! உமககுநலவர
பாககியததால எனனுடைய ஸமீபம வநதீர ஓ! புததிர
உமமுடைய அததியயனததிறகும தவததிறகும எபபொழு
க்ஷேமமா? நீர எபபொழுதும கடுமையானதவமுடையவராத
உமமைத திருமபவும கேடகிறேன' எனறுசொனனார ருத
'ஓ! பகவானே! உமமுடைய அனுகரகததால எனனுடைய க
ததியயனததிறகும தவததிறகும எலலாஜகததிறகும க்ஷே
மே குறைவேயிலலை ஓ! பகவானே! எனனால நீர பரமமலோ
திலுளளகிருககததில வெகுகாலததிறகுமுன பாரககபபடடீர அ
யால நான உமமுடையபாதததால அடையபபடட இநதமலை
அடைநதேன தவிரவும நீர ஏகாநதமாயவஸிபபதால என
(கேடக) குதூஹலமுணடாகிறது. ஓ! பிதாமஹரே! இது அ
மானகாரணமாயிராதனறோ? சிறநததும பசிதாகமறறதும தே
ளாலும அஸுரரகளாலும வஸிககபபடடதும அளவறறஒளியுை
முனிவரகளாலும கநதருவரகளாலும அபஸரஸுகளாலுமஎபபொ
தும நனகுவஸிககபபடடதுமான அநதககிருககததைவிடடுவிடடு
தசசிறநததானபருவததைத தனியே ஏனஅடைநதீர?' எனறு
டார பிரமமா, 'வைஜயநதமெனகிற இநதச்சிறநதமலையில ந
எபபொழுதும வசிககிறேன இதில ஒருமுகமானமனததால வி

ஷரைத தியானிககிறேன' எனறுசொனனா ருதரா, 'ஓ! மாவே! ஸவயமபுவானஉமமாலே அனேகமபுருஷாகள ஸருஷ கபபடடாாகள. ஓ! பிரமமாவே! மறறவாகளும ஸருஷ்டிககப கிறாகள அநதவிராடபுருஷரோ (அநேகாகளில) ஒருவா ஓ! மமாவே! உமமாலதியானிககபபடுகிற ஒருவரான அநதபபுரு ாததமா யாா? எனனுடையஇநதஸநதேகததை விலககும எனக பெரியகுதூஹலம உணடாயிருககிறது' எனறுகேடடாா பிரம

'புதரரே! நீரசொலலிய அநதபபுருஷாகள அநேகாகள. விதமானஇது பிரதயக்ஷததினாலே அறியபபடடவிஷயம இவ ம பாாககவேகூடாது ஒருவரான விராடபுருஷருடையஆதாரத ச சொலலுவேன அவா அநேகமபுருஷாகளுககு ஓரேகாரண ச சொலலபபடுகிறா (அவரைஅறிநதவாகள) [1]விராடும [2]ருதராதமாவும [3]காரணரும [4]நிாககுணரும எபபொழுதுமிருக வருமான அநதபபுருஷரை நிாககுணராகி அடைகினறாகள.

மூனநூறறறுபததோராவது அதயாயம

மோக்ஷதாமம (தொடர்ச்சி.)

(பரமாத்மாவினமகிமையைப்பற்றி ப்ரம்மாவுக்தும் சிவனுக்தும்நடந்த ஸம்பாஷணைத்தொடர்ச்சி)

ஓ! புததிரரே! கேளும இநதபபுருஷா சாஸவதரும அழி றவரும குறைவறறவரும அறியமுடியாதவரும எலலாவறறையுட நடநதவருமாகச சொலலபபடுகிறா ஓ! சிரேஷடரே! அவா ஙகளோடுகூடினஉமமாலும எனனாலும மறறவாகளாலும பாாக டியாதவா எலலாமாயிருககிறஅவா நிாககுணாகளால ஞானததி லே பாாககததககவராக நினைககபபடுகிறா அவா சரீரமிலலாதவ எலலாசசரீரஙகளிலும வசிககிறா அவா சரீரஙகளிலவசிககிற யிருநதாலும காமஙகளால ஸமபநதிககபபடுகிறதிலலை அவா ககும உமககும தேஹாபிமானிகளானமறறவாகளுககும அநதா தி எலலாருககும அவா ஸாக்ஷியானவா, ஒருவனாலும ஓரிடததி அறியமுடியாதவா எலலாசசிரஙகளையுமுடையவரும எலலாப ஙகளையுமுடையவரும எலலாபபாதஙகளையும கணகளையும நாஸி

[1] அநிருததன [2] பிரதயுமனன [3] ஸஙகாஷணன [4] வாஸுதேவன

கைகளையுமுடையவருமாயிருக்கிறார். அவர் ஒருவராகிச் சரீரங்க
ஸங்கத்துடன் யதேச்சையாக ஸஞ்சரிக்கிறார். சரீரங்களும் சுபா
மான அவற்றினவாஸனையும் க்ஷேத்திரங்கள் அவைகளை யோ
தையேஉருவமாகக்கொண்டஅவர் அறிகின்றார் அதனால்
க்ஷேத்திரஜ்ஞரென்று சொல்லப்படுகிறார் பிராணிகளுள் ஒன்று
அவருடையவரவும் போக்கும் அறியமுடியா ஸாங்கியமாக்கத்
லும் யோகத்தினாலும் கிரமப்படி அவருடையகதியை நானும் ஆ
சிக்கின்றேன் (ஒருவருக்கும்) எட்டாத மிகவும்மேலான அ
டையகதியைநான் அறியவில்லை அனாதியானபுருஷரையும்
ஒருவராயிருக்குந்தன்மையையும் அவருடையபெருந்தன்மை
அறிந்தபடி சொல்லுகிறேன் அவர் ஒரேபுருஷராக நினைக்கப
டிருக்கிறார் ஸநாதனரானஅவர் ஒருவர்தாம் மஹாபுருஷரென
பெயரை வஹிக்கிறார். உலகத்தில் ஒரேஅக்னியானது அநேகவி
கப் பிரகாசிக்கிறது ஒரேஸூரியன் பிரகாசத்திற்கு ஒரேகாரண
யிருக்கிறான் ஒரேவாயு அநேகவிதமாக வீசுகிறது ஒரேஸமு
ரம் ஜலங்களுக்கெல்லாம் காரணமாயிருக்கிறது அதுபோல நிர்க
ரானஒரேபுருஷர் எல்லாரூபமுமாயிருக்கிறார் நிர்க்குணரானஅ
புருஷரை முக்தர்கள் அடைகின்றார்கள் குணமயமானஎல்லாவ
யுந்தள்ளிவிட்டுச் சுபாசுபமானகாமத்தையுந்தள்ளிவிட்டு ஸத்ய
யும் மித்தையையும் தள்ளிவிட்டவன் இவ்விதம் நிர்க்குணனாகி
சிந்திக்கமுடியாதவரும் [1]சேதனர்களில் ஸூக்ஷ்மமான அநிருத்
முதலியநான்காயிருப்பவருமான அவரை அறிந்து எவன் மிகவும்
தனாகி ஸஞ்சரிக்கிறானோ அவன் மங்களரூபமானபுருஷனை அ
வான சில [2]பண்டிதர்கள் பரமாத்மாவை ஒருவனாகச் சொல்லுகி
கள் ஆத்மாவைவிசாரிக்கின்ற [3]மற்றவர்களும் அப்படியே பிரத்ய
த்மாவை ஒரேஆத்மாவானபரமாத்மாவாகச் சொல்லுகின்றார்.
அவைகளில் பரமாத்மாவானவன் நித்யனும் நிர்க்குணனுமாகக்
தப்படுகிறான் அவனே நாராயணனாக அறியத்தக்கவன் அ
ஸர்வாத்மாவானபுருஷன் அவன் ஜலத்தினால் தாமரையிலை ப
படாததுபோல வினைப்பயன்களால் பற்றப்படுகிறதில்லை [4]க
தையேஉருவமாகக்கொண்டமற்றவன் பந்தமோக்ஷங்களோடு
கிறான் அவன் [5]பதினேழுடன்கூடியஸங்காதத்தோடும் கூடுகி

---

[1] 'பரவஸூக்ஷ்மம்' என்பது மூலம் [2] யோகிகள்
[3] ஸாங்கியர்கள் [4] காமங்களில்பற்றுள்ள
[5] பதினேழுதத்வங்களின்கூட்டமானலிங்கசரீரம்

விதம பலவிதமாயிருககிறபுருஷன உமககுக கிரமமாகச சொ
பட்டான ஐயா ! எலலாமானதும (ஸருஷடிஸதிதிஸமஹாரமான)
கவியாபாரததிறகுஸதானமும அறியவேணடியதும மேலானதும
ஸதிரஙகளாலஅறிவிககககூடியதும நினைககிறதும நினைககபபடுவ
பூஜிபபதும பூஜிககககூடியதும முகருகிறதும முகாதககததும
ஸபரிசிககிறதும ஸபரிசிககததககதும பாாககிறதும பாாககததகக
கேட்கிறதும கேட்கததககதும அறிகிறதும அறியததககதும
குணமும நிாகுணமும பிரதானமும அழிவறறதும அணுதியும
காமறறதுமானது பிரமமமெனறு எனககுசொலலபபட்டிருககிறது
மமாவான எனககு முநதியஸருஷ்டியைசசெயத அதைப பிரமம
கள [1] அநிருததனுககச சொலலுகிறாாகள உலகததில வேதததில
சொலலபபட்டதும நல்லதும இஷ்டமானபயனுடையதுமாயிருககிற
மம அவருககு தருபதியுணடுபணணததககது எலலாததேவாக
மிகவும அடககமுடையமுனிவாகளும பிராகவமசமெனகிறஸதா
ததில யஜுஸபாகததிறகுரிய அவரை உபாஸிககினறாாகள ஓ! புதத
! முநதியுணடானவனும பிரஜைகளுககுஈஸவரனும பிரமமாவு
ன நான அவரிடமிருநது உணடானவன நீரும எனனிடமிருநது
டானீா எனனிடமிருநது சராசரமானஉலகமும உபநிஷததுகக
டனகூடியஎலலாவேதஙகளும உணடாயின. நானகாகபபிரிநத
தபபுருஷா எபபடி விருமபுகிறாரோ அபபடி [2]விளையாடுகிறாா இவ
ம தேவானிருநதபபகவான தமஉருவமானஅறிவினால அறிவித
ஓ! புததிரரே! கேட்டவரானஉமககு ஸாஙகியசாஸதிரததிலும
ாககசாஸதிரததிலும உளளபடி சொனனேன இது உணமையாகச
சொலலபபட்டது' எனறாா" எனறு சொனனாா

முநநூறறறுபததிரணடாவது அத்யாயம்

மோக்ஷதாமம் (தொடர்ச்சி)

(நாரதர் இந்திரனிடம் வந்ததும் அவன் அவரைக் கதை சொல்லச்சொல்லியதும்)

தாமபுததிரா பீஷமரைநோககி, "பிதாமஹரான உமமால
மோக்ஷதாமததைசசோநத சுபமானதாமஙகள சொலலபபட்டன,
பிரமமசாரிமுதலான ஆஸரமிகளுககுரிய சிறநததாமததை நீா எனக
சொலலவேணடும" எனறு கேட்க, பீஷ்மா சொலலலானாா

[1] அஹஙகாரம   [2] லீலைசெயகிறாா

லா ஆஶ்ரமங்களிலும் விதிக்கப்பட்டதாமம் [1]ஸத்தியமும் [2]ஸத
ானபயனையளிப்பதுமானதே இவ்வுலகில் அநேகவழிகளையு
தாமத்தின் அனுஷ்டானம் வீணபோகாது ஓ! பாதஸ்ரேஷ்
! எவன் எவன் எந்த எந்தவிஷயத்தில் உறுதியை அடைகி
அவனவன் அதைஅதையே வெகுமதிக்கிறன் மற்றதை
மதிப்பதில்லை ஓ! அரசனே! முனகாலத்தில் நாரதமகரிஷி
இந்திரனுக்குச்சொல்லப்பட்ட இந்தககதையை நீ என்னிட
து கேள் அரசனே! ஸித்திபெற்றவரும் மூவுலகங்களுக்கும
தருமான நாரதமஹாமுனிவா வாயுவானது தடையில்லாமல்
சரிப்பதுபோலக் கிரமமாக உலகங்களில் ஸஞசரித்தார் பெரிய
லுடையவனே! அவர் ஒரு ஸமயம் தேவராஜனுடைய அரண
யை அடைந்தார், இந்திரனாலபூஜிக்கப்பட்டு ஸமீபததை அடை
உட்கார்ந்தார் அவகாசமசெய்துகொண்டு உட்கார்ந்திருக்கிற
ரைநோக்கிச் சசிபதியான அவன், 'ஓ' குற்றமற்றமகாமுனி
! ஏதாவது ஆச்சரியம் உம்மால் பார்க்கப்பட்டிருக்கிறதா? பிரம்ம
யே! சராசரங்களோடுகூடிய மூன்றுஉலகத்தையும் நீர் பார்த
கிறீர் ஸித்திபெற்றவரானநீர் குதூஹலத்துடன் எந்நாளும
ஷிபோல ஸஞசரிக்கிறீர் ஓ! தேவரிஷியே! உலகில் உமக்குத
ரியாதது ஒன்றுமில்லை (ஆகையால்) கேட்கப்பட்டதையோ அனு
க்கப்பட்டதையோ பார்க்கப்பட்டதையோ எனக்குச் சொல்லும்'
றுகேட்டான் மன்னவ! பேசுகிறவர்களில்சிறந்தவரானநாரதா
ந்துஉட்கார்ந்திருக்கிற அந்த இந்திரனுக்குவிரிவானகதையைச
ானனா பிராமமணேததமராகிய அவா கேட்கப்பட்டபொழுத
தமுறையாகச் சொன்னாரோ அப்படி நீ என்னிடமிருந்துகேள்

முந்நூற்றறுபத்துமூன்றுவது அத்யாயம்

மோக்ஷதாமம் (தொடர்ச்சி.)

(ஒருப்ராம்மணர்வீட்டுக்கு ஓர்அதிதி வந்ததும் அவர் அவரை உபசரித்ததும்)

அரசனே! கங்காநதியின்தெனகரையில் மஹாபதமமெனகி
றந்தபட்டணத்தில் நிலையாயிருப்பவரும் அழகுடையவரும் [3]அத

[1] அவசியம் பயனளிக்குந்தன்மை
[2] நெடுநாளிருக்கிறபயன
[3] 'ஸோமாநவயே' என்பது மூலம

வமசததிலபிறநதவரும மனததைஜயிததவரும பாரககவகோதா(
டையவரும தாமததைநிதயமாககொணடவரும கோபததைவென
வரும எபபொழுதும திருபதியுடையவரும இநதிரியஙகளை ஜயித
வரும தவததிலுமதமவேததிலுமபறறுதலுள்ளவரும மெயசொ
லுகிறவரும ஸஜஜனாகளுககுஸமமதமானவரும நியாயமாககிடை
தததனததோடும தமசீலததோடுமகூடினவருமான ஒருபிராமமண
இருநதாா ஓ! அரசனே! ஞாதிகளாலும ஸமபநதிகளாலும விரிவ
யும புததிரபெளதராகளால நிலைபெறறதாயும புகழபெறறதாயுமிரு
கிற பெரியகுலததில உயாவானஜீவனததை அடைநதஅவா அநேக
புதலவாகளைபபெறறு விரிவானகாமததிலிருககிறவரும குலதாம
தையடுததவருமாகித தாமததைசசெயவதில நிலையுள்ளவராயிரு
தாா ஒருகால அவா வேததிலசொலலபபடடதும சாஸதிரததி
சொலலபபடடதும சிஷடாகளாலனுஷடிககபபடடதுமான மூன
விதமானதாமததையும மனததாலஆராயநது, ' எநதககாமததை
செய்தால எனககுச சுபம கிடைககும? எது காமஸாததியம? எ
மேலானஸதானம?' எனறு இவவிதம நிததியமாக ஆராய்கிறவ
யிருநதும நிசசயததை அடையவிலலை இவவிதம அவா ஆராயந
கொணடிருககும்போது, ஒருநாள சிறநததாமததையடைநதவரு
மிகவுமஸமாதியுறறவருமானஒருபிராமமணஅதிதி வநதாா அவ
அவருககு (விசிறிவீசுதலமுதலான) கிரியையுடனகூடினஸாதன
தாலபூஜையைசசெயதாா ஶரமமநீஙகினவரும செவவையாக
காாநதிருககிறவருமான அவரைநோககிப பினவருமவசனததை
சொலலலானாா

மூனறுறறறுபததுநானகாவது அதயாயம்

மோக்ஷதாமம். (தொடர்ச்சி)

(ப்ராம்மணர் மோக்ஷோபாயத்தைக்கேட்க, அதிதி தமக்கும் அது ஸம்சயமாயிருப்பதாகச் சொல்லியது)

' ஓ! குறறமறறவரே! இநதபூஜையைச்செய்தது உமமுடை
வாககினமாதுரியததால மிததிரததனமையை அடைநதநான ஒன
சொலலுகிறேன அதைககேளும - பிராம்மணஶ்ரேஷடரே! நாசே
குடுமபகாரியததைப [1]புததிரனிடமஒபபிததுவிடடு மேலானமோக

---

1 வேறுபாடம்

படி நாகத்தினிருக்குமிடத்தையடைந்து, 'நான் வந்திருக்கிறேன்' என்று
'போ' என்கிறசப்தத்தால் அழகானவார்த்தையைச் சொன்னார்
அவருடைய அந்தவார்த்தையைக்கேட்டு ரூபமுடையவளும் தாமத்
லன்புடையவளும் பதிவிரதையுமான நாகபத்நியானவள் வந்து அந்
வேதியனைக் கண்டாள் தாமதமில்லாமல் அவள் அவருக்கு விதி
படி பூஜையைச் செய்தாள் 'நலவரவா?' என்றுகேட்டுவிட்டு, 'நான்
என்னசெய்யவேண்டும்?' என்றும்சொன்னாள் வேதியர் அவள்
நோக்கி, 'உன்னுடையஇனியவார்த்தையாலே சிரமபரிகாரத்தை
யடைந்தவனும் பூஜிக்கப்பட்டவனுமானேன் பெண்ணே! உத்த
னும் தேவனுமானநாகனைப் பார்க்கவிரும்புகிறேன் இதுதான் எ
குப் பெரியகாரியம் இதுதான் எனக்குப் பெரியவிருப்பம் இந்த
பயனுக்காகத்தான் இப்பொழுது நான் நாகனுடைய ஆசிரமத்
அடைந்தேன்' என்றுசொன்னார் நாகபாரியை, 'அந்தணரே! பூஜ
ரான என்னுடையநாயகர் ஸூர்யனுடையரதத்தைவகிப்பதற்க
ஒருமாஸம் ஸஞ்சரிக்கப்போயிருக்கிறார், 'ஏழெட்டுநாட்களில்
கேகமின்றி வந்துவிடுவார் பூஜயரானஎன்நாயகர் பரதேசம்செ
திருப்பதை நீர் தெரிந்துகொள்ளும் வேறு என்னசெய்யவேண்டு
அதை எனக்குச் சொல்லும்' என்றுசொன்னாள் பிராமணர், '
பதிவிரதையே! நான் இந்தநிச்சயத்தால் இவ்விடம் வந்தே
தேவியே! அவன்வரவையெதிர்பார்த்துக்கொண்டு பெரிதானஇ
வனத்தில் வசிப்பேன் அவன்வந்தவுடனே ஞாபகமாக நான்இ
டம்வந்ததாகத் தெரிவிக்கவேண்டும் அவன்வந்தவுடன் நான்வ
செய்தியை நீ அவனிடம்சொல்லவேண்டும் நானும் கோமதீந
னுடைய அழகான இந்தமணலதிட்டில் அல்பமான ஆகாரத்த
செய்துகொண்டும் நீ சொன்னகாலம்வரையில் எதிர்பார்த்துக்கொ
டும் வஸிப்பேன்' என்று சொன்னார் பிறகு வேதவித்தும வேதி
ளில்சிறந்தவருமான அந்தவேதியர் அந்தநாககன்னிகையைப்
முறைஸமாதானஞ்செய்துவிட்டு நதியின்மணலதிட்டையடைந்

---

1 'பதினொந்து' என்றும்பொருளெல்லாம்

முநநூறறறுபததெட்டாவது அத்யாயம

மோக்ஷதாமம் (தொடர்ச்சி)

(நாகனைச்சேர்ந்தவர்கள் போஜனம்செய்யும்படி ப்ராம்மணருக்குச் சொல்லியதும் அவர் மறுத்ததும்)

ஓ ! நரசிரேஷ்டனே ! பிறகு கவ தத்தையுடையவரும ஆகார
லலாமலவஸிபபவருமான அநதவேதியருககாக அநதநாகாகள துக
நதை அடைநதாாகள இநதபபதமனெனகிற நாகனுடையபநதுகக
நம ஸகோதராகளும புததிராகளும பதனியும எலலோரும கூட்ட
கசு சோநதுகொணடு அநதவேதியரிடம செனறாகள அவாகள
லதிட்டில ஏகாநததநதில உறுதியான விரதமுடையவரும நனறாக
டகாாநதிருபபவரும ஆகாரமறறவரும மநதிரஜபததிலபறறுளள
ருமான அநதபபிராமமணரைக கணடாாகள அநதபபநதுககளெல
ாரும அநதவேதியரையடைநது அடிககடிபூஜிதது ஐயமற அதிதி
நகாரததிறகுரியவாாதததையைச சொலலலானாகள 'ஓ ! தபோ
ரரே ! இஙகுவநதஉமககு இபபொழுது ஆறுவதுதினமாயவிட
ப தாமததிலனபுளளவரே ! ஆகாரததைககுறிதது ஒனறும
ாலலவிலலை எஙகளைககுறிதது வநதவராயிருககிறீா நாஙகளும
முடையஸமீபம வநதிருககிறோம உமககுஇஷடமும பிரமபியது
ன அதிதிபூஜையை நாஙகள செயயவேணடும ஓ ! பிராமமணா
லசிறநதவரான பிராமமணரே ! ஆகாரநிமிததமாகக கிழங
யோ கனியையோ சருகையோ ஜலததையோ அனனததையோ
புஜிககவேணடும ஆகாரமிலலாமல நீா வனததிலவஸிபபதால
நதைகளமுதல முதியவாகளவரையுமுளள இவாகளெலலோரும
ததினஸஙகரததாலே பீடிககபபடுகிறாகள ,நாகாகளானஎஙக
ர பருணஹததிபணணினவனும இநதககுலததில தேவதைகளுக
அதிதிகளுககும பநதுககளுககுமமுநதி ஆகாரமசெயதவனும
வனுமிலலை ' எனறுசொனனாகள வேதியா 'உஙகளுடைய உப
ததாலேயே நான ஆகாரமசெயதவனபோலானேன நாகனுடைய
வகுறிதது இரணடுகுறையப பததுநாளுணடு எடடுராததிரி
றதனபிறகும நாகனவராமலிருநதால அபபொழுது ஆகாரத
செயவேன இநதவிரதமானது அவனுடையவரவுககாக ஏற
து நீஙகள வருததததையடையவேணடாம வநதபடி போக
அவனுடையவரவுககாக இது எலலாம ஏறபடடது இதை

இபபொழுது நீஙகள கெடுககவேணடாம' என்று சொனனா.
அரசனே! அநத நாகாகள அநதப பிராமமணரால அனுமதிசெய
பட்டும பயனையடையாதவாகளாகத தஙகள வீடுகளுககுச செ
றாகள

மூநூற்றறுபததோனபதாவது அதயாயம்

மோக்ஷதாமம் (தொடர்ச்சி.)

(நாகன்வந்ததும் அவன்மனைவி அவனை ப்ராம்மணரிடம்போகச் சொல்லியதும்.)

பிறகு பலதிதிகளையுடையகாலமானது பூாணமானபொழு
பதமனெனகிறநாகன தனகாரியததைச்செயது ஸூாயனால அனுப
கொடுககபபெறறுத தனவீடடுககு வநதான அவன மனைவி அ
னப பாதபாக்ஷாலனமுதலான பணிவிடைகளாலே உபசரிததா
அபபொழுது) நாகன தனஸமீபததைஅடைநத அநதபபதிவிர
ய நோககி, 'கலயாணி! தேவதைகளையும அதிதிகளையும பூஜித
கொணடிருககிறாயா? முனசொலலபபடடவிதியுடன காமஙகள
றையறசியுடையவளாயிருக்கிறாயா? * * *
ரிலலாததானெனபிரிவினிமிததம பெணபுததியால (மனம) மெலி
வளாகித தாமஸேதுவைவிடாமவிருககிறாயா?' என்று கேடடா
ாகபதனியானவள், 'சிஷயாகளுககுக குருசுஶ்ரூஷையும வேதிய
நககு வேதஙகளை ஓதுவதும தொணடாகளுககு எஜமானனுடை
டடளையைசசெயவதும அரசனுககு உலகஙகளைககாபபதும க்ஷ
ியஜாதிககு எலலாபபிராணிகளையும ரக்ஷிபபதும இவவுலகத
ாமமாகச சொலலபபடுகினறன வைசியாகளுககு அதிதிபூஜை
டயயாகவிருததியானது சொலலபபடுகிறது வேதியனக்ஷதரிய
வசியனஇவாகளுடைய பணிவிடையானது சூததிராகளின காப
! நாகாகளிறசிறநதவரே! எலலாபபிராணிகளுடைய ஹிததைய
ிருமபுவது கிருகஸதனுககுரியதாமம நியமமுளளஆகாரமும
பொழுதும கிரமபபடிவிரதானுஷடானமும இநதிரியஙகளுடையத
மபநததகதினுணடான விசேஷதாமம 'நான யாருடையவ
ஙகிருநதுவநதவன? யாா? இமமையில எனனைசசோநதவன யா
ன?' எனகிற இவவிதமானபயனுளளபுததியுடன எபபொழுத
மாக்ஷாஶ்ரமமானஸநயாஸததில வஸிககவேணடும, பததினிகளு

திவிரதா தாமமானது பரமதாமமாகச சொலலபபடுகிறது ஒ ! நா
ளிறசிறநதவரே ! உமமுடைய உபதேசததால அதை நான உண
ாக அறிகிறேன தாமததையுணாநதவளானநான, நீதாமதன
ததியமாககொணடிருததலால ஸனமாககததை விடடுவிட
கடடமாககததை எபபடிஅடைவேன ? ஒ ! மஹாபாககியமுள
ரே ! தேவதைகளவிஷயததில தாமானுஷடானமானது குறைகி
லலை அதிதிகளுடையபூஜையிலும சோமபலிலலாமல எநநாளு
யறசிததுவருகிறேன ஆனால இவவிடம ஒருபிராமமணாவந
ழுளடநாளகளசெனறுவிடடன அநதககாரியததையும என
ம சொலலவிலலை உமமுடையதரிசனததை விருமபுகினறா அ
பிராமமணா கோமதீநதியினமணலதிடடில உமமைபபாாபபதி
ருபபமுடையவராகி வேதததைஆவிருததிசெய்துகொணடு கடு
னவிரதததுடன உடகாாநதிருககிறா நாகாகளிறசிறநதவரே
வா, 'நாகஸரேஷடாவநதவுடன எனனிடம அவரை அனுப
ணடும' என று உறுதியாக எனனிடம ஸமாதானமசொனனா
! மகாபுததிமானே ! நீா இதைககேடடு அவவிடம போகவேண
ஒ ! கணணைசசெவியாயுடையவரே ! அவருககுததரிசன
ாடுபபதறகும தககவராகிறீா' என றுசொனனாள

முநநூறறேழுபதாவது அதயாயம்

மோக்ஷதாமம (தொடர்ச்சி.)

(நாகன்கோபித்ததும் அவன்மனைவி அவனை ஸமாதானஞ்
செய்து ப்ராம்மணரிடம்போகச்சொல்லியதும்)

பிறகு நாகன மனைவியைநோககி, ' சுததமானபுனசிரிபபுள்ள
ள ! பிராமமணருபததுடனகூடினஅவரைக கேவலம மனுஷய
ரவேதியாாகவா அலலது தேவராகவா யாராக நினைககிறாய ?
நதிபெறறவளே ! எநதமனிதன எனனைப பாாககவேணடுமெனறு
மபினுல (பாாககச) சகதனுவன? காநதியுடையவளே! தேவாஸு
ஙகளிலும தேவரிஷிகளிலும பாாககருசியுளளவன ஆஜஞை
முனனிடடு வாாததையைச சொலலுவான? நாகாகளும (அவா
) அடுததநாஙகளும மிககவீரியமுடையவாகளும திவயகநததை
டயவாகளும வேகமுடையவாகளும வணஙகததககவாகளும
தையளிககினறவாகளுமாயுளளவாகள. விசேஷமாக மனிதா

ளுககுப பாககததகா தவாகளெனறு எனனுடையகருதது' என
சானனுன நாகபததினியானவள, 'ஓ! வாயுவை அருநதுகிறவமே
ணமையால இவா தேவாலலவெனறு நினைககிறேன மிகவுமகோ
டையவரே! அவரிடம ஒனறை அறிகிறேன எனனவெனறு
கதிமானுயிருககிறா வேறுஏதோகாரியததைவிருமபுகிற அவ
லததையடைய விருபபமுடையதும மழையிலபிரியமுடையதுப
ருககிற சாதகபக்ஷியானது யமழையை எதிாபாாபபதுபோல உ
டையதரிசனததை எதிாபாாககிறுா, உமமுடையதரிசனததை
விர [1]ஒருவிககினததையும எதிாபாாககமாட்டாா நலலவமசததி
றநதஉமமைபபோனற ஒருவனும உபேக்ஷிககமாட்டான ஆனை
ால கூடபபிறநதகோபததைததளளிவிடடு நீா அவரைபபாாக
வணடும அவருடைய ஆசையைககெடுபபதால இபபொழுது ஆ
ரவைததகிததுககொளளாதீா ராஜனுனும ராஜகுமாானுனு
ஆசையுடனவநதவாகளுடைய கணணீரைத துடையாவிடடால பு
ாஹுததிசெயதவாகளாகிறாாகள ஒருவன மௌனததால ஞானப
ரபததையும தானததால பெரியபுகழையும ஸதயவாாததையா
பசுநதிறமையையும அடைகிறுன, பாலோகததிலும பூஜிககபப
ருன பூமிதானததால [2]ஆமைரமததிறகுரிகாானகதியை அடைகிறுன
யாயமாகததனலாபததைபபெறறவன பயனை அடைகிறுன இஷ
மபாவததுடனகூடாததும ஆதமாவுககுஹிதமுமான கிரியையை
சயது ஒருவனும நாகததையடைகிறதிலலையெனறு தாமதனை
ணாநதவாகள சொலலுகிறாாகள' எனறுசொனனுள நாகன, 'அ
ரனஙகளால எனககு அஹஙகாரமிலலை பதிவிரதையே! ஆனு
ாதியினதோஷததால ஸஙகறபததாலுணடான மிககோபமான
ன சொலலாகிறதீயினுலே எரிககபபடடது பதிவிரதையே! நா
காபததைககாடடிலும அதிகமான இருளைப பாாககவிலலை கோப
னமிகுதியினுல நாகாகள நிநதையை அடைகினறனா பிரதா
டையவனும அபபடியே இநதிரனுடன சணடைசெயதவனுமா
ராவணன கோபததினவசததையடைநது யுததததில ராமரா
காலலபபடடான அநதபபுரததிலிருநத கனறை அபகரிககபபட
ாககேடடு அவமானததாலுணடானகோபததால மனவருதத
டநத காாததவீரியனுடைய புததிராகள பாசுராமரால கொலல
'டடாாகள ஜமதககினியினபுததிரரான பாசுராமரால இநதிரனுக

---

1 'மறறது லக்ஷயமிலலை' எனபது கருதது

2 ஆமைரமஙகளைஎலலாம அனுஷடிததததனுலுணடாகும பயன

கரானவனும மகாபலசாலியுமான காாததவீாியன் கோபததால ம
ததில கொலலபபட்டான ஆகையால உனனுடையஇவவிதமா
ாாததையைககேடடுத தவஙகளுககுசசததுருவும ஶ்ரேயஸ்ஸுகளை
கெடுபபதுமான இநதககோபமானது எனனுல அடககபபட்ட
ணடகணகளையுடையவளே! தாமததினகெடுதலிலலாதவளே! கு
களையுடைய நீ எனககு மனைவியானதால எனனை விசேஷம
லாகிததுககொளளுகிறேன நான எநதவிடததில அநதபராமமண
ருககிறரோ அவவிடம இபபொழுதே போகிறேன எலலாவித
ாலும எனனிடம வாாததையைச சொலலி அவா காாியததை நிவ
வறறிககொணடு போகட்டும' எனறு சொனனுன

முறநூறறெழுபததோராவது அதயாயம

மோக்ஷதாமம் (தொடர்ச்சி)

(நாகன் ப்ராம்மணரைக்கண்டு பேசியது)

நாகாகளுககதிபதியான அநதபபதமன இவவிதமசொல
ட்டு மனததால அநதபராமமணரையே தியானமசெயதுகொணடு
அவாகாாியததைஆலோசிததுககொணடும அவரைககுறிதது அவ
ம சென்றுன அரசனே! புததிமானும இயறகையாகவே தாப
லை ஆவலுடையவனுமான அநதநாகராஜன அவரை அடைநது
ஐயா! க்ஷமிககவேணடும சொலலுகிறேன கோபததையடை
ா இவவிடததில யாாநிமிததம எதறகாக வநதீா? ஓ! பிராமமண
மமுடையஸநேகததால நேரில உமமையடைநது பிரஶனஞ்செய
றன நீா ஏகாநதமான கோமதிநதிதீரததில யாரை உபாஸிக
ா?' எனறு மதுரமானவாாததையைச சொனனுன பிராமமண
ஓ! நாகஶ்ரேஷ்டனே! நான தாமாரணயனெனறு பெயருளளவ
ததமநாபனஎனகிறநாகனைபபாாபபதறகு இவவிடமவநதிருககிறேன
ததை அறியககடவாய அவனிடததில எனககுக காாியமிருககிறது
ான அவனிலலாதிருககையில அவனுடையபநதுவினுல, 'அவா வெ
ியேபோயிருககிருா' எனறு கேட்டேன அவனை, உழவன மேக
தளதிாபாாபபதுபோல எதிாபாாககிறேன யோகததுடனகூடி
லும பீடைஇலலாதவனுமானநான அவனுககுக கிலேசததை
பாககுவதும க்ஷேமததைசசெயவதுமான அநதவேததததை ஆவி
திசெயகிறேன' எனறுசொனனுா நாகன, 'ஓ! மஹாபாககி

ளளவரே ! ஆசசரியம நீா நலலசீலமுடையவரும ஸாதுவும ஸஜ
ாகளிடததில அனபுளளவருமாயிருககிறீா குறறமசொலலததகா
ானநீா பிறனை ஸநேகததுடன பாாககிறீா ஓ ! பிராமமணசிரே
ரே ! நீா அடையவிருமபிய அநதாாகன நானே இஷடபபடி க
ளைசெயயும நான உமககு எனனபிரியததைச செயயவேணடும
ன நீாவநதிருபபதை எனனுடையமனைவியால கேடடேன ஓ
ாமமணரே ! அதனுல உமமைபபாாகக நானே வநதேன எனனை
டைநதவரானநீரும இபபொழுது கிருதாாததாாகத திருமபிபே
ா ஓ ! பிராமமணசிரேஷடரே ! நீா நமபிககைவைதது எனனை உ
டையகாரியததில பிரவிருததிககசசெயயலாம நீா உமமுடை
ஸளகயததைவிடடுவிடடு இவவிடததில எனனையே அனுஸரி
ருபபதால எஙகளைஎலலாம விசேஷமாகக குணஙகளால விலைக
ஙகிவிடடீா' எனறுசொனனுன பிராமமணா, 'ஓ ! மஹாபாகசி
ளளநாகனே ! ஆாததஙகளை அறியாதவனுனநான உனனுடையத
னததிலவிருபபமுடையவனும ஒருவிஷயததைககேடக விருப
டையவனுமாக வநதேன நான விஷயஙகளினினறுமதிருமபி
னிடமிருபபவனும ஜீவாதமாவுககு அடையவேணடியஸதான
ருககிற பரமாதமாவைததேடுகிறவனுமாகிச சலிபபதும இரு
டததைவிருமபுகிறதும பெரியஅறிவையுடையதுமானசிததன
டைநதவனுயிருககிறேன அபபடிபபடட நீ யசஸுகளாகிறமததி
ணஙகளையுடையவைகளும சநதிரகிரணஙகளுடையஸபரிசததிற
கரானவைகளும உனனுலபிரகாசிககசசெயயபபடடவைகளும மன
றகினியவைகளுமானகுணஙகளாலே பிரகாசிககிறுய ஓ ! காறற
ருநதுகிறவனே ! உனனைபபாாததநான ஒருபாஸனமசெயகிறே
நிவருததிசெயயவேணடும பிறகு காரியததைச சொலலுவே
நதககேளவியை நீ கேடககடவாய

முநநூறறெழுபததிரணடாவது அதயாயம்

மோக்ஷதாமம (தொடர்ச்சி)

(நாகன் ஸூர்யனிடத்துள்ளஅதிசயங்களை ப்ராம்மணருக்குச் சொல்லியது)

முறைபபடி ஒரேஉருளையையுடைய சூரியனுடையஅநதா
தைவஹிபபதறகுப போகிறுய ஆவவிடததில நீ ஆசசரியமா
தாவதுஒனறைபபாாததிருநதால அதைசசொலலவேணடும' என

சொலல நாகன அவனைநோககி, ‘ ஸூாயபகவானனவா அநேக
ரியஙகளுககு இருபபிடம அவராலே மூனறு உலகஙகளி
பபுககொளளபபடட எலலாபபிராணிகளும பிரவிருததிககினற
அவருடையஆயிரமகிரணஙகளிலும நனறுகஸிததிபெறறமுனிவா
தேவாகளுடனகூடக கிளைகளில பகஷிகளபோல ஆஸ்ரயிதது
கொணடு வஸிககிறாகள அவரிடமிருநது பெரியவாயுவானது கி
பி அவருடையகிரணஙகளை ஆஸ்ரயிததுககொணடு ஆகாயதத
விருததியடைகினறது. அவரிடமிருககும இதைககாடடிலும (
ான ஆசசரியம எனன இருககிறது? ஓ ! பிராமமணரிஷியே ! பிர
ளுடையஹிததததைவிருமபி அநதவாயுவைபபிரிதது வாஷாகால
ில ஜலததை வருஷிககிறா இதைககாடடிலும வேறு என
ஆசசரியம வேணடும? அவருடையமணடலததினமததியிலிருந
கொணடு அநதாயாமியானவா பரமமானகாநதியினலே ஜவலி
றககொணடு உலகஙகளைப பாாககிறா இதைககாடடிலும வே
னன ஆசசரியமவேணடும? அவருககுபபாதமபோனற சுக
னறுபெயருடைய வெணமையான கிரகமானது ஆகாயதத
மகமாகி வருஷாகாலஙகளில ஜலததை விடுகிறது இதைககாட
லும மேலான ஆசசரியம எனன இருககிறது? அவா வாஷாகாலதத
பாழிநதஜலததைத திருமபவும வெணமையானகிரணததால எட
ாதஙகள இழுககிறா இதறகுமேல எனனஆசசரியம இரு
து? அவருடையவிசேஷமானதேஜஸஸுகளில ஆதமாவானவா நிலை
திருககிறா இநதபபூமியும அவரிடமிருநது சராசரஙகளோடுகூ
ஷதியைததரிககிறது அவரிடததில மிககபுஜபலததையுடையவரு
ரஸவதரும புருஷோததமரும ஆதியநதமறறவருமானதேவா இரு
கிறா ஓ! வேதியரே! இதைககாடடிலும மேலானஆசசரியம என
இருககிறது ? ஸூாயனைஆஸ்ரயிததததனல நிாமலமானஆகாயததி
ான பாாததஆசசரியஙகளுககெலலாம ஆசசரியமாயிருககிற இந
னறையும எனனிடமிருநது கேளும முறகாலததில மததியா
மயததில ஆதிததியா உலகஙகளைததபிககசசெயகையில எஙகு
வெருஸூாயனபோலப பிரகாசிககிறவரானஒருவா காணபப
ாா அவா தமமுடையகாநதியாகிற தேஜஸினல எலலாவுலகஙக
ம ஒளிமழுஙகசசெயது ஆகாயததைபபிளககிறவாபோல ஆதி
னுககுநேரே வநதாா ஹோமமசெயயபபடட அககினிபோல
தஜஸஸுகளாகிறகிரணஙகளாலவியாபிதது நிசசயிககமுடியாதரூப
ாலே இரணடாவது ஆதிதயாபோலவும (வநதாா) அவாவநதது

திதியா கைகளைக கொடுததா எதிாகொணடுபூஜிககபபட்ட
ம பிராாததிககிறவருமானஅவா வலககையைககொடுததா பிற
வா ஆகாயததைபபேதிததுககொணடே ஸூாயமணடலததில பி
பசிததாா அவருடையதேஜஸானது ஒனறுககசசோநதுகொண
கணகாலததில ஸூாயனுயிறறு அபபொழுது அவாகளுடை
தஜஸுகளசேருகையில எஙகளுககு, 'இவாகளுள தேரிவிருந
ாயனயாா? வநதவாயாா?' எனறு ஸநதேகம உணடாயிறறு
நதேகததைஅடைநதநாஙகள ஆதிதயரைநோககி, 'வேறுனஸூ
னபோல ஆகாயததைஆககிரமிததுஅடைநதஇவா யாா?' என
கடடோம

முநநூறறெழுபததுமூனறுவது அதயாயம்

மோக்ஷதாமம (தொடர்ச்சி.)

ஸூர்யன் தன்னிடம் பிரவேசித்ததேஜஸின்வரலாற்றைச்சொல்லியது

ஆதிதயா, 'இவா வாயுவுககுமிதராான அகனிதேவரலல
ஸுானும அலலா, நாகனுமஅலலா உஞசவிருததிவிரததி
ததிபெறறஇநதமுனிவா ஸவாககததை அடைநதாா இநதவேதிய
முஙகுகனிகளைஆகாாமாகவுடையவரும உதிாநதசருககுகளை ஆக
ாகவுடையவரும ஜலததையருநதுகிறவரும வாயுவைப பக்ஷிபபவ
ாகி ஸமாதியுடையவராயிருநதாா ஸவாககமாககததில முயற
சயதஇவா ஸவாககததை அடைவதறகுககாரணமான(அநத)எம
ை வேதததினஸமஹிதைகளாலதுதிததாா ஓ! நாகாகளே! இ
'வதியா ஸஙகமறறவரும ஆசையறறவரும எநநாளும [1]உஞசசி
தைஆகாாமாகவுடையவரும ஸகலமானபிராணிகளுடையஹிதத
முமுயறசியுளளவருமானவா தேவாகளும கநதாவாகளும அஸ
ரகளும நாகாகளும இபபடிபபடடவாகள அடைநதஉததமகதியை
டைய ஸமாததாகாா' எனறுசொனனாா ஓ! பிராமமணரே
நத ஸூாயமணடலததில இவவிதமான இநதஆசசாியமான
னுல பாாககபபடடது பிராமமணரே! அநத மனுஷயா மிகவுமந
ரக ஸிததியையடைநது ஸிததாகளுடையகதியை அடைநதா
வா ஸூாயனோடுசோநதுகொணடு பூமியைச சுறறி வருகிறு
னறுசொனனன

[1] பொறுககிசசோததானயம

முந்நூற்றெழுபத்துநான்காவது அத்யாயம்

மோக்ஷதா்மம் (தொடர்ச்சி)

(பிராம்மணர் நாகனிடம் விடைபெற்றுச் சென்றது)

பிராமமணா, 'ஓ! நாகனே! இது ஆசசரியம இதில ஸநதே[illegible] லலை மிகவும ப்ரீதியடைநதவனுகிறேன வேறுவிஷயததைஅடுத[illegible] நரிடடவாககியஙகளால மாாககததைக காணபிககபபடடவ[illegible] ன்ன நாகாகளிறசிறநதஸாதுவே! உனககு க்ஷேமமுணடாகட[illegible] பாகிறேன காரியஙகளிலஎவவதிலும செயவிததலிலும 'என[illegible] னைககவேணடும்' எனறுசொனனா நாகன், 'மனததிலுளளகாரிய[illegible] ததசசொலலாமல நீா இபபொழுது எஙகேபுறபபடடீா? ஓ! பிராம[illegible] ணரே! எனனகாரியததிறகாக நீா இவவிடம வநதீா? அதைசசொ[illegible] றும் நலலவிரதமுண்டயபிராமமணஸரேஷடரே! (சிறிது) சொல[illegible] டடதும (முழுதும) சொலலபபடாததுமானகாரியமானது செய[illegible] டடபிறகு எனனிடமதெரிவிதது எனனாலனுமதிகொடுககபபட[illegible] பின்பு நீா போகவேணடும ஓ! பிரமமரிஷியே! சிநேகமுளள[illegible] னநீா இபபொழுது பிரயோஜனமிலலாமல எனனைபபாாததுதத[illegible] விடடு மாததினடியைஅடைநதவாபோலப போகததககவரலலீ[illegible] ! பிராமமணஸரேஷடரே! [1] உமமிடததில நானும எனனிடததி[illegible] நும இருககிறோம சநதேகமிலலை இநத உலகமெலலாம உ[illegible] மசசோநதது ஓ! குறறமறறவரே! எனவிஷயததில உமககு என[illegible] யோசனை?' எனறுசொனனான பிராமமணா, 'பேரறிவுடைய[illegible] மும ஆதமாவையறிநதவனுமான நாகனே! இது இபபடியே உள[illegible] [illegible] எலலாவிததததாலும உனனைவிடமேலானதேவாகள இலலை [illegible]ணும நீயும எலலாபபிராணிகளும எவரிடததில எபபொழுது [illegible]டைநதவாகளாயிருககிறோமோ அவரே நீ, அவரே நான நாக[illegible] [illegible]ரோ அவரே நீயும ஓ! நாகஸரேஷடனே! எனககுப பு[illegible] [illegible]முகததில சநதேகமுணடாயிருநதது ஓ! ஸாதுவே! நான பு[illegible] [illegible]ாததஸாதனமான உஞசவரததததை அனுஷ்டிபபேன ஓ! ஸாது[illegible] [illegible]! இதே எனனுடையஉறுதி உததமமானகாரணமானது சொ[illegible] [illegible]பபடடது ஓ! நாகனே! விடைபெறறுககொளளுகிறேன உனக[illegible] [illegible]களமுணடாகடடும கிருதாாததனானேன' எனறு சொனனா[illegible]

---

[1] 'உமமிடததில நான அனபுடையவன், எனனிடததில நீா அனபுடை[illegible] ' எனபது பழையவுரை

மூந்நூற்றெழுபத்தைந்தாவது அத்யாயம்

மோக்ஷ தா்மம் (தொடர்ச்சி)

(ப்ராம்மணருக்கும் நாகனுக்கும் நடந்த ஸம்வாதமான கதை உலகில் வந்த முறை)

அரசனே! உறுதியையடைந்தவரான அந்தப் பிராம்மண் ...நாகஸ்ரேஷ்டனிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு தீக்ஷையைவிரு ...றவராகி உடனே பிருகுவம்சத்திலுண்டான சயவனமகரிஷி ...புடுத்தார் அவர் அந்தச்சயவனரால் பூஜைசெய்யப்பட்டுத் தா்மத் ...லேயே நிலைத்திருந்தார் அரசனே! அப்பொழுது இந்தக்கதை ...யும் சொன்னார் ராஜஸ்ரேஷ்டனே! சயவனராலும் ஜனகருடை ...ருக்கத்தில் மஹாத்மாவானநாரதருக்குப் பரிசுத்தமான இந் ...கதையானது சொல்லப்பட்டது ராஜஸ்ரேஷ்டனே! கேட்கப்பட ...வரும் காரியங்களை எளிதில்செய்பவருமான நாரதராலும் இந்தி ...டையகிருகத்தில் சொல்லப்பட்டது பரதஸ்ரேஷ்டனான அரசே! அந்தத்தேவராஜனாலும் முன்காலத்தில் சுபமான இந்தக்கதையா ...பிரசித்தர்களான எல்லாவேதியர்களுக்கும் சொல்லப்பட்டது ...சனே! எனக்குப் பரசுராமருடன் மிகவும்பயங்கரமானயுத்தமா ...நேரிட்டபொழுது வஸுக்களாலே இந்தக்கதையானது எனக ...சொல்லப்பட்டது தா்மத்தைவகிப்பவர்களில் சிறந்தவனே! எ ...லும் கேட்கிறவனானஉனக்கு உத்தமமும் பரிசுத்தமும் தா்மத்தி ...நதுவில்காதததுமான இந்தக்கதையானது உள்ளபடி சொல்லப ...ட்டது ஓ! பாரத! நீ என்னிடம் எதைக் கேட்கிறாயோ அது ...மேலான தா்மம் அரசனே! அவர் ஆசையில்லாமல் தா்மமாகிற ...ஷார்த்தத்தைச்செய்வதில் தீரராகஇருந்தார் உறுதியையடைந்த ...தப்பிராம்மணர் நாகஸ்ரேஷ்டனாலேஉபதேசிக்கப்பட்ட தமது கிரு ...யத்தையுடையவரும் யமநியமங்களைசசகிக்கிறவரும் அற்பமான உ ...சிலத்தை ஆஹாரமாகஉடையவருமாகி வனத்தினமத்தியத்தை அ ...தார்" என்றுசொன்னார்

மோக்ஷதர்மம் முற்றிற்று

சாந்திபர்வம் முற்றிற்று.
